

အထွတ်ထွေသော

အထွတ်ထွေသော

BURMESE CLASSIC .COM

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက်

ဗုဒ္ဓ

ထုတ်ဝေသောစာအုပ်များ

ပြန်ဟပြည်အရပ်ရပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ ကိုယ်တွေ့အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်များ

အံ့ဖွယ်ထူးခြား ဝပုန်းများ

ပျဉ်းမာန်ကျော်စွာ ပျဉ်းမာန်ကျော်စွာ

ဂါထာပဒ္ဓန်ကျော်စွာ

သွေးတိုးငှေဂါ တက္ကသိုလ် ကျော်စွာ ပြန်ဆိုသည်

အကြွေးရန်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စာအုပ်တိုက်

အမှတ်- ၂၁၀(ပထမထပ်)၊ ၂၉-လမ်း(အထက်)၊ ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဗုဒ္ဓန်း ၀၁-၂၄၂၂၈၄။

နယ တယ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓယ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

ပညာဉာဏ်ကြီးစေသောဂါထာတော်

ဘူရိပညော သိပ္ပံနံ

သဗ္ဗေသံ ကုသလော ဘဝေ။

ဝိသဇ္ဇေတံ သမတ္ထောဝ

သဗ္ဗပုစ္ဆာနံ ဌာနသော။

မ.တစ်လုံးကျော့ ဆရာတော်ခင်ကြီးဖျော်၏ အမေးပုစ္ဆာဟူသမျှကို တစ်ခဏချင်း ဖြေဆိုနိုင်သော အောက်ပါဂါထာကို နေ့စဉ် မိမိ၏ သက်စေ့စွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

အနက်

အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ဘူရိပညော - မြေကြီးအထုနှင့်တူသော ပညာရှိသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေသံ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ သိပ္ပံနံ- အတတ်ပညာမျိုးတို့၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗပုစ္ဆာနံ- ခပ်သိမ်းကုန်သော အမေးပုစ္ဆာတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝိသဇ္ဇေတံ-ဖြေဆိုခြင်းငှာ၊ သမတ္ထောဝ- စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်၊ ဘဝေ-ဖြစ်ရပါလို၏။

လော ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ စင်း

နယုတ္တရောင်ပြည်

လောကီပညာရသစုံမဂ္ဂဇင်း

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ အောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygn)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်ရင်ဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryurvedic

Medicine(India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်

ကောလာသ ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါက်တာဥက္ကဋ္ဌ

B.Sc(Bot),Dip.T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

အောင်စ(L.L.B)ကိုရိုးထန်း

သန်းထွန်း(ဘားအံ)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်
(စတုရန်းကယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ ဓမ္မာဓရိယ)

* ဦးသီဟ

[သာသနဓမ္မဓမ္မာဓရိယ]

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar), H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီဒီဇိုင်းပညာရှင်

ကိုတင်ဦး

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

ကိုတင်ဦး

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

ဒီလို လိုက်ရကြီးတစ်လုံး ဖြစ်သလိုတော့

ကြားခဲ့ဖူးပေမယ့်

ဒီလောက် ကြီးကျယ်မယ်လို့

ထုတ်ဝေသူ
ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၀၀၃၃၃)
နက္ခတ္တဓာတ်မြည့်မဂ္ဂဇင်းတိုက်
၂၀၀၊ ၂၉ လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဘဏ္ဍာရေးနှင့် ယုတ္တရောင်ပြည်
ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၀၀၃၃၃) ဦးပေတ္တာပိဒိတ်တိုက်
အမှတ် ၁၇/၀၊ ၅၆-လမ်း၊ ၂-ရပ်ကွက်၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ပန္နက်လမ်းဖြန့်ချိရေး
နဂါးစာပေ
ရှမ်းတောင်ကယား ဖြန့်ချိရေး
ဝိလျာစာပေ (တောင်ကြီး)
ဂေါ်ဖရစ်စာပေဖြန့်ချိရေး(တောင်ကြီး)
မြန်မာ့ပြည်နယ် ကရင်ပြည်နယ်ဖြန့်ချိရေး
ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
ဖြန့်ချိရေး
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ ၂၀၀(မထပ်မံ) ၂၉လမ်း ရန်ကင်းမြို့
☎-၀၉ ၇၇၆ ၃၄၉၇၀၅၊ ၀၉ ၄၄၃၂၅၇၂၀

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ
ယဉ်ကျေးဝေ

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ
အမှတ် ၃၈၁
တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ကျပ် (ဖြန့်ချိရေး)
[နှစ်ထောင့်သုံးရာကျပ်]
အုပ်စု
၀၀၀၀
☎- ၀၉ ၇၇၆ ၃၄၉၇၀၅၊
၀၉ ၄၄၃၂၅၇၂၀။

ပိုးဘေးကြောင့်ပျက်စီးခြင်းမရှိ
လာဘ်လာဘ တိုးပွားခြင်းကို
ပေးသနားတော်မူသဖြင့်...

သမိုင်းဝင် ထင်ရှားသည့်
တောင်ပိလာဆရာတော်ကြီး၏
ဝပ္ပဏူးကန် ဖြစ်သည့်...

■ ပုညာပေးရောင်ခြည် ■
အာယုဇေယကိန်း
[ဆရာဦးအောင်သန်း-ပန္နက်လမ်း၊ သင်္ဘောတန်း] ၇၀
ဇာတိဗေဒရာဇာရပ် ရှာနည်း [ဦးဝိပလ-မကျည်းရောင်] ၂၂၅

❖ ကရုဏာပေးရောင်ခြည် ❖
ပန်းရွှေပညာ ဝုယုင်းလက္ခဏာမှ
သက်ရှည်ကျန်းမာသူ၏ လက္ခဏာ
[ဟုဂျင်းဖီ(ခေါ်)ဝုဂျင်းဖီ] ၁၁၄
သမိမိန်းကလေးများ ဖွေးဖွားရရှိခြင်းနှင့်
လက္ခဏာပညာသုတေသန
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၄၅
အမေရိန် အခြေစိုက်ရပါသည်[ဦးသော်ဝင်-ဟင်္သာတ] ၁၆၈
သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၂၂၄

❖ နမ်းညှန်ပေးရောင်ခြည် ❖
လွယ်ဟောင်ဝူသို့ အလည်တစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့စဉ်က
[ကလေး ဝင်းသူ] ၉
စံဖွယ်အစုံ မြစည်းခုံ မိုးကောင်းစေတီတော်ကြီး(၂)
[နိဂုံးပိုင်း] [ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၅၇
ထာလာလင်ရေတံခွန်မှာ ဆုတောင်းပါ
[မင်းကုမ္ဘီ-ကမ္ဘီရတောင်တန်း] ၁၆၉

○ အထူးတပညာပေးရောင်ခြည် ○
မြို့စစ်ကိုင်း၏ သမိုင်းစဉ်ပါ ရောင်သေလာ(၄)
[တောင်ပိလာရောင်] [အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၃၃
ရွှေဟောင်း ဘုရားလိုက်ဝုတော်ကြီးများသို့
အဓိဋ္ဌာန်ခံ(၂)နိဂုံးပိုင်း [အောင်စ-L.L.B] ၈၁
လက်သည်းရေကန် ကျောင်းတိုက်အတွင်းမှ
သုံးပန်လှမင်းသမီး(၂)နိဂုံးပိုင်း
[ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၁၀၅

❖ ကိုယ်ပျေးရောင်ခြည် ❖
အစွမ်းထက်တဲ့ စုန်းပညာ [ငါးလေး ဝင်းသူ] ၄၁
ကြက်လိုတွန်သော လူနှစ်ယောက် [ဟင်္သာ သင်းမွှေး] ၂၃၃
အမှတ်အသားနှင့် လူဝင်စားသူ [ဦးစိုး-မက္ခရာ] ၂၅၄
မယ့်ဘူး ကြုံဖူးမှ ယုံစဖွယ် [ဝမ်း-စက်မှုတက္ကသိုလ်] ၂၆၃
ရွှေသမင်တောစင်္ဂဟ မြစ်ရပ်မှန် [စိုးရွှေစံ-ထူးကြီး] ၂၀၅
ရွှေမဟောင် (ခ)မောင် [အဖြူရောင်-ပခုက္ကူ] ၂၉၅

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃

* ဝဗျင်စဉ်ရောင်ခြည် *

သရကင်မည် အေးစေတီ ယုံကြည်ကိုးကွယ်အပ်
[နတ်မောက် ကြည်ဖြူငါး] ၁၃၇
အရဟံသိပ္ပံမှ ပြောသော နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းပါစေ
[ခင်ညို] ၁၉၅
သွားရာလမ်း [သီလ-ရေတံခွန်တောင်] ၃၀၅

● အပိသရောင်ခြည် ●

သုတစ်ပါး မကောင်းမှုဖြင့် မကြံစည်နိုင်စေရန်
[ချစ်နော်-မကျွေး] ၁၅
အိမ်ကြမ်းကို ဘယ်လိုတာကွယ်မလဲ
[ကောင်းဟိုန်း-ကျွန်းသစ်] ၁၄၈
အကြံအစည် အောင်မြင်အောင်
နေ့အလိုက် ယတြာဆောင် [မျှသက်ခင်ခင်] ၁၉၃
အိမ်မက်မကောင်းသော် မခက်လော
ယတြာပြုသော် မပြေလော [မောင်ပဟိုန်း-အင်းတော်] ၃၀၄

□ အပိုရောင်ခြည် □

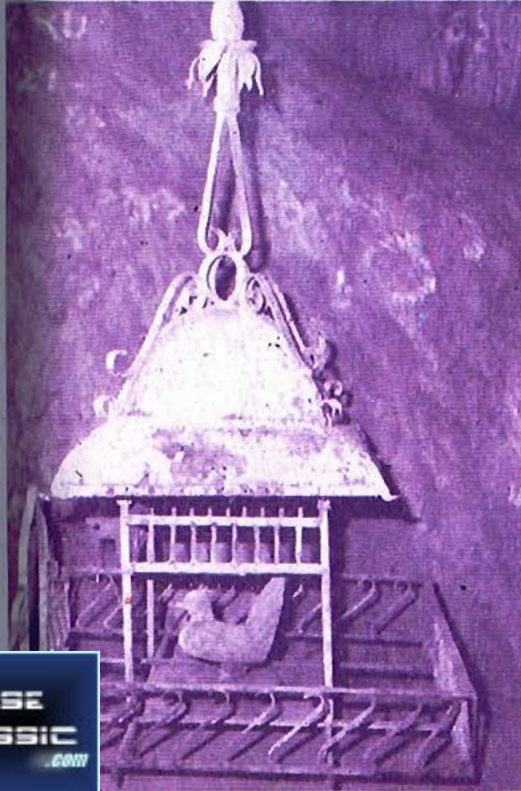
ဘဝတက်လမ်း ဝိဇ္ဇာစေ ဓာတ်ဆေးပညာခန်း(၅)
[မြန်မာသမားတော် မင်းတင်မောင်(တဆ-၄၁၉)-
ဝိဇ္ဇာစေ ဂန္တီရ ဓာတ်ဆေးပညာ] ၁၁၇
အပိုရတ်သံအကြောင်း သိကောင်းစရာ
[တင်လှ-ဆ.ပ.ငြိမ်း] ၁၄၉
ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဓာတ်လုံးများ(အပိုင်း-၁)
[ဦးမင်းစင်-ရွှေစောင်း] ၁၅၆
လက်တွေ့ အပိုရတ်လုပ်ရတ်(၄) [နတ်မျက်စိ] ၁၉၀
အပိုရတ်မိတ်ဖွဲ့ ဖိ [ဖိုးသူတော်] ၂၀၆
ပြုံးဝတ်လုံးချော် နီလျှင်ပြိုင်-ဝါလျှင်နိုင် [ဇေယျာနိုင်] ၂၀၀

* ဝါတပစ္စန္ဒရောင်ခြည် *

မာဂဆရာတော်ကြီး ဦးညေယျ၏
အကာပြန် ဝါတာတော် [မောင်မျိုးသန့်-မအူပင်] ၁၂၇
ဝ ဝ ဝ ဝ ဝ ဝါတာ
[ဦးအောင်ဝင်းတင်-ဘူမိ၊ ကံမ(ဂျိုးမြူသာသာနာ)] ၁၄၁
တန်ခိုးအနန္တ ကြီးမားလှသော
လွန်ပြည်တော်ပြန် ဝါတာများ [ကသာ မြတ်မင်းသူ] ၂၀၁
ရွှေ မြေမတိုက်နိုင်သောဝါတာ [ဦးအေးရွှေ-ကနောင်] ၂၁၄
၇ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

**လွယ်တောင်ရ အဝင်
လက်ဖက်ရည်
ဖာသာရပ် ပါရှိသည့် ထဲခွန်တိုင်ကို... ◀ ၈-၁၂**
**အစွမ်းထက်သော
ရုန်းအတတ်ပညာကြောင့်
အုပ်ထားသော ငှက်ပျော့တစ်ပိးလုံးမှာ... ▶ ၈-၄၁**

**ပိမ်ပြိုင်ပေးသော ခိုနန်းရှင်အများကို
မည်ကားဆိုက်ပြိုင်ပေးမည်
ခိုနန်းရှင်ဆိုသည့် ချိုကို ပိပြိုင်သော... ▶ ၈-၁၀၀**
**ဤနှစ်နှစ်ပါးမှာ
အင်လောင်းစည်သူပင်းကြီး၏
ပိရုဏ်နှစ်ပါးဖြစ်ကာ စေတီတည်စဉ်... ▶ ၈-၆၉**

* ဆေးနည်းကျရောင်ခြည် *

ဝက်ခြံများ လုံးဝကောက် ပျောက်လိုလျှင်
[သက်သခင်-ရွှေဝယ်] ၁၈၄
ဆီးချိုအတွက် ဆေးတစ်လက် [ရောမြေ ကျော်ဝေ] ၂၁၈
အဖိုးသမီး သွေးသွန်ရောင်အတွက် ဆေးနည်းတစ်လက်
[မင်းရဲထွန်းမြင့်-မြစ်သာ] ၂၂၀

◆ ဆေးဝေးရောင်ခြည် ◆

လေဖြန်းဝေခနာ သက်သာပျောက်ကင်းစေရာ
[သောင်းဟန်-ခိုလ်ကုန်း] ၂၂၇
ဝမ်းနှင့် ဖီးယပ်ကိုက်ခဲ သက်သာပျောက်ကင်းဆေး
[ဆေးသူတေသီ] ၂၂၈
ကိုယ်ခံအား တိုးပွားစေသည့်ဆေး [ထွေးမောင်] ၂၅၇

* ဝတ္တိဂုဏ္ဍရောင်ခြည် *

တမလွန်မှ ရဟန်းမိယကာ [နေလင်းကျော်-ထူးကြီး] ၂၄၅
စလေချောင်းလူသတ်မှု [ခင်မောင်လေး-ဖန်ခါးမြေ] ၂၆၉

▲ ဖူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် ▲

မီးကွင်း သူခိုးကင်း အမှတပေါင် ကင်းဝေးစေသော
ဆေးနာနတ် ခိုက်ဖို့နည်း [စင်ညိုငယ်] ၁၇၇

* ဟာရုပရောင်ခြည် *

မင်းကင်းမြို့နယ် မြောက်ချောရွာက ဖိုခေါ်လွန်ဆွဲပွဲ
[ရဲမျိုးသူ-ဟော်ဖြိုင်] ၁၇၉

† ဖူးခြားပစ္စည်းရောင်ခြည် †

သစ်မင်း [လွယ်ကောင်းအောင်] ၁၁၃
ထူးဆန်းသော ကျောက်ဖားနှင့်ကျောက်ငါး
[စင်မြင့်ကို-ပင်လယ်ဘူး] ၁၇၀

•• ကိုယ်ခံပညာရောင်ခြည် ••

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီးမင်းယကျ(တိုက်ပွဲဝင်သိုင်း)၏
ဘဝအတွေ့အကြုံများ(ရုတ်ယိုင်း)အမှတ်-၅
[ဆရာကြီးမင်းယကျ-တိုက်ပွဲဝင်] ၁၉၇

▲ ဖုတ်ရောင်ခြည် ▲

ကိုယ်တွေ့ လေဖြတ်ခြင်းနှင့် မပြန်ဆုံး ပြန်လည်
သန်စွမ်းကျန်းမာစေရန် [အောင်စ-LLB] ၁၂၉
ရွှေတိုနယ်က ရွှေရတနာလုပ်နည်း [စိန်မြရွှေ] ၁၅၃

* အပျိုးသမီးအပျိုးရောင်ခြည် *

သနပ်ခါးညှက်ညှက်ကလေး [မဖြူ] ၅၅
ဝန်တိုးသစ် တိုးမည်း အလွယ်ချွတ်နည်း
[ရွှေမင်းသား-စစ်ကိုင်း] ၃၀၆

○ သုတေသနရောင်ခြည် ○

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော
ထိုးမြဲလက်မှတ်များအကြောင်း
[ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့.] ၁၃၂

○ မြစ်ချင်းပြီးဆေးပေးခြင်းရောင်ခြည် ○

ကျောက်ချင်း လက်တွေ့အသုံးပြုပုံနှင့် အစွမ်းသတ္တိများ
[အောင်စ-LLB] ၁၈၇
ကြောင်ပန်းတစ်ခတ် ဆေးတစ်လက်
[ကိုမောင်မင်း-မိုးကောင်း] ၂၀၈

○ ပါမုတ္တန်ရောင်ခြည် ○

ရွာကို အောင်နိုင်နတ် လှဲလျှင် [ကိုသိန်းဝင်း-ခေတ္တ] ၁၃၅
ဆင်မြင်းကွဲရွား ဆေး [သုတတန်း] ၂၈၄

* ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် *

ပလိပ်မြို့ မူလငါးဆူကျောင်းမှ
မီးကွင်း လာဘ မုနိရှင်ပွားတော် [စံထွန်းသာ] ၁၇
ရွှေစုံတောက်ဘုရား ပူဇော်မှုခမီ (၂) နိဂုံးပိုင်း
[ခွန်စိုင်းဝင်း] ၆၅

* အောင်မြေရောင်ခြည် *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သုခိုင်းဝင်စေတီများ၏ အောင်မြေနှင့်
ရှိရိုးပူဇော် ဂါထာတော်များ(၆၁)
[တောင်းတိုင်းမြင့် မယ်ရွှေမယ်ငွေစေတီတော်]
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၇၃

◇ ပါဏဒရောင်ခြည် ◇

၂၀၀၈ ခုနှစ် ဧပြီလတွင် ထိခတ်ကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၈၈
၂၀၀၈ ခုနှစ် ဧပြီလမှာ ထိထိုးလိုက
ရွှေဗယ်ပါ ဤဝဏန်း [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၂၆

▲ မိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ▲

ကိုယ်တိုင် စီမံခြေကြံထုတ်လုပ်သုံးစွဲမယ်
[တင်ညိုအေး] ၁၃၅

**ပယ်ငွေပယ်ငွေငါ
တောင်းတိုင်းရ ချပ်ပွားတော်ကြီး၏
ငွေပွား ငွေပွား ငွေလက်ဝါးကို... ၈-၇၆**

**မှပလည်ဟောင်းပေါ်တွင်
အပူအေးကြီး အေးထုတ်နေမည့်
ကျားသစ်ပ တစ်ကောင်သည်... ၈-၂၅**

**အင်းဝိဇ္ဇာ
ဆရာတော်
၏
ရုပ်တု
နှင့်
အင်းများ
ဖြစ်သည်...
၈-၅၁**

**ဆမြစ်ကို
အပေါ်က
ထား၍
အညွန့်ကို
မြေမှာ
မြင်ကာ
မိုက်သားသော
အပင်ဖြစ်သည်...
၈-၃၈**

**ဒီလို
စီရင်
ပေးရှင်
မိမိကို
တစ်ပါးသူက
မကောင်းတဲ့
အကြံအစည်များနဲ့...
၈-၁၅**

◆ ထပ်ဆင့်ဆင့်ရောင်ခြည် ◆

ကျေးဇူးတင်ပါသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
[သွေးတို့အတွက်ဆေး] [ဦးမြင့်ဌေး-ဝင်ဦးမြို့] ၂၃

▲ အောင်မြင်ကျန်းမာရေးရောင်ခြည် ▲

အသက်ရာကျော် အဘွားပေါ်အေးရို၏
အသက်ရှည် ကျန်းမာနည်း [သာထက်စော်-မကျေး] ၁၂၁

○ အင်းစပရောင်ခြည် ○

လာဘ်ပွင့် အင်းအဆောင် ကြံတိုင်းအောင်
[စော်မြင့်-မြင်းမြို့] ၁၄၀
ဂဝမ္ပတိအစီအရင်နှင့် အစွမ်းထက်အင်းတော်ကြီး
[ဘကြီးအောင်-စစ်ကိုင်း] ၂၁၁

◆ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည် ◆

ထန်းပင်ကွင်းတောရမှ ဆရာတော်ကြီးနှင့်
နောက်ဆက်တွဲ ထူးခြားစွဲဖွယ်ရာများ
[ဦးကိုကိုကြီး(စစ်ဆေးရေး)-ကစစ(၁၂)၊ ထုံးဘို] ၂၅
ညာဘက်ခြေရာတော်နှင့် ဓာတ်တော်များ ချန်ထားခဲ့သော
ဆရာတော်ကြီးဦးဝိစုမာ(၂) [ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၈၉

◆ ရှေးဟောင်းရောင်ခြည် ◆

လွန်ခဲ့သော(၁၅)နှစ်အချိန်က ဖူးတွေ့ခဲ့ရသော
ပစ္စည်းတိုင်းဝေသကြီး၊ မြင်ဦးလွင်မြို့နယ်
ခိုနန်းရှင်ဘုရား၏ အဖွယ်ထူးခြားချက်များနှင့်
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ [သိမ်းငုတ်] ၉၇

◆ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ◆

အရက်သမားနှင့် နတ်ငါး [နော်-သာစည်] ၂၇၃
ပြောမဆုံးနိုင်တဲ့ တစ္ဆေတန် [မောင်သစ်ဝေ-စလေ] ၂၇၇
ရခိုင်ပြည်ရှိ မြို့တိုင်းရင်းသားတို့၏ နှုတ်စာလေး
မိကျောင်းနှင့် သစ္စာကိုးကွယ်၍ ပြသနာပြေရှင်းနည်း
[ဗိုလ်မင်း-မင်းလှ] ၂၁၁
အာကာသကောင်းကင်ယံ ဇာန်ပုံတူရဟန်း
[ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြီး] ၂၈၉
ငွေဝါးများအသံ ကြားရပြီးနောက်
ငွေဝါးများ ရရှိခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်း
[အိန္ဒြေကြည်ညိုဦးစိုး-ကန်] ၂၉၄

□ အပေးအမြတ်ရောင်ခြည် □

သစ်အမြုစာ သိရှိပညာ ချမ်းသာမှု ပြေကြားပေးပါရန်
[ဦးဝင်းမြင့်-မုံရွာ] ၂၀၉
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရူရင်း ၇

▲ ပိဗ္ဗာပရမေယျအရောင်ခြုံခြင်း ▲

ကုန်းတိုက်ကုန်းမှ သိပ္ပံပေါက်ခဲသော အင်းဝရွာ(အပိုင်-၁) [ကိုသက်-မိကုန်း] ၄၉
အပေကြီးဦးစောလှနှင့် ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီး
ဦးဩဘာသတို့၏တပည့် ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာနှင့်
အောင်မြေဓာတ်ပန်းကံများ(၁) [ခင်ခင်ဝင်း-မောဂဝတီ] ၁၆၁
ဓမ္မဓာတ်တောင်(၃) [ကံနက်သိရီ ဆရာအုန်းရွှေ] ၂၅၄

✽ ဝေဗုဒ္ဓိသုံးဘဝလမ်းညွှန်အရောင်ခြုံခြင်း ✽

၂၀၀၈ ခုနှစ် ဧပြီလအတွင်း လာဘ်လာဘ
ရွှင်လန်းကြပါစေ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၁၅၉
၂၀၀၈ ခုနှစ် ဧပြီလအတွက် ခုနစ်ရက်သားသမီး
ယောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၀၅
၂၀၀၈ ခုနှစ် ဧပြီလအတွက် ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ
[ဟုဂျင်းစီ] ၂၂၀
၂၀၀၈ ခုနှစ် ဧပြီလအတွက် နေ့ကောင်းရက်သာ
ရွှေ့ရွယ်ပါ [သုခစုစံ-ကျိုက်လတ်] ၂၈၈

▲ ပြန်စာပိုဒ်များအရောင်ခြုံခြင်း ▲

ခမ္ဘာ့သွားရာတွင် ရွှေ့ရွယ်သင့်သော လေးကျွန်းမြင်းပိုန်
ပင်လယ်နက္ခတ် တွက်နည်းနှင့်အယော
[ကောင်းစဉ်-သစ္စာမြေ၊ ဝက်လက်] ၁၈၅

◆ တျန်းမာရေး တပ်မာရောင်ခြုံခြင်း ◆

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ[2018-February လအတွက်]
တပို့တွဲလ ကိုရာသီ(Aquarius) နက္ခတ်ဓာတ်စာ
ဆောင်ရန်ရွှေငွေရန် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ
[ဆရာ မင်းချမ်းသာ] ၁၈၂

✽ မာပေးပွဲအရောင်ခြုံခြင်း ✽

စာပေးပွဲကြီး အောင်စေသတည်း
[အောင်နန္ဒာ-ကျိုက်လတ်] ၁၂၄

● ပရလောကအရောင်ခြုံခြင်း ●

ဆေးလိပ်မီးသစ်နှင့် တစ္ဆေလှည်း [မေ-တာချီလိတ်] ၂၂၉
ညောင်ပင်ကြီးနတ် အကူအညီပေးတယ်
[ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၂၃၈
ပရလောကသုတစ်ဦး၏ နောင်ကြီးညွတ်ကွင်း
သက်ဆင်းလေသူ [မောင်မျိုးသန့်-မအူပင်] ၂၄၁
တစ္ဆေနှင့် နပန်းလုံးသည်ဆိုသော
အဘိုးကြီးနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း [မင်းမောင်မောင်] ၂၄၉
အဝတ်အစားကို စွဲလမ်း၍ ကျွတ်မလွတ်သော
ပရလောကသား [ကိုကိုလတ်-ဆည်မြောင်း] ၂၆၅
ကျွတ်မြောင်းမြင်းတုံလား [ဦးသန်းစိုး-ချောင်းနက်] ၂၉၄
ဖျောက်သရဲ [ထွန်းအေးကြိုင်-ရွှေတောင်] ၃၀၀
နက္ခတ်အရောင်ခြုံခြင်းပုဂ္ဂိုလ်:

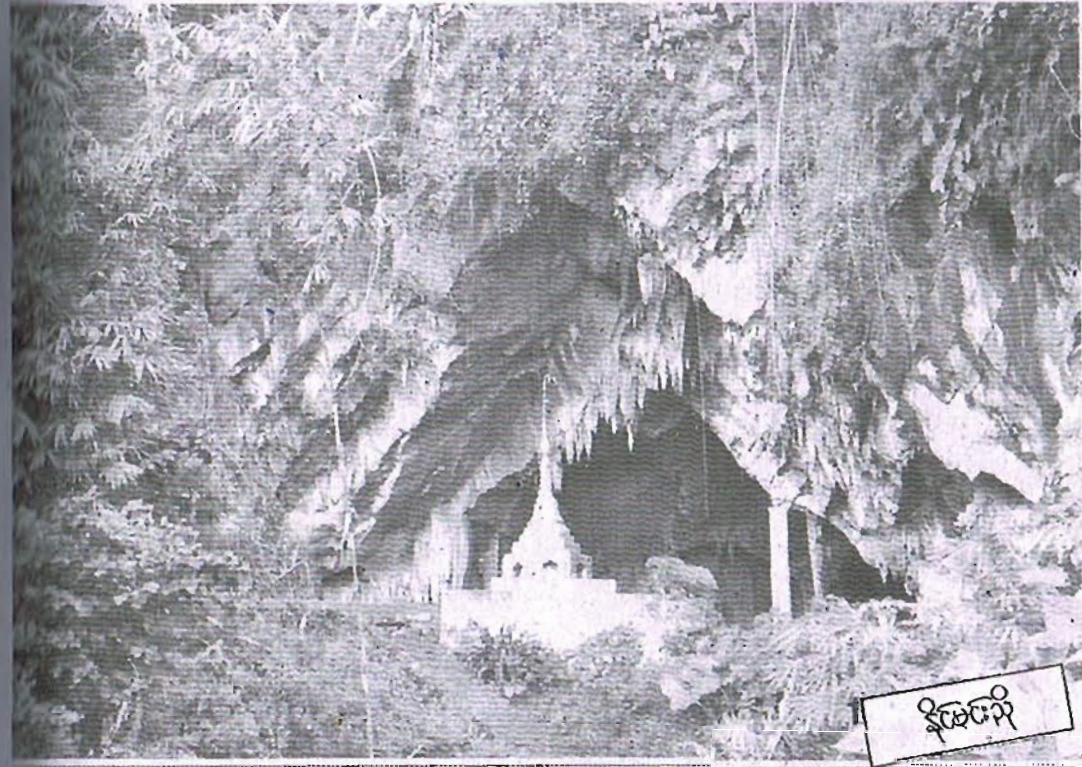
မောင်တော်ဆိုက်
စေတီ
ထီးတင်တာ
အပေကြီး
ဦးစောလှရဲ့
တပည့်ပေါ့...
စာ-၁၆၂

သတုတော်ကြီး
ပုံငွေ
နောက်ကျောမှာ
ဖော်ပြထားတဲ့
အမြဲ
အသုံးပြုသော
အင်းတွက်
ဖြစ်သည်...
စာ-၉၃

Table with Burmese text and numbers, possibly a calendar or a list of items.

အပိုး
အုပ်ပိုး၍
ပရသော
ငြိမ်တော်ရာ
ပါဒစေတီ
ဖြစ်သည်...
စာ-၆၀

နိဗ္ဗာန်

လွယ်လွယ်လျော့လျော့

အလည်တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့စဉ်က

ရှမ်းပြည်နယ်(တောင်ပိုင်း)၊ ရပ်
စောက်မြို့နယ်၊ ဟွေးကျေးရွာအုပ်စု
အရှေ့ဘက် (၁၆)မိုင်ခန့်အကွာ
အဝေးမှာတည်ရှိတဲ့ လွယ်ဟောင်ဂူ
(ခေါ်) အောင်စကြာသီဟမဟာ
သာသနာလိုဏ်ဂူတော်ကို အလယ်
တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့စဉ်က မြင်တွေ့
ခဲ့ရတဲ့ အကြောင်းအရာလေးတွေ
ကို စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက်
တစ်ဆင့် ပြန်လည်လို့ ဝေမျှလိုပါ
တယ်။

မှာဒီလိုလိုဏ်ဂူကြီးတစ်လုံး ရှိတယ်
ဆိုတာ ကြားခဲ့ဖူးပေမယ့် ဒီလောက်
ကြီးကျယ်မယ်လို့ မထင်ခဲ့မိတာ
အမှန်ပါ။
တစ်လောဆိုက သာသနာရေးနှင့်
ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန၊ ရှေးဟောင်း
သုတေသနနှင့် အမျိုးသားပြတိုက်
ယဉ်ကျေးမှုဦးစီးဌာန ရှမ်းပြည်နယ်
(တောင်ကြီး) ညွှန်ကြားရေးမှူး
ဒေါ်အေးအေးသင်းက ဒီဂူအကြောင်း
ကို သွားရောက် လေ့လာပြီး ရေး
သားသင့်တယ်လို့ အကြံပြုတိုက်

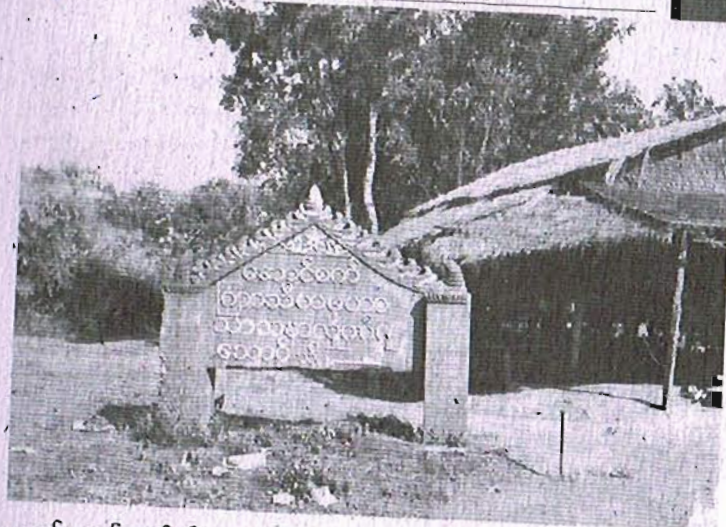
တွန်းတာနဲ့ ဒီစာကို ရေးဖြစ်သွားတာ
ဖြစ်ပါတယ်။
အဆိုပါဂူကို သွားရောက်
လေ့လာမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ရပ်စောက်
မြို့အရှေ့ဘက် ပလောင်တိုင်းရင်း
သားတို့ အများဆုံး နေထိုင်ရာ
လွယ်ဟောင်ကျေးရွာနဲ့ အရှေ့ဘက်
မှလည်းကောင်း၊ ရပ်စောက်မြို့
အထွက် နှုတ်ကျင်းကျေးရွာမှ
လည်းကောင်း သွားနိုင်ပါတယ်။
ပလောင်တိုင်းရင်းသားများ နေ
ထိုင်တဲ့ လွယ်ဟောင်ကျေးရွာနဲ့

ဖြစ်ချင်တော့ မိမိမြို့နယ်အတွင်း
F.2A, April, 2018.

နက္ခတ်အရောင်ခြုံခြင်းပုဂ္ဂိုလ်: ၉

• လွယ်ဟောင်ဂူ အဝင်အနီးမှ ကျောက်ဆက်ယန်းဆွဲ
• လှေတွင်းရှိ သဘာဝ ကျောက်ဆက်ယန်းဆွဲများ
• အောင်စကြာ သီဟမဟာသာသနာလိုဏ်ဂူတော်
(လွယ်ဟောင်ဂူ)သို့ လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်

မလှမ်းမကမ်းမှာရှိလို့ ဒေသအခေါ်
“လွယ်ဟောင်ဂူ” လို့ ခေါ်တာပါ။
အဲဒီလို လွယ်ဟောင်ရွာမှာ
အိမ်ခြေ(၁၁၇)၊ လူဦးရေ(၅၅၀)
ကျော်ရှိကာ ပြောင်း၊ ပဲခင်းငုံ၊ လယ်နဲ့
တောင်ယာစပါး အစရှိတဲ့ သီးနှံများ
စိုက်ပျိုးပြီး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း
ပြု နေထိုင်ကြပါတယ်။

၁၈ နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန

စီးပွားရေးအရ အဆင်ပြေတယ်
လို့ ဆိုနိုင်ပြီး မူလတန်းလွန်ကျောင်း
တစ်ကျောင်းလဲ ရှိပြီးဖြစ်တယ်။
လွယ်ဟောင်ရွာကနေ တစ်ဆင့်
ဆိုရင် ခရီးအနည်းငယ် ထောက်နိုင်
ပေမယ့် ရပ်စောက်မြို့ အရှေ့ဘက်
အုတ်ကျင်း၊ ရေဖြူ၊ မွေတော်ကနေ
သစ်ထုတ်လုပ်ရေး ကားလမ်း

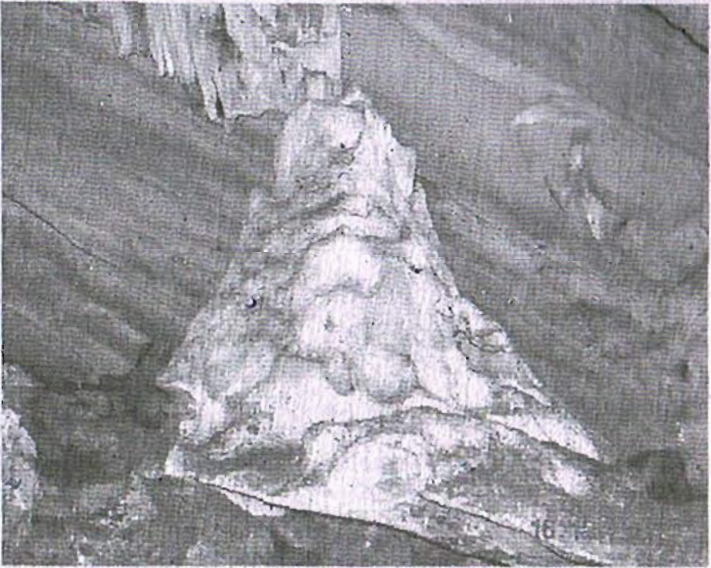
အတိုင်း သွားမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ခရီး
ဖြောင့်တန်းပါတယ်။
မြို့အတွက် သစ်ထုတ်လုပ်ရေး
လမ်းအတိုင်း သွားမယ်ဆိုရင်
(၅)မိုင်ခန့်အကွာအဝေးမှာ ကနဦး
ရောက်မှာက လဲချားဆိုတဲ့ ရွာလေး
ပါ။ အဲဒီ လဲချားရွာအတိုင်း (၅)မိုင်
ခန့် အရှေ့စူးစူး ဆက်သွားရင်
ရေမောင်းဆိုတဲ့ ပလောင်ရွာလေး
ဆီ ထပ်ရောက်ပါတယ်။
ရေမောင်း ပလောင်ရွာကနေ
(၂)မိုင်ခန့် ဆက်သွားပါက လမ်းရဲ့
လက်ယာဘက်မှာ “အောင်စကြာ
သီဟမဟာသာသနာ လိုဏ်ဂူတော်
ဆိုသို့” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကို မြင်
တွေ့ရမှာပါ။
အဲဒီ လမ်းညွှန်ထားတဲ့ နေရာက
နေ လှည်းလမ်းလေးအတိုင်း
အတွင်းဘက်(၄)မိုင်ခန့် ဝင်လိုက်

F.2B. April, 2018.

ရင်ဖြင့် အနောက်တောင်ဘက်
တောင်တန်းကြီးတွေကြားက ဒေသ
အခေါ် လွယ်ဟောင်ဂူ (သို့မဟုတ်)
အောင်စကြာသီဟ မဟာသာသနာ
လိုဏ်ဂူတော်ကို အရှေ့ဘက်
တောင်ကြောဆီကနေမှ လှမ်းတွေ့
ရပြီ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂူကြီးရဲ့ အဝင်ဝက အကျယ်
ပေ(၁၀၀)ခန့်ရှိပြီး နေ ကိုယ်ပိုင်
အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ တစ်ခုဖြစ်တဲ့
ပင်းတယက ရွှေ့မိုင်သဘာဝ
လိုဏ်ဂူတော်၊ တောင်ကြီးမြို့၊
အနောက်ဘက်ဆီက မုံတဝဂူ၊
ပတ္တမြားဂူ၊ ကလောမြို့က သဘာဝ
လိုဏ်ဂူတော်၊ ဟိုပဲးမြို့အရှေ့ဘက်
မှာရှိတဲ့ ထမ်းဆမ်းသဘာဝလိုဏ်ဂူ
နဲ့ ရွှင်မြို့နယ်မှာရှိတဲ့ ပြဒါးလင်းဂူ
အစရှိတဲ့ ဂူအဝင်ပေါက် အဝတွေ
ထက် ပိုကျယ်တာကို တွေ့ရပါ
တယ်။

ဂူအဝင်မှာတော့ ဉာဏ်တော်
အမြင့် ပေ(၃၀)ခန့်ရှိ ဆုတောင်းပြည့်
တော်တစ်ခုကို အရင် ဖူးတွေ့ရမှာ
ပါ။ ဂူအတွင်း ဆက်ဆင်းသွားရင်
သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၅၄၈ ခုနှစ်၊
ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၆၈ ခုနှစ်မှာ
လွယ်ဟောင်ကျေးရွာက ခုနစ်ရက်
အားသမီး အလှူ ဒါယကာ/ဒါယိ
ကာမတို့ လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ သဲအင်းဂူ
ဆရာတော်ရဲ့ ဝိဟာရစံကျောင်း
တော်ငယ် ပုံစံတူတစ်ခု ရှိပါတယ်။
အဲဒီကျောင်းတော်မှာ မြိတ်က
ကြွတော်မူလာတဲ့ “ဦးအဂ္ဂသေန”
ဆိုတဲ့ ဆရာတော်တစ်ပါး ကနဦး
လာရောက် သီတင်းသုံးသွားခဲ့တယ်

• လှေတွင်းရှိ ကျောက်ခွံကြီး
• လွယ်ဟောင်ရွာအဝင် ရွာနီးထောက်ရှိ
ကျောက်များကြီးများ

လို့ သိရပါတယ်။
‘သူ့ ရောက်လာပြီးနောက်ပိုင်း ဒီ
အောင်စကြာသီဟမဟာသာသနာ လိုဏ်
ဂူတော်ကြီးဟာ အရပ်ကို စည်ကားခဲ့
ပါတယ်။
ဒေသတွင်း သာသနာတော်လဲ အဆက်
ပွင့်လင်းလာတယ်။ ရပ်ဆဲရပ်နီး အိုးလှည်း

စည်ညည်နဲ့ အေးနဲ့ လွယ်ဟောင်
ကျေးရွာသူ ကျေးလက်တွေရဲ့ လှူဒါန်း
ပူဇော်မှုကြောင့်လဲ အထက်ကရ ဖြစ်ခဲ့
ပါတယ်။
လွယ်ဟောင်ဒေသခံ ပလောင်
တိုင်းရင်းသားများက ပြောပြပါ
တယ်။

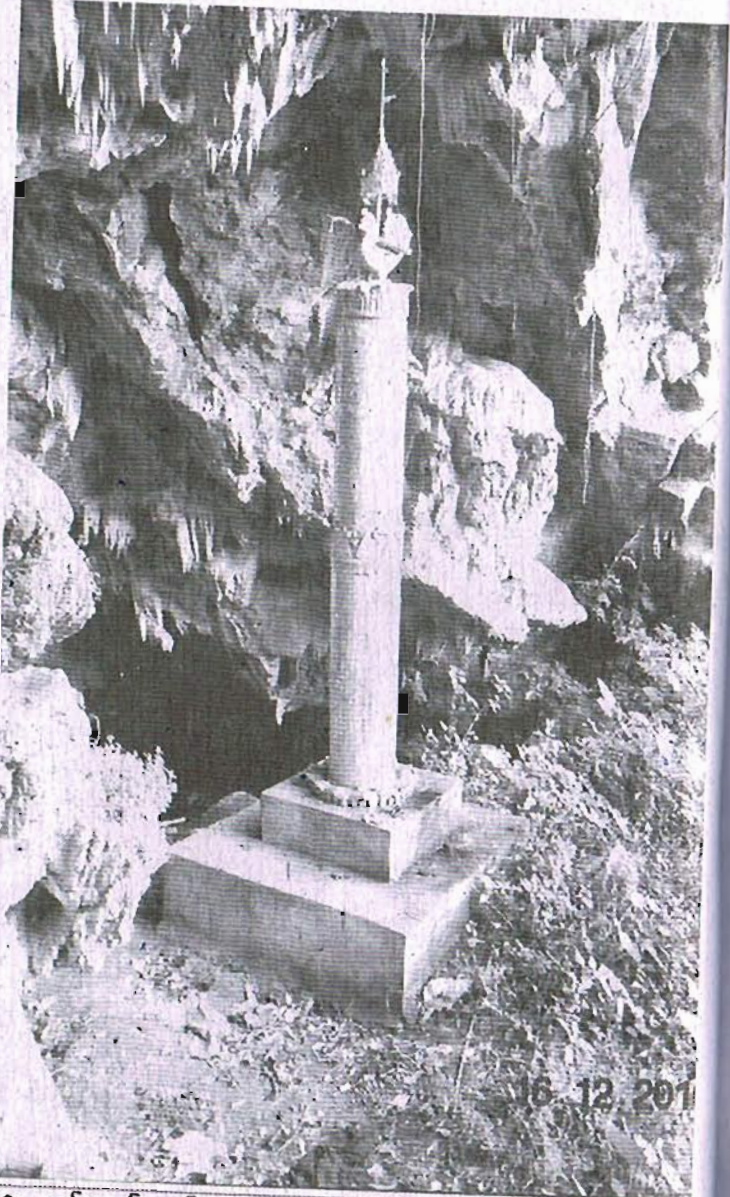
နက္ခတ္တဗေဒဗဟိုဌာန

အခုတော့ ဟွေးကျေးရွာအုပ်စု သံဃာနာယကအဖွဲ့ကနေပြီး မည်သည့် အာဂန္တုရဟန်းသံဃာမှ အဆိုပါဂူအတွင်း သီတင်းသုံးခွင့် မပြုကြောင်း အမိန့်ထုတ်ပြန်ပြီးနောက် ယခုလို ပြန်လည် ခြောက်သွေ့ခဲ့ရတယ်လို့ သိရပါတယ်။

'အဲဒီလို တားမြစ်ရတဲ့ အကြောင်းကလဲ အာဂန္တုရဟန်းချုပ် ဂူအတွင်းမှာ လာရောက် ပန်းအောင်နေထိုင်တာတို့ အခြား ရှေးဟောင်းရာနာပစ္စည်းများ ရှိမယ်အထင်နဲ့ တိတ်တဆိတ် လာရောက် ရှာဖွေတာ တွေရှိလာလို့ပါ' လို့ ဒေသခံတစ်ဦးက ထပ်မံ ရှင်းပြပါတယ်။

စာရေးသူတို့ ရှမ်းကုန်းမြေပြင်ဟာ သက်ဦးကပ်ကျောက်လွှာစု Lower Paleozoic အောက်ပိုင်း လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်သန်းပေါင်း(၂၃၀)ကနေ နှစ်သန်းပေါင်း(၅၃၀)အတွင်း သက်တမ်းရှိခဲ့ကြောင်း မစ္စတာဂျေစီဘရောင်း (Mr.J.C Brown)နဲ့ မစ္စတာဗီစီစွန်ဒီ (Mr.V.P Sondhi) (1993) သုတေသီဆရာကြီး ဒေါက်တာလွင်မြင့်သိန်းတို့ရဲ့ ၁၉၇၃ ခုနှစ် ဘူမိဗေဒ သုတေသနပြု လေ့လာမှု စစ်တမ်းတွေအရ သိရပါတယ်။

နေ့ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဖြစ်တဲ့ ရွာငံမြို့နယ်က ပြဒါးလင်းဂူဟာဆိုရင် လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း (၁၃၄၀၀)ကျော်သက်တမ်း ရှိခဲ့ပါပြီ။ ပင်းတယ်မြို့ ရွှေညှင်ဂူက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်သန်းပေါင်း(၂၂၀)ခန့် သက်တမ်း ရှိပြီး အဝင်ဝကနေ မြောက်ဘက်ဂူ အဆုံးအထိ ပေ(၅၄၀)၊ ဂူ

လွယ်ဟောင်ဂူအထဲ လက်ယာဘက်ရှိ ဟင်္သာရုပ် ပါရှိသည့် တံခွန်တိုင်

အတွင်း အချို့နေရာတွေရဲ့ အကျယ် ပေ(၅၀)ကျော် ရှိပါတယ်။ တောင်ကြီးမြို့ အနောက်ဘက် မုံတံဝ သဘာဝလိုဏ်ဂူဟာဆိုရင် ဂူအကျယ်(၂၇)ပေ၊ ဂူအမြင့်ပေ (၃၀)နဲ့ ဂူအရှည်က အဝကနေ အဆုံးအထိ ပေ(၂၂၀၀)ကျော်ရှိပြီး ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းမှာ အရှည်ဆုံးလို့ သိရပါတယ်။ ကလောမြို့နယ်က ဠုန်လုံ (ဥဏ္ဏလုံ)မွေတော်ရှိရာ သဘာဝ လိုဏ်ဂူတော်ဟာဆိုရင် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်သန်းပေါင်း(၁၄၀)ကနေ (၂၀၀) သက်တမ်းအတွင်းရှိတဲ့ ထုံးကျောက်

လိုဏ်ဂူတစ်ဂူဖြစ်ပြီး ဂူအကျယ် ပေ(၄၀)ခန့်နဲ့ အရှည်ပေ(၁၀၀၀) ရှိပါတယ်။

တောင်ကြီးအထွက် ဟိုပုံးမြို့ ကရှေ့ဘက်က ထမ်ဆမ်းဂူဟာဆိုရင် ဂူအမြင့် (၁၂)ပေ၊ အကျယ် (၈)ပေနဲ့ ဂူအဆုံးအထိ ပေ(၁၀၀၀) ခန့် ရှိတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

လက်ရှိ စာရေးသူ တင်ပြခဲ့တဲ့ ရုပ်စောက်မြို့ လွယ်ဟောင်ဂူက တော့ နှစ်သက်တမ်းအားဖြင့် မည်မျှမည်မျှရှိပြီ ဆိုတာကို မသိရသေးပေမယ့် ဂူအဝ ပေ(၁၀၀)ခန့်၊ ဂူအမြင့် ပေ(၃၀)ကျော် ရှိပါတယ်။ ဂူအရှည်အားဖြင့်တော့ ပေ(၇၀၀၀) ခန့်ရှိကြောင်း သိရပြီး အဝင်အထွက် ဝါးချိန်နှစ်နာရီခန့် ကြာမြင့်တယ်လို့ ဒေသခံတို့က ပြောပါတယ်။

နွေရာသီမှာတော့ ဂူအတွင်းက ဖရမရိတဲ့ ချောင်းခြောက်(၃)ခုကို ဖြတ်ကျော်ရပြီး မိုးတွင်းမှာတော့ တဲဒီ ချောင်း(၃)ချောင်းစလုံး ရေ ဖြည့်စီးတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဂူနံရံ တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် အကွာ အဝေးက ပေ(၅၀)ကနေ အချို့ နေရာတွေမှာ ပေ(၁၀၀)ခန့် ကျယ် တယ်။

ဂူအတွင်း ထင်ရင်တော့ အလျား မျက်သွားရာတဲ့အရာ တစ်ဖက်ကုန်ရုံ မှာရှိတဲ့ သဘာဝ လျှောက်ထပ်တွေ မှာရှိပြီး ကတ်ထိကတ်ထိသတ်သွားရာတဲ့ မျက်သွားနဲ့ ဂူအဝင်သုံးစွဲ နှစ်ချိန်မှာတော့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ထိုးလောက် အကျယ်ရှိပြီး သဘာဝထာလျှောက် တွေရှိနေတဲ့ ဖြေငြိမ်းတစ်ခုကို မှာရှိပုံကန့် ကြာအောင် ကူးသွားမှ တစ်ဖက်က အထွက်ဝါးကို လျှောက်ပါ

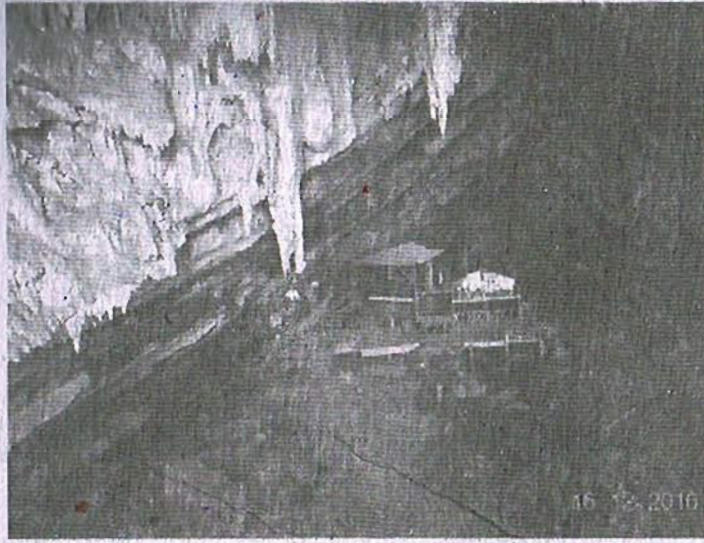

တောင်ကြီးမြို့ အနောက်ဘက်မှာ ရှိတဲ့ ဂူအတွင်းက ရုပ်စောက်မြို့ လွယ်ဟောင်ဂူက တော့ နှစ်သက်တမ်းအားဖြင့် မည်မျှမည်မျှရှိပြီ ဆိုတာကို မသိရသေးပေမယ့် ဂူအဝ ပေ(၁၀၀)ခန့်၊ ဂူအမြင့် ပေ(၃၀)ကျော် ရှိပါတယ်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရူဇင်း ၁၃

● လွယ်ကူသောပုံစံဖြင့် လှမ်းမြင်တွေ့ရသည့်
လှောင်ခန်းနှင့် ခြောက်ခြံ၊ ထုထွက်အားကောင်းသော
သီတင်းသုံးတော်မူသည့် ပန်းမိလင်

● လှောင်ခန်းတစ်ခုနှင့် ခြောက်ခြံတို့သည် ထုထွက်အားကောင်းသော လှောင်ခန်းတို့၊
သွားထုထွက်အားကောင်းသော (ပုံစံတိုင်း) လှောင်ခန်းတို့ထက် ထင်ရှားထွက်ကောင်းသော
တစ်ခုတည်း ထုထွက်ရှိပြီး လှောင်ခန်းတို့ထက် ထုထွက်ကောင်းပါသည်။

တည်း။
ဂူအထဲမှာ မိုးမျှော်ကျောက်တိုင်၊
ကျောက်ပန်းဆွဲ၊ ကျောက်ပွို၊
ကျောက်စာ၊ ရေထွက်ကျောက်တိုင်၊
ကျောက်ဖျာချပ်ကြီးများနှင့် အထင်
ကရဖြစ်တဲ့ ကျောက်ဟေမိပင်တို့ကို
၁၄ နာရီကျော်မြင်ခဲ့ရပါသည်။

တွေ့ရမှာပါ။
တတ်သိနားလည်တဲ့ ပညာရှင်
များအနေနဲ့ ဂူအတွင်း ထင်ရောက်ပြီး
သုတေသနပြု ရှာဖွေစူးစမ်း ဖော်
ထုတ်နိုင်ပြီးမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ဂူကြီး
တည်ရှိခဲ့တဲ့ နှစ်သက်တမ်းနဲ့တကွ

ပိုမိုထူးဆန်းတဲ့ အရာတွေကို
မြောက်မြားစွာ တွေ့ရဦးမှာပါ။
ဘယ်လိုပုံဖြစ်ပါစေ ရှမ်းပြည်နယ်
တောင်ပိုင်းက ဒေသအသီးသီးမှာ
ရှိပြီး အလွယ်တကူ ဝင်ငွေရနိုင်တဲ့
ဒေသတွင်းက မီးခိုးမထွက်တဲ့
စက်ရုံများ (တစ်နည်းအားဖြင့်)
ဒေသတွင်း ခရီးသွားလုပ်ငန်းတွေကို
ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးသည်များက
ပိုမိုစိတ်ဝင်စားစွာနဲ့ လာရောက်
လည်ပတ်ကြလို့ ခရီးသွားလုပ်ငန်း
များ ပိုမို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ပြီး ဝင်ငွေ
တွေ ရရှိနေပါပြီ။
ဒေသခံတွေအနေနဲ့လဲ အလုပ်
အကိုင် အခွင့်အလမ်းတွေ ပေါများ
တဲ့ အကျိုးရလဒ်ကို ခံစားနေရပါပြီ။
ဒါကြောင့်လဲ ရှမ်းပြည်နယ်
တောင်ပိုင်း၊ ရပ်စောက်မြို့နယ်၊
ဟွေးကျေးရွာအုပ်စု လွယ်ဟောင်
ကျေးရွာမှာရှိတဲ့ လွယ်ဟောင်ဂူ
(ခေါ်) အောင်စကြာသီဟမဟာ
သာသနာ့လှိုဏ်ဂူတော်ကို သက်ဆိုင်
ရာနဲ့ ဒေသခံ လူထုတို့ ပူးပေါင်းပြီး
ဒေသတွင်း ခရီးသွားလုပ်ငန်းတစ်ခု
အဖြစ် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာစေဖို့
ဒေသခံတွေကြား အလုပ်အကိုင်
အခွင့်အလမ်းတွေ ပေါကြွယ်စေဖို့
ပိုင်ဆုံး ကြိုးပမ်းကြစေလိုကြောင်းနဲ့
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူ
များ ကြွကြွက်ခဲ့မယ်ဆိုရင် လာ
ရောက်လေ့လာ လည်ပတ်နိုင်ပါ
ကြောင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါ
တယ်။

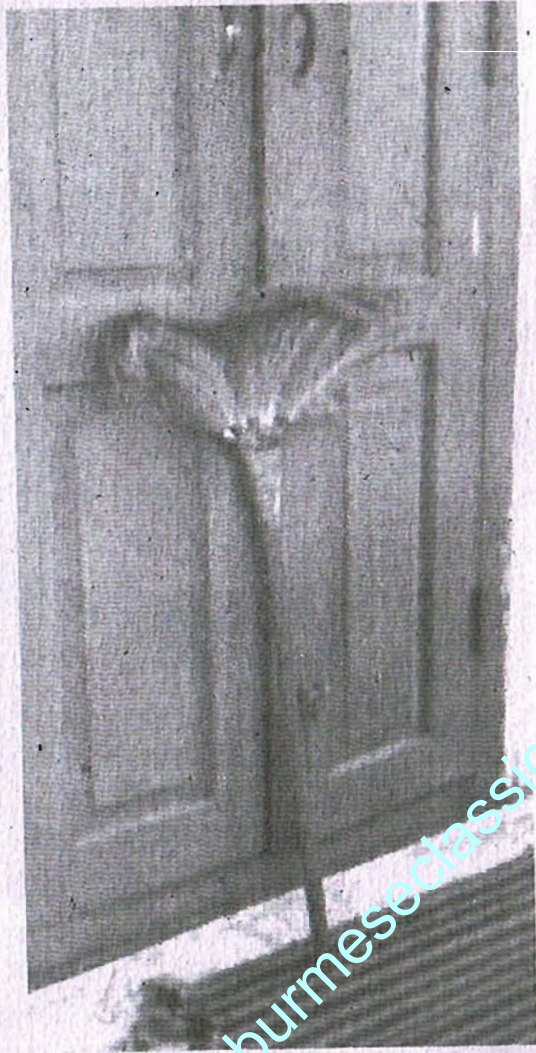
နိုင်မင်းညို

တစ်ပါးသူ

မကောင်းမှုဖြင့် မကြံစည်နိုင်စေရန်

ကျွန်တော့်မှာ ငယ်စဉ်ကတည်းက မိခင်ရင်းနှံမခြား
ကျွေးမွေးပြုစု စောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တဲ့ မွေးစားမိခင်ကြီး
တစ်ယောက် ရှိပါတယ်။
သူမဟာ ကျွန်တော်မိခင်ကြီး(ဒေါ်သာ၊ ကွယ်လွန်)
နဲ့ ညီအစ်မအရင်းလဲဖြစ်ပြီး ယခု(၂၀၀၄ ခုနှစ်)က
အသက်(၇၈)နှစ်ထဲ ရောက်နေပါပြီ။ သူမ နာမည်က
ဒေါ်ပု။ ကျွန်တော်ကမူ “အမေပု” လို့ အမြဲခေါ်လေ့
ရှိပါတယ်။
တစ်နေ့ အမေပုရဲ့ အစဉ်အလာ ကောင်းလေးတစ်ခု
ကို ကျွန်တော် ရရှိခဲ့ပါတယ်။ အစဉ်ကောင်းလေးကား
အခြားမဟုတ်ပါ။
အမေပုသည် နံနက်နိုးလင်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်
တည်း အိမ်အတွင်းအပြန်အနံ့ တပြန်လှည့်လေ့ရှိကာ
အိမ်ရာ ထဲထိအောက်တွင် အိမ်အထဲတံခါးကြီးကိုဖွင့်၍
ကတည်းက တံခါးကလေးတည်ကာ အပြန်အလှန်
ကား ထွက်ထိုးထောင်ထားလေ့ရှိခြင်းပင် ဖြစ်ပါတယ်။
အခုလို နေ့စဉ် လုပ်ပေးပါရင် မိမိကို တစ်ပါးသူက
မကောင်းတဲ့ အကြံအစည်များနဲ့ ဖော်ကားဖော်ကား
လုပ်လို့ မရတော့ကြောင်း၊ အလိုအလျောက် မိမိကိုယ်ကို
ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်ကြောင်း အမေပုရဲ့ မိရိုးဖလာ
ဝေလေ့ထုံးစံလေးကို တစ်ဆင့် ပြန်လည်၍ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တင်ပြပေးလိုက်ရပါတယ်။
[ဤဆောင်းပါးဖြင့် အမေပုအား ကန်တော့ပန်း
ထင်ပါ၏။]

ချစ်နော်(မကျော့)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅

注册

商標

ရိုးရိုး

အထူး

ရိပ် - ဆေးတိုက်

龍鳳寶

နဂါးဇာတိရတနာ (လုံဖုန်ပေါင်)

ရိပ် - ကျားရတနာဆေး

ရိပ် - အမျိုးသားအားဆေး အထူး

တိုင်းရင်းအေးပုစိပ်အပုစိပ် - TMR009365(1014)

အမျိုးသားအားဆေးခြင်း
အမျိုးသားကျောက်တံဆိပ်အားဆေးခြင်း
အမျိုးသားကျောက်တံဆိပ်အားဆေးခြင်း
အသက်ရှင်မှုအားဆေးခြင်း
အိမ်ထောင်သူအားဆေးခြင်း
အားဆေးသောအားဆေးခြင်း
အမျိုးသားအားဆေးခြင်း
အမျိုးသားအားဆေးခြင်း
အမျိုးသားအားဆေးခြင်း

ရိုးရိုး - ကျားရတနာဆေးသည်
တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ်ဝေဖန်ရတနာမင်း

စုန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော
ဆေးဝေဖန်ခြင်းဖြစ်သည်။

ပင်ရင်းလက်သိလက်ကားဖြန့်ချိရေး တိုက်(၆)၊ ၂လွှာ၊ အခန်းအမှတ်(၁၃-၁၃)၊ ထီးတန်း(၄)၊ သိမ်း
တမ်းနားလမ်း (အဗ္ဗောဘေဏ်အနီး)၊ ထီးတန်းစက်မြေရပ်တွင်၊ ကြည့်မြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
Ph: 09-5058108, 09-73098606, 09-420018721, 09-790974116

၁၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရုဇင်း

ပလိပ်မြို့ မူလငါးဆူကျောင်းမှ

ဝိသုဒ္ဓိ

လာဘာပုဒ် ဂုဏ်ပွားတော်

စံထွန်းသာ

ပလိပ်မြို့ရှိ မြေဘုရားသို့ သွားရာ
လမ်းပေါ်တွင် ငါးဆူကျောင်းတိုက်
ကို "မူလ ငါးဆူကျောင်းတိုက်" ဟု
ခေါ်တွင်ကြသည်။ ငါးဆူကျောင်း
အမည်တူ များပြားလာသဖြင့်
ကျိုးပြားစေရန် ဖြစ်သည်။

ငါးဆူကျောင်း အမည်တွင်

ဤကျန်းခြေတွင် ရှေးယခင်က
ပေတီကြီးငါးဆူနှင့် စေတီငယ်
ငါးဆူ စီတန်း တည်ရှိခဲ့ကြသည်။
ပေတီတော်များမှာ နှစ်ပေါင်း
များကျော် သက်တမ်းရှိပြီဟု မှန်းဆ
ရသည်။ မြေကွက်၏ မူလပိုင်ရှင်
များမှာ ဦးမောင်ငါးနှင့် ဒေါ်မငါးတို့
ပေါ်မောင်နှံ ဖြစ်ကြသည်။ မင်းတုန်း
မင်းလက်ထက်တော်ဟု ခန့်မှန်းကြ
သည်။

ဦးမောင်ငါးတို့ ဇနီးမောင်နှံမှာ
ယာထောက်သမီးခံ မရှိသဖြင့်
ယာတောကြီးအတွင်း ပဲနမ်း
အနည်းငယ်ကြွကာ ဆင်းရဲစွာ
အသက်မွေးကြရသည်။ တစ်နေ့
တွင် ဝရီးသွား အမျိုးသမီးငယ်
မှတ်ပြီး ဧရာဝတီမြစ်ကမ်း
များစွာဖြင့် ပြုစုကျွေးမွေးကြ
သည်။

ဝိသုဒ္ဓိ လာဘာပုဒ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရုဇင်း ၁၇

USA, April, 2018.

www.burmeseclassic.com

ရက်အတန်ကြာ နေထိုင်ပြီး နောက် ပြန်ချိန်တန်သောအခါ မိန်းကလေးများက မိမိတို့သည် ခေတ်ကာလအလျောက် ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်နေရသော သူကြွယ် သမီးများဖြစ်ကြောင်း ပြောပြကာ မေတ္တာစေတနာ ထက်သန်လှသော ဦးမောင်ငါးတို့ ဇနီးမောင်နှံ ကုသိုလ်ပြုနိုင်ရန် ဓရွှေငွေအချို့ ပြင့် ကန်တော့သွားကြသည်။

ရိုဏ်းက ထွေးထွေးနှင့် ဦးမောင်ငါး က ထေတီတော်တော်... ငါးမင်း ကလည်း အနည်းငယ် ငယ်သည့် ထေတီတော်ကို ဦးမောင်ငါး၏ ထေတီများ အနောက်ဘက်တွင် စီတန်၍ တည်ခဲ့ သည်။

ထိုသို့ တည်ပြီးနောက် စေတီများ အနီးတွင်ပင် တရားသာသနာများ များ ၍ နေထိုင်ကာ မိန်းကလေးနှစ်ဦးတို့ အား နေ့စဉ် မေတ္တာပို့ အမှုအတန်း ပေးဝေကြသည်။

သူတို့ သေဆုံးသောအခါ ရှေး လေ့အတိုင်း "ဘုရားဒါယကာ ဦးမောင်ငါး၏ အရိုးဂူ" ဟု ကမ္မည်း ထိုး၍ စေတီများအနီး မြှုပ်နှံထားခဲ့ ကြသည်။ ထိုအရိုးဂူကို ငါးဆူ ကျောင်း ဆရာတော် လာရောက် သီတင်းသုံးသောအခါ တွေ့ရှိရ သဖြင့် စေတီတော်များ မွမ်းမံစဉ် ကျောင်းဝင်း အနောက်ဘက်သို့ ရွှေ့ ပြောင်းပေးခဲ့ရသည်ဟု သိရသည်။

အမည်ကမ္မည်းသာ ရှိ၍ ခုနှစ် သက္ကရာဇ် မပါပေ။ ဒေါ်မင်း၏ အရိုးဂူ ရှာတွေ့ခြင်း မရှိသဖြင့် နှစ်ဦး စလုံး ပူးပေါင်း မြှုပ်နှံထားခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုငါးဆူ တန်းစေတီများကို အဖို့ပြုကာ

ထူးခြားသည့် မျက်နှာထား

"ငါးဆူကျောင်းတိုက်" ဟု တွင်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စစ်ပြီးခေတ်ကာလတွင် ဤ ကုန်းတော်မှာ ချောင်ကျ၍ လူသူ ပြတ်လပ်သဖြင့် မသမာသူများ ခိုအောင်းရာနေရာ ဖြစ်ခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ခန့်ကမှ သံသနာယကအဖွဲ့၏ တာဝန်ပေး ချက်အရ လက်ရှိဆရာတော် ဦးကုမာရ ကြံ့ရောက် သီတင်းသုံး ကာ ချုံနွယ်များ ရှင်းလင်းခဲ့သဖြင့် အေးချမ်းဆိတ်ငြိမ်သည့် တောရ ကျောင်းကလေးအဖြစ် မြင်တွေ့နိုင် ပြီ ဖြစ်သည်။

ဇီးကွင်း လာစာမုနီ ရုပ်ပွားတော် ဆရာတော် ဦးကုမာရသည် ရှမ်းပြည်နယ်ဝေတီပွား ပအိုဝ်း စိုင်းရင်းသား ဖြစ်သည်။ ငါးဆူ ကုန်းတော်သို့ ရောက်သောအခါ ရှေးစေတီပျက်များနှင့် ချုံနွယ် အပေါင်း ပိတ်ဖုံးနေသဖြင့် အချိန်ယူ ရှင်းလင်းခဲ့ရသည်။

"ဦးမောင်ငါး" ကောင်းမှု စေတီကြီးများမှာ ကုန်းတော် အရှေ့ဘက်တွင် လေးဆူနှင့် အနောက်ဘက်၌ တစ်ဆူ တည်ရှိ ခဲ့သော်လည်း ဆရာတော် ရောက်မှ လာစဉ် တစ်ဆူ ပြိုကျပျက်စီးပြီးပြီ။

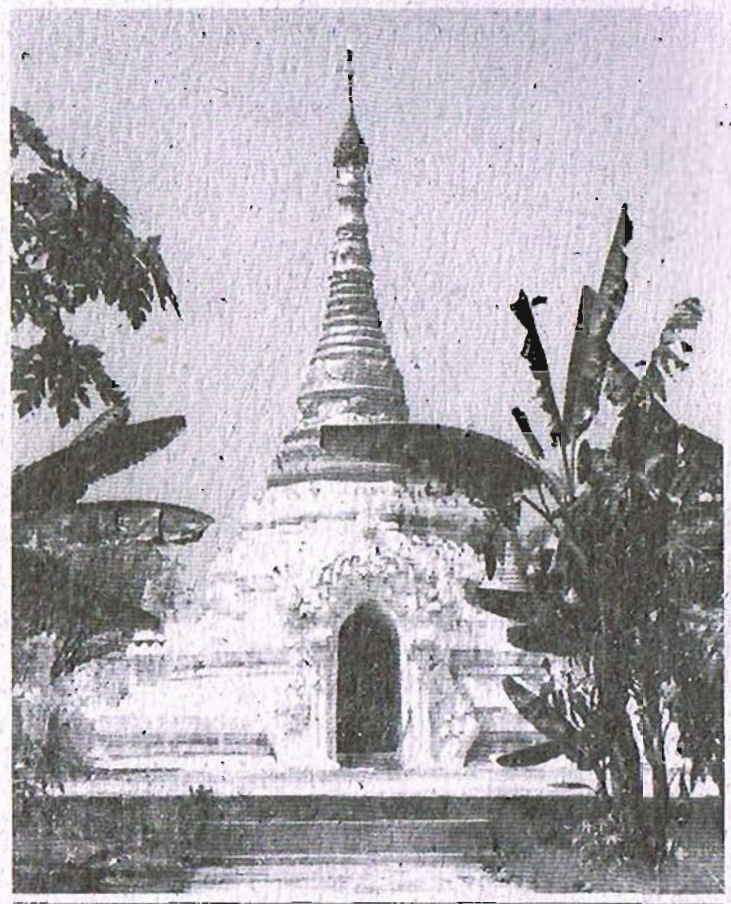
၂၂၂ ကရုဏာတန်တန်း သုံးဆူကိုသာ ပြုမိတ္တူရတော့သည်။

"ငါးမင်း" ဟောင်းမှ ထေတီများကို အနောက်ဘက်ဘက်တွင် ငါးဆူတန်း ပြုမိတ္တူရသည်။ ထေတီများမှာ အတူ ပြုမိတ္တူရပြီး ဝိရှိသော်လည်း ရုပ်ပွား ထေတီများကို တစ်ဆူတည်းပင် မိတ္တူ ရှိမိတ္တူ။

ကုန်းမြေ ရှင်းလင်းကာ ချိုင့်ခွက် များကို မြေဖို့ ပြင်ဆင်ပြီးသောအခါ တစ်ကျောင်းကလေးဖြင့် သီတင်းသုံး လျက် ကျန်ရှိသော အဆောက်အအုံ အနည်းငယ်ကို ပြုပြင်သည်။ ဆရာ တော်အချို့ ခေတ္တမျှ သီတင်းသုံးခဲ့ ကြပုံသဖြင့် ရှေးအုတ် အဆောက် အအုံတစ်ဆောင် တရားထိုင်သည့် မြေအောက် လိုဏ်ဂူတစ်ခုတို့ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ရှိစဉ် ပလိပ်တွင် ဦးအောင် မဟည်ရှိ လူတစ်ဦးသည် စိပ်ပုတီး ကြိုက် ကိုင်စွဲ၍ တစ်ကိုယ်တည်း လွတ်လပ်စွာ သွားလာနေတတ်၍ လူဝင်စားဟု သမုတ်ခြင်း ခံရသူဖြစ် သည်။ ဦးအောင်သည် ငါးဆူကုန်း သို့ ရောက်လာစဉ် လူတစ်ယောက် က "ဦးအောင် ဒီနေရာမှာ ဒီအစိုင်း စရာမတော် အဆင်ပြေပါ့မလား" ဟု မေးပြန်သည်။

ဦးအောင်သည် မဆိုင်မတူပင်... "မိလောင်ထားတဲ့ ဘုရားတစ်ဆူကို ပြန်ပြုရင် ဆွမ်းကွမ်း ဖွဲ့ညှင်းလေးပါ မိလျားလားလို့ပယ်" ဟု ပြန်ဖြေသည်။ ထိုအကြောင်း ကို ဆရာတော် ကြားရသည့်အခါ ကုန်းတော်သို့ ရောက်စက ချုံတစ်ခု မထွင်း၍ ကျွေ့ရှိရသော ရပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကို သတိရလိုက်သည်။

ဦးမောင်ငါး ထေတီတော်

မသမာသူများက ရုပ်ပွားတော်မှ ရွှေများကို မီးတိုက်၍ အရည်ဖျော် ယူကာ ချုံအတွင်း ပစ်ထားဟန်တူ သည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်အား ပန်းပု ဆရာထံ ပြသသောအခါ ပြန်လည် မွမ်းမံ၍ ရနိုင်သေးသည်ဟု ဆိုကာ မန္တလေးသို့ ယူဆောင်သွားလေ သည်။ လက်တော်များ မီးလောင် ကျွမ်းသော်လည်း မျက်နှာတော်မှာ အကောင်းပကတိ ရှိသည်ဟု သိရ သည်။

ထို့နောက် မကြာမီ မြစ်ကြီးနားမှ ဒါယကာမတစ်ဦး ဘုရားဖူး ရောက် ရှိရာမှ ရုပ်ပွားတော်အကြောင်း

ကြားသိရသဖြင့် လှူဒါန်းလိုကြောင်း လျှောက်ထားသည်။ ရုပ်ပွားတော်မှာ ပြုပြင်ဆင် ဖြစ်သောကြောင့် နောက် တစ်ကြိမ် ပြန်လာမည်ဟု ဆိုကာ နေရပ်ပြန်သွားသည်။

ယင်းမှ သုံးလခန့်အကြာတွင် ဆရာတော်လည်း ဇာတိရင်းပြည် နယ်သို့ ခေတ္တ ပြန်ကြွရသည့် ပြန် လည်ရောက်ရှိလာလျှင်ပင် ပန်းပု ဆရာက ရုပ်ပွားတော် ဦးစီးကြောင်း လျှောက်ထားလာသည်။

ဇာတိမြေမှ ဆွေမျိုးဒါယကာများ လှူဒါန်းလိုက်သဖြင့် ဝတ္ထုငွေကြေး ပြည့်စုံစွာ ရှိနေသော်လည်း ရုပ်ပွား

• ဝိသုတန်းထေရ် ကုန်းတော်

တော် မွမ်းမံစိုက်နှင့် ရွှေသင်္ကန်းကပ် ရန်တို့ကို မပေးလိုက်မိချေ။ နောက် တစ်နေ့တွင် ယခင် ဒါယိကာမ ရောက်ရှိလာကာ ရုပ်ပွားတော် အခြေအနေကို မေးမြန်းလျှောက် ထားသည်။

သူမ၏ကားဖြင့် ဆရာတော်အား ပင့်ဆောင်ကာ မန္တလေးသို့ သွား ကြည့်ကြသည်။ ထို့နောက် မွမ်းမံ စိုက်နှင့် ရွှေသင်္ကန်းကပ်ရန် အတွက် ငွေတစ်သောင်းခွဲ ပေးချေ ခဲ့၏။ ဒါယိကာမကြီးမှာ ကျောက် တွင်းလုပ်ငန်းရှင်ဖြစ်ရာ ရုပ်ပွားတော် ပြုပြင်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြု လုပ်ကိုင်ရာ ၌ ကျောက်အောင်သဖြင့် လာ ရောက်လှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

ယင်းနောက်တွင် မှန်ကျောင်း ဆောင် လှူဒါန်းလိုသဖြင့် လက် သမားအား ကုန်ကျစရိတ် ပေးချေ ပြီးချိန်၌ အဆင့်မြင့်ရာထူးဖြင့် ၂၀ နှစ်ကျော်အောင်ခြေပါမူရင်း

မှန်ပြည်နယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့သွားသူ ဦးစီးမှူးတစ်ဦးမှာ သူ၏ ကောင်းမှု ကို ယနေ့တိုင် မြင်တွေ့ခွင့် မကြုံ သေးကြောင်းလည်း ကြားနာရ သည်။

ထိုအချိန်မှ စတင်ကာ ဗညာဉ် ဇေးဗိဇိယကာ ထိန်းသိမ်းမှုနှင့် အမျှ ထေရ်တော်များအား မြန်လည် မြဲမြံစွာစံခြင်း၊ သိမ်မွေ့စို ထည် သာသနိက အထောက်အပံ့များ တိုးတက်များပြားလာခြင်း စေခြင်း ဝိသု ကောင်းတို့ကိုကြီးကြပ် တိုးတက်စည်ကားကာ သာသနာ့ပန် တို့ ဝိသု ထောက်ပံ့ကုန်ကြောင်း ထောက်ပံ့ကုန်ကြောင်း ဖြစ်သည်။

ဖူးတွေ့ကြည့်လိုခြင်းရသော ရုပ်ပွားတော်

ဆရာတော်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ရုပ်ပွားတော် စံပယ်ရာ ဓမ္မာရုံသို့ သွားရောက်ကာ မှူးမြော်ကြည့်လို သည်။ ဓမ္မာရုံအတွင်း မှန်ကျောင်း ဆောင်ဖြင့် စံပယ်တော်မူသော

ဝိးကွင်း လာဘာမုနိ ရုပ်ပွားတော် သည် ဉာဏ်တော်အမြင့် သုံးပေခ ရှိသော မတ်ရပ်တော် ဖြစ်သည်။ ယာလက်တွင် ကြာစု ဖန်ခါးသီး ကိုင်ထားသည့် လာဘာမုနိကို ပ တော်ဖြစ်ကာ မူလလက်ရာ မယွတ် သော မျက်နှာတော်မှာ ထူးခြား သော သွင်ဟန်တော်ဖြင့် ဖူးမြင်ရ သည်။

သက်နှီးအနားနေ တန်ခံတာထက် မှန်နှင့် ဦးခေါင်းတော် ထုဆတ် လက်ရာတို့မှာ ကုန်းဘောင်ခေတ် ဝိ လက်ရာဟု မှန်းဆရသည်။ မျက်နှာ တော်ကို စေ့စေ့ကြည့်လို မှူးမြော် ပါက နှုတ်တော်ဖြင့်ဟာ ဟောကြား သည့်ဟန် ထင်မြင်ရသည်။

ဝိသုကြောင့် ပျက်စီးခြင်းမရှိ လာဘာ တိုးပွားခြင်းကို ပေးသနားတော် မူသဖြင့် ဝိသုဉာဏ်ပန် ရုပ်ပွားတော် ဟု ဘွဲ့ပည် ကပ်လှူကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်ကို

• "ဘွားဒေါ်ငါ" ကောင်းမှု ထေရ်ကုန်း

မကောက်မေ့ရှိခဲ့ကာ မဂ္ဂဇင်းအဖွဲ့နှင့် ဟက္ခ စာဖတ်ပရိသတ်အပေါင်း လာဘ်လာဘ ပြည့်ဝ၍ သာသနာ့ ဖေကျိုးကို ပိုမိုထမ်းဆောင်ခွင့် ရပါ စေကြောင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်း ခဲ့သည်။

အဓိဋ္ဌာန် အုန်းပင်နှင့် ငါးဆူစေတီတော်များ

ထိုအချိန်တွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် နီးကပ်နေသဖြင့် ဆရာတော်အား မှုဝကမ္မဝတ္ထုငွေများ ဆက်ကပ်ကာ ရှိရှိနုတ်ဆက်လျက် ငါးဆူစေတီ တော်များဆီသို့ သွားရောက်ဖူးမြော် ထသည်။ စေတီကုန်းတော်သို့ မရောက်မီ ဓမ္မာရုံအနောက်ဘက်၌ ဇာသီးများ သီးနေသော အုန်းပင် တစ်ပင်ကို တွေ့ရသည်။

ကန်တော့ပွဲအုန်းမှ အပင်ပေါက် ဟာသဖြင့် သာသနာတော်ကို

စောင့်ရှောက်နိုင်ပါက လျင်မြန်စွာ အကျိုးဖြစ်ပါစေဟု အဓိဋ္ဌာန်လျက် စိုက်ပျိုးခဲ့ကြောင်း မိန့်ကြားသည်။ သာယံအုန်းပျိုး ဖြစ်သော်လည်း သုံးနှစ် သားတွင် အသီး သီးသဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ကြောင်း သိရှိပေးပြောကံခဲ့ရ သည်ဟု ကြားသိရသည်။ အုန်းပင်မှာ ရှစ်နှစ်သားရှိပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ကုန်းတော်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ရာ တောင်မြောက် တန်း လျက်ရှိသည့် လေးထောင့်အုတ်ခုံ ထက် ငါးဆူတန်း၌ တည်ထားသော "ဘွားဒေါ်ငါ" ၏ ကောင်းမှုစေတီ များကို ဖူးမြင်ရသည်။ အရှေ့ဘက်၌ အုတ်ခုံထက် တက်ရန် လှေကားရှိ သည်။

စေတီများမှာ ပစ္စယံအဝိုင်း အထက် ခေါင်းလောင်မောက်စေတီ ပေါက်ထားသည့် ဉာဏ်တော် အမြင့် တူစေတီများ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်း

စေတီများ၏ အရှေ့ဘက်တွင် လင်း ကလေးခြားကာ စေတီကြီးသုံးဆူ ကို တွေ့ရသည်။ "ဦးမောင်ငါး" ၏ ကောင်းမှုစေတီကြီးများ ဖြစ်ကြ သည်။ ကျန်တစ်ဆူမှာ ငါးဆူတန်း စေတီများနှင့် ယှဉ်လျက် မြောက် ဘက်အစွန်းတွင် တည်ရှိသည်။

အရှေ့ဘက်လှည့် မှန်တစ်ခုစီ ပါဝင်၍ ရုပ်ပွားတော်များ ပူဇော်ထား သည်။ စေတီများမှာ ဉာဏ်တော် အမြင့်ပေ(၂၀)ကျော်ခန့် ရှိကြသည်။ ထိုစေတီများ၏အနီးတွင် ယခင် စေတီဟောင်း၏ ခြံသေ့အောက်မှ အရာကို တွေ့ရှိခန့်မှန်းရာ အမြင့် (၂၅)ပေခန့်ရှိသော ခြံသေ့ကြီးများ ဖြစ်သည်ဟု ဆရာတော်က မိန့်ကြားခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဗုဒ္ဓကုန်းသားသည့်ထေရ် တော်မှာ ဉာဏ်တော်အမြင့်ပေ(၁၀၀) နီးပါး ရှိသော်လည်း မှန်တော်မူသည်။ နက္ခတ္တမောင်ခြေပါမူရင်း ၂၁

• ဝါထုတုကုန်းဝင်း
• အိန္ဒိယနိုင်ငံ အရှေ့ပိုင်း
• လာရတက် ဦးကုမ္ပဏီ

စိတ်ရင်းစေတနာ မှန်ကန် ထက် သန်စွာဖြင့် သူတစ်ပါးအား ကူညီ တတ်သည့် အမည်တူ ဘိုးဘွားဇနီး မောင်နှံ ကောင်းမှု စေတီတော်များ သည် ငါးဆူစီ အရေအတွက် တူညီ စွာ တည်ထားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ အမည် ပညတ်နှင့် ဂဏိတဂဏန်းဖြင့် နိမိတ် တို့ ပေါင်းစပ်ကာ အစွန့်ရှည်ကြာ စေရန်နှင့် နောင်ဘဝများတွင်လည်း

ပြန်လည် ပေါင်းဆုံရလိုကြောင်း အစီအရင် ပြုထားခဲ့ခြင်းပေလော့ဟု တွေးတော်မိသည်။ ဤစေတီတော်များဆီ၌ ကြာ ရှည်တည်တံ့လိုသည့် ကိစ္စများ မေတ္တာဖွဲ့ သံယောဇဉ်ဆိုင်ရာ ကိစ္စ များကို တိုင်တည် ဆုတောင်းပြည့် နိုင်သည်ဟု သိရှိရလေရာ ဘုရားရှင် သက်တော်ဆံင်ရှား ရှိစဉ်အခါက

ရန်စောင်နေကြသည့် ကပ်လနှင့် ကော်လီယ ဆွေမျိုးတော်တို့အား အတ္တဇဏ္ဍသုတ်တော် ဟောကြားခဲ့ သည့် ဉာဏကာနဉ္စ သင်္ဂဟ မင်္ဂလာ သုတ်တော်ကို ဒေအက်မေ့ ရှိခိုးမိရ လေသည်။

ပလိပ်မြေတုရားသို့ ဘုရားဖူး ရောက်ခဲ့ပါလျှင် လမ်းနံဘေး မြောက်ဘက်ကပ်လျက်ရှိ မူလ ငါးဆူကျောင်းတိုက်သို့ ဝင်ရောက် ကာ ထူးခြားသည့် ရုပ်ပွားစေတီ များအား ဖူးမြော်ကြည့်လိုစိတ်ကြ ဝေရန် လမ်းညွှန်လိုက်ရပါသည်။

[ညွှန်ပြ မိန့်ကြားပေးတော်မူသည့် ဆရာတော်ဦးကုမ္ပဏီ၊ ဦးသေဓာ ကန်တော့အပ်ပါသည် အရှင်မြတ် ဘုရား...]

ဝံထွန်းသာ

သွေးတိုးဆီ
ချိုနဲ့လား

သွေးတိုးသမားတွေ အသိပေးနည်းနဲ့ ဟန်ကျနေကြလို့ အဘခင် ခင်မာ ကျေးဇူးတင်ကြောင်း လာလာတု နေကြတယ်။

ဆေးဘူးဆေးခွက်များအား နေရာ ချရင်းမှ အဘဆရာသိကြီးမှ ကိုနိုက် တို့ဘက်လှည့်ကာ... ကို... ဝါသားက လာရင်းကိစ္စနဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ပြောပါဦး ကွယ်... ဟု ပေး... ဝါသား...

ကျေးဇူးတင်ပါသည်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်

သွေးတိုးအတွက်ဆေး

နက္ခတ္တရောင်ခြည် လောကီပညာ ရသစုံမဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၃) ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ် စာ မျက်နှာ(၃၈)တွင် ဆရာကိုလှအောင် (ငါးသိုင်းချောင်း)၏ "သွေးတိုးဆီ ချိုနဲ့လား" ဆောင်းပါးပါ ဆေးနည်း ဖာတိုင်း သွေးတိုးရောဂါရှင် မိတ်ဆွေများကို ထပ်ဆင့် ပါနုပြုမှုဝေခံရာ သွေးတိုးဝေဒနာရှင် မိတ်ဆွေများမှာ ယခုအချိန်အထိ သွေးတိုးဝေဒနာ ပြန်မပေါ်ကြောင်း စာတည်းချုပ်နှင့်တကွ နက္ခတ္တရောင်ခြည်လောကီပညာ ရသစုံမဂ္ဂဇင်းကြီးနှင့် ဆေးနည်းဖော်ပြပေးသော ဆရာ ဦးလှအောင်(ငါးသိုင်းချောင်း)တို့ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြောပြကြပြီး ကျေးဇူးတင်မဆုံး ရှိနေကြပါသည်။ (၂၀)ကျပ်သာခန့်ရှိ ငါးနှစ်ကောင်ကို အကြမ်းဖျိုး ဖိုက်ခွဲ

သန်စပ်ပြီး ပဟသံရာရွက် လက်တစ်ဆုပ်ထည့်ပျက် ငါးနှင့် သံရာရွက်များ နှုတ်သွေးအခါ အချို့အခင်း စိတ်ကြိုက်ပြုပြင်၍ ယုန်ထပ်စားရာတွင် ဟင်သောက်ပန်းကန်တစ်လုံးစာ၊ ည ထပ်စားစဉ် ဟင်သောက်ပန်းကန်တစ်လုံးစာ သောက်စားကြပြီး ဆယ်ရက်တစ်ကြိမ် တစ်လ ၃ ကြိမ် စားသောက်ကြရာ ယခုရှိထိ ငါးပိ ပုံပြာရည် ဝက်သား စားသော်လည်း သွေးတိုးတော့ကြောင်း ဖိတ်ဆွေများက ဝမ်းသာအာရ ဖြေကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ သွေးတိုးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ စိတ်ချ ယုံကြည်စွာ အစာလည်းဆေး ဆေးလည်းအစာ ဖြစ်ပါ၍ သုံးဆောင်ကြပြီး ကျန်းမာချမ်းသာကြစေရန် ထပ်ဆင့်တင်ပြပါသည်။

ဆေးနည်းပေးသော အဘဆရာကြီး သိန်း၊ ကိုလှ အောင် (ငါးသိုင်းချောင်း)နှင့် နော်ပြပေးသော စာတည်းချုပ်နှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည် လောကီပညာ ရသစုံမဂ္ဂဇင်းတို့ကို ထပ်ဆင့် ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း...

ဦးမြင့်ဌေး(ဝေဒဦးမြို့)

ကြော်ငြာ စောင်းပါး

ကျားမွန်လျှင် အားသန်ရမည်

- အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး) ဖြစ်တတ်သူများမှာ...
- ၁။ မေထုန်မူလွန်ကဲသူများ။
- ၂။ သဘာဝမဟုတ်သော ဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ။
- ၃။ ကုန်ခန်းသွားသော သုက်၏ ဓာတ်နှင့် အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်တန်ပြန်လည် မပြည့်စုံစေသူများ။
- ၄။ အပျော်အပါး လိုက်စားသူများ။
- ၅။ သားကြော်ဖြတ်ထားသူများ။
- ၆။ မြစ်ခြောက်နာ ရှိသူများ။
- ၇။ အဆုတ်ရောဂါ ရှိသူများ။
- ၈။ လေဖြတ်ဖူးသူများနှင့် လေဝန်းရောဂါ ရှိသူများ။
- ၉။ ဆီးရိုး၊ သွေးရိုးရောဂါ ရှိသူများ။
- ၁၀။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ ရှိသူများ။
- ၁၁။ အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုး ရောဂါဆိုပြီး အလွယ်တကူ ပြောဆိုနေကြ ပေမယ့် အမှန်တကယ်တော့ ပန်းညှိုးပြီးမှ ပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ် ကြတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါဝေဒနာခံစားရတဲ့ လက္ခဏာများကတော့...
- ၁။ လိင်တံ တောင့်တင်းခိုင်မာမှု မရှိခြင်း။
- ၂။ လှုပ်ရှားရုံသာ လှုပ်ရှားပြီး ပျော့နေတတ်ခြင်း။
- ၃။ ဓနာကိုယ်ဝေဒနာသော်လည်း ဝိတ်ရောကိုယ်ပါ ခွင်လန်းမှု မရှိခြင်း။
- ၄။ မောပန်းလွယ်ခြင်း။
- ၅။ အစားအသောက် ပျက်ခြင်း။
- ၆။ ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တစ်ရော့နိုးလျှင် အိပ်မရ တတ်ခြင်း။
- ၇။ သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း။
စတဲ့ အချက်များဟာ ပန်းညှိုးရောဂါ ရှိသူများရဲ့ ခံစားရတဲ့ ဝေဒနာလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။
အဲဒီ ပန်းညှိုးခြင်းဝေဒနာရဲ့ လက္ခဏာတွေရှိလာတာကို ဆေး ပညာအသိမရှိဘဲ အချိန်မီ ကုသမှုမခံခဲ့ရင် ဓနာကိုယ်ခွဲအဓိက ဖြစ်တဲ့ ရသာရည်၊ အသွေး၊ အသား၊ အဆီ၊ အရိုး၊ မြင်ဆီ၊ သုက်ဆိုတဲ့ သင်္ချေဓာတ်(၇)ပါး၊ အဆင့်ဆင့် ကုန်ခန်းပြီး မူလ ပန်းညှိုးရောဂါ ပန်းသေခြင်း ဘဝမျိုးနွယ် ရှင်ဆိုင်ရတတ်ပါတယ်။
ပန်းသေရောဂါ အဆင့်မြင့်ရောက်ပြီဆိုရင် ...
- ၁။ ငှားတစ်လုံး တက်ခြင်း။
- ၂။ ကာမရာဂစိတ် ကုန်ခန်းခြင်း။
- ၃။ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း။
- ၄။ သလုံးသားများ ခြောက်ခြင်း။
- ၅။ သလိပ်အုပ်စု ခန်းခြောက်ခြင်း။

- ၆။ နှုတ်ခမ်း၊ လျှာ ဖြူခြင်း။
- ၇။ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း။
- ၈။ စကား မပီသခြင်း။
- ၉။ စသံ၊ နသံ မကွဲပြားခြင်း။
- ၁၀။ လိင်ချောင်းသေးပြီး တို ဝင်ခြင်း။
- ၁၁။ ဆီးဖြတ်တောက် ပြတ် တောက်သွားခြင်း၊ စတဲ့ လက္ခဏာများ ဖြစ်လာ တတ်ပါတယ်။

ပန်းညှိုးခြင်းလက္ခဏာ (၇)ချက်နဲ့ ပန်းသေခြင်း လက္ခဏာ (၁၁)ချက်ကို တွေ့ထိခံစားနေရပြီဆိုရင် မေ့မလျော့ပေါ့ဆမနေပါနဲ့။ "ပြည်စိုး" အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးခန်းကို အမြန်အရောက်လှမ်းခဲ့ပါ။ မြန်မာ့နန်းတွင်း အကြောပညာရှင် နေလဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဦးစံမြင့် (တဆ-၁၂၇၄) နဲ့ ဆရာဦးစိုးမော် (တဆ-၂၆၁၁) တို့က အမျိုးသား အားနည်းရောဂါ (ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးရောဂါ) များအမြင် အခြားရောဂါများဖြစ်တဲ့ ...

- ၁။ လေဝန်း၊ လေဖြတ်။
- ၂။ အကြောကပ်၊ အကြောညှပ်။
- ၃။ လေးဖက်နာ။
- ၄။ ကိန်းပေါင်းရောဂါ။
- ၅။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ။
- ၆။ လိပ်ခေါင်းရောဂါ။
- ၇။ သွေးရိုး ဆီးရိုးရောဂါ။
- ၈။ ကျောက်ကပ်ရောဂါ။
- ၉။ အစာအိမ်ရောဂါ။
- ၁၀။ အာရုံကြောရောဂါများကို အကြောပညာ၊ ဆေးပညာဖြင့် နာယလေးပါးနှင့် ကိုက်ညီကာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းအောင် အောင်မြင်စွာဖြင့် ကုသပေးနေပါပြီ။

တွေ့ရုံဆက်သွယ်နိုင်သည့် လိပ်စာ...

မြန်မာ့နန်းတွင်း အကြောပညာရှင်
နေလဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နှင့် သား ဦးစိုးမော်
ပြည်စိုး အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးခန်း၊
အမှတ် (၁) လိပ်ကန်အနီး၊ တောက်ဘက်မုခ်၊
ကျိုက္ကဆံ ဘုရားဝင်း၊ သယ်န်းခြံနယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
Ph: 09 31054631, 09 251031871

၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

ထန်းပင်ကွင်းတောရမှ ဆရာတော်ကြီး

ဦးဂိုဂိုကြီး (စစ်အေးရေး)
ကစ(၁၂) ထုံးတမ်း

နှင့် နောက်ဆက်တွဲ ထူးခြားဆုံးပွယ်သူများ

ထန်းပင်ကွင်းတောရ ဆရာ တော်ကြီး ဦးဂိုဂိုကြီး အကြောင်း ဟာ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း (စာ မျက်နှာ-၃၃) တွင် ရေးခဲ့ဖူးပြီဖြစ်ပါ ရှိ စာဖတ်ပရိသတ်များနှင့် ရင်းရင်း နီးနီးဖြစ်လိမ့်မည်ဟု စာရေးသူ ယုံ ကြည်မိပါသည်။ (အကျယ်တဝင့် ဖတ်ရှုလိုသူများ အထက်ပါ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရှာဖွေ ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။)

ယခုလည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားမှု များစွာတွေ့ထုံမှ "တစ်စိတ် တစ်ဒေသအကြောင်း" ကို စာဖတ် သူများ ကြည့်ညိုသဒ္ဓါ ထပ်မံ၍ ပြားများစေနိုင်ရန် ထပ်လောင်း ရေး သားတင်ပြအပ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပုံလွန်တော်မူပြီး ဖြစ်သော်လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတော်များ၊ ဆရာတော်ကြီး လုပ် ထောင်ခဲ့သည့် ကြည့်ညိုသဒ္ဓါပွား လောက်သည့်ပုံများ၊ ဆရာတော် ကြီး၏ ထူးခြားချက်များကိုကုသိုလ် စိတ်ထားကာ လေးစားတန်ဖိုးထား ဖြစ်စေရေးနှင့် ကျင့်စဉ်များ ပွားများ

နေကြသူများသည် ယခုထိတိုင်ပင်
လောကီ လောကုတ္တရာနှစ်ဖြာ
အကျိုးများ ရရှိခံစားနေကြရသည်။

သို့ကလို အကျိုးထူးနေကြခြင်း
တို့သည် ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်
တော်မမူမီကပင် ဆရာတော်ကြီးမှ
လူသားများကို မေတ္တာ ကရုဏာ
ထား၍ စောင့်ရှောက်တတ်သလို...
ပျံလွန်တော်မူသွားပြီး ဖြစ်သော်
လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ မေတ္တာ
ငွေ့များသည် မကုန်နိုင်ဘဲ အံ့မခန်း
ကျန်ရစ်ခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်သည်
ဟု ထင်မြင်ယူဆမိပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးသည် လူ့စွန့်အပ်ကြမ်းတော
မှာ ဖွားမြင်တော်မူပြီး ဥရုဗေလတော
မှာ တရားကျင့်တော်မူ၏။

ဘုရား ဖြစ်တော်မူသောအခါမှာ
လည်း လူမနိုးသော တောကြီးထဲရှိ
ဗောဓိပင်အောက်၌ ဖြစ်ပါသည်။

ဓမ္မစကြာဒေသနာ တရားဦးကို
မိဂဒါဝန်တောမှာ ဟောကြားပါ
သည်။ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည့်အခါ မလ္လာ
မင်းတို့၏ အင်ကြင်းတောမှာ ပြု
လေ၏။

“တော”ကိုသာ နှစ်သက်သော
မြတ်စွာဘုရားမှ...

“ခွန်သာဆို ပြုရွာကျောင်း၌ နေသူ
များဟာ ဖျန်ဝင်စားနေပါသော်လည်း
ဖျန်ပု ထလာသောအခါ မိန်းမသံ
ယောကျာ်းသံ ကလေးသံ စသည်များကို
ကြားရပါမိ။

ထိုအသံများကို ကြားနေရသောကြောင့်
ပြီးသား ဖျန်ပုတော်မူ ပျောက်ကွယ်
သွားနိုင်ပါမိ။

တောရကျောင်း၌ တရားအားထုတ်သူ

များသည် အိမ်ပျော်သွားပါသော်လည်း
နိုးလာသည့်အခါ ခြင်္သေ့သံ ကျားသံ
ဥဒေါင်းသံ တောကြက်တူသံ စသော
အသံများကိုသာ ကြားနေသဖြင့် စိတ်
ကြည်လင်ပြီး သမာဓိဖြစ်၍ ဖိတ်ဖြစ်
ပေ၏။

ထိုဖိတ်ကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟု
လက္ခဏာတပ်ပြီး ဆင်ခြင်သုံးသပ်လျက်
အနာတ္တဟု အတ္တရှိလ် ရှိမိကြပြီး
ရဟန္တာဖြစ်နိုင်တယ်”

ဟု ဟောကြားတော်မူခဲ့လေ
သည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒာစက္ကမှာ
လည်း မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်ကျ
“တော”ကို နှစ်သက်ပြီး “တော”
အနိသဟံပြုကာ မြတ်စွာဘုရား
ဟောတော်မူသည့် တရားတော်
အတိုင်း “တော”ထဲမှာပင် တရား
ကျင့်ခဲ့သည့် လေးစားထိုက်ပါသော
ထူးခြားလှပါသော “တောပျော်”
ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးဟု ဆိုရမည်
ဖြစ်ပါသည်။

* * *
ဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒာစက္က
အကြောင်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသအား
စတင်ရေးရမည် ဆိုပါလျှင်...

“ထန်းပင်ကွင်း တောရကျောင်း”
ဟု လူအများ ခေါ်ဆိုနေကြသော
“သက္ကဓိမာန်ကန်သာတောရ”
ကျောင်းသည် ဟိုးယခင် နှစ်(၅၀)
နီးပါးက ထိုတောရကျောင်းမှာ တဲ
ကျောင်းလေးတစ်ခု အဖြစ်နှင့်သာ
တည်ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ထန်းပင်ကွင်းကျေးရွာ အနီးတွင်
ရှိသည့်အတွက် ရွာကို အစွဲပြု၍
“ထန်းပင်ကွင်းတောရကျောင်း”

ဟု လူအခေါ် များနေကြခြင်း ဖြစ်ပါ
သည်။

ထို တောရကျောင်းလေးသည်
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပန်းတောင်း၊
မြို့နယ်၊ ထုံးဘိုတိုက်နယ်၊ ထန်း
ပင်ကွင်းကျေးရွာနှင့် (၂)မိုင်ခန့်
အကွာရှိ သစ်ပင်၊ ဝါးပင်များ
ထူထပ်စွာ ပေါက်ရောက်နေကြ
သော “နမလည်တောင်”တွင်
ရှိပါသည်။

“နတ်တောင်တောရ” သက်
သတ်လွတ်ဆရာတော်ကြီး ယခု
ရှိမည်ဆိုလျှင် သက်တော်(၁၁၀)နှစ်
လောက် ရှိမည်ထင်ပါသည်။ ထို
ဆရာတော်ကြီး ဦးပဒုမ ရှိစဉ်အခါ
က မိန့်ကြားခဲ့ဖူးသည့်စကား
အမှတ်ရမိပါသည်။

အကျဉ်းမျှ ရေးသားတင်ပြရပါ
လျှင်...

စာရေးသူတို့၏ ထုံးဘိုအရပ်
ဒေသတွင်ရှိသော ကျီးတောင်၊
အကောက်တောင်တို့တွင် “နတ်
မောင်နမ”ရှိကြောင်း၊ နမဖြစ်သူ
သည် စိတ်တို ဒေါသကြီးသူ ဖြစ်
သဖြင့် စိတ်ပြေပျောက်စေရန် နမ
အား စေလွှတ်ပြီး အလည်အပတ်
သွားစေခိုင်းရာ တောင်ဖြစ်၍
“နမလည်တောင်”ဟု ခေါ်ပါ
သည်။

အလျဉ်းသင့်၍ ထိုတောင်ကြီး
များ၏ အကြောင်းကို ဆက်လက်
ရေးသားတင်ပြရပါသော်...မြတ်စွာ
ဘုရားရှင်သည် ကျေးသာဆာဝက
သူ နေထိုင်ရာတောင်မှ လှမ်း၊ လှမ်း
ကြည့်ပြီးမှ အစာရှာထွက်လေ့ ရှိ
သဖြင့် ဟိုးယခင်က “ကြည့်တောင်”

ဟု ဝေါ်ဆိုနေရာမှ ကာလ ရွေ့လျော
လျာသည့်အခါ “ကျီးတောင်”ဟု
ခေါ်ဆိုလာကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို
“ကျီးတောင်”သည် “ကမြိုင်ရွာ”
ကနီး၌ ရှိပါသည်။

ကျီးတောင် ခြေရင်းရွာများမှ
၈၀၀သံများ ပြောကြားချက်အရ
ညာကံ လူ့ခြေတိတ်ချိန်ဆိုလျှင်
မြင်းရွာသံများ ယခုထိတိုင် မကြာ
မီက ဆိုသလို ကြားနေရသေး
မကြောင်း သိရှိရပါသည်။

အလောင်းတော် ကျေးမင်း
လှမ်းကြည့်ပြီး၍ ပျံသန်းကာ သွား
မရက် အစာကောက်ရာ တောင်ကို
ဖူးယခင်က “အစာကောက်
တောင်”ဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ရာမှ ယခု
ကခါမှာတော့ “အကောက်တောင်”
ဟုသာ ခေါ်တွင်နေပါသည်။

ထို အကောက်တောင်သည်
၈၀၀တီဖြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းရှိ
မကျက်နံရံကပ် ဘုရားများဖြင့်
မကျက်ကြားလျက်ရှိပြီး၊ အနယ်နယ်
ဖျက်ရပ်ပုံ ဘုရားဖူးများ စည်ကား
ဖျက်မြိုက်စွာ လာရောက်နေကြ
သောတောင် ဖြစ်ပါသည်။

လာသမျှ ဘုရားဖူးများကိုလည်း
အကောက်တောင် ဆရာတော်ကြီး
မှ လိုလေသေးမရှိ သက်သတ်လွတ်
ထမင်းဟင်းများ ကျွေးမွေးညှဉ်ခံပါ
သည်။ သာမညဆရာတော်ကြီး
ကျွေးမွေးသည့်ပုံမျိုး ဖြစ်ပါသည်။
အကောက်တောင်သည် ဟို
ဖျက်က ပုဗ္ဗိးတောင်ကဲ့သို့ မျောက်
များ ဝေါပျားလှသော် မသမာသူတို့
၏ လက်ချက်ဖြင့် မျောက်များ

ဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒာစက္က၏ ရုပ်တုတော်

မျှီဆက်ပြုန်းကာ ယခု တစ်ကောင်
တလေမျှပင် မရှိတော့ပေ။

ထို အကောက်တောင်ကြီးသည်
ကား ထုံးဘိုမြို့နှင့် (၁)မိုင်သာသာ
အကွာတွင် တည်ရှိနေပါသည်။

အလောင်းတော် ကျေးမင်းသည်
အစာကောက်တောင်တွင် အစာဝ၍
မိမိနေထိုင်ရာ အရပ်ဆီသို့ ပြန်ရာ
တွင် အတောင်ညောင်း၍ အမြဲနားခို
သောတောင်ကို “နားတောင်”ဟု
ခေါ်ဆိုလေသည်။

ထို “နားတောင်” ထိပ်တွင်
အလောင်းတော် ကျေးမင်းအား
ဂါရဝပြုသည့်အနေဖြင့် စေတီငယ်
တစ်ဆူ တည်ထားလေသည်။
နားတောင်၏ တောင်ခြေမှာ

တော ဆရာတော်ကြီးဦးပဒုမ ပျံလွန်
တော်မမူမီက ဝါးကျောင်းကလေးမှာ
ဖြူပြင်ပြောင်းလဲပြီး သစ်သား
စကျောင်းလေးအဖြစ် တည်ရှိနေပါ
သေးသည်။

ယခုအခါ ကျောင်း၊ စေတီ၊ သိမ်၊
ဓမ္မာရုံတို့ဖြင့် တောတောင်ကြီး
အလယ်တွင် တည်ရှိနေပါသည်။

ရှေးအခါက “နားတောင်”ဟု
ခေါ်တွင်ခဲ့သော်လည်း ကာလ
ကြာမြင့်လာသည်နှင့် လူအများက
“နတ်တောင်”ဟုသာ ခေါ်တွင်နေ
ကြပါသည်။

ထိုနတ်တောင်သည် ကစ(၁၂)
စက်ရုံအနီးတွင် တည်ရှိပါသည်။
ထုံးဘိုမြို့နှင့်တော့ (၇)မိုင်ခန့် ဝေးပါ
သည်။

ထို တောင်ကြီးသုံးလုံးအား
“နတ်မောင်နမ” စောင့်ရှောက်သော
တောင်များ ဖြစ်သဖြင့် ထိုတောင်
များတွင် စကားအပြောအဆို အလေး
အပင် အပေါ့အပါးများ မမှားယွင်း
စေရန် အထူးဂရုစိုက်ရပါသည်။

(အပေါ့အပါးစွန့်မှားသူ တစ်ဦး
ခုကွရောက်သွားသည်ကို ကြားသိ
ရဖူးပါသည်။)

ထန်းပင်ကွင်း တောရကျောင်း
တည်ရှိရာ “နမလည်တောင်”
သည်လည်း နတ်မောင်နမနှင့်
ဆက်စပ်မှုရှိသောကြောင့် အများ
အယွင်းမခံသော တောတောင်ကြီး
ဖြစ်ပါသည်။

ထို တောတောင်ကြီးများတွင်
(၅)ခုမြောက် ဘုရားဖွင့်သောအခါ
၌ “ရွှေကျောင်းတော်ကြီး”
နဂါးကျောင်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၂၇

ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းရန်အတွက် “ဘုရားသိုက်များနှင့် သိုက်စောင့်များ” ရှိသည်ဟုလည်း ဆရာတော်ကြီး ရှိစဉ်က မိန့်ကြားဖူးပါသည်။ ထိုနတ်များ သိုက်စောင့်များ ကြီးစိုးရာတောင်အား ဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒာစက္ကသည် ရွေးချယ်၍ တံကျောင်းဆောက်ကာ သစ်တစ်ပင် ဝါးတစ်ပင်တို့၏ အောက်တွင် သမထ၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာတရားများကို တစ်ပါးတည်း မကြောက်မရွံ့ နောက်မတွန့်ဘဲ ကျင့်ကြံပွားများအား ထုတ်တော်မူခဲ့သည်မှာ ဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒာစက္က၏ သာသနာစတင်ပြုခြင်း “အစ” ဟု ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါ၏။

* * *
သာသနာပြုခြင်း လုပ်ငန်းသည် စိတ်၊ ခန္ဓာကိုယ်၊ ဘဝတို့ နှစ်မြှုပ် လုပ်ကိုင်ရသော အလုပ်ဖြစ်ပါ၍ အင်မတန် ပင်ပန်းဆင်းရဲလွန်းလှပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒာစက္ကသည် ပင်ပန်းဆင်းရဲမှုများအား တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်း၊ အားလျော့ခြင်း လုံးဝမရှိစေဘဲ ကြံ့ခိုင်မာကျောလှသော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် ကြိုးစားအားထုတ်လာခဲ့သည်။

ယခင်က တံကျောင်းလေး တစ်ကျောင်းသာ ရှိခဲ့သော ထန်းပင်ကွင်းတောရသည် ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတို့ကြောင့် ယခုအခါတွင် ဘုရားကျောင်းကန်၊ စေတီ၊ ပုထိုး၊ သိမ်၊ ဇရပ်တို့ဖြင့် တောကြီးမျက်မည်းထဲတွင် ဝင့်ထည်ခုံညားစွာ ကြည်ညိုဖွယ်ရာတို့နှင့်

ပြည့်စုံစွာ တည်ရှိနေသည်မှာ အံ့မခန်းဖွယ်ရာ ဆရာတော်ကြီး၏ ကြိုးစားချက်ပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် ထိုတောရတွင် နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း သံဃာတော်များအား “ပရိဝါသ” များ ပြုလုပ်ပေးလျက်ရှိရာတွင် ဆွမ်းအလှူရှင်များ ပေါများလွန်းသဖြင့် နောင်နှစ်များမှ လှူဒါန်းသမှု ပြုလုပ်ဖို့ရာပင် မေတ္တာရပ်ခံနေရပါသည်။

ဒါသည်ပင် ဆရာတော်ကြီးသည် ရပ်နားနေမှု မရှိဘဲ “သရက်စမ်းတောရ”၊ “ဂျုတ်စမ်းတောရ” အပါအဝင် အခြားအခြားသော အရပ်ဒေသများတွင် စေတီပုထိုးများ တည်ဆောက် မွမ်းမံပေးခြင်း၊ ထီးတော် တင်ပေးခြင်းများကို အောင်မြင်စွာ ဦးစီးဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သော သာသနာ့အာဇာနည်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒာစက္က၏ သာသနာပြုခဲ့ပုံ အကြောင်းများ အသေးစိတ် ရေးသားရမည်ဆိုပါက ကျမ်းစာအုပ်ကြီး တစ်အုပ်မျှနှင့်ပင် ရေး၍ ပြီးမည်မထင်ပါ။

(၃၀-၁၁-၂၀၁၃) နေ့က ကစမ(၁၂) မော်တော်ယာဉ်ဌာနမှ မောင်မြင့်ကြည်ဆိုသော လူရွယ်တစ်ဦးအား ဆရာတော်ကြီး၏ သတင်းအစအန တစ်ခု သူ့ထံတွင် ရှိသည်ဟု သိရသဖြင့် စာရေးတင်ပြနိုင်ရန် မေးမြန်းသမှု ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

မောင်မြင့်ကြည် ပြောခဲ့ပုံအား စာဖွဲ့၍ တင်ပြရပါသော်...

၁၉၈၈-၈၉ ခုနှစ် ဝန်းကျင်က

ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်က မောင်မြင့်ကြည်သည် အိမ်ထောင်မကျသေး၍ အလုပ်ပိတ်ရက်တိုင်း ဆရာတော်ကြီး၏ကျောင်းသို့ သွားကာ ဝေယျာဝစ္စများ ဆောင်ရွက်ပေးလေ့ရှိပါသည်။

ထိုနှစ်က ကိုမြင့်ကြည်အား ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပန်းတောင်မြို့နယ်တို့၏ နယ်ဆုံးဖြစ်ပြီး ရှားဖီးဘိုကျေးရွာအနီးရှိ “မျက်မြင်တောင်” တွင် စေတီတည်ရန်ရှိသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးမှ ခေါ်သောကြောင့် လိုက်ပါသွားခဲ့ပါသည်။ - အဖော်အဖြစ် ကိုစိန်အေးဆိုသူလည်း ပါဝင်ပါသည်။

မျက်မြင်တောင်သည် မြင့်မားလွန်းသဖြင့် တောင်ထိပ်ပေါ်မှ မျက်စိတစ်ဆုံး လှမ်းကြည့်လိုက်ပါလျှင် အင်မတန်မှ အလှမ်းဝေးသော ရေဝတီမြစ်ကြီးနှင့်အတူ ဘက်ရဲမြို့ကြီးခင်းမြို့၊ ထုံးဘိုမြို့များနှင့်အတူ စက်ရုံ အလုပ်ရုံများနှင့် ကျေးရွာများကိုပင် မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် ရေဝတီမြစ်ကြီးကို အနီးရှိ တောင်များပေါ်မှ လှမ်းမမြင်နိုင်ဘဲ ဤတောင်ကြီး တစ်တောင်မှသာ မြင်နိုင်သဖြင့် “မြစ်မြင်တောင်” ဟု ယခင်က ခေါ်ဆိုခဲ့ရာမှ ယခုအခါ “မျက်မြင်တောင်” ဟုသာ ခေါ်ဆိုနေကြပါသည်။

ထိုတောင်ပေါ်တွင် စေတီတည်ရန်အတွက် ဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးနေထိုင်စဉ် တောင်အောက်ရှိ ကျေးရွာများကို ဆွမ်းပံ့ကြွ၍ ပြန်လာသော နေ့တစ်နေ့

ထိုနေ့က ကိုမြင့်ကြည်က မျှမ်းဖလုံထမ်း၍... ကိုစိန်အေးမှ မျှမ်းဖလုံထမ်းကို ရွက်ကာ ဆရာတော်ကြီး၏ နောက်တော်ပါးမှ လိုက်ပါဖြစ်ခဲ့ကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် တောင်ပေါ်သို့ မြေလှမ်းများ မြန်မြန်ဖြင့် သူ၏ အလက်အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် တက်သဖြင့် ကိုစိန်အေးမှ မနည်းမပိတ် မပြေးရုံတမည် လိုက်သွားနိုင်ခဲ့လေသည်။ ကိုမြင့်ကြည်မှာ မလိုက်နိုင်ဘဲ ပြတ်ကျန်ခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ ကိုမြင့်ကြည်တစ်ယောက် တောတောင်ထဲတွင် မျက်စိလှည့် လမ်းမှားကာ ကျောင်းသို့ မပြန်တတ်ဘဲ ဖြစ်နေတော့၏။

တောတောင်ကြီးထဲတွင် တွေ့ရာ လမ်းပုန်ပုန်အား မှန်းဆပြီး လိုက်မလက်လည်း ဆရာတော်ကြီး၏ ကျောင်းသို့ မရောက်နိုင်ဘဲဖြစ်ကာ အားငယ်စိတ်များပင် ကိုမြင့်ကြည် ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ကိုမြင့်ကြည်သည် ကြံရာမရလှည့် အဆုံး၌ ဆရာတော်ကြီးအား အာရုံပြု၍ သမ္မုဒ္ဒေဂါထာတော်ကြီးအား ရွတ်ဖတ်မိလရာ ကိုမြင့်ကြည်၏ နှာခေါင်းတွင် ညမ္ဗေပန်းရနံ့များ ချိုလာလေသည်။

ပန်းရနံ့ ရသည့်အတိုင်း ဆရာတော်ကြားကြား ဆက်လျှောက်လာရာ ခပ်လှမ်းလှမ်းဆီမှ “ကိုမြင့်ကြည်ရေ... ကိုမြင့်ကြည်” ဟု လှမ်းမိသံကြားရ၍ ကိုမြင့်ကြည် ပါးသာသွားပြီး အသံပြန်ပြုလိုက်

ဆရာတော်ကြီး ဦးကုန္ဒာစက္က

ရာ ခေါ်သောလူမှာ ဆင်းလာပြီး ကိုမြင့်ကြည်အား ခေါ်ဆောင်သွားသဖြင့် ဆရာတော်ကြီးကျောင်းသို့ ရောက်ရလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့် ကိုမြင့်ကြည် တွေ့သောအခါ ဆရာတော်ကြီး ကျောင်းမှ...

ဒကာ မျက်စိလည်နေတုန်း ညမ္ဗေပန်းရနံ့လေး ရတယ်ဟုတ်လား၊ တုန်းကြီးလဲ အကာ အားရှိလွှားအဆင် လှလွှာတို့ပြီး ကြိုဆိုလိုက်ရတာ ဟု မိန့်လေရာ...

ညမ္ဗေပန်းရနံ့ ရတာကို ဒီဘုန်းကြီး ဘယ်လိုများ သိပါလိမ့် ဟု ကိုမြင့်ကြည်တွေ့ရင်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားရရှာပါသည်။

* * *
ကိုမြင့်ကြည်သည် ပထမ အံ့ဩစရာ တွေ့ရှိပြီးနောက် ဒုတိယ

အကြိမ် ပိုပြီးအံ့ဩစရာ ကောင်းတာ တစ်ခု ထပ်မံ ကြုံတွေ့ရပြန်ပါသည်။ စေတီတည်မည့် “မျက်မြင်တောင်” တွင် ရေရှားပါး၏။ သို့အတွက် ဆရာတော်ကြီးသည် သူ့သီတင်းသုံးသည့် ကျောင်းအောက် ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် လက်ညှိုးညွှန်ပြသည့် မြေနေရာအား စမ်းတွင်း (၂) တွင်း တူးဆင်းရာ ရင်စို့လောက်အရောက်တွင် စမ်းရေများ တစ်ခွက်ခွက် ကြည်လင်စွာ ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ရေ ရရန်ခက်ခဲသော တောင်ပေါ်ဝယ် ထိုစမ်းတွင်း (၂) တွင်းမှ ရရှိသည့် ရေများကြောင့် ရေအတွက် မစိုးရိမ်ရတော့ဘဲ ရေလုံလောက်စွာ သုံးစွဲရလေသည်။

ရေများ ဖူလုံစွာ သုံးစွဲနေရင်းက ဆရာတော်ကြီးမှ ထီးတော်တင် အလှူလုပ်ရန် (၃) ရက်ခန့်အလိုတွင် စမ်းတွင်း (၂) တွင်းလုံး အမှတ်မထင် ရေများ ခန်းခြောက်သွားလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သိသိချင်းပင် ဒကာတစ်ယောက်ကို ရွာထဲမှ နတ်ကတော် တစ်ယောက်အား အမြန်သွားခေါ်ခိုင်းလေသည်။

နတ်ကတော် ရောက်လာသည်နှင့် နတ်ကတော်အား အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြပြီး နတ်ကတော်အား လက်အုပ်ချီခိုင်းကာ...

ကဲ... မျက်မြင်တောင်မှ တောင်ပေါ်သို့ နတ်ကတော်ကို ထပ်ပြီး စမ်းတွင်း (၂) တွင်း ရေခန်းခြောက်သွားတာ တာ ပြောလို့ထိုက်တက် ဘုန်းကြီးကို လျှောက်စမ်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစိတ်၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ၊ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာပတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်ညာလေးလဲနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်ပြောလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ပြန်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တာနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

၃၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤမေး တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်း နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမှန်ဝေခြင်း၊ မျက် အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်ညာကိုက်၊ မအိမသာ ထိုင်ပိုင်၊ လေးလဲနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ် ဖြစ်၍ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်ညာ ချည်နဲ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုး၊ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်ကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်း၊ ဝမ်းကျန် ဖြစ်ခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ခိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရောင် မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ် မျက် ကင်းစင်လျက် ပိုလှုံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဝမ်း၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ နေ့စဉ် စာပေ ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် ပိုဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လို့သေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းဖို့ ခေါင်းမခဲဘဲ ပွဲဖြူတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ ဝိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျာ'

ပင်ရင်း-မြန်မာ့ဇေယျ
 စကြာမင်း
 တိုင်းရှင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် ၈/၆၆၆ သုတေသနလမ်းကြီး
 သန္တာပုတီးအနီး မြောက်ဥက္ကလာန်မြို့နယ်၊
 ဖုန်းထ-၆၃၀၃၁၃ ၇၂၅၅၄

မြို့စစ်ကိုင်း၏

သမိုင်းစဉ်ပါ ချောင်သေလာ (၄)

မောင်ဖိလာချောင်

ဆရာတော် မဟာပရိနိဗ္ဗာန်ယောသ(၉၄၀-၁၀၁၃)။

ချောင်တည်နှစ်

သက္ကရာဇ် ၁၀၀၀ ပြည့်နှစ်။

မြတ်ဗုဒ္ဓဘုရား၏ ခြေတော်ရာ မှန်တူမှာ (၁၂၇)နှစ် ကြာသည့်တိုင် မောင် ဖိမိမြှုပ်နေခြင်းကြောင့် သာလှန်ပင်း၏ တာဝန်ယူခြင်းဖြင့် မြန်မာ့နိုင်ငံတွင် အရည်ကင်တောရ ဖိုဝဲစဉ် ကိုယ်တိုင်တည်ဆောက် ပီတင်းသုံးပါသည်။

ကျောင်းခါယကာ

ပင်းရဲကျော်စွာက သက္ကရာဇ် ၉၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် တောရချောင် မှာ ချောင်တော်ကြီးအသစ် မောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ချောင်တည်နေရာ

ပတ္တမြားစေတီတော်၏ မြောက် တက်လျှိုအတွင်း။

စာစောင့်အရှောက်

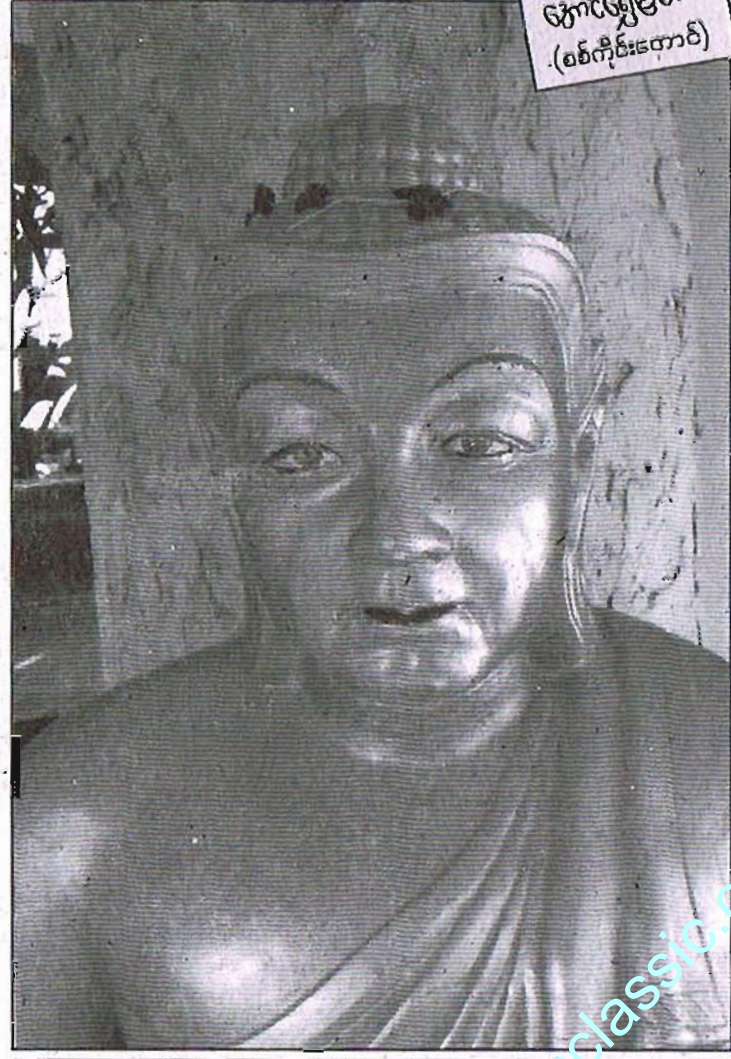
သာသနာတော်စောင့် ပုဏ္ဏက နတ်မင်း။

ညောင်ပင်သာဠီပုည၏လင်္ကာ

သယံလေးနှစ်ဖူးစတော် ဘီလူးမ ဖက်တယ်

ကမ်းဦးမှောင်တွယ်ပေါ် စင်ကြယ်တဲ့ စိတ်လော

P.S.A. April, 2018:

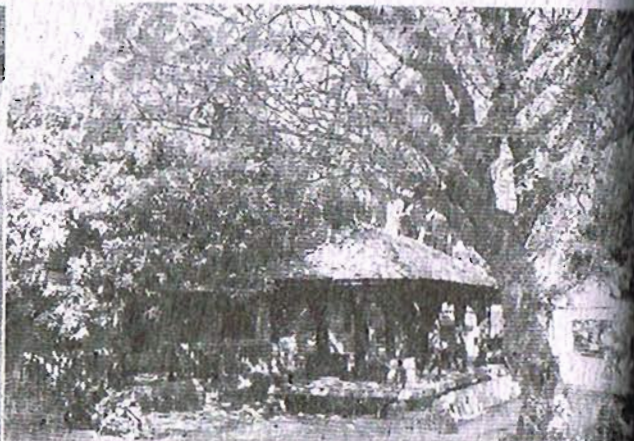

ကျော်ဖြူမြတ် (စစ်ကိုင်းတောင်)

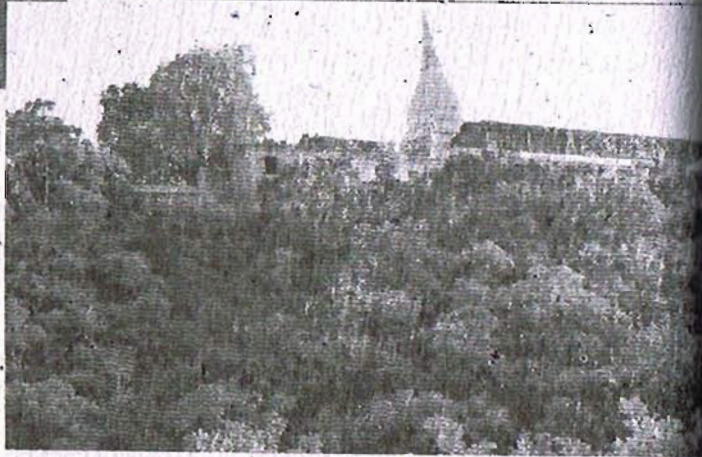
• မောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီး၏ မျက်နှာတော်နှင့် ဝိသားစု

မိန့်မက လက်ကုတ်တာတောင်
 စက်ဆုပ်တာ များတဲ့သဘာဝ၊
 ပုဂ္ဂိုလ်ပြတ် တောင်ဖိလာ ချောင်ဖိုကာ နံ့တော့

မောင်လူငယ်၊ ဘုန်းလျှော်လို့
 တုံ့ဖို့အား နေ့ရင်
 နှစ်ကညာ လာ၍ဖိသော်လည်း
 သဘက်ကြီး မောင်စိတ်ကထော်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၃

• ထောင်စိလာဆရာတော်၊ ထောင်စကြာကျောင်းတိုက်အဖြစ် ယနေ့ ဖြစ်သော ရှုပုံ
• ထောင်စိလာဆရာတော်ကြီး၏ မျက်နှာတော်နှင့် ရုပ်ပွားတော်များ
• ထောင်စိလာဆရာတော်နှင့် နတ်ရဲ့ မန်ကုဏ္ဍိယင်ကြီး

ပထလို ဘဝကိုထင်ပေါ်
ပဆိုလျှင် ဣစ္စာမနှင့်
ခြေမ လက်မ ကိုယ်
သိမ်းမြတ်တော်မယ်။
ပိန်းကောပံ လှေငယ်ငယ်ကိုတောင်
ဖေတကာယ် စီချင်ဘူးပေ။ ။

ထောင်စိလာဆရာတော်

အရှင်မုနိန္ဒယာသအား သတိုး
မင်းစောလက်ထက် သက္ကရာဇ်
၉၄၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။
သက္ကရာဇ် ၉၃၁ ခုနှစ်တွင် ယုံလွန်
တော်မူသော “ဆီးတောဆရာ
တော်ကြီး” ပြန်လည်ဝင်စား
ကြောင်း မှတ်တမ်းပြုထားပါသည်။
သက်တော် (၁၃)နှစ်သားတွင်
“ငါ့ဆရာဒါယကာ” မင်းကြီးက
ပြည်မြို့သို့ ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့လေ
သည်။

ငယ်စဉ် သာမဏေဘွဲ့ “ရှင်မုနိန္ဒ
၃၄ နက္ခမ္မာရာဇ်ခြင်္စည်ပဂ္ဂဇင်း

ယောသ”အမည်ဖြင့်သာ ကျော်
ကြားသော “သာမဏေကျော်” ဟု
ဂုဏ်သတင်း ထင်ရှားတော်မူပါ
သည်။
သက်တော် (၁၅)နှစ်သားတွင်
“ဝေသာန္တရာယျီ”ကို ရေးသား
ခဲ့သည်။
သာမဏေကျော်၏ ပညာဉာဏ်
အရည်အသွေးကြောင့် သက်တော်
(၂၀)တွင် ပြည်ရန်နိုင်စား၏ ပစ္စယာ
နက္ခမ္မာဖြင့် ရဟန်းဘဝ ရောက်တော်

မူ၏။
အရှင်အရိယာဝံသ ဓမ္မသေရာ
ပတိသဒ္ဓမ္မသိဒ္ဓိတို့ထံမှ ပိဋကတ်
ကျမ်းဂန်များ တတ်မြောက်တော်
မူပါသည်။
• သဒ္ဓါ၊ ဗျာကုဏ်းကျမ်း
• ပိနည်းတော်
• အဘိဓမ္မာ
• ပိဋိအဋ္ဌကထာ၊ ဇီကာ
ဟူသမျှ အပြီးတိုင် တတ်မြောက်
လေသည်။

ပြု၍ နဝင်းတောင်ကြား
ကျောင်း၌ စာဝါများ ပို့ချတော်မူ၏။
တဝါပို့ချပြီးတိုင်း...
“ဤကံယူ ယူသည့် သတ္တသုတ ဉာဏသ
ယူယောယောတု”
“ဤဒို့ စာအစိုးရ ခြောက်ပည
သို့ လက္ခဏာဉာဏ်၏ အကြောင်း
အောက်အဖုံ ဖြစ်ပါစေလော့”
ဟု ရတောင်းလေ့ ရှိပါသည်။
အနောက်ဘက်လွန် မင်းတရား
ဦးက သက္ကရာဇ် ၉၄၀ ပြည့်နှစ်တွင်
တံငါဝဲမြို့သို့ ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့
လေသည်။

ပြည်မြို့အား တိုက်ခိုက်သိမ်းယူ
ရ၍ “ရှင်တစ်ဆူ လူထစ်ယောက်
သာ ရသည်” ဟူ၍ ကျော်ကြားခဲ့
လေ၏။
• ရှင်တစ်ဆူကား အရှင်မုနိန္ဒယောသ ဖြစ်
လေ၏။
• လူတစ်ယောက်ကား အရှင်ကျေးဇူး
အထူးသို့ ဆယ့်သုံးနှစ်သာ ထင်ထင်
ဖြစ်လေသည်။
“စလင်းစား မင်းရဲကျော်စွာ” က
သက္ကရာဇ် ၉၄၉ ခုနှစ်တွင် စစ်ကိုင်း
မြို့ တူဝါရုံအနီး လေးထပ်ကျောင်း
တော် ဆောက်၍ တင်လှူလေ၏။
သက္ကရာဇ် ၉၉၅ ခုနှစ်တွင် မွန်
မူမတ်နှင့် မွန်ရဟန်းတော်များက
မြန်မာရဟန်းများ စာပေကျမ်းဂန်
မတတ်ကြောင်း ပြောကြားကြ
လေ၏။
ဟိုကြောင့် သာလွန်မင်းကြီးက
ယာအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်း၍ ဟံသာဝတီ
သို့ စေတော်မူရလေသည်။
ဟံသာဝတီသို့ အရှင်မုနိန္ဒယောသ
ယထရ်

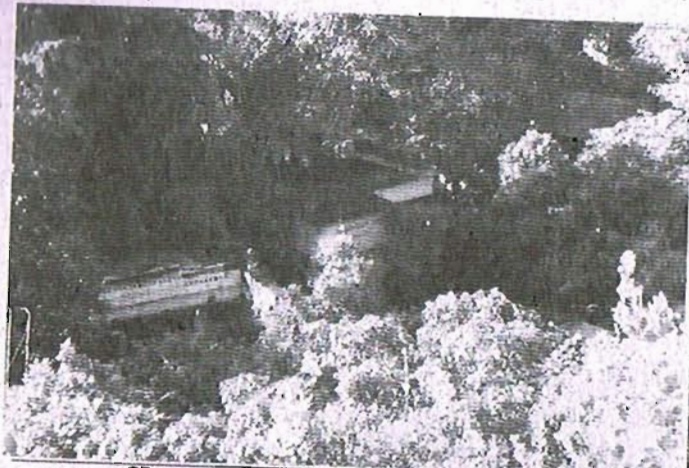

• ထောင်စိလာ၏ ထောင်စကြာကျောင်းမုနိန္ဒ
• ထောင်စိလာဆရာတော်ကြီး၏ စားကျွန်းတော်

၂။ အရှင်တိလောကာလင်္ကာရမထရ်
၃။ အရှင်တိသာသနာလင်္ကာရမထရ်
အရှင်သူမြတ်သုံးပါး ဦးဆောင်စေ
၍ ဟံသာဝတီ(ပဲခူး)သို့ ကြွရောက်
စေခဲ့လေ၏။ တံကျောင်းဆောက်၍
မွန်ရဟန်းများကို စာပေပို့ချလေ
သည်။
ထိုအခါကျမှ မွန်ရဟန်းများ
မှူးမတ်များနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်များစွာက
“မြန်မာရဟန်းတော်များ ပိဋကတ်
ကျမ်းဂန် နိုင်နင်းကြပါကုန်၏” ဟု

ချီးကျူးထောပနာ ပြုကြလေတော့
သည်။
သက္ကရာဇ် ၉၉၆ ခုနှစ်တွင်မှ အင်းဝ
နေပြည်တော် ပြန်လည် ကြွရောက်
တော်မူခဲ့ကြလေတော့သည်။
စက်တော်ရာ ဟူးဖွခြင်း
မြတ်စွာဘုရား၏ စက်တော်ရာ
နှစ်ဆူတို့မှာ နှစ်ပေါင်း(၁၂၇)နှစ်
ကြာသော် တိမ်မြုပ်နေခြင်းကြောင့်
ဆရာတော်က ရှာဖွေရန်အတွက်
နက္ခမ္မာရာဇ်ခြင်္စည်ပဂ္ဂဇင်း ၃၅

တောင်ပေါ်လာအောင်ကား ပတ္တမြားထောက်ကြား၍ တွေ့မြင်ရပုံ
တောင်ပေါ်လာအောင်သို့ လာရောက် နိုင်သော
တောင်ကြားလမ်းကလေး

သာလွန်မင်းကြီးထံ စာသွင်းလေ
သည်။

မင်းကြီးကလည်း များစွာ
ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်တော်မူကာ
အဖွဲ့တစ်ခု ဖွဲ့စည်း၍ လှူဒါန်းတော်
မူပါသည်။

၁။ တိပိဋကလင်္ကာရ အရှင်မုနိန္ဒယောသ
ပထမရ၊

၂။ အရှင်အနန္တဝေ၊

၃။ အရှင်အရိယာလင်္ကာရ၊

၄။ အရှင်တိလောကာလင်္ကာရ၊

စသည့် ဆရာတော်များကို
နောက်တော်ပါရဂူအောင်(၁၂)ပါး၊
ကပ္ပိယဒါယကာများနှင့်အတူ စားနပ်
ရိက္ခာ အခံအလင်္ပါစေ၍ လှေတော်
ကြီးတစ်စင်းကို လှူတော်မူပါသည်။

အင်းဝဆိပ်ကမ်းမှ စုန်တော်မူ
လာရာ မင်းဘူးဆိပ်မှတစ်ဆင့်
စက်တော်ရာအနီး “မရွက်ရွာ”
အရပ်တွင် စခန်းချတော်မူကာ
ညဉ့်အခါတွင် ပဋ္ဌာန်းဒေသနာများ
ကို သရဏ္ဍယ်လျက် ကျိန်းစက်တော်
ရပ် နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညီပုဂ္ဂလိး

မူလေ၏။

သောတာပန်နတ်ကြီး

အိပ်မက်၌ “လူတစ်ယောက်
ခွေးနက်ကြီးတစ်ကောင်နှင့် ရောက်
ရှိလာလေ၏။

ဘုန်းကြီးတို့ တော်ကြီးမျက်မည်းထဲ
ထားနက်၍ အန္တရာယ်ထူပြော၏။
အဘယ်ကြောင့် ကြွလာရပါသနည်း’
‘ငါတို့ စက်တော်ရာနှစ်ဆူကို
ရှာဖွေရန် လာပါ၏’

ဤသို့ဆိုသော် ခွေးနက်ကြီး
ဝင်ရာတောသို့ လိုက်ပါလျှင် တွေ့ရ
လိမ့်မည်’

အိပ်ရာမှနိုးသော် ခွေးနက်ကြီး
ရောက်ရှိနေလေပြီ။

ခွေးနက်ကြီးနောက် လိုက်လာကြ
ရာ မန်းချောင်းအနီး ပျောက်ကွယ်
သွားလေ၏။ မန်းချောင်းနဖူး၌
နတ်ဘီလူးကြီးတစ်ဦး၏ လမ်းညွှန်
ခြင်းဖြင့် တောင်တန်းပေါ် ရောက်ရှိ
သောအခါ ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်၍ ပဋ္ဌာန်း
ဒေသနာ ရွတ်ဖတ်ကြပါသည်။

တောစောင့်၊ တောင်စောင့် နတ်
အများ တရားနာ လာကြလေ၏။
ဒေသနာအဆင့်၌ ဆရာတော်ကြီး
က မိမိအနီ၍ နတ်ကြီးအား မေးမြန်း
ပါ၏။

‘ကျွန်ုပ် သောတာပန်နတ်ကြီးပါ’
‘ဘုရားရှင်ကို မှီခဲပါ၏လော’
‘မှီခဲပါသည်’

‘ငါရွတ်သော ပဋ္ဌာန်းတော်သည်
ဘုရားဟောနှင့် ညီညွတ်ပါသလော’
‘ပုပ်လှသော ငါးပိကို ဖက်နှင့်
အထပ်ထပ်ထုပ်လျှင် အပေါ်ဆုံးဖက်
ရနံ့နှင့် တူ၏’

‘အသင်... သောတာပန်နတ်
ဆိုပါလျက် နှုတ်ထွက်ယုတ်ညံ့လှ၏’
‘ကျွန်ုပ် သောတာပန်နတ် ဖက်ပုန်၏
ဘုန်းကြီး၏ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာဆက်လည်
ဘုရားဟောနှင့်ညီ၏။ ပဆတ်ပန်စ အား
ထုတ်ပေး၍ လျှောက်ပိတ် ခွင့်ပွတ်
ပိတ်’

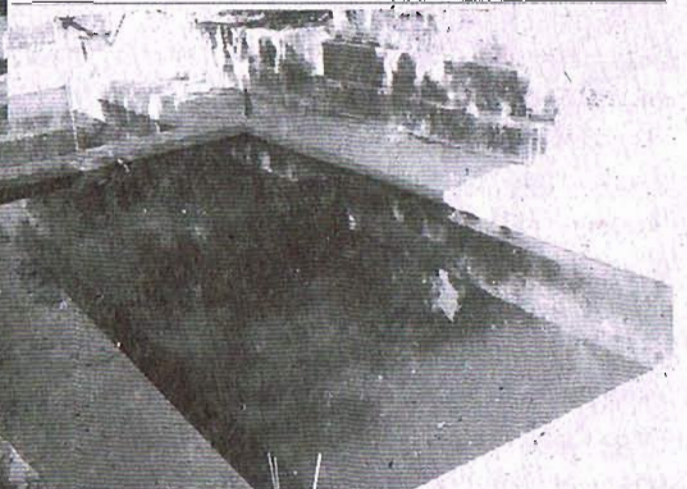
တောင်ပေါ်လာဆရာတော်ကြီး၏ စားကျောင်း
သိမ်တော်ကြီးအား အရှေ့ဘက်မှ တွေ့မြင်ရပုံ
စားကျောင်းအား အနီးကပ် မြင်တွေ့ရပုံ

ဟု ဆိုကာ ပျောက်ကွယ်သွား
လေ၏။
စက်တော်ရာသို့ ရောက်ရှိသော
အခါ ဝိနိဗ္ဗာန်ပူဇော်ခြင်း ပြုပြီးသောအခါ
စက်တော်ရာကို ပုံသကူသင်္ကန်း
ဖြင့် လွှမ်းအုပ်တော်မူပါသည်။
‘ငါသည် ဘုရားဖြစ်မည် ကော်မုနိန္ဒလျှင်
ဤသက်နှင့် (၁၀၀)ကွက်စက်လက္ခဏာ
တော် ထင်စေထာည်း’

ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုလေ၏။

ထိုခဏ၌ ပုံသကူသင်္ကန်းသည်
ကြီးကြာငှက်ကဲ့သို့ ကုန်းထ၍ လာ
လေ၏။ “ကြီးလည်းကြီး၊ စား
ကြာလည်းကြာဦးမည်” ဟု နိမိတ်
ကြားတော်မူသည်။

စက်တော်ရာနှစ်ဆူကို ပရိတ်ချည်
ဖြင့် တိုင်းတာ၍ ယူဆောင်ခဲ့လေ၏။
ယင်းပရိတ်ချည်ကို သာလွန်မင်း
အား ကိုးကွယ်စေခဲ့သည်။

စက်တော်ရာမှ အပြန်ခရီးတွင်
ကျော်ကြားလှသော “ပခန်းကြီးနေ
ရွှေ့မင်ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဇေယျ
ဇေ” ထံ ကြွရောက်တော်မူပါသည်။
ဆရာတော်ကြီး ဦးမုနိန္ဒယောသ
သည် ရွှေ့မင်ဆရာတော်ကြီး၏
ဝိနည်းငါးကျမ်း ပါဠိအဋ္ဌကထာ
နိဿယကို မိမိစီရင်ထားသော
ဝိနည်းနိဿယဖြင့် တိုက်ဆိုင်
ကြည့်ရှုလို၍ ဖြစ်သည်။

ရွှေ့မင်ဆရာတော် ဦးဇေယျဇေ
ရွှေ့မင်ဆရာတော်ကား ဝေသာရ
ကျောင်းတွင် ကပ္ပိယဒါယကာတော်
တစ်ဦးသာရှိ၍ တောရကျောင်းတွင်
အသုံးအဆောင် ပတ္တပစ္စည်း ဘာမှ
မရှိ ခေါင်းပါး၍ ခြံစွာ နေထိုင်၏။
ဘုရင်လဲရာတော် ဦးမုနိန္ဒ
ဗောဓိယမှ...
အရှင်ဘုရား ဖရိယတ် အစွဲအနဲ
နည်းလွန်းလှသည်။ တောထဲ ကြောက်
နက္ခတ္တရာဇင်ဒြညီပုဂ္ဂလိး ၃၅

တောင်ပိလာ ဦးပိလာသ ဆရာတော်ကြီး၏ ထွက်ရုပ်ပေါက် ဓမ္မစေတီ မိမိပုတီးစိပ်နည်း
တောင်ပိလာသ ဆရာတော်ကြီး
တောင်ပိလာ တတိယမြောက်
ဆရာတော် အရှင်ယုပုလော၏ အခြေအတင်ပုံ

တော်ယုပုလော
“ကြောက်ရွံ့စွာ ထောင့်မှာ
တစ်ယောက်တည်း နေပါသည်”
ဟု ဆို၏။
ထိုအခါဆရာတော်က “ဪ...
ငါကား မကြောက်တတ်သူ ဖြစ်ခဲ့
ပြီ” ဟု နှလုံးပိုက်တော်မူရလေ၏။
မင်းကရာဇ် လှူထားသော
သက်န်းကြီးကို ကိုင်၍ ရွှေဥမင်
ဆရာတော်အား ကပ်လှူပြန်လေ၏။
ရွှေဥမင်ဆရာတော်က “သာဓု
သာဓု ရွှေဥမင်ကို လှူပါ၏”
ဆို၍ ချထားလိုက်၏။
လှူလေသမျှ ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို
ဤနည်းအတိုင်း ဆို၍သာ ချထား
၏။
“ဪ...ငါကား မင်းဆရာဖြစ်၍ လှူ
ထားပစ္စည်းကို ငိုနည်းသံသယ ရှိ၍သာ
ဤသို့ပြုချေသည်”
ဟု ခံစားရလေသည်။
[ရွှေဥမင်ဆရာတော်မှ အလွန်
ရစ်လှစွာသော ရဟန်းကောင်း
၃၈ နာမည်များ၏အဖြစ်]

ရဟန်းမြတ် ဖြစ်ပါလျက် မင်း၏
ဆရာတော် အခေါ်ခံပြီး နေခြင်း၊
သည်အကနိုးမရှိ အကျိုးရှိရာ ရှာစေ
ရန် ရည်ရွယ်၍ ပစ္စည်း ပရိသတ်
အခြေအရံတို့ကို စွန့်၍ တောရနေ
ခြင်း အလို့ငှာ အနုသာသနီ ဆုံးမ
စကားဖြင့် တုံ့ပြန်ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်
သည်။
ရွှေဥမင်ဆရာတော်၏ ဝိနည်း
နိဿယကို တောင်းယူကြည့်ပြန်၏။
“ငါ စီရင်သည့် နိဿယသည် ကျယ်ဝန်း
၏။ သူ၏ နိဿယကား ကျဉ်း၍ လိုရင်း
ပိုပါ၏။ နောင်လာနောင်သာဆို
အတွက် အာကိုးရာ ဖြစ်လောက်၏”
ဟု မှတ်ယူတော်မူပါသည်။
နောင်သောအခါ မိမိ၏ နိဿယကို
တောင်ပိလာစေတီ တည်သောအခါ
ဌာပနာလိုက်လေတော့သည်။
မင်းအကိုးကွယ်ခံဆရာတော် ဖြစ်
ပါလျက် ပညာရှိ သူတော်ကောင်း
ဖြစ်ပါပေ၏။

အရညကင်တောရပင်ခြင်း
အရှင်မုနိန္ဒယောသကား ရွှေဥမင်
ဆရာတော်နှင့် ဆုံတွေ့ပြီး အပြန်ခရီး
လမ်းတွင် “ဂါမဝါသီ ရွှေကျောင်း၊
တော်ခံ မင်းဆရာအဖြစ်”ကို
ရှုက်ရွံ့တော်မူပါသည်။
အင်းဝရွှေမြို့တော်ကို ပြန်မကြွ
တော့ဘဲ ဝစ်ကိုင်းတောင် မြောက်
ဈား ပတ္တမြားတောင်ချပ်ကြား၊
တောင်ပိလာတောရည် အရညကင်
တောရ ဝင်လေတော့၏။
ထိုနေ့ကား သက်တော်(၆၀)ပြည့်
သည့် သက္ကရာဇ် ၁၀၀၀ ပြည့်နှစ်
တပေါင်းလပြည့်နေ့ ဖြစ်သည်။
တောင်ပိလာတောရတွင် ကိုယ်
တိုင်ကျောင်းသင်ပေးပြု၍ အားထုတ်
တော်မူပါသည်။
ထိုအချိန်မှ စတင်၍ “တောင်ပိ
လာချောင်နှင့် တောင်ပိလာ

တောင်ပိလာ ဦးပိလာသ ဆရာတော်ကြီး၏
ထွက်ရုပ်ပေါက် ဓမ္မစေတီ မိမိပုတီးစိပ်နည်း

၁-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။
၂-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။
၃-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။
၄-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။
၅-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။
၆-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။
၇-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။
၈-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။
၉-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။
၁၀-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။
၁၁-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။
၁၂-စေတီ (လက်ထောက်ရုံ) သောတဝါ ဣတိ သဗ္ဗသမ္ပုဒါ။

ဦးလှထွန်း - ဒေါ်ခင်မာရီ - သား - ကျော်သူရထွန်း - သမီး - စန်းသော်တာထွန်း - မိသားစုကောင်းမှု

တောင်ပိလာသ ဆရာတော် ဦးပိလာသ၏ ထွက်ရုပ်ပေါက်ဓမ္မစေတီ ပုံစံပုံနှိပ်နည်း

ဆရာတော်” ဟု ဆွဲတော် ကျော်
ကြားလေသည်။
တောရဝင်တော်မူစဉ် ဆရာ
တော်အား ဝိုင်းဝန်း ရှာဖွေကြရလေ
၏။
သားတော် “မင်းရဲကျော်စွာ” က
တံခါးဆုံး ရှာဖွေဖူးမြင်ခွင့် ရရှိသော
ကြောင့် တောင်ပိလာဆရာတော်ကြီး
ကား “တောင်ပိလာဆရာတော်”
မသက်လုပ်ခွင့် ရရှိခဲ့လေ၏။
သက္ကရာဇ် ၁၀၁၃ ခုနှစ်တွင် ပတူ
ကြီးသံဃရာဇာ၏ စေတီတော်အား
ထပ်ပိုးပြုပြင်မွမ်းမံ၍ မိမိ ရေးသား
ထားသော နိဿယကို ဌာပနာလေ
၏။
သီလအစမ်းခံခြင်း
တစ်ခုသော နေဝင်ရိုးရှိ အကာလ
ဖာရီနီတွင် တောင်ပိလာတောရ
မရောင်သို့ ဒကာမတစ်ဦး ရောက်ရှိ
လာလေ၏။
“တပည့်တော် လမ်းခရီးအကြား
ဒုက္ခတွေ့လာလို့ ဆရာတော်ကျောင်း
မှာ တစ်ညတာ နားခိုခွင့်ပြုပါဘုရား”
အင်း... ဒုက္ခပါတကား ဘုန်းကြီး
ကျောင်း ဒကာမ နေ၍ မဖြစ်ပါ’
အရှင်ဘုရား... တစ်ညတာပါ
ဘုရား’
နောက်ဆုံးတော့ နားခိုခွင့် ပြု
လိုက်ရလေ၏။
တံခါးမင်းတုပ်ချ၍ ကမ္မဋ္ဌာန်း
ဘာဝနာ ပွားနေပါသည်။
ဝိနည်းတော်အရ (တစ်မိုးတစ်ရံ
တည်း၌ ဒကာမနှင့် မနေကောင်း)
သို့ကြောင့် ညလုံးပေါက်မကျိန်းစက်
ဘဲ တရားရှုမှတ်နေလေ၏။
ညဉ့်နက်လာသောအခါ အပြင်
တွင် မအိပ်ပုံဆို၍ ဝင်ခွင့်တောင်းပြန်
၏။
ဆရာတော်ကား မျက်နှာလွှဲကာ
မပွဲဖက်တော့မယောင် ပြုမူလေ

ကျောပေး၍...
‘ငါသည် ဘုရားရှင်၏သား ဖြစ်သည်
အသက်(၆၀)ကျော် သောပြီ’
ဟု အားတင်၍ ဥပေက္ခာပြုနေ၏။
ဝမ်းမီးကောင်းသူအတွက် စား
သမျှ အာဟာရသည် အားဖြစ်စေ၏။
သတိဉာဏ်ပညာရှိသူအတွက် တွေ့
သမျှအာရုံသည် တရားဖြစ်သည်။
မိုးလင်းလုနီး အရှက်တက်ချိန်၌
“ကယ်တော်မူပါ ဘုရား။ တပည့်
တော်မ သေရပါတော့မယ် ဘုရား”
ဟု ဆူညံစွာ အော်ဟစ်လေတော့၏။
‘ဟဲ့... ဒကာမ ဘာဖြင့်ပြန်
သတိုး’
စကားမပြန် ခိုးကိုင်တုန့်ဟန်
ပြုနေ၏။
‘ငါ့မှာ သေးမရှိ၊ မိုးလင်းတော့
မည်။ ဘုရားသာ အာရုံပြုလေ’
ဒကာမလေးကား ခြေသလုံးကို
မပွဲဖက်တော့မယောင် ပြုမူလေ

ကြော်ငြာစာအောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြတ်ကြောင်း အကြားဖို့တုံ

သမားအိုဆေးထိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ထောင်းဆေး

သိပေမင်း ပါတော်ပျဉ်း
 နောက်နန်းတွင်းသမားတော်
 ကြီးများ ပြုနယ်အသီးသီး
 သို့ မြန်မာ့ရောက်ရှိခဲ့ကြရာ
 ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့
 ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်း
 တွင်း သမားတော်ကြီး
 ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး
 ဦးစွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်
 တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်
 ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး
 ဦးစံရှာ)တို့ထံမှ လက်
 ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်
 လာသော နန်းတွင်းသမား
 စဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း
 တို့ကို သမားတော်ကြီး
 ဦးစွယ်စံမြေ၊ သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ပြင်/မိုလ်ကြီး) စနီ၊
 ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဝေ၊ ညီမဒေါ်ခင်
 စင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးထိုက်မှ
 မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် မြန်မာ့လျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၇]

[လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ ထဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး
 ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်
 ၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာ
 လျှောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။
 ဟောကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြော
 ရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊
 ဖက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျစ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊
 ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်
 ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါ
 သည်။

အသားပစ်ခြင်း၊ အသားကျခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်
 ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့်
 စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ပြုစု ရေချ
 မှတ်ပြီး မကြိုဘူးအောင် အလှထူစေသည်" ကမ္ဘာ ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျိုက်ထီးရိုးတောင်၊
 ပုပ္ပါးတောင်ကဲ့သို့ အလှေအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားများ
 ခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထိုကျဉ်းညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ
 သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျိုးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်
 များ အသားထဲ ဖိနှိပ်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်း
 စေပါသည်။

၄၀ နာရီရောင်ခြည်မပူရင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅]

၃၀၆

လူတစ်ယောက်၏ နေ့
 ကိုယ်အား သိပ္ပံနည်း
 ကျ သွေးစစ်ကြည့်ပြီး
 ဖြင့် ယူရစ်အက်စ်
 အလွန် များနေခြင်း
 အောက်ခံအို သိတ
 ယူနစ်(၂၀၀)ထက်
 ဖြစ်၍ နောက်ဆုံး အ
 အေ စမ်းသပ်မှု၌ (၂၀
 အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးတက်သွားနိုင်ပေသည်။
 လေးဖက်နာရောဂါ၏ ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်းသည် နှလုံး၊ သွေးကြော၊
 ဝိသေသရောဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးကုသမှု
 သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်ဆောင်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါ
 သည့်အတွက် ရာသီဥတုတစ်ခိုင်ပြီး တရားထိုင်သူများ ယာဉ်တော်
 များ ဖက်ချုပ်သမားများ လက်နိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေ
 များ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသူ့အပါက သီးဝမ်း လေမှန်ကန်
 ကုန်မာရေနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၁၁ YR ၀၀၀၃၀၆]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်
 ခြင်း၊ နှလုံးကျစ်ခြင်း၊ နှလုံးဆုန်လွန်ခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံး
 အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို
 သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်းစေ
 ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတ္တဝါ" နှင့် ပြည့်စုံသော
 ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းပျ
 ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာမေးပွဲများ
 အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပရိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်း
 ကောင်း၊ အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်း
 ကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးဆုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဝေ (စာအ
 ၀၂၉၁) မှန်း-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀ သို့ ဆေးစွမ်း တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားအိုဆေးထိုက်
 အမှတ်(၄၇) (၁၀)လမ်း၊ မင်္ဂလာဒုံအနီး၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 မှန်း-၂၀၀၆၃၀ အပြုပြန် ပြန်မာဆေးထိုက်တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

'၀၀၀၀ အုပ်ထားတဲ့ ငှက်ပျောသီးကြီး
 ယှဉ်ယှဉ်ကြီး ဖြစ်သွားပြီ'
 ကျွန်တော်သမီး နီလာဝင်းက
 မှတ်ရုံ့ အုပ်ထားသော ငှက်ပျော
 များအား ထုတ်ယူလိုက်သော
 ငှက်ပျောသီးဖီးအားလုံး လိုလို
 မည်းမည်းကြီးတွေ ဖြစ်နေပြီး
 မှည့်ပျောက်ထိုးသလို
 မည်းတစ်ဝက် အဝါရောင်တစ်ဝက်
 ဖြစ်နေကြလေသည်။

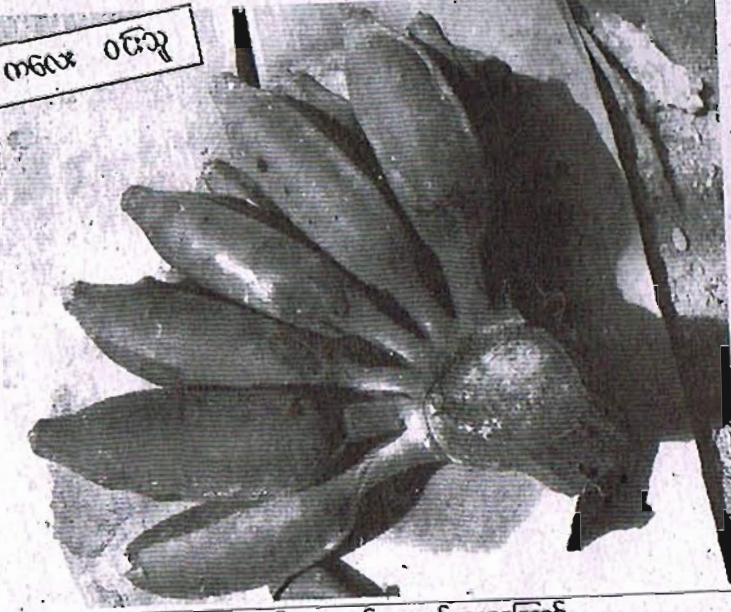
ငှက်ပျောဖီးမှာ ငါးဖီးတိတိဖြစ်
 သည်။ ကသည်းက ငှက်ပျောဖီးဖြစ်
 သည်။
 တရားသူတို့အရင်က "သီးလေး
 ပုဂံပျော" ဟု ခေါ်ကြသည်။
 ကျွန်တော်၏ ဥယျာဉ်ခြံထဲတွင်
 ကြီးလာသော ငှက်ပျောဖြစ်သည်။
 ထိုငှက်ပျောခိုင်ကိုင်း ကျိုးကျ၍
 သေကြီးဖြစ်သူ မနီလာဝင်းက
 ကိုယ့်ကိုခတ်ချကာ အိမ်ခြံဘေး
 လမ်းပေါက်ဝတွင် ချထားခဲ့သည်။

ထိုနောက် ဥယျာဉ်ခြံထဲ ပေါင်းထိုး
 ခဲ့ရသည်။
 ထိုစဉ် ဥယျာဉ်ခြံအနောက်ဘက်
 တစ်လမ်းကျော်တွင် နေထိုင်သော
 မိမိ(၀၀)မှ...

'ဟဲ့... ဒီလမ်းဘေးက ငှက်ပျော
 မြစ်က ဘယ်သူ့ဟာလဲ'
 ဟု ပြောဆိုကာ လက်နှင့် ပုတ်
 ထားခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ပြောဆို၍ လက်နှင့်ပုတ်
 ထားခဲ့သည်ကို အိမ်နီးချင်း ဒေါ်ချို
 ထွေးက မြင်ပါသည်။ မြင်သဖြင့်
 မနီလာဝင်းအား...
 'ဟဲ့ ငှက်ပျောသီးကို ဒေါ်(၀၀)ထက်နဲ့

အစွမ်းထက်တဲ့ စုန်းပညာ

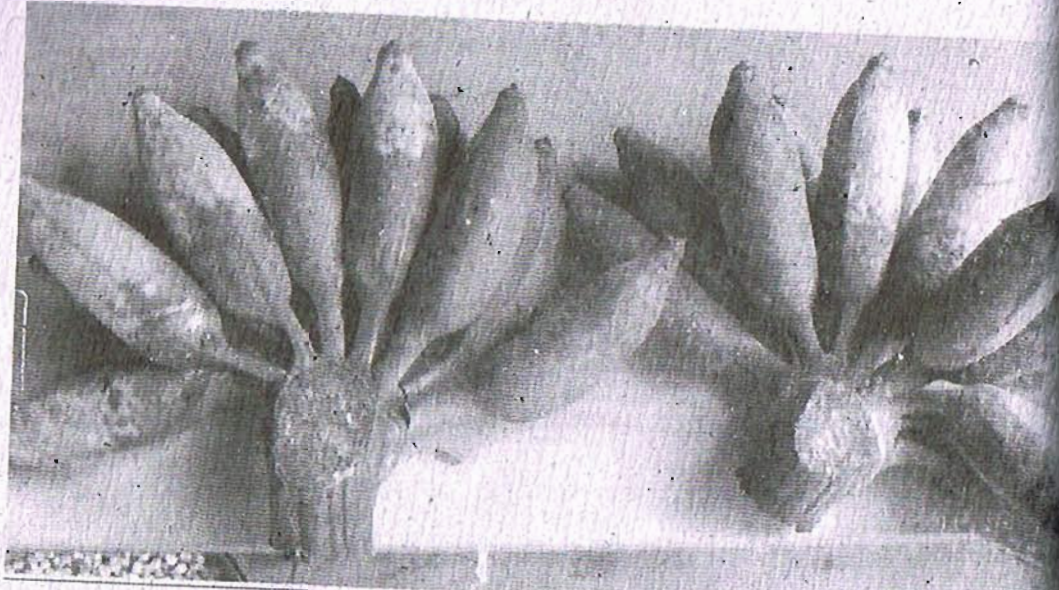

ကလေး ဝင်းသူ

အစွမ်းထက်သော စုန်းပညာကြောင့် အုပ်ထားသော ငှက်ပျောသီးများ မည်းနက်နေစဉ်

ပုတ်ထားခဲ့တယ်
 ဟု ပြောပြပါသည်။
 ထို ငှက်ပျောသီးကို သမီး နီလာ
 ဝင်းကပင် အုပ်ရိုးအုပ်စဉ်အတိုင်း
 ပိန်အိတ်ဖြင့်ထည့်၍ အိမ်ရှေ့အပေါ်
 ထပ် ဝန်တာတွင် အုပ်ထားခဲ့ပါ
 သည်။ (၄-၅)ရက် ကြာ၍ ငှက်ပျော
 သီးမှည့်ကို ထုတ်ယူလိုက်သောအခါ
 ငှက်ပျောသီး တစ်ဖီးလုံးမှာ အဝါ
 ရောင်ပင်မသန်းတော့ဘဲ မည်းနက်
 နက် မည်းမည်းကြီးသာ ဖြစ်နေပါ
 တော့သည်။
 ကျန် ငှက်ပျောသီးတို့မှာလည်း
 အမည်းတစ်ဝက် အဝါတစ်ဝက်ဖြင့်
 ရင့်မှည့်နေကြပါသည်။

ဤသို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ဖြစ်လေ့
 မရှိပါ။ ဒေါ်(၀၀) လက်ဖြင့် ပုတ်သွား
 သောကြောင့် ငှက်ပျောသီးများ
 မည်းနက်သွားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 စုန်းပညာသည် အဘိဇ္ဈာအား
 ကောင်းသည်ဟု ပြောကြသည်။
 မနာလိုဝန်တို့ကလည်း ရှိကြသည်ဟု
 သိရသည်။
 ထိုအပြင် မည်သူ့ကိုမျှ ကြားဖက်
 ရွံ့လေ့မရှိ။ စကားပြောသုံးစွဲ၍ မြန်
 ကြသည်။ သူတို့၏ မျက်လုံးကို
 လည်း စေ့စေ့ညှည့်မခံကြဟု ဆိုပါ
 သည်။
 ဒေါ်(၀၀)သည် ဤကဲ့သို့သော
 စွမ်းထက်မှုဖြစ်သည်။ 'စုန်းပညာ'
 နာရီရောင်ခြည်မပူရင်း ၄၁

အမည်းတစ်ဝက် စာတစ်ဝက်ဖြစ်နေသော စုန်းပညာသီချင်း

တတ်သည်" ဟုလည်း ပြောလေ့ရှိကြသည်။ စာရေးသူတို့ မိသားစုမှာ လက်တွေ့ကြုံ၍ ယုံရပါတော့သည်။ ထိုမည်းမည်း ငှက်ပျောသီးတစ်လုံးကို စာရေးသူ တစ်လုံးဖွဲ့စားကြည့်ရာ သို့လည်း မချို့ပါ။ ဘာမျှ အရသာ မရှိပါ။ 'ပေါ့ရွတ်ရွတ်ကြီးဖြစ်နေပါသည်။

ငှက်ပျောသီးကို စားမရအောင် ပြုစားထားသော စုန်းအတတ်ပညာကား အစွမ်းထက်လှပေ၏တကား။

'စုန်းအတတ်ပညာဆိုတာ ရှိတယ်ကွယ်၊ ငွေကျွန်းစာတွေထဲလဲပါတယ်၊ မဟာဂန္ဓိနတ် အပျိုအစားထဲပါတယ်'

ဟု ကလေးမြို့၊ ဒီပက်ရာ ကျောင်းဆရာတော်ကာလေး အရှင် ပဒုမကလည်း မိန့်ကြားဖူးပါသည်။

စာရေးသူ အင်းတင်ရွာတွင် နေစဉ်က သမီးနှစ်ယောက်မွေးရာ သမီးနှစ်ယောက်စလုံးအား ငိုအောင် ပြုစားထား၍ ခဏခဏ စုန်းစာချခဲ့ရ

၄၂ * ဗုဒ္ဓကျောင်းခြေညီပုဂ္ဂိုလ်

ပါသည်။

နတ်ချောင်းရွာသို့ ပြောင်းရွှေ့မှ မချရတော့ပါ။ စုန်းပညာသည်မှ မြစ်ကူးချောင်းခြားလျှင်လည်းပြု စား၍မရဟု သိရပါသည်။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ် မူလတန်း ကျောင်းသားတဝက် အိမ်တောင် ဘက် ကုက္ကိုလ်ပင်ကြီးအောက်တွင် "စုန်းမီး တောက်နေသည်" ကို အမေက လက်ညှိုးထိုးပြ၍ မြင်ခဲ့ဖူးပါသည်။

စုန်းမများသည် လပြည့်လကွယ် နေ့ညများတွင် စုန်းတောက်လေ့ ရှိသည်ဟု သိရသည်။

တစ်ခါက ကာလသားအချို့ စုန်းမအပျိုအိမ် ညသန်းခေါင်ထိ အပျိုလည်ကြရာ စုန်းမဖြစ်သူ အပျိုမမှာ မနေနိုင်တော့ဘဲ အိမ် အောက်ဆင်းကာ စုန်းမီးတောက် လိုက်သည်။

ထိုအခါ ကာလသားများမှာ

ကြောက်ရွံ့၍ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းကြရသည်ဟုလည်း ကြားဖူးသည်။

စုန်းမများသည် မဟော်ဂန္ဓိနတ် ဝင်လာလျှင် စုန်းထတောက်လေ့ ပါသည်။ စုန်းအတတ်ပညာ လည်း သားသမီးများအား "အသွင်း" သင်လေ့ ရှိသည်ဟုလည်း ကြားဖူးပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် သားစဉ်မြေးဆက် စုန်းပညာအတတ် တတ်ကျွမ်းကြသူ ဟု ပြောကြပါသည်။

ဤကား စာရေးသူ လက်လှမ်း သမျှ တွေ့ကြုံသမျှ "အစွမ်းထက်သော စုန်းအတတ်ပညာ" တင်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စုန်းပညာဘော။ ကင်းဝေးပြင်ပါပေ...။

ကလေး ဝင်းသူ

ကျောက်မှာ (၃၉) အဆက်

တောင်ဖီလာ တောင်ဖီလာနီမှာ ပုလဲလှော်ဖျား
အရှင်နိကာသောသ မထော်ကြီး
ကျော်ခြည်တော်မှခြင်ခဲ့သော ဖင်(၂)ခု ခြင်္သေ့ကြီး

တစ်ခုကို အကြိမ်ရကာ ဓားဖောက်ကို ကောက်ကိုက်လိုက်၏။ ခြေသလုံးအား ဓားဖြင့် ဖွန်းလေတော့၏။ သွေးစိမ်းရှင်ရှင် ပျက်လာလေ၏။

သွေးများကို မြင်ရလျှင် အံ့အား မရှိ ထိတ်လန့်လေသည်။

'တပည့်တော်မကို ခွင့်လွှတ်ပါဘုရား မှာပါပြီဘုရား'

ဟု ဆိုကာ ကျောင်းပြင်သို့ ပြေးလွှားသွားလေ၏။

မင်္ဂလာလမ်းလမ်းမှ လူသံသူသံများ ကျယ်သွားလေ၏။ အဖြစ်အပျက် များကား ဆန်းပြားလှပေ၏။

ထိုအချိန်ကာလ၌ "တောင်ဖီလာ ဆရာတော် အကျင့်သီလ ပြင်ထန် ဖွဲ့ပုလဲနီစွာခေါင်သည်" ဟု အမတ် မျိုးက လျှောက်တင်ကြ၏။

နိလိနိကာဓာတ်တော်တွင် "ဣသိ သိမ်ရသေ့" အကျင့်ပြင်ထန်သော ကြောင့် ကာသီတိုင်း၌ မိုသုံးနှစ် ခေါင်နေခဲ့ဖူး၏။ သိကြားမင်းကပင် ဗာရာဏမင်း၏ သမီးတော် နိလိနိကာဒေဝီအား အဖျက်ခိုင်းရဖူး ကြောင်း သာဓကဆောင်ကြ၏။

သို့အတွက် မင်းသမီးတစ်ဦးအား သွန်သင်၍ စေလွှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။ သာလွန်မင်းကြီး ရောက်လာ သောအခါ ဆရာတော်အား သက်နှီး စုတ် ပတ်တီးစည်းထားသည့် သွေး အလူးလူး ခြေထောက်ကို မင်းကြီး မြင်လိုက်ရလေ၏။

ဆရာတော်က ဓားဖောက်ကို ကောက်ကိုက်ကာ...

'ဝိသိသီလ ပုဂ္ဂိုလ်ပါပု ဤစားသည် နေ၍ ချသောခဏ နှစ်ပြည့်ပီပီသော၊ ဝိသိသီလဖြူစင်ပါပု နှုတ်ကျားစသော၊ ဟု သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ဓားဖောက်ကို ရေသို့ ပစ်ချလိုက်လေ

သည်။

ဓားဖောက်သည် ရေတွင် ဖြတ် သန်း၍ ဝါးကဲ့သို့ တလန်းလန်း ကူးသွားလေ၏။

ယနေ့တိုင် ထိုရေကန်မှာ "ဓမ္မ ကူးကန်" ဟု တွင်နေဆဲဖြစ်သည်။ ရွှေပခြင် မင်းသမီးကလည်း တောင်ဖီလာဆရာတော်အနီးတွင် သမိုင်း ဝင် ရွှေပခြင်သိမ်တော်ကြီး ဆောက် လှုပ်၍ တောင်ဖီလာဆရာတော်ကြီး အား လှူဒါန်းခဲ့လေ၏။

တောင်ဖီလာဆရာတော် ကိုယ် တိုင် တောင်ဖီလာအရှေ့တောင်ထိပ် ၌ အထက်စက်တော်ရာတစ်ဆူ၊ တောင်ခုလတ်၌ အောက်စက်တော် ရာတစ်ဆူ တို့ကို ကျောက်ကျောက် သားဖြင့် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့လေ သည်။

တောင်ဖီလာတည်ပင်

လက်ယမြောက် တောင်ဖီလာ ဆရာတော် "အရှင်ယဿ" သည်

နဂါဏ္ဍရေးခြေညီပုဂ္ဂိုလ် ၄၃

တောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီး၏ မျက်နှာတော်နှင့် တောင်ဖိလာ ရုပ်ပွားတော်
တောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီး၏ ဝန်တော်နှင့် ရုပ်ပွားတော်

ချောင်၏ တောင်ဘက်တွင် တည်ပင် စိုက်ခဲ့၏။

အဖြစ်ကို အပေါ်ကထား၍ အညွန့်ကို မြေမှာဖြှုပ်ကာ စိုက်လေ၏။
“ယိသည် ဘုရားစင်စစ် ကောနိဖြစ်ပေ၍ မှန်ပါက ဤတည်ပင် ရှင်သန်ပြီး အပင်၏ တစ်သက်၌ တစ်သီးသာ သီးပါစေသော” ဟု အမိဋ္ဌာန်ပြုခဲ့၏။

အမိဋ္ဌာန်အတိုင်း ရှင်သန်လျက် ရှိနေဆဲဖြစ်၏။ အသီး သီးခြင်းကိုမူ ကား မည်သူကမျှ ထုတ်ဖော်ပြောကြားခြင်း မရှိပါ။

လုံ့ပတ်(၁၀)ပေခန့်ရှိသာ တည်ပင်ကြီးမှာ ထီးထီးမားမား ရှိနေဆဲ ဖြစ်၏။

ဓမ္မကူးကန်

ပထမ တောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီး အရှင်မုနိန္ဒယောသ၏ ဓမ္မကူး ၄၄ * ၁၅၈၈ နေရာခြေညီပုဂ္ဂလင်း

ကန်မှာ ကျမ်းစာနှင့် အနည်းငယ် လွဲနေသည်များ ရှိနေပါ၏။

ချောင်ဟောင်း နေရာတွင် တစ်ကန်နှင့် လမ်းဘေးတစ်နေရာတွင် တစ်ကန် တည်ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။

အထိမ်းအမှတ် အနေနှင့်လည်း ဓမ္မကူးကန်တစ်ကန်ကိုလည်း သီးသန့် ဆောက်လုပ်ထားခြင်းလည်း တွေ့ရှိနိုင်ကြလေ၏။

ဒာခြားအာဆိုတန်ခေ

တောင်ဖိလာ ဆရာတော်ကြီးက ကျေးငှက်၊ တောတောင်၊ သမင်၊ ချေ(ဂျီ)ငယ်၊ ဒရယ်များအတွက် သောက်သုံးရေကန် တူးခဲ့လေသည်။

ထိုကန်မှာ ချောင်ဟောင်း၏ အနောက်ခပ်လှမ်းလှမ်း၌ တည်ရှိပါသည်။

ရေကန်လေးကား သေးငယ်လှသောကြောင့် ဆရာတော်ကြီးဝံဆန္ဒတော်ကို ဖြည့်ဆည်းလိုသည့်အတွက် “မယ်တော်မ” က ချွေထွေ ခဲ့ခြင်းပြုသဖြင့် “မယ်တော်မ တူးကန်” ဟု အမည်ရရှိခဲ့၏။

နောင်ကာလ ရှည်ကြာသောအခါ “မယ်တော်မတူးကန်” မှ “ဓမ္မကူးကန် ဖြစ်လာဟန်ရှိသည်” ဟုလည်း အဆိုပြုချက် ရှိခဲ့ဖူး၏။

အနန္တသုရိယဆရာတော်

စစ်ကိုင်းတောင်နှင့် စစ်ကိုင်း သာသနာတော်ကို အထူးကျွမ်းဝင် နှံ့စပ်တော်မူသော အနန္တသုရိယ ဆရာတော်ကြီး သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေစဉ်အခါက တောင်ဖိလာ ဆရာတော်ကြီး အရှင်မုနိန္ဒယောသ၏ ဝန်တော်ကို မှတ်ချက်ပြုခဲ့ဖူးပါ၏။

တောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီး၏ တည်ရှိရာ နေထောင်တော်
တောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီး၏ တောင်ကြောထောင်တော်

တောင်ဖိလာ ဆရာတော်ကြီးသည် မင်္ဂလာကိုးအကွယ်ခံ မင်းဆရာတော်ကို ခဝါချ၍ တထွာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌကင်းရာအမှန် မြတ်စီဗွာန်ကို ရည်သန်ကာ တောရဝင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဝိမုဉ်းသိက္ခာကို အသက်ထက် ပင် စောင့်ထိန်း၏။ ငယ်စဉ်ကလေး တပကပင် ရဟန်းတရား၌ ပျော်မွေ့ပြီး သာသနအကျိုးကို အစဉ်တစိုက် စောင့်ရွက်ခဲ့၏။

ပခန်းရွှေဥမင် ဆရာတော် ဦးဓမ္မဝဇဏ် အနုသာသနီဆုံးမ လမ်းညွှန်ခြင်းကို တစ်သေဝေတိမ်း ယုံဝေဂယူခဲ့သူဖြစ်၏။

တရားလည်းပြည့်ဝ ပညာလည်း ပြည့်စုံ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တို့ဖြင့် ပုဂ္ဂံသာသနာတော်တွင် ဝံ့ပြုလောက် ကောင်း ကြီးမား၏။

ဘုရားထင်မြတ်ကာ ထင်တော်၏ ဖိလားကို စိတ်မချ၍ ဝိနည်းကျင့်ကာ တရားပတ်လျက် နေထိုင် နှိမ့်မွှေးခြင်း၊ သီလဝမ်းခြင်းကား တောင်ဖိလာ

ထရာတော်ကြီး၏ ငုတ်ကို ထိုးခိုင်းရာ ကျွမ်း ဟု မှတ်ချက်ပြုခဲ့ပါသည်။

တောင်ဖိလာဆရာတော်ဆုတောင်း

အရှင်မုနိန္ဒယောသသည် စာသင်သား၊ ရဟန်းသာမဏေများအား ဘာသာစာပေ ပို့ချပြီးတိုင်းမှာပင် “သဗ္ဗညုတရွှေဥမင်တော် ပြည့်စုံရန် အထောက်အပံ့ ဖြစ်ပါစေ” ဟူ၍ ဆုတောင်းလေ့ ရှိပါသည်။

ကျမ်းစာပေါင်း(၂)ကျမ်းကို ပြုစုတော်မူခဲ့၏။

ကျမ်းတစ်စောင် ရေးသားပြီးတိုင်း ပြီးတိုင်းမှာပင် “ငါးပါးမာန်ယုတ်၊ ပယ်ဖြုတ်နိုင်မှ၊ သဗ္ဗညုဘုရား ဖြစ်ပါစေကြောင်း” ဆုတောင်းစာ ရေးလေ့ ရှိပါသည်။

ယုတ်စွအဆုံး ပွင့်တော်မူအံ့သော မြတ်စွာဘုရားအား ဖူးမြင်၍ ဗျာဒိတ် ခံယူနိုင်ဖို့အတွက် “မဟာဗောဓိပင် စောင့်ရှုကွစိုးကြီး” ဖြစ်ပါစေကြောင်း

ဆုတောင်းခဲ့၏။ ဤမျှအထိ ဆုကြီးပန်ခဲ့သူ ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်လေ၏။

ဆရာအစဉ်အဆက်

၁။ အရှင်မုနိန္ဒယောသ (တိပိဋကကာလကာရ မဟာတိပိဋကကာလကာရ) (ဘုရားအဖြစ် ဆုကြီးပန်ခဲ့၏)

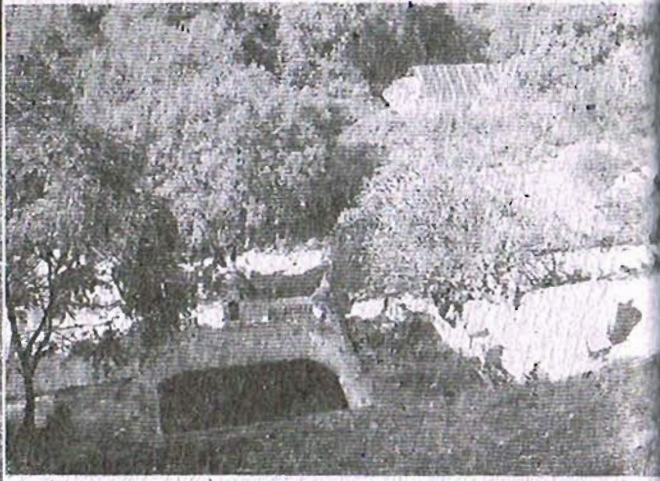
၂။ အရှင်ဂုဏ္ဍာလကာရ (ပညာဆရာ၌ လွန်စွာ ထင်ရှားခဲ့၏)

၃။ အရှင်ယဿထေရ် (ဒေယျဆရာကို တောင်းခဲ့၏)

၄။ အရှင်ပဏ္ဍိတဝံသ (ပုတေ ၁၃-ပါးကို ဆောင်ခဲ့၏) [တားဟင်းဖြင့်သာ သုံးဆောင်ခဲ့၏၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် ကျော်ပြားတော်မူပါသည်။]

၅။ အရှင်ဝိလာသ (လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ကိစ္စအဝဝတို့၌ * ၁၅၈၈ နေရာခြေညီပုဂ္ဂလင်း ၄၅

တောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီး၏ မိကျွေးကျွေးတော်

တောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီး၏ မုလထောင့်ချောင်းကို

* ပညာအရာ ကြွယ်ဝသူ(၁)ပါး။
* လောကီလောကုတ် ထင်ရှားသူ (၁)ပါး။

* ရဟန္တာထူးဟု ပေါ်လွင်သူ(၁)ပါး။
ရက္ခစိုးဆုပန်သူ၊ ချောင်တော်ကြီး၏ အစဉ်အလာကို ဆက်ခံသူ စသဖြင့် သာသနာအကျိုး ခုနစ်ရက် သားသမီးများ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်တော်မူကြပါသည်။

အောင်မြင်တော်များ

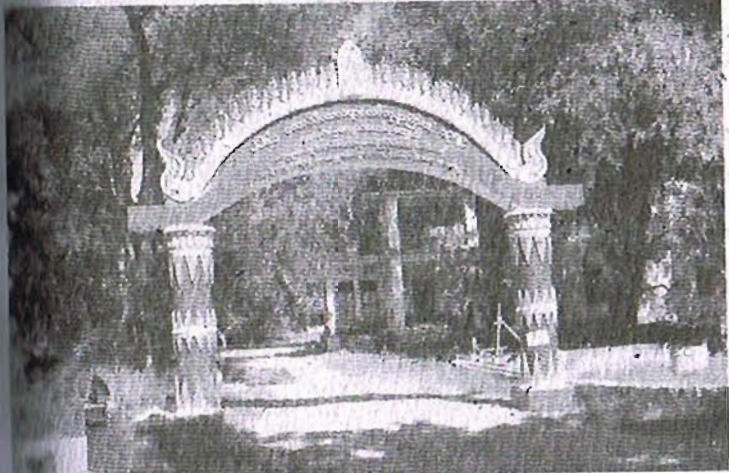
၁။ တိပိဋကလင်္ကာရ ဘွဲ့တော်။ အနောက်ဘက်လွန် မင်းကြီးက ပထမဦးစွာ ဆက်ကပ်ခဲ့သည်။
၂။ မဟာတိပိဋက လင်္ကာရဘွဲ့တော်။ သာလွန်မင်းကြီးက အရှင်မုနိန္ဒ ယောသ၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ကို မြတ်နိုးကြည်ညိုသောကြောင့် ဆက်ကပ် လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ကျမ်းဂန်များပြုစုခြင်း

တောင်ဖိလာတောရ ချောင်မှာ ပင် ကျမ်းဂန်ပေါင်းများစွာ ပြုစုတော်မူပါသည်။
ကျမ်းများအနက် “ယသဝဗ္ဗန ကျမ်း”မှာ မင်းရဲကျော်စွာ၏ တောင်းပန်လျှောက်ချက်ဖြင့် ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျမ်းတော်တွင် ရဟန်းရှင်လူ၊ မင်းစိုးရာဇာ၊ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး အားလုံး လိုက်နာ ကျင့်ကြံဖွယ်ကျမ်းဖြစ်၏။
ကျမ်းအတိုင်း နာယူလက်ခံပါက ခိုက်ရန်ဒေသ ကင်းဝေးခြင်း၊ ဘဝ၌ ဆုတ်ယုတ် ပျက်ပြားခြင်းမှ ကင်းပျောက်စေခြင်း၊ ကြီးပွားချမ်းသာစေခြင်း၊ ငြိမ်းချမ်းခြိမ်းတို့ကို ညွှန်ပြသောကျမ်းဖြစ်၍ ကျော်ကြားလှပါသည်။

ရှောင်ခြည်တော် ဖူးရခြင်း

အရှင်မုနိန္ဒယောသသည် ညနေချမ်းကာလ တစ်နေ့တွင် ဆွမ်းစား

တောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီး၏ မုလထောင့်ချောင်းကို

ယသ ချောင်သစ်ကြီးတစ်မြစ် တွေ့ရပုံ

တောင်ဖိလာ စကြာတောင်မှ ထောင်ပင် အစိတ္တန်ဌာန

ပညာရှင်စေတီသို့ အဖူးအမြော် မရောက်ရှိခဲ့လေ၏။
ထွမ်းဦးပညာရှင် စေတီတော်၏ အနောက်မြောက်ထောင့် အရပ်တွင် မုလထောင့်ချောင်းအား ကြည့်ညို ပြုစုတော်မူရာ ထောင့်ရှိ ဖင်နှစ်ခွနှင့် မြေသဲကြီး၏ အမောက်ထက်မှ ရှောင်ခြည်တော်များ ကွန်မြူးလာလေ၏။
ရှောင်ခြည်တော်များကို ဖူးမြင်နေ

ခိုက် ဘုရားဆုကို တိုင်တည်လေရာ ရောင်ခြည်တော်များသည် ဆွမ်းဦး ပညာရှင်စေတီတော်၏ ထုတ်ကာတိုင် အောင် တက်၍ ရစ်ယုတ်လျက် ရှိနေကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ပါသည်။

မျက်နှာတော်

တောင်ဖိလာ ဆရာတော်ကြီးသည် ဘုရားအလောင်းတို့

လမ်းစဉ်တော်အတိုင်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့၍ ဘုရားအဖြစ်ကိုသာ ရရှိဖို့ ဆုပန်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

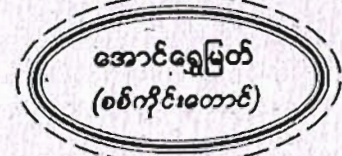
ထို အကျိုးဆက်ကြောင့်ပေလားမသိ။ တောင်ဖိလာချောင် ပရိဂုဏ်အတွင်းနှင့် စကြာတောင် ဘုရားဝင်းအတွင်းရှိ ဆင်းတုတော်များမှာ တောင်ဖိလာဆရာတော်ကြီး အရှင်မုနိန္ဒယောသမထေရ်၏ မျက်နှာတော်များသာ ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့ပါသည်။

သာသနာအနွယ် အားလုံး ကလည်း တညီတည်း လက်ခံထားကြလေသည်။

ပျံလွန်တော်မူခြင်း

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် (၇၃)နှစ်၊ ဝါတော်(၅၄)ဝါ အရောက်တွင် သက္ကရာဇ် ၁၀၁၃ ခုနှစ်၌ ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူပါသည်။

သက်ရှည်ကျန်းမာ အဝေရာတေးမခ အေးမြချမ်းသာပါစေ။

- ကိုးကားကျမ်းများ
- ၁။ သာသနာလင်္ကာရစာအုပ်။
- ၂။ စစ်ကိုင်းသာသနာ့ဂဏန်းကျမ်း။
- ၃။ ဦးပုည၏ လင်္ကာများ။
- ၄။ ရဟန္တာဦးပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ။
- ၅။ အောင်မြင်ချမ်း၏ သုတေသနကျမ်း။
- ၆။ ဦးမျိုးမြင့်၏ စစ်ကိုင်းဘုရားစဉ်များ။

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်းလှုပ်နေတာလား၊ ချုံ အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာမျိုး ကံ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ' ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါပျား ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတခုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြောပယ်ဗျား။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ပျား။ အဲဒါ လှုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလှုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသားများ အားအင်ကုန်ခန်း စိတ်မရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား၊ သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရဲ့ ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလို့ပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ 'အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ' ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ပျား။ အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်ပြည့်ပဲပျား။ 'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအားနိဗ္ဗာန်က ဘာတွေကောင်းလဲ' ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ပြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အိမ်စေ့စဉ်အလိုလို သုက် လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်မြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယနေဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစ် ဝေ ပါတယ်' ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို ၄၈ နာရီကျော်စောင့်ကြည့်မူရင်း

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူး ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ပျား 'မခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြိုင် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်သို့ ပြေးပြီးဝယ်ပေးတော့' ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွစေ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမကောင်းပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဘဝတွေအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေထိုင် စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်န အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။ အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆) သုတေသနတိုက်၊ သွားပုတ်တိုင်အနီး
 (၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်ညွှတ်လမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ၂၅၀၀၁

ကိုကြီးကောင်း

ကျန်းမာရေးကျန်းမာမှု

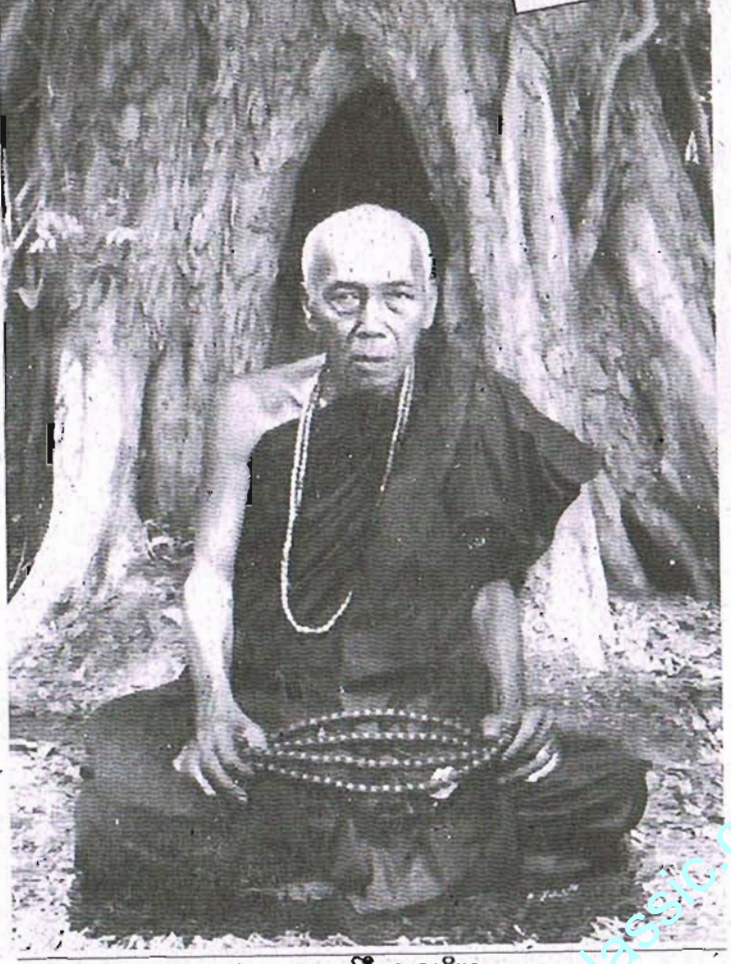
သိဒ္ဓိပေါက်ခဲသော

အင်အား

အပိုင်း(၁)

ကိုသက် (ဇီးကုန်း)

လွန်ခဲ့သော အနှစ် သုံးဆယ်ငါး နှစ်ခန့်က အင်းလမ်းဖြင့် ထွက်ရပ် ပြန် ကြွတော်မူခဲ့သော အင်းဝိဇ္ဇာ ဆရာတော်တစ်ပါး အကြောင်း တင်ပြလိုပါသည်။ ယင်းဆရာတော်ကား ဘန်သွား ကုန်း၊ လှသာကျောင်း ဆရာတော် ကြီး တက္ကတက္ကနာစရိယ ဖြစ်သည်။ သိဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိ တန်ခိုးတို့ဖြင့် ထွက် ရပ်ပေါက်ဆရာတော်များ။ လူသူ တော်များ၊ ရသေ့များသည် မိမိတို့ ကိုစွမ်းပြီးသေးမီ လူသိမခံဘဲ ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ဖြတ် သန်းခဲ့ရသော ဘဝအတွေ့အကြုံ များမှာ နှောင်းလူတို့အတွက် အဖိုး တန်သော ဘဝအတွေ့အကြုံများ ဖြစ်ပါသည်။ ရှောင်ရန် ဆောင်ရန်များကို မလှလာမှတ်သားပြီး ဘဝအတွက် အကျိုးရှိအောင် အသုံးချတတ်ဖို့ လိုပါသည်။ ဇီးကုန်းမြို့၏ အရှေ့မြောက်ဘက် လှိုင်မိုင်ကျော်အကွာနှင့် နတ်တလင်း မြို့နယ်အကြားတွင်... ၁။ သိင်္ဂုန်းရွာ (၀)ကျမြို့ရွာ၊ ၂။ တောင်ကုန်းရွာ (၀)တောင်ကုန်းလေး ၃။ ပဒတ်ကုန်းရွာ၊ ၄။ တူတလက်ကုန်းရွာ ၅။ ဘန်သွားကုန်းရွာ ၆။ သဖန်းကုန်းရွာ ၇။ သပြေကုန်းရွာ ၈။ သာယာကုန်းရွာ ၉။ သရက်ကုန်းရွာ ၁၀။ ဟူ၍ ရှေးပေါင်း ကိုးရွာအား စု ပေါင်း၍ ကုန်းကိုးကုန်းအဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြပါသည်။ ၁၅၅၅ ခုနှစ်ခြေတင်မူရင်း ၅၉

ဆရာတော်တက္ကနာစရိယ

၅။ ဘန်သွားကုန်းရွာ
 ၆။ သဖန်းကုန်းရွာ
 ၇။ သပြေကုန်းရွာ
 ၈။ သာယာကုန်းရွာ
 ၉။ သရက်ကုန်းရွာ
 ၁၀။ ဟူ၍ ရှေးပေါင်း ကိုးရွာအား စု ပေါင်း၍ ကုန်းကိုးကုန်းအဖြစ် သတ်မှတ်ထားကြပါသည်။ ၁၅၅၅ ခုနှစ်ခြေတင်မူရင်း ၅၉

ဆရာတော်ကျောင်းထိပ်မှ ဆရာတော်ပြည့်စုံတော်

ဆရာတော် စကြာကြည်နောင်

တော်သည် တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ပါး တည်း စကားပြောနေတတ်သည်။ ဒကာတွေ မေးချင်လည်း ဖြေချင်မှ ဖြေသည်။ တစ်စတစ်စဖြင့် လူ့ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် ကင်းကွာသလို ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သို့ရာတွင် မည်သူ့ကိုမှ ဒုက္ခ မပေးဘဲ ကိုယ်အမှုအရာများသာ ပြောင်းလဲလာခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာတော်သည် သူ၏ အခန်း လေးထဲတွင် ရေနံဆီမီးခွက်ဖြင့် ထွန်းပြီး အင်းဆွဲနေလေ့ ရှိသည်။ အခန်းထဲတွင် ဆရာတော်၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းများထဲမှ တစ်ဆောင် တစ်ယောင်ဟူ၍ ဘာမျှမရှိဘဲ အင်း လိပ်များ၊ အင်းချပ်များ၊ မီးဖိုများနှင့် သက်န်းစုတ်များ၊ ဆေးလိပ်တို့ ပုလင်းများကိုသာ တွေ့ရသည်။ သက်န်း ကောင်းကောင်းလည်း မရှိ။ မီးလောင်ထားသော မီးပေါက်

ဆရာတော် ဦးကုန္ဒာစရိယ သီတင်းသုံးသွားခဲ့သော ဘုန်းဘေး ကုန်း လေသာကျောင်းမှာ ထိုရွာ ကိုးရွာ၏ အလယ်၌ တည်ရှိသော ကြောင့် “ကုန်းကိုးကုန်း အလယ် မှာ အင်းပိရွာ” ပေါ်လာလိမ့်မည် ဟူသော အတိတ်တဘောင် စကား နှင့်လည်း ကိုက်ညီလျက် ရှိပေတော့ သည်။

ဆရာတော် ဦးကုန္ဒာစရိယ၏ ဇာတိမှာ ဇီးကုန်းမြို့ အရှေ့ကျွန်းရွာ ၏ဇာတိဖြစ်သော်လည်း ဦးကြီး တော်စပ်သူ ဘုန်းဘေးကျန်းကျေးရွာ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်၏ လက် အောက်တွင် တပည့်ခံလျက် နေထိုင် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့လေ သည်။

ဆရာတော်သည် ငယ်စဉ်ကာလ ပရိယတ္တိကို အခြေခံ သင်ရိုးပေါက် သာ သင်ယူလေ့လာခဲ့ပြီး မိမိ ပါသနာပါသော ကိစ္စရာပထလမ်းကို လေ့လာကြိုးစားလာခဲ့၏။

ဆရာတော်သည် သူ့များ အိမ်နီး ဂုဏ် နာကျရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တွင် အလုပ် လုပ်သည်။ လူအများ အလုပ် လုပ်သို့တွင် ကိစ္စမဟက် အနား ယူလေ့ရှိ၏။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ရွာသူရွာ သားတို့၏ သာရေးကိစ္စ၊ နာရေးကိစ္စ များတွင် တာဝန်များ လစ်ဟင်းရ သည်။

ထို့အတွက် လာဘ်လာဘရှား လာသော်လည်း ဆရာတော်ကား မမူခဲ့။ လောကီ အဆောင်အယောင် ပကာသနကို မက်မောတွယ်တာ ခြင်းကင်းသော ဆရာတော်သည် အချိန်ရှိသမျှ မိမိ အင်းလှိုင်းနှင့် သက်ဆိုင်သော အမှုကိစ္စများကိုသာ နေ့မနား ညမနား ဆောင်ရွက်နေ လေသည်။

ဆရာတော်သည် မည်သူနှင့် စကား ထူးထူးထွေထွေ စကားပြော နေလေ့ မရှိချေ။ လိုရင်းမျှသာ ပြောဆိုပြီး မိမိ၏ အခန်းထဲတွင် တစ်ဦးတည်း နေလေ့ရှိသည်။

ဤသို့ဖြင့် လမု နှစ်ပေါင်းများစွာ တို့ ကုန်လွန်လာခဲ့သည်။ ဆရာ

မရသော သက်န်းဟောင်းများသာ ရှိသည်။

မည်မျှပင် အခန်းအတွင်း ဝတ်ပေ မနေသော်လည်း ဆရာတော်ကား ဖွဲ့စည်းရေးများမှာဖြင့် မိမိ၏ကိစ္စကို ပါမိစီးစီး ဆောင်ရွက်နေခဲ့သည်။

ဤသို့ လုပ်ဆောင်နေရသည်ကို စိတ်ပျက်ခြင်း၊ အားလျော့ခြင်း၊ ညည်းညူခြင်း လုံးဝ အလျှင်းမရှိခဲ့ ချေ။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၈၆ ခုနှစ် တစ်ခု သော ဓမ္မရာသီအချိန် ဆရာတော် ကျောင်းမှာနေသော ခွေးမကြီး တစ်ကောင်သည် သား(၉)ကောင် တိတိ ပေါက်ရာ နို့တိုက်၍ မနိုင် ဖြစ်နေသည်။

ထိုအခါ ရွာထဲမှ ကြက်သား ပေါက်များကို ကိုက်ချီယူလာကာ သားများကို နို့တိုက်နိုင်ရန်အတွက်

ဆရာတော် သီတင်းသုံးခဲ့သောကျောင်း

ဆရာတော်အထိမ်းအမှတ် ရုပ်တုတော်နှင့် တစ်မျှား

အာဟာရ ဖြည့်တင်းသော သဘော ဖြင့် ကိုက်သတ် စားသောက်နေ၏။ ထိုခွေးမကြီးမှာ နေ့စဉ်လိုလို ကြက်ပေါက်ကလေးများကို လိုက် လံ ရှာဖွေပြီး ကိုက်သတ်နေသည်ကို ကြာလာသောအခါ ကြက်ပိုင်ရှင်များ သိရှိသွားသဖြင့် ခွေးမကြီးကို ချောင်းပြီး သတ်ဖြတ်ရန် စီစဉ်ကြ တော့သည်။

ထိုခွေးမကြီးမှာ ကျောင်းမှာ နေ သော ခွေးမကြီးဖြစ်၍ ဆရာတော် သီတို့ မဖြစ်။ ခွေးသားလေးများ ကလည်း ကျောင်း၏အောက်မှ မခွာသဖြင့် ကြက်ပိုင်ရှင်များ အစ ပိုင်း အခက်တွေ့နေကြ၏။

ဤသို့ဖြင့် ညတစ်ညတွင် ကြက် ပိုင်ရှင်နှစ်ဦးမှာ လုံကိုယ်စီဖြင့် ကျောင်းအနားသို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့ သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာတော်ကြီးမှာ မကျိန်းသေးချေ။ ရေနံဆီမီးခွက်ဖြင့် အင်းချပ်များချလျက် ရေးဆွဲနေ၏။ မှောင်မည်းမည်းဖြစ်၍ ကျောင်း

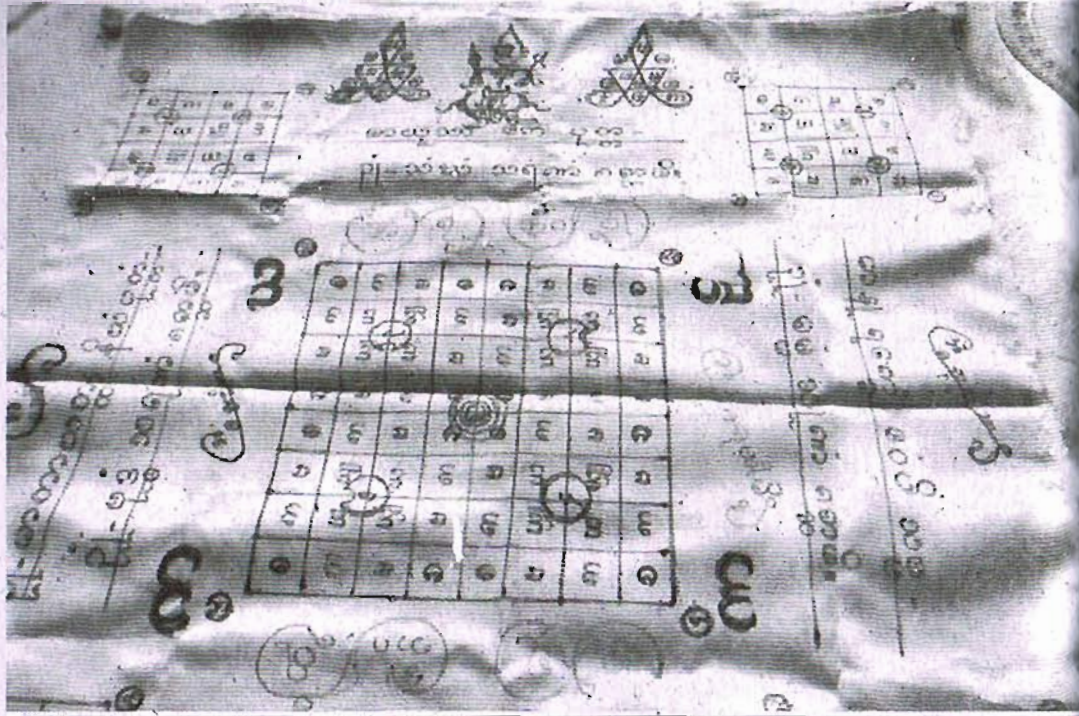
အနီးသို့ တိတ်တဆိတ် ချဉ်းကပ်လာ သော လုံကိုင်ရွာသားနှစ်ဦးမှာ ကျောင်းအနီးသို့ ရောက်လျှင် ခေတ္တ ရပ်ပြီး အခြေအနေကို စောင့်ကြည့် နေစဉ် ဆရာတော်သည် အခန်းထဲ မှပင် နေ၍...

‘သတ္တဝါတွေကို သနားကြပါကွယ် ယလုပ် ကြပါနဲ့... သတ္တဝါတွေက ဆင်ခြင်ပွားပြီး လာလယ်က ပြန်ကြပါကွယ် ယထာကြ ပါနဲ့’

ထိုသို့ ဆရာတော် အမိန့်ရှိလိုက် သည်နှင့် ရွာသားနှစ်ဦးမှာ ကြက်သေ သေသွားပြီး လန့်ဖျပ်ကာ ကျောင်း ဝင်းထဲမှ အမြန်ပြေးထွက်သွားခဲ့ပါ တော့သည်။

ထိုရွာသားနှစ်ဦး၏ အကြံသာသည် ပျက်သွားသော်လည်း ‘ခွေး’မကြီးမှာ အိမ်မွေးကြက်များကို ဆက်လက် ကိုက်ချီ စားသောက်နေလေသည်။

ညနေ၆းကာလ နွားရိုင်းသွင်း ချိန် နွားသားတစ်ဦးမှာ သူ့အိမ်မှ ကြွင်းပျောက်သွားသဖြင့် စားကိုင်ပြီး ကျောင်းသို့ လိုက်လာရာ ခွေးမကြီး

ဆရာတော်၏ နိဂုံးသော လက်တိုင်ပထမပိုင်း

နှင့် ပက်ပင်းတိုးရာ အလွတ်မပေး တော့ဘဲ တစ်ခါတည်း ဓားရှည်နှင့် ထိုးသတ်တော့သည်။

ခွေးမကြီးမှာ ရှောင်ပြေးချိန်မရ လိုက်တော့ဘဲ ထိုဓားဒဏ်ရာနှင့်ပင် သွေးအိုင်ထဲ၌ လဲကျကျန်ခဲ့တော့ သည်။ ရွာသားများလည်း ဓားကို ယူပြီး သေပြီဟု ထင်မှတ်ကာ ပြန် လာခဲ့တော့သည်။

ခွေးမကြီး၏ အော်ဟစ်သံ၊ ညည်းညူသံများကြောင့် ဆရာ တော်မှာ မနေသာတော့ဘဲ အောက် သို့ဆင်းကာ အခြေအနေကို ကြည့်ရှု လေသည်။

‘ဪ... သတ္တဝါ သတ္တဝါတွေ ယိဗု ဆိုတဲ့ အဝိဇ္ဇာ ဖြစ်လှပေတာ အရာရာ အဖန်တပြန်ကို ယာယီပိတ်ထားဘူး။ ငါ ပကယ်ရင် အကုန် သေကုန်တော့မယ်’

၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း

ဆရာတော်သည် မိမိ စီရင်ထား သော အင်းတစ်ချပ်ကို ယူပြီး ရေစိမ် ထားလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဓားဒဏ်ရာဖြင့် အသက်ငင်နေသော ခွေးမကြီး၏ ဓားဒဏ်ရာပေါ်သို့ ဖျန်းပေးလိုက် သည်။

ဤနည်းဖြင့် အကြိမ်ကြိမ် အင်း ရေစိမ်ဖြင့် ကုသပေးခဲ့ရာ နောက် တစ်နေ့တွင် ခွေးမကြီးမှာ ဓား ဒဏ်ရာများ ပျောက်ကင်းကာ ခွေး ပေါက်ကလေးများကို ပြန်လည် နို့တိုက်နေလေသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို အစအဆုံး မြင်တွေ့ခဲ့ရသော ဘန်းဘွားကုန်းရွာ မှ ဒေါ်ညွန့်ရီနှင့် ကျောင်းဆရာ ဦးထွန်းအောင်ကျော်တို့မှာ အံ့သြ မဆုံး ရှိတော့သည်။

ထိုနေ့မှစ၍ ခွေးမကြီးလည်း ရွာ ထဲမှ ကြွက်များကို သွားမကိုက်တော့ ဘဲ ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ဝိုက်တွင် သာ သွားလာ စားသောက်နေတော့ သည်။

ရွာသူရွာသားများလည်း ဆရာ တော်၏ အင်းအစွမ်းကို တစ်စတစ်စ ယုံကြည်လာကြသည်။

ဆရာတော်သည် အချို့ရက်များ တွင် ဆွမ်းချိုင့်များမှ ဆွမ်းဟင်းများ ကို ယူဆောင် ဘုဉ်းပေးခြင်း မရှိဘဲ သစ်ပင်များမှ သစ်ရွက်များကို ဘုဉ်း ပေးသုံးဆောင်သည်ကို ဒကာ၊ ဒကာမများ မြင်တွေ့၍ မေးကြည့် ရာ...

‘ငါ ဓာတ်ကျလို့ စားတာ’ ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဆရာတော်

• ကုဗြဏ္ဍတွင် ဆရာတော် ယုဒ်၏ ဗွားခြင်းသည်
• ယုဒ်လက်ရှိ ဘန်းဘွားကုန်းရွာ ဘန်းတော်ကြီးကျောင်း

သည် ဦးအိမ်ကို လက်မှ ကိုင်ပြီး ဓာတ်ပိုးတိုင်ကို ပတ်ချာလည်ပတ် မှုလည်ကို ရွာသားများက မြင်တွေ့ ရှိ နောက်ပိုင်း ကျောင်းသို့ ပြန် မျက်စိသာအချိန်၌ မေးကြည့် ရာ...

‘ဓာတ်ပိုးကို ဖတ်တော့ အလင်းဆာတ် ပြာပေါက်’ ဟု မိန့်ကြားပြန်၏။ သာပန်အားဖြင့် ဆရာတော် သည် စကားလွန်စွာမှ နည်းပါးလှပြီး

မေးမြန်းနိုင်ပါမှ တစ်ခွန်းထဲ နှစ်ခွန်းစ ပြန်ဖြေလေ့ ရှိ၏။

နှစ်ပေါင်းများစွာ ဖွဲ့စည်းကြီးမား စွာဖြင့် တစ်သမတ်တည်း ကြီးစား ကျင့်ကြံလာခဲ့သော အင်းပညာရပ်တို့ သည် ဘဝနေဝင်ချိန်ကူးခါနီး ဆရာ တော် ဦးကုဗြဏ္ဍရိယံအား ပြန်လည် ကျေးဇူးပြုတော့၏။

တစ်နည်းဆိုသော် အင်းသိဒ္ဓိ အစွမ်းသတ္တိတို့ကား ထင်ရှား ပေါ် လွင်လာလေပြီ။

ဆရာတော်ကို ယခင်က ကာယ ကံ၊ ဝစီကံ ပြစ်မှားခဲ့ကြသော ရွာ သားအချို့မှာ ယခုမှပင် နားလည် သဘောပေါက်ပြီး ပြန်လည် တောင်းပန်ကြရ၏။

တစ်နေ့ ရန်ကုန်မြို့မှ လူစိမ်းနှစ်ဦး ဘန်းဘွားကျောင်းသို့ စုံစမ်းမေးမြန်း ပြီးရောက်လာကြ၏။ သူတို့က အထုပ်နှစ်ထုပ်ကို ကိုင်လာပြီး ဆရာ တော်ကို ဖူးတွေ့လိုကြောင်း ပြောပြ ကြ၏။ အကျိုးအကြောင်း မေးကြည့် ရာ...

‘ကုန်းကိုကုန်းက အိမ်ပိတ်ကို ဖူးရ အောင် လာတာဖြစ်ပါတယ်။ မကြာမီ ကာလမှာ ထွက်ပျံ့ပြန့်တော့မှာ ဖြစ်ပါ တယ်’

ဟု ပြောသွားပါသည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်သို့ ဝင်ရောက်လာ ခဲ့သည်။ ဆရာတော်ရှိရာ ဘန်းဘွား ကုန်းလေသာကျောင်းသို့ ရူးသွပ်သူ စိတ်နှောက်သူ အမျိုးသား/အမျိုး သမီးများ စုဝေး ရောက်ရှိလာခဲ့ကြ သည်။

ဆရာတော်က ရေမန်းများ တိုက် ၍ ကုသပေးသည်။ ဆရာတော်နှင့် မတွေ့မီက ရူးနေသူများ ဆရာတော် နှင့် တွေ့ပြီး ရေမန်းသောက်၍ လည်ပင်း၌ အင်းလိပ်ကလေးများ ဆွဲပြီးသည်နှင့် အကောင်ပကတိ ဖြစ်ကာ ပြန်သွားကြသည်။

အနယ်နယ် အငြိမ်းယူသည့် သတင်း စကားများ ယုံ့နှံ့သွားသောအခါ ပယောဂဗျူဟာသည်များ၊ အရူး များ၊ စားတိုက်/နတ်တိုက်ခံထားရ သူများ စသည်ဖြင့် ကျောင်းသို့ လူ

အများစုပြု တိုးတက်ရေးအဖွဲ့အစည်းများ
ရာ ရွာထဲမှ လူကြီးများ အဖွဲ့ ဖွဲ့၍
စနစ်တကျဖြစ်ရန် နေ့စဉ် စီစဉ်ပေး
နေခဲ့ရသည်။

ဆရာတော်သည် အသပြာမဖက်
ဘဲ မိမိ လေ့လာလိုက်စားခဲ့သော
အင်္ဂလိပ်ဘာသာ တန်ခိုးသိဒ္ဓိကို
လက်တွေ့ သိမြင်ခဲ့ရပြီဖြစ်သော
ကြောင့် ကျေနပ်ဝမ်းသာ ပီတိဖြစ်
လျက် ရှိသည်။

ရွာထဲမှ ဆရာတော်ကြည်မြင့်၊
ဆရာတော်အညီ ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့
တို့မှ ပရိသတ်များ အားလုံး အဆင်
ပြေစေရန် စီစဉ် ဆောင်ရွက်ပေးနေ
ရသည်။

ဤသည်မှာ ဆရာတော်ကို လာ
ပူးသော ရန်ကုန်မှဆိုသော မျက်နှာ
စိမ်းနှစ်ဦး ရောက်လာပြီးမှ ဖြစ်ပေါ်
လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆရာလေး
ဦးကြည်မြင့်မှ စာရေးသူအား ရှင်း
ပြပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် နယ်ပေါင်းစုံမှ ရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များကို ဆရာတော်က
အင်းအစွမ်းဖြင့် ကယ်တင်ပေးခဲ့
သည်မှာ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၉၅
ခုနှစ် အထိ ဖြစ်သည်။

ရောဂါဝေဒနာများ ပျောက်ကင်း
သကဲ့သို့ ဆရာတော်အဖွဲ့အစည်း
အင်းအစွမ်းများသည် ဝန်ထမ်းကို
လည်း ဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်၏ အင်းအစွမ်း၏
အထောက်အပံ့ဖြင့် စက်ဝိုင်း အိမ်ပိုင်း၊
ကားပိုင်း ဖြစ်သွားကြသူများလည်း
ရှိပါသည်။

အချို့မှာ ဆရာတော်၏ အင်း
၅၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

ပြားကို ဆောင်ကာ ထိုခေတ်က
မှောင်ခိုင်းပွားရေး(ဝါ)ဝိသမနီးပွားရာ
ခဲ့သော လူမျိုးခြားတစ်ဦးမှာ စီးပွား
အတော်လေး ဖြစ်ထွန်းခဲ့ရာ ဆရာ
တော်က သတိပေးစကား ပြော
ကြားလိုက်မှသာ ရပ်တန့်သွား၍ သူ
အများကို ဝန်ခံသွားခဲ့သည်။

တစ်ခါသော် ကျောင်းပေါ်၌ ဆွမ်း
ဘုဉ်းပေးရန် ပြင်နေစဉ် အားလုံး
အဆင်သင့်ဖြစ်၍ ဆွမ်းကပ်ရန် ပြင်
ဆင်နေကြစဉ် ဆရာတော်က
“ခဏစောင့်ကြည့်” ဟု တားထား
သည်။

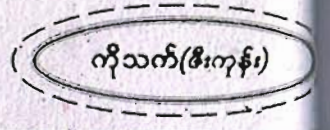
ဒကာဒကာမများက နားမလည်
၍ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် ဘုံတလက်
ကုန်းရွာမှ ဒကာတစ်ဦး ဆွမ်းချိုင့်
လာဖို့သည်ကို တွေ့ရတော့မှ ဆရာ
တော်ကို နားလည် သဘောပေါက်
သွားခဲ့ကြသည်။

ဆရာတော်၌ ကိုကျော်လေး

ဆိုသူ တပည့်တစ်ဦးရှိသည်။
လောနေကျ ကိုကျော်လေးမှာ
တစ်ခုရှိ၍ သူ၏ ရွာဖြစ်သော ဥ
လှရွာမှ အခြားရွာသို့ ရောက်
ဆရာတော်က ရွာသားတစ်ဦး
ကျော်လေး အမည်တပ်၍ သူ
ခေါ်ခိုင်း၏။ သုံးမိုင်ခန့် ဝေး၍
မဖြစ်နိုင် မကြားနိုင်သော်လည်း
ကိုကျော်လေးမှာ နောက်နေ့
ဆရာတော်ထံသို့ မလာမဖြစ်
ချစ်စိတ်များ ပေါက်လာခဲ့ပါ
သည်ဟု ဆိုပါသည်။

မှတ်ချက်။။ အပိုင်း(၂) တွင်
အင်းဝိဇ္ဇာ ဆရာတော်ကြီး
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို ဆက်လက်
ရှုစား ဖတ်ရှုကြပါရန်...

(စာရေးသူ)

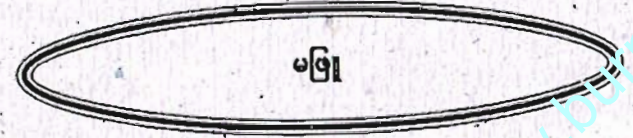

စာရှုသူ... သူတော်... ပညာရှင်တို့ ခင်ဗျာ...
ဤဆောင်းပါးမှာ ၂၀၀၉ ခုနှစ်ဝန်းကျင်က ပေးပို့ခဲ့သော ဆောင်းပါး
ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ထည့်သွင်းခွင့်မကြုံခဲ့ပါ။
ဤဆောင်းပါးတွင် အင်းဝိဇ္ဇာဆရာတော်ကြီးအကြောင်းမှာ
သည်မျှသာ ပါပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း သိရှိသူ
တပည့်ရှင်များမှ ဖြစ်စေ၊ အတွင်းနေ တပည့်များမှ ဖြစ်စေ
ဆရာတော်ကြီး၏ ကျင့်စဉ် စရတုလုပ်ငန်းများအား ရေးသားပေးပို့
မှတ်တမ်းတင်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ အပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

သနပ်ခါးညက်ညက်ကလေး

ကိုကိုင်းကောင်းမှုတော်တရားကို ဝတ်ဖြည့် ကန်တော့
သနပ်ခါးဈေးတန်းဘက် ထွက်လာတော့ ဒေါ်ခင်
မာက ပြုံးပြီး နှုတ်ဆက်တယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ သီတင်းကျွတ်
မာက သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဘုရားဖူးရောက်ဖြစ်ကတည်း
ခင်မင်သိကျွမ်းခဲ့သူပါ။
ဒေါ်ကြီးရယ်... ဒီမှာ သွေးတန်းက ညက်ချောပြီး တစ်နေ့ကွဲ
ပယ်ပုံ အိမ်ယူသွားပြီး သွေးလိမ်းတော့ စလုံးအခု အလိမ်း
ပယ်တာ ဘာဖြစ်တာလဲ
မသိဘူး... တူမရယ် သနပ်ခါးတစ်တုံးတည်းက
ကိုကိုင်းမှာ ညက်တယ်။ ရန်ကုန်မှာ မညက်ဘူးဆိုတာ
ကိုကိုင်းပါလား
ဟုတ်ပါတယ် ဒေါ်ကြီးကိုယ်တိုင် ရွေးပေးလိုက်တဲ့ အတုံးပဲ
သနပ်ခါးပင်နဲ့ သီးပင်က အမွေတူပေမယ့် ဖြတ်ပိုင်းလိုက်ရင် သီးသားက အရစ်အရစ် ထင်ရှားတယ်။ သနပ်ခါးက အရစ်ပေမယ့် ဆိုပြီး
ပြောပေးတယ်လေ
မှတ်မိပါတယ်ဟဲ့၊ နေပါဦး... တူမရဲ့ ကျောက်ပျဉ်က အသစ်လား။ အဟောင်းလား
ကျောက်ပျဉ်ပါ ဝယ်သွားတယ်လေ။ အသစ်ပေါ့
ဒေါ်ကြီးကို... ကျောက်ပျဉ်အသစ်က သည်အပိုင်းသွေးလို ပျောက်ကွယ်၊ ကျောက်သားကျောက်ပျဉ်ဖြစ်စေ၊ အင်္ဂတေသွန်း
ကျောက်ပျဉ်ဖြစ်စေ၊ အသစ်ဝယ်လာရင် ယထာရပ် ရေခဲအောင် နေးကွယ် ပြီးရင် ရေစိထား
ရေခြောက်မှ ဆီ ဟင်းသောက်ဖွန်း(၁)ဖွန်းနဲ့ ဆားကော်ဖီဖွန်း တစ်ဖွန်းကိုရော ကျောက်ပျဉ်ပေါက်ပြီး နှင့်တက်နဲ့ သွေးရတယ်
မှတ်မိပြန်အောင် သွေးပြီး နေပူလှန်း
တစ်နေ့လှန်းပြီးလို ဆီခြောက်သွားရင် ရေပြန်ဆေးပြီး သွေးကြည့်ပါကွယ်။ သနပ်ခါးနုညက်ပြီး အသား
ပါမှလဲ ခွဲတယ်။ ဒေါ်ကြီးတို့ဆိုရင် မနက် အိမ်က လိမ်းလာခဲ့တာ၊ ညနေ အိမ်ပြန်ရောက်တဲ့အထိ မပျက်
ပါဘူးကွယ်
ကိုကိုင်းက ပြန်လာပြီးတော့မှ အသားမှာခွဲတဲ့ သနပ်ခါးညက်ညက်ကလေး လိမ်းခွင့်ရပါတော့လေ။

www.burmeseclassic.com

နယူးစပိတ် ကင်းစားအောင်

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုဆောင်

“ဆရာကိုယဉ်တင့်နဲ့ တွေ့ရင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးခနဲခုန်တာ အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သူတေသိဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ယုံစိတ်ပါဦး။”

ကိုရင်တွေ ဝဲတားနေရတာ နှလုံးရောဂါပါ။ နှလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ ဝိတ်၊ ဥ တဲ့ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဒ္ဒာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် ဝိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝဝါးတောက်လောင်ပြီး နှလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နှလုံးရောဂါဖြစ်တော့ပါ။

နှလုံးရောဂါဟာ ဝိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာပဲဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ထက်ပြောပါဦး။

နှလုံးဟာ ဝမ်းဗျားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး ဝေပုံ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ဓမ္မာကိုယ်တွင်းက သက်တောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နှလုံးရောဂါ ဝဲတားနေရတာပဲဆိုတဲ့ သန့်ပါတ်နှလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ ပျော်ခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်တော့ခြင်း၊ နှလုံးခနဲခုန်တာ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း (ဝိတ်မှ လင်မှတ်ခြင်း)၊ နှလုံးခနဲခုန်တာ အင်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းဖျားပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်မပျော်ခြင်း၊ ကမယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုးမမှန်ခြင်း၊ နှလုံးခနဲခုန်တာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးတက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းတို့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုရင်တွေ။

“ကိုယဉ်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နှလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ဝဲတား နေရတဲ့ အရက်သုံးဖို့နဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ”

ကိုရင်တွေ ဝဲတားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးစားဆေးဝါးပြုလုပ်ရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ဝဲတားနေရတာ ဆယ်ခုရက်၊ ဆယ်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

“ဒါဆိုရင် ဆေးစားနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။”

“သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်”

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။

“သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး ဆရာမတ်တီဆီ အမောလုံနှလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုရင်တွေ ဝဲတားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

“ဒါလို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေးသောက်ပါဦးဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။”

“ကဲ ကိုရင်တွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နှလုံးသွေးကြော ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန် ဖြည့်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကွပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ရုတ်၊ မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားမှုဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ မွေးသွက်လှုပ်ရှားမှု နှလုံးခုန်မမှန် မောပန်းခြင်း မှပေးခြင်း၊ ဝိတ်မိမိများဖြင့် အိပ်မပျော်၊ စားမဝ၊ ဝိတ်ကြည်ခြင်း အားအင်ကုန်စမ်း၊ ဝိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။”

“ကိုယဉ်တင့် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနှလုံးအားဆေးဟာ ဆေးဝမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်ပယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရမိမှာလဲ”

“အဖီကျ၊ အကြောပြု၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ ပုန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးမို့ ရှောက်တစ်လုံး၊ ဝမ်း၊ ပုန်စေတာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသား၊ အထူးညွှန်းရောမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တစ်ခု ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး၊ အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နှလုံးအားဆေးကိုလည်း ခြိန်ဟုဆေးဖို့နဲ့ ခြိန်ဖို့ဆေးဖို့ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကဲ ကိုရင်တွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျာ၊ ဝဲတားနေရတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။”

ရန်ကင်းမြို့၊ ဟန္တလေးမြို့၊ နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ ခြိန်ဟုဆေးဖို့နဲ့ ခြိန်ဖို့ဆေးဖို့ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ခြိန်ဖို့ပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ် - (၇/၃၅) လဟာလမ်း၊ ဖြောက်ပွားလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ရန်-၈ - ၆၃၀၀၇၊ ၀၉ - ၅၁၈၆၂

ခြေင့်မြဲ ထောင်စံတံဆိပ်

အံ့ဩဖွယ်အစုံ

မြေစည်းခုံ

ရွှေစေတီမြေ
အောင်ကြာသိန်း

မြေကောင်းဝေတီတော်မြတ်ကြီး (၂) [နိဂုံးပိုင်း]

ယခင်လူမှု အဆက်

ဝမ်းရွာ တစ်ခါရောက်ခဲ့ရာ

ပုဂ္ဂိုလ်တို့အဖို့ အမတ်ငယ်လည်း လှည်းကွဲကြီး ဖေးမကြပ်မတ်၍ ယူဆောင်ခဲ့ရာ ဝမ်းရေအိုင်ကြီးအနီး လှည်းများရှိရာ အရပ်သို့ နေဝင်လုနီးမှ ရောက်ခဲ့၍ ထိုအရပ်မှာပင် ညအိပ်ရပ်နားကြရလေ၏။

ဝမ်းရေအိုင်ကြီး အစွဲမြဲ၍ အနီးရှိ များကို “ဝမ်းရွာ” ဟု ယနေ့တိုင် တွေ့နိုင်ပါသည်။

[ဤဝမ်းရွာကြီးမှ “အဂ္ဂမဟာ ယဗ္ဗမ္မဇောတိကဓဇ ဘွဲ့တံဆိပ်” ဖောက်ရ ရဟန္တာဟု ကျော်ကြား ဖောက်မှုခဲ့သော အရှင် “ဘဒ္ဒန္တဝရ” (ပျံလွန်တော်မူပြီး) အရှင်မြတ် ယည် ဤဝမ်းရွာတွင် သီတင်းသုံး တရားဆောက်တည်၍ ဘုရားများ တည်ထားခဲ့သည်ကို ယနေ့တိုင် မှုတွေ့နိုင်ပါသည်။]

(စာရေးသူတို့အဖွဲ့ မြတ်စွာ ဘုရား ခြေတော်ရာအနီးမှ လှမ်း ကြည့်သောအခါ “ဝမ်းရွာ” ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။)

တူးတောင်းလျှို့မ္မာ ပျက်စီးရာ

ဝမ်းရေအိုင်မှ တစ်ဖန် ခရီးဆက် ရာ တောင်ခါးပန်းယုံကြာ ရောက် ဖြစ်ပါ။

အံ့ဩဖွယ်အစုံ မြေစည်းခုံ (အထွေထွေ)

သွားသောခါ ဝန်ကလေး၊ လူများ ကြီးသည် လူခွံ နှားနဲ့ ရှ၍ ထွက် နွားများ ခရီးပန်းလှ၍ ခေတ္တ ရပ်နား လာပြန်လေ၏။ ထိုအခါ နွားများသည် ကျားနဲ့ ရှေးရန်ကန်ထွက်ပြေးကြရာ လှည်း ဝါးပင်းများစွာ ပျက်စီးကြပါသည်။ နက္ခတ္တရာဇာတ်မြေစာပေ ၅၇

www.burmeseclassic.com

ဤ ကျမ်းမြောက်တော် အာဇာနည်တော်ကို အစွဲပြု၍ အစွဲပြု၍

ဤတော်ရာ ပူဇော်သည့် စတုရန်းကျမ်း (တရားကျမ်း)

ပျက်စီးသွားသော လှည်းပျက် လှည်းကျိုးများကို ပြင်ဆင်ကြသည်။ အပျက်အစီး များလှ၍ မတတ်နိုင်သောကြောင့် စုပုံထားရလေသည်။ ဤလျှို့ဝှက်ကို “ဘူတောင်လျှို့” ဟု ခေါ်စမှတ် ပြုကြပြန်ပါသည်။

ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးထံ
ဖြစ်ကြောင်းတုန်စင် သံတော်ဦးတင်

ပညာဗလ အမတ်ကြီးသည် အမတ်ငယ် နန္ဒစည်သူကို မြင်တော် မူနှင့် မင်းကြီးရှိရာ သရေခေတ္တရာ သို့ ခရီးပြင်းနှင့်စေသည်။ ညဉ့် (၃)ချက်တီးကျော် (၂)မောင်းပေါ်သော အချိန်မှ ရွှေပြည်တော် ခေတ္တရာသို့ ရောက်ရှိတော်မူရာပါ သည်။

၅။ နယုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

‘အမတ်ငယ် နန္ဒစည်သူ ဝိပြန်နိုင်မှ ပြန် ခေတ္တ ဆိုင်းဝံလေဦး’ ဟု ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးက မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။ မင်းကြီးလည်း ညီလာခံတွင်... ‘မိကျိပ်တော်ပြတ် ရောင်ရမ်းများလည်း ဆိုးကကြမ်း လူကပန်း၍ လာလမ်းပြန်ခဲ့ ရန်လည်း မသင့် လျှိုင်းရန် ရည်မှန်းပြီး မှ ပြန်ခဲ့ရန်လည်း မကောင်း၊ အတယ်သို့ ပြန်ချေပည်နည်း မှုကြီးမတ်ရာ သေနာ ပထိတို့...’ များမတ်များလည်း မလျှောက် တတ်ရာ ဆိတ်ဆိတ်နေကြကုန်၏။ ထိုစဉ် ဥဗ္ဗာရဒေဝီမိဖုရားကြီးမှ... ‘ဘုန်းတော်ကြီးပြတ်လှသော အရှင် မင်းကြီး... ဝေဇုကွိတ ရဟန္တာအား ပေး လျှောက်ကြည့်တော်မူပါ ဘုရား’

ဟု လျှောက်တင်တော်မူရာ ဝေဇု ကွိတရဟန္တာမြတ်ကြီးမှ... ‘ဤတ္ထာပတ္တပျားသည် မြတ်စွာဘုရား အား လှူဒါန်းစည်ပန်ပြုပုံ၍ ပြန်လည် ပူးဆောင်ခြင်းကမသင့် အကယ်၍ ရည် မှန်းပြီး စေတီအား မပြုပြင်နိုင်ခဲ့သော် ယခုလက်ရှိ အရပ်မှာပင် စေတီတစ်ဆူ တည်တော်မူလော့ အသင်မင်းကြီး’ လို့ ပြောကြားတော်မူရာ ဒုတ္တ ဘောင်မင်းကြီးမှ... ‘မည်သည့်အရပ် မည်သည့်နေရာမှာ စေတီတည်ထား ပူဇော်ရန် သင့်ပါမည် နည်း ဝေဇုကွိတ အရှင်သူမြတ်ဘုရား’ ဟု ပြန်လည် တင်လျှောက်တော် မူရာ ရဟန္တာအရှင်သူမြတ် ဝေဇုကွိတ သည် အဘိညာဉ် ဝင်စား၍ ဒိဗ္ဗစက္ခု ဉာဏ်ဖြင့် ရှုကြည့်တော်မူရာ...

F.8B. April, 2018.

‘အကာတော် အရှင်မင်းမြတ်... ယခု လှည်းပျက်စီးသော နေရာမှ အနောက် တောင်သို့လာသော် “တကောသခွံ” ခန့် အရပ်သည် တောင်စဉ်တောင်တန်း၏ အပြင်သို့ ထိုးထွက်နေသော တောင် (၁)လုံးရှိ၏။

ထိုတောင်သည် “ဆင်”၏ ဦးခေါင်း၊ သတ္တုနှင့်ရှိပြီး ထောင်ထိပ်၌ အလျား အနံ(၁၀)တောင်ခန့်ရှိ “ဆင်ဦးကင်း” နှင့် တူသော ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ခုရှိ၏။ လပြည့်လကွယ် သီတင်းနေသည့်အခါ များတွင် ထိုကျောက်ဖျာကြီးသည် အဝေးမှ မြင်နိုင်လောက်အောင် စိမ်းလဲ့ ကြည်လင်သော အရောင်တို့သည် ထွန်းလင်တောက်ပနေ၏။ ထိုကျောက် ဖျာကြီး ရှိသောကြောင့် ထိုတောင်ကို “သေလာဂီတောင်” ဟု ခေါ်၏။

ရှေ့လွန်လေပြီးသော အခါကာလက ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့သည် အကာသ ကောင်းကင်ခရီးမှ စုန်ယာဉ်စီး၍ ကြွ တော်ပူသောအခါ၌ လည်းကောင်း... ရသေ့ ရဟန်း၊ ဝိဇ္ဇာ တော်တို့ တယသီပျား၊ အရပ်ပေးပျက်နှာမှ လာရောက်ကြသော အခါ၌လည်းကောင်း... ထိုကျောက်ဖျာ ကြီးထက်၌ ဆင်သက်တော်ပြုကြပြီးမှ ပိပိတို့ လိုရာ ခရီးဆက်ကြကုန်၏။ ဤအရပ်ခန့်ကျင်၌ စိမ်းစေ့အိုင် ပေါများခြင်း၊ သစ်သီးထပ် ပေါများခြင်း၊ စမ်း(၉)စင်းရှိခြင်း ရှိသော ထိုအရပ်မှာ တရားတည်ပါ အကာတော်’ ဟု ဝေဇုကွိတ ရဟန္တာအရှင်မြတ် ကို မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

စမ်း(၉)စမ်း
၈။ အရှေ့မြောက်အရပ်၌ “သဇနိး ပင်အိုင်စမ်း”

ဘုရားမြောက်တော်ကို အစွဲပြု၍ တည်ဆောက်သည့် “နဂါးမင်း” (၁၀၀ ခုနစ်) ဝေဇုကွိတရာ

- ၂။ အရှေ့တည့်တည့် အရပ်၌ “ကျောက်ဝမ်း”
- ၃။ အရှေ့တောင်အရပ်၌ “ကျောက် ကာစမ်း”
- ၄။ တောင်တည့်တည့်မှ အရှေ့ယွန်း သောအရပ်၌ “မာလကာစမ်း”
- ၅။ အနောက်တောင် အရပ်၌ “သပြေပင်အိုင်စမ်း”
- ၆။ အနောက်တည့်တည့် အရပ်၌ “မကျီးပင်တန်းစမ်း”
- ၇။ အနောက်မြောက် အရပ်၌ “ထန်းကျောက်ပင်အိုင်စမ်း”
- ၈။ မြောက်တည့်တည့် အရပ်၌ “ထားကျင်ကန်စမ်း” နှင့်
- ၉။ “ချေပြာအိုင်စမ်း” ဟူ၍ စမ်း(၉)စမ်း ရှိပါသည်။ အရိပ်အာဝါသ ကောင်းမွန်လှပြီး သူတော်စင်များ နာဆီသီတင်းသုံး ကြသည်ဖြစ်၍ တောင်ထူး တောင်မြတ်များ ဖြစ်လေသော ကြောင့် ထို “သေလာဂီရီ” တောင်

သည်သာ ပစ္စည်း၊ ဘဏ္ဍာ၊ ရတနာ တို့ ထည့်သွင်းမြှုပ်နှံ၍ ဌာပနာပြီး စေတီတည်ရန် အသင့်တော်ဆုံး ဖြစ်ပါကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူလေ သည်။

မြစည်စံစေတီ တည်ထားဦး

ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီးလည်း “နန္ဒ စည်သူ” အမတ်အား ခေါ်ပြီး... ‘ရဟန္တာအရှင်သူမြတ် “ဝေဇုကွိတ” ထိန်ကြားသည့်အခါ၊ သေလာဂီရီတောင် တွေ့အောင်ရှာပြီး လှည်းကျိုးပျက်၍ စုပုံ ထားသော ရွှေဌာတရားတို့ကို ရွှေပြင်၊ ယူဆပြီး သေလာဂီရီတောင်ပေါ်၌ ဌာပနာ တိုက်ပြုပြီး သွင်းနှံစေ၊ ထိုဌာပနာတိုက် ၏အပေါ်မှ စေတီကို ဖိနပ်တော်နှင့် အရပ် တော်ညီပျာ “စည်ဆံ” ပြု၍ စေတီတော် တည်စေရမည်။ စေတီတော်၌လည်း “မြကြတ်” ဖြင့် တည်ထားတော်မူသည့် စတံတော် မွှေတော်ကိုလည်းကောင်း၊ ကျောက် ပျက်ရာနာတို့ကိုလည်းကောင်း၊ “မြ” ဖြင့် စီခြယ်ထားသော စည်ဆံများကို လည်းကောင်း ဌာပနာသွင်းနှံရမည်။ ထီးတော်၌လည်း မြကျောက်ရတနာကို အထွတ်ထင်၍ ထီးတော်တပ်လှူစေရ မည် အမတ်ကြီး နန္ဒစည်သူ’ ဟု ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီး မိန့်ကြား တော်မူလေ၏။ ထို့ပြင်တစ်ဝ ဥဗ္ဗာရဒေဝီမိဖုရား ကြီးကလည်း ဘုရားဟည်ရာတွင် သီဆန်ကုသိုလ် ပါးလိ၍ မိဖုရား ကြီးဆိုင် မိဖုရားဆောင်း “မကိုဇွဲ” “သရဖူ” အစရှိသော ရတနာ(၁) ကုန်းဟု “မြတဘက်” နှင့် ထုပ်၍ ဘုရားတည်ရာတွင် ထည့်သွင်း

နယုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၅၉

ဌာပနာရန် ပေးလိုက်တော်မူလေ၏။
[စာရေးသူတို့ တရုတ်မှော်ရွာ
မြသိန်းတန် ဘုရားစေတီကြီးမှာ
လည်း ဥမ္မာရဒေဝီမိဖုရားကြီး၏
(၁)သိန်းတန် မြတဘက် ဌာပနာ
ပြုလှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း စာရေးသူမှ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်
ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။]

သေလာဂီရိတောင်တော်မဟာ
ရှာဖွေပေပြီ

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်
သော် ပညာဗလ အမတ်ကြီးသည်
အမှုထမ်းအချို့ ခေါ်၍ သေလာဂီရိ
တောင် ရှာဖွေရန် ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီ။
လှည်းစခန်းချရာမှ "တောင်" အရပ်
သို့ သွားလေသော် တစ်ခုသော
လျှိုမြောင်ဝ၏ တောင်ကမ်းပါး
အစွန်း ကျောက်တုံးကြီးတစ်လုံးမှ
စမ်းရေများ တသွင်သွင် စီးကျနေ
သည်ကို တွေ့ကြရ၏။

ထိမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သောက်သုံး
၍ ခေတ္တ နာနာပြီး ခရီးဆက်ကြပြန်
ပါသည်။ ကျောက်တုံးကြီးမှ ရေများ
ထွက်ကျနေသည်ကို အစွဲပြု၍
ယနေ့တိုင် "ကျောက်ဝစခန်း" ဟု
ခေါ်ကြကုန်၏။

တစ်ဖန် ရှေ့သို့ ဆက်လေသော်
အတန်မြင့်သော တောင်တစ်လုံးသို့
ရောက်ကြ၏။

ရှုက္ခမီးနတ်မင်း
လမ်းဖော်ညွှန်ပြလေပြီ

တောင်၏ထိပ်ရှိ သစ်ပင်ကြီး
တစ်ပင်တွင်နေသော ရှုက္ခမီးမင်း
သည် အကြောင်းစုံ သိလေသော်

မြတ်စွာဘုရား၏ နေတော်ရာသေတော်(အစိုး မိဂျီ မဂ္ဂပါ)

ကိုယ်ထင်ပြ၍ အမတ်ကြီးကို
မေးတော်မူလေသည်။
'ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားတည်ရန် တောင်
ဆတ်မြတ်ကို အရှာထွက်ခဲ့ပါကြောင်း၊
အရှင်နတ်မင်း သီပါက လမ်းညွှန်ပြတော်
မူပါ အရှင်နတ်မင်းအား နတ်ကန်း
ဆောက်လုပ်စားဆတ်ပူပါမည်'
ဟု ပညာဗလအမတ်ကြီး
လျှောက်ထားလေသော် ရှုက္ခမီး
နတ်မင်းကြီးမှ ညွှန်ပြ ပြောဆိုပြီး၍
အမတ်ကြီးသည် ထိုတောင်ပေါ်
တွင် "ရှုက္ခမီးနတ်ကွန်းစင်" ကို

ဆောက်လုပ်ပူဇော်ခဲ့လေသည်။
ယနေ့တိုင် တွေ့နိုင်ပါသည်။
ထိုတောင်ကိုလည်း ယနေ့တိုင်
"နတ်စင်တောင်" ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြ
ကုန်၏။ နတ်မင်းကြီး ညွှန်ပြသည့်
အတိုင်း အနောက်ဘက်သို့ ထွက်ခွာ
လာရာ တောင်ထိပ်တွင် ဣန္ဒနီလာ
အဆင်ရှိ ကျောက်ဖျားကြီးနှင့် ဆင်
ဦးခေါင်း ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ သေလာဂီရိ
တောင်တော်မြတ်ကို တွေ့ရှိတော်
မူလေသည်။
တောင်ခြေသို့ ကြည့်ရှုရာ

ပြုဖြူချောင်းကလေး တွေ့ရှိ၍
"ပြုဖြူချောင်း" ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။
ထိုချောင်းအနီး ရွာကိုလည်း
"ချောင်းဖြူရွာ" ဟု ခေါ်ကြပါသည်။
သို့သော် ၁၂၈၈ ခုနှစ်တွင် ရွာကြီး
ပျက်စီးခဲ့လေပြီ။

ထိုမှ အနောက်မြောက်အရပ်သို့
ကိုးဆင်းနေသော တောင်နာမောင်း
၏ အဖျား၌ ဖိမ်းပြာရောင် ရေအိုင်
တွေ့နိုင်ပါသည်။ "ရေပြာစင်အိုင်"
ဟု ခေါ်၏။

ထိုမှ အနောက်သို့ ရှုမျှော်လေ
သော် မြေပြန့်လွင်ပြင်ကြီးကို တွေ့၍
"မိုးတိမ်ပြု" ဟု ခေါ်ကြပြန်သည်။

သေလာဂီရိတောင်တော် တွေ့ရှိပြီး
သေလာဂီရိ တောင်တော်မြတ်
တွေ့ရှိ၍ အမတ်ကြီးနှင့် အဖွဲ့သည်
တောင်ထိပ်ကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းပြီး
လှည်းစခန်းသို့ ပြန်ခဲ့ကြသည်။

အုတ်ဖုတ်ရန် ကွင်းကိုလည်း
"ဟုတ်ဖုတ်ကွင်း" ဟု ခေါ်ဝေါ်ပြီး လှည်း
ကျိုးနေရာမှ ရွှေငွေဘဏ္ဍာများကို
သေလာဂီရိတောင်ထိပ်သို့ စွပ်ဖား
တို့ဖြင့် တင်ဆောင်ပြီး နွားများဖြင့်
လည်း ဆွဲယူသောကြောင့် ဆွဲတောင်
ပြုတောင်လမ်းဟု ခေါ်ဝေါ် ပြုကြ
ပြန်သည်။

မြစည်ဒုစေတီ ဖာည်တော်မူပြီ

တောင်ထိပ် ကျောက်ဖျားကြီးကို
ဖောက်ခံထား၍ နံရံ အမြင့်(၅)
တောင်၊ အလျားအနံ အတောင်
(၂၀)မီရှိသော ဌာပနာတိုက်ဖြူ၍
ရွှေငွေဘဏ္ဍာတော်ကို ဌာပနာသွင်း
ကြလေသည်။

နတ်စင်တောင်တော်
မြစည်ဒုစေတီ

လုံခြုံအောင် မြေဖို့၍ အပေါ်မှ
တစ်ဖန် အမြင့်(၁)တောင်ထွာ
အလျားအနံ(၃)တောင်ရှိ ဌာပနာ
တိုက်တစ်တိုက်ပြုစေလျက် နဝရတ်
(၉)ပါး လှည်း(၁)ဖိတ်ကို ဌာပနာ
ပြန်လေသည်။

ရှေးနည်း တာမြေကြီး လှစွာ
ဖို့ကြပြန်ပြီး ထိုဌာပနာတိုက်ပေါ်မှ
မင်းကြီး မိန့်မှာသည်အတိုင်း
"မိနပ်တော်" နှင့် "အရပ်တော်"
ညီမျှစွာ (၇)တောင် အမြင့်ရှိသော
"စည်ဆံ" စေတီတော်မြတ်ကို တည်
ကြလေကုန်၏။

ပထမပစ္စယံ၌ အလျားအနံ
အမြင့်(၁)တောင်ထွာရှိ ဌာပနာတိုက်
ပြုပြန်၍ "ဥမ္မာရဒေဝီမိဖုရားကြီး"
၏ "မြတဘက်" ကို အောက်ဆုံးမှ
ခေါက်၍ခင်းပြီးလျှင် ကျောက်ဖျား
ရတနာ(၁)ကွင်းစာကို ဌာပနာစေ
၏။ ထိုအထက်၌လည်း "မြ" စိဗြယ်
ထားသော "စည်းကုံး"၊ မြကြုတ်
ဖြင့် ထည့်ထားသော မြတ်စွာဘုရား

"ပွေတော်ဓာတ်တော်" တို့ကို
ဌာပနာသွင်း၍ ပူဇော်လေ၏။
စေတီတော်ကို လုံးပတ်တော်ပြည့်
ရွှေသက်န်း ကပ်လှူ၍ ထီးတော်
တင်လှူကြရာ၌ ထီးတော်အတွတ်
တင်တွင် "မြကျောက်" ကို တင်၍
လှူဒါန်းပူဇော်ကြပြန်သည်။
ဤသို့ဖြင့် "မြစည်ဆံ" စေတီ
တော်ကြီးကို သာသနာသက္ကရာဇ်
၁၀၃ ခုနှစ်၊ ကုန်ရာသီ၊ တပို့တွဲ
လဆန်း(၁၄)ရက် နံနက် ဗဟိုရံ
(၁)ချက်တီးတွင် အပြီးတိုင် ရောက်
လေ၏။

ထီးတော်ကြီး တင်လှူပြီး သကာ
လ အာကာတစ်ခွင် ဝိုးကောင်းကင်
၌ မင်းလွင်တိမ်တိုက် ညိုမှောင်မိုက်
လျက် တရှိုက်ရှိုက် တမြန်းမြန်း
မိုးထစ်ချွန်းလျက် အုန်းအုန်း
ကျွက်ကျွက် တစ်ခဲနက် မြည့်ဟည်း
မိုးကြီးသည်ထန်စွာ ရွာသွန်းလေ
သောကြောင့် "မိုးကောင်းစေတီ
တော်ကြီး" ဟု ယနေ့တိုင် ဖူးတွေ့
နိုင်ပါသည်။

ဒုတ္တဘောင်မင်းစာများ
စဉ်းစာညီထားပြီ

ပညာဗလအမတ်ကြီးသည် နန္ဒ
စည်သူအမတ်အား စေလွှတ်၍
စေတီတော်ကို ဖူးမြော်ပူဇော်ဖို့ရန်
သွားရောက်လျှောက်ထားစေခဲ့သည်။
သဖြူချောင်း ခြေခံအုစွန်း
နေရာ၌ ယာယီစံနန်း ဆောက်၍
ကြိုဆိုပြီး နေ့(၂)ရက်အကြာ
ဒုတ္တဘောင်မင်းကြီး ကြွချီတော်မူ
လာလေသည်။

ပဗ္ဗရက္ခိတရဟန္တာ မိန့်တော်မူ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၁

သည့်အတိုင်း ဖူးတွေ့ရ၍ အားရ
ဝမ်းသာရှိလှ၍ သာသနာစောင့်
နတ်မင်းကြီးနှင့် တောင်စောင့်နတ်
မင်းတို့ကို ပူဇော်ဝင့်ဖိတ်ပြီး
သာသနာတော်နှစ်(၅၀၀၀) ကုန်
သည့်တိုင် စောင့်ရှောက်ကြပါရန်
တိုင်တည်ပြီး ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြု
တော်မူသည်မှာ...

ကျောက်တောင်
“ကျောက်တောင်” (အနောက်)
ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူး
ဖူးတွေ့ရသူ

- ၁။ ဤဘုရားအောက်၌ ဌာပနာထားအပ်
သော ဘဏ္ဍာပစ္စည်းတို့ကို ငါ ယုံကြည်
ယူတော်မူ၍ ဘုရားကို ပူဇော်၊ ဖယ်ပံ
သယံ၊ ကာယဝတ်လုံး ယှဉ်သည့်ရန်သို့
ငါ့ငါ့မှ ပဗျာဏ်ဆီနှင့်ကြပါလော့တည်း။
  - ၂။ ဤဘုရားမှ အရပ်လေးပျက်မှာ ပတ်ဝန်း
ကျင် ကုလားတာ(၅၀၀)အတွင်း၌ ဒေါသ
အဆိပ်ပြင်းဆန်သော လူတို့ရုဏ္ဏန်
အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါများ ကင်ရှင်ကြပါစေ
သတည်း။
  - ၃။ ဆံလိပ်သော သတ္တဝါတို့သာယာဝပြော
ကြစေခြင်းငှာ အလိုရှိတိုင်း ပိုးရွာပါစေ
သတည်း။
  - ၄။ ဘုရား၏ တန်ဖိုးတော်စားရာ၌ ခြည်တော်
သည်လည်း ပြကြသော ယုတ်ပြတ်တော်ပု
စေသတည်း။
  - ၅။ ယုံကြည်လေးစား သဒ္ဓါတရားနှင့် ဆည်း
ကပ်ကုသယုံ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည်
အလိုရှိတိုင်း တောင့်တတိုင်း ရှေ့ပြုစေ
ကုန်သတည်း။
- ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးခဏ၌ နေ
(၂)စင်း ပဝင်သကဲ့သို့ ရောင်ခြည်
တော်များ အလီလီ ကွန်မြူးပြတော်
မူလေသည်။ မင်းကြီးလည်း
တစ်ညညီမျှ စံတော်မူပြီး သကာလ
ခေတ္တရာပြည့်ဘက်သို့ မြန်ကြတော်
မူလေသည်။

၆၂ ၂၅၅၅ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

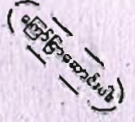
လွန်ခဲ့သော (၅)နှစ်ခန့်က
“မီးလောင်ရွာ”မှ ဒေါ်လှကြည်
“မြစည်းခုံ” ဘုရားကြီးမှ ရောင်ခြည်
တော်(၆)သွယ် ဖူးတွေ့ရကြောင်း
အောင်ကျော်စိုးမှ ပြောပြပါသည်။
ထို့ပြင် ဤစာစောင် ဝေငှပေသူ
ဦးထွန်းရွှေ အင်္ဂလိပ်ဂါရွာမှလည်း
လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၄၀)ခန့်က
ရောင်ခြည်တော် လွှတ်သည်ကို ဖူး
တွေ့ရဖူးကြောင်း စာရေးသူကို
ပြောပြပါသည်။

မြတ်စွာဘုရား ပါဒစက်တော်ရာ
ဖူးတွေ့ရပြီး
စာရေးသူရယ်၊ အောင်ကျော်စိုး။
ဝင်းမြနှင့် လိုက်ပါပို့ဆောင်ပေးသည့်
မောင်ဝင်းဖော်ရယ် မြတ်စွာဘုရား
ခြေတော်ရာ ဖူးတွေ့ရန် ထွက်ခွာခဲ့
ကြပြန်ပါသည်။ မြစည်းခုံ ဘုရားမှ
(၁၅)မိနစ်ခန့် သွားရှာသည့်နေရာတွင်

ထူးခြားလှစွာ (၁၀၈)ကွက်
လက္ခဏာတော်နှင့် ခြေတော်
ဖူးတွေ့ရပါသည်။
သဲဖြူချောင်းရေ ဖြတ်စေ
အေးမြသည့် စမ်းရေအေး ပျက်
သစ်တော့ လန်းဆန်းရွှင်ပျ ပူ
ဦးချစ်တာက နိဗ္ဗာန်မရမီစပါကြ
လှနတ်နှစ်လီ ချမ်းသာကြွယ်
ဘဝအထွေထွေ ရပါစေဆုတော်
နတ်မင်းကြီး(၃)ပါးက ဦးဆုံးပုံ
နဂါးမင်းကြီးကလည်း ငုံ့အုပ်ဖိုး
ပူဇော်ပြန် ရှေ့နားမှာက ဝဲရ
ရေကြည်ပင်ကြီး အရိပ်ကလေး
အေးမြလှသည်။
ရေကြည်စေ့ကို ရေထဲခပ်
နောက်သောရေ ကြည့်စေသ
ဆီးဖြူသီးပင်ကြီးကလည်း ဝေ
ဟိုးမှာက “စမ်းရွာ” တဲ့။
တောင်ယာ ထွန်သူကထွန်
စမ်းရေစိဆံကလည်း ဂီတ
ဘုတ်ငှက်၊ ရေကြည်၊ ငှက်ပေါင်း
တွန်ကြူး၊ အမိုး၊ ငါ့ရွှံ့ မရသ
စက်တော်ရာ၊ စာရေးသူလက်တ
တောင်ဖြင့် တိုင်းကြည့်ရာ အလှ
လက် (၃)တောင်တစ်မိုက် အ
(၂)တောင်ရှိ ပက်တိ မြတ်ဘုရ
ခြေတော်ရာနယ်။
ဒေါ်မိုးရယ်က ဖြူးဖြူးစေ အ
ရွာလို တောင်းသမျှ ဆုတွေဝေ
ပြည့်မှာမို့ ရောင်းရင်းဝေ
တစ်ခေါက်လာရောက်လို့ ဖူးပြေ
နဝကမ္မ ငွေလှူကြပါစို့ အကျိုးပြေ
နိုးဆော်ရပါတယ် ဖူးကြအများ။
စာမတ်သူအပေါင်း၊
ကျန်းမာချစ်သောကြပါစေ...
ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိနီ။

အဆီကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဖိဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက်
ရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထန်ပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ
အထူးအလေးပေး ဂရုစိုက်ရန်တာကတော့ ဓမ္မတာ
လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား
အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း
ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို
သားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စွဲပြေဝင်းပ
မာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။
ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက်
ဓမ္မတာဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု
တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး
မြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း
မာညံ့ပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး
သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့်
ကျွန်ုပ်တို့ နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း
ပြန်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။
ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း
မလွန်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ
အရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညို
ရောင်သန်းလာပြီး ငိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊ သထက် ဝ၊ လာ
တော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊ လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ
လည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ
တတ်ပေရင်။
ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း
ညိုညိုလင်း၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပူခါးလို ပုံတပျက်၊ ရောဂါက
တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့်
ကျွန်ုပ်တို့ ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ
ကျွန်ုပ်တို့ သွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ
အတုနဲ့ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-
“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု
အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့
ရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ...။
“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း”

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ
သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ
ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး
တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ
ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”
“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့
မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ
မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊ လာတယ်၊ ရောဂါ
တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို
ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ
ဆရာ” ဆိုတော့ -
“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။
အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ
ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ
ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော
အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”
“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ
တားဆေးတွေ သုံးလိုပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ
ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ
တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့
စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့်
ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုမယ်”
“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”
“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ
နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ်
တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး ငြိတော
အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။
သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊
အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင်
ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေးတွေ မှန်နေလို့ပါတယ်။ ဒီ
မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အိမ်ထဲကဖြစ်ပါတယ်။
နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ
မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသွားတုရော၊ တားဆေးမသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း။ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း။ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း။ အသားအရေ ဗိုပြည်မှု မရှိခြင်း။ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း။ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆီဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ခွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး ဗိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

မြင့်မြန်မာ
အမှတ်တံဆိပ်

တောရှောက်ဝ

အကြောပြေ ဝမ်းမှန်အေး

မြင့်မြန်မာ
တောရှောက်ဝ
အကြောပြေ ဝမ်းမှန်အေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် - တဆက်(စာနယ်ဇင်း)(၁၁/၂၁၂၂)

၆၄ နဂျာမရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောက်ဝ၊ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေ၊ ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်မဲ့ခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ မေ့မသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံ့ခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်များ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျှရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ ဆီးအောဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်မှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ အပုပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေက အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ ညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း ထက်စေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာဝရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးပြီး ဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး မျှသေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်း၊ ဆီး၊ ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်း၊ တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟာသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဝဏ္ဏလမ်း၊
ပြောက်ဘူလား၊ ပုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၁၁၉၇၂

ရွှေအုံးတောက်သုရား

ပူဇော်မှုခရီး (၂) [နိဂုံးပိုင်း]

ပွဲစဉ်စဉ်

ယခင်လမှ အဆက်

ကျန်ရစ်သော ကုသိုလ်တော်များ

မိလင်းလောင်းစာ စာပေ
ပျက်ကပ်တွင် ပါရှိသော ကုသိုလ်
တော်များအနက် ခြင်္သေ့လေး
ကောင်မှာ အရှေ့နှင့် အနောက်မှစ်
ကျွတ်တွင် မပျက်မစီး ကျန်ရစ်သည်။
တော်တော်မှာ ငလျင်ဒဏ်ကြောင့်
ကျကျကာ သမိုင်း မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ
ကျန်ရစ်သည်။

တော်တော်အား အနောက်ဘက်
ပုဂံရပ်တွင် ထားရှိသည်ကို
ပါပကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ ဦးမြအောင်က
ပြုသဖြင့် တွေ့မြင်ရသည်။ ထိုစဉ်
က စေတီအထွတ်ထိ ဉာဏ်တော်
(၈)တောင်ရှိကြောင်း သိရသည်။

စေတီမြောက်ဘက် သုံးထပ်
ပုဂံသားကျောင်းမှာ ပြုပျက်နေ
သော သစ်ဟောင်းပုံအဖြစ်သာ မြင်
တွေ့ရတော့သည်။ မှစ်လေးဖက်
ကျောက် မြောက်ဘက်မှစ်ရှိ ရေခဲအား
ပျက်ပျက်ပျက်စီး ဖွမ်းမံမှုလက်ရာ
မရှိပဲ ကောင်းမွန်စွာ တွေ့ရှိရသည်။

မယ်ညို၊ မယ်လှ နတ်ကွန်းမှာ
ပူဇော်ရာတွင် ကျဉ်းမြောင်းသဖြင့်
အနောက်ဘက်သို့ အနည်းငယ်
ရွေ့လျက် ကျယ်ဝန်းခံ့ထည်စွာ တွေ့
ရသည်။ နတ်ရုပ်နှစ်ရုပ်ကိုမူ ရွှေ
ပန်းချီ၊ ရတနာစီခြယ်ကာ လိုထိပ်

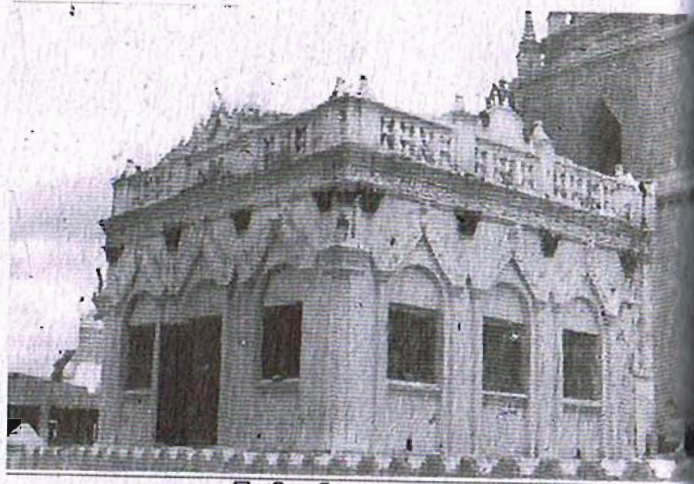

ယခင်လမှ အဆက်
ရွှေအုံးတောက်သုရား

နဂျာမရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၅

အတွင်း စနေထောင့်တွင် ထားရှိသည်။

ယင်းနတ်(၂၀)မှာ အလောင်းစည်သူ ယင်း၏ ဗိမ္မာ(၂၀)ဖြစ်ကာ ဧရာဝတီ တိုင်းဒေသကြီး ပုလဲပိပြန့်ယမှ တော်ကောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ရွှေအုံးတောက်စေတီတည်စဉ် ဖျားနာ၍ သေဆုံးသဖြင့် ဘုရားကြီး၏ စနေထောင့်တွင် နတ်ကွန်းပေးကာ အသိန့်တော်ပြန် ထားရှိခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

• ချောက်ဘက် အာရုံတော်အောင်း

စေတီရှင်ပြင် အတွင်းဝယ်

အရှေ့ဘက်မုခ်မှသည် စေတီလိုဏ်အတွင်း ဝင်ရောက်ကြရာ လိုဏ်အဝတွင် အဝတစ်တောင်ခန့် ရှိသော ကျောက်သပိတ်နှစ်လုံးကို ဒေါင်းလန်းကရွတ်ခွေနှင့် တကွ တွေ့ရသည်။ စေတီအတွင်း၌

တင်ပျဉ်းကိုယ်တော်အား ရှေးလက်ရာအတိုင်း ပကတိ ကောင်းမွန်စွာ ဖူးတွေ့ရသည်။

၁၉၅၅ ခုနှစ် ခြောက်လနှင့် လှမ်းစဉ် ကာလက အထက်စေတီ ခြံကွယ်လျှင် ထင်းတောက်မှာ အနည်းငယ်မျှ ဖျက်ယွင်းမှုရှိကြောင်း သိရသည်။

စေတီအနောက်ဘက်၊ လိုဏ်အတွင်း တင်ပျဉ်ခွေကိုယ်တော်သုံးဆူအား တွေ့မြင်ရသည်။ အလယ်မှ ကိုယ်တော်မှာ ရှေးတော်အချွန်ဖြစ်ကာ မူလက ထိုနေရာ၌ပင် သီတင်းသုံးခဲ့သည်။

• ရှေးယခင် သုံးထပ်ထောင့်မှ ငှက်တီလှ သစ်ထွင်း ဖန်မှ

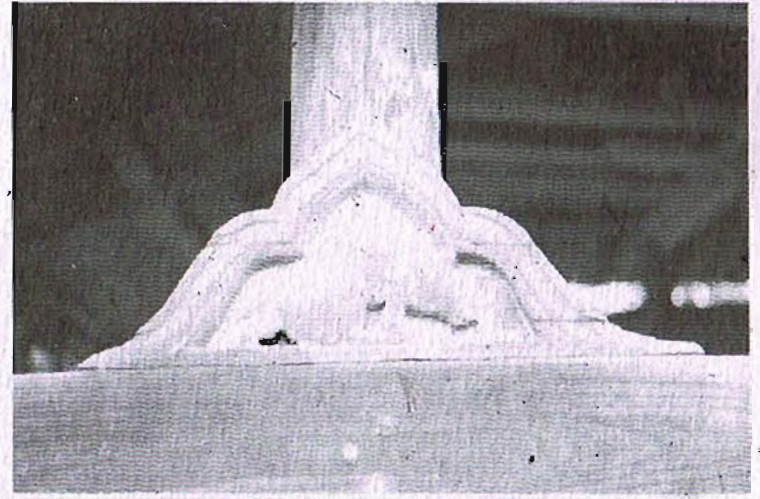

၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

F.9B. April, 2018

ရှုနစ်ဆူမှာ မြောက်နှင့်တောင်ဘက်မှ ရုပ်ပွားတော်များဖြစ်ကာ လျှင်လှုပ်ပြီး၍ ပြန်လည် မွမ်းမံစဉ် မနောက်ဘက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ဖောက်ထားကြောင်း သိရသည်။ လိုဏ်အတွင်း အနောက်တောင် (စနေ)ထောင့်တွင် မယ်ညို၊ မယ်လှ ရုပ်တုများကို အဖိုးတန် လက်ဝတ်ကန်ဆာများဖြင့် မှန်မီရှိအတွင်း ဂူသိုလ်ပြုထားသည်။

မယ်မ တိုက်မကြီးအပြင် စေတီလိုဏ်အတွင်း စနေထောင့်တွင် မူလနတ်ကွန်းတည်ရှိကာ ခိုးသားတို့၏ ဘေးမှ ကာကွယ်ရန် လိုဏ်အတွင်း ထားရှိသည် ဆိုသည်။ စေတီရှေ့ရှင်ပြင်တွင် မနုဿိဟခံ

• တက်ဆွတ်သီနှင့် အကြီးပွား သစ်ထွင်း တီလွှာချိတ်

တရားဟောပလ္လင်တစ်ခုအား အမိုး ရုပ်တုများ၊ ကျောက်ထီးများ ဆွမ်းတန်ဆောင်းဖြင့် ထားရှိသည်။ ယင်း တင်သည့် သင်ပုတ်ဆွမ်းကလပ် နံဘေးတွင် ထီးတော်တင် ဆင့် များကို အကောင်းပကတိနီးပါး

• လှည်းယဉ်္ဇိမှ ခြင်္သေ့ရုပ်တု

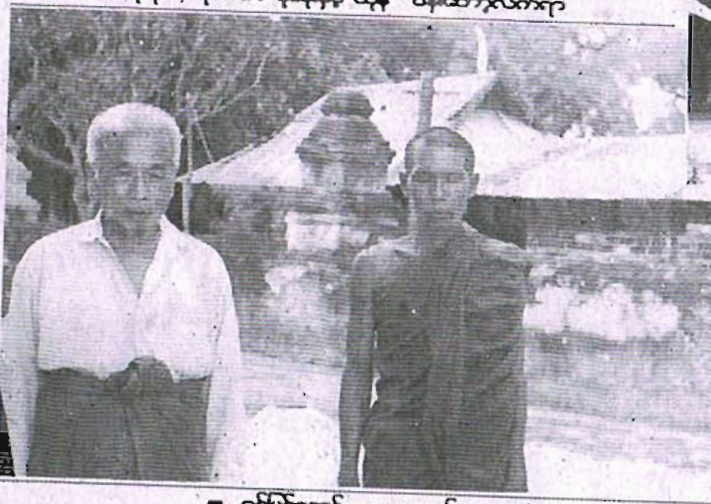

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၆၇

www.burmeseclassic.com

ဘုရားသမိုင်းလာ မုဆိုးနှင့် ယုန် ယိုးထောလက်ရာ

ရင်ပြင်တော် ထေရဝင်္ဂဏ္ဍိယ မယ်ညို မယ်လှ နတ်ကွန်း

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထေရီ ရာဟုထောင့်မှ ထောင်ပင်၊ ထွန်းတောက်ကျောင်း၊ ထာရာထောက်နှင့် ဖေါဟကမ္ဘွဲ့ဝင်ဘုရား

တွေ့မြင်နိုင်သည်။
စေတီတော် အနောက်မြောက်ဘက် မွှောရုံနံဘေးတွင် ဘုရားသမိုင်းလာ မုဆိုးကြီးနှင့် ယုန်ပန်းတော့လက်ရာ တည်ရှိသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် နတ်ဘီလူးတော် စေတီပရိဝုဏ်အတွင်း အနောက်တောင်ဘက်တံတိုင်းနှင့် ကပ်လျက်တွင် (၃)ပေခန့်ရှိသော နတ်ဘီလူးရုပ် တစ်ရုပ်ရှိသည်။ ဦးခေါင်းထိတွင် စေတီတော်၏ ကျောက်ပိတ်ဟောင်းတစ်ခုအား စွပ်ထားကာ နေပူ၊ မိုးရွာဒဏ်ခံနိုင်အောင် ထားရှိကြောင်း ဦးမြအောင်က ရယ်မော၍ ရှင်းပြသည်။
ထေရီတော်အနီးတစ်ဝိုက်မှ ရွာသူ

လိက်တော်ထွင်း ထေရဝင်္ဂဏ္ဍိယ မယ်ညို မယ်လှ ရုပ်တုများ

များသည် ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်း ဝေဒနာတစ်ခုတစ်ရာ ခံစားရကာ ဤတီလူးရုပ်၏ ဆိုင်းရာ အစိတ်အပိုင်းအား ကိုယ်တွယ်ပွတ်သိမ်း၍ ဝေဒနာပျောက်ကင်းစေကြောင်း ဆုတောင်းကြသည်ဟု သိရသည်။
ဘီလူးရုပ်အား ဆေးရောင်များ သစ်လွင်စွာ ခြယ်သထားသော်လည်း ပွတ်သပ်ရာများကြောင့် ကပ်တေ ကျောက်အဖြူသားများ ထွက်ပေါ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။
ရှေးခေတ် ပန်းပု၊ သစ်ထွင်းလက်ရာများ ရှေးဟောင်း သုံးထပ်ကျောင်းကြီး မှာ ထင်မှတ်အဖြစ် ပြုလုပ်ရန်နေသော်

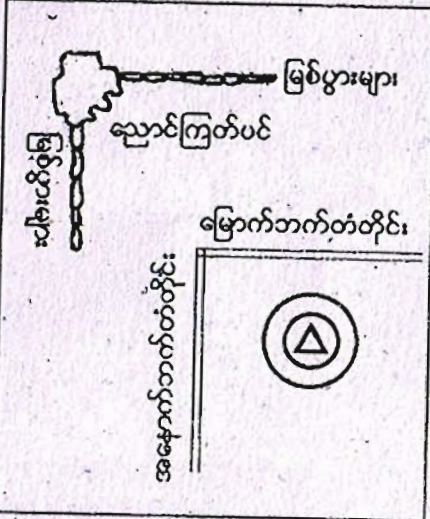
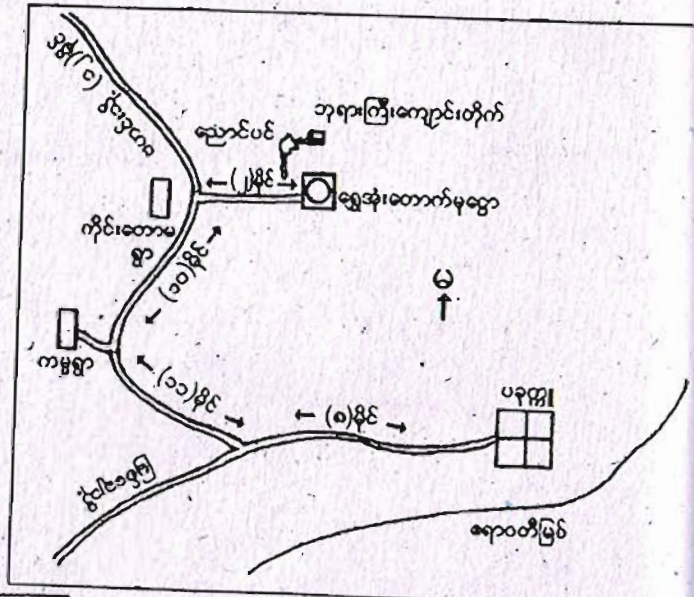
လည်း စေတီအနီး အနည်းငယ် ကောင်းမွန်သေးသည့် နိဗ္ဗာန်ကျောင်း အဆောက်အအုံတွင် မူလကျောင်းကြီး၏ အစိတ်အပိုင်း အချို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။
ပန်းပွင့်ကို ကိုက်ချိထားသည့် ဟင်္သာတိုက် ဝက်နှုတ်သီး နို့ပွားများ တီဂရုန်ရုပ်၊ ဆင်ဦးထိမ်း၊ ငှက်ကိုယ်ထည့်ဖြင့် ငှက်ဆင်ရုပ်၊ ဖိစွက်ဦးထိမ်းနှင့် ခြေလေးထွန်းထိ ငှက်ဘီးပုလင်း ထည့် သစ်ထွင်းလက်ရာများအား ယုန်ပန်းတော့တွင် တွေ့မြင်ရသည်။
ဘုရားကြီး ကျောင်းခန်းအတွင်း ယိုယွင်းနေသော လှည်းယဉ်ထက်တွင် မူ လည်ဆံဖွားဖွား ခြင်္သေ့ရုပ် တစ်ခုအား တောက်ပ ပီပြင်စွာ

တွေ့နိုင်ပေသည်။ မြန်မာ့လက်မှုအနုပညာသမိုင်းအတွက် တန်ဖိုးရှိသော အထောက်အထားလက်ရာများ ဖြစ်ကြလေသည်။
မယ်သော်ကောင်း၏ ကုသိုလ်တော် လွန်ခဲ့သော နှစ်(၂၀၀)ခန့် ၁၀၆၈ ခုနှစ်တွင် မယ်သော်ကောင်းဆိုသူသည် ရွှေအုံးတောက် ဘုရားဝင်းအတွင်း အနောက်မြောက်သော ဝှံ့ရှိ ညောင်ကြတ်ပင်မှ မျိုးကုတ်ကို ပုခွက ကျတ်တီးကုန်းတွင် စိုက်ပျိုးအစိဋ္ဌာန်ခဲ့သည် ဆိုသည်။
ယင်း လူ့အညာပင်အား ဘုရားဝင်းအတွင်း ရာဟုထောင့်၌ တွေ့ရှိကာ ညောင်ခြေထောက်၊ ညောင်တံခါးမျိုးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ပြေထောက်ဖြစ်များ

ဖြာထွက်နေလေသည်။
သို့သော် ဘုရားကြီးတည်ရာ
ဘက် မြောက်နှင့် အနောက်
တံတိုင်းတို့နှင့် ယှဉ်လျက် တိုးပွား
ကာ အခြားသောဘက်သို့ အမြစ်
ထောက်ပွားခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့
မြင်ရသည်။

ဆရာတော် ဦးမာယိန္ဒကလည်း
သီတင်းသုံးနေထိုင်သမျှ နှစ်(၂၀)
ကျော်အတွင်း ညောင်ပင်ကြီးအား
တစ်စုံတစ်ယောက်ကမျှ ခုတ်ထစ်
ပြုပြင်ခြင်း မတွေ့ရှိပါဟု မိန့်ကြား
သည်။

***

အ.သောကမင်းကြီးသည် ရှစ်ပါး
သီလကို သာသနာနှစ်(၅၀၀၀)ကြာ
အောင် တည်တံ့စေလိုသော ဆု
တောင်းဖြင့် မုဋ္ဌောစေတီများ
တည်ခဲ့သည်ဟု ဦးကုလား
ရာဇဝင်တော်ကြီးတွင် ရေးသား
ထားသည်။ လကို ရာဟု ဖမ်းနေစဉ်
အတွင်း စေတီအား အပြီးတည်ရ
သည်။

၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂလင်း

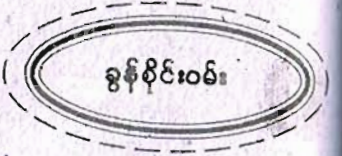
မုဋ္ဌောသဏ္ဍာ ဆိုသည်မှာ
ဆေးဒုက္ခမှ လွတ်ကင်းခြင်း၊
အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းခြင်း၊
အဓိပ္ပာယ် ဆောင်လေရာ
ဣန္ဒြေ့ တောက် မုဋ္ဌောစေတီ၏
ရာဟုဆာဏ္ဍိယ ဖိုဏ္ဍာက
စေတီ ညောင်ပင်သည်လည်း
ထိုလိုသော အာနိသင်အကျိုး
ကို ဆက်စွယ်ပေးနိုင်ပေ
မည်။

သံသရာအတွင်း ကျင်
လည်နေစဉ် လောကဝံ
အဆိုးတရား၊ ဘေးဒုက္ခ
များ ကြုံတွေ့ရပါက ယင်း
ညောင်ပင်မှ ရာသီဥတုဒဏ်
ကြောင့် ကျိုးပြတ်ကြွေသော
ညောင်ကိုင်းများအား ဘေးကင်း
ရန်ကာ အဆောင်ရွက်များ ထုလုပ်
ဆောင်ထားကြသည်ဟု သိရ
သည်။ ညောင်ကိုင်းများ မရှိပါက
ညောင်ရွက်များကိုပင် အဆောင်ပြု

ကြသည်။ သို့သော် စေတီဘက်သို့
ကိုင်းညွတ်သော အကိုင်းအခက်များ
ရှိ အရွက်များအား ဆွတ်ခူးခြင်း
မရှိကြဟု ဆိုလေသည်။

အချို့မှာ ညနေခင်းအချိန်တွင်
ညောင်ပင်အောက် မြေပြင်အား
အမှိုက်၊ ဆူးခလုတ်များ လှည်းကျင်း
ရှင်းလင်း၍ ကုသိုလ်ပြုကြလေ
သည်။

ဤသို့လျှင် အ.သောကမင်း၊
အလောင်းစည်သူမင်းတို့မှ အစပြု
ကာ မင်းအဆက်ဆက် ကုသိုလ်ပြု
နိမိတ်ကောင်းဆောင်ယူသည့် "ရွှေ
အုံးတောက်" မုဋ္ဌောစေတီသို့ သွား
ရောက် ပူးမြော်လိုပါက ဖော်ပြပါ
လမ်းညွှန်အတိုင်း သွားရောက်နိုင်
ကြပေသည်။

အာယုဒယကိန်း

ကျန်းမာမှု မရှိပါက တွက်ကြည့်ပါ။

တွက်နည်းလင်္ကာ

ပွားပြိုဟ်အာယု အစ်တစ်ခုပါယ်လေ
ရောက်သက်နဲ့ နှော့စွက်ခါလေ
အဂ္ဂုပြောက်သည့် ဂဏန်းကြေ
ဆယ်နှစ်တွေ သူစား
ပယ်လျှင် (အငွေ)လှည့် စမ်းကြတော့လား...

တွက်နည်း

၁၃၂၃ ခုနှစ်၊ နယုန်လမွေး စနေနေ့ဖွား မွေးနေ့၏
ပြိုဟ်သက်ကို တစ်ခုနုတ်ပါ။

ယခုရောက်ဆဲခုနှစ်	၁၃၆၅	စနေ၏ပြိုဟ်သက်	(၁၀)မှ တစ်ခုနုတ်
ပွားနှစ်	၁၃၂၃		၉
ပရောက်ဆဲအသက်	၄၂		၄၂+
			၅၁x

၁၅ ရှစ်နှင့်မြောက်ပါ
တစ်ဆယ့်နှစ်နှင့်စားပါ

	၁၂၂၅၀၈ ÷ ၃၄
	၃၆
	၄၈
	၄၈
	၀ အကြွင်း

၁၅ သုည ရှစ်နှင့် သုည ကြွင်းလျှင်ဟု ဆိုသဖြင့်
ပရောက်ကြီး၍ အိပ်ရာဖျာကပ် ဖြစ်နေပါက အာယုဒယ
ကိန်း အသက်ကုန်ဆုံး ပျက်စီးကိန်းဖြစ်သည်။ မွေးလ
နားနီးက အထူးသတိထားပါလေ။

ကျန်းမာမှု ရှိသူဖြစ်က ယခုကိန်းကျသောနှစ်တွင်
နားစေး၊ ချောင်းဆိုး ဖြစ်ခဲ့လျှင် ယခင်အခါက တစ်ကြိမ်
တစ်ခါဖြင့် ဆေးထိုး၊ ဆေးစား ပျောက်ကင်းခဲ့ပါသော်
လည်း ဤနှစ်တွင် အကြိမ်ကြိမ် ဆေးထိုး၊ ဆေးစားပါမှ
ပျောက်ကင်းမည်။

ကျန်းမာရေးတွင် အထက်ပါကိန်းနှင့်

ကြုံကြိုက်နေပါက

ဝေဒပညာရှင်များနှင့် တွေ့ဆုံမေးမြန်း၍ လည်းကောင်း၊
အောက်ပါယတြာကိုပြုလုပ်၍လည်းကောင်းဆောင်ရွက်
ပါလေ။

ယတြာပြုလုပ်ရန်

၁။ အာယုဒယကိန်း ကျရောက်၍ ရောဂါကြီးသူဖြစ်ပါက
နံတူအသားကို အရပ်နှင့် တိုင်းဖြတ်ပါ။ အဖျားတွင်
ဆံပင်ဖြတ်၍ စည်းပါ။

ဘယ်ညာ လက်နှစ်ဖက် အင်္ကျီနေရာတွင်
လက်သည်း ဘယ်ညာ ထုပ်ပါ။
ဆန်တစ်ထုပ်စီ ထုပ်၍ ချည်ပါ။

ခြေထောက်နှစ်ဖက် လုံချည်နေရာတွင်လည်း
ခြေသည်း ဘယ်ညာ ထုပ်ပါ။
ဆန်တစ်ထုပ်စီ ထုပ်၍ ချည်ပါ။ လူနာနှင့်ယှဉ်၍

အိပ်ရာဘေးတွင် မွေးနေ့ တစ်ညထားပါ။
နောက်တစ်နေ့နံနက် (သို့မဟုတ်) နေဝင်စအချိန်တွင်
ချောင်းမြစ်တွင် မျှောပါ။ (သို့မဟုတ်) ဧကယက်ရှင်၏

ဘုမ္မိအရပ်တွင် သွားရောက်စွန့်ပစ်ပါ။ လက်နှစ်ဖက်မှ
ဆန်ထုပ်တို့အား ဆွမ်းချက်ပေါင်းပါ။ ခြေနှစ်ဖက်မှ
ဆန်ထုပ်တို့အား ကြက်ငှက်အစာကျွေးပါ။ အားလုံး
ယတြာပြုလုပ်ပြီးပါက...

၂။ လူနာ၏ သောက်ရန်၊ လိမ်းရန် ဆေးများကို ဘုရား
မှာ ကပ်လျှာ၍ တိုက်ကျွေးပါ။

ရောဂါမကြီးပါဘဲ ဆေးမတိုးသလို ဖြစ်နေပါက
(၁)ကြိမ်မှ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ကြိမ်ထိအောင် ဆေးအာနိသင်
မထိရောက်ပါက အထက်ပါယတြာ အမှတ်(၂)ကို
ပြုလုပ်ပါ။

(ဆရာ ဦးအောင်လန်း (မန္တလေး၊ သင်္ဘောတန်း))

ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကန္တရဝတီ ဆေးတိုက်

ကြက်လည်ဆံ ဆီးဆေး

Vitex-Penduncularis

သုံးစွဲနိုင်သောခရာဂါများ

ဆီးချို၊ ဆီးကျောက်တည်
ဆီး(နီ၊ဝါ၊လွန်၊နည်း၊များ) ခြင်း၊
ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ ဆီး(ကျပ်၊အောင့်)
ဆီးပူညောင်းကျ၊ဆီးကြောင့် မျက်စိ
မူန်ပြာဝေခြင်း၊ သွေးတိုး၊ ဇက်ကြော
တက်၊ အသည်းရောင်အသားဝါ
ရောဂါများအတွက်သက်သာစေပါသည်။
တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

Diseases to be applied
Diabetes, urine-stone, urine
(red, yellow, excess, minimization,
miximization), uncontrollable urine,
urine (tingling, cramping),
heating, dimming eyes due to urine,
hypertension, nape pain,
hepatitis can be relieved.

TMR 007860 (1114)
Source-741; Dana Thekdi street,
Ward 8, Mayangone Township,
Yangon, Myanmar,
Ph: 095140389/09420007085

ပင်ရင်း- ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ်၊ ကန္တရဝတီဆေးတိုက်၊ အမှတ်- ၇၄၁၊ ဓနသိဒ္ဓိလမ်း
(၈)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း: ၀၉ ၅၁၄၀၃၈၉ ၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၇၀၈၅

၇၂ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့နယ်ရင်း

ဘောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

စစ်ကိုင်းတောင်ရွှေ သုဂြိုဟ်စစ်စစ်များ

၏ အောင်မြေနှင့် ပျိုချိပူဇော် ဂါထာတော်များ (၆၂)

တောင်းတိုင်းပြည့်	မြန်မာပြန်	သံကဏ္ဍယုံ၊ သဒ္ဓါကြည်ညို
မယ်ရွှေမယ်ငွေစေတီ	မယ်ရွှေမယ်ငွေ နွယ်ကွေဟ်၊ မယ်ရွှေမယ်ငွေအမည်ရှိ ဘီလူး ညီအစ်မတို့သည်။	ကိုးကွယ်ကြလေပြီ။ တံ၊ ထို တောင်းတိုင်းပြည့်စေတီ ဖြတ်အာ။
နမော တဿ ဘဂဝတော မဂ္ဂဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။	သုပါကဏ္ဍ၊ ကောင်းမွန်သော ဂုဏ်သတင်းဖြင့် ထင်ရှားကြကုန်၏။	အဟ် - "..." ဟု နာမသံပုတ် အကျွန်ုပ်သည်။
[၃-ကြိမ် ချစ်ပါ။]	တောင်းတိုင်းပြည့် ဣတိစေတီ ယံ၊ အကြင် "တောင်းတိုင်းပြည့်" ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော စေတီတော်	အာဒရ်၊ ဝေပုတ်ကြည်ညို ရိုသေစွာဖြင့်။
မယ်ရွှေမယ်ငွေ နွယ်ကွေဟ် တောင်းတိုင်းပြည့် ဣတိစေတီယံ သုကရေယုံ သုပါကဏ္ဍ ဝဏ္ဏတံ အာ ဟဒရ်	ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော စေတီတော် ဖြတ်အာ။	ဝနေ ဘန္ဓာမိ၊ ရှိခိုးကော်ရော် ပူဇော်သန်လျော့ ကန်တော့ပါ၏။
(ဆရာဦးညွန့်ရင်)		နက္ခတ္တရာဇ်မြို့နယ်ရင်း ၇၃

ဘုရားဒါယကာ

မယ်ရွှေမယ်ငွေ အမည်ရှိ ဘီလူး အမြွှာညီအစ်မ။

ဘုရားစာညွှန်

သက္ကရာဇ် ၈၀၁ ခုနှစ်။

တည်နေရာ

ရွာလေးထပ်ချောင်း၊ စစ်ကိုင်း တောင်။

အောင်မြင်

လိုက်အတွင်း “လက်ပွားရှင် ရုပ်ပွားတော်ရှေ့”။

အာဇာနည်အရှောက်

ယက္ခမယ်ညီအစ်မ။

ပွဲတော်ရက်

အဓိဋ္ဌာန်ရှင်များမှ အခါ အားလျော်စွာ ကျင်းပသည်။

စေတီပုံဟန်တော်

ညောင်ရမ်းခေတ် ဗိသုကာ လက်ရာဖြစ်၏။ ဉာဏ်တော်အမြင့် (၄၅)ပေ ရှိပါသည်။ မုခ်ဦးလေးမျက် နှာ ပြုလုပ်ထားသော်လည်း တောင် ဘက်၊ မြောက်ဘက်နှင့် အရှေ့ဘက် တို့မှာ အဝင်အထွက် ပြုလုပ်ထား ပါ။

အနောက်ဘက်မျက်နှာပြု မုခ်ဦး အဝကို (၂)ဆင့်ထပ်၍ ထုထည် အားကောင်းစွာ တည်ဆောက်ထား ခြင်းကြောင့် နိုင်မာလှပါပေသည်။

အနန္တသူရိယချောင်မှ “မီး ပေါက်ကြီးစေတီ”နှင့် တစ်ခေတ် တည်း ဖြစ်လေ၏။

၇၄ နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်မြစ်မဂ္ဂဇင်း

• မယ်ရွှေမယ်ငွေစေတီတော်မြောက်ဘက်၊ အထွေထွေ ညွှန်ကြားရေး

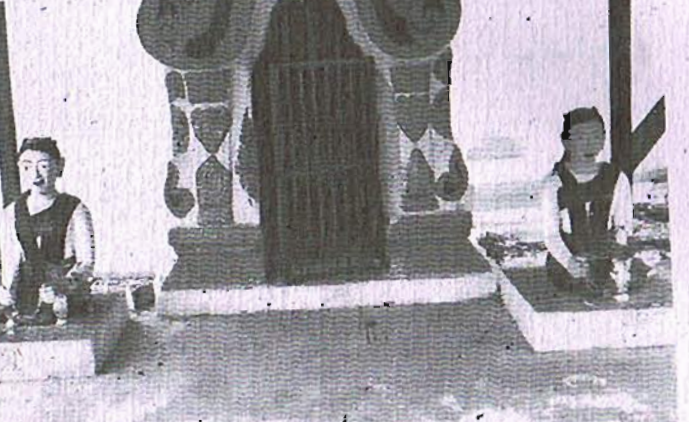
• မယ်ရွှေမယ်ငွေစေတီတော်သို့ အဓိဋ္ဌာန်ညွှန်ကြားရေးအတွက် ဝန်ထမ်းချုပ် ဇွန်လှိုင်

စေတီတော်၏ မုခ်ဝအား အနောက်အရပ်သို့ မျက်နှာပြုထား ခြင်းကြောင့် ရုပ်ပွားတော်မှာလည်း အနောက်လှည့် အပူခဲခံထားပါ သည်။

လိုက်အတွင်း စံနေတော်မူသော ဆင်းတုတော်မြတ်ကား “ဒုတိယ လက်ပွားရှင်” ဖြစ်ပါသည်။ ပုံတော် မှာ “ဘူမိဗဿ” မုဒြာဖြစ်၍ ဉာဏ် တော်(၇)ပေမျှ ရှိလေ၏။

“ပထမလက်ပွားရှင်” မှာ ဆွမ်း ဦးပုညရှင်စေတီတော်၏ အရှေ့ ဘက်တွင် စံနေတော်မူပါသည်။

F.10B. April, 2018.

• မယ်ရွှေမယ်ငွေစေတီတော်မြောက်ဘက်၊ အထွေထွေ ညွှန်ကြားရေး

• တောင်တိုင်းရေတော်တော်ကြီး၏ ထောင်တော်ပျားများ

အဓိဋ္ဌာန်ပြုသူ ဒကာများ ပေါများ လှပါ၏။

ယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါဖြင့် အောင်မြင် လှပသောကြောင့် ယခုအခါ ဓမ္မာရုံ များဖြင့် လည်းကောင်း၊ ရွှေ မက်နန်းများလည်းကောင်း တိုး တက် ပွင့်လန်းနေပါပြီ။

မယ်ရွှေမယ်ငွေတို့မှာ အသား သုံးဆောင်ခြင်းမရှိသော ဂစ္ဆဗ ယက္ခမျိုးများ ဖြစ်ကြောင်း သိရှိ လှပါ၏။

စေတီရင်ပြင်တော်ကို မြေပြင်၏ အထက်(၆)ပေမျှ မြှင့်တင်၍ တည် ဆောက်ထားခြင်းကြောင့် လောကီ ကလိုအရ လှေကားဆယ်ထပ် ပြု လုပ်ထားပါ၏။

မုခ်လှေကားအဝင်၌ နုပျိုသော ခြင်္သေ့(၂)ကောင်က ကြိုဆိုနေကြ လေ၏။ ခြင်္သေ့ပျိုများ၏ ထူးခြား မျက်နှာ မြင်း၏ ပါးစပ် မြင်း၏

မျက်စိဖြင့် အသွင်ဆောင်နေကြ ပါ၏။

ကျမ်းဂန်ပါ ခြင်္သေ့(၄)မျိုးမှ မြက် ကိုသာစားသော “တိဏခြင်္သေ့ မျိုး”ကို ဖော်ကျူးထားသည့် အတွက် ကြမ်းတမ်းသော အသား စားသတ္တဝါ မဟုတ်ကြောင်း သိနိုင် ကြပါမည်။

လှေကားထိုင်ခုံယာတွင် ဘီလူး ညီအစ်မ(၂)ဦးတို့က နေရာယူထား လေရာ အကြီးမကြီး မယ်ရွှေက ထောက်ဖြင့် တစ်ကည်အား ကိုင်ဆောင် ထားပြီး အထွေထွေ မယ်ရွှေက လက် ယာလက်ဖြင့် တစ်ကည်လက်နက်ကို ယုံထောက် အသုံးအဆောင်အထား ရှိနေ လေသည်။

နတ်ဘီလူး ညီအစ်မတို့အတွက် ဘုရားပူဇော်ရန် စင်ကလေးများနှင့် ပန်းအိုးများအား တွေ့မြင်နိုင်ပါမည်။

စေတီတော် ဓမ္မာရုံအတွင်း “လူဝင်စားစာဝ” သရုပ်တူ ဘုရား ဒါယကာ မယ်ရွှေနှင့် မယ်ငွေတို့ကို ပုတီးကိုယ်စီ စိပ်နေကြဟန် ရုပ်တု များ ထားရှိပါသည်။

ဓမ္မာရုံကြီးမှာ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင် သူ ဒကာများ၏ ကုသိုလ်တော် ဖြစ်လေသည်။

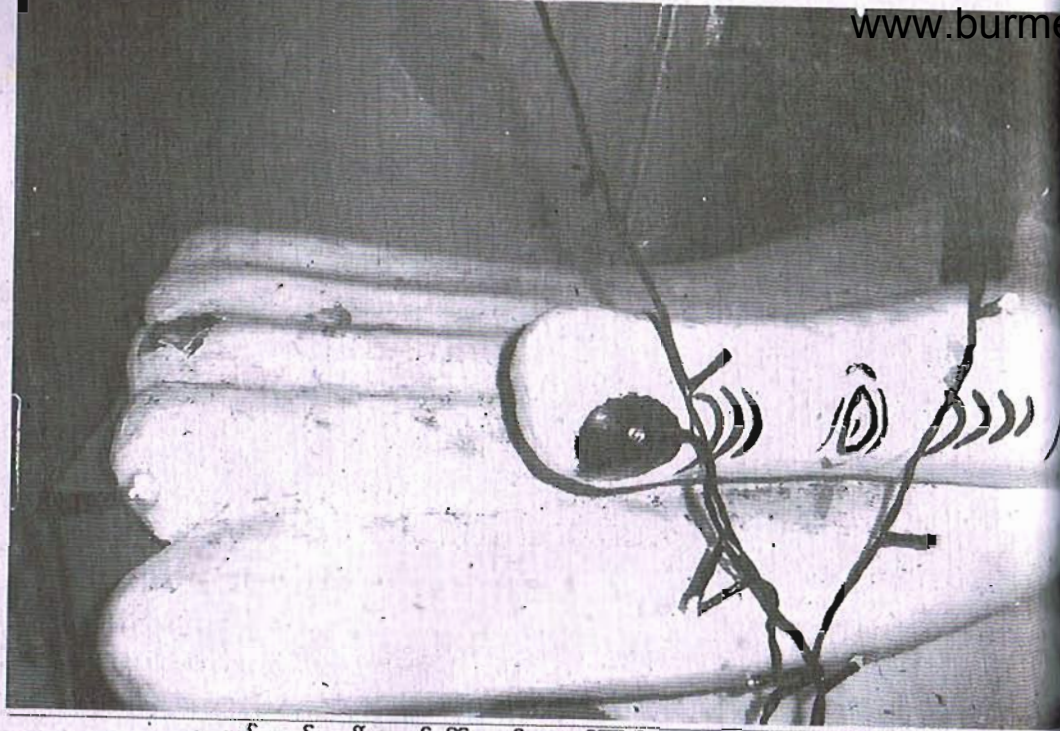
မယ်ရွှေမယ်ငွေစေတီ၏ ဖိနပ် တော် ထောင့်(၄)ဘက်တွင်လည်း ခြင်္သေ့များ စိမ်းထားရှိလေရာ ဟန်ပန် အနေအထားကို အသေအချာ ကြည့်ရှုပါလျှင် ခြင်္သေ့ပျိုများသည် လက်ယာခြေတစ်ဖက်ကို တစ်ဖဝါး ရှေ့တိုး၍ အသင့်အနေအထား ဖြစ် လေ၏။

လိုက်ဂူတော် အဝင်မုခ်အား ညောင်ရမ်းခေတ် ဗိသုကာပညာဖြင့် ထုထည်အားကောင်းစွာ (၂)ထပ် ဆင့် တည်ဆောက်ထား၍ ကြံ့ခိုင် လှပါသည်။

လိုက်ဂူ၏ အတွင်း၌ (၄)ပေခန့် မြင့်သော အုတ်ပလ္လင်၌ “ဘူမိဗဿ မုဒြာ” ရုပ်ပွားတော်ကြီး နှစ်တော် မူပါသည်။

ထို “ဘူမိဗဿမုဒြာ” ဆင်းတု တော်ကြီးမှာ စစ်ကိုင်းတောင်တစ်ခွင် ၌ “လက်ပွားရှင်” “လက်ပွားရှင်

နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဋ္ဌာန်မြစ်မဂ္ဂဇင်း ၇၄

မယ်ရွှေမယ်ငွေ၏ တောင်တော်ကြီး၏ တွဲဖက်ပုံ၊ တွဲလက်၏

မယ်ရွှေမယ်ငွေ ခေတီတော်မှ မြင်းပေါ်တိုက်၏ ပါးစပ်နှင့် ခြေထောက်များ

ဘုရားကြီး” ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်းတုတော်ကြီး စံပယ်တော်မူရာ လိုဏ်ဂူတော်ကြီးမှာ အနည်းငယ် ကျဉ်းမြောင်းလှခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊ အလင်းရောင် နည်းပါးသောကြောင့် လည်းကောင်း နတ်ဘိလူးညီအစ်မတို့၏ ဟိတ်ကြောင့် ယခင်က လိုဏ်ဂူအတွင်း ဝင်ရောက်ကြခြင်း မရှိကြ။

မယ်ရွှေမယ်ငွေတို့၏ မေတ္တာဖြင့် ပြန်လည် ပွင့်လင်းလာခြင်း ဖြစ်လေ၏။

ခေတီတော်လိုဏ်ဂူအား ကုလားကျောင်းခံဖြစ်ပြီး ပစ္စယာသုံးဆင့်တိုင်အောင် နိုင်မာဝင့်ထည်သော ဗိသုကာပညာဖြင့် တင့်တယ်ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်ပါ၏။

အခြားခေတီတော်များနှင့် မတူသော ကြာသွတ်အိုးများ၊ ရေချမ်းအိုးကြီးများက အေးမြငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ ရန်နက္ခတ္တရာဇာဓိပတိမဂ္ဂလင်း

ကို ဖော်ဆောင်ထားပါ၏။ လေးမျက်နှာ ခိုနန်းများအစား နတ်မင်းကြီးများ၏ ဦးသျှောင်ပုံကြီးစဉ်ငယ်လိုက် ထုံမွမ်းထားခြင်းမှာ ခေတီတော်နှင့် လိုက်ဖက်လှပါသည်။

အရပ်ရှစ်မျက်နှာပြု ကြာပလွင်တော်၏ အထက်တွင် “ရွှေခေါင်းလောင်း” ရှိပါသည်။

ရွှေခါးစည်းတော်ဖြင့် မြဲမြံဟန်ရှိပါသော်လည်း ရွှေထီးတော်တိုင်အောင် လက်ရာများမှာ ရှေးခေတ်ဗိသုကာလက်ရာ မဟုတ်ပါ။

ဘိလူးညီအစ်မတို့ တည်ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ဘိလူးပန်းဆွဲများမပါရှိဘဲ ဗောဓိရွှေညောင်ရွက်များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားပုံမှာ ထူးခြားလှပေသည်။

ရွှေဖောင်းရစ်များမှာ မယ်ရွှေမယ်ငွေတို့၏ မျှော်မှန်းရာ ဦးနိဂ်ရာ

တစ်ဆယ့်တစ်မီးသော ကိလေသမီးတို့ ငြိမ်းအေးရာ၊ ဒုက္ခအပေါ့ကင်းစင်ရာ ပြည့်နိဗ္ဗာန်ကို ရည်ညွှန်ခြင်းဟု မှတ်ယူနိုင်လေသည်။

လမ်းညွှန်ခြင်း

စစ်ကိုင်းတောင်ကြီး၏ ခေတီတော်အား ဒေသခံအားလုံးက “မယ်ရွှေမယ်ငွေခေတီ” ဟုသာ ဖွဲ့စပ်ခေါ်ကြပါသည်။ နောက်ခံသမိုင်းမှာ “ပါးစပ်ရာဝေင်၊ ပါးစပ်သမိုင်း” သာ ရှိနေပါ၏။

မယ်ရွှေမယ်ငွေတို့ ပါးစပ်သမိုင်းမှာ ယနေ့တိုင်အောင် လူကြီးသူမများ၏ ပုံပြင်သဖွယ် ကျန်ရှိနေပါသည်။

ပုံပြင်သဖွယ် မယ်ရွှေမယ်ငွေ

သက္ကရာဇ် ၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ဆင်ဖြူရှင် သီဟသူမင်းကြီး၏မိဖုရား မှတ်စောပုသည် ဘားမဲ့ဆရာတော်

လိုက်ရုံနှင့် လမ်းဘက်သို့ မျက်နှာပြုသော ခေတီတော်ကို ဖူးမြင်ရပါလိမ့်မည်။ ဘိလူးညီအစ်မ(၂)ဦးတို့က ကြိုဆို စောင့်ရှောက်နေပုံကိုလည်း မိဖုရားတွေ့မြင်ကြမှာပါ။

“တောင်းတိုင်းပြည့်” ခေါ် ခေတီတော်အား ဒေသခံအားလုံးက “မယ်ရွှေမယ်ငွေခေတီ” ဟုသာ ဖွဲ့စပ်ခေါ်ကြပါသည်။ နောက်ခံသမိုင်းမှာ “ပါးစပ်ရာဝေင်၊ ပါးစပ်သမိုင်း” သာ ရှိနေပါ၏။

မယ်ရွှေမယ်ငွေတို့ ပါးစပ်သမိုင်းမှာ ယနေ့တိုင်အောင် လူကြီးသူမများ၏ ပုံပြင်သဖွယ် ကျန်ရှိနေပါသည်။

ပုံပြင်သဖွယ် မယ်ရွှေမယ်ငွေ

သက္ကရာဇ် ၉၅၁ ခုနှစ်တွင် ဆင်ဖြူရှင် သီဟသူမင်းကြီး၏မိဖုရား မှတ်စောပုသည် ဘားမဲ့ဆရာတော်

ကြီး၏ တပည့်ရင်း “ရှင်ဓမ္မရေနှင့် ရှင်ဓမ္မဉာဏ” ဗွန်ရဟန်းတော်(၂) ပါးတို့၏ အကူအညီဖြင့် “တောင်ဘိလူးဆုတောင်းပြည့်ခေတီတော်” ကို တောင်ဘိလူး တောင်ထိပ်တွင် တည်ထားခဲ့ကြလေ၏။

ရှင်စောပုမိဖုရားကြီးသည် ဟံသာဝတီ(ပဲခူး)သို့ ပြန်လိုသောကြောင့် ဘားမဲ့ကိုယ်တော်(၂)ပါးအား ချဉ်းကပ်၍ အစီအရင်တစ်ခု ပြုလုပ်ကြပါသည်။

အင်းဝ ရွှေနန်းတော်ကြီးအား ကျောခိုင်း၍ ခေတီတစ်ဆူ တည်ထားစေပါ၏။ ခေတီတော် တည်နေ့ ခိုက် ဘားမဲ့ညီနောင်တို့က တောတောင်ဘိလူးတောင်တန်း၌ နေထိုင်ကြသော ဘိလူးညီအစ်မတို့အား ဖိတ်ခေါ် မေတ္တာရပ်ခံလေ၏။

ဘိလူးညီအစ်မတို့မှာ ကုမ္ဘာတစ်ဝှမ်းသို့ သွားခဲ့ပြီးနောက် အနွယ်တော်များ (၅၅)ဦးတို့၏ အနွယ်တော်များ

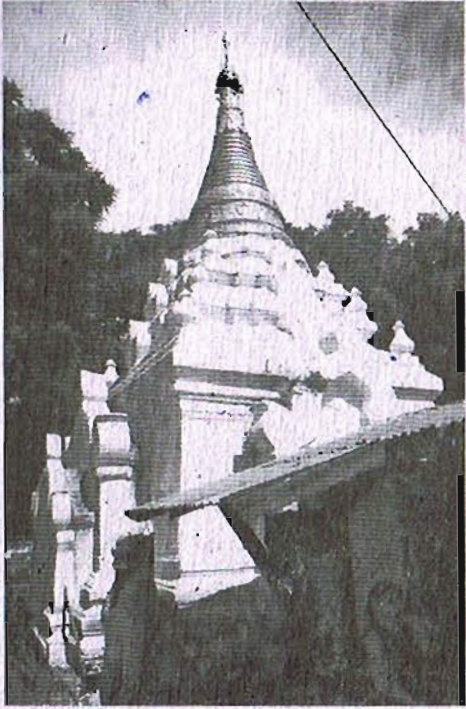
ဖြစ်ကြလေသည်။

ဘုရားရှင်၏ တရားတော်၌ ကြည်ညို သက်ဝင်ခြင်းရှိကြ၏။ တောင်ဘိလူးတောင်တန်းရှိ လိုဏ်ဂူများတွင် အားထုတ်နေထိုင်ကြသော ရသေ့ဝိဇ္ဇာကြီးများ၏ မေတ္တာကို ခံယူကြပြီး ယဉ်ကျေးကြကုန်၏။ သရဏဂုံတည်ခဲ့ကြလေ၏။

ရှေးမဆွကပင် ခေတီဘိလူးမင်းကြီးကိုယ်တိုင် ဘုရားရှင်ထံပါး၌ သံရဏဂုံတည်ပြီးဖြစ်၍ ဘုရားရှင်ကိုယ်တိုင်က “ရေသရုပ်တော်” ချီးမြှင့်ခံရပေးလေပြီ။ ခေတီဝန်တရားဒကာအဖြစ် ထူးခြားစွာ နှိုးဆော်ခံလေသည်။

ဘိလူးညီအစ်မ(၂)ဖော်မှာလည်း သရဏဂုံ၏ အာနတော်ကြောင့် ဆုတောင်းပြည့် ခေတီအား တန်ခိုးညွှန်ပါဒ်နှင့် တကွ စောင့်ရှောက်နေကြလေ၏။

ရွာလေးထပ်ကျောင်းတော်တော်တာ

ထည်တိုညာရွာ မြေပြင်ရုံ

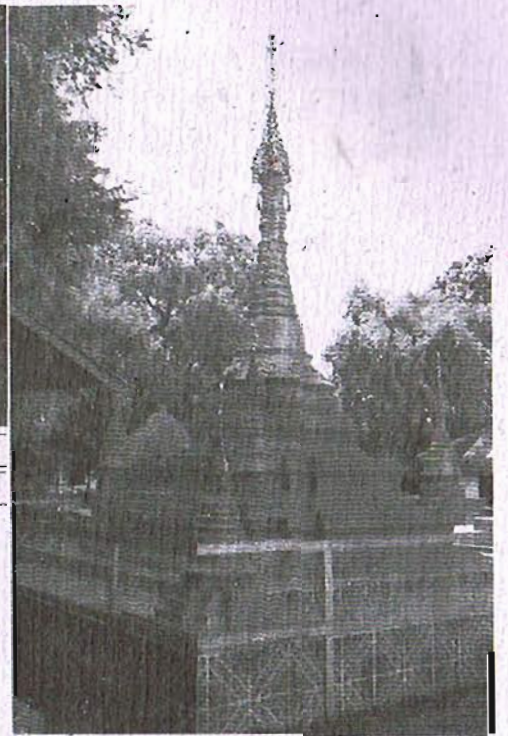
ထောင်တိုင်ပြည်တော်တော်(ခေါ်)

မယ်ရွှေမယ်ရွှေတော်ကြီး၏ ထုခြားပုဒ်သာ ဖုန်းတော်

အင်္ဂါရွာကျောင်းတော်တာ မြေပြင်ရုံ

ထောင်တော်တော်တာ သမ္ဗုဒ္ဓပုဒ်သာ မြေပြင်ရုံ

ရှင်စောပု ဆုတောင်းပြည် စေတီ၌ လာရောက် ဖူးမြော်ကြည်ညို သူတို့အား ပါရမီအရ စောင့်ရှောက် ကူညီလေ့ရှိလေသည်။

ရွှေငွေရာဘာအားဖြင့် ခုနစ်ရက် သားသမီးတို့ကို ကူညီလေ့ရှိကြ သောကြောင့် မယ်ရွှေမယ်ရွှေဟူ၍ ကျော်ကြားခဲ့ကြပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဘီလူး ညီအစ်မ(၂)ဦးတို့သည် မိမိတို့ကိုယ် တိုင် ဘုရားဒါယကာများ ဖြစ်လိုကြ သောကြောင့် ကုမ္ဘာ့အကြီးအကဲ များနှင့် ရသေ့ဝိဇ္ဇာကြီးများထံ လျှောက်ထား တောင်းပန်ကြပါ သည်။

'ခွဲသိမ့်တို့သစ်တို့မှာ သရဏဂုံတည်ပြီး ကြွက်ပျိုးနွယ်များ ဖြစ်ကြပါသော်လည်း ကိုယ်တို့ထိုအိုင်သာ ဥစ္စာရတနာများ

ရတနာဗျူဟာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖျက်ကြ၊ စေတီတူးဖော် တည်ထားဖို့ အခွင့် ပရိသေ။ ယက္ခပျိုးနွယ် ဟာတုဂါယုာသာ ဖြစ်သောကြောင့် ဘုရားစေတီ ဟာညီနိုင် 'ဒါဖြင့် အခြားနည်းလမ်းမရှိတော့ ဘူးလား'

'ရှိပါ၏။ သစ်တို့သည် လူ့လောကသို့ အခိုက်အတန့် ကျပြောင်းကြပြီးမှသာ ကိုယ်တို့ထံလုပ်အားဖြင့် တည်ထားနိုင်ကြ ဖော်မည်။ သို့တစ ချစ်သမီးတို့သည် လူတို့၏ စည်းစိမ်ဖြစ်သော တကားအိမ် တို့နှင့် ကြံတွေ့ပါလျှင် ရည်ရွယ်ချက် ပျက်စီးနိုင်၏။

သစ်တို့မှာ ဘုရားစေတီတို့အား စောင့်ရှောက်ဖို့လည်း ကုန်ရှိသေးသည့်ဖြစ်၍ အခွင့်စေကာ ပြန်လည်ရွက်ဆောင်ကြရ လိမ့်မည်'

ဤနည်းအားဖြင့် တောင်ဘီလူး ဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်ကြီးထံ ဆုပန်၍ ဘဝကူးခဲ့ကြလေတော့

သည်။ ပဒုရွာသူကြီးကား ကျေးရွာ တစ်ဆယ့်နှစ်ရွာကို အုပ်ချုပ်ရသော မင်းပေါက်စိုးဝင် သူကြီးလည်း ဖြစ် ၏။ လယ်ယာ၊ ကျွဲနွား၊ ပဲခပ်၊ ဆီဆုံ၊ ကိုဘဏ္ဍာ ကြွယ်ဝသူလည်း ဖြစ်၏။ ရပ်ရွာ၏ အထူးလေးစား ရိုကျိုးရသူလည်း ဖြစ်၏။

ဇနီးသည်မှာ အသက်(၄၀)တို့ အောင် သားသမီး မထွန်းကားခဲ့ပါ။ သူကြီးကတော်ကလည်း ကလေး မရှိ၍ ကလေးရှားရှားနေကြလေ၏။ မယ်ရွှေမယ်ရွှေ ညီအစ်မတို့မှာ သရဏဂုံ၏ အာနုဘော်ဖြင့် သူကြီး လင်မယားတို့ထံပါး ဝင်စားခွင့် ရရှိ ကြလေတော့သည်။

အသက်(၄၀)အနားနီးမှ ကိုယ်ဝန် ရရှိသည့်အတွက် မိသားစုအားလုံး ပင် ပျော်ရွှင်ကြရပါသည်။ ကျွမ်းကျင် သော လက်သည်များကိုပင် မိမိအိမ်

မှာ လာရောက် နေထိုင်စေလေ၏။ သားသမီး မထွန်းကားဘူးသော ကြောင့် ကံအားလျော်စွာ ရရှိလာ သော ပဋိသန္ဓေအား အစေအပါးများ ပြု စောင့်ရှောက်စေခဲ့၏။ တစ်ညသောအခါ အိပ်မက်တွင် မျက်နှာကြမ်းသော နတ်ကြီးတစ်ဦး မျက်နှာပြုံး၍ ရွှေရောင်၊ ငွေရောင် ကိုကြီး(၂)လုံး ပေးအပ်၍ ပျံထွက် ပျားလေ၏။

သူကြီးကတော်မှာ အယောင် မယောင်အမှားမှားဖြင့် အိုးကြီး(၂)လုံး စား ပွေဖက်ထားလိုက်မိလေ၏။ နတ်ဆိုးသောက်သောအခါ အိုး ကြီး(၂)လုံးမှာ မိမိအိပ်ရာဘေးတွင် ကာကယ်ပင် ရှောက်ရှိနေလေ၏။

အိုးရာတွင် အိုးကြီး(၂)လုံး၏ အတွင်း ဘာမျှ ထည့်မထားပါ။ သူကြီးက ထူးဆန်းသောကြောင့် မိမိအိပ်ရာဘေးတွင် သွားရောက်ကြလေ သော လက်သည်များကိုပင် မိမိအိမ်

ပျက်ကြီးသံသရာဇာက...

'ထုခြားသော လှောင်စား ကလေး(၂)ဦး ဖြစ်ကြ လိမ့်မည်။ ထက်မြက်သော ပညာဉာဏ်ရည်နှင့် ပြည့်ဝ ကြလိမ့်မည်။ ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မတရား၌သာ ပျော်ဝင် လိမ့်မည်'

ဟု အိပ်မက်ကို ဖတ်လေ၏။ 'ဒါနအမှုကို ဖိတ်ပင်လေနှင့် သာသနာ ၌ အမည်တွင်ရစ်လိမ့်မည်'

ဟုလည်း ဟောပြောလေရာ သူကြီးမောင်နှံတို့အား အပျော်ကြီး ပျော်၍ ပဒုကြီးအား ယာ(၂)ကွက်၊ ဆန်စပါး ပဲပြောင်းနှင့် ထန်း(၂)ပင် တို့ဖြင့် လှူဒါန်းလေသည်။

ရွာနီးချုပ်စပ်မှ နှမ်းပါးသော ကလေးများအတွက် အဝတ်အထည် နှင့် စားစရာများ စွန့်ကြလေ၏။

ပဒုကြီးသံသရာဇာ၏ မင်္ဂလာ နိမိတ်စကားကြောင့် သားယောက်ျား လေးအမြွှာ ရရှိတော့မည်ဖြစ်၍ သာသနာဒါယကာ ဒါယကာမများ ဖြစ်တော့မယ်ဟု ဝမ်းအသာကြီး

သာလို့ နေကြလေသည်။

အကယ် မွေးဖွားလာသောအခါ ၌ကား သမီးရတနာများသာ ဖြစ်နေ ကြလေ၏။ မိဘများက အသားဖြူ ပါလျက် ဖွားလာသော ကလေးများ မှာ အသားညိုနေခြင်းကြောင့် ဆရာ အရှင်၏ မင်္ဂလာစကားအား မယုံမရဲ ဖြစ်ကြရလေတော့၏။

သို့တစေ အမြွှာကလေး(၂)ဦး တစ်ဦးတည်း ရရှိကြသောကြောင့် ကျေးရွာ(၁၂)ရွာကိုပင် ကျော်ရွှေကံ အကောင်းဆုံး ဇနီးမောင်နှံ ၇ ပြော ဆိုကြရလေသည်။

အမြွှာညီအစ်မ(၂)ဦးအား ပဒု ကြီးကပင် 'မယ်ရွှေဝန်၊ မယ်ရွှေ ဝန်' ဟု အမည်ပေးခဲ့လေ၏။ ရပ် ထဲလူထွဲကား 'မယ်ရွှေ မယ်ရွှေ' ဟုသာ ကျော်ကြားနေလေ၏။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

နှလုံးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားတိုးပေးဖို့

တိုင်းရင်းဒေသဝါးပုတ်ပုံတင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၇
စာအထလ (၁၂၅၁)

မြောက်ဥက္ကလာပ ဖြိုးနယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနဲ့
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားတိုးပေးဖို့” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကတည်းက ပြုံးပဲခဲမိပါ
တယ်။

အလေးအနက် ဖတ်ဖို့၊
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားတိုးပေးဖို့ သောက်
ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရပန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရိုလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာဖို့၊
အဖြိုးဖြိုးအနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးပျော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရှင် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်ခွယ်အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြာင့်
သဏ္ဍာန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ လေ(ဝါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။ လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ လေးဖက်နှာ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါများ နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

နှလုံးတန်ခိုးရှင်၊ နှလုံးအောင်မြင်ခြင်း၊ နှလုံးစူးခြင်း၊ မော့ခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

၈၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တို့ဟာ သိတနဲ့အတူ ဝိရောဓိယ
ကြောင့် ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ အ
အဆင့် အဆိုးအစေးများသေ
အစာအာဟာရများ လွန်ကျွမ်း
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး
ဆေးလိပ်၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
စိတ်ခံစားမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူခံ
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ ဝေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်
တယ်။

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေ
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားတိုးပေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရော
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအ
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်မှု၊ ဝေခြင်း။

ကျောရင်ညှစ်အောင်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင်ခြင်း၊ နှလုံးရော
အောင်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမ်း၊ မီးယပ်ကျန်း၊ မီးယပ်ပုံခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း
လေ ပန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်း
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြော
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အဖြိုးဖြိုး အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွန်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း၊ ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း၊ ဖော်လှယ်တင်
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်ရင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၁၉) ဝေပုဂံလမ်း (ည)ပုဂံကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်
ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း ၀၉ ၆၅၅၂၂၅ ၀၉ ၅၅၀၀၅၈၀၇

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

ရှေးဟောင်း

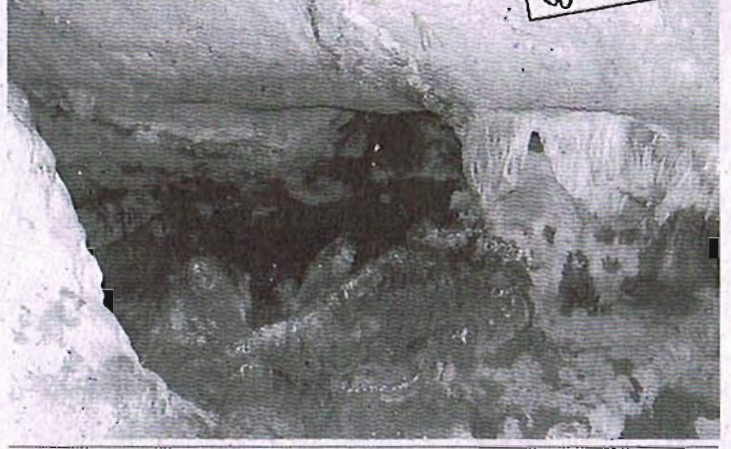
ဘုရားလှိုက်ဂူတော်ကြီးများသို့

အဓိဋ္ဌာန်သရီး (၂) [နိဂုံးပိုင်း]

ရှောင်စ (LL.B)

ယခင်လမှ အဆက်

ဂူဝေတော်ကို ရှိခိုးပူဇော်
တော်ပြီး မေတ္တာသုတ်ပရိတ်
တော်(၉)ခေါက် ရွတ်ဖွား ပူဇော်
တော်ရန်ဝင်ခဲ့ပါသည်။
ဂူဝေတော်ရင်ပြင်မှ အောက်
ဆင်းကာ အနောက်ဘက်
ကျောက်သွားသောအခါ သဘာဝ
ကျောက်ကြီး ဖြစ်ပေါ်နေသော လူတစ်
ကိုယ်က ဝင်ထွက်နိုင်သည့် သဘာဝ
ကျောက်ကွင်းကြီးကို တွေ့ရသည်။
ထိုနေရာမှာ မနုဟာမင်း၏

• ဂူတွင်ရှိ ဆယ်နှစ်ရာသီအရပ်အသော ကျောက်စက်တော်တော်
• သဘာဝကျောက်စက်တော်

နိဂုံးပိုင်းသို့ ချစ်ပွားတော်ကို
ပူဇော်သွင်းသို့ဝက်ကာ အပြင်မှာ
ကျောက်တစ်ခု သရွတ်မံ၍ ပိတ်ထားပြီး
ကျောက်အခါမှ အင်္ဂုတေသပိတ်ကို
ဖြုတ်ကာ ပြန်ထုတ်ယူသွားသော
နေရာမှာ လည်းကောင်း...

ထိုကျောက်ကွင်းဂူဝေတွင်းမှာ
ကျောက်တော်ကို ထားရှိပူဇော်ပြီး
ကျောက်ကြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သောနေရာ
လည်းကောင်း သူတော်စင် အချို့
ပြောပြဖူးပါသည်။

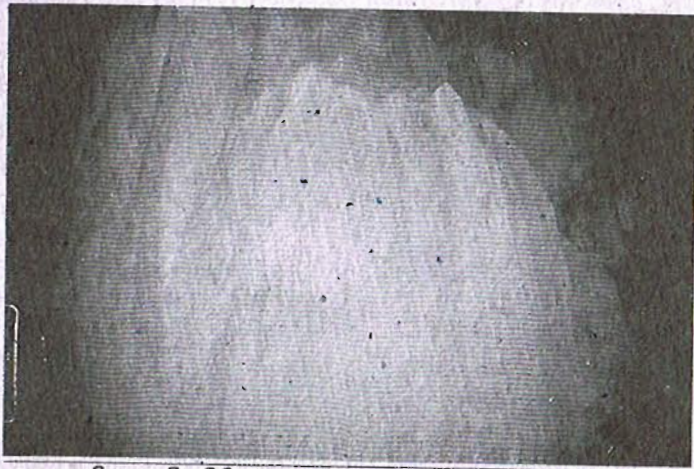
ဂူတွင်းမြောက်ဘက်နံရံ အနီးမှာ
ကျောက်ဆေးထောင်းသော ကျောက်
တုံးကြီးရှိပါသည်။ ဂူတွင်းသို့ ဆက်
ကျောက်လျှင် ဂူနံရံဘေး တစ်နေရာ၌
ကျောက်ရေကန်ရှိသည်။ “အမျိုးသမီး
မောင်ရ”ဟု ရေးထားသည်။

ယခုအခါ ဂူ(အရှေ့ဘက်)မှ
ကျောက်(အနောက်ဘက်)အထိ ဂူလမ်း
ကျောက် လျှပ်စစ်မီးထွန်းထား
ပါ။ April, 2018.

ပေးသဖြင့် အဆင်ပြေ လွယ်ကူစွာ
လေ့လာနိုင်ကြသည်။
ဂူတွင်းအမှောင်လမ်းမှ ပုံသဏ္ဍာန်
ထူးခြားသော ကျောက်စက်မိုးပျော်
များကို ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် တွေ့မြင်
ကြရသည်။
ဂူအတွင်းနံရံထောင့် အချို့နေရာ

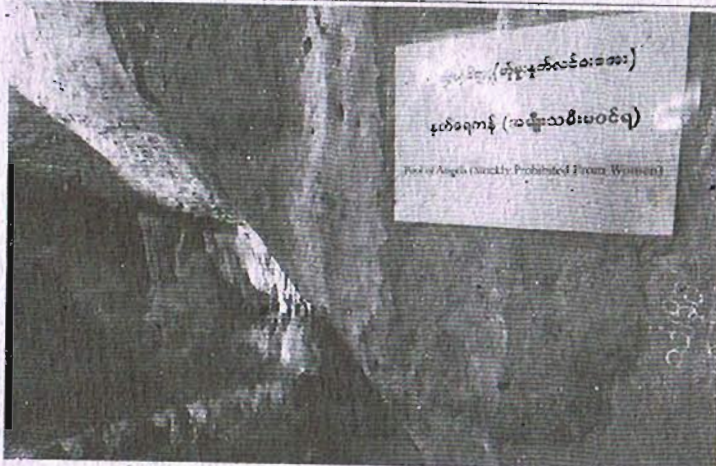
များမှာ ရှေးကတည်းက ဤဂူတွင်
သီတင်းသုံး တရားတမ်းသုတ်သည့်
သူတော်စင်များ ငရဲမခက်ရအောင်
ဆယ်နှစ်ရာသီပတ်လုံး ရေရရှိနိုင်
သည့် ကျောက်စက်ရေကန်ငယ်
လေးများ ရှိသည်။
ထို့ပြင် ရေချိုး ရေသပ္ပယ်ရန်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၁

◀ တွင်းကောင်းလမ်းရှိ ဝှံ့သတ္တုနှင့် ထူးခြားသော ကျောက်စက်အိမ်များ
• သူတော်စင်များ တရားတိုင်သည့်
ကျောက်တိုင်နှင့် အချို့ သစ်သားတံ ကားငယ်

• နတ်တရား

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

◀ တွင်းကောင်းလမ်း
တစ်နေရာမှ အုတ်လှေကား

ခါးလောက်အနက်ရှိသည့် သဘာဝ
ကျောက်စက်ရေအိုင်မျိုးလည်း
သည်။ ဂူတွင်းအချို့နေရာမှ
အတက်အဆင်းများ လွယ်ကူ
အောင် စတီးလက်ရန်းတပ် အုတ်
လှေကားထပ်များရှိ၍ သက်ကြီး
ရွယ်ဘို့များနှင့် ကလေးများအတွက်
ပါ အဆင်ပြေလှသည်။
ဂူတွင်း လမ်းတစ်လျှောက်မှာ
အနောက်ဘက်ဂူဝတ်တို့မှာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
တော်များနှင့် အခြားရုပ်တုတော်များ
မရှိကြပါ။
သို့သော် အလွန်လှပသော ရှုခင်း
များကြောင့် ဂူတွင်းသို့ မဖြစ်မနေ
ဝင်သင့်ပါသည်။ အနောက်ဘက်ဂူ
မှ အပြင်ဘက်သို့ ရှုခင်းအလွန်လှပ
သလို ဂူဝမှ အတွင်းဘက်သို့ ရှုခင်း
မှာလည်း ရင်သပ်ရှုမောဖွယ် လှပ

ပါသည်။
အနောက်ဘက်ဂူသို့ လှေကား
မတက်မီ ညာဘက်တွင် သူတော်
များစုရားထိုင်သည့် ကျောက်
တိုင်ရှိပါသည်။
ထိုတိုင်ခုံအနီးမှာ သစ်သား
ကံတားငယ်လေး ရှိပါသည်။
အနောက်ဘက် ဂူဝန်ရုံတွင် ထုံးဖြူ
ဖြူ ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ထား
သည့် စာတန်းအချို့ရှိပါသည်။
ထိတ်ညိုနံ့သော အနက် ဖြစ်ပါသည်။
၁၂၅ ခုနှစ် ဦးဆံဖြူ ဦးတုတ်ဆောက်
ထားသော ဂူပြင်ပတွင် သူတော်အပေါင်း
သဟာယအံ့များတို့
[မှတ်ချက်။ မူရင်းစာသားအတိုင်း]
အထက်ပါ စာသားကိုတော့
ကောင်းကောင်း ဖတ်ရှုရပါသည်။
အနောက်ဘက် ဂူဝမှာ (၂)
ပေါက်ရှိကြောင်း သိသူ ရောက်ဖူး
သူမည်း ပါသည်။ အနောက်ဘက်
ဂူဝကြီးရှိရာသို့ မတက်မီ ညာ
ဘက်တွင် လမ်းကျဉ်းလေးတစ်ခုရှိ
ပါသည်။
ဂူဝလေးသို့ သွားသော လျှို့ဝှက်
လမ်းဖြစ်ပါသည်။ လမ်းကျဉ်းလေး
မှာ အကွေ့လေးရှိ၍ အတွင်းမှနေ၍
ဂူဝကို မမြင်တွေ့နိုင်ပါ။ ထိုနေရာ
ရုန်းနည်း မှောင်သဖြင့် အနောက်
ဘက် ဂူဝသို့သွားသူများ ရုတ်တရက်
မမြင်တွေ့နိုင်ပေ။
ထိုလမ်းကျဉ်းလေး အတိုင်း
ပစ်သွားလျှင် အနောက်ဘက် ဂူဝ
လေးကို ရောက်ပါသည်။ ထူးခြား
မျက်နှာမှာ ဂူဝလေးထိပ်၌ သဘာဝ
ကျောက်စားပွဲကြီးနှင့် ကျောက်တိုင်ခုံ
ရှိခြင်းဖြစ်သည်။
မျက်နှာပြင် ညီညာလှပါသည်။
ထူးအခါက ဤဂူတွင် နေထိုင်ခဲ့ကြ

◀ တွင်းကောင်းလမ်းရှိ ဝှံ့သတ္တုနှင့် ထူးခြားသော ကျောက်စက်အိမ်များ
• အနောက်ဘက်ဂူဝလေးထိပ်ရှိ
သဘာဝကျောက်စားပွဲကြီးနှင့် ကျောက်တိုင်ခုံ

• အနောက်ဘက်ဂူဝလေးရှိ ကျောက်တိုင်ခုံတွင် ထိုင်၍
ကျောက်စားပွဲတွင် လက်တစ်ထားသော စာရေးသူ အမှတ်တရ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း ၁၃

www.burmeseclassic.com

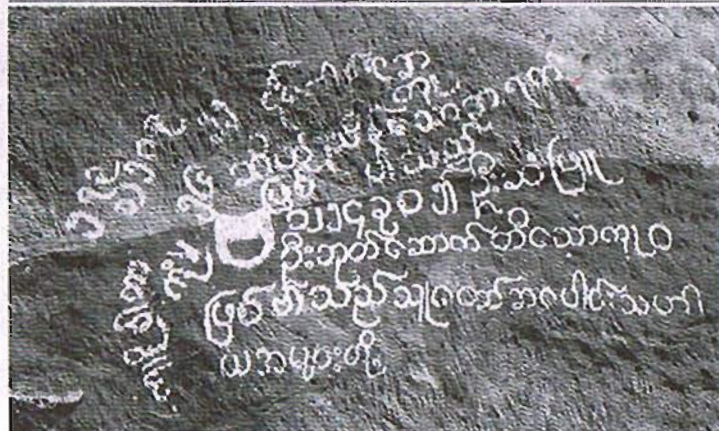

ရေသုပျံ့ရုံ၏ အောက်ဘက်ဝှမ်းတွင် တောက်အောင်လှေကား ထိတက်ခြင်းဟူသော ရှေးဟောင်း

အောက်ဘက်ဝှမ်းလှေသို့ သွားသော လျှောက်လမ်းကြောင်း

အောက်ဘက်ဝှမ်းရှိ ထုံးပြုစာလုံးများ

၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရူရင်း

သူတို့ ထမင်းစားသော(သို့မဟုတ် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသောနေရာဟု ယူရသည်။

ရေသုပျံ့ရုံ၏ ထူးခြားချက်ကား သီတင်းကျွတ်လမှ တပေါင်း၊ တပို့လများအထိ ရာသီဥတု သာသနာ့သောညများတွင် အရှေ့ဘက်မှ အရှေ့ဘက် အရှေ့မြောက် ယွန်းယွန်းသို့ ကြည့်လျှင် ဇွဲကမိတ်တော်ရှင်စေတီတော်၏ ဘုရားလျှပ်စစ်မီးရောင်ကို တွေ့မြင်ကြည့်နိုင်သလို...

အနောက်ဘက်ဝှမ်းမှ အနောက်ဘက်သို့ ကြည့်လျှင် ဇင်းကျိုက်ဆိတ်တော်ရှင်စေတီတော်၏ ဘုရားလျှပ်စစ်မီးရောင်ကို တွေ့မြင်ကြည့်နိုင်သည်ဟု ဤလိုက်တွင် ရက်ရှည် အဓိဋ္ဌာန်လာဝင်သော သူတော်စင်တစ်ပါး မိန့်ကြားဖူးပါသည်။

ရေသုပျံ့ရုံထိရုံ တောင်ခြေတွင် ကားကြီးကားငယ်များစွာ ရပ်နားသော နေရာကျယ်ကျယ်ရှိသလို စာသောက်ဆိုင် အချို့လည်း ရှိပါသည်။

ရေသုပျံ့ရုံသို့သွားလျှင် မနက်(၆)နာရီခန့်မှ နေ့ခင်း(၁၀)နာရီအတွင်း အကောင်းဆုံးဖြစ်ပြီး ညပိုင်းမှာ (၄)နာရီခန့်ကတည်းကောင်းပါသည်။

နေ့ခင်းနေပူချိန်မှာ မွန်းတည့်နှင့် အနောက်ဘက်မှ "ကျနေ" (မွန်းလွဲနေပူချိန်)ကြောင့် အတက်လမ်း လှေကားထပ်များ ခြေမနင်းနိုင်လောက်အောင် ပူပြင်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ နေ့ချိန်မှာ ထက်သင့်သည်။ စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းပါသည်။

အောင် (I.L.B)

စာမျက်နှာ (၇၉)မှ အဆက်

စကားပီ၊ နားကြား အရွယ် ရောက်လာသောအခါ အခြားသော ကလေးများနှင့် ရောနှော ပျော်ပါး ကစားခြင်း မရှိကြ။ တိတ်ဆိတ်စွာ လာလျှင် နေထိုင်တတ်ကြလေ၏။ ဆွမ်းခံသံဃာများ သီလရှင်များ ကိုသာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ကြလေ့ ရှိလေ၏။

အိမ်ရှိ အတူနေ အစေအပါးများ၏ အထိန်းအကြောင်းကိုလည်း လက်မခံလိုကြပါ။ ကလေးအချင်းမျှင်းကိုမူ စားသောက်ဆီ အစာကို ပင် မစားဘဲ ကျွေးလေ့ရှိကြ၏။

တောင်းဆိုပါက လက်ဝတ်လက်စားကိုပင် ချွတ်၍ ပေးကြသောကြောင့် မိဘများထံ ပြန်လည်ပေးကပ်ကြရလေ၏။

ရွာသူရွာသားများနှင့် အရောစာဝင် မနေသောကြောင့် "သွေးကြီးတဲ့ ကလေးတွေ"ဟု ထင်မြင်ပြောဆိုကြလေသည်။

မယ်ရွှေမယ်ငွေတို့မှာ ရွာကြီးစရာတော်ထံ၌ စာပေသင်ယူရာတွင် နမက္ကာရမ ပရိတ်ကြီး ကုန်အောင် ဒိုးဒိုးဒေါက်ဒေါက် ရလွယ်ကြသောကြောင့် ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် အံ့သြချီးကျူးရလေ၏။

ထိုအချိန်ရောက်တော့မှ ပဒုကြီး ယံယရာဇာ၏ ဟောပြောချက် မှန်ကန်ကြောင်းကို မိဘများက ကျေနပ်အားရသွားကြပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ နည်းပါးသလောက် ပညာဉာဏ်အရာ၌ ထူးချွန်ကြကုန်၏။

မိခင်၏ အနီးကပ်မှု

ခန္ဓာကိုယ်များမှာ ဝလွန်းခြင်းမရှိ ပိန်လိုခြင်းမရှိ၊ အသာညိုသည်မျှသာဖြစ်၍ "ကျေးရွာတစ်ဝိုက်၌ ညိုချောတို့ညီအစ်မ" ဟူ၍သာ တွင်နေကြလေ၏။

ဆူပြုံးကြူခိုင်ခြင်းကြောင့် အရွယ်တူ ကလေးများအတွက် မနိုင်ဝန်ကို ပေါ့ပါးလွယ်ကူစွာ သယ်ပိုးနိုင်ကြပါသည်။

လောက်လောက်လားလား ပညာသင်ကြားပြုကြသော် ဥပုသ်သီတင်းအခါကြီး၊ ရက်ကြီးများ၌ မိဘများနှင့်အတူ တရားမှတ်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းများကို နှစ်သက်ခဲ့ပင်ကြလေ၏။

ဖခင် သူကြီးတည်ထားသော ရွာကြီးစေတီတော်၌ ပုတီးစိပ်ပြီးကြသောအခါ ဖခင်သူကြီးအား စေတီတော်တစ်ဆူ တည်ထားလိုကြောင်း ဖွင့်ဟ တောင်းဆိုကြလေသည်။

ရွာကြီးဆရာတော်ထံ လျှောက်ထားလေရာ ဆရာတော်ကလည်း နေရာဌာနကို ကြည့်ရှုဖို့အတွက် ရွာလေးထပ်ဆရာတော်ကြီးထံ ကြွရောက်ရလေ၏။

တေဝန်ဘုရားပွဲရက်နှင့် တိုက်ဆိုင်သောကြောင့် မိသားစုအားလုံးပင် ရွာကြီးဆရာတော်နှင့်အတူ လိုက်ပါသွားကြလေသည်။

ရွာလေးထပ်ချောင်သို့ မနက်စောစောမှာပင် ရောက်ရှိသောအခါ မယ်ရွှေမယ်ငွေတို့မှာ လွန်စွာ ပျော်ရွှင်ကြလေ၏။ ရွာ၌နေစဉ် မပြုံးမရယ်တတ်ကြသလောက် ရွာလေးထပ်ချောင်တွင် ရွာမပြန်ချင်လောက်အောင် ဖြစ်နေကြလေပြီ။

တောရိပ်တောင်ရိပ်ဖြင့် တိတ်ဆိတ် အေးချမ်းလှသော တစ်နေရာတွင် တရားဘာဝနာပွားများခြင်း ပြုကြလေ၏။ နေ့လယ်စာ ထမင်းကြီးစားချိန်တိုင်အောင် အနားမယူကြ။

မိဘများက ခေါ်ယူသော်လည်း ပုတီးပတ်များကိုသာ အားထုတ်ခြင်းကြောင့် ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် မေတ္တာပြုမှ အပြီးသတ်ကြလေ၏။

ညနေစောင်း နေချိ၍ အားရကျေနပ်ကြသောအခါ မိဘများအား ဤဌာနတွင် ဘုရားတည်တော့မည်၊ ရွာသို့ မပြန်လိုတော့ ဘုရားပွဲမှသာ ပြန်တော့မည်အကြောင်း ပြောဆိုကြလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးကလည်း သဘောတူ ခွင့်ပြုသောကြောင့် စေတီတော် တည်ထားရေးအတွက် ဆွေမျိုးအားလုံးကပင် ပါဝင် ကုသိုလ်ပြုကြ

လေသည်။

မယ်ရွှေမယ်ငွေ အမြှာညီအစ်မတို့ သည် ထုံး၊ သဲ၊ တမာစေး စုဆောင်း ခြင်း၊ မြေရှင်းခြင်း၊ အုတ်ဖုတ်၊ ထင်း ခုတ်ခြင်း စသော အလုပ်ကြမ်းများ ကို ကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်ကြလေ သည်။

ရောက်ရှိလာသော ရွှေရောင်၊ ငွေရောင်အိုးကြီးများ၏ အတွင်းမှ နှိုက်၍ ငွေကြေးများကို ထုတ်ပေး လေ့ရှိလေ၏။ ပန်းရန်အခများမှစ၍ လိုအပ်သမျှကို အိုးကြီးများအတွင်းမှ ထုတ်ပေးကြစမြဲ ဖြစ်လေသည်။

တစ်ညသောအခါ အမြှာညီအစ်မ တို့သည် ကွပ်ပျစ်တစ်ခဲစီ၌ ပုတီး စိပ်နေကြလေ၏။ ညဉ့်နက်သည့် တိုင်အောင် အားထုတ်နေမိကြလေ ၏။

ထိုအခိုက် ခိုးသားစားပြ(၃)ဦး ရောက်ရှိလာကြ၍ အေးရေပ် အတွင်း ဝင်ရောက် ရှာဖွေကြလေ ရာ ဘုရားဆောင်အနီးတွင် ရွှေအိုး၊ ငွေအိုး(၂)လုံးကို တွေ့ရှိကြလေ သည်။

ခိုးသူ(၂)ဦးမှ တစ်ဦးလျှင် တစ်လုံး မယူလေရာ ယူ၍မရဘဲ ရှိနေသောကြောင့် ရွှေအိုးအတွင်း ငွ်ကြည့်သောအခါ သတိလစ် မေ့မြောသွားလေ၏။

ကျန်ရှိသော သူခိုးကလည်း ကြံရာမရသောကြောင့် ရှားသား ထုတ်နှင့် ရွှေအိုး၊ ငွေအိုးများကို အချက်ပေါင်းများစွာ ရိုက်ခွဲလေ သည်။ ရိုက်သမျှ ရိုက်ချက်များမှာ မိမိ၏ နဖူး၊ ဦးခေါင်းနှင့် ခြေထောက်

၀၆ နဂျာမရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

မောင်မယ်ရွှေမယ်ငွေ

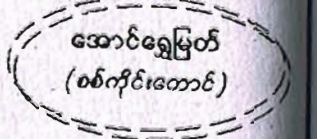
အဆိုတော်လေပြီ' ဟု ဆိုကာ ရွှေအိုး၊ ငွေအိုးများ အတူ ကွယ်ပျောက်သွားလေ၏။ နောက်နေ့မနက်မှ စတင် ညီအစ်မ(၂)ဦးတို့မှာ အဖျားရော ကြောင့် အိပ်ရာထက်မှပင် စေ့ တော်ကြီးအား ကြည့်ညိုရင်း ဆူ တော်၏ တရားနာခြင်းဖြင့် လုံ ပြုနေကြရလေ၏။

အနေကတော တင်ခြင်းကို ပညောင်စောင်းထက်မှသာ သာဝေ ရင်း ဘုရားဒါယကာများအဖြစ် ခံ သွားကြပါသည်။

လူဝင်စား ဘီလူးညီအစ်မ ကား ဇာတိဇရာ ဗျာစိ မရတော့ ကျေနပ်စွာပင် ကိုယ်တိုင် လက် ကြရလေပြီ။

အခိုင်းအစေ ယကွမယ်များ အဖြစ်မှ မြင့်မြတ်လှသော ဘုရား ဒါယကာများ ဖြစ်ခဲ့ကြရုံမျှသာ သည်ထက် ထပ်ဆင့် မြင့်မားစွာ သာသနာ့အကျိုး သတ္တဝါများအတွက် ကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပါစေဟု မေတ္တာပြုလိုက်ရပါသည်။

အဝေရာ ဘေးမေ အေးမြချမ်းသာ ကြပါစေ...

အကျိုးအကား
၀ သပြေမြေသောင်း၏ စစ်ကိုင်း ဘုရားများ၊
၀ ဆရာတော်ကြီး ဦးကုဏ္ဍောဘာသာ၏ ပါဆပ်ရာဝေင်။

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့ မန်းရာဇာ အသည်းအေး

အမှတ်တံဆိပ် (အထွေထွေအသုံးပြုမှု) (တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၂) ဦးအိုက်စံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့် လိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာစေသည်။ ယခုပေါ်ပေါက်ခဲ့ကာလသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး ကျောက်ကင်သက်သောအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ မရှိဘဲ ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများ ရှိပါသည်။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများ အနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့ နေ့ခေတ်တွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ် သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်း မြှင့်ပေးနိုင်သည့် လုံးပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူ ပြုပြင်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင် သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လျှင်ဆဲသောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဖခင်ကို ကုသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနိုးထုံမှ အောင်နာသည်။ ရင်ခေါင်း ကိုယ်ထဲမှ ဖျားရောင်၊ အစားအစာများစားချင်သောကရင်စိတ် ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တင်ပျားကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့် နားထဲမှလေများ၊ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရင်ခေါင်းချပ် ချပ် အပူပေးကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင် လာ၏။ အိပ်ပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားအစာ အအိပ်ပျက်ကာ လာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဖခင်ကိုကုသလေ တော့ ပျက်စီးနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစားအစာနှင့်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ ကျွန်တော်၏ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော ကုသပေးတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ် သောဆေးဝါးများပေးခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို ကျွန်တော်ကျော်နိုင်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုး ဖြစ်၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာ ကပ်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခေတ်မှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံ ကြရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက် သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝ ကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နုထွဲ့တဲ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်ပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရန်နှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရန်သာစွမ်းနိုင်၏ဟု ဆေးမာတော် ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခဲစားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး သည်ဆရာ သည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်း အောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျိုးကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှု ကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည် လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေ သကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမား တော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက "ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေး နေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေပိုခက်ခဲနေတဲ့ အသည်း ရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နဂျာမရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း ၀၀၇

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်းရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ ဒဲ့ဒဲ့ဒါ ဦးအိုက်ခံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ် သောက်ပေးပါ။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက် ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့် အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနှင့် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်း မျှင်းနှင့် အောင့်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက် လို ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ ဝမ်းလျှော့လာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နှုတ်အတိုင်း အားအင် အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ရန်ကင်းသို့ ဇရာ မန်ရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆရာထံ ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို ယသိ တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ် မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်ခံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့ ဆရာဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်ခံကို အခုလို ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ရ လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော် ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော်လို အသည်း ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော်ပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်... ဦးအိုက်ခံအနေနဲ့ အသည်း ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုမ ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေ တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ် ကူသေးပါဘူး။”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်က ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေး ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရော ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။” “ဟာ ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်ခံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ။ “ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ။ ပေးဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ ပေးပါမယ်။” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းလေး စားပါတယ် ဆရာ”

ကဲ ကျွန်တော်လိုအသည်းရှင်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ... သမားတော် ဆရာမြင့် ရဲ့စေတနာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက် ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင် အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ သည်။ ကျွန်တော်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခ လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့ မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဤမန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသ် ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသား၊ ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီပုံခြင်း၊ အသည်းမာ အသည်း ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက် အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ဝိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး ခံစားနေရသူများ၊ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာများ မကင်းနိုင်သူများ၊ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ မန်းရာစာအမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲဖြစ်၏ ဟု၍ သတင်းကောင်းလေး ပါ လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်ခံ (လာရှီ)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့် အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်စင်- မန်းရာစာတိုင်းရင်းဆေးပါထုတ်လုပ်ရေး အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သုန္ဒရီ(ဂ)လမ်း မ/ဥက္ကဏ္ဍပိန္နဲလမ်း၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း- ၀၁၆၅၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၂ ၆၃၀၉၄

ရုပ်ပုံပြည့်နှယ်ဖြန့်ချိရေး အမှတ်(ဥ/၉) ဘူတာလမ်း၊ ရပ်ကွက်-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း- ၀၈၂ ၂၆၂၉၁၊ ၀၉၄၇၃ ၂၂၂၃၃

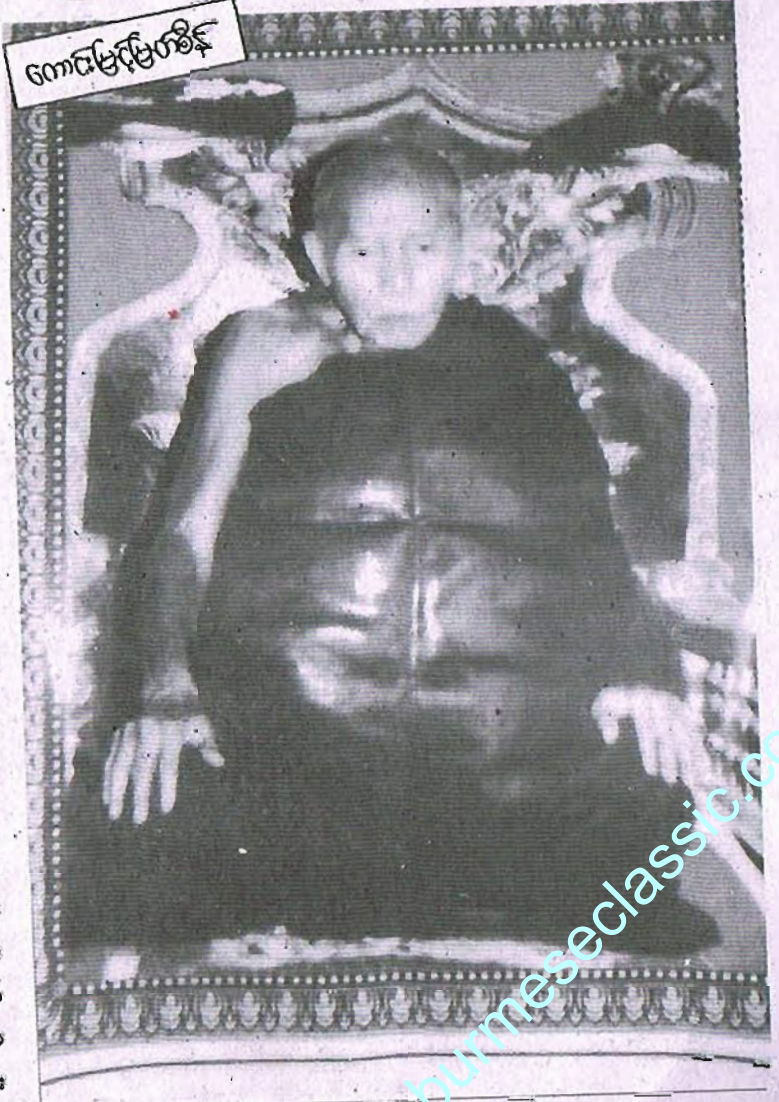
၀၈ နေပြည်တော်မြို့နယ်မြေပုံစံ

ညာဘက် ခြေဖျားတော် နှင့်

ဓာတ်တော်များ ချိန်ထားခဲ့သော

ဆရာတော်ကြီး ဦးမြင့်မြတ် (၂) [နိဂုံးပိုင်း]

ယခင်လမှ အဆက် ဆရာတော်ကြီး ဦးမြင့်မြတ် အဆောင်ပစ္စည်းများ

ဪ... ခုမှ သတိရလို့ ပြောရဦး ပါ။ ဆရာတော်ကြီးက သူ့တပည့် တွေ တစ်ရပ်တစ်ရွာ သွားပြီး အလုပ် လုပ်ရတဲ့အခါ အဆောင်တတ်လုံး လေးတွေ၊ ဓာတ်ကျောက်တွေ၊ ဓာတ်ပြားတွေ၊ ပိတုန်းရုပ်တွေ ချီးမြှင့် ပေးလေ့ရှိတယ်။ ကျွန်မလဲ ရဖူးတယ်။ ကျွန်မနဲ့ ကျောင်းနေဖက် ဖော်စိတ်လဲ ရဖူး တယ်။ ကျွန်မကတော့ ပစ္စည်းလေးမှာ ထောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း လုပ်ခဲ့ဖူး တယ်။ GTI ဆင်းဆိုတော့ J.E ပေါ့ ဟေ့။ အဲဒီတုန်းက ဆရာတော်က ကျွန်မကို ဓာတ်လုံးလေးနဲ့ ဓာတ် ကျောက် ချီးမြှင့်ခဲ့တယ်။ ပစ္စည်းလေးမှာ အလုပ် လုပ်တော့ ကျွန်မနေတဲ့ အိမ်ခန်း ဘုရား ကျောင်းဆောင်မှာ ပုလင်းငယ်လေး နဲ့တည့်ပြီး တင်ထားခဲ့တယ်။ နောက် တော့ ကလော GTI မှာ ဆရာမ ပါလုပ်တယ်။ ကလောကို ပြောင်း တော့ အဲဒီ ပုလင်းလေး မေ့ကျန်ခဲ့

ဆရာတော်ကြီး ဦးမြင့်မြတ်၏ နေရာရောက်ခြင်းမြေပုံစံ

ဆရာတော်ကြီးရုပ်တု ထူထားဆောင်
ဆရာတော်ကြီးဦးကန္တမာ
ပုံနှိပ်တော်မူပြီး ရုပ်ကလာပ်ထောင်

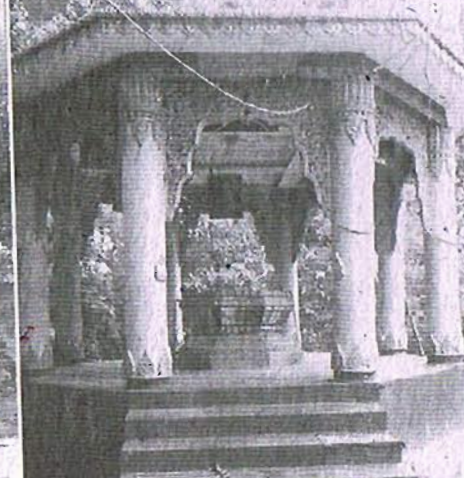
တယ်။ ကျွန်မ ရွာကို ရောက်တော့ ဆရာတော်က မေးတယ်။
'ဟဲ့... ဒေါ်ယဉ် ငါမေးထားတဲ့ ဓာတ်လုံးတွေရာ ရှိသေးလား' တဲ့။ အဲဒီတော့ ကျွန်မ သတိရ သွားတာ။ ဆရာတော်က သိနေလို့ သတိပေးတာ။ အဲဒီတော့မှ ဆရာ တော်ကို...
'ထည့်တော် အလုပ်လုပ်ခဲ့တဲ့ မန္တလေး က အိမ်ခန်း ဘုရားဆောင်မှာ ပေကျွန်ခဲ ပါတယ် ဘုရား ဒီပေယဉ် မပျောက်ပါဘူး စိတ်ချရပါတယ် အဲဒီအိမ်က အခြေကြီး က ဧည့်ကမ်းရှိပါတယ် ဘုရား ထည့် တော်ကိုလဲ အလွန်ခင်ပါတယ် ဘုရား ထည့်တော် ပြန်ယူပါယ်ဘုရား' လို့ လျှောက်ခဲ့ရတယ်။ မန္တလေး သွားပြီး ဓာတ်လုံးနဲ့ ဓာတ်ကျောက် ပုလင်းကို ပြန်ယူခဲ့ပါတယ်။ အခု ကျွန်မအိမ်မှာ ပူဇော်ထားပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မ ကလော GTI
၉၈ နဂါးရောင်ခြေဥပဒေ

မှာ ဆရာမ ဖြစ်တော့လဲ ဆရာတော် က အင်းပြားလေး ချီးမြှင့်သေး တယ်။ အိတ်ရှုံ့လေးတစ်ခုနဲ့ ထည့် ပေးပြီး ခရီးသွားရင် လည်မှာ ဆွဲသွား ရပါတယ်။
အိတ်ရှုံ့ဆိုတာ ကျွန်မတို့ ငယ် ငယ်က ကျောက်တံထည့်ဖို့ အိမ်က ချုပ်ပေးတဲ့ အိတ်သေးသေးလေး ပေါ့။ ကြိုးလေးတပ်ပြီး လည်မှာ ဆွဲထားလို့ ရတယ်။ ကျောက်တံ လေးတွေကို အဲဒီအိတ်ရှုံ့ထဲမှာထည့် လည်မှာဆွဲထားတော့ မကြာခဏ မပျောက်တော့ဘူး။
အဲဒီလို အိတ်ရှုံ့လေးကို ဆရာ တော် ဦးကန္တမာက သူ့ကိုယ်တိုင် ချုပ်ပြီး အင်းပြားလေး ထည့်ပေးခဲ့ တာပါ။ ကျွန်မ ခရီးသွားတိုင်း ဆောင်သွားပါတယ်။
ခရီးသွားရင် အလွန် အဆင်ပြေ ပါတယ်။ ကားတို့ ယာဉ်တို့ ချက်ချင်း ရတယ်။ သိပ်မစောင့်ရဘူး။ ဘေး အန္တရာယ်လဲ ဘယ်တော့မှ မကြုံခဲ့ရ

ပါဘူး။
အဲဒီ အင်းပြားလေးလဲ ခုထက်လဲ ရှိပါသေးတယ်။ တပည့် ယောက်ျား လေးတွေကိုတော့ ပိတုန်းရုပ်တွေ ချီးမြှင့်ပေးပါတယ်။
ကျွန်မ သူငယ်ချင်း ဇော်စိတ်ဟာ စစ်တပ်ထဲ ဝင်သွားပါတယ်။ သူ့ကို လဲ ပိတုန်းရုပ် ချီးမြှင့်ခဲ့ကြောင်း ကျွန်မကို ပြောဖူးပါတယ်။
နောက်တော့ သူ့လဲ ထောက်လှမ်း ရေးတပ်မှာ တာဝန်ကျကြောင်း တစ်ခါတော့ ရန်ကုန်မြို့ 'ငမိုးရိပ် ချောင်းမှာ လူဆိုးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရ ကြောင်း အင်အား မမျှတာတောင် ဆရာတော်ရဲ့ ပိတုန်းရုပ်အဆောင် အားကိုးနဲ့ဆိုတော့ အနိုင်ရ ဖမ်းဆီး နိုင်ခဲ့ကြောင်းတွေ ဇော်စိတ်က ပြောပြဖူးပါတယ်။
တစ်ခါတုန်းကတော့ ကျွန်မတို့ အိမ်ဘေးက မမစန်းရင်ကို 'ဖိုးတီ ခံရတယ်။ ရုတ်တရက် ဘာလုပ်ပေး ရမှန်းမသိကြဘဲ ဆရာတော်ဆီ

ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်တော်ထူထားဆောင်
ဆရာတော်ကြီးဦးကန္တမာ၏ ခြေရာတော်ကို ပူဇော်ထားပုံ

ပါ သွားကြတယ်။ ဆရာတော်က သူ့ရဲ့ ဓာတ်လုံးနဲ့ပွတ်ပေးပြီး ကုပေး ပြတာ ချက်ချင်း အဆိပ်ပြေ သက်သာသွားခဲ့ဖူးတယ်။
ဆရာတော်က ခွေးရှူးကိုရင်လဲ ကုနိုင်တဲ့ဆေး ဖော်ပေးဖူးတယ်။
ဆရာတော်ရဲ့ ကပ္ပိယ ဒကာတစ်ဦး ဟာ အလွန်ရိုးအပြိုး ပျင်းလဲ ပျင်း တယ်။ ဆရာတော်က သနားတာနဲ့ ခွေးရှူးကိုရင် ကုတဲ့ဆေးကို ပေးလိုက်တယ်။
ဆေးကုခဏေ မတောင်းရဘူး။
ပေးရင်တော့ ယူလို့ မှာလိုက်တယ်။ ကာကယ်လဲ စွမ်းပါတယ်။
အဲဒီကပ္ပိယက ဆေးကုလို့ မှာမည်ကြီးလာတော့ ဘဝင်မြင့်သွား တယ်။ လောဘ တက်လာတယ်။
လိပ်မကြာဘူး။ လေဖြတ်ပြီး 'ဆေး မကုနိုင်တော့ဘူး။
ဆရာတော်ရဲ့ ဓာတ်ကျောက် ကပ္ပိယကလဲ စွမ်းတယ်။ ဘေးရန်ကင်း တယ်။ ကျောင်းကို လာတဲ့သူတိုင်း ကလဲ လိုချင်ကြတယ်။ လိုချင်စိတ်

ရှိတာကိုလဲ ဆရာတော်က သိတော့ ကပ္ပိယကို...
'ဟဲ့... ကပ္ပိယကြီး ဟိုအိမ်ထဲက ဓာတ် ကျောက် (၂)လုံး (၃)လုံး ယူပေးလိုက်' ဆိုပြီး ပေးလိုက်တာပဲ။ ရေအိုးထဲ ထည့်စိမ်ပြီး သောက်ကြရပါတယ်။
ဆရာတော်ချီးမြှင့်တဲ့ ဂါထာတော် ဆရာတော်ကြီးက ကျွန်မကို ဂါထာတော်တစ်ပုဒ်ကို ဆရာတော် ကြီးကိုယ်တိုင် ရေးပြီးပေးဖူးပါတယ်။ အရကျက်ပြီး ဆောင်ထားဆင်းပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မက မကျက် ဖြစ်ဘူး။ ကျယ်မယ်... ကျက်မယ်နဲ့ တစ်လကျော် ကြာသွားတယ်။ ဒီတော့မှ...
'အင်း... ဆရာတော်ကြီးက ရပြီလား၊ မေးရင်တော့ ခက်ပြီ အလွတ်ရအောင် ကျက်တော့မယ်' ဆိုပြီး တစ်ညလုံး ကျက်လိုက် တယ်။
နောက်နေ့ ရောက်တော့ ဆရာ တော်ကြီးက...

'ဟဲ့... ဒေါ်ယဉ် ငါ ကျက်ခိုင်းထားတဲ့ ဂါထာ ရပြီလား ဆိုစမ်း' လို့ မိန့်တော့တာပါပဲ။
တော်သေးတာပေါ့ ဆရာရယ်... ညက အလွတ်ရအောင် ကျက်ထား လို့ အလွတ်ဆိုပြန်ခံခဲ့ပါတယ်။
ဆရာတော်က အလွတ်ကျက်ပြီး တာ သိတယ်နဲ့ တူပါရဲ့။ တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင်ပဲ ကျွန်မ အလွတ်ကျက်ပြီး တဲ့နေ့မှာမှ ဆရာတော်က မေးခဲ့ တာပါ။
အဲဒီဂါထာကတော့ "ရှင်အရပ်" ဂါထာတော်ပါ။ ပြီးတော့ "လိမ္မော်" ဂါထာတော်ကြီးကိုလဲ သင်ပေးခဲ့ သေးတယ်။ ဘေးအန္တရာယ် ကင်း အောင်လို့ အမြဲရွတ်ရမယ်လို့ မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။
ပဲတော်ကြီးကို ကျေးဇူးဆပ်ပုံ ဆရာတော်ကြီး ဦးကန္တမာဟာ နဂါးရောင်ခြေဥပဒေ ၉၈

မေ့ဒါနပြု ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ရှင်အရဟံပုတီဆိပ်ဂါထာတော်

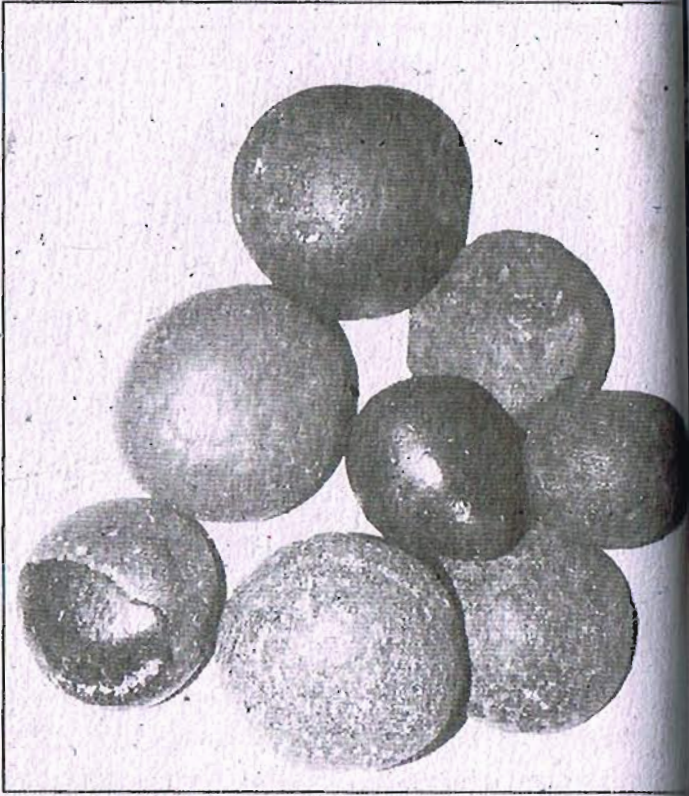
ဆရာမ ဒေါ်ဒေါင်းယဉ်ကို ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာ ချီးမြှင့်ခဲ့တဲ့ ဂါထာဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာမ ဒေါ်ဒေါင်းယဉ်ဟာ ဒီနေ့အထိ နေ့စဉ် ရွတ်နေပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလဲ 'ရွတ်ပြပါ' တယ်။ အဓိပ္ပာယ်ကိုပါ ရွတ်ပြုဆီတယ်။

ဆရာမရဲ့ ပြောပြချက်များအရ အလုပ်အကိုင် လွယ်ကူစွာ ရရှိစေပါတယ်။ အလုပ်ထဲမှာ အထက်လူကြီးရဲ့ ကူညီမှု၊ စတာ အမြဲရှိခဲ့ကြောင်း၊ ခင်မင်သူပေါများကြောင်း၊ ရာထူးအတက်မြန်ကြောင်း သိရပါတယ်။

ယခုအခါ အေးသာယာပြီ။ စက်မှုအထက်တန်းကျောင်းမှာ ကထိကရာထူးဖြင့် တာဝန်များ ထမ်းဆောင်နေလျက် ရှိပါတယ်။

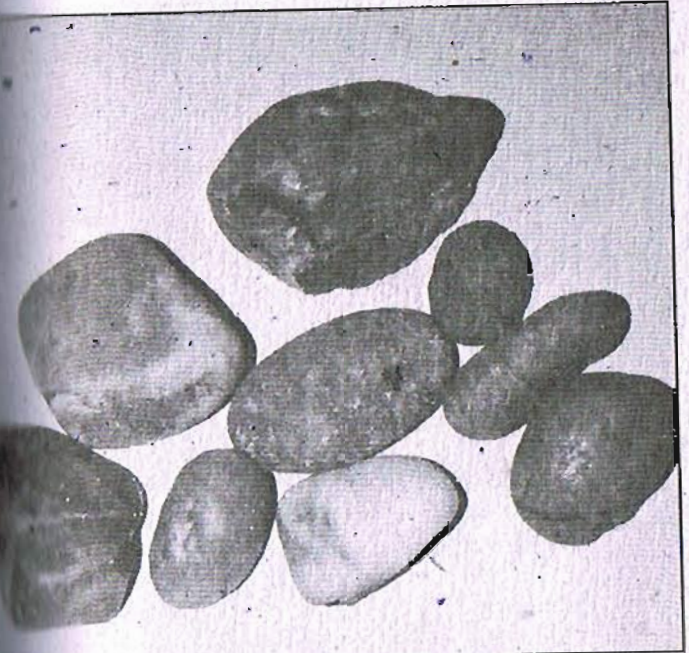
ရှင်အရဟံပုတီဆိပ်ဂါထာတော်

- ၁။ ပုဒ် သရဏံ ဣတ္ထမိ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
- ၂။ ဝဠံ သရဏံ ဣတ္ထမိ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
- ၃။ သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
- ၄။ ပုဒ် သရဏံ ဣတ္ထမိ ဝဠံ သရဏံ ဣတ္ထမိ သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ နာမရူပံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တာ။
- ၅။ ဣတ္ထဝါဠေသု အနန္တေသု အာကာသေ အနန္တေ ထတာ၊ သတ္တနိကာယာ အနန္တေသု သဗ္ဗညုဇာဏံ အနန္တံ။

ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာက ဆီလီယံယဉ်က ချီးမြှင့်သော ဆုတံဆိပ်များ

- ၆။ အနန္တံ ဗလံ ပုဒ္ဓံ အနန္တံ ဂေါစရံ ဝဠံ အနန္တံ အရိယံ သံဃံ အနန္တံ ဖောဓိပုတ္တံ၊ ပဏ္ဍိတံ ဇဂုဏာ။
- ၇။ အာဂစ္ဆေယျ သဗ္ဗဒေဝါ၊ အာယုဝဏ္ဏ သုခလော၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ယောတေဇာ ဒေဝဒိသာ၊ ဘဝတု မေ သဗ္ဗဒါ။
- အနက်
- ၁။ ပုဒ် သရဏံ ဣတ္ထမိ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။
- ၂။ ဝဠံ သရဏံ ဣတ္ထမိ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။
- ၃။ သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။
- ၄။ ပုဒ် သရဏံ ဣတ္ထမိ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ။ ဝဠံ သရဏံ ဣတ္ထမိ၊ ဝဠာအနန္တတို့ဝယ်။ အာကာသေ၊ အာကာသအနန္တ၊ အဆုံးမရှိသော ကောင်းမှု။ သတ္တနိကာယာ၊ ဂုဏ်တော် ရှိတော်မူပါ။ သဗ္ဗညုဇာဏံ၊ မြတ်သော

ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာက ဆီလီယံယဉ်က ချီးမြှင့်သော ဆုတံဆိပ်များ

- ၅။ ဣန္ဒြိကာယာစ၊ သတ္တဝါ ဖောဓိဉာဏ်တော်သည်။ အနန္တံ၊ အဆုံးမရှိ။
- ၆။ ဝဠံ သရဏံ ဣတ္ထမိ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။
- ၇။ သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။
- ၈။ ပုဒ် သရဏံ ဣတ္ထမိ မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရ။
- ၉။ [နိပါတ်(၄)ပိဒ်ကို နိပါတ် (၁၂)၊ တိုဒ် ဆိုသကဲ့သို့ ဆိုပါ။]
- ၁၀။ ဣတ္ထဝါဠေသု အနန္တေသု၊ ဝဠာအနန္တတို့ဝယ်။ အာကာသေ၊ အာကာသအနန္တ၊ အဆုံးမရှိသော ကောင်းမှု။ သတ္တနိကာယာ၊ ဂုဏ်တော် ရှိတော်မူပါ။ သဗ္ဗညုဇာဏံ၊ မြတ်သော

သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်ပါစေတည်း။

[ဤဂါထာတော် ပါဠိအနက်ကို နက္ခတ္တပျော်ခြင်္ခါပရဏင်းနှင့် ပါရမီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသီဟ(သာသနဝေပဏ္ဍာစရိယ) မှ ပြန်ဆိုပေးပါသည်။]

ဤဂါထာရဲ့ အပိုဒ် ၁, ၂, ၃, ၄ ကတော့ ကျွန်တော် ကြားဖူး မှတ်သားဖူးပါတယ်။ ကျွန်တို့ အပိုဒ်တွေကိုတော့ မတွေ့ဘူးပါ။ ဆရာမ ဒေါ်ဒေါင်းယဉ်က နှုတ်တိုက်ရွတ်ကာ စာနဲ့ရေးပေးခဲ့တဲ့အတိုင်း ဖော်ပြပေးလိုက်ပါတယ်။

သွားခိုင်ဆေး

ရိုးရိုးအိမ်သုံးဆေးကို ဂါထာဖြင့် မန်းကာ သွားခိုင်ဆေး ပြုလုပ်နည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာရဲ့ လက်ရေးမှ စာအုပ်မှ ကူးယူဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ခေတ်မီ ဆေးဝါးများ မပေါများသော ဟိုခင်ခေတ်က အသုံးဝင်ခဲ့သော နည်းစနစ်ကောင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော် ရေးမှတ်ထားပုံမှာ...

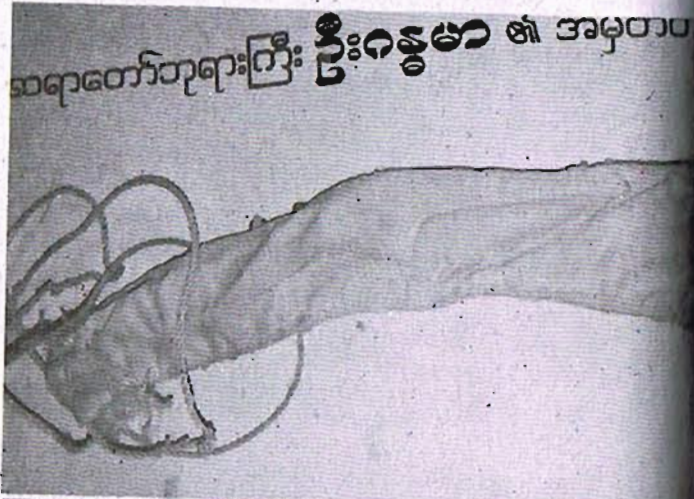
ဦး ဒန္တာ ဒန္တာ နောက်မှလာ ပြီးရိရိ တောင်ကို မြင်ရလား သွားဟု ဝိဂါထာနဲ့ (၃၇)အုပ် ဆေးကို မန်းထားရပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှေးတော်မှာ ဂါထာကို (၃၇)အုပ် မန်းမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်ရာထဲ မွေးတိုက်ခါနီးမှာလဲ အဲဒီ ဂါထာနဲ့ (၃)အုပ် ထပ်ပြီး မန်းပြီးမှ သွားဘုံကံရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တိပိဋကဓရ စာမေးပွဲကြီး

ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းရဲ့

အကြောင်းရင်း

ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာရဲ့ လက် ရေးနဲ့ ရေးမှတ်ထားတဲ့ မှတ်စုလေး တစ်ခုက မုဒ္ဒဘာသာဝင်တိုင်း မသိ သေးတဲ့၊ လူသိနည်းတဲ့ အကြောင်း အရာတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ မူရင်း အတိုင်း ကူးရေးပြီး ဖော်ပြပါမယ်။ ၁၀၂၂ နှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့ (၂၀-၄-၈၀) ဦးထိတ္တသာရာဘိဝံသ ပင်းကွန်းတိပိဋကဓရဆရာတော်

ဆရာမ ဇီဝိဇယဉာဏ် သေသော အထောက်အကူ (ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာရဲ့ သေသော အိတ်ရုံဖြစ်သည်။)

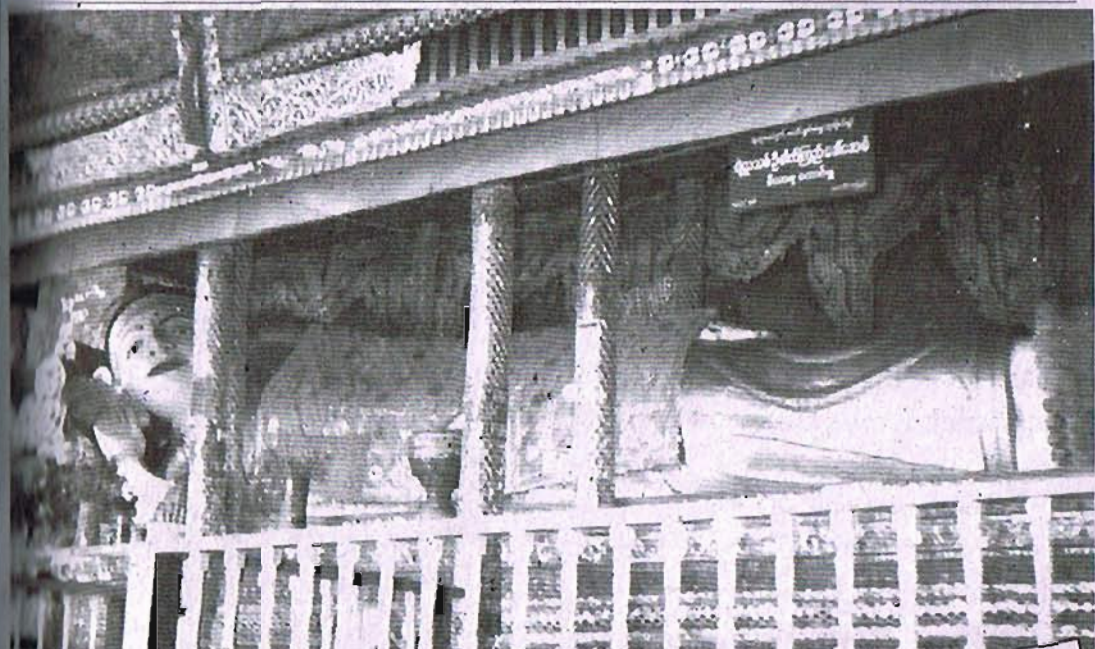
ဒီတိပိဋကဓရစာမေးပွဲကြီး ဖြစ် ပေါ်လာခြင်းရဲ့ အစကတော့ ဆာဦးသွင် ပြောဖူးတယ်။ သူ သိဟိဋ္ဌိ(သိရိလင်္ကာ) ရောက်စဉ်က တစ်ခုသော နှုတ်ဆက်ပွဲမှာ မြန်မာ ပြည်က ဆရာတော်တွေ စီတတ် ကြောင်း သိဒ္ဓိတင်ပြောတော့ သိဟိဋ္ဌိ သားတစ်ယောက်က...

မြန်မာပြည်က ဆရာတော်တွေ စ တတ်တယ်လို့ ဥက္ကဋ္ဌကြီး ဘာနုသိပြီး ပြောပါလား။ စာတတ်တယ်လို့ လူပြော သူပြောနဲ့ သိပြီး ပြောတာလား။ စာမေးပွဲ ပြုလုပ်ပြီး အောင်မှ စာတတ်တယ်လို့ သိပြီးပြောတာလား။ လို့ မေးတော့ အဖြေရခက်ပြီး... မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်လျှင် ရှိတဲ့ စည်ဆိပ်တစ်ဝက် ကုန်ချက်ကုန်ပါစေ၊ ပိဋကတ်သုံးဆယ့်က ဘယ်ကိုယ်တော် ဘယ်လောက် စာရတယ်ဆိုတာ ငါ သိရ အောင် အပြိုင်ဆိုင် စာမေးပွဲကြီးကို ပြုလုပ် မှု' လို့ စဉ်းစားမိတဲ့အတိုင်း ရန်ကုန်

ပြန်ရောက်တော့ ခြောက်ထပ်ကြီး ဆရာတော် စသော ဆရာတော်ကြီး များ၊ ဝန်ကြီးချုပ် စသော ပုဂ္ဂိုလ်များ နဲ့တိုင်ပင်ပြီး အဆင့်အမြင့်ဆုံး ပြု လုပ်ခဲ့တဲ့ စာမေးပွဲကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ (၄)နှစ်အတွင်း စာအုပ်ကြီး အုပ်ရေ(၂၀) စာမျက်နှာပေါင်း(၇၉၈၀) ကို အာဂုံ(၄)ကြိမ်၊ ရေးဖြေ(၄)ကြိမ် အားဖြင့် (၈)ကြိမ်တိုင်တိုင် ဂုဏ်ထူး (၂)ဆင့်စီဖြင့် အောင်မြင်မှုခြင်း ကြောင့် အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ အား နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး၊ နိုင်ငံ တော်ဝန်ကြီးချုပ်၊ သတိုးသိရိသုဓမ္မ ဆာဦးသွင် အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်သုံးဦးက နာယကဦးစီးပြီး ချီးကျူးပွဲကြီးတွေ ပြုလုပ်တော်မူကြတယ်။ ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာရဲ့ လက် ရေးမှု စာလုံးပေါင်းတွေအတိုင်း ကူးရေးပေးတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အလွန် အဖိုးတန်တဲ့ မှတ်တမ်းလေးလဲ ဖြစ် ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ဦးဂန္ဓမာရဲ့ ဗဟုသုတ လေ့လာစုဆောင်း

မှတ်သားပုံကိုလဲ အတုယူကြည့် ရပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာရဲ့ ည ဘက် ခြေရာတော်နဲ့ ဓာတ်တော်ကို သွားရောက် ဖူးမြော်လေ့ ရှိခဲ့ရင်တော့... ဦးစွာ ဖန္တလေးတိုင်းအသွယ်ကြီး မြစ် ကို သွားပါ။ မြင်းခြံပြိုသို့ ရောက် ပြင်းပြိုမှ ဆီမီးခွာသို့သွားသော လမ်း ကားများ ရှိပါတယ်။ အဲဒီ လမ်းကားကား "ဆုံရွာ-ကျွန်းကြီး" ကားခိုက်မှာ ဆီမီး အဲဒီခိုက်နဲ့ ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာ ကျောင်းနဲ့ နီးကပ်စွာ ရှိပါတယ်။ ကားခိုက်မှာ ဘယ်သူ့ကိုမေးလေ့ ညွှန်ပြပါလိမ့်မယ်။ ဆရာတော်ကြီး ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဂုဏ်သတင်းများ ကိုလဲ ကြားသိမြင်တွေ့ ကြည့်ရှုဖူး လိမ့်မယ်။ ကုသိုလ်ထူးတွေလဲ ရှိ အမှန်ပါပဲ။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

သဘာဝဆရာတော်ကြီးအတွင်းရှိ ဓမ္မာပိတောက်မှတ်တမ်း တစ်ယောက်တိုင်းလွှင့် တမ်းဖို့။ (၁၀)ယောက်တိုင်းလွှင့်(၁၀)ဖို့ ထွက် သည့် ရန်ကင်းတော်မြတ်ဘုရားမှတ်တမ်း

သိအောင်

လွန်ခဲ့သော(၁၅)နှစ်အချိန်က ဖူးတွေ့ခဲ့ရသော မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့နယ်

ဆရာတော်ကြီးဦးဂန္ဓမာရဲ့

၏ အဖွယ်ထူးခြားချက်များနှင့်

ဖြစ်ရပ်အနိစ္စများ

၁၉၆၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၅ ရက် (၁၁)ရက် နံနက်(၉း၃၀)နာရီ ဖြစ်ပါ တဲ့။ ရာသီဥတုမှာ တဖြည်းဖြည်းချင်း အပူရှိန် မြင့်လာ၏။ ဖန္တလေးမြို့မှ စာပုံနှိပ်စက်ပိုင်ရှင် ဦးစိန်၏ အကူအညီဖြင့် စာရေးသူ ဦးဂန္ဓမာအိတ်လွယ်ကာ ထိုဘုရား မှာရှိ ချောက်ရှိခဲ့၏။ လွန်ကတ္တရာလမ်း တစ်ဝက်၊

မြေလှုပ်နှိုး၊ တောင်ကျရောက်၊
သဘာဝကျရာယ် အမျိုးမျိုးကို
ကာကွယ်၍
လျှင်တော်ဆူလှမ်းကွာတော်ကို
အထိမှ ခိုထားသော ထုံညို ဖွယ်
သဘာဝကျောက်အရာပ်ကြီးစိမ့်တော်
[[၁၆-၃-၀၃]အ.ရိုက်ကူးခဲ့သည်]

ထိုကျောက်တုံးကြီး မတော်တဆ
ပြုတ်ကျလာလျှင် ဒုက္ခဟု တွေးပြီး
ပူပန်နေမိ၏။ ဒီလို ကြောက်စရာ
ကောင်းသော ဂူမျိုး တစ်ခါမျှမတွေ့
ဘူးပါ။ စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေက...

'ဆရာ အပေါ်တက်ပြီး အနားယူ ဟိုမှာ
သက်သတ်လွတ်အဟာရတွေ ချက်ပြုတ်
နေတယ်၊ ပြီးတော့မှ အေးအေးဆေးဆေး
စားကြတာပေါ့'

ဟု ဖော်ရွေစွာ ပြောလာ၏။
ဒီတော့မှ ခေါင်းငိုက်စိုက်ဖြင့်
တစ်လှမ်းချင်း တက်ကာ ထိုင်ချ
လိုက်၏။

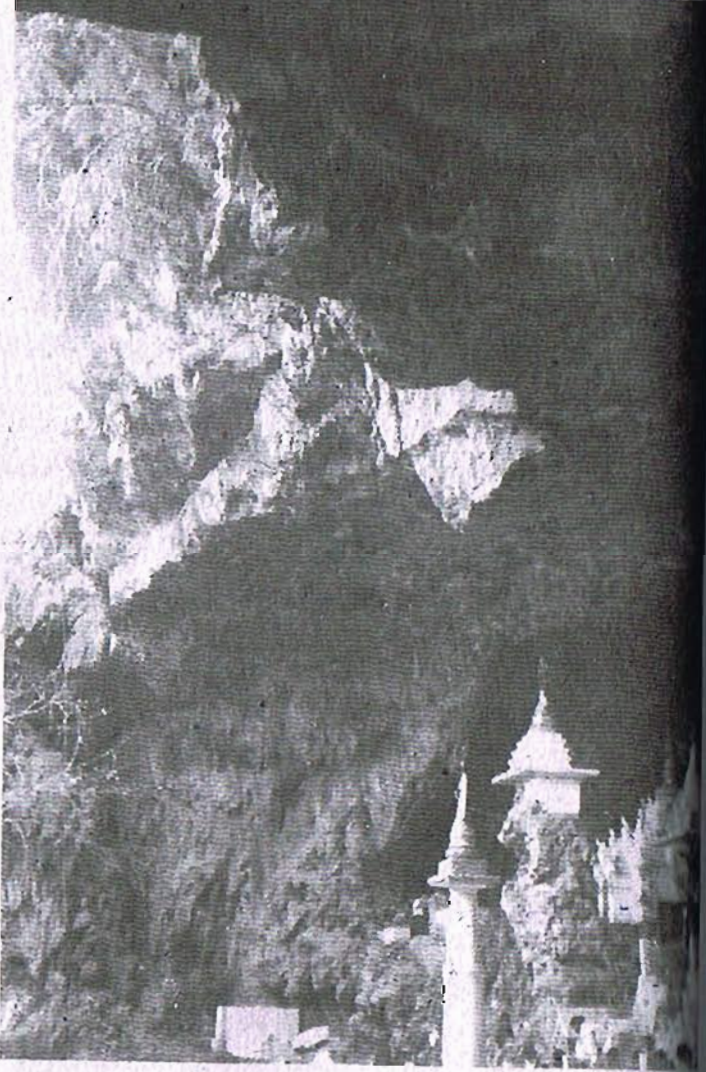
အလွန် ပူပြင်းသော တပေါင်းလ
၏ဒဏ်ကို ထိုကျောက်ဂူကြီးက
ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ခုခံထားမှုကြောင့်
အလွန်အေး၍ အမောပြေသွား၏။
စာရေးသူ၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့
ကျောက်စက်ရေများလည်း တစ်စက်
ချင်း ကျလာ၏။

ထိုသို့ ကျလာသော ကျောက်
ချိုး(ကျိုး)ရေများကို မြေအိုးသေးသေး
များဖြင့် ခံထားခဲ့ရာ ယခုအခါဝယ်
ကျောက်အိုးကြီးများ ဖြစ်နေသည်ကို
တတ်ပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

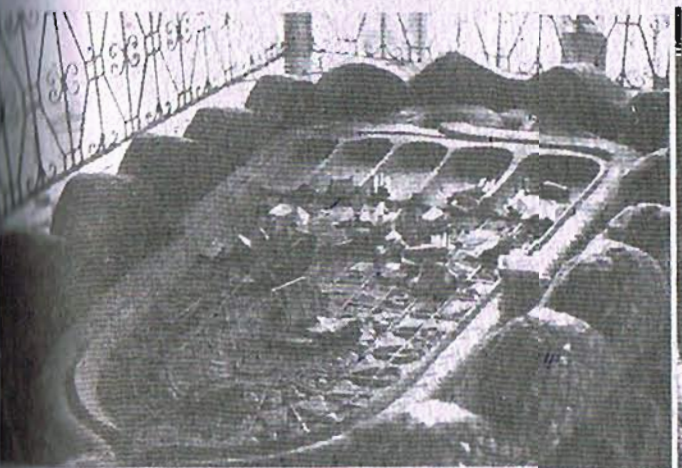
စာရေးသူသည် လက်စုံဖိုး၍ ထို
ဘုရားကို ရှိခိုးကန်တော့လိုက်ပါ

ရိုက်ကူးလျှင်တော်ဆူဘုရားကို
လက်စုံဖက်ထားသလို တာရှည်
ခိုထားသည့် သတ္တမ
သဘာဝကျောက်အရာပ်ပုံ

၉၀ နက္ခမာရောင်ခြေဤပဂ္ဂဇင်း

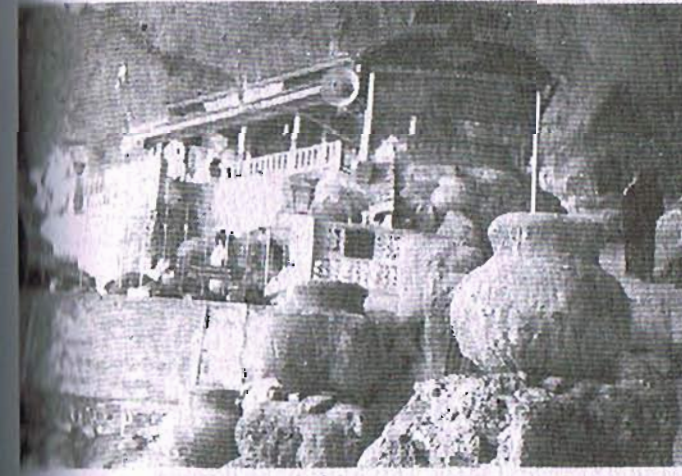

F.13B. April, 2018

▲ ဂူပန်ထက်က ဂူပန်များ ကျောက်ဂူ အထိမှ တွန်းချလိုက်ရာ
ပျက်စီးစွာ ကွဲ ပြတ်ကွဲများပြီး သူ့အလိုလို မူလလျှင်တော်ဆူတော်
ကျသို့ ပြန်ရောက်လာသည့် သက်တော် မြင့်တော်ဆူတော်
။လျှောက်နားမှာ အကျယ်(၅၂၈)ပေ အနံ(အတွင်းပိုင်း) (၁၅၀)ပေရှိ
အလွန်ကြောက်စရာကောင်းသော သဘာဝကျောက်အရာပ်ကြီး
ထောက်တွင် (၂၂)ကြိမ်မြောက်ရိုက်ကူးရာတွင် ဘုရားစွဲတော်ကန်ထပ်
[[၁၆-၃-၀၃] အ.ရိုက်ကူးခဲ့သည်]

● သဘာဝကျောက်ဂူပန်မှ ခိုထုတိုက်စားမှုကြောင့်
တက်စက်ကန်ဆင်းလာသော ကျောက်မျက်ရောင်များကို
။ပေးလမ်းများဖြင့် သံသရာ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ယခုတစ်ခါကြီးများ မြစ်ထိလာပုံ

။ကုသည်။ ပြီးတော့ သက်ရှိ
ပစ္စည်းများနှင့် ထိုဂူကို စောင့်
ရှောက်ကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ
လည်း မေတ္တာပွား၍ အမျှပေးဝေ
အလျား(၅၂၈)ပေ အနံ မျက်နှာဝ
ပေ(၁၅၀)ခန့်ရှိသော ကျောက်ဂူကြီး
၏ အောက်တွင် လျောင်းတော်မူ
ရပ်ပွားစတင်တစ်ဆူ ရှိ၏။
ထိုရိုက်ကူးတော်ကိုစာတော်ကလ

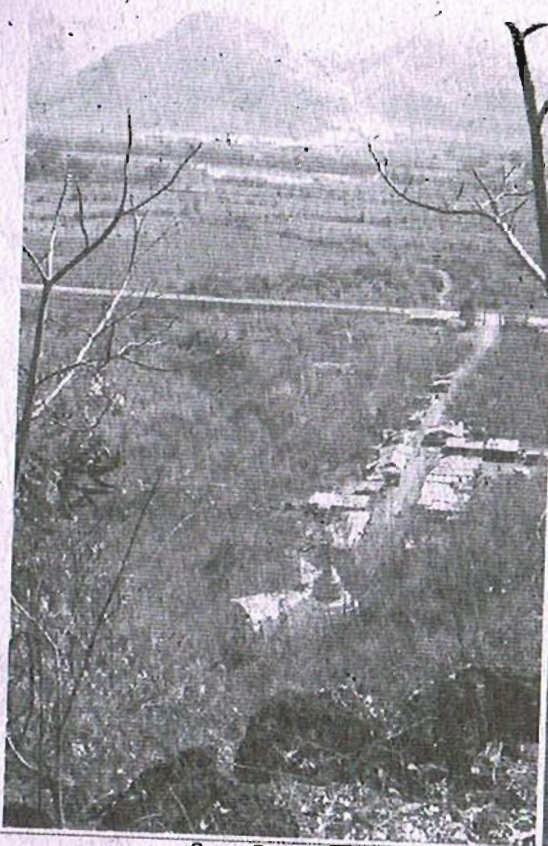
တိုင်းကြည့်ရာ (၂၇)ပေရှိ၏။ မကျောက်
၍ အောက်တစ်ကြိမ် ထပ်တိုင်းရာ (၂၈)
ပေရှိ၏။ အောက်လူတစ် ယောက်က
တိုင်းပြန်ရာ (၂၉)ပေ မြစ်နေ၏။

ထို့ကြောင့် စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး
ဝါရင့်ဆရာတော်ကြီးက ထိုဘုရား
ကို မည်သူမျှ မတိုင်းကြဖို့ အမိန့်
ရှိခဲ့ပါ၏။

လူ(၁၀)ယောက် တိုင်းလျှင်
(၁၀)မျိုးထွက်သည့် ရုပ်ရှင်တော်
မြတ်ဘုရား(လျောင်းတော်မူ)ကြီးကို
စာရေးသူနှင့်တကွ ဘုရားပွဲလာကြ
ကုန်သော သာဝကများ အလွန်
ကြည်ညိုကြကုန်၏။

နံနက်(၁၁:၁၀)နာရီတွင် စတင်၍
သက်သတ်လွတ် အမင်းဟင်းလျာ
များဖြင့် လေ့လာခဲ့လေ၏။ သက်သတ်
လွတ် အမင်း သီးနှံစုံပဲဟင်း၊ ငရုတ်
ဝင်း၊ ပဲကြော်၊ သရက်ချဉ်သုပ်၊ အာလူး
ဟင်းတို့ဖြင့် အလွန် မြန်စရာ
နက္ခမာရောင်ခြေဤပဂ္ဂဇင်း ၉၉

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

www.burmeseclassic.com

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

▲ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခြင်းသာ သဘာဝထက်ပို၍ နတ်ထွန်းကို ဓာတ်ပုံတက်ရိုက်ပြီး အထပ်ထွင် မန်ကွီအင်ဂျာ၊ ဗဟိုဝန် ဖြစ်၍ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခြင်းကို အထိမ်းအမှတ် ဖြစ်အောင် ရုပ်ပုံတင်ပြီး ဖြစ်အောင် ရုပ်ပုံတင်ပြီး ဖြစ်အောင် ရုပ်ပုံတင်ပြီး

● ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခြင်းသာ သဘာဝထက်ပို၍ နတ်ထွန်းကို ဓာတ်ပုံတက်ရိုက်ပြီး အထပ်ထွင် မန်ကွီအင်ဂျာ၊ ဗဟိုဝန် ဖြစ်၍ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခြင်းကို အထိမ်းအမှတ် ဖြစ်အောင် ရုပ်ပုံတင်ပြီး ဖြစ်အောင် ရုပ်ပုံတင်ပြီး

သည်။ ထိုလိုက်တော်ကြီး၏ ဂုဏ်ထူးတော်ပေးသည့် စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် ကြိုးစား၍ တက်ခဲ့ပါ၏။ သာသနာပြုဖြစ်၍ ဖိနပ်မစီးခဲ့ပါ။ ခြေထောက်ကို ခပ်သွက်သွက်လှမ်း တာတောင်မှ စာရေးသူ၏ ခြေပေါင်း များ အလွန် ပူပြင်းသည့် အပူဒဏ် ကို ခံခဲ့ရပါသည်။ ဤမျှ မခံမရပ်နိုင်အောင် ပူပြင်း နေသော သဘာဝ ကျောက်တောင် ပေါ်တွင် (၃)ပေခန့် ကျယ်သည့် နတ်ထွန်း ရှိ၏။

ထိုရေကန်ငယ်ကလေးမှ မကုန် နိုင် မခန်းနိုင်ဘဲ တောင်တစ်တောင် လုံးရှိ ဘုရား၊ ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း၊ ရေပုံ၊ ဓမ္မာရုံ စသည့် နေရာအနှံ့ လုံလောက်အောင် ထွက် ပေးနေသည့် သဘာဝ နတ်ထွန်း ငယ်ကလေးကို စာရေးသူကိုယ်တိုင် တွေ့မြင်၍ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံနှင့် တကွ ဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုကန်မှ ငါးပူးသံပိုက်လုံးနှင့် အောက်သို့ ဆက်သွယ်ထားသည့် ပုံကိုလည်းထပ်မံ ဖော်ပြထားပါသည်။

စာရေးသူ အပါအဝင် ဘုရား၊ လာရောက်ကြကုန်သော ဧည့်သည် များအားလုံး မည်သူမျှ ခြင်ထောက် မပါခဲ့ကြပါ။ ခြင်လည်းလုံးဝ မရှိပါ။ ရှိလည်းမရှိ။ အော်သံလုံး မကြားခဲ့ရဘဲ ခေါင်းချသည့် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်ပျော်ခဲ့ကြသည်။ အားလုံးက အံ့ဩနေကြပါ၏။ ဤမျှ ဆန်းကြယ်သော နိဂုံး ဘုရားသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင်ကြပါသည်။

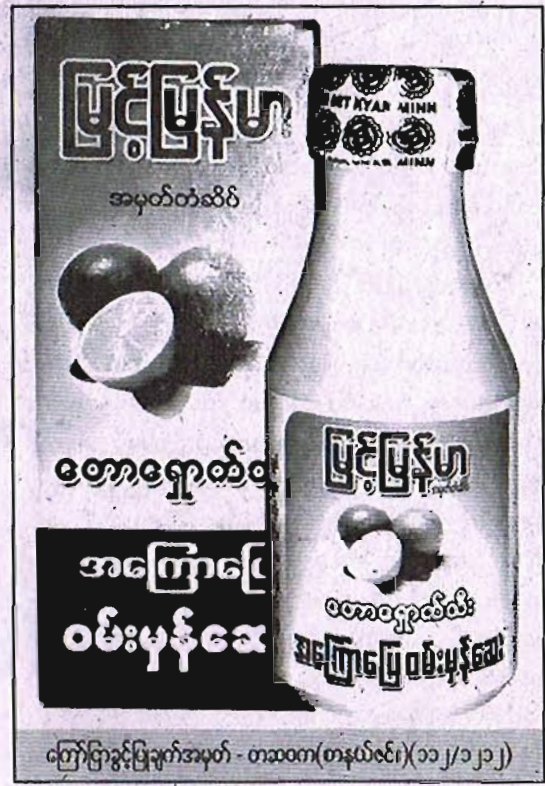
သိမ်းငုတ်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါမလားလို့”
“မကံ အင်ကုန်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား။ လာဗျာ ထိုင်”
“ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”
“ပေါ့ဗျာ... ပြောလေ”
“လို့ပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ ညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အုံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”
“ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း ပြုရအောင်”
“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
“တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအုံ့ မယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး လုံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ယုံနှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်”
“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ သိရတော့တယ်”
“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော် ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ ပေါ့ဗျ”
“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ ဆိုတဲ့ ဆိုရိုးစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ တယ်နော် ဆရာ”
“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့။ လူတစ်ယောက်ဟာ မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sigest ၂ ပြတာက ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊ ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခံတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊ လေချုပ်တာ၊ ချွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ် တယ်ဗျ”
“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”
“အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့တာ၊ ဝမ်းကိုက် တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ အဆင့်ပေါ် လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ် ဗျ။ ဝမ်းချစ်၊ စမြင်းခံတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှူး၊ အမှတ်မ နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိုး အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ ဝမ်း အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ယုံနှံ့ဆင်း ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစားအစာ၊ ပန်ကရိယစတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက် ရှိ ခဲ့အောင်အပြစ်ပြု ရာကစလို့ စာစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်လ လိုဗိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

သီးဝမ်းမှန်၍ လေလည်းက အသိကျလို့ အကြောလည်းပြေတဲ့ မြင့်မြန်မာ ဝမ်းမှန်ဆေး...

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”
“ဟာ... ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့
တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ
အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့
ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”
“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”
“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ချွေးတွေ မှန်နေအောင်
ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”
“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အသိပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ်
ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့... ဒီမှာ မြင့်
မြန်မာ တောရွှေတံသီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို
သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် - စာအဝက(စာနယ်ဇင်း)(၁၁/၁၂၁၂)
၁၀၄ နယုဂ္ဂရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

“ဒီမြင့်မြန်မာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသ
လည်း ပြောပါဦးဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အပူပူ
တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်း
ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊
ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကို
ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒူးလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်
အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီး
ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသား
ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေမဲ့ခြောက်ခြင်း၊
အပိန်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါး
ခြင်း၊ ကိုယ်နဲ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်
ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများ
ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်
သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊
ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြေ
ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်
အသိပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဇိုက်ပေါ်
ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေ
အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အသိပိုများ
ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်
ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”
“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”
“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်
ဝင် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲ
ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ဖျောက် ကင်းသက်
ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ်
(ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။
ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံး
နိုင်ပါသည်။)”
“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးပဟာသုတတွေ
အောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေး
ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ်
ဆရာ”

ပင်ရှင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ပုန်း - ၀၁၆၃၁၀၃၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၂

လက်သညှိုးရေကန်ကျောင်းတိုက် အတွင်းမှ သုံးပန်လှပင်းသမီး (၂) [နိဂုံးပိုင်း]

ယခင်လမှ အဆက်
ကစ်နေ့ သုံးမျိုးလှပနေတာ
ကြောင့် သုံးပန်းလှရယ်လို့ ပြည်
ကစ်စွင့်မှာ ထင်ရှား၏။ ရင်ထဲမှာ
ကစ်တစ်ခိုး မြတ်နိုးရတဲ့ ဒွတ္တဘောင်
ပေါ်ကြီး...
‘ငါ၏ ချစ်လှစွာ နှမတော်သုံးပန်လှ
ပင်သမီးလေးကို ဘုန်းသမ္မာနဲ့
ပြည့်စုံ လက်ရုံးရည်၊ နှလုံးရည်မှာ
လင်ရှားပြီး နတ်မျက်စိ ရှိတော်မူ
မည့် သရေခေတ္တရာ အရှင်ဘုရင်
ဒွတ္တဘောင်ထံ ငါ၏ ချစ်နှမငယ်ကို
ပေးထောင် ဆက်သစေ မောင်မင်း’
‘သင့်မြတ်လှကြောင်းပါ ဘုရား’
သာယာဝတီနှင့် ခေတ္တရာဆိုတာ
ပိုင်းစားဖြင့် (၁၀၀)ကျော်ရှိမည်။
အတယ်ကြောင့်မူ ပြည်-ရန်ကုန်
(၁၀၅)မိုင်၊ မင်းလှ-ပြည် မိုင်(၁၀၀)
မို့ ရှိပါသည်။
‘သရေခေတ္တရာ ရွှေမြို့တော်ကြီး
ပျံ့အရှင်သခင် နတ်မျက်စိပိုင်တော်
မူမည့် ဂူမြေသနင်း အရှင်မင်းကြီး
ဘုရား... ယနေ့ သာယာဝတီမြို့ရွှေ
မြို့ပုံမှ “သတိုးနော်ရထာမင်းကြီး”
ပျံ့မတော် ဝက်လှစုဖုရား သုံးပန်လှ
ပင်သမီး ဆက်သတော်မူ၍ ယနေ့
ပင်မနေ့ ကြွရောက်လို့လာပါမည်
အရှင်မင်းကြီး’

တစ်နေ့သုံးပန် အလှတိုသည့် သုံးပန်လှပင်သမီး
နယုဂ္ဂရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၀၅

'ကောင်းလေစွ ဝန်မင်းများ' ဟဲ့...ကိုယ်လုပ်တော်များ ဒီ ယနေ့ သာယာဝတီမင်းရဲ့ နမတော် ဝက်လှစုဖုရား ကြွချီလာမယ် ကြား သည့် နောက်တစ်ဖန် မိဖုရား မထား ရအောင် ပူဇော်တော်များ။ သံတော် ဆင့်များက နန်းမြို့အဝင်မှာ ပိတ်ပင်၊ ဘုရင့်ရွှေနားတော်ကိုလဲ သုံးပန်လှ မင်းသမီးဟာ နေ့စဉ် ရုပ်သုံးမျိုးနဲ့ အင်မတန် အရှုပ်ဆိုး အကျည်းတန် ကြောင်း...

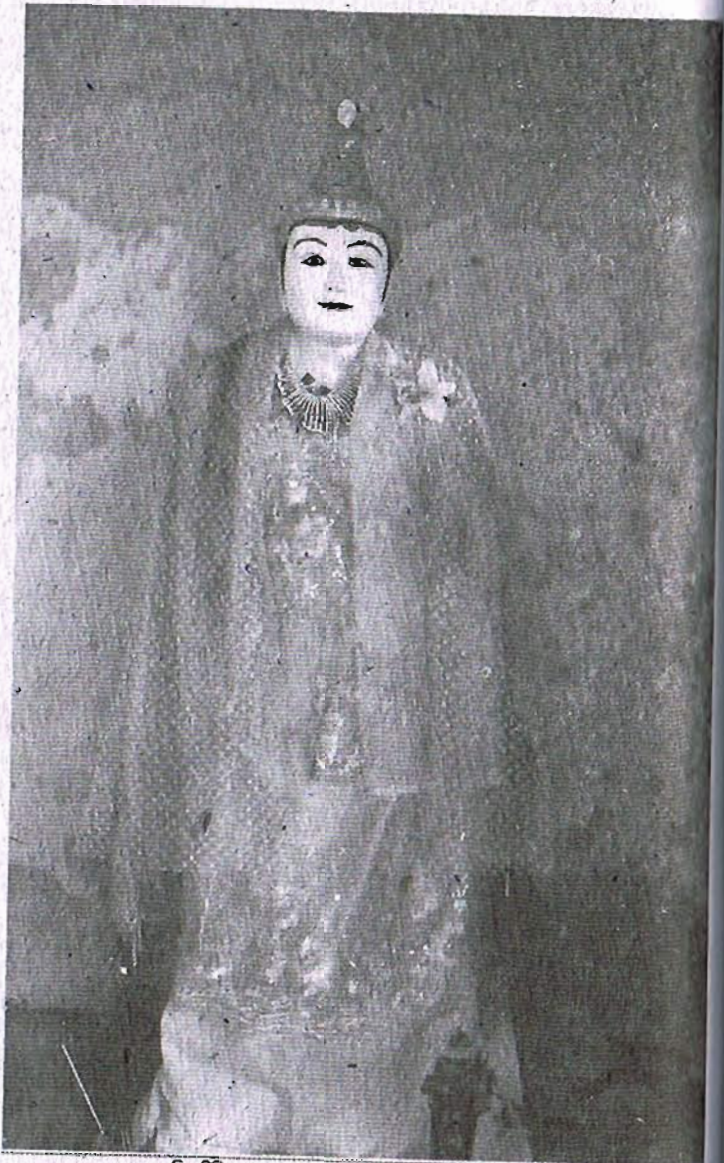
ကြောက်မက်ဖွယ် မျက်နှာထား တစ်နေ့သုံးခါ ပြောင်းတဲ့ ဤအမျိုး သမီးငယ် နန်းတော်တွင်း မဝင်ရ လေအောင် မောင်မင်းတို့က ကုန်း ချော စကားပြောကြားစေ၊ ဒီစကား ဒီမှာရစ်ပြီး သိုသိုသိပ်သိပ်နဲ့ ပြန် လှည့်သွားရအောင် လျှောက်တင် စေ'

'သင့်မြတ်လှကြောင်းပါ ဘုရား' ဤသို့ဖြင့် ဗိဿနိုးမိဖုရား စန္ဒာ ဒေဝီတို့ရဲ့ ပြောစကားကြောင့် ကုန်း ချောစကားယုံထားတဲ့ ဒွတ္တဘောင် မင်းက...

'ဤအရှုပ်ဆိုးတဲ့အမျိုးသမီး နန်းတော် တွင်း ယဝ်ဆော် နန်းတက်နေ ကျညှိစေ တစ်ချက်လွှတ် အစိုးတော်'

သုံးပန်လှမင်းသမီးလေးလဲ ဝမ်း နည်းကြေကွဲ နှလုံးသောက ဝေဒနာ ရင်မှာပိုက်လို့ ခေါင်းငိုက်စိုက်နဲ့ လာရာလမ်းကို မြန်းခွဲရှာပါတော့ တယ်။

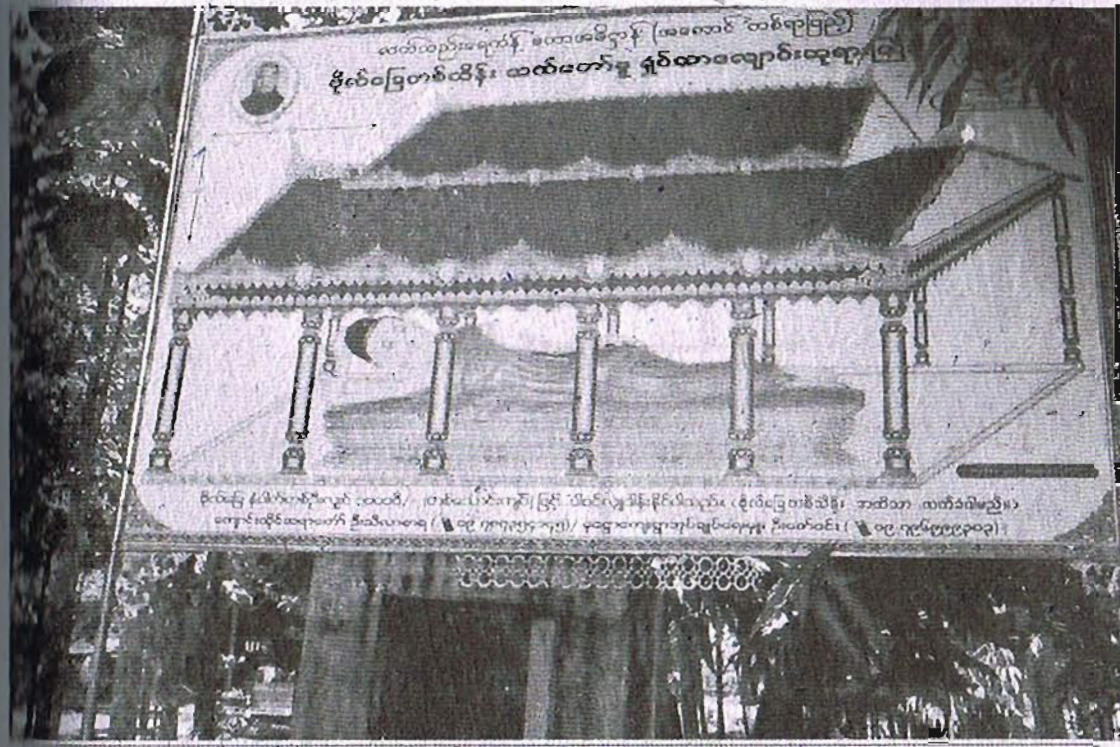
အလာတုန်းက ရွှင်ပျစ်တိမ်။ ခုတော့ဖြင့် ဒေါသခံပြင်း ငါ့ကိုမှ ရုပ်ဆိုးလေချင်းလို့ ပြောရက်တဲ့

ကျောက်တော်များစွာက မှလှတော် သုံးပန်လှမင်းသမီး

ဒွတ္တဘောင်၊ သေတောင် ခွင့်မလွတ် ဘူးဆိုပြီး သာယာဝတီမြို့ဌာနကို မြန်းကြွခဲ့ပါတော့တယ်။ ယခု လက်သည်းရေကန်နား ရောက်တော့... 'ငါ့ရုပ်ရည် ဒီလောက်ပဲ ဆိုးရ လေသလား'

ဆိုပြီး လက်သည်းတော်နဲ့ မြေကို ခြစ်တော့ ရေတော် ထွက်တော်မူ လာသတဲ့။ ဒီရေပြင်မှာ သူ့ရုပ်သွင် ကြည့်ပြီး... 'ငါ ဖအိုသားဘူး၊ လှဆဲဆဲ သူ့ပိုက် ပြောရက်လေတယ်' ဆိုပြီး နှလုံးလေဟင်လို့ မတ်

ခိုင်မြောက်မင်းနန်း ထပ်တော်များစွာ တည်ထားတော်မူသည့် ပိတ်ပင်မှုကြောင့်

တတ်က လဲပြီ။ အသက်စိစိန်ချုပ် လို့သေပွဲဝင်ခဲ့ရှာပါတယ်။ သုံးပန်းလှ မင်းသမီး လက်သည်းနဲ့ခြစ်ပြီး တူး မှတ်ထားတဲ့ "လက်သည်းရေ ကန်"ကြီး ခုတော့ ကြားပန်းကြားပူး မတွေ့ခဲ့ဘဲသာ ငှက်ကျေးတွေ တွန် ယံသာနဲ့ လွမ်းဖွယ်လီလီ ရှိပါတိ တော့တယ်။ (ပုံတွင် ကြည့်ပါ)

အလွမ်းမင်းသမီးလေး သုံးပန်လှ ကဝမုန်းစွာ ဖြစ်လေရာမှာ ဒီလို ဖြစ်ဆိုးမျိုး မကြုံတွေ့ပါစေ မကြောင်း ဆုတောင်းပေးခဲ့ မေတ္တာပို့ ပေးပူဝေ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် နှစ်ရပ် များစွာသတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ် ပြပါစေ...

အကြောင်းစုံသိတဲ့ ဒွတ္တဘောင် မင်းကြီး လိုက်တော်မူလာတော့

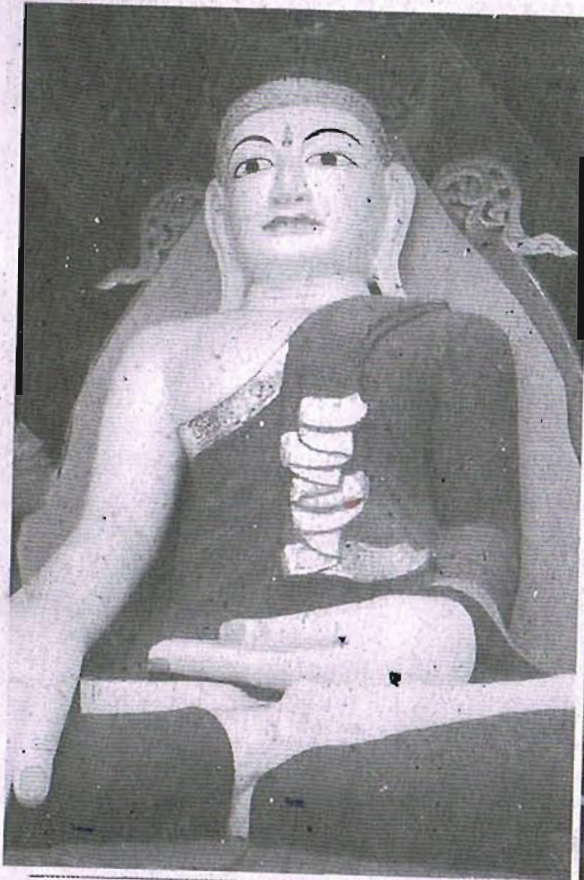
သုံးပန်လှမင်းသမီးရဲ့ ရုပ်အလောင်း ပဲ တွေ့ရတော့ ကောင်းမွန်စွာ ဂုဏ်သွင်း သင်္ဂြိုဟ်တဲ့နေရာကို (ကိုယ်ကြီးမြှုပ် ရွာ)ရယ်လို့ လက်သည်းကန်မှ (၁) မိုင်ကွာ (ဆင်ပြီးဆွဲရွာ)မှာ "ရွှေ တလား၊ ငွေတလား" နဲ့ မြှုပ်နှံ၊ ဒီချိန် မှာ နတ်စိမ်းဖြစ်သွားတဲ့ သုံးပန်လှ မင်းသမီးလေး နေရာတောင်းတော့ မင်းကြီးက သုံးပန်လှရွာကို အပိုင် စားပေးပြီး နေစေခဲ့ပါသည်။ (ပုံတွင် အဝေးရှုစဉ်) ကြည့်ပါ။

(ဒွတ္တဘောင်မင်းကြီး လက်သည်း ကန်ကို တိုချဲ့တူးဖော်ပြီး ကြားမျိုးစုံ ပူးပွင့်စေတယ်)

နတ်ကြီးသူများ ဥစ္စာပွား မှော်စာကျေးရွာ အုပ်စုတွင်းက

မှော်စာရွာရယ်က ရွာသူတွေအုပ်စုပွဲပြီး သုံးပန်လှ မင်းသမီးအတွက် ပူဇော်ပသပွဲတွေ ကို နှစ်စဉ်မပျက် ဝါဆိုလပြည့် မတိုင် ခင် အလှူငွေ လိုက်လံကောက်ခံပြီး ပဝါသုံးမျိုး၊ အုန်းသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ မုန့်မျိုးစုံနဲ့ ပူဇော်ပသလာခဲ့တာ သူတို့ အမေလက်ထက် မတိုင်ခင် ကတည်းကပင် အစဉ်လာရှိပါ ကြောင်း "ပြဟော်ရွာသူ" ဒေါ်မြ ကြင်က ပြောပြပါတယ်။

ပူဇော်ခင် မိုးမမှန်လာဖို့ ရာသီ ဥတုဖောက်ပြန်တော့ ဖြစ်တယ် ကြားဖူးတယ်။ ပူဇော်ပသသူတွေ ကို စိုက်ပျိုးလမ်းနဲ့အထွက်တိုးအောင် အနာပျောက်ကင်းအောင် စောင့်ရှောက် တယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။

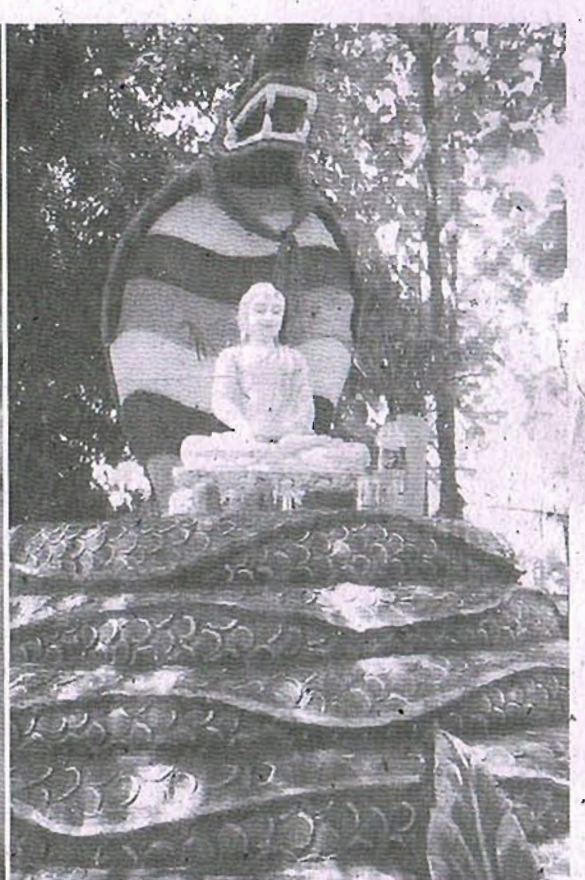
◆ ဣန္ဒာထောင်မင်းကြီး၏ တရားရင်ကပ် ညီထောင်ဘုရား

◆ ဣန္ဒာထောင်မင်းကြီး တည်ထား ညီထောင်ထေရ်ဘုရား

◆ ရှေးဟောင်းလက်ရာ အံ့ဖွယ်ရာ မြတ်စွာဘုရားပုံတော် ပူဇော်လှည့်ပါ

◆ အံ့ဖွယ်ထူးခြား နန်းရံဘုရား (လက်သညွှန်းကန်)ကျောင်းတွင်

မင်းသမီးလေးဟာ ဒွတ္တဘောင်နဲ့ ကွဲကွာရတာ ကုန်းချောစကား ကြောင့် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ယုံကြည် လို့ အဲဒီလိုပြောဆိုတာကို အင်မတန် မုန်းတီးကြောင်း၊ သုံးပန်လှရွာ ဟောင်းကတော့ ခုဆို ဒီတော့ကုန်း ပိုပိုလေးသာ ရှိကြောင်း၊ လက်သည်း ကန်ကျောင်းကနေ လှမ်းကြည့်ရင် တွေ့ရကြောင်း၊ ကော်ဖီဆိုင်မှ ညီမလေးကြည့်ကြည့်မှာ) “လင်း နားရွာ” က စာရေးသူကို ပြောပြရှာ ပါတယ်။

ဘုရားကျောင်းဆင်းထဲ ရောက်ရင် သူ့အဖေ နားရွာရောင်ခြည်ပရစင်

ကော်ဖီမုန့်စုံစွာနဲ့ တည်ဆင်းရောင်းချ နေကြပါတယ်။ သုံးပန်လှမင်းသမီး ပုံတော်ရှိက် ရင်း မင်းသမီးသရဖူ ရိုက်တဲ့သူ ခေါင်းမှာ လာစွပ်ကြောင်း ထူးခြား တဲ့အကြောင်း၊ သူ့ကို ပူဇော်ပသရင် သူက စောင့်မကြည့်ရှုကြောင်း အနားရှိ ဘုရားတည် တံတိုင်းခတ် နေတဲ့ ဆင်ဖွိုးဆွဲရွာက ပန်းရန်ဆရာ က ဒီလိုပြောပါတယ်။

သူတို့ ဆင်ဖွိုးဆွဲရွာနားမှာ မင်းသမီးမြှုပ်နှံထားတဲ့ ကိုယ်ကြီးမြှုပ် အုတ်ဂူရှိကြောင်း၊ ဟိုး လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်

က အုတ်ဂူဖွဲ့ပြီး တူးမယ်လုပ်တော့ မြေပြင် ရေထင်ပြီး ကူးနေကြတာ တွေ့လို့ လှုပ်နှိုးမှ သတိရကြောင်း၊ ရွှေတလားငွေတလားနဲ့ မြှုပ်နှံလို့ ဘနဖူး သိုက်တူးတဲ့သူတွေ မသေရ ခံစားရကြောင်း၊ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ် ကြောင်း စာရေးသူကို ပြောပြရှာပါ တယ်။

သုံးပန်လှမင်းသမီး နေရာပြောင်းခိုင်းပြီ ဦးပဉ္စင်းလေး ဦးသီလာစာရ တစ်ညမှာ အိပ်မက် မြင်မက်တော်မူ

“ရှင်ဘုရား... တပည့်တော်မကိုပူလ မျှရာကနေ ထန်းတိုင်နေရာရွာပေါ် လို့ အိပ်မက်ပေးတယ်။ ဒီနေရာ ရှေးဟောင်း ရဟန္တာသိမ်အနီး မြေပြင် ချောင်းကနေ သင်သွားလို့ မြေပြင် ရွှေပေးမယ်ဆိုပြီး ပြောတဲ့နေရာ ပို့ပေးတယ် ကပ္ပိယ ကြီး။

“ဒါဆို ဒီနေရာကနေ သင်သွားလို့ မြေပြင် ရွှေပေးမယ်ဆိုပြီး ပြောတဲ့နေရာ ပို့ပေးတယ် ကပ္ပိယ ကြီး။

“ဟိုမှာ ဆရာတော်က နတ်ကွန်း မဟာကံထားတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၀)

နှစ်က ရန်ကုန်မှာနေထိုင်တဲ့ ပန်းတည်း ပညာရှင်တစ်ဦးက အိပ်မက်အရ ဒီနတ်ကွန်းနေရာမှာ ရုပ်တု ထုလုပ် ပါရစေဆိုပြီး တောင်းပန်လို့ ထုလုပ် စေခဲ့တယ် ကပ္ပိယကြီး

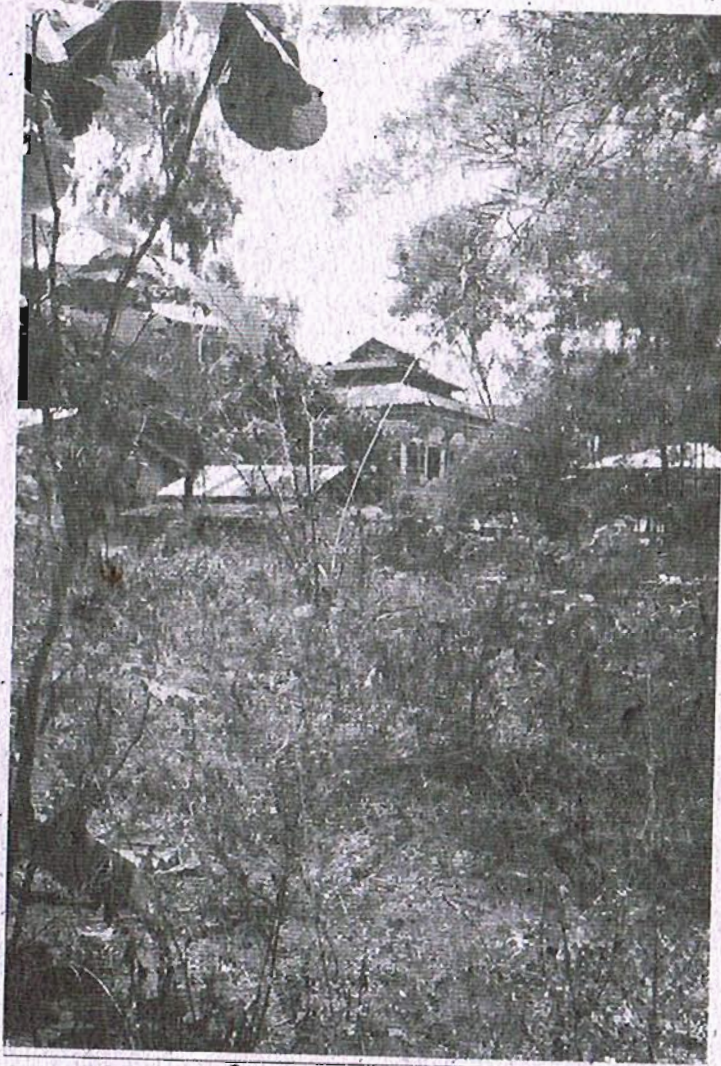
‘တင်ပါဘုရား’

သုံးပန်လှမင်းသမီးက မ/ဒဂုံနေ “ဒေါ်စိုးစိုး” ကိုလည်း အိပ်မက်ပေး ကြောင်း သိရသည်။

သိမ်ကြီးတူးတော့ ညည်းညယ်ကြီးကြား ဦးပဉ္စင်းရယ်၊ ပန်းရန်ဆရာ

ကိုအေးလွင်ရယ် ပေါင်း(၃, ၅)ဦး သိမ် ပြုပြင်ဖို့ မြေကြီးတူးတော့ တွင်း နှစ်တောင်လောက် အရောက်မှာ... ‘ဟင်း...ဟင်း၊ အဟင့်...ဟင့်’ ‘ကပ္ပိယတွေ နားထောင်စမ်း တွင်းထဲက ညည်းသံကြီးကြားလာ သာ’ ‘ကြားပါတယ်ဘုရား’ ခဏရပ်ထားကြ၏။ ‘ညီလဲ ရောက်နေ၊ အိပ်မက်မက် ပြန်တယ်ကပ္ပိယကြီး’ ‘ဘယ်လိုများလဲ ဘုရား... အိပ်မက်ထဲမှာ မျက်နှာမပြဘူး ဒီက ကြီး၊ မန်းမကြီး ခန့်မှန်း(၅၀)လောက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရစင် သမ္ဗုဒ္ဓ

ရှင်မဟာဣန္ဒြာရ သီတင်းသုံးရာ တောင်ကျောင်း/မြောက်ကျောင်းမဟာ

ရှိမယ်
 'အရှင်ဘုရား...တစ်ပြည်ပြန်ပြီလား။
 ဟိုးအရှင် ကိုယ်တော်တွေလဲ ပြင်တယ်
 တယဉ်တော် ရောက်ချ အပျူဝေလဲ
 သာဓုပခေါ်နိုင်ဘူးဘုရား'
 'ဘာပြုလို့လဲ ဒကာမကြီး
 'မပြင်ဖြစ်အောင်၊ မလုပ်ဖြစ်
 အောင် ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်
 ၁၁၀ နုပျဏ္ဏရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြောင့် ဒီဒုက္ခခံစားပြီး အရှင်ဘုရား
 အမျှဝေတာ သာဓု မခေါ်နိုင်ပါဘူး
 ဘုရား'
 'ရဟန္တာသိမ်တော်ကြီး ရေစက်ချ
 အမျှဝေခဲ့ပြီးပြီ ကပ္ပိယကြီး'
 သိမ်ဖျက်ဆီးထားတဲ့သူမို့ ဘယ်
 တော့မှ သာဓု မခေါ်ဆိုနိုင်ပါကြောင်း
 ပြောပြတယ်။

လက်သည်းကန်ကျောင်း၊
 မိုင်ကွာ ဆင်ဖြူဆွဲရွာ အရှေ့
 ထောင့်မှာ မင်သမီးလေးရဲ့
 ကြီးမြတ်ရွာဆိုပြီး အုတ်ဂူ
 ကြောင်း လောဘာစောနဲ့ တူးကြ
 ကြလို့ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြ
 ပစ် မြေပြင်ရေထင် ကူးကြ
 အံ့ဖွယ်ထူးခြားရှိလှသည်။ (၈)
 တိုက်ခွဲ၍ ဖြစ်ကြောင်း)

လက်သည်းရေကန်ကြီး
 မိုး၍ ပြန်လည် တူးဖော်မည်လို့
 မိုးကြိုးတွေပစ် တူးသူကွဲတွေ
 ဆို၍ ယနေ့ထိတိုင် မပြုပြင် (သို့
 တိုင်း)ထားရှိ ပုံတွင် ကြည့်ပါ။

လက်သည်းရေကန်
 မဟာအဓိဋ္ဌာန်
 (အတောင်တစ်ရာပြည့်)
 ဗိုလ်ခြေတစ်သိန်း ဆယ်တော်
 ရှင်သာဓုပျောင်း
 တည်ထားတော့မည်

ဦးပွင့်လေး ယနေ့မှစ၍ ဗိုလ်
 (၁)သိန်း အတောင်(၁၀၀)
 ရှင်သာဓုပျောင်းဘုရားကြီး
 တော်မူပါတော့မည်။ တစ်ဦး
 (၁)သောင်းကျပ်နှုန်းဖြင့် ထည့်
 လှူဒါန်းကြပါဦး။ တစ်ဦးတည်း
 သောင်းလှူလည်း လက်မ
 တစ်သောင်းမပြည့်လျှင်လည်း
 မခံပါ။

တစ်ဦး တစ်ကြိမ်သာ လှူပါ
 ပြုပြီး မှတ်တမ်းတင်ထား၍ က
 ကျောက်စာ ရေးထိုးပေးပါ။
 ဆရာတော်လေးမှလည်း
 ဝိဋ္ဌာန်ဖြင့် သက်သတ်လွတ်တု

ပြီး ဝေနေယျသတ္တဝါ
 အပေါင်း ပဋ္ဌာန်းမေတ္တာ
 ပို့သကာဖြင့် သာသနာ
 ပြုနေပါပြီ။
 တရားချစ်ခင်သူတော်စင်
 တို့ ထည့်ဝင်လှူဒါန်း
 နိဗ္ဗာန်နန်းကို အတူတကွ
 လှမ်းကြပါစေသော်...
 လာလိုရင်ဖြင့် မှော်စာ
 ပြုတိုက်ရှေ့ မုဋ္ဌောရွာ
 အလွန် မြေနှိလမ်းကနေ
 ကမ်းလင့် ကြိုဆိုနေမည်
 မှာ...

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာ၊
 ချမ်းသာကြပါစေ။
 = = = = =
 ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း။
 = = = = =
 အထူးကျေးဇူးတင်လွှာ
 Credit-Khin Wine Phyu
 Phyu, Myanmar Time,
 သာယာဝတီ သမိုင်းပြုစုသူဆရာ
 ကြီး(ဦးလှဒင်)၊
 ကိုယ်တိုင် လေ့လာမှု အစုစုကို
 ရင်မှာ ထာဝရ မမေ့သောအား
 ဖြင့်...

၂၀၁၀ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ
 သုံးပန်လှမင်းသမီး

ကျွတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ဂုဏ်တို့နှင့် ဆောင်းပါးရှင် ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်းအား
 ကင်းပန်အပ်ပါသည်။

လက်သည်းရေကန် ကျောင်းတိုက်အတွင်းမှ သုံးပန်လှမင်းသမီး ဆောင်းပါးကို အပိုင်း(၁)အဖြစ်
 ကျွတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဇန်နဝါရီလထုတ် ၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် စာမျက်နှာ(၁၇)၌ ထည့်သွင်း
 ပြုခဲ့ပါသည်။

ဦးပွင့်လေး အခန်းဆက် စာမူများ ထိန်းသိမ်းရသူ တာဝန်ရှိသူမှ မေလျော့ကာ အခန်းဆက် အပိုင်း(၂)ကို
 ဇူလိုင်လထုတ် ၂၀၁၀ ခုနှစ် ထုတ်တွင် မဖော်ပြနိုင်ဘဲ မေ့ကျန်ခဲ့ပါသည်။

ဦးပွင့်လေး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မတ်လ၊ ၂၀၁၀ ခုနှစ် ထုတ်တွင် ထည့်သွင်းရမည် ဖြစ်သော်လည်း
 ထည့်သွင်းမိဘဲ ဆရာ ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း၏ တခြားဆောင်းပါးတစ်စောင်ကို ထည့်သွင်းမိခဲ့ပါသည်။

ဤစာရေးသူ ဆရာမှ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ အကြောင်းကြားရာ မဂ္ဂဇင်းတိုက်မှ ပြန်လည်စစ်ဆေး၍
 ဤစာတော်တို့၏ပေါဆမှုကို တွေ့ရပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခုလ(ဧပြီလ၊ ၂၀၁၀ ခုနှစ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း)
 သုံးပန်လှမင်းသမီး ဆောင်းပါး အပိုင်း(၂) [နိဂုံးပိုင်း]ကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်းကို ဆရာ ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်းနှင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား
 ဤစာတော် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။ ခွင့်လွှတ်ပါခင်ဗျာ...

လေးစားစွာဖြင့်...
 ဦးချောက်မိုးသိန်း
 စာတည်းချုပ်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀ ၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆ၀က(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

မင်္ဂလာပါ ဆရာ' မင်္ဂလာပါများ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတဲ့ ဆရာဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်းပိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလို့နိုး နင်းခိုင်း၊ နိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာဆီ ခေါ်လာတာ'

'ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်' 'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ' 'ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

'အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ' 'အာရုံကြောတွေ၊ အကြောတွေ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်းပိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်နန်းကျသလို ခံစားခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

'အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားပေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းပိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန့်နဲ့ လေဖြတ်၊ သွက်ချာပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်လက်တုန် လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

'ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ' 'ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ နှိပ်ပါ'

'စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ' 'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက် လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မဲ့ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင်တင်း၍ ဆိုင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ပြ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ ဝမ်း ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသမီး မန်းသေ ပန်းညှို့ ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးက ခူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျောအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်မရ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စား နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုက် သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကု ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါအပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဒ်ရောဂါများအတွက် ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅) ပြား ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

'ဒီဆေးဟာ ဆရာဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ' 'ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေး ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

'အခုဆိုရင် ကျွန်တော်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအား ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အ အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူ မှုနဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အ သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာ မင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ဝိုင်းကြို မ်အကြံပြုပါရစေ'

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆ သုဗ္ဗလမ်းမကြီး၊ သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဘက်လမ်းဖြန့်နယ်၊ ဖုန်း ၇၂၂၈၄၁
ဦးဇော်ထွန်း

ကျန်းမာခြင်းသည်လက်တစ်ပါး

ဦးအောင်မြင့် နူးပျံတော်ပစ္စုမ္ပာ

သွေးဆေးမှုန့်

သွေးဆေးအဆီ

လေသက်ဆေး

နန်းတွင်းလျှာပွတ်ဆေး

သည်းခြေဆေး

ဖုန်း ၀၁-၅၄၁၁၁၆ ၀၁-၇၀၁၄၇၃
၀၁-၅၅၉၅၅၉ ၀၁-၅၄၉၁၀၃

www.burmeseclassic.com

S.A Lighting **SOE AUNG & BROTHERS COMPANY LIMITED**
 ခိုးအောင် (ဘရားသား) 首旺照明

ABB MCB & RCCB PVC-LINK WIREMAN
 Legrand U-LI MADE IN MALAYSIA
 Jasmart Switch & Socket pks
 FSL Light Up The World LED Lighting
 NIKKON Made In Malaysia Yiyuan Te Lighting Made In Malaysia J-LITE
 LED DUH AL
 NISHU AUTOMATIC VOLTAGE STABILIZER MADE IN VIETNAM QPS Automatic Voltage Stabilizer Made In Malaysia
 Central Cables Berhad Made In Malaysia Magnum Cable Made In Malaysia XLPE
 CROWN WIRE PVC INSULATED POWER CABLE & WIRE MITSUBISHI LESSO Building a Better Life BOSCH Invented for life

① No. 156, (A/B) 30th Street, Pabedan Township, Yangon. ☎ 246434, 240105 ☎ FAX : 252320
 ② No. 145, (A) 30th Street, Pabedan Township, Yangon. ☎ 248294, 246029, 246031, 385614
 ③ No. 15, Kaba Aye Pagoda Road, Yankin Township, Yangon. ☎ 663234, 665088, 662736, 662842, 701481, 09-31288118
 ④ No. 1, Building (32), 7th Jade Street, Saw Bwar Gyi Gone, Insein Tsp, Yangon. ☎ 644322, 663778, 09-43070670
 ⑤ No. 120, Pyay Road, 10 Miles Gone, Insein Tsp, Yangon. ☎ 663366, 662143, 666176, 09-421093254

သစ်မင်း

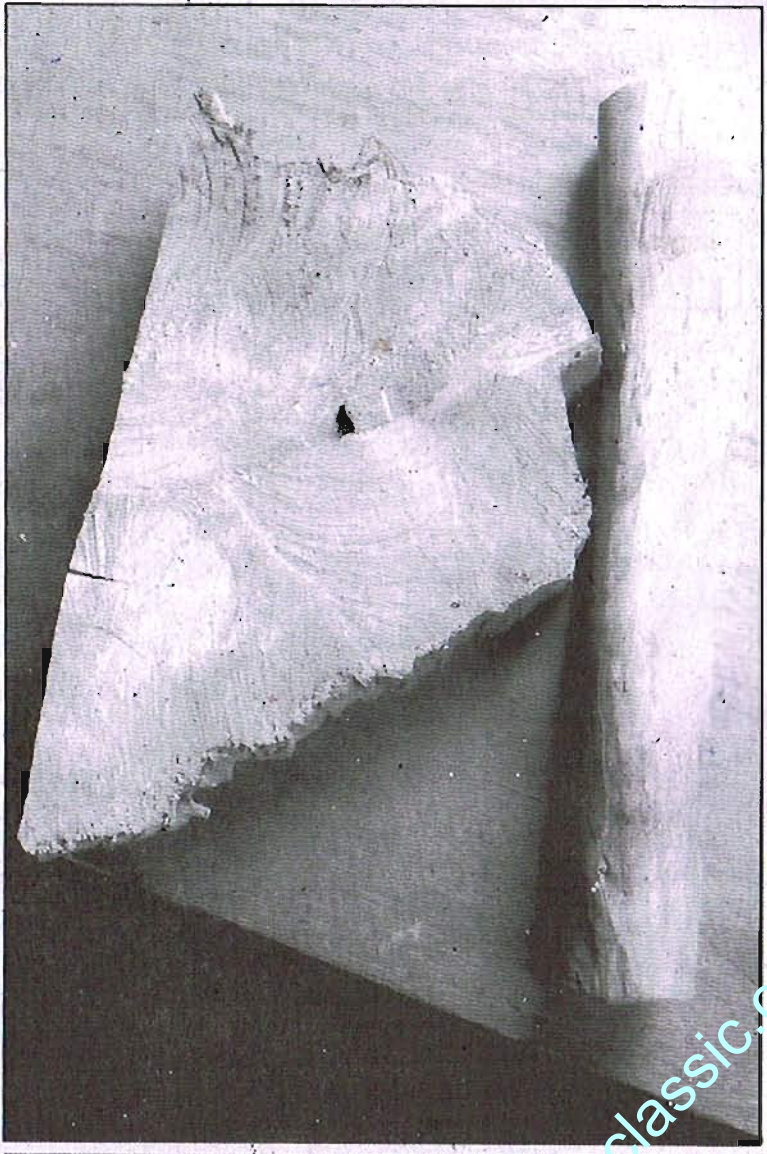
သစ်မင်းပင်ကို မမြင်ဘူးသော်လည်း သစ်မင်းသားအမျိုးမျိုးကို မတွေ့ဖူးတော့ပါ။ သစ်မင်းသည် မကျွေးကောင်းသောကြောင့် အတုလည်း ပေါများ၏။

ကရားသူ တွေ့ခဲ့ရဖူးသော သစ်မင်းပင်၏ အခေါက်သည် မကွက်၊ အကွက်နှင့် အလွန်ကို လှပ၏။ ယခု တွေ့ခဲ့ရသော သစ်မင်းသားသည် အခေါက်မပါပေ။ ဟိုပုံးနယ်ကရသော သစ်မင်းသားဟု သိရ၏။

သစ်မင်းပင်သည် ရှင်သန်စေရန် များသောအားဖြင့် အခြားသော သစ်မင်းပင်များကို ထိုသစ်မင်းပင်များက သူ့ကို ဝိုင်း၍ စားနေကြပုံကို သူ့ရိုက်ကောက်ကို အခြား သစ်မင်းပင်များက ဦးညွတ်နေကြသည်ဟု သိကြသည်။

သစ်မင်းသည် အခြားသော သစ်ကြမ်း၊ မသန်သော အသားများ အိမ်တွင် ပါဝင်နေပါက သစ်မင်းသားကို ရိုက်ထည့်ရိုက်ပါက အားလုံး သန့်စင်ပျားတော့၏။

ယုံရိုက်၍ မရသော မဝင်သော သစ်များကို သစ်မင်းသားကို သံလှိုင်း ချိန်၍ ရိုက်ထည့်လိုက်ပါက သစ်များသည်ဟု သိရ၏။

◆ သစ်မင်းသား

ကရားသူသည် ပုံတွင် မြင်တွေ့ရသော သစ်မင်းတစ်မျိုးကို ရှမ်းပြည်နယ်၊ တောင်ကြီးမြို့နယ်၊ အောင်သုခရွာကျောင်း ဆရာတော် ဦးသောဝိနန္ဒထံမှ တွေ့ရှိခဲ့ရပါသည်။ ဗဟုသုတအဖြစ် တင်ပြအပ်ပါသည်။

လွယ်ကောင်းအောင်

www.burmeseclassic.com

ရှင်၏ ဦးဆောင်စာတတ်မြစ်သော မြေတတ်ကို အောင်နိုင် သောစာတတ် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ အောင်နိုင်ခြင်းသည် မျိုးရိုးစဉ်ဆက် သက် ဆင်းဖြစ်ပွားတတ်သော ရောဂါဘယများနှင့် အတိတ် ကာလမှ ရောဂါဝေဒနာများ၏ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို ပေါ်ပေါက်ခံစားခြင်းကို ဖြစ်စေသည်။

ကြက်ခြေ တည်ရှိနေသဖြင့် သစ်သားစာတတ်အာနိသင် ယုတ်လျော့စေသည်ဖြစ်ရာ အောင်နိုင်ခြင်း ဆက်သွယ်မှု အာနိသင်လည်း ယုတ်လျော့ရ၏။

ထို့ကြောင့် မျိုးရိုးလိုက်သော ရောဂါဘယများနှင့် အတိတ်ကာလ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များသည်လည်း လက္ခဏာရှင်အား ထိရောက်စွာ ဒုက္ခပေးနိုင်စွမ်း မရှိချေ။

(c) လူသားလမ်း(ညွှန်လမ်း)အစနှင့် မြေပြင်လမ်း (ကာယလမ်း) အစတို့ ပူးယှဉ်ကာ အစငယ်များ ဖွာနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဤအမှတ်အသားသည် လက္ခဏာရှင် ငယ်ရွယ်စဉ် က ဝမ်းဗိုက်နှင့်ပတ်သက်သည့် ရောဂါဝေဒနာများ ခံစားခဲ့ရခြင်းကို ရည်ညွှန်း၏။

ဝမ်းဗိုက်ခြင်း၊ ဝမ်းပျက်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း စသည်တို့ ခံစားခဲ့ရတတ်သည်။

မကြာခဏ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသော်လည်း အခြားသော အမှတ်အသားများ၏ ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အထောက် အပံ့ အားကောင်းသဖြင့် ဝေဒနာရောဂါ ကြီးမားခြင်း ကား မရှိခဲ့ချေ။

(စ) နေမင်းလမ်းကြောင်းသည် လက်ဖခံနှင့်မှစ၍ လက်သူကြွယ်ရင်းသို့ တိုင်အောင် ထင်ရှားစွာ တည်ရှိနေသည်။ လုပ်ငန်းဆောင်တာများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းစေသကဲ့သို့ ကျန်းမာရေးလည်း ပြည့်စုံသည်ကို ဖော်ပြသည့် အမှတ်အသား ဖြစ် သည်။

ဤနေမင်းလမ်းကြောင်းသည် ကွေ့ကောက်နေခြင်း၊ ပြတ်တောက်မေးမိုက်ခြင်းတို့ ဖြစ်နေပါက ရောဂါခံစားမှု ဆိုင်ရာ ကိုယ်ခံအင်အား နည်းပါးခြင်းကို ပြဆိုသည်။ များသောအားဖြင့် အာရုံကြောအားနည်းခြင်းကိုပါ သင် နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်ပျက်စီး

တွဲဖက်ခံစားရတတ်သည်။

နေမင်းလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် စပါးစေ့ ခေါ် ကျွဲ သဏ္ဍာန် ရှိနေပါက ယာဉ်မတော်တဆဖြစ်ခြင်း ဥပစ္စေဒကကံ သင့်ခြင်းတို့ ကြုံရကိန်း ရှိလေသည်။ (ဆ) မြေပြင်လမ်း(ကာယလမ်း)အတွင်း လက်မရပ် နှင့် လက်ကောက်ဝတ်ကြားရှိ "တောင်ပြိုဟ်" ပေါ်တွင် ထင်ရှားသော ထောင်လိုက်လမ်းကြောင်း များက မေးမိုက်ခြင်းနှင့် အဖြတ်အတောက်များ ကင်းစင် အားကောင်းလှသည်။

ယင်းတို့သည် မြေပြင်လမ်းကို အရံ အကူအပံ့ပေး ကြ သော လမ်းကြောင်းများ ဖြစ်သည်။ တောင်ပြိုဟ်ပုံ ပရိယာယ်ကား "ဖိဝ" အသက်ရှည်နေထိုင်ခြင်း၊ ဖော်ပြလေရာ လက္ခဏာရှင်သည် အသက်အန္တရာယ် ထိခိုက်စေနိုင်သော ရောဂါဘယများ ခံစားခဲ့ရခြင်း မရှိသည်ကို ညွှန်းဆိုလေသည်။

နောက်ဆုံးအနေဖြင့် အဓိက အထောက်အကူ ထားသည်ကား "ဗဟိုပြိုဟ်" အထက်၊ မြေပြိုဟ် အခြေ(လက်သန်းနှင့် လက်ခလယ်အောက် ထက်ထက် အတွင်းရှိသောပြိုဟ်) (နီ) (ရှီ) (Shi) ဟူသော တရုတ်စာလုံး ပါရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ "သက်ရှည်ကျန်းမာခြင်း" ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့် ကောင်းကင်လမ်း(ရှလုံးလမ်း အထက်ကပ်လျက် ကြည့်ပါ။) (စ) (နီ) ဟူ၍ တွေ့ရပါမည်။

ထိုစာလုံး တည်ရှိရာ မြေပြိုဟ်၏ ပရိယာယ်တစ် မျှာ သေဆုံးခြင်း အခြေအနေ၊ အာယုဒါယ ဟူ၍ ဖြစ် သည်။ အသက်တာအတိုင်း သက်တမ်းစေ့ နေထိုင်ကာ အိုလွန်သေဆုံးခြင်းကို ညွှန်ပြခြင်းဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော အချက်အလက်များ အရ လက္ခဏာရှင်သည် ယနေ့ခေတ် ယေဘုယျ လူ့သက်တမ်းဖြစ်သော အသက်နှစ်(၇၀)အထက်များ စွာ နေထိုင်၍ လောကအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက် နိုင်မည့်သူဖြစ်ကြောင်း ကောက်ချက်ချရပေသည်။

ဟူဂျင်းစီ (ခေါ်) ဝူဂျင်းစီ (Hu Jin Zhi (a) Wu Jin Zhi)

မြန်မာ့သမားလတ် မင်္ဂလာဒုံ (တဆ-၄၁၉) (ဗိမ္မာဓရ ဂန္ဓိရာ စာတတ်ဆေးပညာရှင်)

ပိညာဉ်လောကသားများ၏ ပင်ရောက်မှုကပ် တုန်လှုပ်ခြင်းမှ ကင်းဝေးစေနိုင်သော ကာဓာသထဓာတ်ပြာဆေးတော်

လူကြီးလူငယ် ကျား၊မ မရွေး ယယ်စိတ်ကို ထိန်းချုပ်၍ မရဘဲ ခန္ဓာ ကိုယ် တုန်လှုပ်ပျက်စီးပြီး ငိုလိုက် မည်လိုက်ဖြစ်နေခြင်း၊ လက်သီး လက်မောင်း တန်း၍ ကြမ်းတမ်းစွာ လှုပ်ရှားနေခြင်း၊ အချို့မှ ဖတုန်မလှုပ် ကာမပြော မေ့ချင်သလောက် ဆောင် မှတ်ခြင်း...

အချို့မှာ လူ့အသိစိတ် လုံးဝ ကင်းပျောက်၍ အနားရှိ လူ့အားလုံးကို ဖျက်ကြိတ်ကန်ကြောက် ရိုက်နက် မှတ်ခြင်း၊ အချို့မှာ ပူးကပ်ခြင်းမရှိ မပြုဝေငေးငိုင်ငိုင် တွေဝေဝေးမော မတတ်ခြင်း...

ဤသော ဝေဒနာများကို ဖြစ်စေတတ် သော အကောင်အထည် သက်သေ အထောက်အထားပြုရန် မဖြစ်နိုင်သော ပိညာဉ်လောကသားများ၏ အနှောင့် အယှက်ဝေဒနာကို တဒဂ် ထွက်စွာ မျှောက်ကင်း ဖယ်ရှားပေးနိုင်သည့် ပြာဓာသထဓာတ်ပြာ ဆေးတော် နည်းပညာများကို ယုံကြည်သူများ က သုံးပြုနိုင်ကြစေခြင်း အကျိုးငှာ ယုံကြည်သူများကို ယုံကြည်သနပ်ပါသည်။

ဤဓာသထဓာတ်ပြာဆေးတော် ကြောင့် ဖော်ပြမည်ဆိုပါက ရခိုင် မြန်မာ ကြီး ဦးလှထွန်းကို မေ့၍ မရနိုင် ပါ။

ဘဝတက်လမ်း

စာတတ်ဆေးပညာနှင့် (၅)

ရန်ကုန်မြို့၊ အောက်ပုဗ္ဗန်တောင်၊ မြသင်္ဃေလမ်းတွင်ရှိသော ကားဝပ်ရှော့ အလုပ်ရုံပိုင်ရှင် ဗိသားစုများမှ ရခိုင် ဆရာကြီး ဦးလှထွန်းကို ဗိဘသဖွယ် ထားပြီး အတူနေထိုင်ပါသည်။ လွန်ခဲ့သော ၁၃၃၃ ခုနှစ်တွင် ပဲခူးမြို့၊ ဝိဇ္ဇာကုန်းတွင် အပြု၍ တည်ထားသော ယခု ဥဿာမြို့သစ်၊ ဘထူးရင်ကွက်တွင်းရှိ မနောဗိတ္တုမြို့ မဆုတောင်းပြည့် ဝေတီတော်ကြီး၌ ယခင်အခါ နတ်တော်လ တစ်လ တိုင်တိုင် ကျင်းပသော ဘုရားပွဲတော်၊ ဆေးပွဲတော်တွင် စာရေးသူမှ တိုင်းရင်း ဝိနောဆေးဖြင့်(အခမဲ့) တစ်လတိုင်တိုင် ချေ့ည ဇိဝိတဒါန ကုသိုလ်ပြုရာမှ ဘဝဆရာကြီးဦးလှထွန်း၏ ဆုံးမဩဝါဒ ကို ခံယူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဘဝဆရာကြီး ဦးလှထွန်းမှ...

'မင်းတို့ ဆရာလေးတွေဟာ အသစ် အသစ်ပေါ်လာတဲ့ နေ့ဂါးဝေဒနာနဲ့ ကိုက်ညီတဲ့ ဆေးဝါး အသစ်အသစ်တွေကို "ထိုလှုပ်ကြံဆ နည်းလမ်း" ဆိုတဲ့အတိုင်း ရှေးဟောင်း ကျမ်းစာပေများထဲက မဖော် ထုတ်ရသေးတဲ့ ဆေးပညာတွေကို ရှာဖွေ ဖော်ထုတ်ပြီး ကြိုးစားလုပ်ကိုင်နိုင်ပါမှ နိုင်ငံခြားဆေးပညာတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်တန်း နိုင်မယ်။ နိုင်ငံခြားဆေးပညာတွေလို ထိုးဆေး သောက်ဆေး ပုံစံနဲ့ လိုက်လုပ်လိုက်လံမှ သူတို့နောက်က ပေးပို့တဲ့ ဦးပုဆေး ပညာမှာ ထိပ်ဆုံးက ရပါလို့မိတဲ့ ဓာတ် ဆေးဆိုတာ ရှိတယ်။ ဒါနဲ့ ဓာတ်ဆေးပညာ ကို ရယူဖို့အား မှားယွင်းစွာ ဆက်ကျိုး စာအုပ်၊ ဒေသတွက် အရွယ်ဖယ်တုန်း ဝယ်ယူဆောင်း လေ့လာဖယ်ဆိုရင် နောင် ဝ. စံချိန်ချိန်မှာ အမှီတန်လာလိမ့်မယ်' နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်ပျက်စီး

ဟု ဆုံးမခဲ့ပါသည်။

‘ငါ အခု အသက် (၈၅) နှစ်ရှိပြီဖြစ်လို့ ငါ့မှာ ရှိတဲ့ “ကုသိုလ်အာယုဒ” ကို ဖမ်းကို ဝယ်ယူ။ ဒီကျမ်းအုပ်ထဲမှာရှိတဲ့ တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းကို အစီက ယားပြီး ငါ့ဆုံးမခဲ့တယ်’

ဟု ပြောခဲ့ပါသည်။

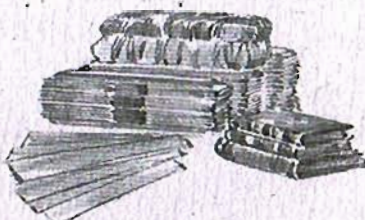
အဘဆရာကြီးသည် ဤတေဇာသထဓာတ်ပြာဆေးကို ရောင်းတမ်းဆေးအဖြစ်ဖြင့် မပြုလုပ်ဘဲ ဆရာကိုင်ဆေးအဖြစ်ဖြင့်သာ သုံးစွဲကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဘဆရာကြီးမှ ငှက်ဖျားဖြစ်နေသော လူနာကို ဤတေဇာသထဓာတ်ပြာဆေး မန်ကျည်းစေ့တစ်စေ့ခန့်ကို ရေနွေးနှင့်ဖျော်၍ တိုက်ပြီးနောက် ပလတ်တစ် ဝိုက်အငယ်စားဖြင့် ဆေးမှုန့်တို့ကို ငှက်ဖျားလူနာ နှာဝ အတွင်းသို့ မှုတ်ပေးပါသည်။

နှာဝနှစ်ဖက်ကို သုံးကြိမ်မှုတ်သွင်းပြီးနောက် လူနာမှာ ချွေးပြန်ပြီး နှာရည်ပူ၊ မျက်ရည်ပူများ ကျဆင်းကာ တုန်ခါနေသော ငှက်ဖျားလည်း ပျောက်ကင်းကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဘဆရာမှ ဆက်၍ ပြောခဲ့သည်မှာ...

‘ဒီ တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းဟာ အနန္တသိဒ္ဓိဝင် ဆေးထက်အဖြစ်ဖြင့် သုံးတတ်ယုံဆိုင်ရင် အလွန် အဖိုးတန်တယ် ဝမ်းပျက်တဲ့ ယောကျ်ားတွေ ထွက်ဆိုလို့ ယောက်ျားအဖွဲ့တွေအဖွဲ့အစည်းဟာ ဝမ်းပျက်တဲ့သူနဲ့ နားဆိုင်ထဲကို ပုတ်သွင်းလိုက် တစ်ကြိမ်တည်းနဲ့ ထွက်တယ်။ လူစိတ်ပျောက်အောင် အဖျက်တဲ့သူ ဆိုရင်တော့ အနည်းဆုံး (၃)ကြိမ်၊ (၅)ကြိမ်ထိ ဆက်တိုက် ပုတ်လိုက်တော့ ဘာကောင်ကြီးမှ ပူပူကပ်တော့တဲ့ ပျောက်ကင်းသွားမယ်’

ပျောက်နေတဲ့ အချိန်မှာ သူတို့ပြောရတာ ပြောနေမှာပဲ။ သူတို့ကိုယ်သူတို့ စုန်းလို့ ပြောပြော၊ ကလေးလို့ဆိုဆို ငါက အောက်လမ်းဆရာ ဘယ်သူလို့ပြောပြော ဟိုတက်ဘဝကလာတဲ့ သိုက်ဆန်နယ်၊ မွဲဝိုင်းလို့ ဆိုဆို ဟိုးထက်၊ မယ်ထက်ဆိုပြီးတော့ပဲ ပြောပြော...

ပျောက်ကင်းလွယ်နေတာကို ယဝါခင်ဘာ ထွက်သွား၊ အခင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဒီ တော်လှန်ရေးအဖွဲ့အစည်းဟာ ပုတ်ပါ’ ဟု ဆုံးမပြောခဲ့ပေးတော့တဲ့ နယူးပြီး စာရေးသူမှ ဘဆရာကြီးဦးလှထွန်းကို သားတပည့်အဖြစ် မှတ်ယူပါရန် ဦးချကန်တော့လိုက်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ၁၃၃၅ ခုနှစ်တွင် ဖော်လမြိုင်မြို့၊ ရှမ်းစုရပ်ကွက်၌ တိုင်းရင်းမြန်မာ (ဖိဝက) ဆိုင်းဘုတ်တင်၍ ဆေးခန်းဖွင့်ပြီး ကုသခဲ့ချိန်မှ အစပြု၍ ကုသုံးပဒေသာ စွယ်စုံကျမ်းကြီးတွင် ဖော်ပြထားသော တေဇာသထဓာတ်ပြာဆေးကို အနည်းငယ် ပြုပြင်ကာ ဆေးဖုတ်ခဲ့ပါသည်။

ဆေးခန်းသို့ လေ့လာဖုတ်အောင် ဝေဒနာရှင်များကို ဤတေဇာသထဓာတ်ပြာဆေး မန်ကျည်းစေ့တစ်ခြမ်းခန့်ကို ရေနွေးနှင့်ဖျော်၍ တိုက်ရာတွင် ထိုဝေဒနာမှာ သက်သာပျောက်ကင်း သွားသောကြောင့် ဆရာကိုင်ဆေး အဖြစ်ဖြင့် သုံးခဲ့ပါသည်။

နေ့အခါတွင် လူနာဝေဒနာရှင်များ နှင့် ဆေးပေးဆေးကုခြင်း၊ တစ်ခါ တလေ ပုတ်ခင်းပစ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း။

ညဉ့်နက်သွားသော အခါမျိုးတွင် နံနက် အိပ်ရာထချိန် ခေါင်းဒဏ်ခံခြင်း၊ ခံစားသော အခါ၌ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ဤ တေဇာသထဓာတ်ပြာဆေး နှာဝသို့ ထည့်ကာ ရှူလိုက်ပါသည်။ ထိုသို့ ဓာတ်ပြာဆေးကို ရှူလိုက်ပါသည် ဦးနောက်ကြောများ မျက်ရည်ပူများ နှာဝထိပ်တွင် စာရေးသူ ခက်သော ခံစားမှုကို တစ်ပြိုင်တည်း ခံစားရကာ နှာရည်များ မျက်ရည်ထွက်လာကာ ထိုနှာရည်များကို ညှစ်ထုတ်လိုက်သည်နှင့် ပကတိ ဦးနောက်ကြောပြင်း မျက်စိကြည်လင်၍ ဦးနောက်တစ်ခုလုံး ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွားသည် ဟု ကိုယ်တိုင် ခံစားရပါသည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် စာရေးသူ ကော့ဘိန်း ကော့ပေါက် ကျေးရွာ တပည့်များက ပင့်ခေါ်သဖြင့် နံနက် (၆) နာရီတွင် ဘုတ်စက်လှေကို စီးသွားပါသည်။

နံနက်စောစော အစားအစာအပြု ဘုတ်လှေပေါ်တွင် ရောင်းသော အစားအစာများကို ဝယ်စား၍ နေ့လယ် (၁) နာရီခန့် အချိန်ကျမှ တပည့်အိမ်သို့ ရောက်ပါသည်။

တပည့်အိမ်ရောက်၍ တစ်ညအိမ် နောက်နေ့နံနက်တွင် စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် ဝမ်းပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ ဝမ်းကိုက်ရောဂါကို ခံစားရပါသည်။ အိမ်ရှင်တွေကို စာရေးသူ ဝမ်းပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ ဝမ်းကိုက်ဝေဒနာ ဖြစ်ပွားတာကို မသိစေချင်တာကြောင့် တေဇာသထဓာတ်ပြာဆေး မန်ကျည်း

တစ်ခြမ်းခန့်နှင့် သည်းခြေဖျော် ကွမ်းသီးခြမ်းခန့် ရောပြီး ဝမ်းတစ်သွားလျှင် တစ်စွက်စိတ်၌ သောက်သည်။

နောက်တစ်ကြိမ်သွားလျှင် နေ့

ပျောက်စိတ်၌ သောက်ပြန်ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့တည်းမှာပင် ဝမ်းရှစ်ကြိမ် ပျောက်ပြီး ဝမ်းကိုက်သွားတာကို ပျောက်တိတ် သောက်လိုက်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်မိုးလင်းသည် မိုးရာသီမှာ ဝမ်းပျက်၊ ဝမ်းကိုက်၊ ဝမ်းပျက်သည် ဝေဒနာအားလုံး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း ကိုယ်တိုင် ဆေးမှတ်တမ်းတစ်ခု ရရှိခဲ့ပါသည်။

ပျောက်ပြီး ဝန်းခနဲ ပူးကပ်နေသည့် ပယောဂစ္ဆေဝေဒနာကို တော့မှာပင် ခုနှစ်မှ တွေ့ကြုံရပါသည်။ ဖော်လမြိုင်မြို့၊ သံလွင်ဈေးနှင့် ကျောက်ချင်းဆိုင်မှာ စာရေးသူ ဆေးခန်းထားပါသည်။ သံလွင်ဈေးသည် ဝမ်းပျက်ခြင်းဖားမှာ ရှိတာကြောင့်

ဝမ်းပျက်များ ရှိကြသည်။ ငါးဒိုင်မှာ ပျောက်ကြသည် လူငယ်များမှာ ပျောက်ပြီး ရွာများမှ လူငယ်များ ဖြစ်ကြသည်။

လူငယ်များဖြစ်သည့်အတွက် ညနေ မှုတ်ပေးပေးချိန်မှာ ပွဲဈေးတန်း၊ ကမ်းဈေး၊ လျှောက်လည်ပြီး ပြန်လာကြသည့်အချိန် ည (၉) နာရီလောက်မှာ ပျောက်သော လူငယ်မှာ သတိမရှိ လူအသိစိတ် ပျောက်ပြီး အနားမှာ မသိတောင်းတွေ သေတ္တာတွေကို ဖြုတ်တင်ပေးပေးပေး ပျောက်ကြောင်း သိရသဖြင့် တစ်ခန်းစီ ပြန်လေ့လာကြည့်ခဲ့ပါသည်။

ထို့အတွက် အဖော်သူငယ်ချင်း (၅) ယောက်မှ ဝိုင်းဖိ ဖမ်းချုပ်ပြီး ချစ်ချစ်လည်ပင်းစွပ်သည့်လူက စွပ်စွပ်များ ပညောင်ရေအိုးက ရေကို တိုက် ပျော်သကဲ့သို့ တိုက်သော်လည်း ငြိမ်မချိတ်ခြင်း မရှိတာကြောင့် စာရေးသူ မိမိတို့အဖော် လာဖူးနေသော မြစ်ချစ်ဦးမှ လာရောက်ပြီး အကျိုး

အကြောင်း ပြောပြကာ အကူအညီ တောင်းခဲ့ပါသည်။

လူစိတ်ပျောက်ပြီး ကြမ်းတမ်းနေသည့်အတွက် စာရေးသူ လိုက်မသွားပါ။ “တေဇာသထဓာတ်ပြာ ဆေး တော်ကိုသာ နှာခေါင်းပေါက်ထဲကို အပြည့်သိပ်ထည့်လိုက် ငြိမ်သွား လိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ တစ်ခါနဲ့ မငြိမ်ရင် သုံးလေးခါလောက် မှုတ်ထည့်လိုက်” ဆိုပြီး ပေးလိုက်ပါသည်။

နံနက်မိုးလင်းတော့ မောင်ချစ်ဦးမှ ရောက်လာပြီး...

‘ဆရာပြောတဲ့အတိုင်း တေဇာသထဓာတ်ပြာဆေးကို နှာခေါင်းထဲကို အပြည့်မှုတ်ထည့် လိုက်တာနဲ့ ငြိမ်ကျသွားတယ်ဆရာ။

ငါးမိနစ်လောက်နေတော့ တစ်ခါ ပြန်ပြီးကြွလာလို့ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်ထည့်လိုက်မှ ငြိမ်ပြီး အိပ်ပျော် သွားတယ်။ အခု မနက်တော့ အလုပ် လုပ်နေပြီ’

ဟု လာရောက်ပြောပြပါသည်။ စာရေးသူ ဆုံးဖြတ်မိတာက ဤ တေဇာသထဓာတ်ပြာ ဆေးတော်၏ အစွမ်းသတ္တိ အကျိုးကျေးဇူးကို ပယောဂ ကုနိုင်သော ဆရာမဟုတ် သော်လည်း သာမန်လူများ အသုံးပြု တတ်ပါက ထို ပူးကပ်တုံ့လုပ်နေသော (ဝိညာဉ်) ပယောဂများကို ဖယ်ထုတ် ပျောက်ကင်းစေနိုင်ကြောင်း လက်တွေ့ မှတ်တမ်းတင်မိပါသည်။

တေဇာသထဓာတ်ပြာဆေး

ဖော်စပ်ခြင်းနည်းပညာ (စာ-၃၀)

ကိုယ်တိုင် အနည်းငယ် ပြုပြင်၍ သုံးသောဆေးနည်း

- ၁။ ယမ်းအိမ်းဆား ၁၀ ကျပ်သား
- ၂။ ငွေကာအား ၁၀ ကျပ်သား

- ၃။ ဘင်္ဂလိဆားအိ ၁၀ ကျပ်သား
- ၄။ သိန္ဓွာဆား ၁၀ ကျပ်သား
- ၅။ ဆားဆော်ဒါ ၁ ဝိယာ

အထက်ပါ ဆေး (၅) ပါးကို တစ်မည်ချင်း မှုန့်နေအောင် ထောင်းပါ။ ထောင်းပြီး အမှုန့်ကို ရော၍ ဆန် တစ်ပြည်ဝင် မြေအိုးထဲထည့်ပါ။ အပေါ်က စလောင်းဖုံး၍ ဇော် (၃) ထပ်မံပါ။

တစ်တောင့်ထွာပတ်လည် ဇောက်အနက် တစ်တောင့်ခန့် မြေတွင်း တူးပါ။ ဆေးအိုးကို တွင်းအလယ်တွင် ထားပါ။

သေးငယ်သော သစ်ကိုင်းခြောက် သစ်စများဖြင့် တစ်နှာခွီကြွာကြွာ မီးတိုက်ပါ။ တစ်နှာခွီ ပြည့်သွားသော အခါ ထင်းထပ်မထည့်ရတော့ဘဲ အလိုအလျောက် အေးအောင်ထားပါ။

ထေးဆိုး ထားသော သောက်ခဲမှ ဇီဝိတိုက်မှ ဖော်ထုတ်ပြီး အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ ဇီဝိယုန်များပါက ထေးဆိုးများမှာ ကျောက်ခဲကိုလို မာသွားပါသည်။ နှာမှတ်ထေးဆိုး အသုံးပြု၍ မရပါ။

ဆေးအိုးအတွင်းမှ ဆေးသားမှာ ပွရောင်းပြီး လျှာနှင့် တို့ကြည့်ပါက ပူသော၊ စပ်သော၊ ငန့်သော၊ ခါးသော ရသာဓာတ်များ ထွက်ပေါ်လာတတ်ပါသည်။ သို့မှသာ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

မီးပေးပျော့သွားပါက လျှာနှင့် တို့ကြည့်လျှင် အငန်ဓာတ် ရသာတစ်မျိုး တည်းသာ ရှိနေပါကလည်း တေဇာသထဓာတ်ပြာဆေး မဖြစ်ပါကြောင်း နှင့် ဆေးအတွက်ကြောင့် ဘေဂျက် ဆိုးကျိုး မရှိကြောင်းကို လက်တွေ့အရ ရေးသားဖွင့်ဆိုပါသည်။

မြန်မာသမားတစ် ဖင်းတင်မောင်

(ဟမေ-၄၁၉)

(ဂိဇုလေဂ ဂန္တီရ ဓာတ်ဆေးပညာရှင်)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းသားဝါးထုတ်ပုံစံ 0412 YR 00460
 လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တဆထလ(တိုး)-၁၃၃

အဆီကျအကြောပြုဆီ၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့
မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့
ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုဖက်အမှတ်တံဆိက (တနယ်စင်း) ၀၃၀/၀၁၁၇

"ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်း ကျ
 အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရုံရင် လက်တို့သတင်းပေး
 ပါဦး။"

"သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆီ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရွှေထောင့်
 ကကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။
 လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီ မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။
 ဂီတနယ်မှာ စည်းနုဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနုဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း
 ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။"

"ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာ
 လား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။"

"ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်ဘဲ
 ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေဝန်
 လေမြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊
 ခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလဲခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဝိုက်နာ၊ ဝိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊
 အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ ဖျက်စီးမှုနဲ့ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်
 မှိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ ဖျက်နာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊
 အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအိမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်
 ကင်းစေပါတယ်။"

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလွန်နေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေ
 မက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကပ်
 ကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။"

"ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်း
 တစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျား၊ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ယူတာသမားတွေ
 အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်မှိုင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေး
 က ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်ဘဲ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်း
 ကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။"

ရန်ကင်းမြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးဖျော်ဖြေရေးအဖွဲ့ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးပို့မည်။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းသားဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း
 အမှတ်-၅၂/၃၅၆၊ မေဓာဝိလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃၂
 မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၅၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

၁၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

S.A Lighting **SOE AUNG & BROTHERS COMPANY LIMITED**
 ဦးအောင်(ဘရားသား) 首 旺 照 明

ဤကုမ္ပဏီတွင် မှန်ကန်သော အမျိုးအစား၊ သင့်တော်သော နှုန်းထားဖြင့် လက်လီလက်ကား အထူးနှုန်း ရရှိနိုင်ပါသည်။

Create Your Dream With S.A Lighting

J-LITE
 TAIWAN ဝါးအလှဆင်ပစ္စည်းများနှင့် CRYSTAL ဝါးဆိုင်များ
 IEM
 FKS
 FKS
 Magnum Cable Made In Malaysia

Central Cables Berhad (MADE IN MALAYSIA) XLPE

CROWN WIRE ABB classiq II CLIPSAL MITSUBISHI MK

(A/B) 30th Street, Pabedan Township, Yangon, Myanmar. ☎ 246434 240111 FAX: 252320
 (A/B) 30th Street, Pabedan Township, Yangon, Myanmar. ☎ 248294 246829 246031 385614
 Kaba Aye Pagoda Road, Yankin Township, Yangon, Myanmar. ☎ 663234 663088 662736 662842
 Ruby Street, Saw Bwar Gyi Gone, Insein Tsp., Yangon, Myanmar. ☎ 663778 667583 FAX: 653055
 110, Pyay Road, 10 Miles Gone, Insein Tsp., Yangon, Myanmar. ☎ 662140 666176 701481 69730 78113

www.burmeseclassic.com

အားကစားသမားများအတွက်
သိပ္ပံနည်းကျ ဖော်ပြထားသော

ဇော်ပျံ

အာရှ အကျိတ်ကြေး
လိမ်းဆေးကြေး

ဇော်ပျံဆေးတိုက်

အမှတ် ၂၉၀၊ ဗညားဒလလမ်း၊ တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ☎ ၅၅၂၀၅၇

၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ - ဇူလိုင်လ ၂၀၁၇ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ - ဇူလိုင်လ

အသက်ရှည် အဘွားဒေါ်အေးစို၏ ကျန်းမာနည်း

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော် ယုတ်မကွေးတိုင်းဒေသကြီး အထက်မင်းလှ မြို့နယ်အတွင်းရှိ (မန်း) သံပရာကန်ရွာ ကလေးသို့အဘွားဒေါ်အေးစိုကြီးအသက်(၁၀၇) နှစ်၏ လမ်းညွှန်မှုနှင့်အတူ ရောက်ခဲ့လေတော့ လျှင်။

ထိုသံပရာကန်ကျေးရွာလေးတွင် အသက် (၁၀၆)နှစ်ရှိ အဘွားဒေါ်အေးစိုဆိုသူ နေထိုင် ပါ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်သည် အဘွား ဒေါ်အေးစိုအား နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ကိုကနေ ဖော်ထုတ်ရေးသားရန် အလို့ငှာ မျက်စိခွဲခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သံပရာကန်ရွာကလေးသည် သန့်ရှင်း လှပသည့် ရွာကလေးဖြစ်သည်။ ရွာ၏ အနောက်မြောက်အရပ်နှင့် မြောက်ဘက် အရပ်ထိတို့တွင် ရေနံချက်စက်ရုံကြီးများ ထည့်ထားလည်ပတ်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ မြင်ပေသည်။

ရွာ၏ အရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်းဆီတွင် မြို့ကတောရ စာသင်တိုက်ကြီး ရှိ၏။

ကျွန်တော်သည် ရွာထိပ်တွင်ရှိသော ကျောက်ရည်ဆိုင်တွင် ခေတ္တနားနီ လက် ကြံရည်ဝင်သောက်ရင်း ဆိုင်ပိုင်ရှင်ဦးလေး

အဘွားဒေါ်အေးစို၏နေအိမ် သွားရာ လမ်းညွှန်မှုကို မပြုနိုင်ကြည့်မိသည်။

ဟော...ဟို ရွာဘေးမကြီးအတိုင်း အတည်သွား။

အဘွားဒေါ်အေးစို

လမ်းရဲဘယ်ဘက်က ပျဉ်ထောင် လေးပင်အိမ်ကြီးဟာ ဝါတူ သွားချင်တဲ့ အဘွားဒေါ်အေးစိုအိမ်ပဲ

ကျွန်တော်သည် လက်ခံရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးလေး

စာမေးပွဲကြီး

အောင်စေ့စေ့တည်း

ကျောင်းသားကျောင်းသူများတို့သည် အတန်းတင် စာမေးပွဲကြီးကို မကြာမီ အချိန်ကာလတွင် ရင်ဆိုင်ကြ တွေ့ရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နှစ်ပတ်လုံး စွဲလုံ့လ၊ ဝိရိယ အပြည့်ဖြင့် အားသွန် ခွန်စိုက် ကြိုးပမ်းခဲ့မှုများကို အိတ်သွန်ဖာမှောက် ထုတ်ပြ ကာ အစွမ်းပြကြတော့မည်ဖြစ်၏။

စာမေးပွဲဖြေဆိုခြင်းသည် ဘဝကို မြင့်တက်သွားစေ သော အကြောင်းအရာများထဲတွင် တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်၍ ထိုအကြောင်းတရားကို အောင်မြင်စွာ ဆောင် ရွက်နိုင်ရန် မိမိကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် စိတ်ဓာတ် ကို ကြီးမားထက်မြက်အောင် မွေးမြူထားဖို့ရန် အထူး လိုအပ်ပါသည်။

တချို့ကျောင်းသားကျောင်းသူများသည် စာမေးပွဲကြီး ကို ထိတ်လန့်တတ်ကြ၏။ ခြေဖျားလက်ဖျားများ အေးကာ ရင်တွေ တဒိန်းဒိန်းခနဲအောင်ပင် အလွန် ကြောက်ရွံ့တတ်ကြ၏။

အမှန်တကယ်တွင်မူ မိမိ တစ်နှစ်ပတ်လုံး သင်အံ့၊ လေ့ကျက်ခဲ့သော စာများကိုသာ ပြန်လည်ဖြေကြားရ မည်ဖြစ်ရာ စာမေးပွဲကို လန့်စရာမလိုပါ။

ထိုထိတ်လန့်စိတ်သည် အင်အား ပြင်းလာသောအခါ အတွင်းစိတ်(မသိစိတ်)သို့ ရောက်သွားပြီး ထို တန်ခိုးကြီး သော မသိစိတ်သည် ထိုကျောင်းသားအား စာမေးပွဲ ဖြေဆိုခါနီးတွင် ဖျားနာတတ်ခြင်း၊ ဝေဒနာတစ်ခုခုပေါ် တတ်ခြင်း၊ လူမှုရေးကိစ္စ မိသားစုအရေးကိစ္စ အစရှိ သည့် အနှောင့်အယှက်တစ်ခုခုတို့ကို ဖန်တီးပေးတတ် သည်ဖြစ်ရာ ထိုကြောက်လန့်စိတ်ကို မိမိတို့၏ စိတ် သန္တာန်ဝယ် လုံးဝ ဝင်ရောက်မလာအောင် အသိ၊ သတိ လေးဖြင့် ဖယ်ထုတ်ထားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျောင်းသားကျောင်းသူ များအတွက် မလိုလားအပ်သော အနိဗ္ဗာရုံ ကိစ္စများ ကင်းဝေးစေရန်၊ မြင်းကောင်းခွာလိပ် မဖြစ်စေရန်၊ လှေပြေးရင်း တက်ကျိုးမဖြစ်စေရန်၊ ကံပွင့်ကံမြင့် ဖြစ်စေရန်...

စာမေးပွဲကြီးကို ကောင်းမွန်စွာ ဖြေဆိုနိုင်ကာ အောင်မြင်မှု သရဖူဆောင်းနိုင်ရန်အတွက် အထောက်အကူပြု အစီအရင်လေးကို ရေးသားတင်ပြပေးလိုက် ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် အလိုရှိရာ ဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။ ကိုယ်တော်ကို လှူဒါန်းခြင်း၊ ကိုရင်ကို လှူဒါန်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပြီး အထက်ပါနည်းကို မိမိတို့ သိရှိသည့် အထက်ပါနည်းဖြင့် အလိုရှိရာ ဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

ထိုအချိန်တွင် အလိုရှိရာ ဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။ ကိုယ်တော်ကို လှူဒါန်းခြင်း၊ ကိုရင်ကို လှူဒါန်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပြီး အထက်ပါနည်းကို မိမိတို့ သိရှိသည့် အထက်ပါနည်းဖြင့် အလိုရှိရာ ဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

(၁) ရက်သားသမီးအားလုံးတို့သည်...

(၁) ကြွင်းပျဉ်

- ပဏ္ဍိတအကျဉ်းကို နေ့စဉ် သက်ရွယ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- တနင်္လာနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းတွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို ကိတ်မုန့်(၂)ခု လှူဒါန်းပါ။
- ကြာသပတေးနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းတွင် အိမ်ရှိဘုရားရှင်ကို အတွင်းတွင် အိမ်ရှိဘုရားရှင်ကို ပဲမုန့်(၅)ခု လှူဒါန်းပါ။

(၂) ပဟုတ်) ပန်းသီး(၅)လုံး ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။
သောကြာနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းတွင် ကိုရင်တစ်ပါးကို သင်္ဘောသီး(၆)စိတ် လှူဒါန်းပါ။

ထိုအစီအရင် (၃)မျိုးကို တစ်လလျှင် (၁)ကြိမ် ပြုလုပ်ပေးထားကာ ဆောင်ရွက်ကြရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ပဏ္ဍိတအကျဉ်းတိုင်း... ဘုရား၊ ရဟန်း၊ ကိုရင်တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီးတိုင်း ပြုခဲ့သော ကုသိုလ်ကို ပြန်လည် သစ္စာဆိုကာ စာမေးပွဲကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ အလိုရှိသောဆုကို လေးလေးနက်နက် (၃)ကြိမ် တောင်းပါ။

ပဟုတ်...
ဘုရားတပည့်တော်၊ တပည့်တော်မသည် ပဏ္ဍိတအကျဉ်းကို (...) ဆက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့ပြီးပီပြီ အရှင်ဘုရား၊ ဤမျှနိဗ္ဗာန်သော သစ္စာစကားကြောင့် တပည့်တော် မကြာမီ ဖြေဆိုရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။ စာမေးပွဲကြီးကို အမှတ်ကောင်းကောင်း၊ ဂုဏ်ထူး များစွာဖြင့် အောင်မြင်ပါစေ။

တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မသည် ဘုရားရှင်အား ပန်းသီး(၅)လုံး ကို သွန်သင်ပြီး ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါသည် အရှင်ဘုရား ဤ မျှနိဗ္ဗာန်သော သစ္စာစကားကြောင့် တပည့်တော် မကြာမီ ဖြေဆိုရ တော့မည် အာနိတင် စာမေးပွဲကြီးကို အမှတ်ပြည့်အောင် ဖြေဆိုနိုင်ကာ အဆင့်မြင့်ဖြင့် အောင်မြင်ပါစေ။
အလိုရှိသည့်အထက်ပါနည်းဖြင့် အလိုရှိရာ ဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။ ကိုယ်တော်ကို လှူဒါန်းခြင်း၊ ကိုရင်ကို လှူဒါန်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ပြီး အထက်ပါနည်းကို မိမိတို့ သိရှိသည့် အထက်ပါနည်းဖြင့် အလိုရှိရာ ဆုကို (၃)ကြိမ်တောင်းပါ။

(၂) ကြွင်းပျဉ်

- ပဏ္ဍိတအကျဉ်းကို နေ့စဉ် သက်ရွယ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- တနင်္လာနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းတွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို စမူဆာ(၃)ခု လှူဒါန်းပါ။
- သောကြာနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းတွင် အိမ်ရှိဘုရားရှင်ကို သင်္ဘောသီး(၆)စိတ် ဆက် ကပ်လှူဒါန်းပါ။
- စနေနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းတွင် ကိုရင်တစ်ပါးကို ထန်းလျက်(၇)လုံး လှူဒါန်းပါ။

(၃) ကြွင်းပျဉ်

- “တဟိံ တဟိံ” အစရှိ ဂါထာကို နေ့စဉ် သက်ရွယ်ဖတ်ပူ ဇော်ပါ။
- ပုဂ္ဂလိကနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းတွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို လိမ္မော်သီး(၄)လုံး လှူဒါန်းပါ။
- စနေနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲ အတွင်းတွင် အိမ်ရှိဘုရားရှင်ကို နာနတ်သီး(၇)စိတ် (သို့မဟုတ်) ထန်းလျက် (၇)လုံး ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။
- တနင်္လာနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းတွင် ကိုရင်တစ်ပါးကို အာလူးကြော်(၁)ထုပ် လှူဒါန်းပါ။

(၄) ကြွင်းပျဉ်

- အောင်စကြာပန္နိကို နေ့စဉ် သက်ရွယ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- ကြာသပတေးနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲ အတွင်းတွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို ပန်းသီး(၅)လုံး လှူဒါန်းပါ။
- တနင်္လာနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းတွင် အိမ်ရှိဘုရားရှင်ကို အာလူးကြော် တစ်ပန်းကန် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။
- တနင်္လာနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းတွင် ကိုရင်တစ်ပါးကို ကိတ်မုန့်(၂)ခု လှူဒါန်းပါ။

(၅) ကြွင်းပျဉ်

- ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို နေ့စဉ် သက်ရွယ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- သောကြာနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်း တွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို သင်္ဘောသီး(၆)လုံး လှူဒါန်းပါ။
- တနင်္လာနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီခွဲအတွင်းတွင် အိမ်ရှိဘုရားရှင်ကို ဩရည်(၂)ခွက် ဆက်ကပ် လှူဒါန်းပါ။

၃။ အင်္ဂါနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီအတွင်းတွင် ကိုရင်တစ်ပါးကို ဆီးသီး(၃)လုံး လှူဒါန်းပါ။

(၆) ကြွင်းလျှင်

၁။ စနေနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီအတွင်းတွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို နို့ဆီ(၁)ဘူး လှူဒါန်းပါ။

၂။ အင်္ဂါနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီအတွင်းတွင် အိမ်ရှိဘုရားရှင်ကို စမူဆာ(၃)ခု ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

၃။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီအတွင်းတွင် ကိုရင်တစ်ပါးကို လိမ္မော်သီး(၄)လုံး လှူဒါန်းပါ။

(၁) ကြွင်းလျှင်

၁။ ဝါကြာဂါထာကို နေ့စဉ် သက်ရွှေ့တ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ရဟန်းတစ်ပါးကို အာလူးကြော်တစ်ထုပ် လှူဒါန်းပါ။
၂။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီအတွင်းတွင် အိမ်ရှိဘုရားရှင်ကို လိမ္မော်သီး(၄)လုံး ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါ။

၃။ ကြာသပတေးနေ့ နံနက်(၆)နာရီ မှ (၇)နာရီအတွင်းတွင် ကိုရင်တစ်ပါးကို မြေပဲလှော် (၅)လုံး လှူဒါန်းပါ။

ကျောင်းသားကျောင်းသူများ အတန်းတင် စာမေးပွဲကြီးကို အဆင်ပြေပြေ ချောချောမွေ့မွေ့ အမှတ်ရရှိအောင် ဖြေဆိုနိုင်ကြကာ ဂုဏ်ထူးများစွာဖြင့် အောင်မြင်အောင်မြင်ကြပါစေသတည်း။

၁၀၀၀၀၀ လှူကြပါစေ။

အောင်စုနှစ်(ကျိုက်လတ်)

စာမျက်နှာ (၁၂၅)မှ အဆက်

မရှိ" ဂါထာ(၇)အုပ်အား အဆက်မပြတ် ရွတ်ဖတ်သံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ဂါထာရွတ်၍ ပြီးဆုံးချိန်တွင် ကျောင်းလှေကားမှ ခြေသံများ ကြားလိုက်ရလေသည်။

ပြုကြသည်။ ဘာမျှ ရှာမတွေ့ကြ။ သားထွက်ဂါထာ" ဖြစ်ကြောင်း ကျောင်းမကြီး အလယ်တွင် သိရှိရပါသည်။ ဂါထာတော်မှာ... "ဥုံ ဂေါဏောပုတ္တံ ဝနေစရံ သန္တိ ဘောယျံ" ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

သားထွက်ဂါထာ" ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ဂါထာတော်မှာ... "ဥုံ ဂေါဏောပုတ္တံ ဝနေစရံ သန္တိ ဘောယျံ" ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

မောင်မျိုးသန့် (မအူပင်)

စားပြုအဖွဲ့သည် ဆရာတော်ကြီး၏ ကျက်သရေခန်းသို့ဝင်ကာ ငွေကြေး နှင့်ပစ္စည်းများအား မွေဖန်နက်ရှာဖွေမှု

မှတ်ချက် ဆရာတော်ကြီး ရွတ်ဆိုသည့် ဂါထာတော်မှာ အကာပြန် "ရွာမ

စာရှုသူ... သုတေသီနှင့် ဝါသနာရှင်များ ခင်ဗျား...

ယခုဆောင်းပါးပါ ဆရာတော်ကြီး တပည့်ဒါယကာများနှင့် အဆက်အနွယ်များရှိက ဆရာတော်ကြီးကြောင်း ပြည့်စုံစွာ ဤနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ မှတ်တမ်းတင်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်... ဦးကျော်မိုးသိန်း စာတည်းချုပ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မာဂဓေတုတော်ကြီး ဦးညေယျ၏

အာဇာနည် ဂါထာတော်

မောင်မျိုးသန့် (မအူပင်)

လှူဒါန်းခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၆၀)ကျော်ကာလ၊ ရောဝတီ... ညောင်တုန်းမြို့နယ်၊ ထုံးဝကျေးရွာအုံ ရွာဦး... မတော်ကြီးကျောင်းကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးမှာ... မတော်(၇၂)နှစ်ရှိ ဆရာတော်ဦးညေယျဖြစ်သည်။... ကျောင်းတွင် ကိုရင်ငယ်(၅)ပါးနှင့် ကပ္ပိယကြီး (၁)ဦးသာ... ပါသည်။

ရေအိုးကိုယ်စီဖြင့် ဆရာတော်ကြီးရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ ရေအိုးများချ၍ ဆရာတော်ကြီးအား ဝတ်ဖြည့်ပြီးသည်နှင့်...

ဆရာတော်ကြီးသည် စာပေပရိယတ္တိ၌ ကျွမ်းကျင်နံ့... ဝါသာ ရှေးဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ်သည်။ ရွာရှိ လူကြီး... ငယ်အားလုံး ဆရာတော်ကြီးအား ချစ်ကြောက်ရိုသေ... ဖြစ်သည်။ ကျောင်းအတွက် ချိုးရေ၊ သုံးရေများအား... မျှတစွာ ကျွမ်းကျင်စွာ ရေအိုးကိုယ်စီဖြင့် သယ်ယူဖြည့်ဆည်း၍... ဝတ်ယူလေ့ ရှိကြလေသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှာ ကျေးငှက်များနှင့် မကြာခဏ... မာဂဓ" စကား ပြောကြားလေ့ရှိသည်ကို တွေ့မြင်ရ... လေသည်။ ထိုသို့ "မာဂဓ" စကား ပြောဆိုတတ်ကျွမ်း... ပြောကြား၍ "မာဂဓ" ဆရာတော်ကြီးဟု ကျော်ကြား... လေသည်။

'ဆရာတော်ကြီးကျောင်းမှာ ရေလိုအပ်နေလို့ လာလှူပါတယ် ဘုရား လက်ခံတော်မူပါ' ဟု လျှောက်ထားပြီး ရေအိုးများ ကပ်လှူခဲ့ကြလေသည်။

ရွာထဲမှ လုံမငယ်များ မဟုတ်ကြောင်း ဆရာတော်ကြီး ရိပ်စားမိလိုက်သည်။ လှူခဲ့သော အိုးအတွင်း၌ ရေများဆုတက်လာကာ ပြည့်လျှံသည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ ရေများမှာ ခပ်ယူ၍ပင် မကုန်နိုင်တော့။

နေ့လယ်ချိန်လောက်တွင် ကျောင်းသို့ ရွာသား(၃)ဦး အပြေးရောက်လာပြီး... 'ဆရာတော်ဘုရား ရွာထဲက အိမ်တွေကို အနုကြမ်းစီးနေပါတယ်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့လဲ ကြောက်လို့ ထွက်ပြေးလာတာပါ ဘုရား'

ဆရာတော်ကြီး ကျောင်းပြုတင်မှ ရွာထဲသို့ မုန်းမွှေးကြည့်ရှုလိုက်သည်။ လက်နက်ကိုင်လူများ ရွာ... မှ ကျောင်းဘက်သို့ ဦးတည်လာနေသည်ကို မြင်နေရသည်။ ကျောင်းတံခါးများ မပိတ်ဘဲ ကိုရင်၊ ကပ္ပိယနှင့် ရွာသားတို့အား ကျောင်း... မှတ်တမ်းတင်ပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏နှုတ်... "ဥုံ ဂေါဏောပုတ္တံ ဝနေစရံ ဘယ် နတ္ထိ ဘေး နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း(၁၂၆) သို့

ကြော်ငြာစာအောင်းပါ

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်ထံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
“ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
“ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
“ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”

“မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
“အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မခိုမဆဲ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”

“ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”

“မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါလို့လဲ”

“ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါလို့ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒါဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”

“ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”

“စွမ်းဆီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာပြင်ဆိုတာ အနီးကနီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် ခနစ်တာကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။

ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် ပြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”

“အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”

“စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်ထုသ YR 005၆၇)

(ယာယီတိုင်ရင်းဆေးဝါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၃၃ Y ၀၀၀၅၀၉)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ အဆစ်အပျက် ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်၊ ရောင်ပူပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထမှားတွင် လက်ဖဝါ ခြေဖဝါ၊ ပုံ၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်ခြင်း၊ နာကျင် ဝိများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လုပ်ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်ပြောက်မရခြင်း၊ ခါး၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြော ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ ခူးနား၊ ခူးကိုက်၊ ခူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက်ကြော တင်းခြင်း။

ခူးဆစ် အကွေးအဆန်မခြင်း၊ အော့ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲရောင်၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြော အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်းခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချာပါဝင်ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့မူ ဖြစ်ပါတယ်”

ကဲ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်မမ အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေး၊ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်ုပ်တို့ ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် သတင်းကောင်းလေး ပါ၊ ရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့မမေ့နဲ့”

ဆရာဖြင့်
စကြာမင်း တိုင်ရင်းဆေးတိုက်
အမှတ်-၀/၆၆၆၊ သုဗောလမ်းမကြီး။
သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာမမြို့နယ်။
ဖုန်း-၇၂၂၅၄၁

ကိုယ်တွေ့

လေဖြတ်ခြင်း နှင့်

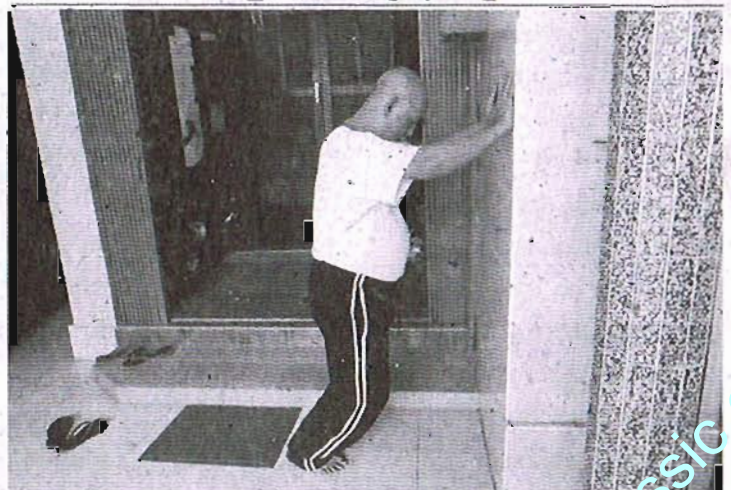
အမြန်ဆုံး ပြန်လည်သန့်စွမ်း ကျန်းမာစေနည်း

ဖောက်စ (L.L.B)

ဆေးပိုင်းဆရာ

ခြေထောက်အလှူကုသရေးတပ်ဖွဲ့

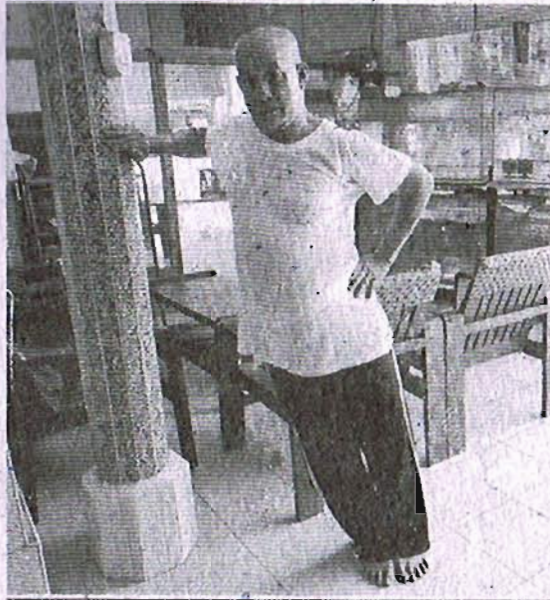
လည်း ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ လေရိုသည်။ ရံဖန်ရံခါ အုန်းထမင်းချက်စား ရံဖန်ရံခါ မုန့်လင်းခါးချက်စား သည်။ (၂)နပ် (၃)နပ် ဆက်စား သည်။ ထုံးစံအတိုင်း (၂)နပ် (၃)နပ် ဆက်စားသည်။ ရံဖန်ရံခါ ဘဲသား ကို လှည်းစားသည်။ ရံဖန်ရံခါ ဝက်ဆီဖတ်ကို ချဉ်ရည်နှင့် တိုစား သည်။ (၂)နပ် (၃)နပ် ဆက်စား သည်။

ကျွန်ုပ်တို့မျိုးရိုးသည် အသက် ၅၀ ကျော်ရည်သောမျိုးရိုး ဖြစ်သည်။ များသောအားဖြင့် အသက် ၅၀ ကျော် နှစ်အရွယ်မှ ကွယ်လွန်သူမရှိပေ။ အသက် ၅၀ ဖြင့် လေဖြတ်ဝေဒနာ ခံစား များသူ မရှိခဲ့ပါ။

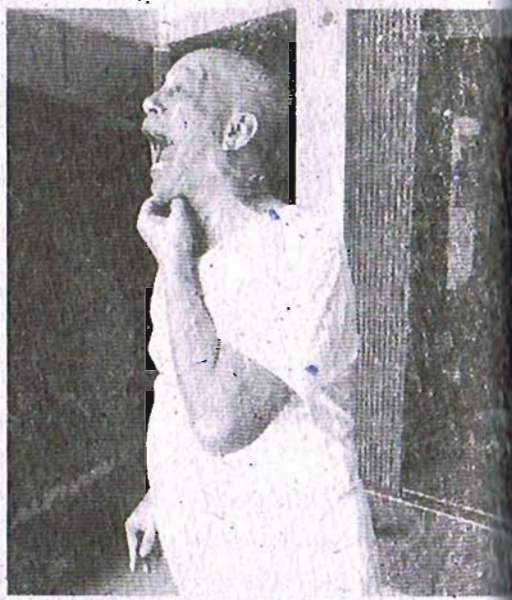
ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် လေဖြတ်ရောဂါကို ဂရုမစိုက်မိခဲ့ပါ။ မျှော်လင့်မထားဘဲ ကျန်းမာ များ လိုက်စားခဲ့သဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာ ကျွန်ုပ်လစ်တောင့်တင်းပါသည်။

အသက်(၄၅)နှစ်ခန့်အထိ ကြီးမား သော ရောဂါဝေဒနာမျိုး မခံစားရ ခဲ့ပါ။ အသက်(၄၅)နှစ်ကျော်မှစ၍ လှုပ်အကိုင်က အထိုင်များလာ သည်။ လှုပ်ရှားမှု နည်းလာသည်။ စားသောက်ပုံစံစနစ်မှာ နံနက် ၅ နာရီ၊ ကော်ဖီသောက်သည်။ မုန့်စား သည်။ အချိုကဲသော ကိတ်မုန့်နှင့် မုန့်လင်း၊ အုန်းနို့သော မုန့်များ။ ကြော်ငြာမှုများ အစားများပါသည်။ မေ့လယ်ပိုင်းတွင် ထမင်းစား မလာအခါ ဆီပြန်ဟင်းများ၊ ဝက် များကို အမျိုးမျိုး လုပ်စားသည်။ အငန်၊ အစပ်၊ အဖျား၊ ငါးပိ များကို ငံပြာရည်ချက်၊ ငါးပိထောင်း၊ ငါးပိရည်၊ သစ်တိုသီးအိုးစိမ်း၊ ကျွတ်သီးအိုးစိမ်း ခံတက်ချဉ်ဖတ်၊ မျှော်လင့်မထားဘဲ အတိုအမြုပ်များ၊ ဝက်မျိုးများပါသည်။ ညနေစာ ၅:၅၀ A. April, 2018.

www.burmeseclassic.com

လက်လှေကွင်းတစ်ဖို

ပိစင်လှေကွင်းတစ်ဖို

သည်။ အသက်(၅၀)ကျော်တော့ ခန္ဓာကိုယ်က မကျစ်လစ်တော့ပါ။ မသိမသာမှ သိသိသာသာ ဝ,လာခဲ့သည်။ ဗိုက်ပူ ခါးတုတ် ဖြစ်လာသည်။ အသက်(၆၀)ကျော်တော့ ကိုယ်အလေးချိန် (၁၇၀)ခန့် တက်လာသည်။ အရပ်အမြင့် (၅)ပေ (၇)လက်မခန့်နှင့် ရှိရမည့် ကိုယ်အလေးချိန် မကိုက်ညီတော့ပါ။

သွေးစစ်ကြည့်တော့ သွေးထဲတွင် ကိုလက်စထရော များနေသည်ဟု သိရသည်။ သွေးတိုးနေကြောင်း သိရသည်။ ကိုလက်ထရော ကျစေသော ဆေးနှင့် သွေးတိုးကျဆေးများကို ရံဖန်ရံခါ သောက်သည်။ မှန်မှန် မသောက်ခဲ့ပါ။

ယောက်ျား ခွန်အားတိုးဆေးများကိုသာ ဖော်စားသည်။ အဆီများ၊ နို့များ၊ ထောပတ်များ၊ ကြက်ဥများ၊

သကြားနှင့် ပျားရည်များ ပါဝင်ဖော်စပ်သည်။ အနေအထိုင်အားဖြင့် နံနက်တိုင်း လိုလို လမ်းလျှောက်ဖြစ်သည်။ နာရီဝက်ခန့်ကြာသည်။ ရံဖန်ရံခါ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား အားကစားလုပ်ပါသည်။

ဘောလုံးပွဲ ကြိုက်သဖြင့် ဘောလုံးပွဲ ညှဉ်နက်သောအခါများတွင် လမ်းလျှောက်ခြင်းနှင့် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှား အားကစားကို မလုပ်ဖြစ်ပါ။

အအေးကြိုက်သဖြင့် နေရောညပါ စွပ်ကျယ်ချိုင်းပြတ်နှင့်သာ အနေများသည်။ နေရောညပါ (၂၄) နာရီ အဲယားကွန်းဖွင့်ထားသော အခန်းတွင် နေထိုင်လုပ်ကိုင်ပါသည်။

နေ့စဉ် နံနက်စောစောနှင့် ညဘက်တို့မှာ ရေချိုးပါသည်။ ရေချိုး

လျှင် ခေါင်းလောင်းလေ့ ရှိပါသည်။ ရေခဲရည်ကို သောက်ပါသည်။ ကျက်အေးကို ရေခဲသေတ္တာ ထဲထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ရောဂါဖြစ်ပွဲ (၂)ပတ်ခန့်အလို အုန်းထမင်းကို (၂)နပ်၊ (၃)နပ် ဆက်စားမိသည်။ အုန်းနို့ခေါက်ချက်စားသည်။ ဝက်သားဖာဝက်သားပေါင်း၊ ဝက်ခြေထောက်စွပ်ပြုတ် အိမ်ပေါက် မဆင်၊ ဝက်ဆီဖတ် (၂)ရက်၊ (၃)ရက် ဆက်၍ အချဉ်နှင့် တုံ့စားမိသည်။ ဘဲသားဟင်းနှင့် ဘဲသားပေါက်ကိုလည်း (၂)ရက်၊ (၃)ရက် ဆက်၍ စားပြန်သည်။ ညဘက်တွင် ရေချိုးသည်။ ရေချိုးပြီးသည်မှ အဲယားကွန်းခန်းထဲတွင် စာဖတ်ခြင်း ပြုသည်။ အဲယားကွန်းဖွင့်၍ အိပ်သည်။ ထူးခြားချက်ကို သတိထား

ထိုင်လျှက် ကြည့်ထိုင်ထိုင်

ထိုင်လျှက် ကြည့်ထိုင်(၂)ထိုင်

သည်မှာ ညဘက် အိပ်ချိန်တွင် ညဘက်ခြေထောက် ဆတ်ခနဲ... ဆတ်ခနဲ အကြောဆွဲပြီး လန့်လန့်နဲ့ ပြန်ပြီး ပြန်အိပ်မပျော်တော့ပါ။ ရံဖန်ရံခါ ညာခြေထောက် ကြက်ထက်သည်။ ထိုင်နေသည့် အချိန်များတွင် ဦးခေါင်းပိုင်းမှာ ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ ဦးရေပြား လှုပ်သည်။ ယင်ကောင် နားသည်ဟု ထင်၍ မကြာခဏ လက်နှင့် ဖယ်ရှားမိသည်။

ဝေဒနာ စတင်ခြင်း (၂၉-၁၀-၂၀၁၇) ညပိုင်းတွင် မျက်စိပြီးချိန်မှစ၍ အာလေးလျှောလေးဖြစ်ပြီး ဘုရားရှိခိုးစဉ် ရွတ်ဖတ်မှုများ အသံမမီမသ ထွက်လာသည်။ ဗလုံးဗထွေး ဖြစ်လာသည်။ မျက်ပတ်ပူစော်နေကျ အစီအစဉ်ကို မပတ်မီတော့ပါ။

ဘုရားကို ပြီးဆုံးအောင် ရှိမခိုးနိုင် ကာပေ။ ညဘက် လက်လည်း မကိုက်အတွယ် မမြဲတော့ပါ။ ဘာ

ကိုင်ကိုင် လွတ်ကျနေသည်။ ညဘက်တစ်ခြမ်းလုံး အေးပြီး ထုံနေသည်။ လမ်းလျှောက်လျှင် ခြေလှမ်းများ ဒယ်ဒယ်ယိုင်ဖြစ်နေပြီး ဟိုတိုက်ဒီတိုက် ဖြစ်လာသည်။

အသက်(၆၅)နှစ်ပြည့်ပြီး (၂)လနှင့် (၆)ရက်ခွန်ညဉ့်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။

လေဖြတ်သည်ဟု မထင်သေး အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါသည်။ တစ်ညလုံး ညဘက်တစ်ခြမ်း ဆတ်ခနဲ... ဆတ်ခနဲ အကြောဆွဲနေသဖြင့် ကောင်းကောင်း အိပ်မပျော်ခဲ့ပါ။

နံနက်လမ်းထော့ နေကြည့်သည် အခါမှ ညဘက်အစိတ်အပိုက် မှိန်ကျနေကြောင်း တွေ့ရသည်။ ပိစင်ကြီး ခွဲနေခြင်းဖြစ်သည်။

(၃၀-၁၀-၂၀၁၇) မျက်နှာသစ်၊ သွေးတိုက်ခြင်းကို ခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်ခဲ့ရသည်။ ဘုရားရှိခိုးခြင်းကို မပြုနိုင်တော့ပါ။ စကားပြောသောအခါ အသံကောင်းစွာ မထွက်တော့ပေ။ ဝူးဝူးဝါးဝါး ဖြစ်လာသည်။ လမ်းကောင်းစွာ မလျှောက်နိုင်

တော့ဘဲ ညဘက်ခြေထောက်လေးနေသည်။ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး ကိုက်ခဲနေသည်။ မှတ်ဉာဏ်တွေ ပျောက်ပျောက်လာသည်။ နီးကို လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် လေဖြတ်ခံရကြောင်း ရှင်းပြပြီး ဆေးခန်းပို့ခိုင်းရသည်။

မိသားစုဆရာဝန်သဖွယ် ဖြစ်နေသော "တော်ဝင်ထိပ်ထား" ဆေးဆန်းမှ ဒေါက်တာမြင့်စိုးက ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြော အထူးကုဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ဒေါ်ဖြူဖြူလေးနှင့်သာ ပြသဖို့ လမ်းညွှန်လိုက်သည်။

ဒေါ်ဖြူဖြူလေးက ပင်လုံဆေးခန်းတွင် ညဘက်(၁၀)နာရီခန့်တွင်မှ ထိုင်မည်ဟု သိရသည်။ ထို့ကြောင့် မြောက်ဥက္ကလာပ၊ (၂)ရက်ကြား၊ သုဗ္ဗေ(၄)လမ်းရှိ အကြောစိတ္တ ဦးညွန့်လွန်းဒေါ်ရွှေဖြူအိမ်သို့ သွားလိုက်သည်။ ဦးညွန့်လွန်းကို မတွေ့ရဘဲ သူ၏ဇနီး ဆရာမဒေါ်ရွှေဖြူကို သာတွေ့သည်။

နောက်ချမ်းဆိုသလို လက်ချောင်း နက္ခတ္တရောဂါခြေညီပုဂ္ဂိုလ်း ၁၃၀

လိမ်းသံသည်။

လေဖြတ်ခံရပြီး (၂)ပတ်အကြာ၌ ခန္ဓာကိုယ် ပြန်လည်သန်စွမ်းမှု (၂၅) ရာခိုင်နှုန်း ရှိသည်။ (၃)ပတ်အကြာ ၌ (၅၀)ရာခိုင်နှုန်း၊ (၄)ပတ်အကြာ ၌ (၇၅)ရာခိုင်နှုန်း၊ (၅)ပတ်အကြာ ၌ ရာခိုင်နှုန်းပြည့်နီးပါး ခန္ဓာကိုယ် ပြန်လည်သန်စွမ်းမှု ရှိလာပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် မတိမ်းမယိမ်း လေဖြတ်ခံရသောသူ (၃)ဦးခန့် ရှိပါ သည်။ တစ်ဦးက ငွေကြေးတတ်နိုင် သူ ဖြစ်၍ ဆေးရုံတက် ကုသနိုင်ခဲ့ပါ သည်။

(၄)ပတ်ကြာသောအချိန်၌ ခန္ဓာ ကိုယ်သန်စွမ်းမှုမှာ (၅၀)ရာခိုင်နှုန်း ခန့်ပင် မရှိသေးပါ။

ကျန်သူ(၂)ဦးမှာ ငွေကြေး မတတ်နိုင်ကြသဖြင့် အကြောပြင်၊ အနိပ်၊ တိုင်းရင်းဆေး၊ ဆေးပြီးတို တို့ဖြင့်သာ လက်လှမ်းမီသမျှ ကုသ မှု ပြုကြရသည်။

ထစ်ဦးမှာ (၂၅)ရာခိုင်နှုန်းခန့်သာ ပြန်လည်သန်စွမ်းသေးသည်။ ကျန် တစ်ဦးမှာတော့ အိပ်ရာထဲမှ မထ တော့ပါ။

လေဖြတ်ရောဂါနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့မှာ လေဖြတ်ခံရ ကြောင်း သိသည်နှင့် ရှေးဦးသူနာ ပြုစုနည်းလိုအပ်ပါသည်။ (ဥပမာ- သွေးဖောက်ခြင်း)

- ၁။ သွေးကျဆေးသွင်းခြင်း
- ၂။ ဆေးထိုးခြင်း
- ၃။ ဆေးသောက်ခြင်း
- ၄။ အကြောပြုပြင်ခြင်း
- ၅။ ကြပ်ထုပ်ထိုးခြင်း
- ၆။ လှေကုသနည်းလုပ်ခြင်း

၁၃၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂဇင်း

အိမ်ခြံမြေမှ ကြပ်ထုပ်ထိုးခြင်း သင်ယူနေပုံ

- ၇။ ရွှေ့အောင်းခြင်း
- ၈။ ဆီလိမ်းခြင်း
- ၉။ နှိပ်နယ်ခြင်း
- ၁၀။ မိသားစုဝင်များ၏ ပြုစုခြင်းနှင့် နှစ်ထိပ် သားခြင်း
- တို့ကို ဟန်ချက်ညီဆောင်ရွက် ပေးပါက အမြန်ဆုံး ပြန်လည် သန်စွမ်းကျန်းမာစေနိုင်ပါသည်။
- လေဖြတ်ဝေဒနာ ခံစားနေရစဉ် ပါးစပ်က စကားပြောမရ၊ လက်က စာရေးမရ၊ ခြေထောက်က တရွတ် ဆွဲခြင်း၊ ရွှံ့နေသောပါးစောင်က သွားရည်ယို အလိုလို ဝမ်းနည်းနေ သည်။
- ဦးနှောက်က မှတ်ဉာဏ်တွေ ချို့ယွင်းနေသည်။ အလိုလို ရှိုက်နေ သည်။ မျှည့်ရည်လွယ်သည်။ နှာရည်ယိုသည်။ စိတ်တိုသည်။
- လက်က ကိုင်သမျှ မမြဲသဖြင့် ထမင်းစားလျှင်ပင် ထမင်းတွေ၊ ဟင်းတွေ ဖိတ်စဉ်သည်။ အင်္ကျီမှာ ပေကျဲနေသည်။
- ဒါတွေကို မိသားစုဝင်များက

သည်းခံဖို့ လိုပါသည်။ ယုယု ပေးဖို့လိုပါသည်။ နှစ်သိမ့်အားပေး လိုပါသည်။

လေဖြတ်ဝေဒနာကို မခံစား အောင် ကြိုတင် ကာကွယ်ထား လိုအပ်ပါသည်။ အဝမလွန်အောင် သွေးတိုးရောဂါမရအောင် တင် ကာကွယ်ထားဖို့လည်း လို မည်။

သွေးတိုးရောဂါ ရှိနေပြီဆိုလျှင် အချိန်မရွေး လေဖြတ်နိုင်ကြောင့် သတိထားရပါမည်။ အသောက် အနေအထိုင် ဆင် ရမည်။

ညဉ့်နက် အိပ်ပျက်ခံပြီး ဘေးမှ ပွဲကြည့်ခြင်းကိုလည်း ရှောင် သင့်သည်။ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုကို မှီ မပြောပြပါသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် လေဖြတ်ခြင်း မခံရအောင် ကြိုတင် ရပါတော့မည်။

စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းပေမည်။
အောင်စ(L.L.B)

ဒွားကို အောင်နိုင်နတ်

လွှဲလျှင်

ရောက်နိုင်ဘဲ ဒုက္ခတွေ့ရပါတော့သည်။ ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်သည့် နွားများအား ထိုးဆေး၊ စားဆေးများ ကျွေးခြင်းဖြင့် လုံးဝ ပျောက်ကင်းခြင်း မရှိပါ။ ဖြစ်မြဲဖြစ်လျက် ရှိပါသည်။

အဲဒီလိုဖြစ်သည့်အခါ အတွေ့အကြုံရှိသည့် သက်ကြီး ရွယ်အို တောင်သူကြီးများက ဒါဟာ အောင်နိုင်နတ်က လှဲတာ ဖြစ်တယ်ဟု ပြောပါသည်။

အောင်နိုင်နတ်ဆိုတာ ဟိုတုန်းက နွားကျောင်းသား ဘဝမှ ကွယ်လွန်ပြီး နတ်ဖြစ်ကာ စားသောက်ပျော်ပါး ချင်လျှင် နွားပိုင်ရှင်မှ ပူဇော်ကျွေးမွေးရန် နွားအား လှဲခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဗီအေ နွားပိုင်ရှင်မှ တောထဲသို့ သွား၍ [အိမ်ရှင်လယ်ယာ (လှိုဗဟတ်)ရွာ၊ တောင်၍ တောထဲသို့ သွားရာ] မြင့်ကြီး လွယ်တိတ်ဆတ်(၁)လုံး၊ ပုလွေအတို(၁)ရွာ၊ လက်ဖက် (၁)ထုပ်(အစိမ်း)၊ ထေးရွက်ကြီး(၁)ရွက်၊ ထန်းလျှော်ခဲ (၁)လုံး၊ ထောက်အာဆတ်(၁)လုံး၊ တူးခါးခြောက်အရာ (၁)ဘူး၊ နွားမောင်းကြိုး(၁)ရွာ၊ ထိုးတိုင်း ပူဇော်ကျွေးမွေး ရုံဖြင့် နွားမှာ "နတ်အုတ်တော့ ဗီပွားဗီ" ဆိုလောက်အောင် ပျက်စီးပျောက်ကင်းပါသည်။

သွားရောက်၍ ပူဇော်ကျွေးမွေးစဉ် ရွတ်ဆိုရမည့် စကား...

'အရှင်အောင်နိုင်နတ်မင်း... အကျွန်ုပ် လယ်ဆင်းရန် သင် နှောင့်ယှက်သော နွားအား အကောင်းမကတိ ရှိပါစေ' ဟု ရွတ်ဆိုရမည်ကို ကျေးရွာလေ့ထုံးတမ်းလက်ရ အား မဟုတ်အလို့ငှာ တင်ပြရပါသည်။

[မြောက်အင်းရွာမှ တောင်သူကြီး ဦးမြင့်မောင်၏ ပြောပြချက်ဖြစ်ပါသည်။ ဦးမြင့်မောင်အား ဆောင်းပါး ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ပါသည်။]

ကိုသိန်းဝင်း(ရေဦး)

လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်တွင် တောင်သူများသည် ကျွေးမွေးမှုကို အသုံးပြုလျက်ရှိကြပါသည်။

ဤသို့ အသုံးပြုနေရသည်။ ကျွေးမွေးမှုတွင် ဘာ များပါမှ မရှိဘဲ အကောင်းပကတိ မကြာခဏ လဲကျ တတ်သည့် အဖြစ်မျိုးကို ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

ကိုသိန်းဝင်းက ရောဂါဘယကြောင့် မဟုတ်ပါက အောင်နိုင်နတ်မှ လှဲခြင်း ဖြစ်သည်ဟု တောင်သူဦးကြီး များမှ ပြောပြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ အညာဒေသတွင် မကြာခဏ ယင်းအဖြစ်အပျက်မျိုးကို ကြုံတွေ့ရဖူးပါ သည်။

ကျွေးမွေးမှု "ဘိုင်းခနဲ" လဲကျပြီး ပြန်ထကာ တစ်ခါ ပြန် လဲကျခြင်းမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းကဲ့သို့ လဲကျ လျှင် နွားမှာလည်း အတော်နာပါသည်။

အောင်နိုင်နတ်ကြီးများမှာလည်း လုပ်ငန်းခွင် မဝင်

ကြော်ငြာဆောင်ပါး

တိုင်ရင်အေးစိတ်ပျောက်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး

ကိုဆောင်ထားကြို

“အတော်ပဲ ဖြတ်တိုအိပ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့” “အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ” “ဘာဟင်းချက်လဲဟင်” “မမမြင့်ရေ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ” “အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမမားရဲပါဘူး” “မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစာ။ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့” “အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် ဖြတ်ကုသိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ” “ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားဖျားတာနဲ့ သွေးကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့” “ဟင် ဟုတ်လား။ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ” “လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်။ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်” “ဟုတ်ရဲ့လား ဖြတ်ရယ်” “အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို သေးမြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး” “စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်။ ကျွန်တော်နဲ့ ဖြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ” “ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသားသား” “ဟားဟား။ ဟင်း ဟင်း ဟင်း”

“ဖြတ်တိုနီးမောင်နဲ့တိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်။ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ” “ပေးပါယ်မမမြင့်ရယ် ရော ရော ၅ ပြားသောက်လိုက်” “မှန်း ဘာဆေးလဲ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကို” “ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိပ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်” “သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့တော့ ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲရလဲဟင်” “သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ သွေးတိုးရောဂါဖြစ် သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ကော်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ အံ့ခဲရှုံ့ လေးလံထိုင်းထိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတွက်စာ နည်းစားနည်း သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းစတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်”

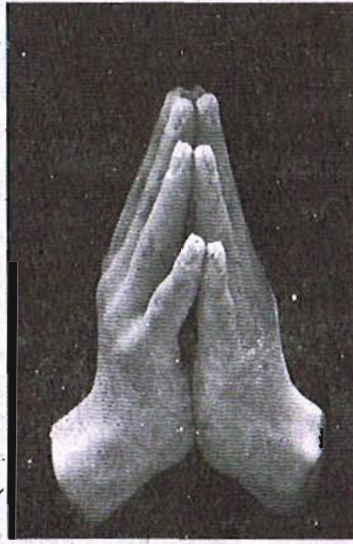
“ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီခွဲခွဲ ကျော်ပါပေါ့လား။ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ” “ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်ရဲ့” “အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး။ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြောရတော့ဘယ်” “ဒါပဲ သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို” “ဟုတ်တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှ” “ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့် ထားပြီဦး၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲ့ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့” “အေးအေး။ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး၊ လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်” “ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့နီးနီး ညီအစ်ကိုမောင်နှမသား ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ ဝေဖေဖေတွေကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျွန်တော် ချစ်လားနဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားချင်အောင် အိပ်စေပဲ...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားလိုလို့လိမ့်မယ်...”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဓမ္မာလမ်း။
မြောက်ဥက္ကလာပ။ မှန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁

သရဏာဂုံမည် အေးစေတီ

ယုံကြည်ကိုးကွယ်အပ်

နတ်မောက်ကြည်မြိုင်

ကပ်နေမှာ ကျွန်တော်တို့ သရဏာဂုံမည် အေးစေတီပုံလေ' ဆိုတော့ သရဏာဂုံမည်အေးစေတီပုံလေ' နာမည်ပေးပုံကတော့ ကြိုက်သွားပြီဦး။ ကျွန်တော်တို့ကို နားရှင်းသွားအောင် ဆရာကြည်မြိုင်က တအားမပျင်းဘဲ လက်တွေ့ဆွဲပြ ရှင်းပြပေးဦးဦး။

'ဆရာဦးလှရှိန်တို့၊ ဦးကြိုင်တို့၊ ဦးသိန်းမြင့်ဝင်းတို့ကော ဦးဘိုလင်းလို ကျွန်တော် ဆွဲပြ ရှင်းပြပေးမယ့် အစီအမံပြုလုပ်နည်းကို စိတ်ဝင်စားမှုရော ရှိရဲ့လားဗျ'

'ခင်ဗျားရေးဆွဲပြမယ့် အေးစေတီက သရဏာဂုံပါ တယ်ဆိုကတည်းက ကျုပ်က အရမ်းကို စိတ်ဝင်စားနေတာ ဆရာဦးကြည်မြိုင်ရဲ့ ဆရာဦးလှရှိန်က လိုလိုလေးလေး ပြောလာပါတယ်။ ကျွန်တော်က လမ်းသွားရင် ဘောလ်ပင်၊ ဗလာစာအုပ်၊ (၆)လက်မပေတံ၊ ငေါက်ခွက်၊ စာရွက်ပါတဲ့လွယ်အိတ်... အမြဲလွယ်နေကြ။

'နတ်နဲ့ပြောပြရုံဆို နားမလည်လောက်ဘူးဗျ။ ကျွန်တော် စာရွက်ပေါ် ရေးဆွဲပြပေးမယ်' 'ရေးဆွဲပြပေးမယ့် ဆရာကြည်မြိုင်ရေးဆွဲပြမယ့်ပုံက အခက်ကြီးလား။ ဘယ်လိုပုံမျိုးလဲဗျ'

အကောင်းဆုံးက ကိုယ့်အိမ်ကပစ္စည်းများကို သူ့အိမ်ဆီဆောင်အိမ်အိမ်ပျက် ဆုံးသွားတာတွေ ရှိနိုင်တယ်

ဘယ်လိုပုံမျိုးလဲ ဆိုတော့ သရဏာဂုံမည်အေးစေတီပုံလေ' နာမည်ပေးပုံကတော့ ကြိုက်သွားပြီဦး။ ကျွန်တော်တို့ကို နားရှင်းသွားအောင် ဆရာကြည်မြိုင်က တအားမပျင်းဘဲ လက်တွေ့ဆွဲပြ ရှင်းပြပေးဦးဦး။

'ဆရာဦးလှရှိန်တို့၊ ဦးကြိုင်တို့၊ ဦးသိန်းမြင့်ဝင်းတို့ကော ဦးဘိုလင်းလို ကျွန်တော် ဆွဲပြ ရှင်းပြပေးမယ့် အစီအမံပြုလုပ်နည်းကို စိတ်ဝင်စားမှုရော ရှိရဲ့လားဗျ'

'ခင်ဗျားရေးဆွဲပြမယ့် အေးစေတီက သရဏာဂုံပါ တယ်ဆိုကတည်းက ကျုပ်က အရမ်းကို စိတ်ဝင်စားနေတာ ဆရာဦးကြည်မြိုင်ရဲ့ ဆရာဦးလှရှိန်က လိုလိုလေးလေး ပြောလာပါတယ်။ ကျွန်တော်က လမ်းသွားရင် ဘောလ်ပင်၊ ဗလာစာအုပ်၊ (၆)လက်မပေတံ၊ ငေါက်ခွက်၊ စာရွက်ပါတဲ့လွယ်အိတ်... အမြဲလွယ်နေကြ။

'နတ်နဲ့ပြောပြရုံဆို နားမလည်လောက်ဘူးဗျ။ ကျွန်တော် စာရွက်ပေါ် ရေးဆွဲပြပေးမယ်' 'ရေးဆွဲပြပေးမယ့် ဆရာကြည်မြိုင်ရေးဆွဲပြမယ့်ပုံက အခက်ကြီးလား။ ဘယ်လိုပုံမျိုးလဲဗျ'

အကောင်းဆုံးက ကိုယ့်အိမ်ကပစ္စည်းများကို သူ့အိမ်ဆီဆောင်အိမ်အိမ်ပျက် ဆုံးသွားတာတွေ ရှိနိုင်တယ်

မည်အေးစေတီပုံကို ရေးဆွဲပြလိုက်ပါတယ်။

* * *

စေတီပုံ ရေးဆွဲပြီးလေသော် ကျွန်တော်က ဤသို့ ရှင်းပြလိုက်ပါတယ်။

သရဏဂုံမည် အေးစေတီပုံကို စီရင်မည့်သူဟာ ကိုယ့်ရဲ့မွေးနေ့ မနက်(၉)နာရီအချိန်မှာ စီရင်ရပါမယ်။

တစ်နည်းပြောရရင် သရဏဂုံမည်အေးစေတီကို ကိုယ်တိုင် တည်တာပါပဲ။

ဒီအစီအရင်ကို စီရင်တော့မယ်ဆိုရင် ဦးစွာ ရေချိုး။ ကိုယ်လက် သန့်စင်ပါ။ အမွှေးနံ့သာကို သွားမလိမ်းမကျပါနဲ့။ ကိုယ်တတ်နိုင်တဲ့ ကိုးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ငါးပါးသီလတစ်ခုခု ယူရဦးမှာ ဖြစ်လိုပါ။

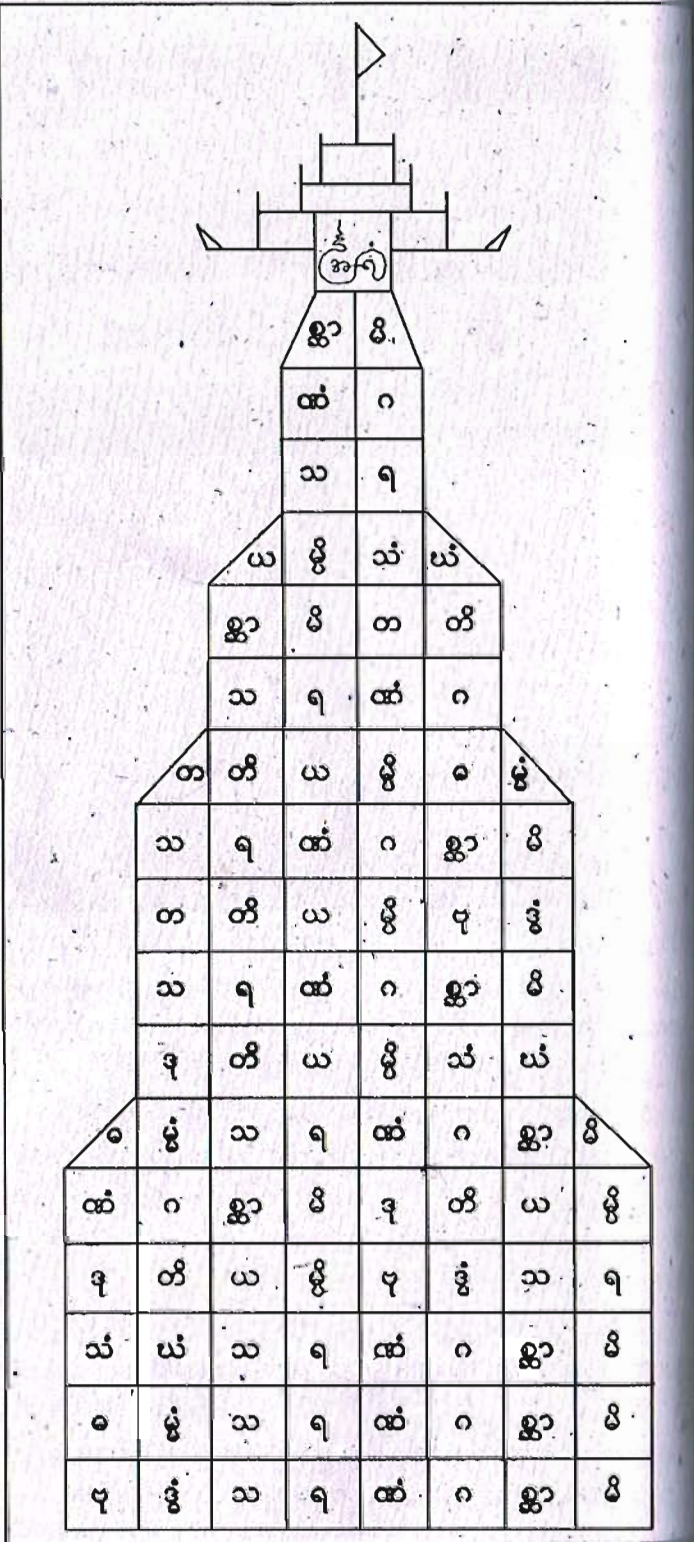
အဲဒီလို သီလယူပြီးမှ အစီအရင်ကို ပြုလုပ်ပါ။ စေတီရဲ့ အောက်ခြေမှာ အုတ်(၈)ချပ်စီနဲ့ (၆)လွှာစီရပါမယ်။ အဲဒီအပေါ်မှာ အုတ်(၆)ချပ်စီနဲ့ (၅)ဆင့် တင်ရပါမယ်။ အဲဒီ(၅)ဆင့်အပေါ်မှာတော့ အုတ်(၄)ချပ်စီနဲ့ (၃)လွှာထပ်ရပါမယ်။

အဲဒီ(၃)လွှာရဲ့အပေါ်မှာ အုတ်(၂)ချပ်စီနဲ့ (၃)ဆင့်တင်ပေးဖို့ လိုပါတယ်။

အဲဒီတော့ စေတီတည်ရာမှာ အုပ်ချုပ်ရေ(၉၆)ချပ် ကုန်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အပေါ် ထီးတော်ထဲမှာတော့ "အရဟံ" ကို ပုံပါအတိုင်း "အ" မှစပြီး တစ်ကြောင်းတည်း ရေးဆွဲ

၁၃၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

F.18B. April, 2011

ပုံပါမယ်။
 ပုံရဲ့ အောက်ခြေကနေပြီး "ဗုဒ္ဓိဗရဏံ ဂစ္ဆာမိ" က စရေးပါ။ ဒါဆို သရဏဂုံမည်အေးစေတီပုံ အစီအရင် ရေးဆွဲပြီးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
 အဲဒီစေတီပုံ အရင်ရေးဆွဲနေစဉ် "မရဟံ" ရေးတဲ့အခိုက်မှာ နှုတ်ယူတာကိုကြိုက်ဖက်ဖို့ အ-ရဟံ၊ ယောဘဂဝါက္ကထိယိ အရ-ဟံ၊ ယောဘဂဝါက္ကထိယိ အရဟံ" လို့ တုရားရှင်ရဲ့ အရဟံဂုဏ်တော်ကို အာရုံညွတ် ရွတ်ဆိုပေးဖို့လဲ ပုံပါနဲ့။
 အဲဒီလို စီရင်ရေးဆွဲထားတဲ့ အေးစေတီပုံကို ကိုယ်အိပ်တဲ့ခေါင်းရင်းမှာ ကပ်ထား။ ချိတ်ထား အဆင်ပြေဖို့ ပြုလုပ်ကာ ညအိပ်ရာဝင်တိုင်း သရဏဂုံသုံးပါးကို ကျင့်ဝတ်ကလေးများပြီး အခေါက်ရသလောက်

ရွတ်ဖတ်သရဏဂုံသေစမ်းပါဗျာ။ သရဏဂုံ(၃)ပါးမှာ စာလုံးတစ်လုံး တစ်လုံးမှာ မြတ်စွာဘုရား ကျင့်ကြံတော်မူခဲ့တဲ့ လေးသင်္ချေ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ပါရမီအားတွေ တင်းပြည့် ကျပ်ပြည့်တောင် ပါသတဲ့ဗျာ။
 ကိုယ်တိုင် ဘုရားစေတီတည်ပြီး သရဏဂုံသုံးပါးကို ရွတ်ဖတ်သရဏဂုံသေစမ်း ကိုယ့်ပစ္စည်းတွေကို ဘယ်သူခိုး၊ ဘယ်ဘေးပြစ်ကမှ လုယူလို့လဲမရ၊ နီးယူလို့လဲ မရပါဘူးတဲ့ဗျာ။
 ကျွန်တော်က ထိုကဲ့သို့ ရှင်းပြလိုက်တော့ ဦးကြိုင်က...
 'ဆရာကြည်မြိုင် သရဏဂုံမည်အေးစေတီ အစီအရင် ပြုလုပ်ပုံနဲ့ အဲဒီအစီအရင်ရဲ့ အစွမ်းထက်ပုံတွေကို ကဗျာလေးများ ရေးထားတာရှိရင် တစ်လက်စတည်း ရေးပြပေးသွားဦးလေဗျာ'

ဟု တောင်းဆိုသဖြင့် အောက်ပါ ကဗျာလေးကို ကျွန်တော် ရေးပြပေးလိုက်ပါတော့တယ်။
 ○ ရှစ်ချပ် ရှစ်ချပ် မြောက်လွှာထပ် မြောက်ချပ် ငါးဆယ့်တင်
 ○ လေးချပ် လေးချပ် သုံးလွှာထပ် နှစ်ချပ် သုံးဆယ့်တင်
 ○ အုတ်ချပ် ကုန်မြောက် ကိုးဆယ့်မြောက် အံ့ဏောက်ပဗ္ဗယ်တင်
 ○ သရဏဂုံမည် အေးစေတီ ယုံကြည်ကိုးကွယ်လှူငွေ
 ○ ကိုးဆယ့်မြောက်ဖြာ ဘောတယာ ပယ်ကွာကောင်းကျိုးထပ်
 ○ သွန်းစားပြု ဘောယာ စိတ်ချအိမ်ရာဝင် ဒိဋ္ဌထိတ်စရာပပြု။ ။

မာတာပီတုဂုဏံ အဟံဝန္နာမိ...
နတ်မောက်ကြည်မြိုင်

စာမျက်နှာ (၁၄၀)မှ အဆက်

ကမ္ဘာသစ်မြတ်စွာဘုရား၏ တေဇောဓာတ်လေးပါးနှင့်တကွ၊ နတ်တို့သည် တပည့်တော်တို့၏ ဦးထိပ်၌ တည်နေတော်မူပါဘုရား။
 စလင်းရောင်ဓာတ်သည် လင်းဘိသကဲ့သို့ တပည့်တော်တို့၏ အသိဉာဏ်အလင်းဓာတ် ဘုန်းကံကျက်သရေတို့သည် လင်းရပါလို့၏ဘုရား။

(ခ) ဓမ္မညူ ဓမ္မသာမိကော

"ဝ" ကာရာ၊ ကောဏာ ဂုဏောပုဗ္ဗေ၊ ဝိယောတတု "ဝ"
 ကောဏာဂုံမြတ်စွာဘုရား၏ ဝိယောဓာတ်ခြောက်ပါးနှင့် တပည့်တော်တို့သည် တပည့်တော်တို့၏ ဦးထိပ်၌ တည်နေတော်မူပါဘုရား။
 စလင်းဓာတ်သည် လျင်မြန်သလို တပည့်တော်တို့၏ ဤကောင်းကင်အကြံအစည်အလုပ်အကိုင် ဟူသမျှတို့သည် လျင်မြန်စွာ ကိုတော်ကြီးပွားအောင်မြင် ရပါလို့၏ အရှင်ဘုရား...

(ဂ) ဗဂ္ဂပေတော၊ ဗဂ္ဂဓရော

"ဝ" ကာရာ၊ ကဿပုဗ္ဗေ၊ အာပိတတု "ဝ"

ကဿပဘုရား၏ အာပိဓာတ်(၁၂)ပါးနှင့်တကွ တန်ခိုးတော်တို့သည် တပည့်တော်တို့၏ ဦးထိပ်၌ တည်တော်မူပါဘုရား။
 ရေဓာတ်သည် အေးမြသလို တပည့်တော်တို့သည် ကိုယ်စိတ် နှစ်ဖြာအေးချမ်းရပါလို့၏ အရှင်ဘုရား။

(ဃ) ဝရာဒေါ၊ ဒေတု မေ ဝရံ

"ဝ" ကာရာ၊ ဂေါတမာ ဗုဒ္ဓေါ ယထပိတတု "ဝ"
 ဂေါတမဘုရား၏ ပထဝီဓာတ်(၂၀)နှင့်တကွ တန်ခိုးတော်တို့သည် တပည့်တော်တို့၏ ဦးထိပ်၌တည်တော်မူပါဘုရား။
 မြေဓာတ်သည် ခိုင်ခံ့ဘက်သို့ တပည့်တော်တို့၏ တန်ခိုးသိက္ခာ ဘုန်းကံစည်စိမ်တို့သည် ခိုင်ခံ့ရပါလို့၏ မြတ်စွာဘုရား။
 ဤဂေါတမာကို နံနက်တိုင်း ရွတ်ဖွားခြင်းဖြင့် လျင်မြန်စွာ ကောင်းမွန်နိုင်သည်။ လျင်မြန်စွာ ချမ်းသာစေနိုင်ပါသည်။ ခက်ခဲလှမ်းဝေး ငါးနေသော အလုပ်ကို စီးပွားရေးကိစ္စ မှန်သမျှ အောင်မြင်စေပါသည်။
 နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါရန် မေတ္တာရှေ့လှမ်း ဓမ္မဒါန ပြုတိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဦးအောင်ဝင်းတင် (၁၃၁)၊ ကမ)
ဂျိုးဖြူသာသနာပြု

နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၃၉

ကို အလေးမထားတော့ လူ့လောကကြီးက ပွေလီရှင်တွေမူတွေ များလာသလို အညာအမြန်းတွေကလဲ နေရာတိုင်းရှိ အလိုရမ္မက် လွန်ကဲမှုကြောင့် လွှတ်ထားတဲ့ မြင်းရိုင်းနဲ့ တူနေပြီ။

ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲ တွေမှသာ ဘုရားကို သွားကြ ကုန်တော့ကြတယ်။ မိဘဆရာသမားတို့ကို မရှိသေကြတော့ဘူး။ မြန်မာ့ရိုးရာလေ့ထုံးတမ်းစဉ်လာများကိုပါ အလေးမထားကြဘူး။

ကိုယ်ကျင့်တရား ရှိတဲ့လူက နှိုင်းစာရင် လက်တစ်ဆုပ်စာလောက်ပဲ ရှိမယ်။ လောကီရေးရာ ကိစ္စလောက်ပဲ တိုးသထက် တိုးအောင် လုပ်နေကြတာ

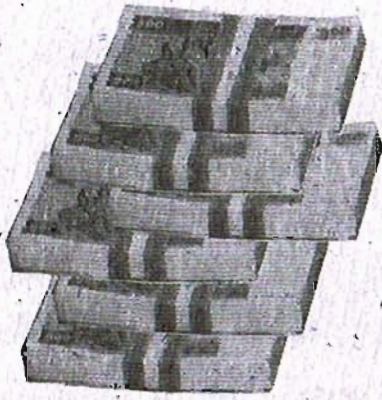
ဆရာကြီးသည် ရေတံလျှောက်လို ပြောနေသည်ကို မောင်အုန်းငွေ ရော... မမြဝေပါ နားထောင်နေကြသည်။

ဆရာကြီး၏ စကားသံသည် ပိုကျယ်လာသည်။

'ဒီလူတွေအတွက် အင်းစိရင်ပေးလဲ အောင်မြင်လိမ့်မယ်လို့ နှုတ်ကမပြောရဲတော့ဘူး မောင်အုန်းငွေ... ဒါတွေကို မြင်နေရလို့ အင်း မစိရင်တာ အတော်ကြာသွားပြီ'

ဟု ဆရာကြီးသည် စကားကို အဆုံးသတ်ရင်းက လက်က "ရွှေယုန်လေး" ဆေးပေါလိပ်ကို လှမ်းယူလိုက်၏။

မောင်အုန်းငွေသည် ဆရာကြီးကို ကြည့်ပြီး စကားဆက်ပြောလိုက်သည်။

'ဆရာကြီးပြောပြတဲ့ စကားကို ကြားရတာနဲ့ ကနေ့ လူ့လောကနဲ့ က ကိုက်မှ ကိုက်ပဲ။

လူတွေဟာ အစစအရာရာ လွန်ကဲမှုတွေကြောင့် ဘယ်သူသေသေ ငါ မသေရင်ပြီးရော ဖြစ်နေကြပြီ ဆရာကြီး

ဟု ပြောလိုက်သည်။

'အင်းလေ... မောင်အုန်းငွေလဲ ပတ်ဝန်းကျင် လေ့လာကြည့်ဦး'

ဟု ဆရာကြီးက ပြောလိုက်သည်။

မောင်အုန်းငွေသည် မည်သို့မှ ဆက်မပြောဘဲ ဆရာကြီး၏ မျက်နှာကို ပြုံး၍ ကြည့်နေ၏။

ဆရာကြီးသည် စကားကို ဆက်ပြောပြန်သည်။

'ဒီလို မြင်ရတဲ့လူတွေကြောင့် အင်း၊ အဆောင်ယဉ် ပြုလုပ်ဖို့ စဉ်းစားဆင်နွှဲ ကိုယ်အစီအစဉ် သူ့အကြောင်းအရာ သင့်ယာဉ် ဆင်ခြင်စဉ်းစားရ ကြပုံနဲ့ အကဲခတ်ရလို့ ကြာတော့ အင်းစိရင်တဲ့စိတ်က ပါရည်ပါရဲ့ ဖြစ်လာပြီ နှလုံးနားသလို ဖြစ်သွားတာပဲ ယာဉ်အုန်းငွေ'

မောင်အုန်းငွေသည် ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညီတလိုက်၊ နား

ထောင်လိုက် ဖြစ်နေသော်လည်း သူ့ဇနီး မမြဝေကတော့ လက်ဝတ်ဆင်ထားသော ရွှေ

ကောက်များကို စိုက်ကြည့်နေထိုင်အချိန်များတွင် ဆရာကြီးသည် 'ရွှေယုန်လေး' ဆေးပေါလိပ်ကို မိဗုဉ်လိုက်သည်။ နောက်အခန်းထဲသို့ ကြည့်လိုက်၏။

အခန်းထဲသို့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်သည် တစ်ဆယ့်ကျော်ကျော်မိန်းကလေးကို လက်၍ ဝင်လာ၏။

အမျိုးသမီးသည် အခြားသူမဟုတ်ဘဲ ဆေးနှင့် ပစ္စည်းစုံများ ရောင်းဝယ်သော ဒေါ်သူသူတို့ သားအမိ ဖြစ်နေသည်။

မောင်အုန်းငွေနှင့် မမြဝေတို့ အခန်းထဲသို့ လက်ဆွဲဝင်ရောက်ကြည့်လိုက်၊ ဆရာကြီးကို ကြည့်လိုက် ဖြစ်နေရာမှ မောင်အုန်းငွေက ဘာမျှ မပြောဘဲ နေရာမှ ထွက်ပြန်လိုက်၏။

ထိုစဉ်မှာပင် 'ထိုင်နေကြပါ' ဆရာကြီးက ပြောလိုက်သည်။ ဝင်ရောက်လာသော အမျိုးသမီးသည် မတ်တတ်ရပ်လျက် ဆရာကြီးကို လှမ်းကြည့်ပြီးနောက်

'ကျွန်မအတွက် အင်းပုဒ်အဆောင်လား ဆရာကြီး'

ဟု မေးလိုက်သည်။ ဆရာကြီးသည် ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်ကာ

'မရသေးဘူး မသူအေး' ဆရာကြီး ပြောစကားကြောင့်

ဒေါ်သူအေးသည် တွေဝေသလို ဖြစ်နေရာက...

။ 'စောင့်ယူလို့ရရင် ဖြစ်မေးလိုက်သည်။ ဆရာကြီးလိုက်သည်။

မောင်အုန်းငွေသည် 'မသိသော်လည်း အင်းချထားသော ပဝါကို ကရိုသေပြု ခေါင်းညိတ်ပြီး သွား၏။

အခန်းတွင်း၌ စကားပြောသံ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ

သော်လည်း ဘယ်လိုမှမသိဘဲ ဆရာကြီးက 'ပြန်တော် မြင်းရိုင်းလို့ ပြပိုပြီး'

မောင်အုန်းငွေက ရုတ်တရက် လိုက်သည်။ ဆရာကြီးက

ချင်ဟန် ဆောင်နေလိုက်၏။ မောင်အုန်းငွေစကား ကြားလျှင်...

ပေါ့ယောက်ျား နှင့်က ဟိုစစ်စစ်စစ်နဲ့ မေးနေပြန်ပြီ'

ဟု မျက်လုံးပြူးပြူးဖြင့် မမြဝေက လိုက်သည်။

မောင်အုန်းငွေသည် မမြဝေကို မောင်ကုတ် ကြည့်လိုက်သော်

လည်း မမြဝေ၏ မျက်နှာမှာ စိုးစဉ်းစိတ်တိုသော အရိပ်အယောင်

မျှသာ ပြုံးကြည့်နေ၏။ ဆရာကြီးသည် မောင်အုန်းငွေ

ကို ကြည့်လိုက်သည်။ မောင်အုန်းငွေ

ကဆောင်ကို မြင်ဖူးတော့ကော မိမိမှာတုန်း မောင်အုန်းငွေ

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲက ပြောလိုသော စကားသည် အားတုံအားနာ စိတ်

ကြောင့် နှုတ်မှ ထွက်မလာဘဲ ကျက်သွားပြီးနောက်...

'မရဟေ့... မောင်အုန်းငွေ'

ကျွန်ုပ်သည် ကန်တော့ပွဲမှာ ထည့်ထားသော အင်းစိရင်ပြီးသော ပဝါကို ယူ၍ပြလိုက်သည်။

မောင်အုန်းငွေသည် 'မသိသော်လည်း အင်းချထားသော ပဝါကို သေချာစွာ စူးစမ်းကြည့်နေသည်ကို မြင်ရသည်။

***

ဥုံ သုတ္တန်တန်ခိုး ဥစ္စာတိုး

၁၅	၂၄	၃၆	၇၈	၁၅
၇၈	သံ	နွေ	ရေ	၂၄
၃၆	ဝါ	၂၃၄ ၅၆၇	ဗံ	၃၆
၂၄	ဘ	ပိ	ပ	၇၈
၁၅	၇၈	၃၆	၂၄	၁၅

ရောင်စွာရောင်

ဥုံ ပိနည်းတန်ခိုး ဥစ္စာတိုး

ပွဲဝင်ဖိဉ် ပွဲခွဲထင်စိဇွင်ဇ ခြ

'မောင်အုန်းငွေ ခုမြင်နေရတဲ့ အင်းက အလယ်ကိုးကွယ်မှာ...

"သံဗံဘနွေ ပဝါရေမိ" လို့ မြင်းသွားချထားတယ်။

ပတ်လည်မှာတော့ "အောင်ပ၊ ကုလား၊ ဆွေသား၊ တော်ရင်း" ကို ခရပတ် ထည့်တယ်။

အပြင်ဘက်မှာ...

"ဥုံ သုတ္တန်တန်ခိုး ဥစ္စာတိုး ဥုံ ပိနည်းတန်ခိုး ဥစ္စာတိုး မရဟေ့... မောင်အုန်းငွေ"

ဥုံ အဝိပျာတန်ခိုး ဥစ္စာတိုး ရောက်ဆရာရောက်

လို့ စိရင်ထားတယ်

ဤစကားတို့ကို ကျွန်ုပ်၏ နှုတ်ထဲမှ ထွက်လာသည်မဟုတ်ပါ။ အင်းပဝါကို ကြည့်ပြီး နားဝေတိပ်တောင်

မြင်ရသည်။

မောင်အုန်းငွေသည် မြင်နေရာသော မောင်အုန်းငွေကို စိတ်ကနေ ပြောပြနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။

မောင်အုန်းငွေသည် 'သေချာစွာ ကြည့်ပြီးနောက်...

'ဒီ အင်းပဝါက ဘယ်လိုနေရာ အသုံးပြုရမှာပဲ ဆရာကြီး'

ဟု မေးမြန်းလိုက်သည်။

'အင်းပဝါကို အိမ်ရှိ ဘုရားစင်မှာ ဖြစ်စေ၊ ရောင်းဝယ်တဲ့ ဆိုင်မှာဆိုရင်

နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၅၃

မွေးဖွားရရှိသည်။ အကယ်၍ ထိုအမျိုးသားတွင် အစ်ကို/ညီမွေးချင်း ယောက်ျားလေး) များပြားလျှင် ထိုစုံတွဲမှာ သားယောက်ျားလေး ပိုမို မွေးဖွားရရှိသည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံ တက္ကဆက်ဒေသမှ သိပ္ပံပညာရှင် များ၏ သုတေသန တွေ့ရှိချက် မှာ အမျိုးသားသည် လိင်ကိစ္စ တွင် တက်ကြွမှုနည်းသူဖြစ်ခြင်း၊ ဆက်ဆံမှု အကြိမ်နည်းခြင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ဆက်ဆံခြင်းဆိုလျှင် သမီးမိန်းကလေးမွေးဖွား ရရှိရန် အခွင့်အလမ်း ပိုများသည်။

“X” သက်ဝိုးသည် ဆက်ဆံ မှုနည်းသော အမျိုးသားများ၏ သက်ရည်တွင် ပိုမို အားကောင်း ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ အထက်ပါ တွေ့ရှိချက်ကို လက္ခဏာပညာတွင် လက်တွေ့ အသုံးချဖို့ သုတေသနထပ်ဆင့် လုပ်ကြည့်ရပါသည်။

ပထမဦးစွာ သမီးမိန်းကလေးများသာ မွေးဖွားသည် မိသားစုများတွင် ဖခင်ဖြစ်သူတို့၏ လက်ဖဝါးပြင်များကို ပုံနှိပ်ရယူပြီး တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးလေ့လာကြည့်သောအခါ ထူးခြားတိုက်ဆိုင်သော အချက်အလက်အချို့ကို တွေ့မြင် သိရှိခဲ့ရပါသည်။

အမျိုးသားတို့၏ ညာဘက်လက်ဖဝါးပြင်ရှိ နှလုံးလမ်း ကြောင်း အသက်လမ်းကြောင်းနှင့် သောကြာဂြိုဟ်ခွင်တို့မှာ လိင်ကိစ္စနှင့်အများဆုံး သက်ဆိုင်ရာကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လေးကိုင်းသဏ္ဍာန်ဖြင့် လက်ညှိုးရင်းရှိရာဘက်သို့ ကွေးဝိုက်နေသော သူတို့ မှာ လိင်ကိစ္စတွင် တက်တက်ကြွကြွ ပိုရှိကြသည်။ နှလုံးလမ်းကြောင်း ဖြောင့်လေလေ လိင်ကိစ္စ တက်ကြွမှု

၁၄၆ နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း

နည်းပါးလေလေ ဖြစ်ပါသည်။

အသက်လမ်းကြောင်းသည် လက်ဖဝါးအောက်မှ သောကြာဂြိုဟ်ခွင်ဘက်သို့ ကွေးဝိုက်နေသူတို့မှာ လိင်ကိစ္စ တက်တက်ကြွကြွ ပိုရှိကြသည်။

အသက်လမ်းကြောင်းသည် လက်ဖဝါးအောက်မှ အလယ်ဘက်နှင့် လက်ဖဝါးစောင်း တနင်္လာဂြိုဟ်ခွင် ဘက်သို့ ခပ်ကားကား ညွှန်နေပြီး အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေပြတ်နေခြင်းမျိုးဆိုလျှင် လိင်ကိစ္စ တက်ကြွနည်းသည်။

ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးသွားလာ လှုပ်ရှားလှုပ်ကွဲမှု များပြီး လိင်ဆက်ဆံမှု အကြိမ်နည်းပါးကြသည်။

သောကြာဂြိုဟ်ခွင်တွင် သံဆန်ခါကွက်ကဲ့သို့ လမ်း

ကြောင်းငယ်များစွာ ရှိသူတို့မှာ လိင်ကိစ္စတွင် တက်ကြွပြီး လိင်စိတ် ပိုမိုပြင်းထန်ကြသည်။ သောကြာဂြိုဟ်ခွင်မှာ လမ်းကြောင်းငယ်များ သံဆန်ခါကွက်ကဲ့သို့ မရှိဘဲ (သို့မဟုတ်) မထင်ရှား ဖြစ်နေသူများသာ ပိုမို ထင်ရှားကာ ပြောင်များချော ဖြစ်နေသူတို့မှာ လိင်စိတ်နည်းပါးသည်။ လိင်ကိစ္စ တက်ကြွမှု သိပ်မရှိကြပါ။

ဤဆောင်းပါးနှင့်အတူ ဖော်ပြပေးထားသည့် လက် ဖဝါးပုံစံ (၁)၊ (၂)၊ (၃) တို့ကိုကြည့်ပါ။

(က) အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ

နှလုံးလမ်းကြောင်းဖြစ်သည်။ တစ်ကြောင်းလုံးကို ကြည့်ပါက အများအားဖြင့် ဖြောင့်တန်းမှုရှိနေ ကြောင်း တွေ့ရမည်။ ကွေ့ဝိုက်မှု အလွန်နည်းသည်။

(ခ) အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ အသက်လမ်းကြောင်း အောက်ခြေဖြစ်သည်။ ကွေ့ဝိုက်ဝင်မှုနည်းပြီး ခပ်ကားကားအဖြစ် များသည်။ လမ်းကြောင်း အောက်ခြေ ပြတ်တောက်/မေးမိန်သည်။

(ဂ) အကွရာနှင့် ညွှန်ပြထားသည်မှာ သောကြာ ဂြိုဟ်ခွင် ဖြစ်ပါသည်။ လမ်းကြောင်းများ ထင်ပေါ်မှု မရှိဘဲ မေးမိန်ကာ လက်ရေစာများက ပိုထင်ရှား သည်။ သံဆန်ခါကွက် လုံးဝ မတွေ့ရှိရပါ။

ထိုလက္ခဏာရှင်များသည် ညာလက်တစ်ဖက်တည်း မှာ ထိုသို့ ရှိသည်မဟုတ်ပါ။ ဘယ်လက်ဖဝါးပြင်များ ပေါ်၍ ထိုနည်းအတိုင်း တူညီမှု ရှိကြပါသည်။

ပုံစံ(၁) လက္ခဏာရှင်အမျိုးသား၊ ပုံစံ(၂) လက္ခဏာရှင် အမျိုးသားနှင့် ပုံစံ(၃) လက္ခဏာရှင် အမျိုးသားတို့ အားလုံး သားယောက်ျားလေးများ မွေးဖွားရရှိခြင်း လုံးဝ မရှိဘဲ သမီးမိန်းကလေး(၂)ဦး များ မွေးဖွားရရှိကြပါသည်။

အဖတ်သူ လက္ခဏာပညာ ဝါသနာရှင်များအနေဖြင့်

မိမိတို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သမီးမိန်းကလေး အရေအတွက် လေး၊ ငါး၊ ခြောက်ယောက်များ မွေးဖွားရရှိထားသူ မျိုးနှင့် သားယောက်ျားအရေအတွက် လေး၊ ငါး၊ ခြောက် ယောက် မွေးဖွားရရှိထားသူမျိုးကို ဆက်လက် သုတေ သနပြုစေချင်ပါသည်။ ထူးခြားသော အချက်အလက် များ ပိုမို သိရှိနိုင်ပါသည်။

သုတေသနပညာကို လက်တွေ့ အကျိုးရှိစေရန် အသုံးပြု နိုင်ကြပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီးပွားအောင်...
ဆရာကြီး ဦးလှောင်မြိုင်
(၉၊ ၁၁၊ ၁၅)
လက္ခဏာပညာပညာသုတေသီ

အိမ်ကြမ်းကို

ဘယ်လိုတာကွယ်မလဲ

ကော့ပိန်း (ကျွန်းသစ်)

ကျွန်ုပ်တို့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက မျက်ဝန်း ပြူးတူပြတ် အိမ်လာပြီး လာအကူအညီတောင်းတယ်။

သူ မကြာခင်က ဝယ်လိုက်တဲ့ ခြံနဲ့အိမ်က ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ကျော်ရင် အိမ်ကြီးက ယိမ်းယိုင် သလိုလို လူများ အိပ်မောကျချိန် လူခြေတိတ်ဆိတ်ချိန်မျိုးမှာ ခြေသံ လိုလို လှသံလိုလို ပရလောကသား ဝေမာန်ကသားများရဲ့ သရဲတစ္ဆေ ခြောက်သလိုလိုကြီး လာခြောက် တယ်။

သူ လုံးဝ မယုံကြည်စရာ၊ မမျှော် မှန်းရာ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုတွေနဲ့ လာဆုံစည်းတယ်။

ဆရာက ဂန္ဓာရီပညာ၊ ဂမ္ဘီရ

၁၄၈ နက္ခတ္တဗေဒခြေညီပုဂ္ဂိုလ်

ပညာ၊ ဝိဇ္ဇာရေပညာ လေ့လာနှစ်စပ် သူဆိုတော့ ဘယ်လိုကြောင့်လဲလို့ သူက ကျွန်ုပ်အား ရင်ဖွင့်လာတယ်။

ကျုပ်က ပြုံးလျက်ပါပဲ။

'ခင်ဗျား ပုဒ္ဒဘာသာမဟုတ်လား။ အို... ဘယ်ဘာသာမဆို တမလွန် တို့ ဘဝသံသရာတို့ နောက်ဘဝရှိ တယ်ဆိုတာ ယုံသလား။ ဟုတ်ပြီ ကျုပ်ကတော့ လောကုတ္တရာ လေ့လာ လိုက်စား ကျင့်ကြံရုံမက လောကီပညာ လေ့လာသူဆိုတာ မမှားပါဘူးဗျား။

ယနေ့ ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ဘဒ္ဒ ကမ္ဘာရယ်လို့ တည်ခဲ့တဲ့ နေ့မှစပြီး ကကုသန်၊ ကောဏာဂုံ၊ ကဿပ၊ ဝေါတမ စတဲ့ ဘုရားလေးဆူ

ပွင့်ထွန်းခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။

ကမ္ဘာမြေကျယ်သရွေ့ ဘုရား ကျောင်းကန်ရယ်၊ အိမ်ရာ လူမှု စရာမှစပြီး လူတို့ရဲ့ အခြားသုံးချမှု သုသာန် တစပြင် သင်္ချိုင်း အဆုံး အမျိုးမျိုး သံသရာလည်ခဲ့တာ မဟုတ်လား။

ဆောက်တဲ့အိမ်ရဲ့ သစ်သား၊ နေရာ ဒေသတွေမှာ မကျွတ်မလွှဲ တွယ်ကပ်ငြိ နာနာဘဝ ဝိနာဘဝ တွေဟာ ကမ္ဘာလောကကြီး အပြည့်အလှည့်ပဲ။

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ရဟန်း သံယံ တော်များကို ကျောင်းပရိဝုဏ် ကြွသွားတိုင်း သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံချွတ် ရမယ်ဆိုတဲ့ ဝိနည်းတော် ရှိတယ် မဟုတ်လား။

အဲဒါ ဘာပြုလို့လဲသိလား၊ လောကကြီးထဲမှာ ဖုတ်၊ ငြိတ္တ၊ မြေဖုတ်တိလူ့ သရဲ၊ တစ္ဆေ ဖုတ် ကျတ် စတဲ့ ဝေမာန်ကတွေဟာ စုတေ ဘဝပြောင်း သံသရာလှည့် ကြတဲ့အခါ မိမိစွဲလမ်းနေရတဲ့ နေရာ လေးမှာပဲ သွားလာနေထိုင်တယ်။ ဒီတော့ ဝိနည်းသိကွာတော် ဝန်ဆောင် ရဟန်းသံဃာများက လက်ယမ်း လျှောက်သွားလာတဲ့ အခါ လက်စခြေများနဲ့ ယမ်းထိတော့ ဒုက္ခရောက်ကြရတော့ ဘုရားမျိုး က မေတ္တာတော်ဖြင့် ဝိနည်းပညာ

စာမျက်နှာ (၁၅၀) ပါ

အိမ်ရာ အခြေခံ အခြေအနေ

တလှ (အမေရိကန်)

သိကောင်းစရာ

ကရိုရတ်ပညာဖြင့် ထွက်ရပ်လမ်းလိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် သည် သံလေးမျိုး တစ်မျိုးမျိုး အစစ်အမှန် ရရှိပါက တစ်ဝက်ပြီးမြောက်သည်ဟု ယူဆ၍ အောက်ဖော်ပြ မှု(၄)မျိုးကို တစ်မျိုးမျိုးရရှိအောင် ကြိုးစားစွာ ရှာဖွေ ပြုပါသည်။

- ၁။ ရေယံသံ
- ၂။ ခြယ်
- ၃။ ယထိပုကွသံ
- ၄။ ကြာစောင်း

မှားတတ်သော သံအမျိုးစားများ

ကျွန်တော်သည် ၁၉၇၄ ခုနှစ် မင်းဘူးတွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်က အသက်(၇၀)ခန့် ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက သံလုံး လာရောင်းပါသည်။ ရေနံတွင်း ပေ(၁၀၀၀)ခန့်က ရရှိသည်ဟု ပြောပါ သည်။ သံလုံးမှာ လောက်စာလုံးကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး ကျောက်မှုန့် များလည်း ကပ်နေပါသည်။ နည်းပေါင်းစုံနှင့် ထိုးသော်လည်း သံလုံး အရည် မပျက်ပါ။ ကျွန်တော်သည် ပုဂံလျှင် လှုပ်အပြီး ချောက်တွင် မြစ်ကမ်းပါးများ ပြိုသဖြင့် သွားရောက် စစ်ဆေးရပါ သည်။ ရေနံရုံးချုပ်သို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ ရုံးချုပ်ရုံး မှာပျံ့များပေါ်တွင် ရရှိထားသော သံလုံးလေးများကို ကြည့်ဖို့သော တုံးလေးများအဖြစ် တွေ့ရှိပါသည်။ ထိုသံလုံးလေးများ မည်ကဲ့သို့ ရရှိသည်ကို မေးကြည့် ပါသည်။ ရေနံတွင်းတူးရာတွင် အသုံးပြုသော ကျောက်

မှုန့်ကြိတ်စက်များတွင် ကျောက်များ အမှုန့်ဖြစ်စေရန် အတွက် သံတိုသံစများ ထည့်ရပါသည်။ ယင်းမှ ကျန် ရှိသော သံလုံးကလေးများဖြစ်သည်ဟု ပြောပါသည်။ ၂။ ကျွန်တော်သည် ၁၉၇၈ ခုနှစ် ဆည်တော်ကြီး စီမံကိန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့အမှုထမ်းခဲ့ပါသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက ဆက်သွယ်ပြီး သံလုံးလေးများ လာရောင်းပါသည်။ မင်းဘူးမှ အတွေ့အကြုံအရ ချယ် ဖြစ်ခဲ့ပါ။ မြေယာပြုပြင်ရေး စီမံကိန်းအရ အေးလ်သံလယ်ကန် မြေယာများ စက်ကြီးများဖြင့် မြေယာပြုပြင် လုပ်ရပါ သည်။ ယင်းကန်မြေအတွင်းမှ လောက်စာလုံး၊ အာလူး ပုံ၊ ဥသျှစ်သီးလုံးအရွယ် သံလုံးများကို ရရှိခဲ့ပါသည်။ ကနောင်မင်သာကြီး ရေမြှုပ်ပုံး စမ်းရာမှ ကျန်ရှိခဲ့ သော အမြောက်ဆန်များဟု သိရှိရပါသည်။

နက္ခတ္တဗေဒခြေညီပုဂ္ဂိုလ် ၁၄၉

ယခုအခါမှာ တချို့ရရှိထားသောသူများ ခြံသံဟု ပြောပြီး ရောင်းစားနေကြပါသည်။ အင်္ဂါရတ်ဆရာများ သံသတိထားပါ။

၃။ သံကောင်းရရှိခြင်း

မင်းဘူး ဆည်မြောင်းတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ရဲတပ်ကြပ်တစ်ဦးသည် အင်္ဂါရတ် ဝါသနာပါသည်။ စေတုတ္ထရာဗြဟ္မာတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင် စဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တွင်းထဲမှ ချင်းတက်ကဲ့သို့ သတ္တတစ်မျိုးရရှိ၍ ကျွန်တော်ကို ပေးပါသည်။

လက်ချားအုပ်ချုပ်၍ သွားနှစ်ထိုးရာ လက်ချားအုပ်ချုပ်၍ နှစ်ထက်မှန် တတ်လုံးကို ရရှိခဲ့ပါသည်။

“သံသေလက်ချား”ဆိုသည့်အတိုင်း လက်ချား တစ်မျိုးတည်းဖြင့် ထိုး၍ အထက်လမ်းကို တက်ရန်

အားထုတ်ခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့တွင် ရုံးသွားခါနီး တတ်လုံးကို အအေး သဲခွက်တွင် ချထားပါသည်။

အထူးတကြီး ရုံးသွားရန်ရှိ လုံးကို အမြန်အားထုတ် ဖြစ်သလို ထည့်လိုက်ရာ အသံများဖြင့် သံလုံးထွက်သွား တာမှ လုံးတွင် မကျန်ရှိတော့ပါ။ ကျွန်တော်လည်း ရူးသော် မိစားခဲ့ရပါသည်။

၄။ ယခုခေတ်တွင် တတ်စေ့များကြီးပါသဖြင့် ကောင်းကောင်း ရရှိအောင် ရှာပြီး လက်ချားဖြင့် ထိုး ထိုးပါ။ သံလုံးကောင်း၍ လိုကျင်းပါက “ကြေးပြာ ဘော်ဝါ” လာပါမည်။ လုပ်ရတ်ကိစ္စပြီး၍ ရေ တက်လှမ်းရန်ဖြစ်ပါသည်။

တင်လှ(ဆ.မ.ငြိမ်း)

စာမျက်နှာ (၁၄၈)မှ အဆက်

ခဲ့တာပါပဲ။ အဲဒီတော့ ယုံလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် မယုံလို့ ဘဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်ုပ်ငယ်စဉ် ဘုန်းကြီး ကျောင်းသားဘဝက ရွာဦးဆရာ တော် သြဝါဒ မြွက်ကြားမိန့်ထား တာလေး ရှိတယ်ဗျ မိတ်ဆွေရဲ့... နားထောင်ပါနော်... ဒီလို အချိန်မတော် ကိုးရိုးကားရား မတော်တရော် လုပ်ရင်တော့... အိမ်ကြမ်းမြေကြမ်း ဆိုတာ အလွယ်ဆုံး ဖြေရှင်းရရင် သရဲ ခြောက်တဲ့အိမ်ကို ပြောချင်တာပါပဲ။ အဲဒီလို အိမ်မျိုးမှာ နေမိပြီး ဝယ်မိပြီးဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ဘယ်လို ကာကွယ်မလဲ အောက်ပါ အတိုင်း လုပ်ပါ။ ပွန်း ၂၄ ပစ္စည်းကို (၃)ပုံအိမ်ကြေးပြာ မှာရေပါ။ ပုလင်းလွတ်တစ်လုံးမှာ ပြဒါး ထည့် (၃)ပြားစီ ရှေးထားတဲ့ ကြေးပြာကို လိပ်ထားပြီး ထည့်ပါ။ ၂၄ ပစ္စည်းဆိုတော့ (၈)ပုလင်း ဖြစ်ပါတယ်။ (၃)ပုံ၊ တစ်ပုလင်းစီပေါ့။ အိမ်ထဲ (၈)အရပ်ထောင့်မှာ လှူရစ်ယောက်က တစ်ကျင်းစီပေါ့။ တစ်ပုလင်းစီကိုပဲပြီး ရပ်နေပါမယ်။ သံဃာတော်တွေကို ဆွမ်းကပ်ပါ။ ဖရိုက် ရွတ်ပြီး ကပ္ပလိပတ်ပြီး အမှုထောင့် တစ်ပြိုင်တည်း ကျင်းဆွေထဲမှာ ပုလင်း တွေကို မြှုပ်ပေးလိုက်ပါ။ ကံ... သရဲခြောက်တာတွေလဲ မကြောက်ရ၊ လုံးဝ အနောင့်အယုတ် မပေးတော့ပါ။ ဟူ၍ ဆရာတော်မိန့်ကြားတဲ့ အတိုင်း မိတ်ဆွေအား လမ်းညွှန်

ပေးလိုက်ပါတယ်။ နောက်တစ်လကြာတော့ ကျွန်ုပ်တို့ မိတ်ဆွေ အိမ်ရောက်လာတဲ့ ဖျော်တပြုမိုးပွဲနဲ့ လက်ဖက်ရည် တည်ခင်းရင်း ပြောသွားပုံကတော့ ‘ဆရာ ကျုပ်တို့အနေအခင်းကို တစ်လမ်းခွဲရပြီး အမှုပြည့်သူ အကျိုး မဂ္ဂလင်းသို့ စာရေးပို့ပေးဖို့ ပေတ္တာ တယ်ဆရာ’ ဟူ၍... ရင်ဖွင့် ဖြစ်ရပ်မှန် တင်ပြလိုက်ပါကြောင်း လိုရာသို့ ကြပါစေ။ သုဝိတာ ဟောထ ဒုက္ခာ မဂ္ဂ

ပေးလိုက်ပါတယ်။ နောက်တစ်လကြာတော့ ကျွန်ုပ်တို့ မိတ်ဆွေ အိမ်ရောက်လာတဲ့ ဖျော်တပြုမိုးပွဲနဲ့ လက်ဖက်ရည် တည်ခင်းရင်း ပြောသွားပုံကတော့ ‘ဆရာ ကျုပ်တို့အနေအခင်းကို တစ်လမ်းခွဲရပြီး အမှုပြည့်သူ အကျိုး မဂ္ဂလင်းသို့ စာရေးပို့ပေးဖို့ ပေတ္တာ တယ်ဆရာ’ ဟူ၍... ရင်ဖွင့် ဖြစ်ရပ်မှန် တင်ပြလိုက်ပါကြောင်း လိုရာသို့ ကြပါစေ။ သုဝိတာ ဟောထ ဒုက္ခာ မဂ္ဂ

ကောင်းဆိုးနီး(ကျွန်ုပ်သစ်)

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

ဝကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ် သုံးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

မဟုတ်... ကိုညွှန်ထွန်းရိန် ရုံးမတက်ဘူးလား၊ မဟုတ်... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။ မဟုတ်... ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့ ကိုညွှန်ထွန်းရိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ? မဟုတ်ပါဘူးဗျာ။ တတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့ ကုတ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက် (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့ ပြောတာပဲ။

ယာယီတိုင်းရင်ဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၆၉

ကြောင့်မြေမြေချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

ကုတ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဖက်ကြောတွေ တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည့်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ ဝိုက်ခနဲမှုခြင်း၊ ချာချာလည် အောင်မှုခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဖက်ခိုင် ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြောခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊ မကြာခဏ အိုးလျှံခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြောလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်အတွယ်မပြုခြင်း၊ စိတ်ကြည့်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို နားပွဲ ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်သို့မပြု နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့... မကြာခဏနာခြင်း၊ တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံတင်... အောင်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်ခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြွေးလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

ခက်ခဲခြင်းစားပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ မြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်းသွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ပြင်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်းပါပဲ။ ကျွန်တော်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဆေးတိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး)၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ်အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းပေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီ၊ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

၁၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရဂင်း

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာပြုတယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဖော်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပေးမှ စိတ်ရောက်ပုံပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ။

ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဝေတယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုတို့အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးဝေပျိုးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့ဗျာ။

ကျွန်တော်လို ဆရာဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာပီတယ်ဆရာ။

ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနမှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်ထုတ်လုပ်ခြင်းဖြင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေတာပဲ။

ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု ခံယူရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြဲဖြိုအနယ်မှု ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်ခုကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးဝေပျိုးအတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ်းကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မပူပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖော်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါတော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအား စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်ခုလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်-၀/၆၆၆ သုဓမ္မာလမ်းမကြီး
သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ဦးညာဏ်ထွန်းရှိန် (စက်မှု-၁)

ခွေးရူးကိုက်လို့ ခွေးရူးပြန်ပြီဆိုရင် လူနာဟာ သွားရည်တမြားမြား ကျပြီး ထမင်းမစားနိုင်၊ ဟင်းမစားနိုင်၊ ရေမသောက်နိုင်နဲ့ ဝဋ်ဒုက္ခပေးကြပြီးအကျယ် ခံစားပြီးမှ အသက်ပျောက်သွားရပါတယ်။

တွေ့မျိုးသားချင်းများက သနားလို့ ကနီးကပ် ပြုစုပေးရင်လဲ အဲဒီလူကို လူနာရဲ့ သွားရည်လျှော်ပြီး ခွေးရူးပျောက်ပိုး ကူးစက်ပြန်ပါရော။

ဒီနေ့ခေတ်မှာ ဆေးပညာတိုးတက်လာတာကြောင့် ခွေးရူးပြန်ခင် ကြိုတင် ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါပြီ။

ခေတ်မီဆေးကုသထုံး မပေါ်မီက လူနာမာဆေးဆရာတွေဟာ ခွေးရူးကိုက်ခံရသူကို ပြန်ဆေး၊ ပြန်ဆေး၊ လှန်ဆေး ဆိုတဲ့ ဆေးကုသမှုတွေနဲ့ ကုသပေးခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီနေ့ခေတ်မှာလဲ မြို့ကြီးပြကြီးနဲ့ မြို့ရွာလက်ဒေသတွေမှာ အကြောင်းမမျိုးမျိုးကြောင့် မြို့ပြ ဆေးရုံဆေးခန်းကို မလာနိုင်ဘဲ တိုင်းရင်းဆေးခန်းများနဲ့ ကာကွယ်ကုသနေကြရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရဂင်းထဲမှာလဲ ခွေးရူးရောဂါကာကွယ်နည်းများကို ကုသိုလ်ပြုပေးနေကြတာ မကြာမကြာ တွေ့နေရပါတယ်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လူနာတွေကို ခွေးရူးပြန်ကာကွယ်ရေးလုပ်ပေးခဲ့ဘူးသော်လဲ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အစည်းကို အစီမံကြီး၊ အစီမံကြီး၊ အစီမံကြီးတို့က လုပ်ပေးခဲ့တာ ကာကွယ်ပေးနိုင်တာပဲ။

ခဲကြတာကို မကြာခဏ တွေ့မြင်ဖူးတာကြောင့် ခွေးရူး စတီလုပ်ထုံးလုပ်နည်းကို မှတ်မိနေပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဘိုးဘေးတို့ဟာ တိုင်းရင်းမြန်မာ သမားတော်ကြီးများ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘိုးဘေးတို့လက်ထက်မှာ ပြန်ဆေး၊ လှန်ဆေး၊ အန်ဆေးများနဲ့ ကုသပေးခဲ့ကြတယ်လို့ သိရပါတယ်။

ဘဝကုထုံးစံတွေမှာ သုံးလက်တင် ဘုန်းကြီးနဲ့ ယော၊ အညာယော၊ ခြင်္သေ့၊ ယော၊ ယော၊ အညာယော၊ ခြင်္သေ့၊ ယော၊ ယော၊ အညာယော (လက်သက်)မစားရ။ ဇရာယန္တရက်မခံရဘဲ ဣန္ဒြေပျော်စရာတွေ ဝယ်ပါတယ်။

ပြန်ဆေး၊ လှန်ဆေး၊ အန်ဆေး စားပြီးရင် လူနာဟာ အတော် ပင်ပင်ပန်းပန်း ခံစားရတယ်လို့ သိမှတ်ရပါတယ်။

မိန့်မြေ့
ရွှေဘိုနယ်က

ခွေးရူး ဝတ်ယူပုံနည်း

ကျွန်တော်ပင်နဲ့ ဘကြီးတို့လက်ထက်မှာလဲ ပြန်ဆေး၊ အန်ဆေး၊ လှန်ဆေးနည်းတွေကိုပဲ သုံးခဲ့ကြပါတယ်။

နောက်ပိုင်းမှာ လူနာကို သက်သာသောသောနဲ့ ကာကွယ်ပေးနိုင်တဲ့ ခွေးရူးစတီလုပ်နည်းကို ရရှိခဲ့လို့ ပြောင်းလဲခဲ့ဖူးစွဲ ကုသပေးခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီခွေးရူးစတီလုပ်နည်းကို ဘယ်လို ရရှိခဲ့သလဲဆိုတာ ကျွန်တော် မေးမကြည့်မိလို့ မသိခဲ့ပါ။ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက ချီးမြှင့်တာလို့တော့ သိရပါတယ်။

ဘဝကုထုံးစံတွေကို လက်ထင်အသုံးပြု ကုသနေပေကာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ယူဆတာမရှိ နည်းမပေးတော့။ နည်းပေးပြီးရင် သူ့ထက်သန်လို့ မရွံ့မတော့ဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။

နည်းယူချင်သူက တရေတစောင်းလေ့လာပြီး ခိုးယူရင်တော့ အသုံးပြုနိုင်ပါသတဲ့။ နည်းကို တခြားလူဆီ မပေးဖို့ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်ထံမှာ ကတိသစ္စာပြုခဲ့ရပါသတဲ့။

ဒါကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရဂင်းရဲ့ နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ တစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးစိုးဆန်း(ထက်မင်းကျော်စွာ) လွန်ခဲ့တဲ့ (၃)နှစ်လောက် ကလာတန်း ကျွန်တော်ဆီ နည်း ဆေးပေးပေး ကျွန်တော် နည်းမပေးလို့က ပါဘူး။

ဆရာဦးစိုးဆန်းက စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးကနေ ဝါးချောင်ကို သွားပြီးတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ အစ်မကြီး သီလရှင်ဖွားစောက်ကို မေးမြန်းပြန်ပါတယ်။ ဖွားစောက် အပြည့်အစုံ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရဂင်း ၁၅၃

မဟုတ်ပေမယ့် သူ သတိရ
သလောက် ခွေးရှူးစတီလုပ်နည်း
မြွေဆိပ်ပြေနည်းတွေ ပြောပြလိုက်ပါ
တယ်။

၁၉၁၆ ခုနှစ်၊ မေလထုတ် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမဂ္ဂဇင်းမှာ ဦးစိုး
ဆန်း (ကလောင်အမည်?) ရဲ့
ဆောင်းပါးပါလာတော့ မန်းရတဲ့
မန္တန် နည်းနည်းလွဲနေတာ တွေ့ရပါ
တယ်။

ဗြူးတောက်လဲ မန္တန်ကွဲအလို တချစ်
တောက်တောက်နဲ့ စိတ်မကောင်း
ခြင်အရှက်ပါတယ်။

သူက အမှားပြင်ပေးချင်ပေမယ့်
မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကို စာရေးမပို့နိုင်လို့
စိတ်ဝင်စားသူ စာဖတ်ပရိသတ်များ
အတွက် ခွေးရှူးစတီလုပ်နည်း
အပြည့်အစုံကို ကျွန်တော်က
ရေးသားတင်ပြလိုပါတယ်။

ခွေးရှူးစတီလုပ်နည်းကို အလွယ်
ဆုံး အရှင်းဆုံး မှတ်မိအောင် အမှတ်
စဉ်ထိုးပြီး တင်ပြပါရစေ။

၁။ ဘယ်လိပ်နီးသန်သန် ရှာထားပါ။
(အိမ်မှာ သက်ငယ်ခနီ မိုးရင်
ပါးနဲ့သက်ငယ် တွဲမိအောင် နီး
နဲ့ ရစ်လိပ်ရတယ်။ ဘယ်ဘက်
ရစ်လိပ်တဲ့ နီးကို ဆိုလိုတာပါ။
အခုခေတ်မှာ တွေ့ရဖို့ မလွယ်
တော့လို့ ရရင် ရသလောက်
စုဆောင်းထားပါ။)

၂။ ခပ်သေးသေး ကွမ်းစားထုံး
တစ်ဘူး ရှာထားပါ။ (ဒီဘူးက
ထုံးနဲ့ကွမ်းယာစားဖို့ မဟုတ်
ပါ။)

၃။ "ဥ ကြူရေ ပြုရယ် သွား"
ဆိုတဲ့ မန္တန်ကို အလွတ်ရအောင်
၁၅၅၄ နားပျာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျက်ထားပါ။ (သွားဟ-မဟုတ်
ပါ။)

၄။ မန္တန်သိဒ္ဓိဝင်ပြီး ခွေးရှူးဆိပ်
ပျောက်ပြယ်စေဖို့ သက်ဆိုင်ရာ
အစောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်များထံ
အရိုအသေ တင်မြှောက်ပြီး
ပန်ကြားဆုတောင်းပါ။

၅။ တင်မြှောက်ရန် ဆန်တစ်ပြည်၊
ငွေတစ်မတ်၊ လက်ဖက်
တစ်ထုပ်ကို လူနာရှင်က ဆရာ
ထံလာစဉ် ယူဆောင်ခဲ့ပါ။ မသိ
၍ မယူခဲ့မိလျှင် နီးရာဈေးဆိုင်မှ
ဆန်နှင့်လက်ဖက် ဝယ်ယူပါ။
လက်ဖက်က ဆီမဆမ်းရ ဆား
မပြားရ နှမ်း တဲ့ အကြော်ဆန်တွေ
မပါရ။ လက်ဖက်စိမ်း သက်သက်
ပါ။

ဆန်က ပြဿနာမရှိ။ ပြဿနာ
ရှိတာ ငွေတစ်မတ်။ ငွေတစ်မတ်က
ဒီခေတ်မှာ မသုံးတော့ မရှိတော့လို့
ငွေတစ်မတ်အစား ကျပ်တစ်ရာ
(သို့မဟုတ်) ကျပ်နှစ်ရာ ထည့်ပေါ့။

၆။ လူနာကို လိုက်လံပို့ဆောင်ပြုစုရ
တဲ့သူတွေလဲ မတော်တဆ လူနာ
ရဲ့ သွားရည်လူးတယ် ထိမိတယ်
ဆိုရင် သူတို့ကိုပါ ကာကွယ်ကုသ
ပေးပါ။

၇။ လူနာကို ကုသမှု မစတင်ခင်မှာ
ယုံကြည်ရဲ့လား။ စိတ်ချရဲ့လားလို့

ဆရာက မေးရမယ်။ ယုံကြည်
တယ် စိတ်ချပါတယ်လို့ လူနာ
က ဖြေမှ ကုသမှု စတင်ရမယ်။

၈။ အမေးအဖြေ ပြုပြီးရင် ဆရာ
ကန်တော့ပစ္စည်း (ဆန်၊
လက်ဖက်၊ ဘယ်လိပ်နီး၊ ထုံး
ကို လှဲ (ဒါမှမဟုတ်) လင်ယို
ထည့်ပြီး သက်ဆိုင်ရာ အ
ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်စူးတင်မြှောက်
မယ်။

ဘယ်နေ့သား ဘယ်နေ့သား
ခွေးရှူးဆိပ်များ ဖယ်ရှားပေးတော့
ပါလို့ တောင်းပန်ရမယ်။

၉။ လူနာရဲ့ ဘယ်အခြမ်း အကိုက်
ခံရသလဲ။ ဘယ်ခြေထောက်
လား။ ဘယ်လက်လား။
ခြေထောက်လား။ ညာလက်
လား။ တစ်ကိုယ်လုံးလဲ
မေးမြန်းပါ။

၁၀။ ညာဘက်ခြမ်း အကိုက်ခံရ
ဆရာရဲ့ ဘယ်ခြေဖဝါးမှာ ယူ
ရေးပြီး လူနာရဲ့ကျော(အထက်
လှန်ပြီး) ညာဘက်ခြမ်းကို အ
က အသက်အောင့်ပြီး ဘယ်
ခြေဖဝါးနဲ့ (၇)ခါ နင်းပေးပါ။

၁၁။ ဘယ်ဘက်အခြမ်း အကိုက်
ခံရရင် ဆရာရဲ့ ညာခြေဖဝါး
မန္တန်ရေးပြီး လူနာရဲ့ကျော
ဘယ်ခြမ်းပေါ်မှာ ဆရာ
အသက်အောင့်ပြီး ညာဖဝါး
အသာအယာ နင်းပေး။

၁၂။ တစ်ကိုယ်လုံးအနှံ့ အကိုက်
ရင်တော့ ကျောနှစ်ဖက်လုံး
ခြေဖဝါးနှစ်ဖက်နဲ့ တစ်ဖက်ပြီး
တစ်ဖက် နင်းပေး။

ကို ဘယ်လိပ်နီးနဲ့ ထိုးပြီး
ဆရာရဲ့ ခြေဖဝါးမှာ...
"ဥ ကြူရေ ပြုရယ် သွား"
ဆိုပြီးလျှင် အဆုံးမှာ သူညီပိတ်
မှာ ပိတ်ပြီးရင် "ဥ" ခွေမှာ
ပိတ်ပိတ်။

ဘာဆေး ဘာရေမန်းမှ တိုက်
မရမလို့။ ပိုးဖောက်သလို
ပေါက်တွေ ပေါက်ပြဲနေပါစေ
ခွေကိုက်ရာတွေဟာ ဘာဆေး
မှ မသိပ်/မလိမ်းရတဲ့ စတီလုပ်
ပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်းမှာ အလိုလို
ခြောက်ပြီး ပျောက်သွားပါလိမ့်
မယ်။

၁၃။ တကယ်လို့ ကျွဲ၊ နွား၊ ဆိတ်
တန်ကောင်ကောင် ခွေးရှူး
ကကိုက်ခံရရင်လဲ ကျွဲ၊ နွား၊
ဆိတ်တွေကို စတီလုပ်ပေးလို့
ရပါတယ်။

၁၄။ ဒီလို စတီလုပ်ပြီးရင် နောက်
ထပ် ဘယ်လို ကုသမှုမှ အသစ်
ထပ်မလုပ်ဖို့ သေသေချာချာ
မှာပါ။

တကယ်လို့ ခြေ စိတ်ချာအောင်
ပြီး ဘယ်နေရာမှာ သွားပြီး ထားထိုး
ထားလား ထပ်လည်ရင် ဆေးထိုး
ထားဖို့ ထားထိုးပြီး ထားထိုး
ပါလိမ့်မယ်။

အတိုချုပ်ပြောရရင် တခြားမှာ
ကျပြီးမှ ဒီကို လာကုလို့ ရပေမယ့်
မှာ ကျပြီးမှ တခြားသွားကုလို့
မရပါဘူး။

၁၅။ စတီလုပ်တာ ပြီးဆုံးရင် ဒီနေ့
ဒီအချိန်ကစပြီး (၃)ရက်အတွင်း
အခါရောင်ပါ။ ဝေရမချီးပါနဲ့။
ခြေဆေးနိုင်ပါတယ်။ လက်
ဆေးနိုင်ပါတယ်။ မျက်နှာ

သစ်နိုင်ပါတယ်။
မသာ/အသုဘ/ဘုန်းကြီးပျံ သွား
နိုင်ပါတယ်။ မြစ်ကူးချောင်းခြား သွား
လာနိုင်ပါတယ်လို့ ဆရာက ပြောပြ
ရပါမယ်။

၁၈။ ဆရာအိမ်က ပြန်ထွက်ခါနီးမှာ
"ပြန်ပါဦးမယ် ဆရာ" လို့
မပြောဘဲ "သွားပါဦးမယ်
ဆရာ" လို့ ပြောဖို့ ပါလာတဲ့
လူနာစောင့်ကို ဆရာမိသားစု
က ကြိုတင်သတိပေး သင်ထား
ရပါမယ်။

ဆရာကလဲ "ပြန်ပေးဦးတော့"
လို့ မပြောရပါ။ "သွားပေးဦးတော့"
လို့ ပြောရပါတယ်။

၁၉။ ရောဂါ ပျောက်သွားလို့ ဆရာ
ကို ကျေးဇူးလာဆပ်တာပါ
ဆိုပြီး လာကန်တော့ရင် ဘာ
ပစ္စည်းတစ်ခုမှ လက်မခံရပါ။
ဒါတွေဟာ တစ်ချိန်တုန်းက
စဉ့်ကူးနယ်မှာ ထင်ရှားခဲ့တဲ့ ဆေး
ဆရာကြီးဦးစိုး၊ ရွှေဘိုနယ်မှာ
ထင်ရှားခဲ့တဲ့ ညီဖြစ်သူ ဆေးဆရာ
ကြီး ဦးယုံတို့ရဲ့ ခွေးရှူးစတီလုပ်
နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးယုံဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ ဖခင်ကြီး
ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့ အစ်ကိုကြီး
ဦးသိန်းမောင် အစ်မကြီးဒေါ်ခင်စော
တို့လဲ ဒီနည်းနဲ့ စတီလုပ်ပေးပြီး
ခုနှစ်ရက်သားသမီးများစွာကို ကယ်
ဆယ်ဖူးပါတယ်။

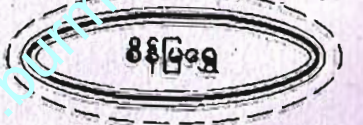
အစ်မကြီး လူဝတ်နဲ့ ရှိစဉ်တုန်းက
ဦးလေးတစ်ယောက်က ခဏခဏ
ပူဆာလို့ နည်းလမ်းကို မလွဲသာ
မရှောင်သာ ပြောပြလိုက်သတဲ့။
အိပ်မက်ဆိုးတွေ မက်ပြီး လန့်နိုး

ခဲ့ရတဲ့ ဦးလေးက မနက်လင်းလင်း
ချင်း "ငါတူပဲ ပညာကို လက်မခံဖို့
ပါဘူး" ဆိုပြီး ပြန်အပ်သတဲ့။

အခုတော့ ရွှေဘိုနယ်က ခွေးရှူး
စတီလုပ်နည်းကို အနယ်နယ်
အရပ်ရပ်ရှိ စမ်းသပ် အသုံးပြုလိုရတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အပြည့်အဝ
တစ်စေချန် ကွန်ချက်ပြုပေးလိုက်ပါ
ပြီ။

ပြောခဲ့တဲ့ အချက်အလက်တွေ
ကို ကျေးကျွညက်ညက် ဖတ်ပြီး
တိတိကျကျ လိုက်နာမယ်။ ယုံလဲ
ယုံကြည်မယ်။ ရှိသင့်တဲ့ သီလ၊
သမာဓိ၊ ပညာနဲ့လဲ ပြည့်စုံမယ်ဆိုရင်
လူနာ အများအပြားကို ကယ်တင်
နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အောင်မြင်တဲ့
ကယ်တင်ရှင်များ ဖြစ်ကြပါစေလို့
ဆုတောင်းပေးပါတယ်။

တကယ်လို့ မရှင်းလင်းတဲ့
အချက်အလက် ရှိရင်လဲ (ဖုန်း-
၀၉-၇၈၆၆၉၅၄၉၆၆) ကို ဆက်သွယ်
ပြီး မေးမြန်းစုံစမ်းနိုင်ကြပါတယ်။
[အကြောင်း တစ်ခုခုကြောင့်
ခွေးရှူးဆိပ်ကို မတားနိုင် မပယ်နိုင်
ဘဲ ခွေးရှူးပြန်ခဲ့ရင် ဗွားဖွားချင်း
ကလေးငယ် ပထမဦးဆုံးပါတဲ့ မစင်
ကို အခြောက်လှန်းထားပြီး အဲဒီ
မစင်ခြောက် နည်းနည်းလောက်
ဖွဲပြီးကျွေးရင် ဒါမှမဟုတ် ရေခဲဦး
လျှာလျှာပေးရင် ခွေးရှူးပြန် ချာဂါ
ပျောက်တယ်လို့ သက်ကြီး အသိ
မိတ်တွေတစ်ဦးက ပြောပြဖူးပါ
တယ်။ ငါပညာ မဟုတ်ပါ။]

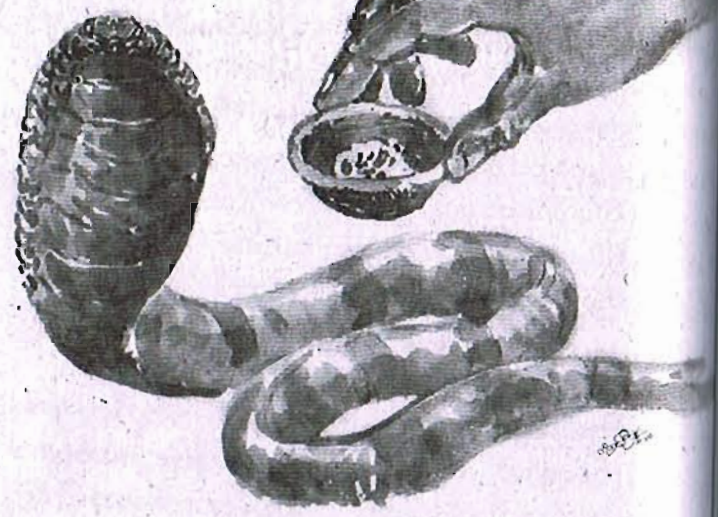

ထူးခြားဆန်းကြယ်သော

ဓာတ်လုံးများ

အပိုင်း(၁)

အိမ်ထောင် (ရွှေစင်)

စာရေးသူ အသက်(၁၃)နှစ်သား အရွယ်ကတည်းက စ၍ ပါလာခဲ့သည့် အင်္ဂုရတ်ဝါသနာပါဟာ ယခု (၅၀)ကျော်အရွယ်အထိ စဉ်ဆက်မပြတ် လေ့လာရှာဖွေ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော အင်္ဂုရတ်ဓာတ်လုံး နည်းမျိုးစုံ အဖုံဖုံနှင့် ဆရာစုံ တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ထိုအထဲမှ ဝါသနာရှင် သုတေသီများ နည်းမှီ ဗဟုသုတပွားစေရန် ရည်ရွယ်၍ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ထင်မှတ်မထားဘဲ ထူးခြားဆန်းကြယ်ပြီး သိဒ္ဓိဝင်နေသော “ဓာတ်လုံးများ”၏ ဆန်းကြယ်ရာသည့် ဓာတ်လုံးများ အကြောင်းကို တတ်နိုင်သမျှ ခုံလင်စွာ တင်ပြပေးပါမည်။

ဓာတ်တို့၏ သတ္တိထူးနှင့် ထူးခြားရှားပါးလှသော ဆေးဖက်ဝင် အပင်တို့ ပေါင်းစပ် ဓာတ်ပြုခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော ထူးခြားဆန်းကြယ်သော အကျိုးတရားများကို မထင်မှတ်ဘဲ ခံစားကြုံတွေ့ခဲ့ကြသော အင်္ဂုရတ် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ “ထူးခြားဆန်းပြား ဓာတ်လုံးလေး” အကြောင်းပါ။

သူ့နာမည်က “ကိုတင်” တဲ့။ အင်္ဂုရတ် ဝါသနာပါပေမယ့် ဟုတ်

ဟုတ်ညားညား တတ်လှတယ်တော့ မဟုတ်ပါ။ ဒါပေမယ့် သူ့ကို နည်းတစ်ခု အင်္ဂုရတ် ဓာတ်လုံးတစ်ခု ပြောလိုက်ပြီဆိုရင်တော့ “ကျားကုတ်ကျားခဲ” ဇွဲခတ် လုပ်တတ်သည့် အကျင့်ကတော့ ရှိသည်။ တစ်နေ့မှာတော့ ယောက်ဖလုပ်သည့် သူ့က သူ့အိမ်ကို ရောက်လာပြီး...

‘ကိုတင်ရေ... ငါ့အိမ်ကို သွားတတ်လာတတ်တဲ့ နေရာဟင်္သာကောင်ကို မှာ နန်းလုံးကြိုင် အဖြူပွင့် ပွင့်တဲ့ အပင်များ တွေ့ခဲ့ရင် ကျွန်တော့်ကို ပြောပါ။ ဆရာတစ်ဦးက အပူပြင်း ရှာခိုင်းလို့ ဟု ဆိုလာလေသည်။

‘ဟ... နန်းလုံးကြိုင်ဆိုတာ ငါ သိသလောက်ကတော့ အဝါပွင့်လေးတွေ ပွင့်တာပဲ မြင်ဖူးပါ

တယ်။ အဖြူပွင့် ပွင့်တာကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူးပဲ မောင်ရ’
‘ဒါနဲ့... မင်းဆရာက ဘာလုပ်ပါ ရှာခိုင်းတာတုံး’
‘သေချာတော့ မသိပါဘူး အိမ်ကို ရှာ ကျပ်သိသလောက်ကတော့ ပိုင်ဓာတ်လုံးအဖြစ် လိုချင်သည့် “ချင်ခြင်း” ကလည်း ရှိနေတာပဲဗျာ’

ဒါဆိုတော့ ကိုတင် နည်းနည်း စိတ်ဝင်စားသွားပြီး စပ်ကုန်းစပ်ကုန်း အကုန်မွှေးပြီး ရှာဖွေ ပြင်လေတော့သည်။

သူ၏ အကျင့်ပီအေတိုင်း သွားလာသမျှသော နေရာတိုင်းကို မျက်စိဖွင့် နားစွင့်ကာဖြင့် နန်းလုံးကြိုင် အဖြူပွင့် ပွင့်သည့် အပင်ကို သဲကြီးမဲကြီး ရှာပါတော့သည်။ တွေ့သမျှသော မိတ်ဆွေ

ပါင်းအသင်းများကိုလည်း မည်သူ့မျှ အလွတ်မပေးဘဲ နန်းလုံးအဖြူပင် သတင်းကို မေးမြန်းမိလေသည်။

လည်လိုနှင့် တစ်နေ့မှာတော့ အလွတ်တစ်ဦး၏ သတင်းပေးချက် တောရဘုန်းကြီးကျောင်း ကျောင်းတွင် သူ့အလွန်လိုချင်သော နန်းလုံးကြိုင် အဖြူပွင့်ပင် အပင်ကို တွေ့ရပါတော့သည်။

ပါသာအားရဖြင့် ကျောင်းထိုင် နေထိုင်တတ်ကို တတ္တပုဂ္ဂိုလ် စုံလင်စွာ ရှာဖွေတော့ပြီး သူ လိုချင်နေသည့် အပင်၏ အမြစ်ကို တောင်းခံလေတော့ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် နည်းအပန်းမကြီးတာမို့ ဒကာကြိုက်တူးပြီး ယူပေးတော့ဟု လိုက်ပါသည်။

ကိုတင်ကလည်း သူ အင်္ဂုရတ် နည်းကတည်းက သွင်ဓာတ်လုံး ကောင်းကောင်း တစ်လုံးကို မိမိရရ ဝင်ဓာတ်လုံးအဖြစ် လိုချင်သည့် “ချင်ခြင်း” ကလည်း ရှိနေသည့်။

ဖြစ်၍ လက်တွေ့ချက်ချင်း နန်းလုံး ဖိခွင်ပြင်ဆင်ပြီး နန်းလုံးအဖြူပွင့်ပင်၏ အမြစ်နှင့် ဓာတ်သား (၂) ကျပ်သားကို ဝါးလုပ်ကာ အကြီးတစ်လုံးမှာ ဝါးဖျက်ပြီး အရည်ဖျော်ပါသည်။ ဝါးဖျက်လာသည်နှင့် လက်မလုံးလောက်ရှိပြီး တစ်ထောင့်ထွာ ကောက် အရည်ရှိသည့် နန်းလုံးကို အဖြူမြစ်နှင့် စိမ်ပြေနေပြေ

သွပ်ဖျော်ရည်မှာ မွှေမွှေပြီး သွပ်ပြန်ခဲ သွားလျှင် မီးထပ်ပေး၍ ဖျော်လိုက် မွှေလိုက် လုပ်ခဲ့ပါသည်။

ပြုလုပ်သည့်အချိန် နှစ်ရက်နှင့် တစ်မွန်းတည့်လောက်ကို နန်းလုံးကြိုင်မြစ်နှင့် မွှေလိုက်တာ ဆေးမြစ် လက်တစ်ဆစ်လောက်သာ ကျန်တော့မှပဲ အမွှေရပ်လိုက်ပါတော့သည်။

အားလုံးပြီးသွားသည့် အခါကျမှ ရွှေကြိုလုပ်ကိစ္စထဲမှာ သွပ်နှင့် ဆေးမြစ် မီးကျွမ်းပြီး ပြာဖြစ်နေသော မည်းမည်းအမူန့်များ အားလုံးကို စုပေါင်းပြီး လက်ချားမီးပွနှင့် ရောသမအောင် နယ်ပြီး လုံစောက် နံပါတ်(၆)မှာ သိပ်ထည့်ပါသည်။

ထို့နောက် အပေါ်မှ လက်ချား မီးပွ ထပ်သိပ်ပြီး မီးလျှံမီးလတ် လေးနှင့် တစ်နေကုန် ထိုးလိုက်တာ ညနေစောင်းကျမှ ဖိခွင်မှာ လုံကို အအေးခံပြီး ခွဲကြည့်လိုက်ရာ သွပ်ဓာတ်သားသည် သူ့ပန်းထားသလို ချောမွေ့ ဝင်းပြောင်မနေဘဲ အဖုအထစ် အချိုင်းအခွက်နှင့် လေပေါက်တွေ (၄/၅) ပေါက်နှင့် တွေ့လိုက်ရတော့ “ထင်သာထင် မဝင်ဘူး

ကျောင်းအမရေ” ဖြစ်သွားပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်သွားသည်။ သို့နှင့် ဖမ်းထားသည့် သွပ်ဓာတ်လုံး ပုံပန်းမလှ ဖြစ်နေသည့် ဓာတ်သားကို ဖိခွင်နားမှာရှိသည့် တွေ့ကရာ လုံပက်ဟောင်းတစ်ခုထဲ ကို “ခွပ်ခနဲ” ပစ်ထည့်လိုက်ပြီး ဖိရုံထဲမှ ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။

သူ့ယောက်ဖကိုလည်း စိတ်ထဲမှ နေပြီး...

‘အလကား ခွေးကောင်... ငါ့ကို သက်သက် မဟုတ်မဟတ်တွေ လာပြောပြီး အလုပ်ပိုအောင် လုပ်ခဲ့တယ်’

ဟု မြည်တွန်နေမိလေသည်။ သည်လိုနှင့် အခြားသော အိမ်မှုကိစ္စ ဗဟိုရတွေကြောင့် ဖိခန်းထဲကို တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ် မဝင်ဖြစ်တော့ပေ။

တစ်နေ့မှာတော့ ဘေးအိမ်ခြံစည်းရိုး ပုဏ္ဏားရိုက်ပင်တန်းတွေ ကြားမှနေပြီး မြွေဟောက်တစ်ကောင် သည် ကိုတင်၏ ဖိရုံခန်းထဲသို့ ဝင်သွားသည်ကို ဘေးအိမ်မှ အိမ်သားများက တွေ့ရတော့ ကိုတင်ကို မဖြစ်မနေ အော်ဟစ်၍ သတိပေးလေသည်။

ကိုတင်လည်း ရှုပ်ပွနေသည့် သူ၏ ဖိရုံထဲကို အန္တရာယ်ကောင် မြွေဟောက် ဝင်လာသည်ဆိုတော့ မတော်၍များ ဆိုသည့် စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့် ဖိရုံထဲသို့ အပြေးအလွှား ဝင်ကြည့်လိုက်ပါသည်။

အဲသည်မှာ ကိုတင်ကလည်း ဖိရုံထဲအရောက် မြွေဟောက် ကလည်း လန့်သွားပြီး ပါးပျဉ်းထပြီး

ခေါင်းထောင်လာလိုက်တာကိုတင်မှာ ကြက်သီးမွေးညင်းများပင် ထောင်လာပါတော့သည်။

လက်ထဲမှာလည်း ခုခံစရာ တာတစ်ခုမှမရှိ ဖြစ်နေလေတော့ အနီးအနားမှာရှိသည့် တွေ့ရာ လုံခွဲဟောင်းတစ်ခုနှင့် ကောက်ပြီး မြေဟောက်ကို ပစ်ပေါက်လိုက်မိလေသည်။

သည်အခါမှာတော့ မြေဟောက်ဟာ ဒေါဟန်ထပြီး ပါးပျဉ်းထောင်နေရာမှ ရုတ်ခြည်း ပါးပျဉ်းချပြီး ထူးထူးဆန်းဆန်း တွန့်လိမ်နေပါတော့သည်။

ကိုတင်ကလည်း သူ မြေဟောက်ကို လုံခွဲဟောင်းနှင့် ပစ်ပေါက်လိုက်တာ မြေဟောက်ကို တိုက်ရိုက်မထိမှန်ဘဲ ဖိုရုံနံရံကို သွားမှန်ပြီး နံရံမှတစ်ဆင့် ခဲလုံးလို အရာဝတ္ထုတစ်ခုက လွင့်စဉ်လာပြီး မြေဟောက်၏ ကိုယ်လုံးကို ခပ်သာသာ လာထိတာကို သိလိုက်ရသည်။

သို့နှင့် လွင့်စဉ်လာသည့် ခဲလုံးလို အရာကို သေချာသတိထားကြည့်လိုက်တော့ အားပါးပါး ပြီးခဲ့သည့် (၂)ပတ်လောက်က သူစိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် လုံခွဲဟောင်းတစ်ခုထဲကို ပေယျာလကန် ပစ်ထည့်ခဲ့သည့် "နန်းလုံးကြိုင်အဖြူဖြစ်နှင့် မွှေပြီး ဖမ်းခဲ့သည့် သွပ်ဓာတ်လုံး" ဖြစ်နေသည်ကို အံ့သြစွာ တွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။

သည်တော့မှ... 'ဟာ... ဒီထိုင် ဒီသွပ်ဓာတ်လုံးက မြေကိုနိုင်တယ် ထင်ဟာ' ဆိုပြီး မီးညှပ်ရှည်တစ်ခုကို ယူပြီး ၁၅၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

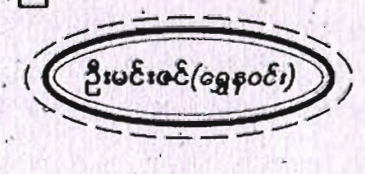
ယင်းသွပ်ဓာတ်လုံး ပိန်ရုံရုံကို ညှပ်လိုက်ပြီး အဲဒီသွပ်လုံးနှင့် မြေဟောက်၏ နှာခေါင်းကို တွေ့ပေးလိုက်သည့်အခါမှာတော့ ဝိညာဉ်ထူးခြားမှုက ပြလာပါတော့သည်။

စောစောက တွန့်လိမ်နေသည့် မြေဟောက်ဟာ သွပ်ဓာတ်လုံးနှင့် နှာခေါင်းပေါက်ကို ထိမိလိုက်တာနှင့် မြေဟောက်ဟာ တစ်ခါတည်း ငါးခြောက်လို ပြားချပ်သွားပြီး အမြီးနှင့်ခေါင်းက အပေါ်ကို ကော့တက်လာပြီး တစ်ခါတည်း သေသွားလေသည်။

ကဲ... စာရှုသူ ဝါသနာရှင် မိတ်ဆွေများ ဇာတ်ရည်လည်လောက်ပြီဟု ထင်ပါသည်။ ဓာတ်တို့၏ သတ္တိထူးနှင့် ဆေးဖက်ဝင် ရှားပါးသစ်ပင်တို့၏ ဓာတ်ပြုပေါင်းစပ်မှုကြောင့် ထူးခြားဆန်းကြယ် အစွမ်းထက်သည့် စွမ်းရည်တစ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ကြသည်။

ဤသည်ကို ကိုတင်တို့လိုမျိုး မထင်မှတ်ထားဘဲ လက်တွေ့ သိမြင်လိုက်ရတော့မှ အဖိုးတန် ပစ္စည်းမှန် သိသွားကြသူတွေ အရှိရတ်လောကမှ ရိတတ်ကြပါသည်ဟု အလင်းပြလိုက်ပါသည်။

ဝါသနာရှင် အရှိရတ်သင် မိတ်ဆွေများ ဓာတ်တို့၏ သတ္တိထူးများကို ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ ဖော်ထုတ်ပြီး လောကီအကျိုးပြုနိုင်ကြပါစေ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော မည်သည့်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လစားဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ဝယ်သို့ EXPRESSဝန်ဆောင်မှု

စနစ်ဖြင့် အမြန်ဆုံး အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ စာအုပ်ရောက် ရွေးယူစနစ်ဖြင့် တစ်လလျှင် ၂၈၀၀/ကျပ် (နှစ်ထောင်ရှစ်ရာကျပ်နှုန်း) ကျသင့်ပါသည်။ လစားဖတ်ရှုလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာသို့ အကြောင်းကြား မှာကြားနိုင်ပါသည်။

[မှတ်ချက်။ လေယာဉ်ပျံနှင့်ပို့ရမည့် ဒေသများအတွက် လေယာဉ်ပို့ပေးဆောင်ရပါမည်။]

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၁၀-ပထမထပ်၊ ၂၉-လမ်း(အထက်) ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ မြန်မာနိုင်ငံ၊ ၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၅၊ ၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂၀

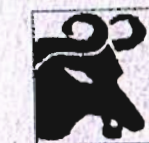
လက်မပေးကျွေး

ရွှင်လန်းကြပါစေ

၂၀၁၈ခုနှစ် ဧပြီလအတွင်း... မြေကြီးအဝက်အခဲများ နည်းပါး၍ လာဘ်လာဘ ဝန်ကြံဉ်စေရန်...

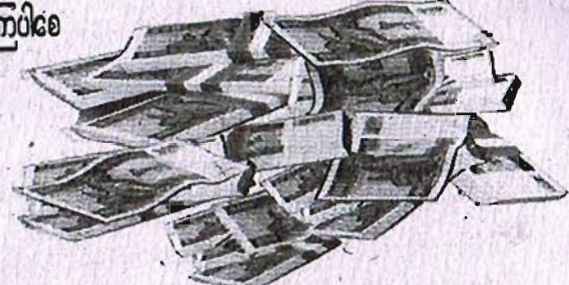
၀။ သင်္ဘောသီဖွား (ဖက်လ ၂၁-ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ) ၂၀၀၀ ညွှန်(၆) ညွှန်၊ ရွက်လှပန်း (၆)ခက်၊ သီဟိုဠ်ညွှန် (၆) ညွှန်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၃)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မြေကြီးကွယ်သော သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လျှ၍ ဆုတောင်းပါ။

၀။ သင်္ဘောသီဖွား (ဧပြီလ ၂၁-ရက်မှ မေလ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ) ၂၀၀၀ ညွှန်(၈) ညွှန်၊ ပိတောက်ညွှန်(၈) ညွှန်၊ ကံကော် (၈) ညွှန်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၆) ပန်းကန်တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လျှ၍ ဆုတောင်းပါ။

၀။ သင်္ဘောသီဖွား (မေလ ၂၁-ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ) ထန်းလျက် (၂) ပန်းကန်၊ ပေါက်ပေါက် (၂) ပန်းကန်၊ မြေကြီး(၂) ပန်းကန်၊ သကြား(၂) ပန်းကန်နှင့် တံခွန် (၂) ကိုက်လျှာ (၈) ခုတို့ကို မုဒ္ဒဟူးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ မြေကြီးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လျှ၍ ဆုတောင်းပါ။

၀။ ကရကဠာသီဖွား (ဇွန်လ ၂၁-ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၂၁-ရက်အတွင်း မွေးသူ) ကြည့်ညွှန် (၁) ညွှန်၊ ဇီးညွှန် (၁) ညွှန်၊ အုန်းလက် (၁) ရွက်နှင့် သောက်တော်ရေ (၂) ရွက်တို့ကို ကြာသပတေးနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လျှ၍ ဆုတောင်းပါ။

၀။ သိမ်းရာသီဖွား (ဇူလိုင်လ ၂၂-ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁-ရက်အတွင်း မွေးသူ) အုန်း(သီး)ယို (၄) ပန်းကန်၊ ကြသကာ (၄) ပန်းကန်၊ ထန်းလျက် (၄) ပန်းကန်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၁) တိုင်တို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လျှ၍ ဆုတောင်းပါ။

၀။ ကန်ရာသီဖွား (ဩဂုတ်လ ၂၂-ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁-ရက်အတွင်း မွေးသူ) ခရေညွှန်(၆) ညွှန်၊ သီဟိုဠ်ညွှန်(၆) ညွှန်၊ အောင်နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၉

သပြေ(၆)ညွန့်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ စနေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

☉ တူရာသီဖွား
(စက်တင်ဘာလ ၂၂-ရက် မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

နံ့သာရည် (၃)ခွက်၊ စွယ်တော်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ သြဇာညွန့်(၃)ညွန့်နှင့် ယပ်(၆)ခုတို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္လာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူ ဆုတောင်းပါ။

☉ ဗြိစ္ဆာရာသီဖွား
(အောက်တိုဘာလ ၂၃-ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၂-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

ဖီးညွန့်(၉)ညွန့်၊ ရွက်လှပန်း(၉)ညွန့်၊ အောင်သပြေ(၉)ခက်နှင့် သောက်တော်ရေ(၃)ခွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

☉ ဓနုရာသီဖွား
(နိုဝင်ဘာလ ၂၂-ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

အောင်သပြေ (၇)ခက်၊ ဥသျှစ်ညွန့် (၇)ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့် (၇)ညွန့်နှင့် ဖယောင်းတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို တနင်္လာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

၁၆၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇ်

☉ မကာရာသီဖွား
(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁-ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

နာနတ်ယို (၁၀)ယုက်၊ အုန်းသီးစိတ်(၁၀)စိတ်၊ နှာဆီ(၁၀)ခွက်နှင့် ဆွမ်းထမင်း(၇)ပန်းကန်တို့ကို သောကြာနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

☉ တံတုရာသီဖွား
(ဇန်နဝါရီလ ၂၀-ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

စွယ်တော်ညွန့်(၅)ညွန့်၊ အောင်သပြေ(၅)အုန်းလက်(၅)ခွက်နှင့် တံခွန်ကြက်လျှာ (၁၀)ခုတို့ကို စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါဂြိုဟ်တိုင်တွင် သောကြာနေ့တွင် ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

☉ မိန်ရာသီဖွား
(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉-ရက် မှ မတ်လ ၂၀-ရက်အတွင်း မွေးသူ)

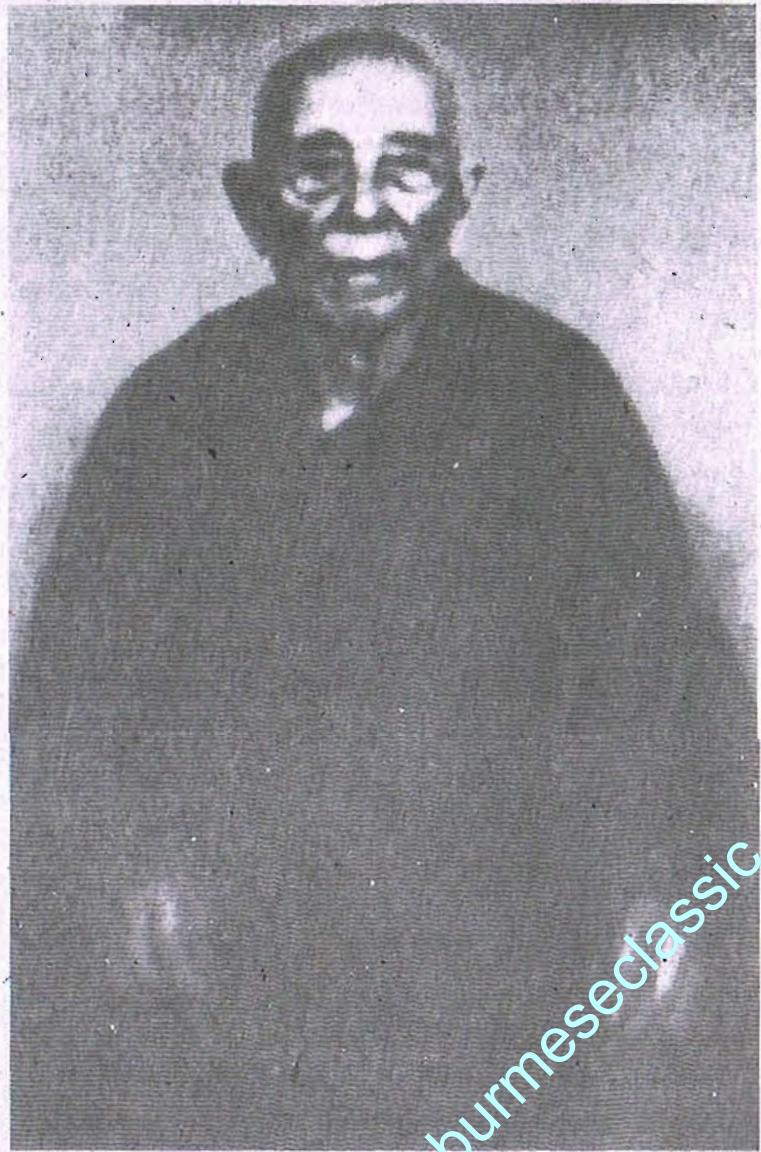
ပေါက်ပေါက်(၃)ပန်းကန်၊ ဖီးယို(၃)ပန်းကန်၊ သီဟိုဠ်ဆန်(၃)ပန်းကန်နှင့် ဖယောင်းတိုင်(၅)တိုင်တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်မှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

ငွေကြေးသောကများ ကွယ်ပျောက်၍ လာဘ်လာဘမှ ရှင်လန်းလာလိမ့်မည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

ဒွေးကန္တယာနှင့် အောင်ပြေ စာတ်ပညာများ (၁)

၁၆၁၀၆ (မောဂဝတီ)

ကင်းလေးဒေသ ရွှေအင်းတိန်... ကြီးနားမှာရှိတဲ့ ဖောင်တော်... ကျောင်းမှာ သိမ်ထင်ပွဲအလှူ... ကင်းလေးဘုရားအစုံ ပူးရမယ်။... ကိုခွဲပါလား... စစ်တစ်နှစ်၏ အနားသတ်မျဉ်း... မှတ်သားထားသော ဆောင်းလ... ချိန်ပါ ဒီဇင်ဘာလမှာ ထူးထူး... မြားခြား ဘုရားဖူးခရီးအတွက်... ကြားလာခြင်း ဖြစ်သည်။... မော်လမြိုင်မြို့၊ ပန်းဘဲတန်းလမ်း... သိမ်ကုန်းလမ်းတွင်ရှိသော... ကျောင်းနှင့် ရွှေပရိယတ္တိစာသင်... ကိုတို့က ညောင်လွန်ဘုမိကျဉ်း... ပဿနာတရားစခန်းကို နှစ်စဉ်... ဒီဇင်ဘာလနှင့် သင်္ကြန်တွင်းမှာ... မှတ်ခြင်းဖြစ်သည်။... ရွှေဆရာတော်ကြီးနှင့် ဆင်မင်ရင်းစွဲ... သာကြောင့် ရွှေပရိယတ္တိ စာသင်... ကိုတွင် ဝင်မြဲဖြစ်၏။... ဒီနှစ် ဒီဇင်ဘာလမှာတော့... ကင်းလေး ဘုရားစုံဖူးရန် အလှူရှင်... ပါလာခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝမ်းသာစွာ... ကိုမည့်အကြောင်း ပြန်ကြား... ကိုပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး ဦးကန္တ

ဆရာတော်ကြီးဦးစောလှ အဘဏ္ဍာန်စင်ဘောင် ဆရာတော်ကြီးနှင့် အနီးကပ် အထပ်ကြီးစွာ ရုံ ဝဲ-ယား တတ်ပုံများ

အပေကြီး ဦးစောလှ

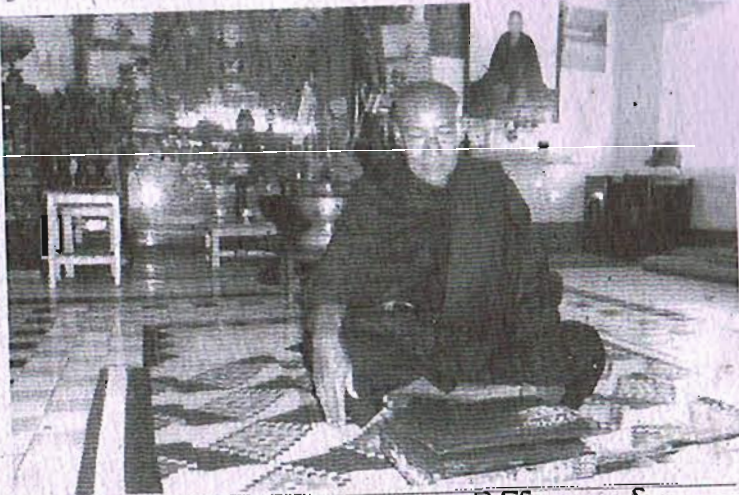
အင်းလေးဒေသသို့...

အထက်ပါအတိုင်း ဖျော်ရွှင်စွာ အင်းလေးဒေသသို့ ခရီး စခဲ့ရသည် မှာ ခရစ်နှစ် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၏ နောက် ဆုံးလ ဒီဇင်ဘာလမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ဒီခရီးက ထူးပါသည်။ ရန်ကုန် မြောက်ဥက္ကလာပ မြန်မာ-နီပေါ ကျောင်းတိုက် ပစာန နာယက ဆရာကြီး ဒေါ်ဂုဏဝတီနှင့် ၁၉၉၆ ခုနှစ်က စတင် သိကျွမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ မော်လမြိုင်သို့ လာရောက်၍ မြန်မာ-နီပေါ သီလရှင်ကျောင်းတိုက် ဖြစ်မြောက်ရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပါသည်။ အလှူငွေသင့်သဖြင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူများ အား ဆရာကြီးဒေါ်ဂုဏဝတီ၏ သာသနာပြု လုပ်ငန်းများကို အနည်းငယ် တင်ပြပါရစေ။ ဆရာကြီး ဒေါ်ဂုဏဝတီသည် ၁၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မှခုံဇာတိ ဖြစ်ပါသည်။ ပရိယတ္တိတွင် ဓမ္မာစရိယ စာချစ်တန်းကို အောင်မြင် ခဲ့ပါသည်။ ပဋိပတ္တိတွင် မဟာစည်ဆရာ တော်ကြီး၏ ဝိပဿနာတရားများ သင်ယူ၍ အားထုတ်ဆည်းပူးကာ (၂၅)နှစ်ကြာ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ သာသနာ ပြုခဲ့ပါသည်။ ၁၉၆၃ ခုနှစ်က နီပေါသူ ဒေါ်ဓမ္မ ဝတီ(သမီးချစ်)နှင့်အတူ နီပေါနိုင်ငံသို့ လိုက်ပါ၍ ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက် ဖွင့်ခြင်း၊ စာပေပရိယတ္တိများ သင် ကြားပို့ချခြင်း... ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်ခြင်း၊ ဗုဒ္ဓဒေသနာများ သင်ကြားပေးခြင်း... အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ တရား ရိပ်သာတွင် သတိပဋ္ဌာန် ဝိပဿနာ တရားအားထုတ်နည်းများကို နည်းပြ အဖြစ် သင်ကြားပေးခြင်း၊ ဘာသာ ပြန်ပေးခြင်းများကို သာသနာရေး

တာဝန်များအဖြစ် မနားမရ ထမ်းဆောင်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ၁၉၉၁ ခုနှစ်တွင် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်အစိုးရက ဆရာ ကြီး ဒေါ်ဂုဏဝတီအား “အဂ္ဂမဟာ ဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ” ဘွဲ့တံဆိပ် တော်ကို လှူဒါန်းချီးမြှင့်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအတူ... သာသနာ့စီမံကြီး စိန်ဘရား သား ဒေါ်ကြည်ကြည်(သီဟ သုဓမ္မ သီဟ သီရိသုဓမ္မသီဟီ)၏ နှိုးဆော် တိုက်တွန်းမှုဖြင့် ဥက္ကဋ္ဌ ဒုတိယ ပိုလ်များကြီးအေးဖေ (သံအမတ်ကြီး -ဦးစိုး)ဦးဆောင်ကာ အဂ္ဂမဟာ ဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ ဘွဲ့ရ ဆရာကြီး မှစ်ပါး၏ ပါရမီကို ဖြည့်ဆည်းပေး ကြပါသည်။ နီပေါနိုင်ငံက ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် မှစ်ဖြာလုပ်ငန်း လာရောက် အား ထုတ်လိုသော နီပေါနိုင်ငံသူလေး များကို သမီးချစ် (ခေါ်) ဆရာကြီး ဒေါ်ဓမ္မဝတီ (အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက

စရိန်ဖြင့် စည်ပင်တင့်တယ်နေ လည်ကို မြင်တွေ့ရသော ဆရာကြီး ပါရမီဝတီသည် နီပေါနိုင်ငံသို့ လည်း သာသနာတော်ရောင်ရှိန် လင်းစေချင်သည်။ ထေရဝါဒကို နှစ်နှစ်ကာကာ ပြုကြည်ကြသော နီပေါနိုင်ငံသူတို့ သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိများကို လေ့လာကျက်မှတ် ကျင့်ကြံလိုကြသည်။ အားထုတ်လို ကြသည်။ ဆရာကြီးဒေါ်ဂုဏဝတီက ထိုသူ တို့အား ပါရမီဖြည့်ပေးချင်သည်။ ထို့ကြောင့် နိုင်ငံတော်အစိုးရထံ က အလှူခံ ရရှိထားသော မြောက် ဥက္ကလာပ၊ သုနန္ဒာလမ်း၊ မြေ ကွက်အမှတ် အ-၁၂/၃ ပေါ်တွင် မြန်မာ-နီပေါ သီလရှင်ကျောင်း တိုက် ဖြစ်မြောက်ရေးကို ကြိုးစား လှူဒါန်း တိုက် ဖြစ်မြောက် ပေးအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းသည်။ သာသနာ့စီမံကြီး စိန်ဘရား သား ဒေါ်ကြည်ကြည်(သီဟ သုဓမ္မ သီဟ သီရိသုဓမ္မသီဟီ)၏ နှိုးဆော် တိုက်တွန်းမှုဖြင့် ဥက္ကဋ္ဌ ဒုတိယ ပိုလ်များကြီးအေးဖေ (သံအမတ်ကြီး -ဦးစိုး)ဦးဆောင်ကာ အဂ္ဂမဟာ ဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ ဘွဲ့ရ ဆရာကြီး မှစ်ပါး၏ ပါရမီကို ဖြည့်ဆည်းပေး ကြပါသည်။ နီပေါနိုင်ငံက ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် မှစ်ဖြာလုပ်ငန်း လာရောက် အား ထုတ်လိုသော နီပေါနိုင်ငံသူလေး များကို သမီးချစ် (ခေါ်) ဆရာကြီး ဒေါ်ဓမ္မဝတီ (အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက

ဆရာတော်ကြီးဦးစောလှ၏ သူတို့ကို ဖြောင့်၍ ဆရာတော် ကြီးကလေးက လေးလေးစားစား သုံးထောင်ပါးသည်၊ ခြံရှင်စွာ မြန်မာနိုင်ငံ အထပ်ကြီးစွာ ရုံ ဝဲ-ယား တတ်ပုံများ

ပဏ္ဍိတ)က မြန်မာနိုင်ငံသို့ စေလွှတ်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဒေါ်ဂုဏဝတီ (အဂ္ဂမဟာ ဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ)က မြန်မာ-နီပေါ သီလရှင်ကျောင်း တိုက်တွင် လက်ခံကာ မြန်မာစာ သင်ကြားပေးခြင်းနှင့် ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် ဆန့်ရှင်လောက် သင်ကြား ပေးမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်က ဆရာကြီး ဒေါ်ဂုဏဝတီ သည် သက်တော်(၇၂)နှစ် ရှိနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ နီပေါနိုင်ငံတွင် (၃၂)နှစ် ကြာအောင် သာသနာပြုလုပ်ငန်း များ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာ-နီပေါ သီလရှင်ကျောင်း တိုက်သည် မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ် (၆)ရပ်ကွက်ရှိ မဟာဂန္ထဝါစကနှင့် ဘုရားကြီး ၆ ဘွဲ့စံ ရှိပါသည်။ ကလေးပြင် အသက်ရှည်တာပါတဲ့ အင်းလေး ဘုရားပူ အလှူပွဲသို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၃

• အောင်ယုန်မြို့၊ ထိုမြို့ပြည်တစ်ဝိုက်တွင် ဆရာတော်ဦးကုသလနှင့် ဦးမွေဝေ(ဦးပွင့်သာယု)တို့အား ထွန်းကယ်စဉ်

• နန်းဟူးယောင်တော်ဦးကျောင်းက ဦးပွင့်မွေဝေ(ဦးပွင့်သာယု) အင်းလေးတစ်တွင်သို့ လိုက်ပို့ပို့ဆောင်ပေးပါသည်

ထူးခြားသောခရီးတွင် ဆရာကြီး ဒေါ်ဂုဏဝတီသည် သက်တော်(၈၉) နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။ သီလရှင်ဆရာ တော်လေးနှစ်ပါး ဒေါ်တေဇဝတီ၊ ဒေါ်ဟေမာဝတီတို့ အတူပါလာကြ သည်။ ဆရာကြီး၏ တူမလေးများ ဖြစ်သည်။ ဆရာကြီး၏ညီမ မွား ခင်သန်းလည်း ပါသည်။
အလှူရှင် ဒေါ်နွယ်နီလှိုင်တို့ ဇနီး မောင်နှံစဉ်ပေးသော ထိုင်ခုံ(၃၃)ခုံ ၁၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း

ပါသော ကားတွင် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့ အယောက်(၂၀) ချောင်ချိတ္တာ ထိုင် သွားရပါသည်။
နေပြည်တော်က ထွက်၍ အောင်ပန်းမြို့ ပင်းတယလမ်းခွဲတွင် ရှိသော ဒေါ်မြင့်မြင့်တင်ကို ဝင်ခေါ် ရင်း... ဒေါ်မြင့်မြင့်တင်၏ ချမ်းမြေ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် နံနက်စာ စားကြမှာဖြစ်သည်။
သီလရှင် ဆရာကြီးဒေါ်ဂုဏဝတီ

၏ အေးမြချိုသာသော ပရိတ်ကြီး (၁၁)သုတ် ရွတ်ဖတ်သံကို နာကြား ရင်း ခရီးလမ်း၏ ရှုခင်းများကို တငေးတမော ကြည့်ရှုရင်း...
မြို့တက်လမ်း ကလေးအလှူ မှာ အောင်ပန်းမြို့ ပင်းတယလမ်းရှိ ဒေါ်မြင့်မြင့်တင်တို့အိမ်သို့ ရောက် လာသည်။
အင်းတိန်မြို့ ဖောင်တော်ဆိုက် ကျောင်းက ဆရာတော်ဦးကုသလ နှင့် နန်းဟူးဖောင်တော်ဦးကျောင်း က ဦးမမ္မဝေ(ဦးဝင်းသာယု)တို့ ရှမ်းအိုးစည်အဖွဲ့နှင့် လာကြိုနေကြ သည်။
ဆရာကြီးဒေါ်ဂုဏဝတီနှင့် ဖောင် တော်ဆိုက်ကျောင်း သာသနာ့ အကျိုးဆောင် ဘဒ္ဒန္တကုသလတို့ သည် နီပေါနိုင်ငံတွင် သာသနာ့ စဉ် ဆုံးရှုံးခဲ့ဖူးကြသည်။
ဝမ်းသာစွာ နှုတ်ဆက်ကြရုံမက ကျန်းမာစွာ ပြန်တွေ့ရသဖြင့် ပျော်ရွှင်နေကြသော မြင်ကွင်းမှ ဆရာကြီးဒေါ်ဂုဏဝတီက...
'ကုသိုလ်နဲ့ အသက်ရှည်ထား၊ လျှို့ဝှက် ရှိမှ နှစ်ပါပြီ'
တဲ့။ လေးစား အတုယူစရာ စကားပါတည်း။
အောင်ပန်းမှ အင်းတိန်သို့ (၂၄)ရက် ရန်ကုန်က ငှားခဲ့သော ရွှေပြည် ကားလေးပေါ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး ထိုင်လိုက်ကြစဉ် ဖောင်တော်ဆိုက် ဆရာတော် ဦးကုသလက နှုတ် ဆက်စကား လာပြောပါသည်။
'အောင်ပန်းနဲ့ ဖောင်တော်ဆိုက်ကျောင်း

(၂၄)ရက်စတမ်း၊ နိုင်ငံခြားသား များလည်းတွေ့ကတော့ ဒီခရီးကို လမ်း ကျောက်ပြီး ရှုခင်းတွေ ကြည့်ရှုစားကြ လမ်း
လမ်း ရှုခင်းတွေကြည့်ဖို့ ကားကို ပြန်ပြန်ပဲ ဖောင်းဆိုင်သွားယယ်။ အရင် က ဒီနေရာက အနက်ဆောင်နယ်မြေ ဖြစ် ယယ်။ အခုတော့ ပြင်းချမ်းသွားပါပြီ။ လမ်းလုံးပဲ ရှုခင်းတွေ ကြည့်သွားကြပေါ့'
မြေပြင်နဲ့ မတူကွဲပြား
ကောင်ပေါ်သဘာဝအလှများ
အောင်ပန်းကံ စထွက်သည်နှင့် မြို့ရင်းတို့ကားမှာ သာသနာ့အလံ တူကတော့ အလိုတော်ပြည့် ဘုရား ကို ပင့်ဆောင်သောကား ထွက် လာသည်။
ရှုခင်းလမ်းရှင်း ဆိုင်ကယ် ကလည်း သာသနာ့အလံများ မှည့်အတူ တဖျပ်ဖျပ် လွင့်နေ ကြသည်။
ကျွန်ုပ်တို့ကားက အလယ်က၊ မြောက်မှာ ကားတစ်စီးကလည်း မှည့်စည်နှင့် ယဉ်ကျေးမှုအဖွဲ့တို့ လာသည်။
တောင်ကွေ့ တောင်ဆင်းက မြို့အိမ် တင်းမတ်မိနိုင်အောင် ကောင်းကင်ထဲကို ရွှေဆိုင်ရွှေခဲ ကောင်တန်းကြီးငယ်တို့ စိစိပုံစံ ပျံထွက်နေကြသည့် မြင်ကွင်း...
စိမ်းညိုညိုတစ်ကန့်၊ စိမ်းဖန်ဖန် တစ်ကွင်း၊ ဝါဝင်းဝင်းတစ်ကွတ်၊ ဖန်ဆက်တစ်စပ်တည်း ရှိနေသော ဘာဝပေါက်ပင် ရောင်စုံလင်၊ နီလေးများ...

• ဆရာကြီးဒေါ်မွေဝေတီ(သီရိချစ်)(အရှေ့ဟောဂန္ထဝင်က)၊ ဆရာကြီးဒေါ်ဂုဏဝတီ(အရှေ့ဟောဂန္ထဝင်က) အတူတွေ့ရစဉ်
• အောင်ယုန်မြို့၊ ထိုမြို့ပြည်တစ်ဝိုက်တွင် ဆရာတော်ဦးကုသလနှင့် အဖွဲ့အား အလှူရှင်ဦးမောင်နှံနှင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်တင်တို့ ထွန်းကယ်စဉ်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂရင်း ၁၆၅

www.burmeseclassic.com

ရွှေအင်းတိန်ဘုရား မုခ်တိုက် ဘယ်တော်လမ်းကွေးလေး အဆင့်တွင်
လောင်တော်ဆိုက်စေတီ ရှိသည်
အင်းလေးတစ်ခွင်သို့
ဘုရားနဲ့ကြွလာ စာအလှည့်အဖွဲ့

မြေဖြူ၊ မြေနီ၊ မြေဝါ ယာကွက်
များက စပါးစိုက်ခင်းများ၊ ဂေါ်ရခါး
သီးစင်၊ မုန်လာသင်၊ ချင်း၊ ဂျူး၊
ထင်းရှူးပင်၊ ဝါးပင် အနီးအဝေး
အစုံအလင် စိုက်ခင်းများ...
စာဖွဲ့၍ မမိသော သဘာဝပန်းချီ
ရှုခင်းအလှများ... ကြည့်ရှုခံစားရင်း
အလောင်းစည်သူမင်း၏ ဖောင်
၁၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တော်ချည်၊ ဖောင်တော်ဆိုက်
စေတီများ တည်ရာ ရွှေအင်းတိန်
မြို့သို့ ဆိုက်ရောက်လာပါတော့
သည်။
ရေဆိပ်၊ လှေဆိပ်လေးက
ဘီလူးချောင်းရဲ့အစ
ရွှေအင်းတိန်မြို့၊ ရွှေအင်းတိန်

အရပ်၊ ရွှေအင်းတိန်ဘုရား
ဖောင်းတော်
ကျောင်းနှင့်
ရပ်လိုက်တော့ ရေဆိပ်၊ လှေ
ကလေးက ဆီးကြိုနေသလို
မြင်ရပါသည်။
ကြည်နူးဖွယ် မြင်ကွင်း
ရေဆိပ်ကလေးကို နှိုက်ကြည့်မိ
အဲဒီအဆီက ဘီလူးချောင်း
ဒီပြင်ရော အင်းလေးကန်ထဲ
ပြီး ကယားပြည်နယ်၊ လွိုင်
ဘီလူးချောင်းဆိုပြီး သွားပြန်
အံ့သြမိပါ၏။
ဆရာတော်ဦးကုသလက
ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်မ ဆရာ
တွေးနေမိသည်။ အင်းလေး

နှင့် ဘီလူးချောင်း။
အင်းလေးကန်မှာလည်း ရေ
နေပြီ။ ဘီလူးချောင်းမှာလည်း
နည်းနေပြီ။ မတိမ်ကောရ
သက်ဆိုင်ရာတို့ ဆောင်ရွက်
သတင်းများ ကြည့်မှတ်
သည်ကို သတိရမိပါသည်။
အင်းလေးကန်ကြီး မတိမ်
အောင်၊ ဘီလူးချောင်းကြီး မ
ကောအောင် ဆောင်ရွက်
ပါစေ။

အဖေကြီးဦးစောလှနှင့်
ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်
တပည့်
ရွှေအင်းတိန်အရပ် ရေဆိပ်
ရွှေအင်းတိန် ဘုရားစောင်းတန်း
ကျွေးဆင်းသော မြေနှိလမ်းက
အတိုင်း ကားမောင်းဝင်သွား
အလောင်းစည်သူမင်း ပြန်

တည်ဆောက်
ဖောင်တော်
ကျောင်းနှင့်
ရောက်ပါပြီ။
များ နေရာ
တည်နှင့် ဖောင်
ဆိုက် စေတီနှင့်
ကို ဖူးကြသည်။
လမ်း အကွေး
တိုင်း လမ်း
ဆင်းသွားကြ
ချောင်းရေယဉ်
မြေနှိလမ်းကွေး
တပြိုင်လမ်းဆုံး
ဖောင်တော်ချည်

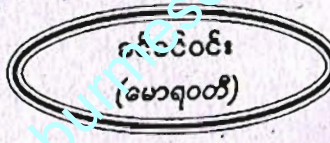
ကျွန်မ အံ့သြစွာ ရေးမှတ်မေးမြန်း
မှတ်တမ်းယူခြင်း ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်း
များ စုံနိုင်သမျှ ယူခဲ့ပါသည်။ ကျွန်မ
တို့ ဖူးခွင့်ရ၍ ကံထူးပေစွ။
သိကြားမင်း စောင့်ရှောက်သော
ဖောင်တော်ဆိုက်စေတီနှင့်
သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီး
ဦးဂန္ဓမာ
ဖောင်တော်ဆိုက် စေတီဘုရား
နယ်မြေသည် သက်သတ်လွတ်
နယ်မြေဖြစ်၏။ ဆရာတော်ကြီး
(၅)ပါး သိမ်ထပ်ပူဇော်ပွဲတွင်
အင်းလေးတစ်ခွင်က ဆရာတော်
(၄၅)ပါးနှင့် ဒေသခံ ကျေးရွာများ
အား ဖိတ်ကြား ကျွေးမွေးညှော်ခြင်း
ဖြစ်သည်။
သိမ်ထပ်ပွဲမှာ အင်းလေးဒေသ
တစ်ခွင်က အသက်ကြီး ဆရာတော်
ကြီးများ၏ သြဝါဒတရားများ

၈-၂-၆၆ ကြာသပတေးနေ့နံနက် (၉)နာရီ
မြို့မာရီထိ သီလရှင်ကျောင်း ပြန်ပြန်ရောက်လာပွဲ အတိုင်း ဘယ်အား
ပြောဆိုထားလဲ၊ သာသနာတော်ဦးစီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးဘမောင်နှင့်အဖွဲ့

နာကြားပူဇော်ရပါသည်။
ကျွန်မက သိကြားမင်း စောင့်
ရှောက်သည်ဆိုသော ဖောင်တော်
ဆိုက်စေတီအကြောင်းကို စိတ်ဝင်
စားပါသဖြင့် အချိန်ရတာနှင့် ဦးပွင်း
ဦးကုသလကို မေးလျှောက်ရပါ
သည်။
ဦးပွင်း ဦးကုသလကလည်း
မအားလပ်သည့်ကြားက စုံလင်
အောင်ဖြေကြားပေးခြင်း၊ မှတ်တမ်း
ဓာတ်ပုံများလည်း ပြသည်ကို ကူးယူ
ခဲ့သမျှ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
စာချစ်သူများအား မျှဝေတင်ပြအပ်
ပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
၁၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၆

အပေးကိုယ် အဖြေကိုခံရပါသလား

'ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း အဆင်ပြေပါလား' ဆိုတဲ့ အမေးရဲ့အဖြေကို လက္ခဏာကြည့်ပြီး အဖြေပေးခဲ့ပါတယ်။

ကြည့်ပါ။

▲ ဉာဏ်လမ်းနဲ့ အသက်လမ်း ကွာဟနေတယ်။ (A.A)

ဒါကတော့ ပြောရဲလုပ်ရဲတဲ့ စိတ်ဓာတ်ရှိခြင်းနဲ့ စွန့်စားရဲခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

▲ ဉာဏ်လမ်းကြောင်း ဖြောင့်တယ်။ (B.B)

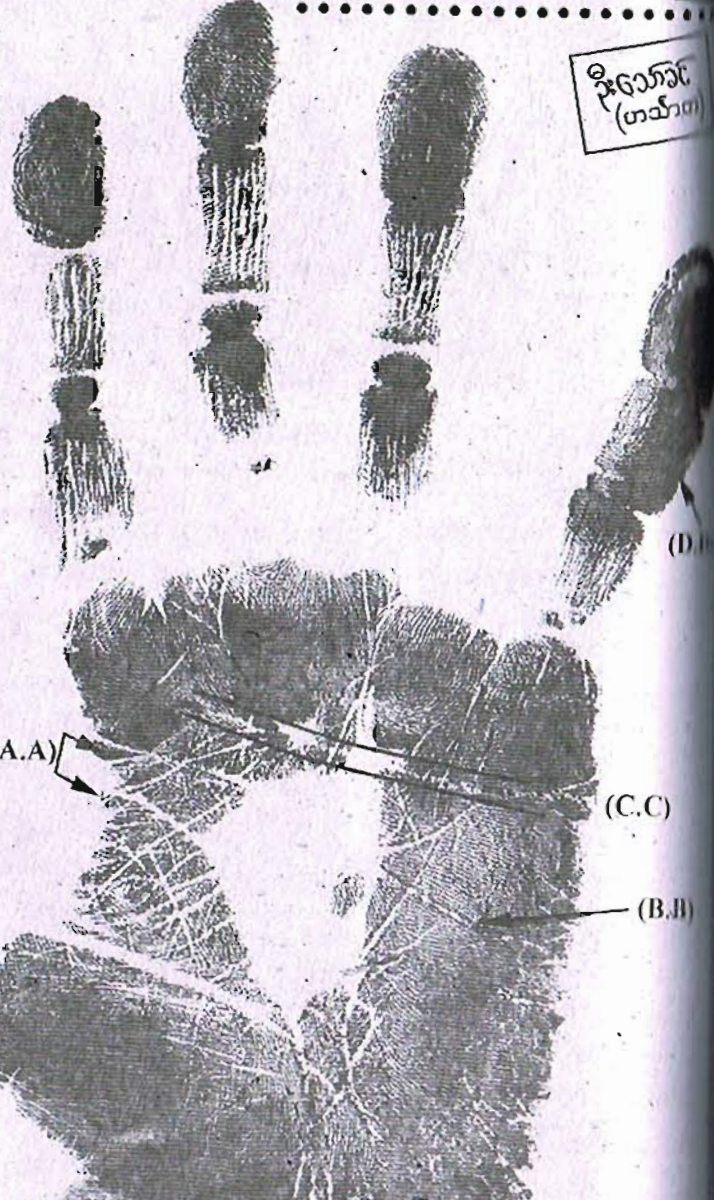
ဒါကတော့ လက်တွေ့ကျကျ တွေးခေါ် ဆောင်ရွက်တတ်ခြင်းနဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဟန် ကိုယ်ပိုင်အတွေးကို ပိုပြီး နှစ်သက်ခြင်းရဲ့ သင်္ကေတပါ။

▲ စနေဂြိုဟ်နဲ့ ကစတဲ့ နှလုံးလမ်းကြောင်းကိုတွေ့ရတယ်။ (C.C)

ဒါကတော့ တစ်ဦးတည်း နေလိုခြင်းနဲ့ တစ်ဦးတည်း ဦးဆောင်လိုတဲ့ စိတ်ရဲ့ သင်္ကေတပါ။ [ဧရာဧရာ နှောနှော လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခြင်းကို မနှစ်သက်တတ်ကြပါဘူး။]

▲ လက်သန်းနဲ့ လက်သူကြွယ် ကွာဟနေတယ်။ (D.D)

ခါးပေ နှာဗျာရောင်ခြည်ပရောင်

ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

ဒါကတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေလိုခြင်းနဲ့ ချုပ်ချယ်မှုကို မကြိုက်ခြင်းတို့ပါပဲ။
ကဲ...အဖြေက ရှင်းပါပြီ။

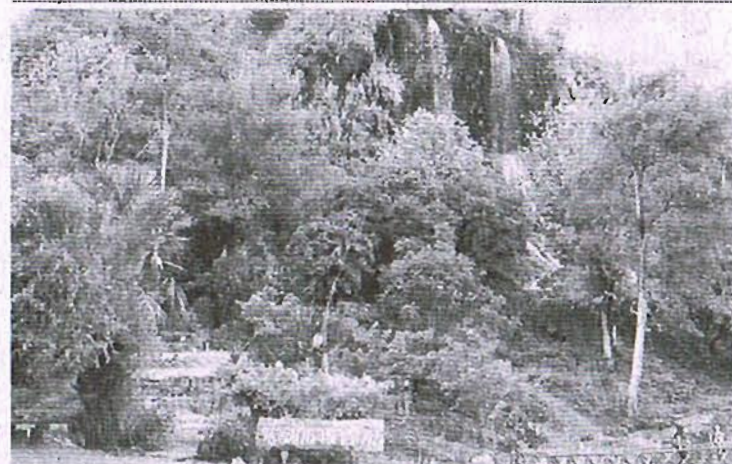
ဦးသော်ခင် (ဟင်္သာတ)

ထာလာလပ် ရေတံခွန်မှာ

ဆုတောင်းပါ

ထာလာလပ်ရေတံခွန်ကို ငါးကန်နှင့် သစ်သားတံတားတစ်ခုထောင် တွေ့မြင်ရပုံ

ထာလာလပ် ရေတံခွန်ကို သစ်သားတံတားတစ်ခု တွေ့မြင်ရပုံ

၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁)ရက်တွင် ဝန်ထမ်း ဖွဲ့ဆောက်ပြီး မယ်တော် မှုကို ဆွေမျိုးများနေအိမ်သို့ ကျွန်ုပ်တို့ သွားရဝင်များ အလည်အပတ် ခရီး တစ်ခေါက် ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။ ထိုဆွေမျိုးများက ကျွန်ုပ်တို့အား မျှော်မှားသော ရေတံခွန် အပန်းဖြေ ခန်းများသို့ လိုက်လံ ဖို့ဆောင်ပေး မှုမှာ ယခု ဖော်ပြမည့် ထာလာလပ် ရေတံခွန် အပန်းဖြေခန်းလည်း ပါဝင် ပြန်ပါသည်။

ထိုရေတံခွန်၏ ထူးခြားချက်မှာ မောင်ထိပ် အထွက်ထိပ်(၂)ခု နှင့် မောင်ထိပ် အထွက်ထိပ်(၂)ခု ပေါင်းစပ် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ရှိသော နွေကာလ မှာ ရေကျနေသည် ဆိုသော်လည်း မထိုက်အလျောက်တော့ များပါသည်။ ဖိုးရာသီဆိုလျှင် ရေတံခွန် အလုံး အလွန်ကြီးပြီး အလွန်လှပသည်ဟု ပြောပါသည်။

ရေတံခွန်တောင်ခြေတွင် အလွန် ကျယ်သော ရေကန်ကြီး တစ်ကန်ရှိ ပါသည်။ ထိုရေကန်ဘေးတွင် လည်း ကောင်း၊ အလယ်တွင် လည်းကောင်း ဝန်ထမ်းတံတားရှည်များ တည် ဆောက်ပေးထားသည်။ ရေကန်ထဲမှာ ပါပျိုနဲ့ အရွယ်အစားမျိုးစုံ ရှိသည်။ အခါကြီးရက်ကြီးများတွင် ဤ ရေတံခွန် အပန်းဖြေခန်းသို့ လာ ရောက်ကြသူများမှ ရေတံခွန်အနီးရှိ ရေကန်ကြီးထဲမှာ ငါးလွတ်သော ဖိစိတ် မလျှံပြုကြောင်း သိရသည်။

ချစ်သူရည်းစားစုံတွဲများ အချစ်ရေး လမ်းခရီး ပြောပြပြီး ခိုင်မြဲပျော်ရွှင်စေဖို့ မောင်နံ့များ အိမ်ထောင်ရေး မထင်ပြေ သာယာပျော်ရွှင်ခိုင်မြဲစေဖို့ စတင်ဆုတောင်းကြပါသည်။

"ထာလာလပ်"ဆိုသော ထိုင်း ဝန်ထမ်း ဖွဲ့ဆောက်ပြီး တောင်ဘက် (၃၅

ဘာသာစကားကို မြန်မာလို ဘာသာ ပြန်လျှင် "သာယာသောအချစ်" ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုရေတံခွန်စုံတွဲမှာ နှစ်ထိပ်ရှည် ကြာ ထာထရ မထွက်မထွက် မထိပ် မထွက် ထပ်နှစ်ထပ်လုံး တပွင့် သွင် ဦးဆောင်ကျသလို ရှိသည့် ရည်းစားစုံတွဲ၊ မောင်နံ့စုံတွဲတို့၏ ချစ်ခြင်းအတ္ထာသည်လည်း ထာထရ မထွက်မထွက် မထိပ်ထွက် ကြားရှိ သွားကတိမြဲကြာအထူးဖြစ်သည်။ ဖွဲ့ဆောက်ပြီး တောင်ဘက် (၃၅

ကီလိုမီတာသာ ကွာဝေးသော နေရာ တွင် ထာလာလပ်ရေတံခွန် အပန်း ဖြေခန်း ရှိပါသည်။

စာဖတ်ပရိသတ်များ တစ်ခါ တစ်ခေါက် ဖွဲ့ဆောက်ပြီး ရောက်သည့် အခါ သွားရော ဖြစ်သော နေရာထူး တစ်နေရာမှ ဖြစ် လမ်းညွှန်ဖော်ပြပေး လိုက်ပါလည်း။

/// မင်းတူဒွီ (ကမ္ဘာ့ရေတောင်တန်း) ///

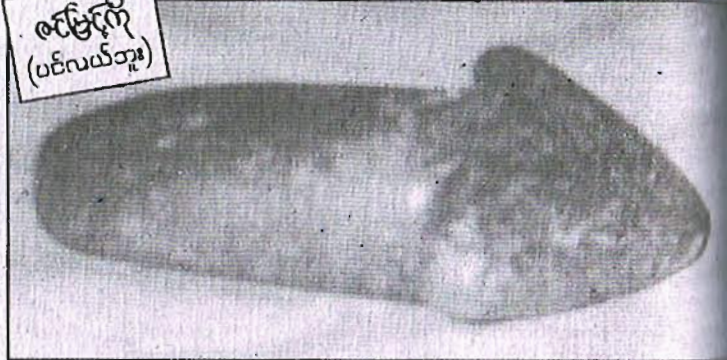
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရောင် ၁၆၉

ထူးဆန်းသော

ကျောက်ဖားနှင့် ကျောက်ငါး

စင်မြင့်ကို (ပင်လယ်ဘူး)

ကျောက်ငါး

စာရေးသူ၏ မိတ်ဆွေကြီး ဦးကျော်မောင်က သတင်းထူးတစ်ခု ယူလာခဲ့သည်။ သူ ယူလာပေးသော သတင်းကား အခြားမဟုတ်၊ ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော လိပ်နှင့်ငါး ဖြစ်သည်။

သို့ဖြင့် စာရေးသူလည်း ကင်မရာ ဆွဲကာ ဦးကျော်မောင်နှင့်အတူ ကျောက်ငါးရှိသော တောင်တောရွာ အရှေ့ပိုင်းမှ ဒေါ်သိန်းတင်နေအိမ် သို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွားသော အခါ အိမ်ရှင်များကို မတွေ့ရ အနီးမှ အိမ်များတွင် စုံစမ်းကြည့်ရာ လယ် ကွင်းထဲ စပါးရိတ်သွားနေကြ ကြောင်း သိရသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း ကျောက်လိပ် ရှိသည်ဆိုသော ရွှေထီးကုန်းရွာ ဘက်သို့ ကူးလာကြသည်။

ကျောက်လိပ်ပိုင်ရှင်မှာ ယခင် ကျွန်တော် ရေးခဲ့ဖူးသည့် (၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ၊ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ဆောင်းပါးပါ) "ဦးငြိမ်းအောင်" ဆိုသူ ဖြစ်သည်။

ဦးငြိမ်းအောင်၏ နေအိမ်သို့ ရောက်သွားသောအခါ၌လည်း သူ နှင့် မတွေ့ရပါ။ ခရီးလွန်နေကြောင်း သိရပါသည်။

သို့သော် ဦးငြိမ်းအောင်၏ဇနီး ဒေါ်ချစ်ထွေးကို လာရင်းကိစ္စ ပြောပြ ရာ ဒေါ်ချစ်ထွေးက ဒန်အိုးထဲ ထည့် ချွဲရေစိမ့်ထားသည့် "ကျောက်လိပ်" ဟူသော အရာကို ယူပြပါသည်။

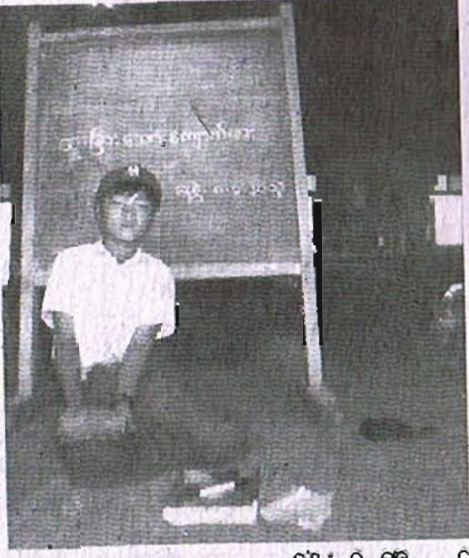
ကျွန်တော် ခွင့်တောင်းပြီး မ, ကိုင် ကြည့်ရာ အတော်လေးပင် လေး

ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော် အသေအချာ ကြည့်လိုက်သောအခါ သူတို့ ပြော သော ကျောက်လိပ် မဟုတ်ဘဲ "ကျောက်ဖားကြီး တစ်ကောင်" ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရပါတော့သည်။ ထိုကျောက်ဖားကြီးကို ရရှိပုံ ရရှိကြောင်း မေးကြည့်ရာ... ဦးငြိမ်းအောင် အနောက်ဘက် (ပင်လယ်ဘူး နယ်သားများက ဖောင်းပြင်၊ ဟုမ္မလင်းနယ်များကို အနောက်ဘက်ဟု ခေါ်ကြသည်။) သွားစဉ်က ကျောက်လိပ်အမှတ် ဖြင့် ဝယ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဒေါ်ချစ်ထွေးမှ ရှင်းပြပါသည်။ ကျောက်ဖားကြီးတွင် သက်ရှိ ဖားတို့တွင် ပါရှိသည့် မျက်လုံး၊ ပါးစပ်၊ နှုတ်သီး၊ နှာပေါက်၊ နား၊ ခြေ လက်၊ စအိုဝ အရာများ အပြည့် အစုံ ပါရှိသည်။ ကျောက်သားမှာ

သဲကျောက်အမျိုးအစားဖြစ်လေသည်။ ပေကြိုးတိုင်းခြင်း၊ အလေးချိန် ခြင်းကို ပြုလုပ်ကြပါသည်။ ကျောက် ဖား၏ ကိုယ်လုံးပတ် အတိုင်းအတာ မှာ (၁၀)လက်မရှိသည်။ နှုတ်သီး မှ နောက်ပိုင်းအဝှန်းထိ (၆)လက်မ ရှိသည်။ အလေးချိန်အားဖြင့် (၆၅)ကျပ်သားတိတိ ရှိကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ရရှိပုံကအစ မေးမြန်းစစ်ဆေးခွင့် ရခဲ့ပါသော်လည်း ဦးငြိမ်းအောင် မရှိသဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ခြင်းကိုမှ မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ သို့ဖြင့် စာရေးသူ စတည်းရ နေထိုင်ရာ ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတိုက်သို့ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် ကျွန်တော် နေထိုင်ရာသို့ ဦးငြိမ်းအောင်၏သား မောင်နိုင်ဦး(စာရေးသူ၏တပည့်ရှင်) နှင့် မိတ်ဆွေဦးကျော်မောင်တို့

ကျောက်ငါးပိုင်ရှင် ဒေါ်သိန်းတင်၏သား မောင်ထွန်းထွန်းနှင့် သမီး မထွန်းထွန်းတို့၊ မောင်နှမပုံ ထုခြားသော ကျွန်ကျောက်ဖားနှင့် ဖြင့်ပြီးသောလိပ်သား မောင်နိုင်ဦး

ရောက်လာကြပါသည်။ မောင်နိုင်ဦး ၏ လွယ်အိတ်ထဲတွင် ကျောက်ဖား ကြီးလည်း ပါလာသည်။ သို့ဖြင့်ဓာတ်ပုံရိုက်ယူနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုဓာတ်ပုံ ရိုက်ယူနေစဉ်အတွင်း မှုပင် တောင်တောကျေးရွာမှ ကျောက်ငါးပိုင်ရှင် ဒေါ်သိန်းတင်၏ သားသမီးများ ဖြစ်ကြသော မောင်ထွန်းအေးနှင့် မချစ်အေးတို့ မောင်နှမပါ ကျောက်ငါးကို လာ ရောက်ပြကြသဖြင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူ နိုင်ခဲ့သည်။ ကျောက်ငါးတွင်လည်း မျက်စိ၊ နှုတ်သီး၊ ပါးစပ်၊ မှတ်တိုင် (ပူးထောင်) အပြည့်အစုံ ပါရှိသည့် ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ အရောင်မှာ အနက်ရောင်ဖြစ်ပြီး ရွှေဆိုင်များ၌ အသုံးပြုသော မှတ် ကျောက်အမျိုးအစား ဖြစ်သည်။ ကျောက်ငါးရဲ့၏ အလေးချိန်မှာ (၁)ဝိသာ (၅၅)ကျပ်သားတိတိ ရှိ သည်။ အလျား(၉)လက်မခွဲ၊ လုံးပတ် (၁၁)လက်မခွဲအတိုင်းအတာ) (၈)လက်မ ရှိသည်။ မှတ်တိုင်

(ငါးဆူတောင်) နှစ်ဖက် အတိုင်း အတာမှာ (၇)လက်မ ရှိလေသည်။ ရရှိပုံ အခြင်းအရာကို မေးမြန်း ကြည့်ရာ မချစ်အေးမှ သူမ သိမီ သမျှ ပြောပြသည်။ 'ကျွန်မတို့အဖေ ထောထဲသွားရင်းက ရဲတပ်၊ ကျွန်မတို့ ယဇ္ဇေဝိကတည်ရာ ရှာပါ။ ကျောက်ငါးအတူ ကျောက်လိပ် ကိုပါ ရဲတပ်ထဲ ပြောပါတယ်။ ကျောက်ငါးအောက်မှာ ကျောက်လိပ် ကို ထပ်ပြီး တွေ့တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒီ ကျောက်လိပ်ကိုတော့ ကျွန်မတို့ အဘိုးကို လေလိုက်ပါတယ်။ အဘိုးထံ ဆုံးသွားပါပြီ။ အဘိုး ဆုံးသွားတော့ ကျောက်လိပ်ကို ဂှာလို့ မတွေ့တော့ပါဘူး ဆက်လက်၍... 'ကျောက်ငါးရဲ့ရဲ့ ထူးခြားချက် လေးများရှိရင် ပြောပြပါ' ဟုကျွန်တော်မှ မေးသောအခါ... 'ကျွန်မ သိလေလောက်ကတော့ ဒီကျောက်ငါးကို မရင်အချိန်က ကျွန်မ တို့ မိဘတွေဟာ အလွန် ဆင်ရဲကြတယ် လို့ ပြောပါတယ်။

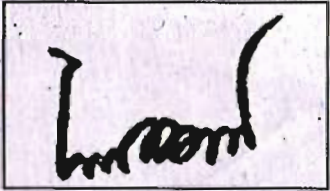
အဖေက ကျောက်ငါးကို ရရှိပြီးနောက် ပိုင်းမှာတော့ စီးပွားရေး တစ်စတစ်စ တိုးတက်လာတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ အဲဒါ လောက်ပဲ သက်ထားပါတယ်' ဟု ပြောပြပါသည်။ စာဖတ်သူများအနေဖြင့် ထူးခြား သော ကျောက်ဖားနှင့်ကျောက်ငါး တို့ကို လေ့လာလိုကြပါလျှင် ပင်လည်ဘူးမြို့နယ်၊ ထံပဲ အခြေခံ ဝေသ တောင်တောရွာ ဒေါ်သိန်း တင်နှင့် ရွှေထီးကုန်းရွာနေ ဦးငြိမ်း အောင်" တို့ထံတွင် သွားရောက် ကြည့်ရှုနိုင်ကြပါသည်။ [ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေး အတွက် အကူအညီပေးခဲ့သော ရွှေထီးကုန်းရွာမှ မိတ်ဆွေကြီး ဦးကျော်မောင်(ကျောင်းကျောင်းတိ အဖွဲ့ဝင်၊ အ.လ.က မောင်တော) နှင့် သက်ဆိုင်သူများ အားလုံးကို အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။] အသေးစား ဟောပြော သမ္မတိ စင်မြင့်ကို(ပင်လယ်ဘူး) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၂

စင်မြင့်ကို(ပင်လယ်ဘူး)

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်ပျားအကြောင်း

၁။ * * *

သောကြာနေ့ ဖြစ်ခြင်း
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာပေးဒင်္ဂါယူသောအခါ

မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ် ၁၃၄၈ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလ၊ အင်္ဂါနေ့ ဖြစ်တဲ့အတွက် မူလမဟာဘုတ်ခွင့်၊ နာမက္ခရာတိုင်ခွင့်၊ ဝန်ထမ်းချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရမယ်။ * * * [နံပါတ်-၁]

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်ကတော့ အသက် (၃၀)ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ "ဉာဏ်ထက်" ဆိုတဲ့

နံပါတ်-၁

အထွန်း	သိုက်	ရာစ	၃	၆	၂
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၀	၄	၅

မူလမဟာဘုတ်ခွင့်

၂	၁
၀	၆
၅	၄

နာမက္ခရာတိုင်

ဝန်ထမ်းချကြည့်ရင်

၀	၁	၂	၃	၄	၅	၆
---	---	---	---	---	---	---

ဝန်ထမ်းချကြည့်ရင်

နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ် ထိုးထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာအက္ခရာ စာလုံးတွေနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားတာပါ။ လက်မှတ်ရဲ့ ရှေ့နဲ့နောက်ဆုံးမှာ ခပ်ထောင်ထောင် မျဉ်းနှစ်ကြောင်းရှိပြီး အလယ်မှာ စာလုံးလေးတွေရှိတယ်။ ဒီလက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးဟာ အလုပ်အကိုင်မှာဆိုရင် နှစ်ဦးကြားမှာ ကြားသွယ်ခံရတာမျိုး အလုပ်အကိုင်မှာ နှစ်ဦးနှစ်ယောက်ကြားမှာ အသွယ်ခံရတာမျိုး တယ်။

အင်္ဂါအထွန်းဖွားဖြစ်သူကို အင်္ဂါအစ၊ စနေအဆုံး နာမည်ပေးထားတယ်။ အထွန်း+မရဏ= ကုဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ နာမည်ပေး ညွှန်ပါတယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာ ဝန်ထမ်းချကြည့်ရင် ကံမကောင်းတတ်ပါဘူး။ ဒီနာမည်ကို နှစ်လုံးတွဲလက်မှတ် မထိုးသင့်ပါဘူး။ ဒီနာမည်မျိုးမှာ အထွန်းဋ္ဌာနမှာရှိတဲ့ နာမည် အစစာလုံး "ဉာဏ်" တစ်လုံးတည်း လက်မှတ်ရွေးထိုးသင့်ပါတယ်။ * * *

ပြည်တွင်းပြည် ခရီးစေ သွားလာ လှုပ်ရှား လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဝါသနာပါသူ အောက်ခြေလုံး ငွေအိတ်လက်စာ လှုပ်ရှားပုံမျိုး ဆွဲပုံတယ်။ တည့်တည့်လှလှကြီးကြီး ဆွဲပုံမျိုး

လှုပ်ရှားသွားလာ လုပ်ကိုင် ပင်ငွေကောင်းကောင်းရရှိနိုင်မယ်။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်တဲ့ ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်က အသက်(၄၀)

ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုးမြဲလက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်က ထင်ရှားတဲ့ ကြက်ခြေသင်္ကေတ လက်မှတ်ရဲ့ နောက်ဆုံးမှာ ပတ်ထားတယ်။ ဒီတော့ အဆိုးနဲ့ နိဂုံးချုပ်မယ့် နိမိတ်ပါပဲ။ သူမရဲ့ မွေးသက္ကရာဇ်က မြန်မာလို ၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလ၊ ကြာသပတေးသမီးဖြစ်တဲ့အတွက် မူလမဟာဘုတ်ခွင့်၊ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်၊ ဝန်ထမ်းချကြည့်ရင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရမယ်။ * * * [နံပါတ်-၂]

အိမ်ထောင်ကံ ဆိုးခြင်းကိုတော့ ရှောင်မလွတ်နိုင်ဘူး။ နာမည်တစ်ခုလုံး ပြောင်းဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ နာမည်သစ်၊ ထိုးမြဲလက်မှတ်သစ်ဖြစ်မှ ကံကောင်းမှာပါ။ ကြာသပတေး အင်္ဂါစွာတိုင်မှာ ကြည့်ပါ။ တနင်္လာ၊ သောကြာ၊ အင်္ဂါတို့ရှိပါတယ်။ အလားတူ မူလမဟာဘုတ်မှာကြည့်ရင် တနင်္လာက- ရာဇဂုဏ်၊ အင်္ဂါက- အထွန်းဋ္ဌာန၊ သောကြာက- သိုက်ဋ္ဌာနတို့မှာ ရှိတယ်။

နံပါတ်-၂

အထွန်း	သိုက်	ရာစ	၃	၆	၂
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၀	၄	၅

မူလမဟာဘုတ်ခွင့်

၂	၁
၀	၆
၅	၄

နာမက္ခရာတိုင်

ဝန်ထမ်းချကြည့်ရင်

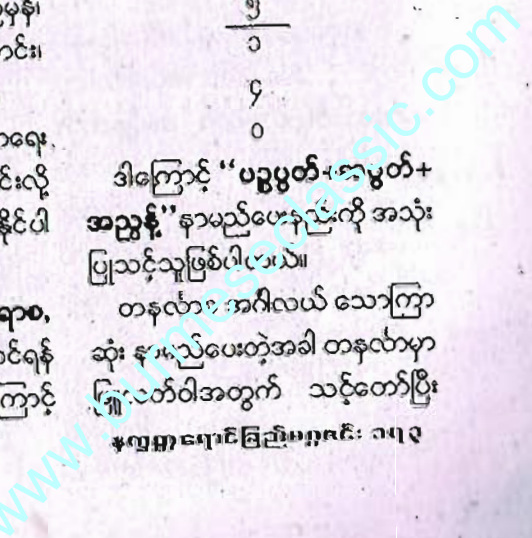
၀	၁	၂	၃	၄	၅	၆
---	---	---	---	---	---	---

ဝန်ထမ်းချကြည့်ရင်

အလယ်အသားလတ်အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ "မြန်မာ" ဆိုတဲ့ နာမည်နှစ်လုံးတွဲကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ လက်မှတ်ထိုးထားတာပါ။ အသား "မြို့၊ လတ်၊ ဝါ" တစ်မျိုးဖြစ်တဲ့မိန်းကလေးကို အမည်းနက်နက်သက်တဲ့ "မ" အက္ခရာ၊ "န" အက္ခရာတွေနဲ့ နာမည်ပေးထားတာ အလွန်ဆိုးပါတယ်။ ကြာသပတေးနဲ့ စနေထိုတာတွေကို အိမ်ထောင်နဲ့ ငြိမ်သက်စေဖို့အတွက် အိမ်ထောင်ရေးကံ ဆိုးပါတယ်။ အိမ်ထောင်တွဲတဲ့နာမည်မျိုး

ကြာသပတေး ပုတိဖွားကို ကြာသပတေးစနေဆုံး၊ ပုတိ+မရဏ (အနိဋ္ဌ+အနိဋ္ဌ) နာမည်ပေး ညွှန်ပါတယ်။ နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှာ ဝန်ထမ်းချကြည့်ရင် ကျန်းမာရေးကောင်း၊ ဘေးဥပဒ်ကင်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဝန်ထမ်းချတဲ့အတွက် ဘာသာရေး ကိုင်းရှိုင်း အကျင့်သီလကောင်းလို အညံ့အဆိုးတွေ သက်သာနိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် "မ" အက္ခရာစ၊ "န" အက္ခရာဆုံး အိမ်ထောင်ရန် စာတမ်း အရောင်းဖွား နာမည်ကြောင့်

ဒါကြောင့် "ပဉ္စပုတ်+အညွန့်" နာမည်ပေးနည်းကို အသုံးပြုသင့်သူဖြစ်ပါလား။ တနင်္လာ၊ အင်္ဂါလယ် သောကြာဆုံး နာမည်ပေးတဲ့အခါ တနင်္လာမှာ မြို့လတ်ဝါအတွက် သင့်တော်ပြီး နက္ခတ္တရာဇ်မြေပုံစာပေ ၁၇၃

“မ”အက္ခရာဖြစ်တဲ့ “ခ”က စတင် သင့်တယ်။

ဥပမာ “ခင်ဆွေသစ်” ထိုးမြဲ လက်မှတ် ရွေးထိုးတော့မယ်ဆိုရင် ကြာသပတေးရဲ့ အတွင်းမိတ်ဖြစ်တဲ့ အထွန်းဌာနက အင်္ဂါနံသင့် “ဆွေ” ကို ရွေးထိုးသင့်ပါတယ်။

* * *

ကြာသပတေးကိုယ်စားပြု ဖွင့်ဖတ်(၅)ခု ပါတဲ့ ကြာပွင့်ပုံ အညွန့် လှလှပပဆွဲပြီး ဖုံးအုပ်ပုံ ဖွင့်အိတ်ပါသင့်တယ်။ လက်မှတ် အောက်မှာ ဖွင့်ပသားသင့်ပါဘူး။

၃ * * *

ယခုလအတွက်နံပါတ်(၃)နေရာ တွင် ဖော်ပြပေးလိုက်တာက အသက်(၃၀)ကျော် အမျိုးသမီး တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ အသား အရောင် ညိုညို အမည်းဘက်ယိမ်း နေသူ ဖြစ်ပါတယ်။ ညိုပြာညက် (သို့မဟုတ်) အသာညိုချောလို့ ပြော နိုင်ပါတယ်။

“မြမြမိုး”ဆိုတဲ့ နာမည်(၃)လုံး တွဲကို မြန်မာအက္ခရာစာလုံးနဲ့ ၁၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လက်မှတ်ရေးထိုးထားတာပါ။ သူမရဲ့ လက်မှတ်ပုံသဏ္ဍာန်က “မြ”အပေါ်မှာ အင်္ဂလိပ်လို နံပါတ် “2” တင်ထားတာ မကောင်းပါဘူး။ အိမ်ထောင်ဆက် ဖြစ်ပေါ်တတ် တယ်။

“မိုး”မှာ တစ်ချောင်းငယ် ရှည် ရှည်ဆွဲချထားတာလဲ မကောင်းဘူး။ ငွေထွက်များ ငွေမမြဲဖြစ်တတ်တယ်။ အသာညိုမည်းကို အမည်းရောင် နှစ်သက်တဲ့ “မ”အက္ခရာတွေနဲ့ နာမည်ပေးထားတာအရောင် “ဝဏ္ဏ” မှန်ပါတယ်။

မြန်မာလို မွေသက္ကရာဇ် ၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ ကြာသပတေးဖွားဖြစ်လို့ မူလမဟာ ဘုတ်ခွင် ချကြည့်ရင် အောက်ပါ အတိုင်း တွေ့ရမယ်။

* * * [နံပါတ်-၃]

			နံပါတ်-၃					
အင်္ဂါပတ်						* ၅		
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၀	၃	၆			
မရဏ	ဘက်	ပုတ်	၄	၁	၂			

မူလမဟာဘုတ်ခွင်

ကြာသပတေး အင်္ဂါပတ်ဖွား ဖြစ်သူကို ကြာသပတေးနံ သုံးလုံး ဆင့် နာမည်ပေးခြင်း မကောင်းပါ ဘူး။ ပူနံသောကတွေ အလွန်များ ရတတ်တယ်။ တခြားသူတွေ အတွက် ပူနံရတာမျိုးပါ။

“မြသုစာ”၊ “မြသင်”၊ “မြသစ္စာ” စသဖြင့် နာမည်မျိုး

တွေဖြစ်စေ “မြတ်သုစာ”၊ “သင်”၊ “မြတ်သစ္စာ” နာမည်မျိုးတွေဖြစ်စေ မြဲ တယ်။

အမျိုးသမီးတွေရဲ့ မူလမဟာ မှာ အင်္ဂါပတ်ဌာနဟာ စတင် သတ်မှတ်တဲ့အတွက်ကြာသပ တ် နှစ်လုံးဆင့် မပေးသလို ထိုးမြဲလက်မှတ်ကတော့ (သို့မဟုတ်) “မြတ်”ကိုပဲ သင့်တယ်။

* * *

ကြာသပတေးကိုယ်စားပြု ဖွင့်ဖတ် ပါတဲ့ ဖုံးဖွင့်သင်္ကေတ အညွန့် လှ လှပပ ဆွဲသင့်တယ်။

ပြား ဖွင့်အိတ်သင်္ကေတထည့်သွင်း လက်မှတ်အောက်က ဖွင့်ပသား သာ အောင်မြင်ကျော်ကြား ရှိမယ် ကြိုးပွားကြပါစေ...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတော်

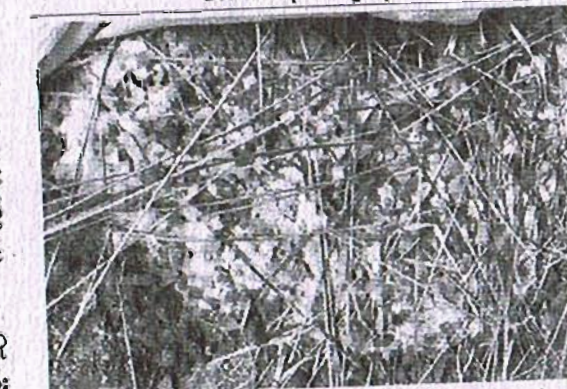
ကျယ်ထိုင် ပိတ်ဖြေဖြေ

ထုတ်လုပ်သုံးစွဲမယ် ကျင့်သုံးစား

IMO-1 ဗြဲလုပ်ရန် ကနဦးခြံဆင်မှုပုံ

IMO-1 တွင် ပါရှိသည့် ဘက်တီးရီးယားများပုံ

တက်တို့ စိုက်ပျိုးရေးနယ်ပယ်မှာ သုံးလေ့သုံးထ ခြေမြဲဇာအမျိုးအစား သုံးမျိုးရှိပါတယ်။

ပင်နဲ့ တိရစ္ဆာန်များကနေရရှိတဲ့ သဘာဝမြေ (Organic Fertilizer) ဥပမာ-နွားငှေး၊ ကြက်ငှေး၊ လင်းနို့ငှေး၊ ငှက်ငှေး၊ နှမ်းပတ်၊ ပုလဲနို့ ပဲဖတ် စသဖြင့်...

ဗေဒနည်းတွေနဲ့ စက်ရုံတွေကနေ ထုတ်လုပ် တာတုတ်မြေမြဲဇာ (Chemical Fertilizer) ဥပမာ- ယူးရီးယားပုလဲ၊ ဖော့ဖော့ရပ် (ခါ) မီးစုန်း၊ ဖိုစဖိတ်၊ ပါဝင်တဲ့ မြူဖီရိုက်အောက်ဆိုက်တက်ရိုနဲ့... ကျိုးပြုအထူဖီဝီ အပါအဝင် အကျိုးပြုဘက်တီးရီးယားတွေကို အသုံးပြုထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဖီဝမြေမြဲဇာ (Bio Fertilizer) တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

လိုမြေမြဲဇာ သုံးမျိုးသုံးစား ရှိသည့်အနက်က မြေလွတ် အော်ဂဲနစ်စိုက်ပျိုးရေးမှာ မရှိမဖြစ် ပြုရပြီး ရေရှည်ခံစိုက်ပျိုးရေးစနစ်တစ်ခုဖြစ်တဲ့ ဘာတာအခြေပြုစိုက်ပျိုးရေးစနစ်မှာ အလွန်အရေး ဖီဝမြေမြဲဇာ ထုတ်လုပ်သုံးစွဲနည်းကို စာဖတ် တွက် တင်ပြလိုပါတယ်။

လို ထုတ်လုပ်တဲ့အခါ အကျိုးပြု အထူဖီဝီ (EM- Effective Micro Organism)နဲ့ (IMO- Indigenous Micro Organism)ဆိုပြီး အကြမ်းဖျင်း မြေရိုပြီး စာတ်ခွဲခန်းထုတ် အီးအမ် (အယဉ်မျိုး)နဲ့ မတစ်ခုမှ သာမန် အိုင်အမ်(အရိုင်း)မျိုးလို မဟုတ်သတ်မှတ်နိုင်တဲ့ အထူဖီဝီတွေနဲ့ လုပ်ကိုင် ကိုင်ရွက်ရမှာပါ။

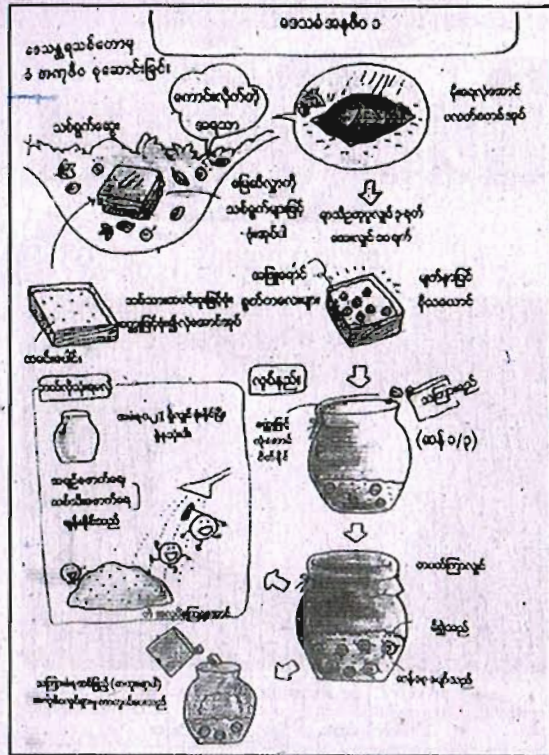
ထုတ်လုပ်ပြီးမှကတော့ မိမိဒေသကနေ အလွယ်တကူ ရရှိတဲ့ အိုင်အမ်(အရိုင်း) အထူဖီဝီကို မွေးမြူပြီး မြေမြဲဇာ ထုတ်လုပ်မယ့်နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကနဦးအဆင့် လုပ်ဆောင်ရမှာကတော့... မြေ (နို့ဆီနှစ်ဘူးကနေ လေးဘူးအထိ) ချက်ပြီးသား မြေပျော့ပျော့ကို ထင်းရှူးသား ဒါမှမဟုတ် တောင် သားနဲ့လုပ်ထားတဲ့ လေးထောင့်ပုံစံဘူးထဲထည့် (အခြားသစ်သားတွေနဲ့လဲ ရပါတယ်) ပေါက်ကနေ စက္ကူထူထူအုပ်ပြီး ကြိုးနဲ့ချည်နှောင် ပိတ်ပါ။ ပြီးရင် ဒေသတွင်းမှာရှိတဲ့ သစ်တော၊

ဝါးတောနဲ့ လျှိုမြောင်များထဲက မြူဖွေးမို့တွေစွဲကပ်နေ တဲ့ အပေါ်ယံမြေဆီလွှာနဲ့ သစ်ရွက်တွေအောက်မှာ မြှုပ်နှံပါ။

မိုးတွင်းဆိုရင်တော့ ထမင်းဘူးပေါ်က မိုးကူးမယ် တစ်ခုနဲ့ အုပ်မိုးထားပါ။ ပူပြင်းတဲ့ရာသီမှာ (၄)ရက်ခန့် ဆိုရင် ထည့်ထားတဲ့ ထမင်းနဲ့ ထမင်းပေါ်မှာ မှိုဖြူနဲ့ အတူ အနီရောင်၊ အဝါရောင်၊ ချက်ရောင် ဘက်တီးရီးယားများအပါအဝင် အကျိုးပြု အထူဖီဝီမြောက်များစွာ

၁၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၅

သစ်ပင်အပွား အပူပေးခြင်း အပူပေးခြင်း

ကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။
 နောက်တစ်ဆင့်မှာတော့ အဲဒီရလာတဲ့ အဏုဇီဝပိုး တွေကို စဉ့်အိုးငယ်တစ်ခုမှာထည့်ပါ။ ပြီးရင် ထမင်းနဲ့ ဆတူသကြားကြမ်းဖြစ်စေတင်လဲရည်ဖြစ်စေ ဆတူထည့်ပြီး အပေါ်စက္ကူထူထူနဲ့ လုံအောင် ဖုံးအုပ်ချည်နှောင်ပါ။
 ငါးရက်ခန့်ကြာလျှင် ကိုယ်တိုင်လုပ်လက်ဖြစ်အဏုဇီဝ ဖျော်ရည် (IMO-1)ရပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ (IMO-2)နဲ့ (IMO-3) ပြုလုပ်နည်းတွေကို နောက်လတွေမှာ ဆက်လက် ဖော်ပြသွားပါမယ်။
ဒုတိယအဆင့်အဖြစ် အဆိုပါအဏုဇီဝဖျော်ရည်နဲ့ ဇီဝမြေဩဇာ ပြုလုပ်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်း များကတော့ အထက်ပါအသင့်သုံး အဏုဇီဝ ဖျော်ရည် (၁)ဆ၊ ဖွဲနု (၂)ဆ၊ စပါးခွံပြာ (၃)ဆနဲ့ နွားချေး သို့မဟုတ်ကြက်/ဝက်ချေးဆွေ(၄)ဆတို့ဆောင်ရွက်ပါမယ်။
ပြုလုပ်ပုံကတော့...
 နွား၊ ကြက်၊ ဝက်ချေးဆွေ၊ ဖွဲနုနဲ့ စပါးခွံပြာတို့ကို သမအောင်ရောစပ်ပြီး အဏုဇီဝဖျော်ရည်ကိုရေပန်းခရား ၁၇၆ နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နဲ့ နှစ်ပင်အောင် ဖျန်းပေးရပါမယ်။ အစိုဓာတ် ရာခိုင်နှုန်း (ကုန်ကြမ်းများအား လက်ဖြင့် ဆုပ်ပါက လက်ကတီးကြား ရေမထွက်ရ၊ အလုံအမတ်ဖြင့်) လုံးဆုပ်၍ ရတဲ့အဆင့်ထိ ဆေးရပါမယ်။
 လိုအပ်တဲ့အစိုဓာတ် မလုံလောက်ရင် ရိုးရိုး ကူဆောင်းပေးနိုင်တယ်။ ပြီးရင် အမြင့် (၄)ပေအထိ ရအောင် ပုံရပါမယ်။ အပူပေးခြင်း နှစ်မိတာ(၆)ပေ ပိုမကွယ်ပါစေရဲ့။ အပူပေးခြင်း ပေါင်မုန့်သဏ္ဍာန် အရည် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။
 အပေါ်ကနေ တာပေါ်လင်စ သို့မဟုတ် စတစ်စနဲ့ ဖုံးအုပ်ပါ။ (၃)ရက်ကြာလျှင် အပူပေးခြင်း နှိုက်စမ်းကြည့်ပါ။ အလွန်ပူနေပါက အပူပေးခြင်း သမအောင် ပြန်မေ့ပါ။ အပူလျော့ကျအောင် လုပ်ပေး အစိုဓာတ်ကို အထက်ပါတင်ပြခဲ့တဲ့အတိုင်း ရာခိုင်နှုန်းရအောင် ပြန်ထိန်းပါ။ ထပ်မံပြီး နောက်(၃) ရက်ကြာလျှင် တစ်ကြိမ်ပြန်စစ်ဆေးပြီး အထက်ပါအဆင့် ပြန်လုပ်ပါ။
 အဆိုပါကဲ့သို့ (၄)ကြိမ်ခန့်ဆောင်ရွက်ပြီးပါက သို့မဟုတ် တာရှည်အထားခံတဲ့ ဇီဝမြေဩဇာကို ဖြစ်ပါတယ်။ ချက်ချင်း အသုံးမပြုလိုပါက အိတ်ထဲ သယ်ဆောင်ခြင်း၊ သိုလှောင်ရောင်ဝယ်ခြင်းတို့ နိုင်ပါပြီ။
 မိမိကိုယ်တိုင် ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဇီဝမြေဩဇာ သဘာဝမြေဩဇာများ အသုံးပြု သုံးစွဲတဲ့အတိုင်း ပြုနိုင်ပြီး မြေပြင်ချိန်မှ ပင်ပိုင်းကြီးထွားမှုကို တစ်လျှောက်လုံး အသုံးပြုနိုင်တယ်။
 နှစ်ရှည်ပင်တွေအတွက် မိုးဦးကျတစ်ကြိမ်၊ မိုးမ ကြီးတစ်ကြိမ် အသုံးပြုနိုင်ပြီး မြေဆီလွှာရဲ့အသက်ကို ဇီဝပိုင်းကို လှုံ့ဆော်ပေးပါတယ်။
 မြေဆီလွှာရဲ့ ဓာတ်ဂုဏ်နဲ့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဂုဏ် တွေကို တိုးတက်စေတဲ့အပြင် ဇီဝနီးကြားစိုက်ပျိုး (Bio Dynamic Agriculture)ကို ထိရောက်စွာ ဆောင်ရွက်ပြီး အာဟာရတန်ဖိုးမြင့်တဲ့ သီးနှံတွေ ထုတ်လုပ်နိုင်မှာဖြစ်ကြောင်း ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါ။

တင်ညှိအေး

မီးကွင်း

အုန်းသီးကွင်း

ဆေးနာနတ်

အမှုတပေါင် ကင်းဝေးစေသော

စိုက်ပျိုးနည်း

လေ့ရှိသော

ဆေးနာနတ်

မောင်နှံနှက်ခင်းတစ်ခုတွင် ကျွန်ုပ် နှစ်ပင်လောက်လေးသို့ ဆရာ ကျောင်း ရောက်လာသည်။ မောင်နှံနှက်ခင်း ကျောင်းသားတစ်ဦး ကျွန်ုပ်တို့ဆရာဖြစ်သည်သာမက တိုင်း မြို့ဆေးပညာကို စတင် မိတ်ဆက် ပေးသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာလည်း ဖြစ်သည်။
 မင်း မိတ်ဆုံစားပွဲ မတက်ဘူး ဟု ပတက်ဖြစ်ပါဘူးဆရာ' ဆရာနှင့်အတူ စိုက်ပျိုးရေး ဆေး နည်းများ တွေ့ဆုံပွဲတစ်ခုသို့ တက် ပါရန်ဖြစ်ခဲ့သော ၁၉၇၇ ခုနှစ် ကလကို ပြန်လည် အမှတ်ရမိ ပြန်သည်။
 သို့မဟုတ်... ရွှေစာရံစေတီဝင်း မှာတွင်းရှိ မြေရုံတစ်ဆောင်တွင် ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်သည်။ တွေ့ဆုံရသမျှ ဆရာ၊ ဆရာမအားလုံး ယဉ်ကျေး စွာဖြင့် ပညာရေးလုပ်ငန်းကြံသဖြင့် မြို့ပျောက်ပွားရသော တွေ့ဆုံပွဲဖြစ် သည်။ ထိုစဉ်ကာလ...
 ဆရာက ဇရပ်တစ်ဆောင်သို့ ဦး မောင်ခေါ်သွားရာ ဖြူဖြူဝေ ဝေ ပျောင်းတစ်ပါးကို ဖူးမြော်ရ၏။
 '...ကိုကိုကြီး ပျော်စွာ အိပ်ပျော်စွာ နေထိုင်နေကြောင်း သိရသောအခါ မြန်မာ နိုင်ငံရေးကလေးတို့ တပ်က အနားယူ တော့ ပြန်မာနိုင်ငံမှာ သက်ဆုံးပြီး ဖြစ်နေတာ' ကိုရင်ကြီးက ထိုစဉ်က သတင်း ကြားရသောအခါ ထုတ်ပြသည်။
 မလယာဉ်ပျက်ရာတွင် အသက် မသက် ကျန်ရစ်ခဲ့သော လေတပ်

13A, April, 2018.

www.burmeseclassic.com

နက္ခရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၇၆

သားဟူသည့် ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ကိုရင်ကြီး နုပျိုစဉ်ပုံကိုလည်း တွေ့ရ၏။ တရုတ်လူမျိုး ဖြစ်သော်လည်း အင်္ဂလိပ်နှင့် မြန်မာစကားကို ကောင်းစွာ ပြောဆိုနိုင်သည်။

ကိုရင်ကြီး... တပည့်တော်ရဲ့ တပည့်ရှေ့ရေးကို တွက်ပေးပါဦး ဘုရား

ကိုရင်ကြီးက မျက်စိမှိတ်၍ အတန်ကြာအောင် ငြိမ်သက်နေပြီးမှ ဤသို့ မိန့်ကြားခဲ့သည်။

'ပညာရှင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ လူသိခံတဲ့ ပညာရှင် ယဟုတ်ဘူး။ ဖိုက်ဆံ ရှိကောင်း ရှိလိမ့်မယ်။ သူတွေဖြစ်မှာတော့ ယဟုတ် ဘူး။ တစ်ခါတည်း သွားပေးယုံ ယဟုတ် လမ်းကို ရှေးပြီး သွားတတ်တယ်' ဟု ပြောခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရ သောအခါ ဆရာက အထက်ပါ အတိုင်း မှတ်ချက်ချခြင်း ဖြစ်လေ သည်။

သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် ဆုံတွေ့ကြ သော အထက်က ကျောင်းသား ဟောင်းများ၏ အမှတ်တရ စုပေါင်းမိတ်ဆုံစားပွဲ မတက်ဖြစ် သော်လည်း ဆရာက ကျွန်ုပ်တို့သို့ ရောက်လာမြဲဖြစ်သည်။ သိမ်းဆည်း ထားသော အဝတ်ပုဆိုးများဖြင့် ဂါရဝပြုသောအခါ...

'လက်ဆယ်ဖြာ ဦးထိပ်မိုးပြီး ကန်တော့ရုံနဲ့ ပြည့်စုံပါတယ်' ဟု ပြောဆိုတတ်သည်။

အာလာပသလ္လာပ စကားအချို့ ပြောဆိုကြပြီးနောက် ဆရာက အိမ် မျက်နှာစာတွင် စိုက်ထားသော ဆေး နာနတ်ပင်များကို သွားရောက်

ကြည့်ရှု သည်။

'ဒီအပင်ကောင်းတယ်။ မီးကွင်း သူ့ခိုး ယက်အောင် စိစဉ်လိုတယ်'

'ဘယ်လိုစိစဉ်ရမလဲ ဆရာ'

'ဆေးနာနတ် အင်္ဂါစနေ ကြိုက်တဲ့ဖြစ်လို့ "တေး" အောင်တတ်ရတယ်။ (အောင်လဲ တေး သကျ ပိုအံ့ နန္ဒိယေနထံကို ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။) သက်ပုံအဖျားယူ တော့ စနေနဲ့ ဦးစီးတယ်။ သူ့ကိုနိုင်လို ဆက်ခိုက်တဲ့ စနေရဲ့ ဆပွတ်ဖြစ်တဲ့ ကြာယပတေးနွေမှာစပြီး စိုက်ပျိုးရတယ်။ ပန်းအိုးအသစ်ဝယ်ထား မြေသန့် ဖြည့်ထား။ မြေသန့်ဆိုတာက...

- ၁။ သုသာန်ကမြေ
- ၂။ လမ်းဆုံလမ်းခွေးနားကမြေ
- ၃။ ကမ်းနားကမြေ
- ၄။ အပိုက်ပုံနားကမြေ (အိမ်သာအနီးအနား အညစ်အကြေးစုပေးရာ နေရာများ အကျုံးဝင်သည်။)
- ၅။ နတ်စင်အောက်ကမြေ

ဒီငါမျိုးက လွတ်ကင်းတဲ့... "မြေသန့်" လို့ ဆိုပါတယ်။

ပန်းအိုးနဲ့ ပျိုးပင်ကို အသုံးပြု ထားပြီး ကြာသပတေးနေ့ နံနက် (၉) နာရီ အချိန်မှာ စတိုက်၊ ဝေ့၊ ငွေရည်လောင်းပေးရတယ်။ မျက်နှာစာမှာထားပါ။

အပင်ကောင်းကောင်း ရှင်သန် ရွက်နုထွက်တာနဲ့ စနေနဲ့ ပရိယာယ် ဖြစ်တဲ့ မီး၊ သူ့ခိုး၊ အချုပ်အနှောင် ထောင်တန်း စတာတွေနဲ့ ကင်းပေး စေပါတယ်။ စိုက်ပျိုးစီစဉ်သူ ကိုယ်တိုင် ကံငါးပါးလုံခြုံပြီး စရေတင် ကောင်းရင် ပိုပြီး ထက်မြက်ပါတယ်။

အင်္ဂါနေ့တိုက်မှာ သုတ် ပရိတ်ပေး ပွယ်ထားတဲ့နေ့လောင်းပေးပါ သီကင်း ရင် လာဘ်လာဘာတွေလဲ ရှင်တယ်။ သကျွန်း ဒီအပင်က ရေပြတ်နေ ပလောင်းခြင်းခြင်းပေးယုံ အချိန်တိုက် သီပွတ်ထား၊ ရေနည်းနည်းအရုံနဲ့ အပူ ရှင်နိုင်တယ်။ အပူထက်ခံနိုင်တယ်။ ကြောင့် ဒီအပင်ကို စိစဉ်စိုက်ပျိုးထား တတ်တုန့်တူ ဆေးဖက်ယူလို့ လောကီ အပူမီး လောကံအဆိုးတွေကိုလဲ မိမိ ရည်ရှိတယ်လို့ ယုံကြည်ကြပါတယ်။ ထိုကိစ္စကိုလဲ ရန်ပလိုအောင် များ တယ်နော် အင်္ဂါလီစကားပုံ ရှိတယ်လို့

"ခွေကို လမ်းပေးပေးလိုက်တာက ဝေ့ ကိုက်ခံတာထက် ပိုကောင်းလား"။ ထိုနောက် မိတ်ဆုံစားပွဲတွင် ရောက်ရန် အချိန်နီးကပ်လာပြီဖြစ်၍ ဆရာအား ရိုသေစွာဖြင့်ခြံဝ အထိ လိုက်လံ ဝိုင်းဆောင်ပေးခဲ့လေသည်။

စင်ညိုငယ်

ရဲပျိုးသူ (ဇောမိမြိုင်) (တောင်ငူ)

မင်းကင်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ချင်းတွင်းမြစ်ကမ်းနံဘေး မြောက်ချောရွာလေး၏ လွန်ဆွဲပွဲမှ အသံချဲ့စက်မှ ကြည့်သံ၊ အပြိုင်အဆိုင် အိုးစည်ပိုးပတ် အကအခုန် များဖြင့် သံချပ်အပြိုင်ထိုးနေကြသံများ၊ ရွာသားများ ဝတ်စားပေးနေသံများ ကြားနေရသည်။

မြောက်ချောရွာလေးမှာ ကလေးဝင်္ဂြိုဟ်နှင့် မင်းကင်း မြို့နယ်ကြားတွင် တည်ရှိကာ ငွေဘာသာဝင် မြန်မာ လူမျိုး အများစုနေထိုင်သော ရွာလေးဖြစ်ပါသည်။

တာဖြစ်လို့ လွန်ဆွဲတာလဲ ဦးလေးကြည် ဗိုလ်ချုပ်က မိုးခေါင်ပြီဆိုရင် မိုးခေါ်လွန်ဆွဲကြတာ ပုံစံပဲ။

'ဒါဆို လွန်ဆွဲရင် မိုးရွာတယ်ပေါ့' အဲလို ယုံကြည်ရတာပေါ့ ငါ့တူကြီးရာ...။ နို့မို့ဆိုလဲ အပုဒ်ကန်ကြီးကြောင့် မလွယ်ဘူး။ လွန်ဆွဲပွဲအကြောင်း ဦးလေးကြည်အား စိတ်ဝင် တစား မေးမြန်းကြည့်မိပါသည်။

ဦးလေးကြည် မိုးခေါင်ကျော်စွာနတ်အကြောင်း ပြောပြသည်က စိတ်ဝင်စားဖွယ် ပုဂံသမိုင်းနှင့် စပ်ဆိုင် မှုနပါသည်ဟုလည်း ဆိုလေသည်။

မင်းကင်းမြို့နယ် မြောက်ချောရွာက မိုးခေါ်လွန်ဆွဲပွဲ

'ပုဂံမင်း နရသူမင်းလက်ထက်မှာ အပူရတ်ထိုးတဲ့ ဝိဇ္ဇာရှင်အဖွဲ့ဂေါဏဆိုတာ ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ တူကြီး ကြားဖူး မှာပါ။ နဂါးနီသီချင်းထဲက "ဘိုးဘိုးအောင်နဲ့ ရှင်အဖွဲ့ ဂေါဏတို့ မတူကိန်းဆိုက်မည်" ဆိုတဲ့ သီချင်းထဲပါတဲ့ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါပဲ။

အဲဒီရှင်အဖွဲ့ဂေါဏမှာ တပည့်ရင်း သူကြွယ်ကျော်စွာ ရယ် သူဇနီးနဲ့ သားလေးတစ်ယောက် ရှိတယ်ကွယ်။ ကျော်စွာရဲ့ဇနီးအပည့်တော့ ဦးလေးကြည်မေသွားပြီ။ ရှင်အဖွဲ့ဂေါဏ ဓာတ်စခန်း အောင်ဖို့လို့အိမ်ထဲ အပူရတ်ထိုးတဲ့ဓာတ်ပစ္စည်းတွေ၊ လှံအိုးလှံ၊ မီးသွေး တွေ လှူဒါန်းထောက်ပံ့ပေးရင်း သူကြွယ်ကျော်စွာတို့ ပိသားစုတွေ မွဲသွားကြတယ်လို့ ဒါကတစ်ကဏ္ဍ 'ထော်တော်ကို ဖိုထိုးတာပဲနော်'

'ဟုတ်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ပုဂံအဖွဲ့ဂေါဏကြီး ဓာတ်အောင် ဒါနီး အပူရတ်ထိုးပေးတဲ့သတင်းကိုကြားတာက ပုဂံပြည်

ရှင်နရသူဘုရင်ပဲ။ ဒါကြောင့် ရှင်အဇ္ဈဂေါဏသီတင်သုံး တွဲ ကျောင်းကိုလာပြီး ဓာတ်လုံးဘယ်တော့အောင်မှာ လဲ။ လိုအပ်တဲ့ဓာတ်ပစ္စည်းပြီးတွေကို ဘုရင်က လျှာခြိန်း ထောက်ပံ့မယ်ပေါ့။ ကာလအပိုင်အခြားကျော်ပြီးမှ ဓာတ်လုံးမအောင်ရင် ရှင်အဇ္ဈဂေါဏရဲ့ မျက်စိနှစ်ဖက်ကို ထိုးဖောက်ပစ်မယ်လို့ ဆိုခဲ့တယ်တဲ့ကွယ်'

'လိုရင်ကို ချုပ်ပြီးပြောရရင် သတ်မှတ်ချိန်မှာ ရှင်အဇ္ဈ ဂေါဏဟာ ဓာတ်လုံးမအောင်ဘူးပေါ့။ ဒါကြောင့် ရှင်ဘုရင်က ရှင်အဇ္ဈဂေါဏမျက်စိနှစ်လုံးကို ထိုးဖောက် စေတယ်လို့ ဆိုတယ်။

ဓာတ်လမ်းက အဲဒီမှာမပြီးဘူး၊ တူကြီးရဲ့။ ရှင်အဇ္ဈ ဂေါဏဟာ စိတ်နာနာနဲ့ သူ့ဓာတ်လုံးကို မစင်င် ဖျင်းထဲ သွားပစ်ခိုင်းလိုက်ချိန်မှာပဲ ဓာတ်လုံးဟာ မစင်ဓာတ်နဲ့ တွေ့ပြီး ဓာတ်လုံးအောင်သွားပါရောလား။

ဒီအချိန်မှာ ရှင်အဇ္ဈဂေါဏဟာ သူ့မျက်စိကို ဓာတ်လုံး တန်ခိုးနဲ့ အစားထိုးပြီး အမြန်တစ်ဆင့်နိုင်စေဖို့ ဈေးမှာ ရရာ မျက်စိတစ်စုံကို သွားဝယ်စေတယ်။ ဝယ်သူလဲ ဈေးပေါင်ကျိုးချိန်မို့ ရရာ မျက်စိနှစ်ဖက်ကို ဝယ်ခဲ့ပြီး မျက်စိမှာတစ်လိုက်တော့ ဆိတ်မျက်စိတစ်လုံး။ နွား မျက်စိတစ်လုံး တစ်ဖက်တစ်လုံးစီ ဖြစ်သွားလို့ **အဇ္ဈ(ဆိတ်)ဂေါဏ(နွား)ဖြစ်ပြီး အဇ္ဈဂေါဏလို့** အမည်တွင်သွားတော့တာ'

'ကျော်စွာနဲ့ကြတော့ ဘယ်လိုသွားပတ်သက်လဲ' 'ဦးလေးကြည့် ဆက်ပြောပြမယ်။ ဓာတ်လုံးအောင် တော့ ပုဂံပြည်မှာ မုဆိုးမမိ ဘုရားတည်နိုင်လောက် အောင် ရှင်အဇ္ဈဂေါဏဟာ သူ့ဓာတ်လုံးနဲ့ ပုဂံပြည်သူ ပြည်သားတွေ ချစ်သားအောင် ကူညီပေးတယ်လို့ ဆိုတယ်။

ဒီတော့တပည့်ရင်း ကျော်စွာလဲ ပြန်ပြီးချမ်းသာ သွားမှာပေါ့။ ပြည်သူတွေက ကြီးပွားချမ်းသာအောင် ကူညီပေးပေးမယ့် ရှင်အဇ္ဈဂေါဏဟာ ရှင်ဘုရင်ကို မကူညီချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် တပည့်ရင်းကျော်စွာရဲ့ ဇနီး ကိုခေါ်ပြီး ထွက်ရပ်လမ်းကို ထွက်ခွာသွားတယ်။

အဲဒီမှာ ကျော်စွာနဲ့သားလေးကို ရှင်ဘုရင်က ရွှေလုပ် တတ်တယ်ဆိုပြီး ရွှေလုပ်ခိုင်းတယ်။ ကျော်စွာက

ရွှေမလုပ်တတ်တော့ ရှင်ဘုရင်ရဲ့ ကွပ်မျက်ခြင်းခံရ သားအဖနှစ်ယောက် သေကြရတယ်။

ကျော်စွာဟာ မိုးခေါင်ကျော်စွာဆိုတဲ့ နတ်ကြီး တယ်။ ဒီနတ်က ရှင်ဘုရင်အပေါ် နာကြည်းမှုကြောင့် အညာဒေသကို မိုးခေါင်အောင်ပြုလုပ်ထားတယ် ဆိုတယ်။

'ဒါနဲ့ လွန်ဆွဲတာနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ'

'ဆိုင်တယ်။ အခုပြောပြတာက ဦးလေးကြည့်မှ သားဖူးတဲ့အတိုင်း ပြောပြတာနော်။ သမိုင်းဝင်တာမဟုတ် မှန်တယ်၊ မမှန်ဘူးဆိုတာတွေတော့ မပြောတတ်ဘူး။ ဒါနဲ့ မိုးခေါင်ရတဲ့အကြောင်း။ နတ်ကနားပွဲပြုလုပ်ပြီး မေးမြန်းကြတော့ နတ်တစ်ပါးက မိုးမရွာအောင် တားထားကြောင်း အဲဒီနတ်ဟာ မိုးခေါင်ကျော်စွာနတ်ကြီးကြောင်း။

ရှင်ဘုရင်နဲ့ကျော်စွာနတ် မည်သူကမှန်ကန်ကြောင်း ပြည်သူပြည်သား လူအများသိရအောင် လွန်ချိန် အများသိအောင် ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ မိုးရွာချပေးတယ် ဆို တော့'

'လွန်ခေါင်ကြီးထုံးမှာ မိုးခေါင်ကျော်စွာ နတ်စီးတယ်လို့ တွေးကြားဖူးတယ်'

'ဟုတ်တယ် တူကြီး...။ လွန်ဆွဲရင် ကြီးအလယ်မှာ ကြီးထုံး(၅)ထုံးရှိတယ်။ အလယ်လွန်ခေါင်ကြီးထုံးမှာ မိုးခေါင်ကျော်စွာစီးတယ်လို့ဆိုတယ်။ ပြောရမှာ နိုင်တဲ့ဘက်ဆီကို အလယ်လွန်ခေါင်ကြီးထုံးက ပါသွားတာကို။ မှန်တဲ့ဘက်မှာ မိုးခေါင်ကျော်စွာနတ် ရှိတယ် ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့'

'ဒီပြင် အုန်း၊ ငှက်ပျောပွဲ ပြင်ပေးရသေးလား' 'ပြင်ပေးကြာယ် တူကြီးနဲ့ နတ်ပင်ကြီး(၄)ထုံး မိုးခေါင်ကျော်စွာ

လွန်ကြီးပွဲ စက်ပွဲ ဆိုင်ပွဲ စသည်ဖြင့်ဆို' 'တစ်ခါတစ်ရံ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ချင်းတွင်းမြစ် ကျွဲမြောက်ချောရွာလေးသို့ ရောက်ရှိခဲ့စဉ် လွန်ဆွဲ ကြုံတွေ့ရ၍ ရွာခံဦးလေးကြည့်ပြောပြသော အတိုင်း မဟာသုတဓာတ်လမ်းလေး ဖြစ်ပါသည်။

လွန်ဆွဲခြင်းနတ်သက်၍ လှေလာဖူးသော မဟာသုတ နတ်မြန်မာပြည်၌ မည်သည့်အချိန်ကစ၍ လွန်ဆွဲ နတ်ကို အတိအကျမပြောနိုင်ဟု ဆိုပါသည်။

လွန်ဆွဲခြင်း မိုးခေါင်တတ်သော အညာဒေသများ မှာ လွန်ဆွဲလေ့ရှိပါသည်။

လွန်ဆွဲခြင်းကို အရပ်ဒေသများတွင်လည်း လွန်ဆွဲခြင်းရှိပါ သည်။ လွန်ဆွဲလျှင် မိုးရွာမည်ဟုလည်း ယုံကြည်ကြပုံ ရှိပါသည်။

လွန်ဆွဲကြရာတွင် တစ်ရပ်တစ်ရွာထဲရှိ ယောက်ျား များတို့ချည်းသာ လွန်ဆွဲခြင်းမဟုတ်ဘဲ တစ်ရပ်နှင့် တစ်ရပ် ချိန်း၍ ဆွဲကြသည်လည်း ရှိပါသည်။ အကြီး ကျယ် ယှဉ်ပြိုင်ပွဲများပြုလုပ်ကြရာတွင် အလယ်၌ လွန်ဆွဲခြင်းတစ်ဦး ထားလေ့ရှိပါသည်။

လွန်ခေါင်း၏ အဆုံးအဖြတ်ကို လွန်ဆွဲသူတို့ နာ နှစ်ကြိမ်ခေါင်းထဲ လွန်ဆွဲပွဲစတင်ရန် လွန်ခေါင်းက အသင့် ဖြစ်နေပေးလိုက်သောအခါ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မှာချင်းဆိုင်ရပ်ကြကာ ကြိုးကိုကိုင်ကြရလေသည်။

မပေး အင်အားရှိသမျှ ဆွဲကြလေသည်။ ရှုံးနိမ့်မည်ဟုယူဆသောဘက်မှ ဘေးတွင် ရပ်ကြည့် သူတို့အား ဝင်၍ ကူဆွဲပေးပါရန် အကူအညီ တောင်း ခံတတ်လေသည်။ အချို့က ဝင်ရောက်ကူဆွဲတတ်သော် လည်း အချို့က ရယ်မော၍သာ ဆက်ကြည့်နေတတ် လေသည်။

လွန်ဆွဲပွဲတွင် ရှုံးနိမ့်သူတို့ဘက်မှ လွန်ကြီးကို လွှတ် လိုက်ကြပြီး ဒိုးပတ်ကိုလွယ်သူကလွယ်၍ လင်းကွင်း ကိုကိုင်သူကကိုင်ကာ နိုင်သည့်အသင်းမခံနိုင်အောင် "ထတ်ကျွတ်၍ လွှတ်လိုက်တာ... နိုင်တယ်လို့များ ထင်သလား" စသည်ဖြင့် သံချပ်များထိုးပြီး ပျော်ရွှင်စွာ တီးမှုတ် ကခုန်ကြလေသည်။

နိုင်သည့်ဘက်မှလည်း နေထိုင်ရာနေရာဒေသကို ဖော်ပြပြီး "...ကို နိုင်ဖို့ရာ ဆယ်နှစ်ဆယ်ကမ္ဘာ ကြီးစားပါဦး" စသည်ဖြင့် ဝမ်းသာအားရ ကြည်နူး ပျော်ရွှင်ကြလေသည်။

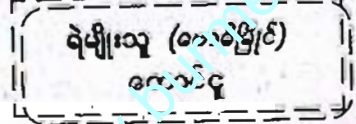
လွန်ဆွဲပြီး မိုးရွာသည်နှင့် ကြုံကြိုက်သည်လည်း ရှိလေသည်။ လွန်ဆွဲခြင်းကို အနောက်နိုင်ငံများတွင် အသင်းအဖွဲ့အလိုက် အားစမ်းခြင်းမျိုး ဖြစ်လေသည်။ ယခုအခါ လွန်ဆွဲခြင်းမှာ အားကစားပြိုင်ပွဲတွင် ပါဝင် သည့် အားကစားအစီအစဉ်တစ်ရပ် ဖြစ်နေပေသည်။

လွန်ဆွဲပွဲတွင် အသင်းနှစ်သင်းယှဉ်ပြိုင်ကြပြီး တစ် ဖက်ရစ်ယောက်စီ ယှဉ်ပြိုင်ကြကာ လွန်ကြီးသည် လေးလက်မအလုံးထက်မသေးစေဘဲ အရှည်(၃၅)လက်မ ထက် မပိုစေရပါ။

ကြိုး၏ အလယ်ဗဟို ကြိုးထုံးနှင့် မြေကြီးပေါ်တွင် သတ်မှတ်ထားသည့် ဗဟိုအမှတ်အသားတည့်တည့် ရှိနေပြီးမှ စတင်၍ လွန်ဆွဲရပါသည်။

လွန်ဆွဲရာတွင် သုံးကြိမ်သုံးခါတိုင်အောင် ဆွဲကြပြီး နှစ်ကြိမ်နိုင်မှသာ အနိုင်ရသည်ဟု ဆိုကြလေသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာဝန်ဘွဲ့ရသော အာနိ ဖြင့် ဦးစိုက်လျက်...

မြန်မာလ (၁၂)လရာသီ အိမ်တွင် ကံရာသီခေါ် တပို့တွဲလ၏ ကောင်းကင်ယံတွင် မြူတိမ်ကင်း၍ ယာယနက္ခတ်နှင့် စန်းယုတ်၍ ထွန်းလင်သာယာလှသော နွေဦးအစကာလ အခါသမယမို့ တောတောင်တစ်ခွင် ဝန်းကျင်တစ်ခိုမှာလည်း ပေါက်ပန်း၊ လဲပန်းတို့ ဖူးပွင့် ဝေဆာ ပင်လုံးကျွတ် ပွင့်ကြပြီး သာယာလှပေသည်။

ရှေးမြန်မာမှု ဘာသာရေး အလေးအမြတ်ပွဲတော် အနေနှင့် စေတီပုထိုးများတွင် မီးပွဲများ ထွန်းညှိပွဲတော် ပြီး အရှင်တော်ကုသိုလ်အလှူဒါနပွဲများ ခြိမ်းခြိမ်းသံသံ ဆင်နွှဲကြ သည့် ကုသိုလ်အလှူဒါနပွဲများ ခြိမ်းခြိမ်းသံသံ ဆင်နွှဲကြ သည့် လရာသီလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ဆောင်းနှောင်း နွေဦးအစ ရာသီအခါသမယမို့ လူတို့၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်မှာ “နာရည်ယိုရွဲ တပို့တွဲ” ဟု ဆိုစမှတ်ပြုရလောက်အောင် ရာသီဥတုက အေးမြနေ ပေသေးသည်ဖြစ်၍ အခိုးပွင့်ကန်မှု ဝါယောဓာတ်ကို အားဖြည့်ပေးသည့်အနေဖြင့်...

တေဇော/ပထဝီ ဓာတ်စာ အစာအာဟာရ ဖြစ်သော “ထမနဲ” ကို ရာသီဓာတ်ကြိုက် အိမ်ရှင် ဝါယောဓာတ် ကို အားဖြည့် ပံ့ပိုးပေးစေတတ်သော ဆေးဖက်ဝင် စားဖွယ်ရာဖြစ်လို့ အအေးဓာတ် လွှမ်းခြုံနေသော တပို့တွဲလမှာ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ဝါယောဓာတ် အားကောင်း လာပြီး အခိုးပွင့်၍ ကျန်းမာရေးကို အကျိုးပြုပေးပါသည်။

ကံရာသီ တပို့တွဲလတွင် အသက်ရှူလမ်းကြောင်း ရောဂါလက္ခဏာ အခံရှိသူများ ရေချိုး/အအေးခံခြင်း အထူးသတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်ပြီး ရင်ဘတ် အအေးမမိ စေရန် ဂရုစိုက်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ရာသီအလိုက် ဓာတ်ကြိုက်အနေ စား သောက်နိုင်ကြစေရန်အတွက်...

ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အစားအစာများ

အအေးစာ ချွဲသလိပ်ကို ဖြစ်စေ/ပွားစေသော အစားအစာများ၊ အချိုဓာတ်/အဆိမ့်ဓာတ် လွန်ကဲသော အစား အစာများကို အထူးရှောင်ပါ။

ဩဇာသီး၊ ဘဲသား၊ အုန်းနို့ ကိုင်းဥ၊ ငါးသလောက်၊ သင်ပေါင်းပိုး၊ ကလောဥ၊ ဝက်သား၊ လိပ်သား၊ လိပ်ဥ၊ ကျွဲသား၊ ကျွဲနို့ မြေအောင်သားများ၊ မီးဖြိုက်သား၊ ၁၀၂ နှစ်ရှာရှောင်ခြင်းမူရင်း

(၁၂)လရာသီ နက္ခတ်ဓာတ်စာ [2018-February လအတွက်]

တပို့တွဲလ

ကံရာသီ (Aquarius)

နက္ခတ်ဓာတ်စာ

ဆောင်ရွက်ရန် ဆေးဖက်ဝင် အစားအစာများ

ကြပ်တင်သားများကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။

ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြု ဆေးဖက်ဝင်

စားသုံးသင့်သည့် အစားအစာများ

အသီးအရွက်

လက်ပံပွင့်၊ စောင်ချမ်းပွင့်၊ တမာရွက်၊ ခံတက်၊ မန်ကျည်းရွက်၊ ကင်ပွန်းရွက်၊ ရေသကျည်းပေါက်ပန်းဖြူ၊ သခွတ်ပွင့်၊ ပုတတ်စာပွင့်၊ နှုတ်ကင်းပုံသီး၊ ကင်းပုံညွန့်...

ကုလားပဲညွန့်၊ ပဲရွက်၊ ပဲပုစွန်၊ ကန်စွန်းရိုးနီ၊ ပုစွန်ဘူးသီး၊ ခရမ်းသီး၊ သပွတ်ညွန့်၊ ဂေါ်တခါးသီး၊ ပဲလဲပဲကတ္တီပါ၊ ကြားဟင်ညွန့်၊ မြင်းခွာရွက်၊ ကြိတ်ပုကန်ချုပ်နီ စသည်တို့ကို စားသုံးပေးနိုင်ပါသည်။

အသား/ငါး

ကုသိုလ်လွန်သား၊ ဆတ်သား၊ ယုန်သား၊ ရစ်သား၊ ကိုက်သား၊ ငှက်၊ ခါ၊ ဆက်ရက်၊ စာကလေး၊ ချို၊ ဝက်သား၊ အမဲသား၊ ငါးရှဉ့်၊ ငါးမြေထို၊ ငါးခူ၊ ငါးကျည်း၊ ပုစွန်တုပ်၊ ကင်းမွန်၊ ငါးကြင်၊ ငါးမြင်း၊ စသည်တို့ကို စားသုံးနိုင်ပါသည်။

အချဉ်သီး

ပေါင်သီး၊ မရမ်းသီး၊ မန်ကျည်းသီး၊ ရှောက်၊ ရှာသံကာရည်၊ ဆန်ပုံရည်ချဉ်၊ သပြေသီး၊ စသည်တို့/ဟင်းပွဲများတွင် ထည့်သွင်း အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

အထူးသဖြင့်

ကုသိုလ်လွန်သား နှစ်စား/နှစ်နှစ်/ချောင်းသိုးပြီး သလိပ်ကပ်၍ အသံမထွက်ဖြစ်ခဲ့သော်... (၁၀)ပွန်း + သံရာသီ(၁၀)ပွန်းအနည်း + ကြက်ဥအကာ... သယုဏ်အောင် ရော၍ခေါက်ပေးပြီး ပြောစကား... ပြုလုပ်ပေးသော် တစ်နေ့တည်းနှင့် အသံပြန်ထွက်... နည်း

အစားအစာ ရာသီဇယားနာဒဏ် ကာကွယ်ရန်အတွက်

အစားအစာ ၁ ကျပ်သား၊ ၁ ကျပ်သား၊ ၄ ပဲသား

ရေ(600 ml)ထည့်၍ တစ်ဝက်ခန့်ကျိုပြီး တစ်ခါ တစ်လျှင် အကြမ်းပန်းကန်(၁)လုံးခန့် တစ်နေ့ တစ်ခါ သောက်ပေးပါ။

ကံရာသီ၊ တပို့တွဲလ အသားစု ကျန်းမာရေး ထိန်းပွဲအတွက် ဆေးဖက်ဝင်ဓာတ်စာ

အစားအစာများ [၇-ရက်(၁)ပတ်စာ ဖြစ်ပွဲများ]

ပျော်ပေါ့ပြန် သပြေသီးအုပ်ချက်၊ ကြက်ဆေးပုပ် ဟင်းချို၊ မန်ကျည်းရွက်သုပ်၊ ငါးပိစီကြော်၊ ကျည်းခြောက် ကင်းပွန်းချဉ်ရွက် ချဉ်စပ်ကြော်

- ပဲနီလေးဟင်းချို၊ ကြက်သည်းမြစ်သုပ်၊ အညှာရေတံသီးဆားထောင်း

၃။ ငါးရဲ့ကြော်နပ်

- သီးစုံပဲကုလားချဉ်စပ်၊ ညောင်ချဉ်ဖူးသုပ်၊ ရခိုင်ငါးပိထောင်း

၄။ ဆိတ်သားခါးပတ်ဟင်း

- ပုံးရည်ကြီးသုပ်၊ ပေါက်ပန်းဖြူချဉ်ရည်ဟင်း၊ ပုစွန်ခြောက်ဟလချောင်ကြော်

၅။ ပုစွန်တုပ်မီးအုံချဉ်စပ်သုပ်

- ဒန်ဆဲလွန်ရွက်ဟင်းချို၊ ငါးစစ်စလီ ငါးခြောက်ကြော်နပ်၊ သီးစုံရွက်ကြော်

၆။ ကြက်သားရွှေဖရုံသီး ဆီပြန်ချက်

- ကင်းမွန်သုပ်၊ ချဉ်ပေါင်မှန်ရောင်ဟင်းချို၊ ဗြိတ်ငါးပိသုပ်

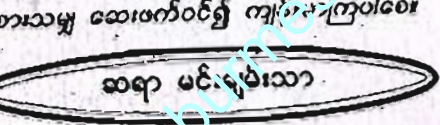
၇။ ငါးရဲ့ ငါးပေါင်းထုပ်ဟင်း

- မြင်းခွာရွက်သုပ်၊ ကန်ချုပ်နီဟင်းခါး၊ ပုစွန်ခြောက်ထောင်းကြော်

အချို့အနေဖြင့်...

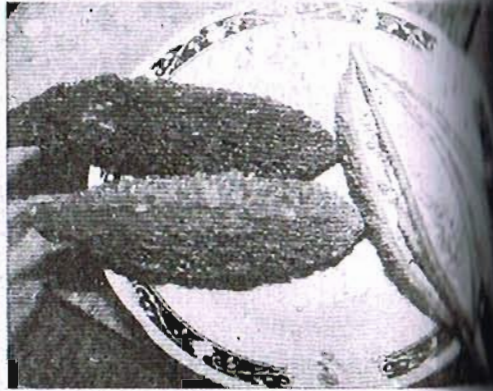
ရွှေကြည်၊ မုန့်ကုလားမည်း၊ ငှက်ပျောပူတင်၊ ကျောက်ကျော၊ စပျစ်သီး၊ ဓွန်ပလွန်ယို၊ ကရေကရာ၊ မုန့်များအုံ၊ ပန်းသီး၊ လိမ္မော်သီး၊ တည်သီး စသည်တို့ကို အချို့ပွဲအဖြစ် တည်ခင်းစားသုံးနိုင်ပါသည်။

ယခု တင်ပြခဲ့သည့် (၇)ရက် တစ်ပတ်စာ ဟင်းစပ် အတွဲများသည် ကံရာသီ တပို့တွဲလအတွက် ကုသိုလ် အလိုက် ဓာတ်ကြိုက်ဆေးဖက်ဝင် ကျန်းမာရေး အကျိုးပြု “နက္ခတ်ဓာတ်စာ ဟင်းလျာ” များ ဖြစ်ပါသည်။

ဝက်ခြံများ လုံးဝကန် ပျောက်ကုန်လျှင်

လူတိုင်းနီးပါး အလှအပ ကြိုက်ကြပါသည်။ စာရေးသူသည် အလုပ်တာဝန်အရ ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ လားရှိုးမြို့သို့ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာတွင် အခန်းဖော်ညီမလေး နန်းခမ်းတံနှင့် အတူနေထိုင်ကြရပါသည်။ အတူတူ ချက်ပြုတ်စားသောက်ကြပြီး အလုပ်တာဝန်ကျသည့် ရုံးသို့လည်း အတူတူ ခြေကျင်လမ်းလျှောက်သွားကြသည်။

သို့နှင့် တစ်လနီးပါးခန့်ကြာသောအခါ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်မှာ ဆွေမျိုးရင်းချာလို ညီမအစ်မအရင်းတွေ ဖြစ်သွားကြပါသည်။

စိတ်ထားဖြူစင်ပြီး သေသပ်လှပသန့်ရှင်းအောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို အမြဲပြုပြင်နေထိုင်တတ်သည့် ချစ်စရာ သိပ်ကောင်းသည့် ညီမလေးကို စာရေးသူက သိပ်ချစ်သလို ညီမလေးနန်းခမ်းတံကလည်း တစ်ယောက်တည်း အဖော်မဲ့နေသည့် ဝန်ထမ်းအိမ်ရာမှာ စာရေးသူ ရောက်လာသည်ကို ဝမ်းသာကြည်နူးမဆုံးတော့ပါ။

စနေ့တနင်္ဂနွေ ရုံးပိတ်ရက်များမှာ ညီမလေးက စာရေးသူကို သူ၏မိဘဘိုးဘွားများရှိရာ သီပေါမြို့သို့ အလည်ခေါ်ခေါ်ဖြင့် သီပေါအိမ်သို့ အလည်လိုက်သွားခဲ့ပါသည်။

သီပေါအိမ်တွင် ကြက်ဟင်းခါးသီးအစေ့များကို ဆန်ခါဖြင့်ထည့်၍ နေလှန်းထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

စာရေးသူမှ ကိုင်ကြည့်ရာ နောက်တစ်နေ့ ထပ်လှန်းရဦးမည်ဟု ညီမလေးအမေက ပြောပြပါသည်။

ကြက်ဟင်းခါးစေ့သည် အရေပြားပေါ်တွင် ပေါက်တတ်သည့် ဝက်ခြံရောဂါကို ထိရောက်စွာ နှိမ်နင်းနိုင်စွမ်း

ရှိကြောင်း၊ ဝက်ခြံများ ထွက်နေလျှင် ကြက်ဟင်းခါးအခြောက်ကို ကျောက်ပျဉ်ပေါ်၌ ဆန်ဆေးယူ၍ ခပ်ပျစ်ပျစ်ကလေးသွေး၍ ဝက်ခြံများပေါ်တွင် ပေးပါက ဆေးအာနိသင်ကြောင့် ဝက်ခြံများ ခြောက်သွားပြီး ညှိုးကျသွားတာ မုချကောက်ကင်းကြောင်း၊ အမာရွတ်ပင် လုံးဝ မကျန်တော့ ညီမလေး၏ ဘွားဘွားနှင့် ကြီးကြီးမြဲတို့က ပေးလိုက်ပါသည်။

စာရေးသူ ဝက်ခြံထွက်၍ လက်တွေ့ စမ်းသပ်ရာ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ ကင်းရှင်းပြီး စွမ်းသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်အဖြစ် သဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း မိတ်ဆွေအပေါ် မျှဝေလိုက်ပါသည်။

ဆေးနည်းနှင့် ကြက်ဟင်းခါးစေ့ လက်ဆေးသော ညီမလေး ခမ်းတံ၊ ဘွားဘွားနှင့် ကြက်ဟင်းခါးစေ့အား ကျေးဇူးအထူးတင်ရှိပါသည်။

သက်သေခံ(ရွှေဝယ်)

ခရီးသွားရာတွင် ရွေးချယ်သင့်သော

လေးကျွန်းမြင်းမိုရ် ပင်လယ်နက္ခတ် တွတ်နည်းနှင့်အဟော

ကော့ခွန် (သခွတ်မြေ) ဝက်လက်

တွက်နည်းသည် ရှေးပညာရှိတို့ထားခဲ့သော စနစ်ယဉ်နက္ခတ်နှင့် တွက်ယူရသော နည်းဖြစ်သည်။

လျှင် ခက်မည်ဟု ဆိုရသော်လည်း ခရီးသွားရာတွင် လွန်အသုံးတည့်၍ မှန်ကန်သော နေ့ရက်ရွေးချယ်သည့်ပြင် ရှေးပညာရှိတို့၏ မြန်မာ့ရိုးရာ ဗေဒင်ပညာ နည်းတစ်နည်းဖြစ်သည်။

လျှင်လျှင်အနေနှင့် စေတနာရှေ့ထား၍ ရှေးပညာရှိပြန်လည်ဖော်ထုတ်ကာ လွယ်ကူရှင်းလင်းစွာ တွက်နိုင်ကြစေရန် လက်တွေ့ တွက်ပုံတွက်နည်းများကိုနှင့်အတူ ရေးသားထားပါသည်။

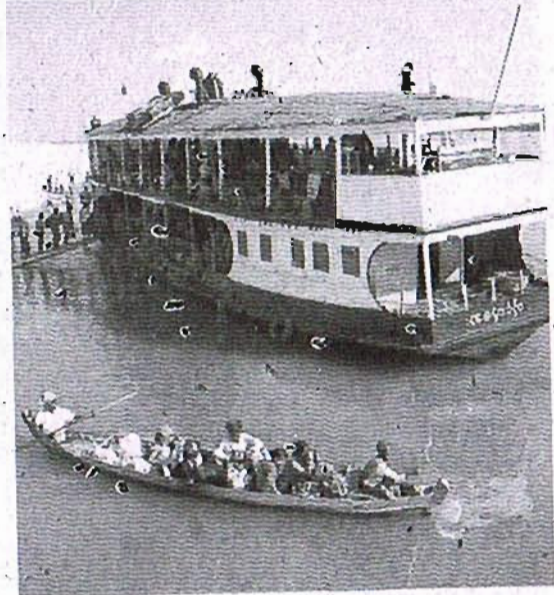
နည်းကို တွက်ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် နေ့စဉ် စနစ်ယဉ်ကျေးမှုကိုလည်း သင်ကျွမ်းကျင်စွာ တွက်ယူနိုင်လိမ့်မည်။

စနစ်ယဉ်နက္ခတ်တွက်နည်းလင်္ကာ

လင်္ကာလား မည်မျှလိုရာ၊ လသန်ကို တည်ကာတို့ဝယ်၊ မှတ်ပယ်မှ ပတွယ်သမှ စွန်းပပြုအောင် နတ်ယူလှည့်နောက်၊ လယ်ချောက်၍ လိုရာကသောလ ရက်ပေါင်းကို နေထည့်၊ မျက်ခြေပြု အဒ္ဓယုဂ ဂဏိတတည့် နောက်မှစား တစ်ဆယ့်၊ လိုက်ကာနင်း အကြွင်းနာရီ လင်္ကာစီကို ပါးညီတူ၊ နောက်ပြန် နက္ခတ္တတည့် လာဘဲဖြစ်ပြန် ထိုအကျွန်ကို ပါးညီ၊ လင်္ကာပျက်၊ လင်္ကာပျက်၊ သတ္တဝါသေ ချေလေရသည်၊ လင်္ကာပျက်နက္ခတ်တည်း။

မထက်ပါလက်၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ...

ကန်ရူးလမှ စပြီးတွက်လိုသော လပါရေတွက်ပြီး တွက်ပါ။ ထိုနတ်ပြီးကို (၃၀)နှင့်မြှောက်ပါ။ လိုသော

လ၏ တွက်လိုသောရက်ကို ရေတွက်ပါ။ လပြည့်ကျော်ရက်ဆိုလျှင် (၁၅)ထပ်ပေါင်းပြီး ရေတွက်ပါ။ ထိုရက်ပေါင်းကို အထက်တွင် ထပ်ပေါင်းပါ။

ထိုပေါင်းပြီးကို (၅၈)နှင့်မြှောက်ပါ။ ထိုမြှောက်ပြီးကို (၁၅)နှင့် စားပါ။ လဒိက္ခား နဝင်းဖြစ်၏။ အကြွင်းတား ဝိနော ဖြစ်ပါသည်။

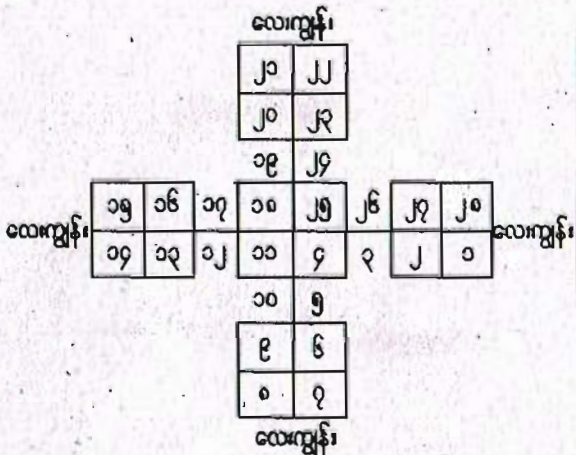
ရလဒ်ကို (၄)နှင့် ထပ်စားပါ။ လဒိက္ခား နက္ခတ် အကြွင်းပါစီ ဖြစ်သည်။ လဒိက္ခတ် (၂၇)လုံးမှ ကျော်လျှင် (၂၇)နှင့် ထပ်ချေပါ။ လဒိက္ခတ် အကြွင်းသည် နက္ခတ် ဖြစ်၏။

ယခု တွက်နည်းကို ၁၆ ဖတ်ပြီး ရှင်းပါသလား...

မရှင်းသေးလျှင် လတ်တွေ နမူနာ တွက်ပြပါမည်။
ဥပမာ-၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော်
(၅)ရက်ကို နမူနာအဖြစ် တွက်ကြည့်မည် ဆိုပါစို့။

***
၁၃၈၀ ပြည့်နှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော်(၅)
ရက်ကို တွက်ကြည့်ရာ စန်းယုန်နက္ခတ် (၂၅)လုံး၊
(၁)ပါး၊ (၉)ယဋီ ရပြီဖြစ်၏။ စန်းယုန်နက္ခတ်ကို
တွက်၍ရပြီဆိုတော့ လေးကျွန်းမြင်းမိုရ် ပင်လယ်ဖယား
ပုံစံကို ကြည့်ပါ။(ပုံသေချထားရန် ဖယားဖြစ်ပါသည်။)
***

အလယ်အချာ လေးအိမ်သည် မြင်းမိုရ်ဖြစ်ပြီး နံဘေး
(၁၆)အိမ်သည် ကျွန်းလေးကျွန်းဖြစ်ကာ ထိုမှလွတ်သော
နေရာတို့သည် ပင်လယ်ဂဏန်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။
၃-၅-၁၀-၁၂-၁၃-၁၉-၂၄-၂၆ နက္ခတ်တို့သည်
ပင်လယ်ထဲတွင်ကျသော နက္ခတ်ဂဏန်းများ ဖြစ်ကြပါ
သည်။
မှတ်ချက် ။ နက္ခတ် တွက်ရာတွင် ပါး၊ ယဋီတို့
စွန်းနေလျှင် နောက်နက္ခတ်ကို ယူရပါမည်။ ဥပမာ
တွက်ပြသော ဇာတာတွင် (၂၅)လုံး၊ (၁)ပါး၊
(၉)ယဋီ ဖြစ်၍ (၂၅)လုံးအစား (၂၆)လုံးကို ယူရာ
ပင်လယ်ထဲတွင် ကျနေပါသည်။
အဟောမှာ...
လေးကျွန်းနက္ခတ်၊ မြင်းမိုရ်နက္ခတ်တို့သည် ခရီး
၁၈၆ နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထန်ခူးလမှ ဒုတိယဝါဆိုလအထိလပေါင်း	၅
နတ်ကိန်း	- ၀
	၅
မျောက်ကိန်း x ၃၀	၁၂၀
	၁၂၅
ထန်ခူး-နယုန်ရက် ပရ(၂)လအတွက်	- ၂
	၁၀၈
ဒုတိယဝါဆိုလအထိ ပထမပြည့်ကျော်(၅)ရက်ထိပေါင်း	+ ၂၀
	၁၃၈
မျောက်ကိန်း x ၅၈	၇၉၉၄
စာကိန်း + ၁၅	၇၉၉၅
	၉ - ၀၅
နတ်ကိန်း ၄ + ၅၃၃ - ၁၃၃ - နက္ခတ် (၂၅)ထက် များ	၅၃၂
	၁ ပါး
စာကိန်း ၂၇ + ၁၃၃ - ၄ - ထပ်ပလို	၁၀၈
	၂၅ = နက္ခတ်ယုဝါ

သွားရာတွင် ကောင်းကျိုးပြုသည်။
ပင်လယ်ထဲတွင်ကျသော နက္ခတ်ရက်တို့တွင်
သွားလျှင် အလွန်ညံ့သော နက္ခတ်ရက်များဖြစ်ပြီး
ခရီးသွား၍ အကျိုးမရှိဘဲ မိမိ၏ အသက်အန္တရာယ်
ဒုက္ခတွေ့တတ်ခြင်း၊ ငွေကြေးပစ္စည်းဥစ္စာတို့
တတ်ခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။
ဗေဒင်ဝေါဟာရအသုံး
ဂက် ၁
အဋ္ဌပဉ္စ ၅၈
သတ္တဗိသ ၂၇
စတု ၄
သုနက္ခတ္တ ကောင်းသော နက္ခတ်နှင့်ကြုံ၍ ကောင်းကျိုး
၁၃၈ ရရှိကြပါစေ။
ကောင်းခန့်(သစ္စတ်မြေ)
ဝက်လက်
F.24B. April, 2011

ကျောက်ချင်း

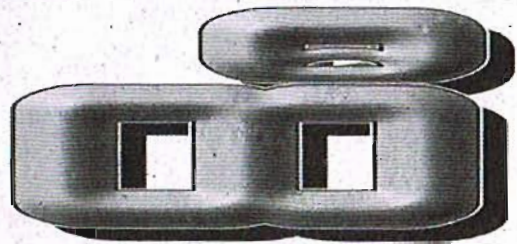
လက်တွေ့အသုံးပြုနှင့် အစွမ်းသတ္တိများ ကြော်ငြာ (L.L.B)

အိမ်ထဲမှာ ပါးပါးလို့ ဖြစ်စေ၊ ခြစ်ယူလို့ ဖြစ်စေ အပျက်သေသေတွေ လိုပြီး ချစ်သလို လုပ်စားကြသေးတယ်။
အိမ်ထဲမှာ ပါးပါးလို့ ဖြစ်စေ၊ ခြစ်ယူလို့ ဖြစ်စေ အပျက်သေသေတွေ လိုပြီး ချစ်သလို လုပ်စားကြသေးတယ်။
ကျောက်ချင်းရောင်းသော ဈေးဆိုင်ရှင် အမျိုးသမီးက ရှင်းပြခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်လည်း ထိုဆိုင်မှ ကျောက်ချင်း (၁)ပိဿာ ဝယ်ယူခဲ့ပါသည်။
ရန်ကုန်မြို့ရှိ ကျွန်ုပ်၏နေအိမ်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ နေ့စဉ် နံနက် စောစောတိုင်း ရေခဲသောက်သည့် ကြွေပန်းကန်(ဖူး ဝတ်ပါ)အတွင်း ဝက် ဖက်ခြောက် အနည်းငယ် ကြည့်၍ ကျောက်ချင်းကို အခွံ မနား (၃-၄) ပြား ခန့် ပါးပါးလှီးကာ ဝေညှိပြီးမှ ရေခဲခွေ ပူပူ(ဆူပြီးသား)ကို ဝေညှိကာ နေ့ရော ညပါ ထိုရေခဲခွေကြမ်းကိုသာ မကြာ ဝခာ သောက်ပါသည်။
ပင်လယ်က ရိုးရိုးချင်းစိမ်းကိုသာ သုံးခဲ့
နက္ခတ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၈၇ စာမျက်နှာ (၁၈၉) သို့

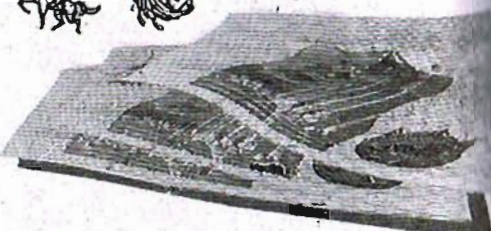
...င်အထက်ပိုင်းရှိ ကချင်
...တွင် လည်းကောင်း၊ ရှမ်းပြည်
...ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်
...ဒေသကြီး၊ မန္တလေးတိုင်း
...ပြည်နယ်၊ တနင်္သာရီ
...လေးကျွန်း စသည်တို့တွင် လည်း
...ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိခဲ့ဖူးသည့်
...တောင် မြင့်မြင့်မားမားတို့တွင်
...ကျော်ကြားတို့မှာ
...တိုင်း ပေါက်ရောက်နေကြ
...ကျောက်ချင်း(ဂျင်း)ပင်များကို
...မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ဖူးပါသည်။
...သင်္သန်းက ထိုကျောက်ချင်း
...လားအတိုင်း ဆေးဝါးဖော်စပ်
...သလို စားသောက်ဖွယ်ရာ
...ငါးပိတ်ရောများတွင်လည်း
...သုံးစွဲကြပါသည်။
...၃-၂၀၁၃)အင်္ဂလိပ်တွင် ကျွန်ုပ်
...သားစု သုရားဖူးခရီးစဉ်အဖြစ်
...ဦးကုတ်ဖော်တော်ကာလမ်း
...ပွားရောက်ကြရာ ရွှေညောင်
...မှာ ခေတ္တရပ်နားရင်း နံနက်စာ
...သောက်ကြသည်။
...ရွှေညောင်ပင်ရွာ တစ်ထောက်
...စန်းတွင် ဒေသထွက်ပစ္စည်းများ
...ချသော ဈေးဆိုင်များရှိပါသည်။
...သထွက် ပစ္စည်းများအနက်
...ကျောက်ချင်းများကိုလည်း ပေါပေါများ
...ရှိရပါသည်။
...ကျောက်ချင်းတွေကို ခုလိုနေရာထိမှာပဲ
...ထပ်ပြန်ပတ်တဲ့ ကျောက်တောင်ကြီးတွေ
...မှာ သွားရောက် ရှာဖွေကြပါတယ်။
...အသံတွေက ပုံစံနဲ့ ကျောက်ချင်း ရော
...တောင်ပြီး ပိုမိုအခြေ ထယ်စားသုံးရာမှာ
...ထပ်ပြန်တယ်။
...အပြိုင် တင်ချက်ပြတ်ရာမှာ ရှိရှိချင်း
...အသုံးပြုကြတယ်။ ကျောက်ချင်းကို

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင်

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

ထက်မင်းကျော်စွာ

မွေးလရာသီ	အရောင်	အရပ်	နေ့ကောင်း	အရသာ	ကျောက်မျက်	စင်တူယိုရန်	ကျေးဇူးပြုရန်
ပိဿရာသီဗွား မတ်(၂) မှ ဧပြီ(၂၀)	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	ငါး	သန္တာ	သောကြာသားသီး	တနင်္လာသားသီး
ပြိဿရာသီဗွား ဧပြီ(၂၀) မှ မေ(၂၀)	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသားသီး	စနေသားသီး
မေထုန်ရာသီဗွား မေ(၂၀) မှ ဇွန်(၂၀)	ပြောက်ကျား	အနောက်တောင်	ကြာသပတေး	ပုပ်သိုး	မင်္ဂလာ	ပုဒွယားသားသီး	ကြာသပတေးသားသီး
ကရကင်္ဂရာသီဗွား ဇွန်(၂၀) မှ ဇူလိုင်(၂၀)	အဖြူ	အနောက်ပြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ပုလဲ	ပုဒွယားသားသီး	ကြာသပတေးသားသီး
ထိပ်ရာသီဗွား ဇူလိုင်(၂၀) မှ ဩဂုတ်(၂၀)	အနီ	အရှေ့	ပုဒွယား	စပ်	ပတ္တမြား	ကြာသပတေးသားသီး	အင်္ဂါသားသီး
ကန်ရာသီဗွား ဩဂုတ်(၂၀) မှ စက်တင်ဘာ(၂၀)	အမိမ်း	ပြောက်	တနင်္ဂနွေ	ရောနှော	ပြ	တနင်္လာသားသီး	ပုဒွယားသားသီး
တူရာသီဗွား စက်တင်ဘာ(၂၀) မှ အောက်တိုဘာ(၂၀)	အပြာ	အရှေ့တောင်	စနေ	ချဉ်	စိန်	အင်္ဂါသားသီး	စနေသားသီး
ပြိတ္တရာသီဗွား အောက်တိုဘာ(၂၀) မှ နိုဝင်ဘာ(၂၀)	ပန်း	တောင်	တနင်္လာ	ငါး	သန္တာ	သောကြာသားသီး	တနင်္လာသားသီး
မေရာသီဗွား နိုဝင်ဘာ(၂၀) မှ ဒီဇင်ဘာ(၂၀)	အဖြူ	အနောက်ပြောက်	အင်္ဂါ	ငန်	ကြောင်	ပုဒွယားသားသီး	ကြာသပတေးသားသီး
မဟာရာသီဗွား ဒီဇင်ဘာ(၂၀) မှ ဇန်နဝါရီ(၁၅)	အနက်	အနောက်	သောကြာ	စန်	နီလာ	ပုဒွယားသားသီး	သောကြာသားသီး
ကုံရာသီဗွား ဇန်နဝါရီ(၁၅) မှ ဖေဖော်ဝါရီ(၁၈)	အနက်	အနောက်	သောကြာ	စန်	နီလာ	ပုဒွယားသားသီး	သောကြာသားသီး
မိန်ရာသီဗွား ဖေဖော်ဝါရီ(၁၈) မှ မတ်(၂)	အဝါ	အရှေ့ပြောက်	ပုဒွယား	ချို	ဥသဇရာ	တနင်္ဂနွေသားသီး	တနင်္လာသားသီး

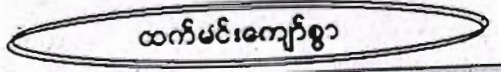
၁၈၈၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီပဏ္ဍင်း

...နက် ဧပြီလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် သိန်းတစ်သောင်း...
...ထိဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်ကံထူးနိုင်ကြစေ...
...၆၊ ၁၊ ၃၊ ၂" ဂဏန်းခြေများကို...
...ကောင်း၍ ရွေးချယ်ပါ။
...ကံသင့်သော အကွရာတို့မှာ "က၊ ဆ၊ ဓ၊ ဌ"
...ဖြစ်ကြသည်။ ဂဏန်းတူ အပူအထပ်များနှစ်
...၆၊ ၁၊ ၃၊ ၂" တို့အနက် နှစ်လုံးနှင့်အထက်
...သော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ်သင့်ပေသည်။
...ဗွားလရာသီအလိုက် ကံအခွင့်အလမ်းများကို
...လိုပါက အောက်ယေး၌ ကြည့်ရှုပါ။

ပုဗ္ဗပာ။ ။ ပိဿရာသီဗွား (မတ်လ ၂၁-ရက် မှ
မတ်လ ၂၀-ရက်အတွင်းမွေးသူ)တို့သည် (၃)ဂဏန်း၊
...တောင်၊ တောင်အရပ်၊ တနင်္လာနေ့၊ ခါးသော
...သန္တာကျောက်မှတ်တို့က ကံလာဘ် ဖွင့်လင်း
...ထိပ်တူ ထိုးလိုပါက သောကြာသားသီး
...ကံစပ်ပါ။ တနင်္ဂနွေသားသီးတို့နှင့် ကံမစပ်ပါနှင့်။
...တည်နေရာအရ ရွေးချယ်လိုပါက...
...တံခွန်တံခွန်ပြင်ပိုင်၊ ကုန်းမြင့်ထက်ရှိဆိုင်၊ ခြောက်
...သောနေရာရှိဆိုင်၊ သစ်ရိပ်ခါးရိပ်အောက်ရှိဆိုင်များ
...ဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်နိုင်ကြသည်။

စက်ဘီး၊ တွန်းလှည်း၊ မော်တော်ယာဉ် စသည်ဖြင့်
ရောင်းချသော ရွှေလျားထိဆိုင်များလည်း ကံကောင်း
စေနိုင်သည်။ ရောင်စုံမီးသီးများ ထိန်ညှိစွာ ထွန်းညှိ
ထားသောဆိုင်များကိုလည်း ရွေးချယ်နိုင်သည်။
ထိထိုးသောနေ့တွင် သက်သတ်လွတ်စားသော လူ၊
သတ္တဝါ တစ်ဦးနှင့် ဆုံတွေ့ပါက အထူး နိမိတ်ကောင်း
လှသည်။ ထိဆုကြီးများပေါက်တတ်၍ လာဘ်လာဘာ
ရွှင်လန်းစေမည့်သဘော ဆောင်ပါသည်။
ထိကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုက...
ပန်းရောင်နှင်းဆီပန်းတစ်ပွင့် ပန်၍လည်းကောင်း၊
အကျီအိတ်တွင်းထည့်၍လည်းကောင်း၊ အဆောင်ပြု
ကာ ပုဆိုး၊ ထဘီ၊ ဖိနပ်စသည့်အောက်ပိုင်း အဆင်
တန်ဆာတစ်ခုခု၌ အနီရောင်အချို့ပါဝင်အောင် ဝတ်ဆင်
လျက်ကံစမ်းပါ။
အတိတ်ကံ ပိတ်ပင်တားဆီးမှုများ လွင့်မြယ်၍
ရရှိနိုင်သော ကုသိုလ်၊ လာဘ်လာဘာကောင်းကျိုးများကို
အပြည့်အဝ ခံစားရပါလိမ့်မည်။

ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ။

ကမျက်နှာ (၁၈၇)မှ အဆက်

...ကံယခင် ရိုးရိုးချင်းထက် အနံ့ရှိ၍
...ဖြစ်တော့ပါ။
...နေရာညပါ အဲယားကွန်းဖွင့်၍
...လုပ်ကိုင်နေထိုင် အိပ်စက်သော ကျွန်ုပ်
...မှာ ယခင်က ခါးနာ၊ ကိုယ်လက်ကိုက်
...ခဲ၊ လေးလံထိုင်းရှိုင်းခြင်းများ ဖြစ်တတ်
...ပြီး အထူးသဖြင့် နံနက်ပိုင်း အိပ်ရာထ
...ချိန်မှာ ကိုယ်လက်အကြောအခြင်
...နာကျင်ကိုက်ခဲတတ်ရာမှ ယခုကျောက်
...ချင်း သုံးစွဲပြီးနောက် များစွာ သက်သာ
...သွားသည်။
...ယခင်က အစာမကြေ ပြည့်အံ့ခြင်း
...မျိုး ထမင်းစားပြီးတိုင်း မကြာခဏ
...ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။ ယခုနောက်ပိုင်း ထိုသို့

...အစာမကြေ မြန်ပြီး မကြာ
...ခဏ ခိုက်ဆာနေလေ့ရှိပါသည်။ စား
...ကောင်းအိပ်ပျော် အားရှိ သွက်လက်၊
...တက်ကြွ ပိုဖြစ်လာသည်ဟု ယူဆမိ
...ပါသည်။
...စာဖတ်သူများ လက်တွေ့သုံးပွဲ
...ကြည့်စေချင်ပါသည်။ ဆေးပညာရှင်
...များအနေဖြင့် သုတေသနပြုလျှင်
...အကျိုးပိုများနိုင်ပေမည်။

စေတနာပေးအောင် ကံကောင်းမည်။

အောင်စ(L.L.B)

အောင်မြင်နေကြသူများ

လက်တွေ့

အင်္ဂုရတ်လုပ်ပီရုတ်

နတ်ဗျာဏ်

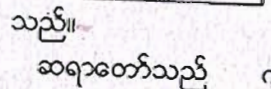
ကျွန်ုပ်တို့သည် အင်္ဂုရတ် စာမူများ ရေးသားရာ၌ သတိထား လေ့လာ ဖတ်ရှုလျှင် ပထမ မကောင်းကြောင်း အကုန်အစုံအလင်ကို တွေ့ကြရပြီး ဒုတိယပိုင်း၌ အင်္ဂုရတ် ပညာ အစစ်အမှန် ပညာရပ်ကို မြင်တွေ့ကြရပါမည်။

အကောင်းကို လိုလားလျှင် မကောင်းကို ယှဉ်တွဲပြသ ရေးသား သည့်အခါ အလျားအနံ့လည်း ရှိမည်။ အမှားအမှန်တွေကိုလည်း အတုယူ၍ ပယ်သင့်၊ ယူသင့်သည် များကို ပညာရှင်များ သိမြင်လာစေ မည်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်၏ အင်္ဂုရတ် သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာသည် မြန်မာ နိုင်ငံ၌ ဓာတ်ကျမ်း၊ ဆေးကျမ်း၊ ရုက္ခမူကျမ်း၊ လုပ်ရတ်ကျမ်း၊ အစောင်စောင်တို့ကို များစွာ ထုတ်ဝေခဲ့သလို ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ ဘဝနတ်ထံ မပျံလွန်မီ အထိ ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦး ဖြစ်ပါချေသည်။

ဆရာတော်ထံ၌ ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ ပညာဆည်းပူးကြကုန်သော တပည့် အပေါင်းမှာ မနည်းလှ။

ဆရာတော်သည် အင်္ဂုရတ် လုပ်ရတ်ပညာရပ်ဖြင့် လူသားတို့ တွင် ဖြစ်ပေါ်ခံစားကြရကုန်သော ရောဂါဝေဒနာ အသီးသီးတို့ကို လွတ်မြောက်အောင် ချမ်းသာ ကျန်းမာအောင် ရွက်ဆောင်ပြီး တိုင်းသိပြည်သိ နားလည်သဘော ပေါက်အောင် သင်ပြပေးခဲ့ချေ သဖြင့် နာမကျန်အောင် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

သည့်။ ဆရာတော်သည် ကျွန်ုပ်တို့ တပည့်အပေါင်းတို့အား အချိန်ခါ အားလျော်စွာ ဆိုဆုံးမခဲ့သည်မှာ... 'မင်းတို့... အချိန်ဆရာရှိစဉ်က စပြီး အင်္ဂုရတ်လုပ်ရတ်ကို ညှပ်ကိုင် လိုထား၊ ပီ-နေပီထားဆိုတဲ့ အခြေခံ အဆင့်ကို ပိုမိုတိုင်းနိုင်ခြင်းအောင် သင်ကြားမှ နောင်တစ်ချိန် အင်္ဂုရတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပညာရှင်ဖြစ်မှာ။ ပညာယင်ခိုက် အခြေခံလောက် ထောင် နားမလည်ဘူးဆိုရင် ဘယ်တော့မှ အိမ်ထဲမှာ ပညာရှင်ဖြစ်လာဘူးဆိုတာ မှတ်ထားကြကုန်' ဟု မိန့်ဆိုခဲ့ဖူးပါလေ၏။ ယနေ့ အချိန် မဂ္ဂဇင်းအတော်များများတွင်

ရေးကြပါကုန်သော အကြောင်းတို့ကို ဖတ်ရှုကြည့် အလွန် စိတ်ပင်ပန်းသွားခဲ့ရ များ ရှိပါလေ၏။

ထိုသူတို့ ရေးသားချက် အတိုင်းကို စေ့ငုအောင် သုံး ကြည့်သောအခါ၌ ထိုသူ၏ အတန်း ပညာစခန်းတို့ကို လယ်၌ ဆင်သွားနေသကဲ့သို့ပင် ဖြစ် ရချေ၏။

နောက်ထပ် သုံးသပ် တွေးမြင်နေသော အင်္ဂုရတ် အတတ် ပညာကို ဝိုင်းဝန်းရေးသားကြောင့် ကျေးဇူးတင်ရှိနေသော ဆရာတော်၏ စကားကို အငှား ကာပြောရလျှင် "ကောင်းတော် ကောင်းပါရဲ့ကွာ၊ မျက်စိစိတ်တယ် ဟူလို၏။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် အလွန်ပင် ဝေဖန်ခြင်းကို မခံလိုက် ထို ဝေဖန်မှု များလေလေ တိုးတက်ရာ တိုးတက်ကြောင့် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေသော အမှားကို မြင်ကြရမည်ဖြစ်၏။ အမှားကို ပြုပြင်သောအခါ၌ တစ်စ အမှားနည်း၍ အမှန်ရောက် စေပါသည်။ နောက် ဥပမာတစ်ခုကို ပြဆို

သယံနန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ မျောင်းကန်အိုင် (၂)ရပ်ကွက် ပနထိုင်သော ဦးတင်မောင် သည် အသက်(၈၀)ကျော် ရှိပါ သည်။

သူသည် သာသနာ့စီးမြေးတို့ဖြင့် တကွ နေထိုင်ကာ နေအိမ် တွင် ဖိုစင်ပြင်ကာ ဖိုထိုးပါ သည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် အခြားကိစ္စ အကြောင်း ကြောင့် လူချင်း ရင်းနှီးသည်။ သွားတိုင်း အမြဲ ဖိုထိုးနေသည် ပြင်၏။ တော်ကြာ ဆေးဒန်း ဖိုက်၊ တော်ကြာ ပြဒါးဖမ်း တို့ဖြင့် သူ၏ အသက်အရွယ်ဖြင့် မှာကာင် ဆောင်ရွက်ပါချေ၏။

သူ၏ ဇွဲလုံလသည် နေအိမ်ရှိ တားသော သွပ်များကို ခွာ၍ ချက်ချကာ ဖိုထိုးပါချေ၏။ ဝမ်းချက်စားရန် စားချိန်နီးခါမှ ဝမ်းကို အိမ်နီးနားချင်းထံ ချေးငှား ဆန်နို့ဆီဘူး(၅)လုံး ဝယ်ကာ ပြုတ်ရပါလေ၏။

တစ်နေ့၌ လေဖိုကြီးတွင် ဝတ်ပစ္စည်းတစ်ခုကို မီးတင်လျက် လှုပ်ရှုပ်နေပါသော ဦးတင်မောင် ကျား- ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ပါ သည်။

'ဘာ ဘာတွေ လုပ်နေတာလဲ' 'ဟ...ကောင်ရေ သံသေ လုပ်နေတာ၊ ဝါလဲ အသက်ကြိုပြန်တော့ ဒီသေ တွဲဖက်ပြီး ထွက်လာလို့' 'ဟာ...သံသေဆိုတာ လွယ်တဲ့ မဟုတ်ဘူးနော်' 'ပင်းတို့ကောင်တွေက ဘာ

နားလည်လို့လဲ၊ ဟေ့ကောင် ငါ ဖိုထိုးလာတာ နှစ်(၆၀)ကျော်ပြီကွာ' 'နှစ်(၆၀)ကျော်ဟကလို့ (၁၀၀)ပုံရှိ ကျွန်တော် ကြားဖူးသမျှ သံသေရင်သေ ပသေရင် လူသေလို့ပယ်တဲ့'

'ခွေးကောင် ပါးစပ်ပုပ်ကြီးနဲ့' ဤသို့ဖြင့် ပြောဆိုပြီး နောက် တစ်ပတ်ခန့်အကြာ ထိုအဘိုးကြီး ထံသို့ ကျွန်ုပ် ရောက်သွားသောအခါ ဦးတင်မောင်မှာ နေအိမ် အိပ်ရာ ထက်၌ ပက်လက်ကလေးဖြစ်ကာ ဝမ်းသွားရောဂါ ဖြစ်နေပါချေသည်။

နောက်(၃)ရက်အကြာ ဦးတင် မောင် သေဆုံးသွားပါချေ၏။ အင်း...သူပြောသည့် သံသေကို လည်း ယူမသွားနိုင်။ ဤဦးတင်မောင် ကဲ့သို့သော အင်္ဂုရတ်ဆရာအပေါင်း တို့သည် တစ်နေ့တစ်နေ့ သေမင်း တံခါးဝသို့ ဆင်သက်ကာ ဘဝနိဂုံး ချုပ်သွားရသည်မှာ ဒုန့်ဒေးပင် ရှိ ချေ၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၃၀)ခန့်က ဖြစ်ပါ ချေ၏။ အင်္ဂုရတ်အတတ် ပညာရပ် ဖြင့် ဆရာတူ ပညာညီအစ်ကိုဖြစ် သော ဆရာဦးအောင်ဇေယျမင်း ဆိုသူ ရှိချေ၏။

သူဖြင့် တစ်နေ့ တိုင်းရင်းဆေး သမားတော် ညီလာခံ၌ ဆိုကြရာ ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်များ ပြောဖြစ် ကြ၏။

သူသည် ဆရာတော်ထံ၌ အင်္ဂုရတ်ပညာရပ်ကို ကျွန်ုပ်နှင့် အတူ သင်ကြားဖူးခဲ့၏။ သူ၏အရပ် အမောင်းမှာ ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း ရုပ်ချော ယောက်ျား

ဝိသသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါချေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်သူ အင်္ဂုရတ်အကြောင်း ခွေးငွေးသောအခါ အလွန် သိုသိပ် စွာ ကျစ်လစ်သော စကားကို ဆိုပါ ချေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ပညာပေတံဖြင့် သူ့ အား တိုင်းတာလိုက်၏။ အလွန် တော်သူဟု ဆိုရချေ၏။ သူသည် ဆရာတော်နည်းအတိုင်း ဓာတ် (၉)ပါးကို ပြောချေ၏။ ထိုရရှိသော ပြာတို့ဖြင့် လူအပေါင်းတို့၏ အသက် ကို ယနေ့တိုင် ကယ်ပေးနေသူ ဖြစ်ပါချေ၏။

တိုင်းရင်းဆေး လောကတွင် လေယာဉ်ပျံခရီးဖြင့် နေ့စဉ် သွားလာ ကုသသူ မရှိလှ။ သူကား နောက် တစ်နေ့ ကျိုင်းတုံမှာရှိ၏။ နောက် တစ်နေ့ မန္တလေးမှာရှိ၏။

နေ့စဉ် သူသည် သေလုမြောပါး ဖြစ်နေသူ လူနာထံသို့ ကောင်းကင် ခရီး ဝေဟင်ထဲ လေယာဉ်စီးကာ ကုသပေးနေသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါချေ၏။

သူ ဖွင့်ထားသော ဆေးခန်းများ မှာ (၂၀)ကျော်မျှ ရှိလေရာ မြို့ အသီးသီးတို့၌ မြင်တွေ့နိုင်၏။

အဓိက သုံးသပ်ရာ၌ သူ့တွင် ဓာတ်သေတစ်ခုဖြင့် အရင်းပြု ကာ အောင်မြင်နေသူတစ်ဦး ဖြစ် လျက် ကျွန်ုပ်တို့က လက်လမ်း ကြိုဆိုကြရမည်သာ။

'ဟေ့...ခပ်ဗျာ... ယုထားဗျာ' ဝိုက်ဆံ(၁၀၀)ဘန် ငွေစက္ကူ အထပ်လိုက် ပေးနေပါချေ၏။ ကျွန်ုပ် သည် ပြုံးလိုက်ချေ၏။ သူ့ လှုပ် ဓာတ်သေတစ်လုံးရှိရာ ကျွန်ုပ်

သိသကဲ့သို့... ကျွန်ုပ်တွင်လည်း
ဓာတ်သေတစ်လုံးကြောင့် သူတင်
မဟုတ် အခြားသူတွေက ကျွန်ုပ်
အား ပိုက်ဆံ အလွန်ပင် ပေးချင်နေ
ကြပါသည်။

အကြောင်းက ထိုဓာတ်ကြောင့်
ဟု ပြုံးမိခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာတူ
ပညာညီအစ်ကိုတွေ မဟုတ်ပါ
သလော။

ကျွန်ုပ်တွင် ထိုဓာတ် အောင်မြင်
ပြီးကတည်းက စ၍ ယူနေအချိန်
အထိပင် ဖြစ်ချေ၏။

တစ်နေ့ တိုင်းရင်းဆေးသမား
တော်ညီလာခံသို့ ကျွန်ုပ် သွား
ရောက်ကာ တက်ပါသည်။

ထိုညီလာခံသို့ တက်လေတိုင်း
တိုင်းရင်းဆေး သမားတော်ကြီး
ဘိုးဘိုးသက်ရှည်ဟု အမည်တွင်
နေလျက်ရှိသည့် သီရိဘုန်းထွဋ်
အနားရှိ ကုလားထိုင်တွင် အစည်း
အဝေး ခဏနားစဉ် ထိုင်လိုက်၏။

ဘိုးဘိုး... ဒီမဟုတ်ဘာလို့ခေါ်ရင်
ကောင်းပေးလို့

ဟု ဆိုကာ သီရိဘုန်းထွဋ် လက်
ကို ကိုင်ကာ မေးလိုက်သည်။

'ဟကောင်... ဘယ်တုန်းက ပြန်
ရောက်သလဲကွ။ ငါ့ကို ကိုကိုလို့
ခေါ်ရင် ဝိုင်းကောင်းပယ်ကွ။ ဟား...
ဟား'

'(၅)ရက်လောက်ပဲ ရှိဦးမယ်။
ရန်ကုန်ပြန်ရောက်တာနဲ့ ညီလာခံ
ရှိတာ အတော်ဖြစ်သွားတာ အဘ
ရဲ့'

'ထူးထူးဆန်းဆန်း ဘာတွေပါ
သလဲ'

'တီကောင်'

'ခွေးမသား မဟုတ်က ဟုတ်က'
'တကယ်ပါ အဘရဲ့... သာယာဝိတီကောင်
ဘာလုပ်မှာလဲ ဒီတီကောင်ကို နက္ခတ္တ
အာရုံကျတဲ့ဆီ ပို့မလို့'

'အသုံးပြုပုံနဲ့ ဘာထူးခြားချက်
ရှိလို့လဲကွ'

'ဒီတီကောင်က ညာဘက်ဆို ပြန်ကြား
လို့ အရောင်ထွက်တယ်၊ ပြီးရင် ဖားတွေ
အော်သလို တတောက်တောက်နဲ့ အော်
တယ်'

'အေး... ငါသိပြီ။ အဲဒါ နာနာရုပ်
ဆေးဖော်လို့ ရတယ်'

'သိသားပဲ'

ထို ဘိုးဘိုးသီရိဘုန်းထွဋ်သည်
ခန္ဓာကိုယ် ပိန်ပိန်ဖြင့် ရှိသော်လည်း
သူ၏ နှုတ်ခမ်းပွေးကာ လူဖြင့်
မလိုက်ဖက်။ တိုင်းရင်းဆေးညီလာခံ
တိုင်း "ဝါဠုက" ဓာတ်အကြောင်း
ကို စာတမ်းစာင်သွင်းသည်။

"ဘိုးသက်ရှည်သမားတော်" ဟု
ထိုစဉ်က တိုင်းရင်းဆေးညွှန်ချုပ်
ဒေါက်တာတင်ညွန့်က ခေါ်သည်။

'ဟေ့ကောင်... မင်း ဘာတွေ
ဖော်ကောင်လုပ်ပြီး စာတွေ တအား
ရေးနေလဲ'

'ဖော်ကောင် မဟုတ်ပါဘူး။ အဘတို့
ကျွန်တော်တို့ဆရာရင် ဒီ... အစိုရက်
လုပ်ရက်တွေ အဆင်းထဲ ထည့်ယူသွား
ဖလိုလား'

'ဘယ်ယူလို့ ရမှာလဲကွ'

'ဒါဆိုရင် အဘအိတ်ထဲမှာ ရှိနေ
တဲ့ ဓာတ်လုံး ထုတ်ပြီး ကျွန်တော့်
ပေးလိုက်လေ'

'မင်းမို့ အပြောကောင်း'

'မင်း အစိုရက်အကြောင်းတွေကို
သိပ်မရေးနဲ့ကွ။ ဒီခေတ်ကြီးက

တစ်ကိုယ်ကောင်းသမားတွေ
တယ်။ မင်းစေတနာက
လောက်ရောပေါ့။ နည်း
ပြပေါ့'

'အဘကျတော့ရော... ဘာ
ဆောင်ပြီး ဘာလုပ်သလဲ
လူတွေကို ပြောလိုက်ရမလား
ပြော'

'မလုပ်နဲ့... အရာရာ လျှို့ဝှက်
တယ်ကွ'

'ကဲ... အစည်းအဝေးပြော
ပြန်ဆုံမယ်။ အခု အစည်းအဝေး
စတော့မယ်'

'နေပါဦးကွ။ ရော ဒါ မင်းသို့
'ဟာ... ဟုတ်ပြီ ဘိုးဘိုးသက်ရှည်
ရှည်ဆီက ပိုက်ဆံမုန့်ပို့ရမယ်
ကျားဖင်နှိုက်တာထက် လွယ်တာ
'မင်းဆီမှာရှိတဲ့ ဓာတ်အကြောင်း
ငါ သိချင်တယ်'

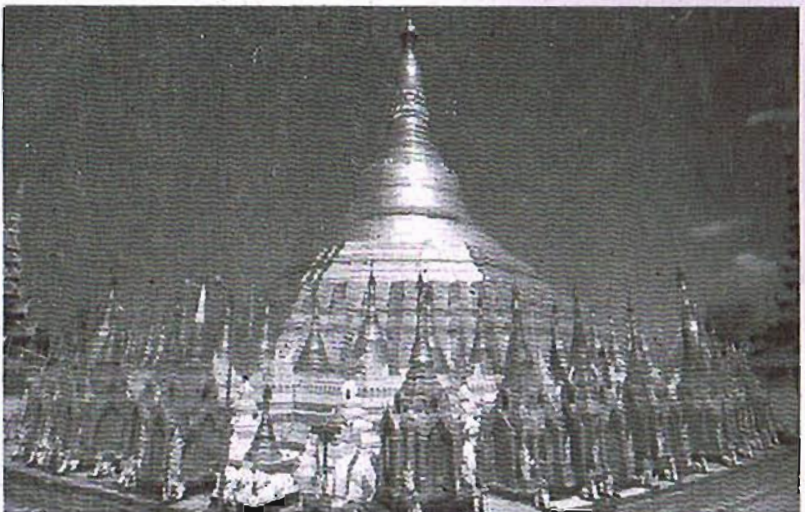
'နောက်မှ ဆုံကြတာပေါ့'

'ဟေ့ကောင် ငါ့အကြောင်း
ဂျာနယ်တွေ... မဂ္ဂဇင်းတွေ
လျှောက်ပြီးရေး ဖော်ကောင်
မနေနဲ့နော်'

'အကုန်ပြန်ရင် စာဖတ်သူ
သိစေရန်မှာ အစိုရက်ပညာရပ်
တိုးတိုးတတ်တတ် ထားခြင်း
တွေ ရှိနေကြောင်း တင်ပြဖို့ကို
မြန်မာ့ပညာ'

အားကျအတုယူ၍ လုံ့လ၊ ပီပီ
သိလ၊ သမာဓိ အခြေခံကာ
ဆောင်နိုင်ပါစေကြောင်း စေတနာ
အပေါင်းဖြင့် ရေးသားလိုက်မည်
တော့သတည်းဟုသား။

နတ်မျက်စိ

အကြံအစည် အောင်မြင်အောင်

နေအလိုက် ယတြာဆောင်

မှူးသက်ခင်ခင်

'ကျလီ... ကျလီ' ဟူသော
သံစဉ်ကြီးဆီမှ
ကလေးများ၏
ပြည်သံ၊ တစ်ကောင်
တစ်ကောင် ကိုစယ်
များကို ကျွန်ုပ် ကြည့်
ကောင်းကောင်းနှင့် ကြည့်နေ
ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင်...
'သူငယ်ချင်းရေ၊ ဟေ့...
သူငယ်ချင်း
'ဟယ်... အဲဒီ နင်ဘယ်က
လှည့်လာတာလဲ၊ လာလေ'
'အေးပါဟ'

'အေးဟ၊ ဟိုတစ်ခါတုန်းကလဲ ငါ့အဖေ အလုပ်တွေ
အဆင်မပြေ ဖြစ်သေးတယ်။ ငါ့အဖေ ဝယ်မယ့်ကုန်တွေ
ကို သူများ ဝယ်သွားတာလေ။ အဲဒါ ငါ့အဖေက ငါ
အဖေကို "အရိမေတ္တယျဘုရား" ကို ရည်မှန်းပြီး
မေမြို့ပန်းဖယောင်းတိုင် သက်စေ့လှူပြီး ဆုငောင်း
ခိုင်းတာ အဆင်ပြေသွားရော'
'အေးဟဲ့... ငါ မှတ်မိပြီ။ အဲဒါ ယတြာ လုပ်ပေး
လိုက်တာမလား'
'အေး... ဟုတ်တယ်။ အဲဒါ အလုပ်အကိုင် အကြံ
အစည် အောင်မြင်အောင် လုပ်ခိုင်းတာလေ'
'ဒါဆိုရင် ငါ့အဖေကလဲ အဆင်ပြေပြေနဲ့ ရာထူး
တက်အောင် နှင့်... မေကို အဲဒီယတြာလေး မေးပေးပါ

လား
'ခဏနေဦး... ငါ့အမေရဲ့ မှတ်စုအုပ်ထဲမှာ မှတ်
ထားတယ်။ ရှာပေးမယ်'

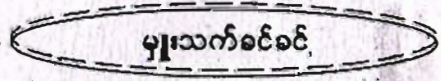
* * *

နေ့သားသမီး	ပြုလုပ်ရမည့်နေ့	တန်ခိုးကြီးဘုရား၏ ထိုင်ရမည့် အရပ်မျက်နှာထောင့်	လှူရမည့် ပန်း	ရည်စူး လှူရမည့် ဘုရား
တနင်္ဂနွေ	ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၆း၃၀	အရှေ့မြောက်ထောင့် တနင်္ဂနွေအရပ်	မေ့ပြုပန်းနှင့် ဖယောင်းတိုင် သက်စေ့	အနိစ္စတ္တေယျဘုရား
တနင်္လာ	သောကြာနေ့ နံနက် ၆း၃၀	အရှေ့စူးစူး	သီးသီး၊ သီးညွန့်၊ သစ်ပြညွန့် သက်စေ့	ကကုသန်ဘုရား
အင်္ဂါ	စနေနေ့ နံနက် ၆း၃၀	အရှေ့တောင်	ထီးနီ၊ တံခွန်၊ နှင်းပန်း သက်စေ့	စိန္တာပုနိဘုရား
ဗုဒ္ဓဟူး	တနင်္ဂနွေ နံနက် ၆း၃၀	တောင်စူးစူး	အုန်းပန်း၊ အုန်းဆွမ်း သက်စေ့	ဝိယသီဘုရား
ကြာသပတေး	တနင်္လာ နံနက် ၆း၃၀	အနောက်စူးစူး	ကံ့ကော်ပန်းကြံ သက်စေ့	ပုဒုဘုရား
သောကြာ	အင်္ဂါ နံနက် ၆း၃၀	မြောက်စူးစူး	ဆီးယို၊ ဆီးညွန့်၊ စွယ်တော်ပန်း သက်စေ့	သုနဘုရား
စနေ	ဗုဒ္ဓဟူး နံနက် ၆း၃၀	အနောက်တောင်	ရွက်လှပန်း၊ ရံပိုသီး သက်စေ့	နာရဒဘုရား

ဥပမာ။ တနင်္ဂနွေသားသမီး ဖြစ်ပါက ကြာသပတေး နေ့နံနက်(၆း၃၀)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရား၏ အရှေ့ မြောက် တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် အရိမေတ္တေယျဘုရားကို စိတ်မှ အထပ်ထပ် ရည်စူးပြီး မေ့ပြုပန်းနှင့် ဖယောင်း တိုင် သက်စေ့တို့ကို ရှိသေ့စွာ လှူဒါန်းပြီး ဆုတောင်းပါ။ ပြီးလျှင် သမ္မာဒေဝ နတ်ကောင်းနတ်မြတ်များကို အမျှ အတန်း ပေးဝေပါ။

ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် မိမိတို့ အလိုရှိရာ အကြံ အစည် အလီလီသည် လွှဲချော်ဖွင့်နေခြင်း မရှိဘဲ ဖြောင့်တန်းစွာ အောင်မြင်မှုကို ရရှိကြပါလိမ့်မည်။

ကံကောင်းကြပါစေ။

အရဟံသိဒ္ဓိ

ပြောသော နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းပါစေ

ကျွန်မ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး တွင်း... မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့မိန့်ကျ လာပါတယ်။ မိသားစု မပါတဲ ကံလောက်တည်း သွားခဲ့ပါတယ်။ မိသားစု ပညာရေးကြောင့်ပါ။ မိသားစု မပါတဲအတွက် ကာသာရေးလုပ်ချိန် ရှိရမယ်။ အဓိဋ္ဌာန် ကပ်ရလုပ်ရင် မကောင်းမယ်လို့ မျှော်စားမိတယ်။ ညီမငယ်တစ်ယောက်က "အရဟံသိဒ္ဓိ" အဓိဋ္ဌာန် တင်ကြည့်ပါလား အချိန်ရတာ မလို ပြောတယ်။ ကျွန်မလဲ လုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီး (၁၇-၁၂-၂၀၀၂)နေ့မှာ စတင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခဲ့ပါတယ်။ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံမှာ အရဟံသိဒ္ဓိ ပုတီး(၁)လုံးချွန် အစမှာ (၉)ရက် ပုတီးပတ် တစ်နေ့ (၉)ပတ်ဖြင့် (၉)ရက် စိပ်ရပါတယ်။ ဒုတိယ (၁၈)ရက် ပုတီးတစ်နေ့ (၁၈)ပတ်ဖြင့် လည်း ကောင်း၊ (၉)ရက်ပုတီး(၉)ပတ်စီဖြင့် တစ်ဆင့်ချင်း တက်သွားရတယ်။ မောက်ဆုံး(၁၀၈)ရက် တစ်နေ့ ပုတီး (၁၀၈)ပတ်ထိ စိပ်ရပါတယ်။ ပုတီးမစိပ်ခင် ငါးပါးသီလ ခံယူပြီး ပန်း၊ ရေချမ်း ကပ်လှူပါတယ်။ ပြီးရင်... 'အရဟံ-ကိလေသာ ကင်းစင်သော မြတ်စွာဘုရား လှယ်၊ နတ်သား၊ ဗြဟ္မာပင်း နတ်တို့ နတ်သူပြုစွာ သတ္တဝါအပေါင်း

တယ်။ ကျွန်မက နာမ်မှာ "အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ" ရှိလားလို့ မေးတော့ ပြန် မဖြေပါ။ ကျွန်မ အဲဒီအချိန် ကာလတွေမှာ ဝိပဿနာအသိမရှိ တရားမထိုင်သေးပါ။ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားတွေကို မသိ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကိုလဲမသိ။ မသိ မသိတွေ အားကြီးပါ။ သမထလမ်းကိုသာ စိတ်ဝင်စားခဲ့ပြီး ကျွန်မ ဉာဏ်ကလေး သေးသေးကလေး ဖြင့် သမထလမ်းစဉ်တွင် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ မရှိဘူးလို့ ထင်နေခဲ့ပါ တယ်။

တို့၏ ကိုကွယ်ရာအစစ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ယောက်ျား မှုကို ပြုလုပ်ခြင်းမရှိသော မြတ်စွာဘုရား လို့ ဖွားများပြီးမှ ပုတီးစိပ်ပါတယ်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးတဲ့အထိ ပုတီးစိပ်ရက် (၁၀၂)ရက် ဖြစ်ပြီး ပုတီးပတ်ပေါင်း (၅၂၆၅၀) ဖြစ်ပါတယ်။ အဓိဋ္ဌာန်တင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့ ဉာဏ်ပုံ ကျွန်မ အိပ်မက် မက်တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ "နာမ ရုပ် အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ" လို့ ကြားလိုက်

"အရဟံသိဒ္ဓိ" ပုတီးပတ်(၄၅) ရက်ရောက်ပြီး တစ်နေ့ (၄၅) ဝတ် စိပ်စဉ်မှာပဲ ကျွန်မ မျက်လုံး (၂) မက် စလုံး ခွဲရပါတယ်။ ခွင့်ပျက်ရည် ယူပြီး ကိုယ့်မြို့မှာ ပြန်နားတယ်။ ကျွန်မ "အရဟံသိဒ္ဓိ" အဓိဋ္ဌာန်ခွဲ ပတ်သက်ပြီး တစ်ခု သိခဲ့ရပါတယ်။ ဒါကတော့... 'အရဟံသိဒ္ဓိ နာမံ ဘောမရှိ ဖဟိလာဘံ ဖဟိဝနံ ဖဟိသုခံ'

ဖြစ်ပါတယ်။
နောက်တစ်ခါ ကျွန်မကို အိပ်မက်
အရ မရဏာနုဿတီ ပွားနိုင်ပါ
တယ်။ မလုပ်တတ်လို့ မပွားပါ။
ဒါပေမယ့် သင်ပေးခဲ့ပါတယ်။

အို, နာ, သေဘေး

- ⊙ အိမ်ခြံ, နာခြံ, သေခြံ၊ ဘေးဒဏ္ဍ
ဆိုကြီး။
- ⊙ အိမ်နယ်၊ နာရယ်၊ သေရယ်။
- ⊙ အဖန်ဖန် တလဲလဲ အိမ်ပြုပြီး အဖန်ဖန်
တလဲလဲ နာပြုပြီး အဖန်ဖန် တလဲလဲ
သေပြုပြီး။
- ⊙ အိမ်မှာ ကြောက်ရယ်၊ နာမှာ ကြောက်
ရယ်၊ သေမှာ ကြောက်ရယ်။
- ⊙ ဖအို, ဖနာ, ဖသေတဲ့ လယ်ကို ရှာရယ်။
လို့ ကျွန်မ ပွားခဲ့ပါတယ်။ အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်စဉ် ထူးခြားတာကတော့
အိပ်မက်တွေ မှန်တယ်။ အတွေး
တွေ မှန်တယ်။ အမြင်တွေ မှန်
တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင် လေးစားမှုခံရ
တယ်။

ဒီခရီးလမ်းကို လျှောက်နေစဉ်မှာ
ပဲ “အလိုတော်ပြည့်ဘုရားကို
ရင်ထဲမှာထား၊ အရင်သိဒ္ဓိပွားပါ”
လို့ သိရတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မ ပုဂံလဲ
မရောက်ဘူးသေး။ အလိုတော်ပြည့်
ဘုရားပုံတော်လဲ မဖူးရသေးပါ။
ပုံတော်လိုက်ရှာတော့ အဆောင်
အတူနေ ပုသိမ်က ညီမလေးက
သမီးမှာရှိတယ် ဆိုပြီး ဓာတ်ပုံလေး
ပေးလို့ အဆင်ပြေခဲ့တယ်။

အခုတော့လဲ အလိုတော်ပြည့်
ဘုရားပုံတော်တွေ ပြကွဒိန်ရော
ပုံတော်ကြီးတွေပါ ရနေပါပြီ။

နောက်တစ်ခါ ကျွန်မကို မေတ္တာ
၁၉၆၆ နဂဏ္ဍရောင်ခြည်ပဏ္ဍနင်း

ပွားနိုင်ပါတယ်။ ကျွန်မ အဲဒီအချိန်က
အိပ်မက်အရ အသိကတော့ မေတ္တာ
ပွားရင်း ကုန်း, ရေ, လေ လွတ်လပ်
ပေါ့ပါးစွာ သွားလာနိုင်တယ်ဆိုတာပဲ
သိခဲ့တော့ မက်မောခဲ့ပါတယ်။
ပွားနည်း မပေးပါ။

အဲဒီတော့ ကျွန်မက မြင်တာ၊
ကြားတာ၊ တွေးတာမှာ ပေါ်လာသမျှ
သက်ရှိ ရဟန်းရှင်လူ တိရစ္ဆာန်
အားလုံးကို ကျန်းမာပါစေ ချမ်းသာ
ပါစေ၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းပါစေ
လို့ ပွားခဲ့တယ်။

အဓိဋ္ဌာန် ပုတီးစိပ်ရတာရယ်၊
မေတ္တာပွားတာရယ်၊ ရုံးအလုပ်
တစ်ဖက်ရယ် တအား ပင်ပန်းခဲ့ပါ
တယ်။ နောက်တစ်ခါ အဓိဋ္ဌာန်
မဝင်ချင်လောက်အောင်ကို ပင်ပန်း
ခဲ့တယ်။ ဩော်... မရဏာနုဿတီ
လဲ ပွားရသေးတာ။

ကျွန်မ အိပ်မက်တစ်ခု မက်ခဲ့
တယ်။ ကျွန်မ အိမ်ဘေးမှာ ရေက
ကြည်သန့်ပြီး ရေအနက်က
တစ်တောင်ခန့်ရှိတယ်။ ကျွန်မ ညီမ
ဝမ်းကွဲက ရှေ့ကသွားပြီး ကျွန်မ
နောက်က လိုက်လျှောက်တယ်။
ရေထဲမှာ ပုစွန်တုပ် အကြီးကြီးတွေ
ရေကူးနေတာ တွေ့ရတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်မက ဒေါ်ကြည် ရေထဲ
မှာ ပုစွန်အကြီးကြီးတွေလို့ ပြော
တော့ သူက ဘယ်မှာလဲ ငါမမြင်ဘူး
လို့ ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မက
ဒီမှာကြည့်ဆိုပြီး လက်နှစ်ဖက်နဲ့
ဖမ်းပြပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ပုစွန်က “ဆတ်
ခနဲ” လှုပ်လိုက်တယ်။ နားထဲမှာ
ကြားလိုက်ရတယ်။ “အဲဒါ နှလုံး

စိတ်ဝမ်း မအေးချမ်းတာတ
ကျွန်မ စဉ်းစားရပြီ ဒီပုစွန်
သတ်ဖို့လဲ မဟုတ်၊ ရေထဲမှာ
လက်နှစ်ဖက်ပေါ် ပုစွန်ရေကူး
လေး ပြတာမှာ ဆတ်ခနဲ လှုပ်
မှုဟာ နှလုံးစိတ်ဝမ်း မအေးချမ်း
ဆိုရင်...

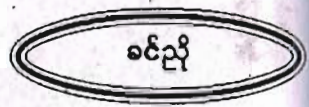
ခြင်ကိုက်လို့ ပါးစပ်ကနေ ဝေ
မှုတ်ပြီး ဖယ်လိုက်တာ အိမ်ရှင်မ
ဖြစ်လို့... နေ့စဉ် ပုစွန်ဆိတ်၊
ကောင်, ကြက်, ငှက်အထိ အား
ပေါ့လေ... မောင်းတာ ဖယ်ရှား
တာ မသတ်သော်လဲ သူတို့
နှလုံးစိတ်ဝမ်း မအေးချမ်းဘူးပဲ။

ကျွန်မ ဉာဏ်ကလေးသေးသေး
စဉ်းစားမိတာက နှလုံးစိတ်ဝမ်း
အေးချမ်းပါစေလို့ သတ္တဝါတွေကို
မေတ္တာပို့မယ်ဆိုရင် ပိုင်ဆိုင်မှု
သေး ပိုင်ဆိုင်မှုကို ဖြတ်တောက်
နိုင်သော၊ စွန့်လွှတ်နိုင်သော
သာ ပွားလို့ ရမယ်ထင်ပါတယ်။

“နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းပါ
စေ” ဆိုတဲ့ မေတ္တာဟာ ကျွန်မ
အတွက်တော့ သိမ်မွေ့နက်နဲလှ
တယ်။ ကိုယ့်မှာရှိမှ သူတစ်ပါး
ပေးလို့ ရမယ်။

ကိုယ့်မှာ မရှိတဲ့အရာကို
တစ်ပါးကို ဘယ်လိုပေးမလဲ ဆိုတဲ့
အတွေး ဝင်လာပါတယ်။ အင်းဝ
လေ... ကိုယ့်မှာရှိအောင် အရ
ကြိုးစားကြည့်ရမှာပါပဲ။

သတ္တဝါတွေအားလုံး နှလုံးစိတ်ဝမ်း
အေးချမ်းကြပါစေ။

သိုင်းညွှာရှင်

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ

(ထိုက်ပွဲဝင်သိုင်း) ၏

၁၀ အတွေ့အကြုံများ

(ဒုတိယပိုင်း) [အမှတ်-၅]

ဆရာကြီးမင်းယက္ခ
(ထိုက်ပွဲဝင်)

ယခင်ပုဂံ အဆက်

ကြိုးစားနှစ်လက်သိုင်းပညာ

ပုဂံ ခုနစ်၊ မတ်လ(၂၀)ရက်၊
၁၉၆၆ ဝေလီဝေလင်း အချိန်တွင်
တော်သည် ရွှေကံတိုင် အပိုင်း
မင်းတင် တည်ရှိသည့် (ဗ-
၅)ခြံဝင်းအတွင်း၌ ပြုလုပ်မည့်
ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ ဓား
လက်သိုင်း အထူးသီးသန့်
တန်း” သို့ အချိန်မီ ရောက်ရှိ

ကြောင့် ခရေပင်ကွင်းဟု ခေါ်ကြ
ပါသည်။

ခြံဝင်း၏ ဘယ်ဘက် နောက်
ပိုင်းတွင်ရှိပြီး အုန်းပင်တစ်ပင်
ပေါက်လျက် ရှိသောကြောင့်
အုန်းပင်ကွင်းဟု ခေါ်ကြပါသည်။
စကားချစ်၍ ရှိရာသို့ လာခဲ့ပါသည်။

သင်တန်းသား (၁၀)ယောက်ရှိပါ
သည်။ သင်တန်းသားများမှာ ပင်နီ
ရှမ်းဘောင်းဘီ ဝတ်ထားပြီး
စွပ်ကျယ်အထူကို ဝတ်ဆင်ထားပါ
သည်။

ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းက အပေါ်
ပိုင်းက ပင်နီအင်္ကျီ ဝတ်ဆင်ထား

ကာ အောက်ပိုင်းတွင် ရှမ်းဘောင်း
ဘီ အနက်ရောင်ကို ဝတ်ဆင်ထား
ပါသည်။

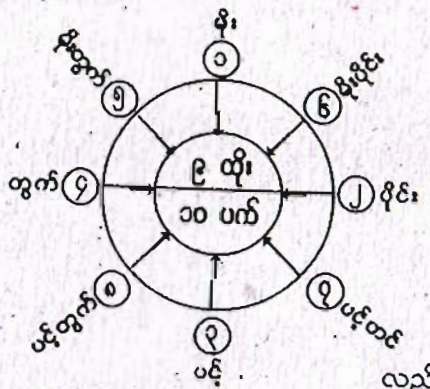
ကျွန်တော်က သင်တန်းနောက်
ဆုံးတွင် နေရာယူ တန်းစီလိုက်ရာ
ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းက ကျွန်တော့်
အား သင်တန်း၏ ရှေ့ဆုံးအတန်း
ညာဘက် အစွန်ဆုံးတွင် နေရာယူ
ခိုင်းပါသည်။

ဤနေရာတွင် ဓားနှစ်ယက်သိုင်း
သင်ရိုးကို မတင်ပြမီ ဓားလမ်း
ကြောင်းများကို အလျင် တင်ပြချင်
ပါသည်။

၁၉၆၆ ခရေပင်ခြံညီပဏ္ဍနင်း ၁၉၆၆

ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်း၏
မားလမ်းကြောင်းများ မူ(၁)

***

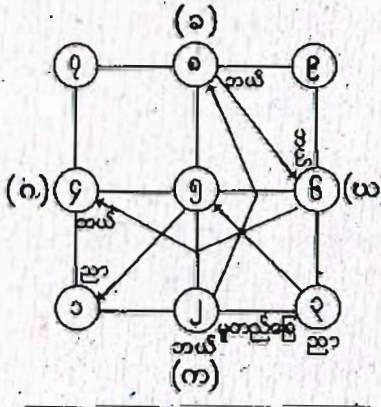
- ၁။ ဖိုးစား = အထက်မှ အောက်သို့ ဦးခေါင်းတည့်တည့်သို့ ခုတ်သောစား။
- ၂။ ဝိုင်းစား = ရန်သူ၏ ဘယ်ဘက်မှ ညာဘက်သို့ ပိုင်းဖြတ်သွားသောစား။
- ၃။ ပင့်စား = အောက်မှ အပေါ်သို့ ခွကြား တည့်တည့်သို့ လက်ကို ပက်လက်လှန်၍ ခုတ်သောစား။
- ၄။ တွက်စား = ရန်သူ၏ ညာဘက်မှ ဘယ်ဘက်သို့ တွက်ဖြတ် သွားသောစား။
- အမှတ်စဉ်(၁၃)အထိ (ဖိုး၊ ဝိုင်း၊ ပင့်၊ တွက်) စားလေးချက်ကို ပင်မစား(၄)ချက်၊ အပေါင်းလက္ခဏာစား(၄)ချက်ဟု ခေါ်ပါသည်။
- ၅။ ဖိုးတွက်စား = "အထက် ဘယ်စလွယ်စား" ဟု

- လည်း ခေါ်ကြသေးသည်။ ရန်သူ၏ လည်တိုင်နှင့် ညာဘက်ညှပ်ရိုးတို့ ဆုံရာသို့ ခုတ်သောစား။
- ၆။ ဝိုင်းဝိုင်းစား = "အထက် ညာစလွယ်စား" ဟု
- လည်းခေါ်ကြသေးသည်။ ရန်သူ၏ လည်တိုင်နှင့် ဘယ်ဘက်ညှပ်ရိုးတို့ ဆုံရာသို့ ခုတ်သောစား။
- ၇။ ပင့်တင်စား = "အောက် ညာစလွယ်စား" ဟု
- လည်း ခေါ်ကြသေးသည်။ ရန်သူ၏ ဘယ်ဘက်ခြမ်းမှ ညာဘက်ခြမ်းသို့ အောက်မှ အပေါ်သို့ ထောင့်ဖြတ်ခုတ်သော စား။
- ၈။ ပင့်တွက်စား = "အောက် ဘယ်စလွယ်စား" ဟု
- လည်း ခေါ်ကြသေးသည်။ ရန်သူ၏ ညာဘက်ခြမ်းမှ ဘယ်ဘက်ခြမ်းသို့ အောက်မှ အပေါ်သို့ ထောင့်ဖြတ်ခုတ်သောစား။
- ၉။ ထိုးစား = ဓာဓိဗျာဓိဖြင့် ထိုးသော စား။ ထိုးစားတွင် စားသွားကို အပေါ်မှာ ထား၍ ထိုးလျှင် "ထိုးစားအမ" ဟု

ခေါ်သည်။ စားသွားကို အောက်ထား၍ မှောက်လျက် ထိုးစားအမကို "ကတော့ထိုးစား" ဟုလည်း ခေါ်သည်။ များသောအားဖြင့် ရှစ်လှိုင်းတွင် ထိုးစားအမဖြင့် လက်ကတော့ထိုးကို ပို၍ လေ့ရှိကြသည်။ လက်ကတော့ကို အသုံးပြုခြင်းဖြင့်...
 ၁။ ဖိုးစား...
 ၂။ ဝိုင်းစား...
 ၃။ ပင့်စား...
 ၄။ တွက်စား...
 ၅။ ဖိုးတွက်စား...
 ၆။ ဝိုင်းဝိုင်းစား...
 ၇။ ပင့်တင်စား...
 ၈။ ပင့်တွက်စား...
 ၉။ ထိုးစား...
 ၁၀။ ပက်စား = စား ကိုင်ထားမိမိ၏ ညာဘက်မှ ဘယ်ဘက်သို့ (ရန်သူ၏ ဦးခေါင်းဘယ်ဘက်) နားထင်သို့ လက်ပြန်လိမ့်ခြင်း ဖြစ်သည်။

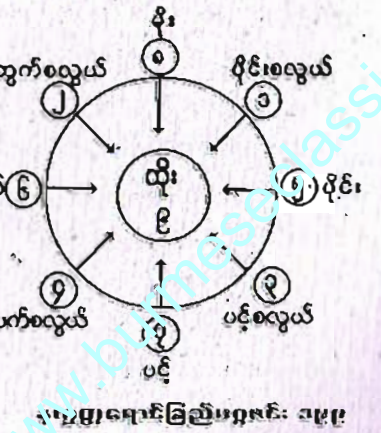
ပတ်(ဆရာမင်းယက္ခ) အပါအဝင် ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းနှင့် ဦးချစ်သန်းတို့၏ သိုင်းမျိုးသိုင်းအနွယ်ဝင်များ ယနေ့ထိန်းသိမ်းအသုံးပြုလျက်ရှိ စားလမ်းကြောင်းများကို ဗဟုဝေဖန် တင်ပြမှတ်တမ်းတင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 မှုဆောင်းပါးတွင် စားလမ်းကြောင်း အမှတ်စဉ်(၁၀) ပက်စားကြောင်းကိုသာ ယူထားပါမည်။
 ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ မားလမ်းကြောင်းများ မူ(၂)
 ပက်-ပက်-ပိုင်း-တွက်" စား(၅)ချက်ကို ပက်စားလမ်းကြောင်း(၅)မျိုးသာ ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်းက ရုပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ စားလမ်းကြောင်း မူ(၁)တွင် ဖိုး၊ ဝိုင်း၊ ပင့်၊ တွက် စားလေးမျိုး ဖြစ်ပါသည်။
 ဖိုး = ရန်သူ လည်မျိုသို့ လက်ကတော့ထိုး။
 ဝိုင်း = ထိုးထားသော စားကို လက်ပက်လက် ကိုင်တွယ်ပြီး စားကို ညာဘက်ခြမ်းမှ ဘယ်ဘက်သို့ယူ၍ ရန်သူခေါင်းကို (အပေါ်မှ အောက်သို့) ခုတ်ချနိုင်ပါသည်။
 ပက် = စား ကိုင်ထားသော မိမိ၏ ညာဘက်ကို ညာဘက်မှ ဘယ်ဘက်သို့ (ရန်သူ၏ ဦးခေါင်းဘယ်ဘက်) နားထင်သို့ လက်ပြန်လိမ့်ခြင်း ဖြစ်သည်။
 ဝိုင်း = ရန်သူ၏ ဘယ်ဘက်

မှ ညာဘက်သို့ ပိုင်းဖြတ်သွားသော စား။
 ၅။ တွက် = ရန်သူ၏ ညာဘက်မှ ဘယ်ဘက်သို့ တွက်ဖြတ်သွားသော စားတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။
 ရှမ်းကြီး စားနှစ်လက်သိုင်း အကြောင်းကို တင်ပြရန် ဖြစ်သော်လည်း ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ စား(၅)ချက် လေးဖက်လှံ (၉)ကွက်ကို ထုတ်ဖော်ပြသချင်ပါသည်။ (စား-၅)ချက်ဖြင့် အရပ်(လေးမျက်နှာ)ကို ခုခံကာကွယ် တိုက်ခိုက်သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။
 ***[မူ-၂]

အသင့်ပြင်
 ၂-တွင် ဘယ်ခြေ၊ ၃-တွင် ညာခြေရပ်လျက်၊ ညာဘက်စားဖြင့် ဆင်စွယ်လှ စားကိုင်နည်းဖြင့် အသင့်ပြင်ပါ။
 လှုပ်ရှားပုံ အဆင့်ဆင့်
 ၁။ ၃-မှ ညာခြေကို ၅-သို့ တက်၍ (ထိုး)
 ၂။ နောက်သို့ က-ဘက်သို့ ဘယ်ဘက်မှ လှည့်ကြည့်၍ ၁-မှ

ဘယ်ခြေကို ၈-သို့ ဆုတ်၍ (ခုတ်) ၃။ ၈-မှ ဘယ်ခြေကို ၆-သို့ တက် (ယ) တက်သို့ (ပက်)
 ၄။ နောက်ဘက်(၈)ဘက်သို့ ညာဘက်မှ လှည့်ကြည့်၍ စားကို နောက်ပြီးစားဖြင့် ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်ယူလာကာ (ပိုင်း)
 ၅။ ၆-မှ ဘယ်ခြေကို ၄-သို့ (၄-ကွက်ခန့်ဖြင့်) ခုန်တက်ကာ စားကို ရှေ့ဖြင့် ခေါင်းပေါ်မှ ကျော်ယူကာ ၅-မှ ညာခြေကို ၁-သို့ ဆုတ်(တွက်)။ ၉-ကွက် တစ်မျက်နှာ ပြီး၏။
 ၄-တွင် ဘယ်ခြေ၊ ၁-တွင် ညာခြေထားကာ ဆက်ကစားရမည်။ မူလနေရာ ရောက်အောင် ကစားရမည်။
 ၄-မျက်နှာ ပြည့်မှ (၉)ကွက် ကစားကွက် ပြီး၏။ ကျန် ၃-မျက်နှာကို ဆက်ကျင့်ပါ။ စာမျက်နှာ နေရာမရ၍ တစ်မျက်နှာသာ ပြနိုင်သည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။
 မြန်မာနိုင်ငံ သီလ်အဖွဲ့ချုပ်မှ
 မားလမ်းကြောင်းများ
 ***
 ဖိုး၊ ဝိုင်း၊ ပင့်၊ တွက် စားလေးမျိုး

ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် မြန်မာ နိုင်ငံသိုင်းအဖွဲ့ချုပ် အသိအမှတ်ပြု သိုင်းအဖွဲ့အစည်းများက လက်ခံ အသုံးပြုလျက်ရှိသော ဓားလမ်းကြောင်း (၁) လက်နက်လမ်းကြောင်း များကို တင်ပြပါမည်။

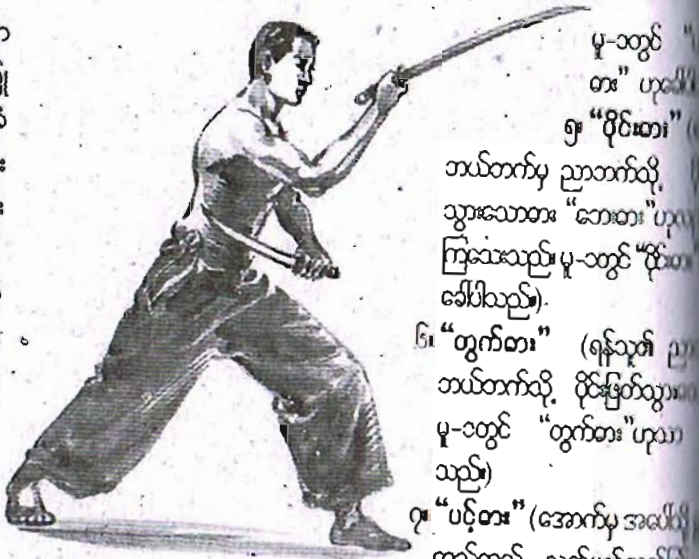
ရှေ့တွင် ဖော်ပြမည့် ဓားနှစ်လက် သိုင်းပညာနှင့် ဓားတစ်လက်သိုင်း ပညာရပ်တို့တွင် မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်း အဖွဲ့ချုပ် ဓားလမ်းကြောင်းများကို အသုံးပြု၍ တင်ပြသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသိုင်းအဖွဲ့ချုပ် သိုင်း သင်တန်းများတွင် သင်ကြား လေ့ကျင့်ပေးလျက်ရှိသော ဓားလမ်း ကြောင်းများ အမည်များမှာ မြန်မာ နိုင်ငံအတွင်းရှိ မြန်မာ့သိုင်းပညာရှင် ကြီးများ၏ ဓားလမ်းကြောင်းများကို စုစည်းညှိနှိုင်း၍ အမည်ပေးထား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်းအဖွဲ့ချုပ်(မူ) အဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။ ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏ ဓားလမ်း ကြောင်းများမှာ နောင်လူတို့ သိရှိ စေရန် မှတ်တမ်းတင်ထားခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ သိုင်းအဖွဲ့ချုပ်၏ ဓားလမ်းကြောင်း(မူ)တွင် ဓားလမ်း ကြောင်း (၉)ကြောင်းသာ ပါသည်။ "ပက်ဇာ" မပါပါ။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးဦးပြည်သိမ်း၏မူမှ အမှတ် စဉ်(၁၀) ပက်ဇာကို ထည့်သွင်း အသုံးပြုထားပါသည်။

မူနှစ်ခုမှာ ဓားလမ်းကြောင်း အခေါ်အဝေါ်အမည်များ အမှတ်စဉ် ၂၈၀ နက္ခတ္တဓရာင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

- ၁။ တပ်ပုံများသာ ကွဲပြားသွားခြင်းဖြစ် ပြီး ဓားခုတ်ရာ လမ်းကြောင်းများမှာ တူပါသည်။ အမည်ပေးပုံချင်သာ ကွဲပြားသွားသည်ဟု မှတ်ယူပါ။
- ၂။ ဥပမာအားဖြင့် အဖွဲ့ချုပ်မှ အမှတ် စဉ်(၁) ဓားလမ်းကြောင်းကို "ပိုင်း စလွယ်ဇာ" ဟုခေါ်ပြီး ဆရာကြီး ဦးပြည်သိမ်း၏မူတွင် ယင်းလမ်း ကြောင်းကိုပင် အမှတ်စဉ်(၆) "မိုးပိုင်းဇာ" ဟု ခေါ်ပါသည်။
- ၃။ "ပိုင်းစလွယ်ဇာ" ("အထက် ညာစလွယ်ဇာ" ဟုလည်း ခေါ်ကြသေး သည်။ မူ-၁တွင် "မိုးပိုင်းဇာ" ဟု ခေါ်ပါ သည်။
- ၄။ "တွက်စလွယ်ဇာ" ("အထက် ဘယ် စလွယ်ဇာ" ဟုလည်း ခေါ်ကြသေးသည်။ မူ-၁တွင် "မိုးတွက်ဇာ" ဟု ခေါ်ပါသည်။)
- ၅။ "ပင့်စလွယ်ဇာ" ("အောက်ညာစလွယ် ဇာ" ဟုလည်း ခေါ်ကြသေးသည်။ မူ-၁ တွင် "ပင့်တံဇာ" ဟု ခေါ်ပါသည်။)
- ၆။ "ပက်စလွယ်ဇာ" ("အောက် ဘယ် စလွယ်ဇာ" ဟုလည်း ခေါ်ကြသေးသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ဆရာကြီးမင်းယက္ခ (တိုက်ပွဲဝင်)

တန်ခိုးအနန္တ ကြီးမားလှသော လျှောက်ပြည်တော်ပြန် ဂါထာများ

"အဘိပဏ္ဍိတပါနိ
ဗိပုတီး လက်မှာဆောင်လို
ပြတ်လက်တော် နေ့စဉ်ပွားလှူငြိမ်း
အသက်ရွှေငွေ မရှားဘဲ
အတိုးစာ မှာကြား"

ဟူသော ဝိဇ္ဇာမဟိဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့၏ ဦးစီးနာယက ပြုစုတော်မူသော အဘဘိုးတော်ကြီး အောင်မင်းခေါင် ၏ ဆုံးမစကားများကို ကျင့်စဉ်အဓိဋ္ဌာန်လမ်း ကျင့်ကြံ ကာလထုတ်ကြကုန်သော လူပုဂ္ဂိုလ်များ ကြားဖူးကြမှာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဆေးနည်းတို၊ ဂါထာ၊ မန္တန်၊ မပဒေ၊ လက္ခဏာ အစီအရင် စသည့် ဝိဇ္ဇာပညာရပ်များ ကို လေ့လာလိုက်စားနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။ သီလ၊ သမာဓိ၊ သစ္စာ ရှိ၍ ယုံကြည်စွာ ဂါထာမန္တန် များကို ကြိမ်ဖန်များစွာ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပြီး ကျင့်ကြံ ကာလထုတ်ပါက မိမိအားထုတ်သလောက် မိမိအတွက် အထောက်အကူပြု၍ ကောင်းကျိုးစိတ်ဆန္ဒတို့ကိုလည်း ပြည့်စုံစေနိုင်ပါသည်။

လောကီပညာပိုင်းဆိုင်ရာ ဂါထာမန္တန်ဆိုတာ ရွတ်ဖတ် သူတွေအားလုံးကို အကျိုးပေးခြင်းတူမှာ မဟုတ်သလို ရွတ်ဖတ်ကြစည်သူ၏ ဉာဏ်၊ ပညာ၊ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယ စသော မူတည်ပြီးလည်း အစွမ်းထက်မြက်မှု ကွာခြား သွားတတ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ယခင်က ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း များကို မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိပ်လျှင် လည်း ပျက်ကွက်သွားသည်က များတတ်ပါသည်။ တစ်နေ့သည့် ကျွန်တော်သည် ပျဉ်းမနား မဟာမြိုင် တောရဆရာတော်ကြီး ဦးဖောတိက ရေးသားသော F.26A. April, 2018.

"အရှုပ်ထဲမှာ ရှင်းအောင်နေ" စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုခဲ့ရပါ သည်။ ယင်းစာအုပ်ထဲတွင် ပါဝင်သော ဆရာတော်၏ စာပိုဒ်လေးတစ်ပိုဒ်ဖြစ်သော "To know and not to do is not yet to know" "သိပြီးတော့ မလုပ်လို့ရှိရင် မသိသေးလို့ပဲ" ဟု ရေးသားထားပါသည်။

ဆရာတော် ရေးသားထားသည့်... "နည်းနည်းသိ နည်းနည်းလုပ်ပါ။ များများသိ များများလုပ်ပါ။ အသိအမြင် လေးနက်မှန်ကန်၍ ဝိတိတကို အဓိပ္ပာယ်ရှိရှိ နေနိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါစေ။ ဝိတိအကျိုး သူတစ်ပါးအကျိုးတို့ကို ထိထိရောက်ရောက်ဆောင်ရွက်နိုင်သူများ ဖြစ်ကြပါစေ"

ဟူသော စာပိုဒ်ကလေးကို ဖတ်မိ၍ ကျွန်တော် များစွာ သင်ခန်းစာ သံဝေဂတရား ရမိပါသည်။ ထိုစာပိုဒ်အား တွေ့ရှိဖတ်မိချိန်မှစ၍ ကျွန်တော် အဓိဋ္ဌာန် စတင်ဝင်ရောက်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ပုတီးစိပ်သည့် ဂါထာက တော့ "လျှောက်ပြည်တော်ပြန် စမ္မဒဏ်ဂါထာတော်" ဖြင့် ပုတီးစိပ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရောက်နေရင်းက ကျွန်တော်အား ပုတီးစိပ်ရန် တိုက်တွန်း၍ ပုတီးစိပ်နည်းမှာ သင်ကြား ပြသပေးသော ဘဘကြီးနှင့် တွေ့ဆုံ၍ ကျွန်တော်က ဘကြီးအား ကျွန်တော်၏ ပုတီးစိပ်ကျင့်စဉ် လျှောက် ပြည်တော်ပြန် ဂါထာတော်ကြောင်းကို ပြောပြမိပါ သည်။

ဘဘကြီး ပြောပြီးမှ လျှောက်ပြည်တော်ပြန်ဂါထာသည် နက္ခတ္တဓရာင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၂၈၀

ရေ-ရေဝတ်၊ အရပ်တော် အတောင်(၈၀)ဆောင်၍ ထွန်းပြောင်ထိန်ဝင်း ရပ်ဆယ်မျက်နှာလုံးလင်းတော်မူရသော “ရေဝတ်” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း။

သော-သောဘိတံ၊ အရပ်တော် အတောင် (၅၈) မြင့်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ရောင်ခြည်တစ်ထောင် အလင်းဆောင်လျက် ထွန်းပြောင်ထိန်လင်း ရှင်နေမင်းသို့ အရပ်ဆယ်မျက်နှာလုံး သိမ်းကျုံးတောက်ပ တင့်တယ်လှသော

“သောဘိတံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း။

အ-အနောမဒဿီ၊ အရပ်တော်(၅၈)တောင် မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ အရပ်ဆယ်မျက်နှာလုံး ပကတိအရောင်တော်ဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော “အနောမဒဿီ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

ပ-ပဒုမံ၊ အရပ်တော်(၅၈)တောင် မြင့်တော်မူသည် ဖြစ်၍ လရောင်၊ နေရောင်ကဲ့သို့ ပတ္တမြားရွှေစေတီကြီးပမာ လွန်စွာ တောက်ပတင့်တယ်တော်မူလှသော “ပဒုမံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း။

နာ-နာရဒံ၊ အရပ်တော်(၈၈)တောင် မြင့်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ဇာတိခေတ် စကြဝဠာတစ်သောင်းကို တထိန်ထိန် ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော “နာရဒံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း။

ပ-ပဒုမုတ္တရံ၊ အရပ်တော် (၅၈)တောင် အမြင့်ဆောင်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ထက်ဝန်းကျင်(၁၂)ယူနိုက်တိုက် ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော “ပဒုမုတ္တရံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း။

သု-သုမေဝံ၊ အရပ်တော်(၈၈)တောင် မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ တစ်ယူနိုက်တိုက် ပကတိသော ရောင်ခြည်တော်ကို ဆောင်တော်မူသော “သုမေဝံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

သု-သုဇာတံ၊ အရပ်တော်(၅၀)အတောင် အမြင့်

ဆောင်သည်ဖြစ်၍ အရပ် ထက်ဝန်းကျင်မှ အပိုင်းအခြား ပကတိသော အရောင်တော်ဖြင့် ထွန်းလင်း တောက်ပတော်မူသော “သုဇာတံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း။

ဝိ-ဝိယဒဿီ၊ အရပ်တော် အတောင်(၈၀) မြင့်တော်မူသည် ဖြစ်၍ ပင်လုံးကျွတ်ပွင့်သော အင်ကြမ်းပင်ကဲ့သို့ ပကတိအရောင်ဖြင့် တောက်ပတင့်တယ်တော်မူသော “ဝိယဒဿီ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း။

အ-အတ္တဒဿီ၊ အရပ်တော် အတောင်(၈၀) မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ရွှေလမင်းကဲ့သို့ ဝန်းကျင်မလတ် ကုဋေအရာမှက အရပ်ဆယ်မျက်နှာတိုင်အောင် အခါမလပ် တောက်ပတင့်တယ်တော်မူသော “အတ္တဒဿီ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

ဝံ-ဝမ္ပဒဿီ၊ အရပ်တော် အတောင်(၈၀) မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်ကို ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော “ဝမ္ပဒဿီ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

သိ-သိဒ္ဓတ္တံ၊ အရပ်တော် အတောင်(၆၀) မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ တစ်သောင်းသော လောကဓာတ်ကို ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော “သိဒ္ဓတ္တံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

တိ-တိဿံ၊ အရပ်တော် အတောင်(၆၀) မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတိုင်တိုင် ပကတိသော ရောင်ခြည်တော်ဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော “တိဿံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

ဖု-ဖုဿံ၊ အရပ်တော် အတောင် (၅၈)တောင် မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ရောင်ခြည်တော်ကို အလိုရှိတိုက် ထွန်းလင်း တောက်ပတော်မူသော “ဖုဿံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

ဝိ-ဝိပဿီ၊ အရပ်တော် အတောင်(၈၀) မြင့်တော်မူသည်ဖြစ်၍ ထက်ဝန်းကျင်မလပ် ရောင်ခြည်တော်

ထက်ဝန်းကျင် ခုနစ်ယူနိုက်တိုက် ရောင်ခြည် ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော “ဝိပဿီ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

သိဝိ၊ အရပ်တော် အတောင်(၇၀) မြင့်သည်ဖြစ်၍ ထက်ဝန်းကျင် သုံးယူနိုက်တိုက် ရောင်ခြည် ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော “သိဝိ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

ဝေဿဘုံ၊ အရပ်တော် အတောင်(၆၀) မြင့်သည်ဖြစ်၍ ထက်ဝန်းကျင်မလပ် ရောင်ခြည်တော် ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော “ဝေဿဘုံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

ကကုသန္တံ၊ အရပ်တော် အတောင်(၄၀) မြင့်သည်ဖြစ်၍ အရပ်ထက်ဝန်းကျင် ဆယ့်နှစ်ယူနိုက်တိုက် ပကတိသော အရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော “ကကုသန္တံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း။

ကာ-ကာဏာဂမနံ၊ အရပ်တော် အတောင်(၃၀) မြင့်တော်မူ၍ ရောင်ခြည်တော် တထိန်ထိန် ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော အလွန် သဟာယ်တော်မူသော “ကာဏာဂမနံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကို လည်းကောင်း။

ကာဿပံ၊ အရပ်တော် အတောင်(၂၀) မြင့်တော်မူ၍ ရွှေလမင်းကဲ့သို့ အရပ်ထက်ဝန်းကျင် ယူနိုက်တိုက် ထိန်လင်းသော “ကာဿပံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

ဂေါ-ဂေါတမံ၊ အရပ်တော်(၁၈)တောင် မြင့်တော်မူ၍ ထက်ဝန်းကျင် ရောင်ခြည်တော်တစ်လံမှ အမြဲထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော “ဂေါတမံ” မည်တွင် ဘုရားရှင်ကိုလည်းကောင်း။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌဝိသတိ၊ နှစ်ဆယ့်ရှစ်ဆူကုန် ဝေတသံ၊ နိဗ္ဗာန်ကြွဝင် ထိုဘုရားရှင်တို့အား။ ဣတိ၊ တပည့်တော်သည်။ နမာမိ၊ ရိုခိုးပါ၏ အရှင်ဘုရားရှင်တို့အား။

မြင့်တော်မူ၍ ဘုရားကြီး၏ နန္ဒသင်္ဃာန်ဂါထာတော် ပြုပြီး ကာသပတ္တယ ဥပသိယ ယ ယောလိ ဖေဟိ ဖေဟိ

ဗုဒ္ဓံဝါ ဝပ္ပံဝါ သံဃံဝါ သက္ကေသုဝါ ဟုရံဝါ၊ ကာရံ ပြီးစီးအောင်ပြုပါစေသတည်း။

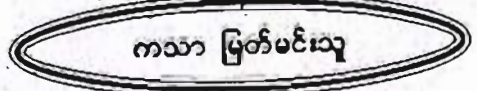
ခက်ခဲသော ဝါဒီအသံထွက်

- ဩောင်း** = အောင်း
- ကာသပတ္တယ** = ကာသပစ်ဆာယ
- ဥပသိမာ** = အုပသိမာ
- ဖေဟိ** = အေဟိ
- ဗုဒ္ဓံဝါ** = ဗုတ်ဝံဝါ
- ဝပ္ပံဝါ** = ဝမ်မံဝါ
- သက္ကေသုဝါ** = သက်ဂေသုဝါ

ဂါထာအနက်အဓိပ္ပာယ်

နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ လူ့ပြည်၊ နဂါးပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း ကြွင်းမဲ့ဥသည့် အလုံးစုံသော အကြင်ရတနာသည် မွန်မြတ်လှ၏။ ထိုရတနာသည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာရတနာတို့နှင့် တူသည်မရှိ၊ ထိုသုံးပါးသော ရတနာတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ မြင့်မြတ်သော ဦးခေါင်းထက်သို့ ပွင့်လင်းသော အရောင်အဝါဖြင့် နှိပ်စက်တတ်သော ဘေးအပေါင်းကို ငြိမ်းအေးစေခြင်းငှာ မဆိုင်းမတွဲ လျင်မြန်စွာ ကြွလာတော်မူပါဘုရား။

အနန္တောအနန္တငါးပါး ဦးထိပ်ထားလျက်...

- ကိုးကား
- ▲ ရတနာမွန်ဘုရားရှိခိုး
- ▲ ဖြူးမနား မဟာမြိုင်တောရတနာတော်ကြီး ဦးခေါင်းထက် ရေးသားသော “အရူပထံမှာ ရှင်းအောင် ဇန” စာအုပ်မှ ကောက်နုတ်ချက်။
- ▲ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်းအတွက် ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုး (ဦးလွန်းတင်)

အင်္ဂါရတ်ပိတ်ပျံ

ပိတ်ပျံ

အင်္ဂါရတ်ဆိုသည်မှာ မီးပညာ ဖြစ်ပါသည်။ မီးသည် ပျက်စီးလောင်ကျွမ်းစေခြင်း သတ္တိများ ရှိပါသည်။ မပူခြင်း၊ လောင်ကျွမ်းမပျက်စီးစေခြင်း သတ္တိတူးများ ရရှိပြီး အေးငြိမ်းသော ဓာတ်သဘာဝကို ရအောင် အင်္ဂါရတ်ပညာနှင့် ဖန်တီးကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ရရှိလာလျှင် သိဒ္ဓါခေါ် ထူးခြားသော စွမ်းပကားများ ရရှိလာတတ်ပါသည်။

ကျွန်တော် နားလည်ခဲ့သည်မှာ မီးပညာ အင်္ဂါရတ်နှင့် ဓာတ်ပြုပြင်ရာတွင် မီးဆယ့်တစ်ပါးကို အသုံးပြုရပါသည်။

ထိုမီးဆယ့်တစ်ပါးမှာ လျှံမီးဟုလည်းကောင်း၊ နှုတ်ခမ်း၊ တိုက်ခီးဟုလည်းကောင်းခေါ်သည့် အပေါ်မီး၊ ဖင်တိုက်မီးဟု ခေါ်သော အောက်မီး၊ ခါးလယ်ခေါ် အလယ်မီး သုံးမီးနှင့် ယင်သုံးမီးလုံးကိုပင် ပြင်းပြင်းထိုးထိုးသောမီး၊ ပျော့ပျော့ထိုးသောမီး၊ အလယ်အလတ်မီး၊ မီးသုံးမျိုးစီနှင့် ထိုးသွားလျှင် မီးကိုးမီး ဖြစ်၍ အင်္ဂါရတ်တွင် အဓိကကျသော မီးရပ်၊ မီးနေထိုးနည်း၊ မီးနှစ်မျိုးနှင့် ပေါင်းလျှင် မီးဆယ့်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

အင်္ဂါရတ်တွင် သတ္တုများကို "ဓာတ်" ဟု ခေါ်ကြပါသည်။ ဥပမာ သံသတ္တုကို "သံဓာတ်"၊ ကြေးသတ္တုကို "ကြေးမာတ်" ဟု ခေါ်သည်။

အချို့သတ္တုများမှာ မီးပူနှင့် တွေ့လျှင် အငွေ့ပျံ၍ ပျောက်ဆုံးတတ်ပါသည်။

သည်။ ဥပမာ ပြဒါးအချို့မှာ မီးနှင့်တွေ့၍ အရည်ပျော်သည်နှင့် ယင်းဓာတ်လည်း မီးလောင်ကုန်တတ်ပါသည်။

ဥပမာ သွပ်အချို့မှာ မီးလည်းလောင်၍ အငွေ့အခိုးလည်း ထွက်ကာ ကုန်ဆုံးတတ်ပါသည်။

ဥပမာ ဆေးဒန်း၊ အချို့မှာ မီးပြင်းဒဏ် ခံနိုင်သည်။ ဥပမာ သံကြေး စသည်တို့ဖြစ်သည်။

သို့သော် မည်သည့်သတ္တုမဆို ထိန်သိမ်းမှုစနစ် မရှိဘဲ မီးကျိုလျှင် လျော့၍ ကုန်တတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အင်္ဂါရတ်တွင် ချော်အုပ်၍ လည်းကောင်း၊ ဖော်အုပ်၍ လည်းကောင်း ထိုးကြပါသည်။

သတ္တု၏ ခန္ဓာအိမ်အတွင်း မီးပူအင်အား ပို၍ ပို၍ ဝင်ရန် သွင်းသော စနစ်ဖြစ်သည်။ သတ္တု၏ နဂိုမူလ

မီးခံနိုင်မှု အင်အားထက်ပို၍ ဤထိန်းသိမ်းမှုစနစ်ကြောင့် လျော့ခြင်း မရှိလျှင် သတ္တုအတွင်းမှ ကြေး(ချေး)များ ထွက်တတ်သည်။

ကြေး(ချေး)စင်လျှင် သတ္တုဂရိန်နု သွားတတ်သည်။ အပူလည်း ပိုခံနိုင်လာပါသည်။ တွင်း အအေးဓာတ်လည်း ထွက်ထက် ပိုလာပါသည်။

အချို့သတ္တုများမှာ ထိုသို့ သိမ်းနည်းနှင့် ဖိုထိုး၍ မရ။ ထိုနေသဖြင့် အရင်ဆုံး ဓာတ်ပေါက်သည်။ ချော်နှစ်ခံသတ္တု ရမူ ထိုထိုးနည်းစနစ်များနှင့် ဖိုပါသည်။

မီးထိန်းနည်းများတွင် မီးနေသည် အလွန် အရေးကြီးပါသည်။ မီးရပ်၊ မီးနေ နားလည်ရာတ်တက်၍ မိမိလိုရာခရီး ပါသည်။

ထို့ကြောင့် "နည်းကား၊ မီးကား ခက်" ဟု အင်္ဂါရတ်ပုင် ရှိပါသည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ ယဉ်ကျေးမှုမှ အချို့ ကလေးနည်းများသည် အင်္ဂါရတ်ထိုးများ ဖြစ်နေပါသည်။

က သိုးသွားသိဘင်တို့၏ ပူကောင်း အမွေအနှစ်များ ပြင်ပါသည်။

ကုတ္တရာ ထွက်ရာလမ်း နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း ရှိသကဲ့သို့ လောကီလမ်းများအတွက်လည်း ကြောင်းကို ဖော်ပြသည့် ကစားနည်း တစ်ခုမှာ "ပုန်မုန်ပြော" ကစားနည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကသာ... ကွင်း တယောသံချပ်ထိုးတယ် ထွက်ကြီးနည်း ပေါက်တံ့ဖပ် ပေါက်တံ့ဖပ် မုန်မုန်ပြော ကွတ်တရားဟော၊ ကာလိမကြ သင်္ဘောရေ ယုက်ကိုး ဒိုင်းရွတ်ဖွတ် ဖြစ်ပါသည်။

ပြစ်ပါသည်။ ဖားဖို၏ နှုတ်ပလထွက်နေသည်ကို ဆိုလိုပါသည်။

မီးပူယံမှာ အီးပေါက်သံက ပြစ်ပါသည်။ ဖားဖို၏ နှုတ်ပလထွက်နေသည်ကို ဆိုလိုပါသည်။

မီးပူယံမှာ အီးပေါက်သံက ပြစ်ပါသည်။ ဖားဖို၏ နှုတ်ပလထွက်နေသည်ကို ဆိုလိုပါသည်။

မီးပူယံမှာ အီးပေါက်သံက ပြစ်ပါသည်။ ဖားဖို၏ နှုတ်ပလထွက်နေသည်ကို ဆိုလိုပါသည်။

မီးပူယံမှာ အီးပေါက်သံက ပြစ်ပါသည်။ ဖားဖို၏ နှုတ်ပလထွက်နေသည်ကို ဆိုလိုပါသည်။

မီးပူယံမှာ အီးပေါက်သံက ပြစ်ပါသည်။ ဖားဖို၏ နှုတ်ပလထွက်နေသည်ကို ဆိုလိုပါသည်။

မီးပူယံမှာ အီးပေါက်သံက ပြစ်ပါသည်။ ဖားဖို၏ နှုတ်ပလထွက်နေသည်ကို ဆိုလိုပါသည်။

ထိုသို့ ရှူးရှဲနှင့် လေတွေ လက်ပြီး ဖိုထိုးရပါသည်။ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ တည်း ထိုး၍မရပါ။ အကြိမ်ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ထိုးရပါသည်။ ယင်းကို သိစေလို၍ "စောက်ကြီးနည်း ပေါက်တံ့ဖင်" ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုသို့ လေထွက်သော ဖားဖိုကြီး၏ အပေါက်ကို "ပေါက်တံ့ဖင်" ဟု ဆိုသည်။ ထိုသို့ လေထိုးရသော်လည်း ရမ်းသန်းထိုး၍ မရပါ။ "မုန်မုန်ပြော" ဟု ဆိုပါသည်။

ဆိုလိုသည်မှာ လေထုတ်ထိုးသင့်လျှင် ထိုးရသည်။ ရပ်သင့်လျှင် ရပ်ထားရပါသည်။ ခပ်ပြင်းပြင်း လေထုတ်ထိုးရသည်လည်း ရှိသည်။ လေလျော့ထိုးသင့်သည်လည်း ရှိပြန်သည်။

ဓာတ်၏ လိုအပ်သည်မီးကို ရရန် ဖားဖိုမှ လေထုတ် မုန်ကန်ဖို့ လိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် မုန်မုန်ပြောဟု ဆိုသည်။

ယင်းကို "အီးဘွတ်တရား" ဟု ဆိုထားခြင်းမှာ သေးသိမ်ယုတ်ညံ့စေရန် မဟုတ်ပါ။ တရားဟု ဆိုထားသဖြင့် အမှန်အကန်နည်းကို ဆိုလိုပါသည်။

သို့သော် အီးတရားဖြစ်ရသည်မှာ လောကီသာ အောင်မြင်စေပြီး လောကုတ္တရာလမ်းစဉ်လို နိဗ္ဗာန်ကို ဖို့ပေးနိုင်သော တရားမဟုတ်ပါ။

သံသရာ လည်စေတတ်သော လောကီကြောင့်ဖြစ်၍ လောကုတ္တရာ တရားနှင့်နှိုင်းလျှင် အီးတရားလောကီအဆင့်သာ ရှိသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

"ဟောလို့မကြေ သဘောစရ"

ဆိုသည်မှာ ထိုကဲ့သို့ မီးပေးထိုးသည်အခါ သတ္တုသည် ပုံဆောင်ခံကဲ့သို့ ကြေသွားသောဓာတ် မဖြစ်စေရပါ။ သဘောသည်ကို ရေကို တိုက်ဆွဲသွားပါသော်လည်း ကွဲကြေမသွားသကဲ့သို့၊ မကွဲ-ကြေပါဟု ဆိုလိုပါသည်။

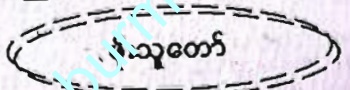
သေလျှင်သေ၊ မသေလျှင် ကြေဆိုသော အင်္ဂါရတ်စကားပင် ရှိပါသည်။ မကြေမှသာ ဓာတ်သေပါသည်။ ဓာတ်ကောင်းဖြစ်ပါသည်။

သရက်ကိုင်းတွင် အေးသော ရာသီတို့၌ ကောင်းကင်တွင် ရှိသော ပြဒါးကျတတ်ပါသည်။ အသားအပုပ်နှင့် ဖမ်းရသည်ဟုလည်း ရှိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ သရက်ကိုင်းတွင် ပြဒါးကျသလို ပြဒါးဓာတ်များ စုဝေးရောက်ရှိလာပြီး ဒိုင်းရွတ်ဖွတ်ဆိုသည်မှာ အောင်မြင်ခြင်းထွက်ရပ်ပေါက်ခြင်းမျိုးကို အသံဖြင့် ပြလို၍ ဆိုသောစကား ဖြစ်ပါသည်။

အီးထွက်သလို ရွတ်ဖွတ်တွင် မကဒိုင်းဆိုပါ ထွက်ရပ်ပေါက် ထွက်သွားမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

အင်္ဂါရတ်ပညာတွင် မီးသာ အရေးကြီးပါသဖြင့် မြန်မာ့နည်း ရှေးစဉ်လာ ကလေးကစားနည်းလေးမှ မီးနှင့်အင်္ဂါရတ်၊ ဖားဖိုနှင့် လေထွက်ပုံတို့ကို အတိုကောက် အကြမ်းဖျင်း နမူနာဆောင်သော ရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ်ကို အင်္ဂါရတ်သိုက်စာအဖြစ် တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကြောင်ပန်းတစ်ခွက် သစ် အမြဲစေ

စာဖတ်ပရိသတ်များ သိသာစေရန် စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီးကိုယ်တိုင် လက်သုံးဆေးအဖြစ် သုံးစွဲခဲ့ဖူးသော ဆေးနည်းတို့နှင့် လူကြီးသူမ ငယ်သူငယ်ချင်းများ လက်တွေ့သုံးစွဲကုသ၍ ပျောက်ကင်းခဲ့ဖူးသော ဆေးနည်းတို့ ကြောင်ပန်းရွက် အကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြပေးပါမည်။

စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီးကိုယ်တိုင် သုံးစွဲခဲ့ဖူးသော ဆေးနည်းဖြစ်ပါသည်။ **ဆေးနည်းမှာ...**

မီးဖွားပြီးစ မီးနေသည် သွေးနုသားနု အမျိုးသမီးများသည် အစားမှား၍ ဝမ်းလျှော့ဝမ်းပျက်ခြင်းမှ ဖြစ်တတ်သော မီးယပ်ဝမ်း၊ ဝမ်းနှင့်လေမကွဲဘဲ နေထိုင်ရ ခက်ခဲနေပါလျှင် ကြောက်စရာမလိုပါ။ ကြောင်ပန်းရွက် ရှိနေလျှင် လွယ်လင့်တကူ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဝမ်းပျက်ခြင်းဖြင့် ရေ ဟင်းသောက်ပန်းကန်လုံးကြီး တစ်လုံးစာနှင့် အိုးသန့်သန့်ထဲ ထည့်၍ ဆားသင့်တင့်ရုံ ခတ်ကျပ်ပါ။ **(ငါးပိ မထည့်ပါနှင့်)**

ဆူလာသည်အခါ ကြက်သွန်ဖြူသေးလျှင် (၇)တက်ကြီးလျှင် (၅)တက်ကို အခွံနှစ်စုံ တပြောနှင့် ရိုက်ပြောပြီး ထည့်ပါ။ ဆူလျှင် အသင့်ယူထားသော ကြောင်ပန်းရွက် (၇)ညွှန်ကို ရေစင်အောင်ဆေး၍ ဆူနေသော ဟင်းအိုးထဲထည့်၍ မျှပြီး မီးပေါ်မှ ဂျက်ကောင်းပူန့် နိုင်နိုင်လေးခတ်ဟင်းချိန် သင့်ရုံခတ်၍ ပူပူလေးပူပူသောက်ပေးပါ။ ပျောက်ကင်းသက်သာသွားပါလိမ့်မည်။

နောက်တစ်နည်းသည် စာရေးသူ

ဆေးတစ်လက်

ကိုယ်တိုင် ငယ်စဉ်က နေထိုင်ခဲ့သော လူငယ်ဖွံ့ဖြိုးရေး ပရဟိတဂေဟာမှာ **ဆရာတော်ကြီး ဦးယောသီတ(ပျံလွန်)** ကိုယ်တိုင်ကုသပေးခဲ့သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က စာရေးသူသည် မကြာခဏ ဆိုသကဲ့သို့ ခြေသလုံး ကြွက်တက်တတ်ပါသည်။ ကျောင်းသားဘဝ ညဘုရားဝတ်တက်ပြီး ဆုံးမသြဝါဒစကား ပြောကြားနေချိန် ဒူးတုပ်ထိုင်နေရာမှ ညောင်း၍ ခြေဆန့်လိုက်သောအခါ ခြေသလုံးကြွက်တက်ခဲ့ပါသည်။

ထိုကဏ္ဍဆရာတော်သည် ကြောင်ပန်းရွက် နှစ်ပိဋိ ကြောင်ပန်းရွက်ထိထိုင်ခြင်း၊ ကြောင်ပန်းရွက်ကို ဖုတ်ထည့် ဂျက်ခြင်း၊ ကြွက်တက်သည့်နေရာကို ဖုတ်လိမ်းခြင်း၊ ကြွက်ကို ကြောင်ပန်းရွက်ဖြင့် ပြောဆိုပြီး ကြောင်ပန်းရွက်ကို ကိုက်ထည့် ဂျက်ခြင်း ပြုလုပ်ရာ ဂျက်ချင်း ပျက်သကဲ့သို့ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ယနေ့ထိ တစ်ကြိမ်မှ မဖြစ်တော့ပါ။

ကြောင်ပန်းရွက်သည် ငှက်ဖျားရောဂါနှင့် လေအောင်လေနာရောဂါကိုလည်း ပျောက်ကင်းခဲ့ဖူးကြောင်း စာရေးသူ၏ ငယ်သူငယ်ချင်း မောင်အောင်မောင်သည် သူ့ကိုယ်တိုင်ပျောက်ကင်းခဲ့ကြောင်း ပြောပြပေးခဲ့သည်။

ကြောင်ပန်းရွက် လက်တစ်ဆုပ်ကို

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သုံး လက်ခွက်နှင့် သုံးခွက်တစ်ခွက်ကျ ဖြစ်ပြီး ဂျက်ကောင်းသုံးခွက်လည်းကောင်း ဆေးပြုတ်ရည်အနည်းငယ်ထပ်၍ ပူပူလေးပူပူပေးပါက ငှက်ဖျားရောဂါနှင့် လေသော ရောဂါပါ ပျောက်ကင်းငှက်ဖျားအားကြီးလျှင် သုံးခွက်သောက်ပေးပါက ပျောက်ကင်းဆေးနည်း ပေးခဲ့သော မိမိသူငယ်ချင်းနှင့် လက်တွေ့ကုခဲ့သော ဆရာတော်ကြီး ဦးရီသေလေးစား ကန်တော့ပန်းနက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ပရိသတ်များ လွယ်လင့်တကူ နိုင်စေရန် မေတ္တာရေး၍ တင်လိုက်ရပါသည်။

ကိုအောင်မင်း(မိုးကောင်း) မှ

သိရှိသူ ပညာရှင်များမှ ဖြေကြားပေးပါရန်

ဒီဇင်ဘာ (၄၅)

သရက်ပင် (သရက်ပင်ဟန်မှ သစ်အမြဲစေ ထွက်ရှိသည်)

ယခုသုတဖြစ်စေရန်နှင့် လေ့လာစေရန် စေတနာထား၍ ရေးလိုက်ပါသည်။

သစ်ပင်မှဖြစ်သည့် သစ်အမြဲစေ

ကျွန်ုပ်၏အိမ်ရှေ့မှ သရက်ပင်ကြီးသည် မိဘများလက်ထက်မှ ယခုတိုင် အသီးများ ဝေဆာစွာ ပြုလျက် မိဘများ မရှိသည့်နောက် ဝမ်းနစ်အတော်ကြာထိ အသီးများ မထူးခဲ့ရပါသည်။

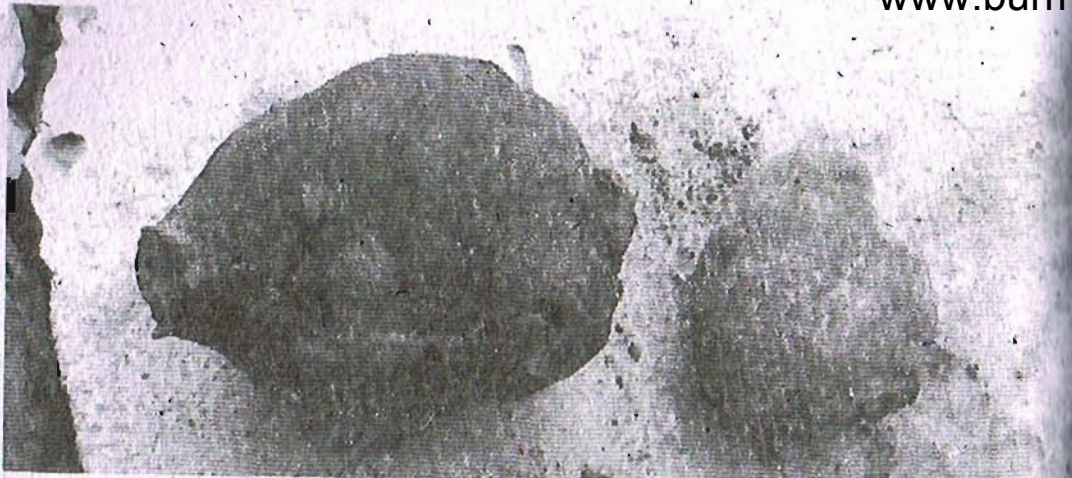
မှတ်မှတ်ရရ ထူးခြားချက်ကတော့ ရှစ်လေးလုံးသပိတ်အချိန် ဖြစ်ပုံကင်းစောင့်ရစဉ်က(ကျေးရွာပျံခြုံရေးအတွက် လူငယ်များကင်းစောင့်ရပါသည်။) သရက်ပင်သည် သီးချိန်တွင် သီးခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်က ရွာမှ ချမ်းသာသူများ ပုတိုအိမ်မှာ မအိပ်ရဲ၍(ဓားပြကြောက်၍) ဆွေမျိုးများအိမ် သွားမိ၍ စောစောနံနက်(၄)နာရီ အိမ်ပြန်လျှင် ထိုလမ်းမှ လာကြသူများက ယင်းသရက်ပင်မှ ဖြူဖြူ လူကြီးတစ်ယောက် ရိုးတိုးရိပ်တိပ် တွေ့ကြရသည်ဟု ပြောကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ကတော့ ကိုယ့်အိမ်ပစ်၍ မကြောက်ဘဲ သတိလည်းမထားမိပါ။ တစ်နှစ်တော့ ယင်းသရက်ပင်ကြီးသည် ဖိုးကျသလိုလို တစ်နှစ်ကို တစ်ကိုင်းချင်း

ခြောက်သွေ့လာပါသည်။ မခြောက်သည့် အကိုင်းများက သီးလျက်ဖင်ရိ၍ ခြောက်သွေ့သော ကိုင်းများ ခုတ်ပစ်လိုက်ပါသည်။ ထို နောက်နှစ်များတွင် တစ်ပင်လုံး ခြောက်သွေ့လာ၍ လုံးပစ်လိုက်

ပါသည်။ ထိုသရက်ပင်ကြီး၏ အနေအထားမှာ လူ ရင်ခေါင်းလောက်မှ အောက်ခြေပိုင်းငွေ့ ဖုကြီးများ အများအပြား ငွေ့ကန်ပြားကြီးထက် အနည်းငယ် ကြီးပါသည်။ ယင်းအဖြစ် ဖြစ်လိုက်ရာ ထို

သရက်ဆင် မာန်မှူး သစ်အမြဲတေဖြစ်လာပုံ မာန်မှူးတွင်မှ သစ်အမြဲတေဖြစ်ပုံ

သရက်ဆင် မာန်မှူး

ဖုကြီးများမှာ မာလှ၍ လွှမတိုးသဖြင့် ထိုဖုကြီးများကို လွဲ၍ ဖြတ်ရပါ သည်။

နောက် ရဲတင်းဖြင့် နည်းနည်း ချင်း ခုတ်ဖြတ်ရာ ထိုဖုကြီးများ အတွင်းမှ အမြဲတေဟု ထင်ရသည့် အလုံးလေးများ ထွက်ကျလာပါ သည်။

သစ်အလုံးကလေးများမှာ ဖုကြီး များအတွင်း တွဲမနေဘဲ ချောင်နေ၍

၂၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထွက်ကျလာပါသည်။

ကျွန်တော်မှ "ဒါ ဖုအတွင်းက ထွက်တဲ့ သစ်အမြဲတေ သစ်ပင်မှ ဖြစ်တဲ့ သစ်အမြဲတေဖြစ်မှာပဲ" ဟု ယူဆ၍ ကောက်ယူသိမ်းဆည်း ထားပါသည်။

ဖုကြီးလျှင် အလုံးကြီး၍ ဆီးဖြူ သီး အလုံးကြီးထက် ကြီးပါသည်။ ဖုသေးလျှင် အလုံးသေးပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤအကြောင်း သိသူ

များ အတွေ့အကြုံရှိသူများအား ကျေးဇူးပြု၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် စေတနာထား ဘယ်နေရာတွင် အသုံးတည့်မည့် ဖြေရှင်းပြောကြား၍ ပြန်ကြားပေး ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ဦးဝင်းမြင့်(မှူး)

F.27B. April, 2011

ပူပေါင်း ရွှေဆိုင်သည် ကျောက် မတောင်းမြို့တွင် မသိသူ မရှိသော နေရာတွင် ကြီးဖြစ်ပါသည်။ တည်နေရာ မှလည်း မီးရထားဘူတာလမ်းမကြီး မှသာကြောင့် လွယ်လင့်တကူ ရောက်ရှိနိုင်သော နေရာဖြစ်သော် လည်း ကျွန်ုပ်မှာ ရောက်ရှိနိုင်ခြင်း မရှိပါ။

ပဲယင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးဥတ္တမ ပါသည် ဒကာရင်းဖြစ်သူ ဦးသန်းဦး မပူပေါင်းရိပ်သာတွင် ခေတ္တသီတင်း ပုထိုးပုရေ ရှိပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး က ကျွန်ုပ်အား အကြိမ်ကြိမ် လာရောက် ပြောဆိုသော်လည်း လုပ်ငန်းများတွင် မပါများနေသော ကျွန်ုပ် အတွက်မှာ တာဝန်ပေးတောင်းနှင့် ကျောက်ပန်း ကောင်းသည် အလွန်တရာ ဝေးကွာ မှုလှသော ခရီးတစ်ခုသဖွယ် ဖြစ်နေ ပါသည်။

ဥပုသ်နေ့နံနက် တပေါင်းလထဲတွင် ဆရာတော်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်ရိပ် သာယာဝတီတောင်သို့ သူ၏သက်တော် (၈၀)နှစ်ကိုပင် (၁၈)နှစ်သား သာမဏေ ကပ်ပါးကဲ့သို့ ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စွာ ရောက်ရှိလာလေ၏။

ကသက်(၇၀)မျှသာ ရှိသေးသော ကျွန်ုပ်သည် သက်တော်(၈၀)နှစ် ရှိနေ ပြီးသော ဆရာတော်ကြီး၏ ကျန်းမာ မှုလန်းချမ်းမြေ့ခြင်းကို ဖူးမြင်ရသော အခါ မိမိကိုယ်တိုင် ကျန်းမာရွှင်လန်း မှုလှကဲ့သို့ ကျေနပ်အားရလိုက်ပါဘိ တော့။

ခရီးရောက်မဆိုက်မှာပင် ကျွန်ုပ် များ ဂဝဗ္ဗတိဂါထာတော် ရရှိခဲ့ပုံနှင့် များပြား၍ စီရင်နည်းကို ပြောပြော တောင်းတောင်း လျှောက်ထားလိုက်ပါ သည်။

ဂါထာတော် (စစ်တိုင်း)

ဂဝဗ္ဗတိဂါထာအရင်နှင့်

အစွမ်းထက် အင်းတော်ကြီး

'ဒီဂါထာက ကျုပ်ဆီမှာပဲ ရှိနေတာ ပဲ။ လောကီကိစ္စ၊ လောကုတ္တရာကိစ္စ နှစ်ဖြာသော အကျိုးစီးပွားကို ပေးစွမ်း နိုင်တဲ့ ဂါထာပေါ့ဗျာ။ ဒီဂါထာတော်နဲ့ ပဲ ကျုပ်စိတ်ဆွေ ကိုရင်ကြီးဦးဇောတိ က ဆိုရင် ဆရာတစ်ဆူတောင် ဖြစ်နေ ပြီ။ ကိုရင်ကြီးသာ ပြောရတာ အင် မတန် သီလ သမာဓိ ကြီးလွန်းလို့ တကယ် ရဟန်းကြီးလိုပဲ ကြည်ညိုသူ ကပေါ့။ လှူဒါန်းမယ့်သူကများ၊ နေစရာ က မရှားနဲ့ ရွာသစ်ကြီးဘက် ရောက် နေထင်ပါရဲ့'

'အရှင်ဘုရားဂါထာက ဘယ်လို အသုံးပြုရမှာလဲ ဘုရား'

'ဂါထာတော်ကို အင်းအဖြစ်စီရင်ပြီး ပုတီးစိပ်ရတာပေါ့ဗျာ။ ပုတီးစိပ်တာက သိပြီးသားဆိုတော့ မပြောတော့ပါဘူး။ ဂဝဗ္ဗတိဂါထာနဲ့ အောင်မဖြူဖြစ်ကို ဂဝဗ္ဗတိဂါထာနဲ့ ကြီး ထုလုပ်ပြီး ဆောင် ထားရင် အလွန် အကျိုးထူးတော့ ပါ ဗျာ။

ဒကာကြီးတို့လို ဟိုလူ့ဟိုက်၊ ဒီ သွားလိုက် တောင်သွားမြောက်သွား၊ ခရီးများတဲ့သူတွေ ဆောင်ထားသင့် တယ်ဗျာ။ လျှောက်လေရာဒေသမှာ နေစရာ စားစရာ မရှားဘူး။ ခင်မင် လေးလေးသူ အလွန်ပေါတာမျိုး'

'အရှင်ဘုရားက ပြောလေ တပည့်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁၈

တော်က ငမ်းငမ်းတက် လိုချင်လေ ဖြစ်နေပြီ ဘုရား'

'ဒကာကြီးကတော့ တကယ်ကို ရှေ့ လောကြီးသကဲ့သို့ပဲ။ အစီအရင်တစ်ခု ဆောင်ရွက်တယ်ဆိုတာ သောက်ရေ အိုးထဲက ရေကို အလွယ်တကူ ခပ်သောက်ရသလို လွယ်မှတ်လို့။

ဒကာကြီး အမြဲမှတ်ထားဖို့ အချက် (၃)ချက်ရှိတယ်ဗျ။ အစီအရင် တစ်ခုခု ကို စီရင်တဲ့အခါ...

၁။ အချိန်ကောင်း၊ နက္ခတ်ကောင်းကို ရွေးချယ် ရတယ်။

၂။ ကိုယ်နဲ့ လိုက်ဖက်မယ့်နေ့လဲ ဖြစ်သော်လည်း ဝါးပင်ပျံလိုတဲ့ ကိစ္စအတွက်လဲ ဖြစ်ရ ယယ်။

အရေးကြီးတဲ့အချက် ရှိသေးတယ် ဗျ။ စီရင်ပြီးတဲ့ အဆောင်ကိုဖြစ်စေ၊ အင်းတော်ကို ဖြစ်စေ ပြီးရင်ပြီးရော သဘောထားလို့မရဘူး။ ဂါထာတော် စောင့်နတ်မင်းကြီးတွေ၊ အင်းတော် စောင့်ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ပင့်ဖိတ်ပြီး ပန်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်များ ဘုရားရှင်ကို ကင်လှူဖို့ အိမ်ပြုရတယ်။ မေတ္တာပို့ခြင်း၊ လိုအပ်ရာ တစ်စုံတစ်ခုကို ဆုတောင်း ခြင်းတွေ ဆောင်ရွက်ပေးရတယ်။

ဒါက နေ့စဉ် မဟုတ်ခဲ့ရင်တောင်မှ အကြောင်းကြီးငယ်ကိစ္စရှိတဲ့အခါ မဖြစ် မနေ ဆောင်ရွက်ရတယ်။ မေတ္တာပို့ အံ့မျှဝေ၊ ဆုတောင်းတာပဲဗျ။ နေ့စဉ် ဘုရားရှိခိုးနေရင်နဲ့ ပိုပိုသာသာ ဆု တောင်းရတာ ဘာအပန်းကြီးလို့လဲ'

'တင်ပိုဘုရား တပည့်တော်က အဆောင်တစ်ခုရှိရင် အိတ်ထဲထည့် ထားရုံနဲ့ ပြီးရောလို့ အောက်မေ့နေတာ မို့ပါ ဘုရား'

'အဲသလိုသာဆိုရင် အဆောင်ရပ် ထုပြီး ရောင်းတဲ့ဆိုင်တွေ တိုက်ဆောက်၊

ကာမီးနေရမှာပေါ့ဗျ။ ဆောင်ထားတဲ့ လူတွေလဲ အိမ်ကထမင်း မစားတော့ တဲ ကြယ်ငါးပွင့် ဟိုတယ်ကြီးတွေမှာပဲ သွားစားကြတော့မပေါ့။

အဆောင်ကောင်းရှိနေတဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေဟာ အမြဲမပြတ် သီလ လုံခြုံမှု ရှိရတယ်။ မိမိခံယူထားတဲ့ သီလတစ်ခုခုကို မပေါက်မယွင်း မစွန်း ထင်းရအောင် စောင့်ရှောက်ကြရ တယ်။

'မှတ်သားပြီး လိုက်နာဆောင်ရွက်ဖို့ မယ် ဘုရား'

'အေး အေး သာဓုပါဗျ။ အခု လောလောဆယ် ဂဝဗ္ဗတိဂါထာတော် အတွက် အောင်မဲဖြူဖြစ် ကျုပ်မှာပါ လာတယ်။ အောင်မဲဖြူဖြစ်ကို ဂဝဗ္ဗတိ ရဟန္တာကြီးပုံ ထုဆစ်ထားရအောင်ဗျ ဟု ပြောပြောဆိုဆို အောင်မဲဖြူ ဖြစ်ကလေးများ ထုတ်ပေးပါသည်။

'ကျွန်ုပ်၏ ဆရာအရှင်သည် လက် ခလယ်လုံဆန်းမှုရှိသော အောင်မဲဖြူဖြစ် များကို အရင်အများ မှတ်သားစေ၍ ဂဝဗ္ဗတိရဟန္တာကြီး ထိုင်တော်မူဟန် သပိတ်နှင့်တကွ ထုလုပ်ရန် ပြင်ဆင်ပါ သည်။ မိမိတွင် အသင့်ရှိသော လက်

သည်းစောင်း အချွန်တစ်ချောင်း အနံ့တစ်ချောင်းတို့ဖြင့် ဆရာတော် ထုဆစ်ကြပါတော့သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် အပူ၊ ဖိစိတ်ရှိသောကြောင့် ဘုရားပုံ အမျိုးမျိုး၊ အဘအောင်မင်းခေါင်၊ ရှင်သီလပုံတော်များကို အလွန် ကျင်စွာ ထုဆစ်တတ်ပါသည်။

ဤသို့အားဖြင့် ထုဆစ်ပြီး ရဟန္တာပုံတော်ငယ်များကို သင်္ကေတင်းမွန်စေအောင် အရေးကြီး ပြုပြင်ခြင်း၊ ပျားဖယောင်း အရောင် နှစ်၍ မအက်မကွဲအောင် ဖယောင်း တိုက်ပြီး စိတ်တိုင်းကျ ဆောင်ရွက် လေ၏။

၂-၄-၂၀၀၀ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၁၂)ရက် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ သိဒ္ဓိတင်ရန်အတွက် ဆရာတော် မှ မှာကြားလေရာ ကျွန်ုပ်သည် လိုအပ် သော ပစ္စည်းများကို လပြည့်ကျော် (၁) ရက် အင်္ဂါနေ့တွင် ဝယ်ယူ စုဝေး ထားလေ၏။

ထိုနေ့ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ် တရော်ဖြင့် ခေါင်းဆေး သန့်စင် ပြု၍ ကျွန်ုပ်၏ ဘုရားဆောင် လည်း ရှင်းလင်းထားပြီး ဖြစ်လေ၏။ ဆရာတော်ကြီး ရောက်ရှိလာ သောအခါ အချိန်စောနေသေးသဖြင့် တပည့် ခန်းထွင် ပုတီးစိပ်လျက် ရှိနေပါ သည်။

ကျွန်ုပ်သည်ကား ကန်တော့တကွ လိုအပ်မည့် ထင်ရသောပစ္စည်း များကို လစ်ဟာမှု မရှိရလေစေရန် ဖြည့်ဆည်းထားပြီး ဆရာတော်ကြီး ဖန်ဆင်းစေတွင် မေတ္တာသုတ်၊ ရဟန္တာ သုတ်၊ ဗုဒ္ဓဏှသုတ်တော်တို့ကို တပည့် တွင် ကြည့်ရှု၍ ရွတ်ဖတ်နေပါစေ

ကျွန်ုပ် စီမံပြုပြင်ထားသော အခမ်း ပုံစံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ် ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အား လှူဒါန်းရန် ကန်တော့ ဝတ်ပုံ၊ ဝတ်ပုံ၊ ရုပ်ပုံပုံစံ၊ ဖွဲ့နွဲ့ပုံစံနှင့် ဆေး ကြိုက်ပျားအတွက် ဖယောင်းတိုင် ပန်း မျှတိုင်နှင့် ဆုတော်ခွက်များ

ကောင်းသဖြင့် ဝယ်ယူ နှင်းသီစသော ပစ္စည်းများ၊ ဝါးသိပ်ပန်းများကို ဖြည့်ဆည်း ထားလျက် လှူပေးထား၍ ထိုခိုက် ယာယီသည်။

ယာယီပေးပြီး ဖန်ခွက်ကြီးတစ်ခွက်ဖြင့် ဖန်ခွက် တည်ထားပါသည်။

ယာယီပုံစံထားသော ဂဝဗ္ဗတိရဟန္တာ ပုံကို ကလယ်တွင် အစီအရီ ထည့်၍ ယာယီတွင် အဆင်သင့်ထားရှိပါသည်။ အစီအရင်လုပ်ရန် စာပိုင်းစာလုံးကတ် မှကြီး ကညစ် ခဲတံ၊ ယော်နှင့် ပိုင်းကိုင်း ကျွန်ုပ်အသစ်တို့ကို ထားရှိပေးပါသည်။

မနုလယ် (၂)ချက်တီးသောအခါ ဆရာတော်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်ပြင်ဆင် ထားသော ပစ္စည်းများကို စေ့စေ့စပ်စပ် ကြည့်ရှု၍ ကျွန်ုပ်အား ဘုရားဆောင် ဝတ်တံခါးအား စိတ်ထားစေပါသည်။ သိဒ္ဓိတင်နေ့စဉ်အတွင်း အတွင်းလူ မပြင်မထွက်ရ အပြင်လူ အတွင်း မဝင်ရ စည်းကမ်းနှင့်အညီ အနောက် လူကို မရှိစေလိုသောကြောင့် စိတ်ချ လက်ချ စီရင်ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် ဖြစ်ပါလေတော့သည်။

'ဒီနေ့ဟာ ၁၃၇၀ပြည့်ဖြစ်တဲ့ တွက် "အောင်စည်တည်တဲ့" ကိုနဲ့ ဖြစ်နေတယ်ဗျ။ ပြီးတော့ တပေါင်းလပြည့်ကျော်(၁၂)ရက် ဗုဒ္ဓဟူး နေ့ဟာ ရက်တံခွန် ဘဒြာတိထိ အချိန် (၂)နာရီ(၅၁)မိနစ်မှာ နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်နဲ့

	မာ	ယံ	ဂ	ဘော	
ဧရာ	မာ	ဒါ	နာ	လ	တိ
တိ	ဗြ	တု	ဇ္ဇိ	လ	ဘ
ဘ	က	ဗု	သ	ဂ	ဒါ
ဘ	ဗြ	နံ	ဈာ	ဆ	ဘော
	ဇိ	ဗု	ဂ	ဈာ	

စန်းယုဉ်ချိန်ဖြစ်တဲ့ ရတနာအချိန် မှလာအချိန်မှာ သိဒ္ဓိတင်မှာဆိုတော့ အကျိုးရှိမှာ အသေအချာပေါ့' မှန်လှပါဘုရား။ နေသိဒ္ဓိနက္ခတ်က ရွှေခိုးငွေခိုး သွန်းပြီးစေတဲ့အခါ ဖြစ်တဲ့ အတွက် မဟာဝေဗုဒ္ဓရတနာ မန္တန် တော်ကို ရွတ်ဖတ်ရင် အကျိုးပြီးစီးစေ တယ်လို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ လစဉ် ပါရှိပါတယ်ဘုရား။

ဒကာကြီး မဟာဝေဗုဒ္ဓရတနာ မန္တန် အလွတ်ရနေရောပေါ့။ ဒါပေမယ့် ရွတ်ဖတ်တဲ့အခါ ပုဒ်ပါဠိအသံ မှန်ကန် အောင် စာအုပ်ကို ရှေ့မှာထားပြီး မမှားမယွင်းအောင် ရှိရှိသေသေ ရွတ် ဖတ်တာ ပိုကောင်းတာဗျ နော်။

ကဲ ကဲ နာရီကြည့်ဗျာ' (၂)နာရီ (၄၅)မိနစ်ကျော်ကျော် ရှိနေပြီဘုရား'

'ဟုတ်ပြီ (၂)နာရီ (၅၁)မိနစ်မှာ အစီအရင်စ၊ မယ်။ ကိုအောင်က အသံ မကျယ်လွန်း၊ မတိုးလွန်းဘဲ မဟာ ဝေဗုဒ္ဓ ရတနာမန္တန်ကို (၉)ခေါက်ရွတ် ဗျ။ သိပ်လဲ မြန်မြန်မရွတ်နဲ့၊ သမာဓိ အား ဖြည့်စွက်ပြီး စိတ်ပါလက်ပါ ရွတ်ပေး'

'မှန်လှပါဘုရား' ဆရာတော်ကြီးသည် ဖြတ်စွာ ဘုရားအား ရှိခိုးကန်တော့၍ ရဟန္တာ

ကြီးနှင့်တကွ ဝိဇ္ဇာမင်းကြီးတို့အား ဖိတ်မန္တကပြုပြီး ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တို့ကို ထွန်းညှိကပ်လှူပါသည်။

ဂဝဗ္ဗတိရုပ်တုများကို နံ့သာငါးပါး ဖြင့် ပက်ဖျန်း၍ ရွှေပေါယုန်းကာလင်ကို လက်ဖြင့် ကိုင်ပြီးလျှင် ဂဝဗ္ဗတိဂါထာ တော်ဖြင့် (၃၇)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပါတော့ သည်။

ဂဝဗ္ဗတိဂါထာတော် သေနာ သနေသု သပ္ပာယ်၊ လဒ္ဓါ ဈာနံ သမာဓတီ။ ဂဝဗ္ဗတိ ဗုဒ္ဓ ဈာယန္တော၊ သဒါ သောတ္ထိံ ကရောတု တေ(ဇ)။ (၃၇-ခေါက်)

'မှတ်ချက်။ အချို့သော လောကီ ပညာရှင်များမှ ဂါထာရှေ့တွင် "ဪ" ထည့်၍ ရွတ်ဆိုကြသည်။ မိမိအတွက်ဆိုလျှင် "ဇေ" ကို ထည့် ၍ဆိုပါ။ အခြားသူအတွက်ဆိုလျှင် "တေ" ကိုဆိုပါ။

အနက် ဂဝဗ္ဗတိ၊ ဂဝဗ္ဗတိ ရဟန္တာအရှင် မြတ်သည်။ သေနာသနေသု၊ ကျောင်း အိမ်ရာနေရာတို့၌ သပ္ပာယ်၊ လျောက် ဖတ်တင့်တယ်သည်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရတော် မူ၏။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ သမာဓတီ၊ ကောင်းစွာ အားထုတ်၏။ ဗုဒ္ဓ ဈာယန္တော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်သောအခါ ဖြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တို့ကို ဖတ်ကြည့်၊ သင်္ဂြိုဟ်တော်မူပါစေအံ့။ (သော၊ ထိုရဟန္တာ အပိုင် ဂဝဗ္ဗတိ သည်။) တေ၊ ဝတ်အား (ဇေ- ကျွန်ုပ်အား)။ ဘုဇိ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ကရောတု၊ ပြုတော်မူပါစေသတည်း။

မန္တန်တော်ဖြင့် (၃၇)အုပ် ရွတ်ပြီး သောအခါ သိဒ္ဓိတင်ဂါထာတော်ဖြင့် (၃၂)ခေါက် ရွတ်ဖတ်ပါသည်။ သိဒ္ဓိတင် ဂါထာတော်ကို (၃၂)ကြိမ် ရွတ်ဖတ်ခြင်းမှာ (၃၂)ကောဋာသတည်း ဟူသော လှူခန္ဓာကိုယ်၏ အစိတ်အပိုင်း များကို ရည်ရွယ်ရင်း ဖြစ်ပါသည်။

သိဒ္ဓိတင်ဂါထာ

- (*) ဝုဒ္ဓံ သိဒ္ဓိ
- (*) ဝဗ္ဗံ သိဒ္ဓိ
- (*) သံသံ သိဒ္ဓိ
- (*) ဟဏာပိတု သိဒ္ဓိ
- (*) အာစရိယ သိဒ္ဓိ
- (*) ဗြဟ္မာ သိဒ္ဓိ
- (*) သိကြား သိဒ္ဓိ
- (*) စတုရကာပါယဒေါ သိဒ္ဓိ
- (*) ယက္ခ သိဒ္ဓိ

သိဒ္ဓိအပေါင်း ထောင်သောင်းမက ဝင်ဆြာဝင် ထက်ဆြာထက်၊ မှတ်ချက်

အချို့သော လောကီပညာရှင်များမှ ဂါထာ၏အစ ခရေပွင့်(*) ပြထားသော နေရာများတွင် "ခြောင်း" ထည့်၍ ရွတ်ဆိုကြသည်။

ဥပမာပေါ် သန့်ယက်ကံ ကျွန်ုပ်တို့အား အေဒေါ နတ်တကာတို့ ဘုရားအာဏာ တရားအာဏာ သံဃာ့အာဏာ မိန့်တော် မြက်သည့် စက်အာဏာကြောင့် မကြာ ချက်ချင်း ငါ၏ ရုပ်စဉ် သွင်ကြအသက် နတ်ရုပ်နှင့် မျှကာဖက် ထတ်သက်ယူ ဝင်စေသော်၊

ဝင်စေတတ်သက် တနိဗ္ဗိယကံ ဘက်ကို အောင် ရောက်စေသော်။

(၃၂-ခေါက်)

သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ ဓာတ်သက်သွင်းခြင်း များ ပြည့်စုံစွာ ဆောင်ရွက်ပြီးစီးသော အခါ ပင့်ဖိတ်ထားသော မုဂ္ဂိုလ်များ

၂၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အား မေတ္တာပို့ခြင်း၊ အမျှပေးခြင်း ပြု၍ ကျွန်ုပ် အရန်သင့် ပြုလုပ်ထား သော မှိုင်းကိုင်းစံက္ကာတွင် ဂဝဗ္ဗတိ အင်းတော်ကြီးကို ဆက်လက် ရေး သွင်းနေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ဆရာတော်ကြီး အင်းစီရင်နေစဉ်အတွင်း အထောက် အကူပြုသောအားဖြင့် ပန်းမွှေးတိုင်များ ဖြည့်စွက် ထွန်းညှိခြင်း ပြုလုပ်ပေး ပြီးသောအခါ ဂဝဗ္ဗတိဂါထာတော်ဖြင့် မတိုးမကျယ် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်နေလိုက် လေ၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဂဝဗ္ဗတိအင်း တော် (၇)ချပ် ရေးသွင်းဆောင်ရွက် ပြီးသောအခါ အင်းသက်သွင်းခြင်း၊ အင်သိဒ္ဓိတင်ခြင်းများကို အောင်မြင်စွာ ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ပါတော့သည်။

ကံ ကိုအောင်ရေ စီရင်စရာတွေ အကုန်ပြီးစီးသွားပြီဆိုတော့ ရဟန္တာ ကြီးနဲ့ ဝိဇ္ဇာကြီးတွေကို မေတ္တာပို့ အမျှ ပေးပြီး စခန်းသိမ်းကြစို့ရဲ့

ဆရာတော်ကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာ တပည့်သည် ပုဂ္ဂိုလ်များအား မေတ္တာ ပို့ခြင်း၊ အမျှပေးခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း များပြု၍ လိုရာဌာနသို့ ပြန်ကြွနိုင်ကြရန် မေတ္တာရပ်ပြီး ဖြစ်လေတော့၏။

ဆရာတော်ကြီးအား "အမောပြေ မန်ကျည်းပျော်ရည်လေး သုံးဆောင် လိုက်ပါဦးဘုရား" ဟု လျှောက်ထား၍ ပျော်ရည်ဖန်ခွက်အား ကပ်လေ၏။

ပျော်ရည် သုံးဆောင်ပြီးသောအခါ ဆရာတော်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏ ဆွေး ပြည်နေသော အိမ်အမိုးကို မော့ကြည့် သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားလေ၏။

ဣပိတေက အတော်ကို ဆွေးနေ ပြီး မိုးမရွာမီ အနိသစ်လဲရအောင် ဂဝဗ္ဗတိအင်းကို ပလတ်စတစ်လောင်း

ပြီး ခေါင်မိုးမှာ တူလှဆွဲထား၊ ချာ

ဟု မိန့်ဖြတ်၍ လေ၊ ရပ်ကွက်သို့ ထွက်ကြသွား သည်။

ဂဝဗ္ဗတိ ရဟန္တာကြီး အောင်မဲဖြူသားဖြင့် ထုလုပ် ခြင်း၊ ဂဝဗ္ဗတိအင်းတော်ကြီး လိုအပ်သလို ပူဇော်ဆုတောင်း ကောင်းကျိုးလိုရာ ပြည့်စုံပါလိမ့်

မိမိတို့၏ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ ယုံကြည်မှု အားလျော်စွာ ထို သော တို့ပြန်အကျိုးစီးပွားများ အမှန် ရရှိကြမည်သာ ခြစ်ပါမည်။

ကျွန်ုပ်သည်ကား ဆရာတော် ချီးမြှင့်သော ဂဝဗ္ဗတိ အင်းတော် အစွမ်းဖြင့် ယခုအခါ ကပ်ပေး ဟောင်းများ၏ နေရာတွင် တစ် သွပ်ဟောင်းများဖြင့် ဖုံးလွှဲလေ ဖြစ်လေရာ အဟောဝတ လေစွ။

* * *

	ခ	သ	ပ	ရ	သ
	၁	၆	၁၅	၂၅	၂၆
ရ	၁	၁	၁	၁	၁
၁	၁	၁	၁	၁	၁
၁	၁	၁	၁	၁	၁
၁	၁	၁	၁	၁	၁
၁	၁	၁	၁	၁	၁
၁	၁	၁	၁	၁	၁

လိုရာဆန္ဒပြည့်စုံ၍ ရှမ်းသာ ခြာကြပါစေ။

ဘကြီးအောင် (စစ်ကိုင်း)

ဇာနည်

... အရောင်အဝယ် ရွှေပန်းထိမ်း ရွှေခိုင် ရွှေညို ကြိုးလှင်ငန်းများ လှင်ငန်းကောင်နှင့် အကျိုးအမြတ် များမည်။ အထည်ချုပ်လှင်ငန်းများ ကောင်းလာမည်။ လှင်ငန်းများ စိမ်းနီလှင်ငန်းများ လှင်ကိုင်းရာတွင် အဆင်ပြေချောမွေ့မည်။ အလုပ်စိုင့်ရာ ဝေပီးထွက် ရမည်။

... ဝေးဝေးကား သာယာချမ်းမြေ့သောကာလ ဖြစ် သည်။ သားသမီးများ၏ ကံဇာတာတက်နေသည်။

... လက်ထပ်ဖို့ အဆင်မပြေသေးပါ။ ကြားလူများ ကြောင့် ချစ်သူချင်း သံသယဝင်တတ်သည်။

... နည်းနည်းကြိုးစားရုံဖြင့် များများအောင်မြင်မည် ကာလဖြစ်သည်။ အချစ်ရေးကို ဘေးဖယ်ထားပါ။

... သွားနာသွားကုန် (သို့မဟုတ်) သွေးတိုးသွေးကျ ဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။ အလုပ်လျော့လှုပ်ပြီး အနားယူပေးပါ။

... နဂါးကုန်များ ... ၂. ၄. ၇. ၉. ၁၃. ၁၆. ၁၈. ၂၂. ၂၅. ၂၇. ၃၀။

... နဂါးကုန်များ ... ၂. ၄. ၅. ၈. ၁၀. ၁၄. ၁၇. ၁၉. ၂၃. ၂၆. ၂၈။

... နဂါးကုန်များ ... ၂. ၄. ၆. ၉. ၁၁. ၁၂. ၁၅. ၁၈. ၂၀. ၂၁. ၂၄. ၂၉။

... နဂါးကုန်များ ... ၂. ၄. ၇. ၉. ၈ ဇာနည်များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

... သံသယကြောင့် ... သံသယကြောင့် အား ထွက်ပျက်ပါလိမ့်။ သံသယ ကြောင့်မဟုတ်။

ဇာနည်

... မြေအရောင်အဝယ် ပြန်ကောင်းလာမည်။ ငွေကြေး အရောင်အဝယ် လဲလှယ်ရလျှင် အမြတ်အစွန်း များမည်။ အချို့သမီးအသုံးအဆောင်များ ပျော်အား ကောင်းမည်။

... လှင်ငန်းများ အချိန်မီ မပြီးမီ၊ လှင်ငန်းများပွင့်မီ တို့ကို ကြိုတင်သော်လည်း ဝန်ထမ်းအချင်းချင်း နိုင်မင်မဲ့ကြောင့် အကေအမဲ့ ကျော်လွှားနိုင်မည်။

... ငွေကြေးကြောင့် စိသားစုအတွင်း မပြေလည်မှု လေးများ ဖြစ်ရတတ်သည်။ သားသမီးများအတွက် ငွေကုန်ကြေးကျပိုများမည်။

... ပျော်ပရမ်းပရမ်းပရမ်း တပြုံးပြီးနှင့် ချစ်နေရမည် ကာလဖြစ်သည်။ မထင်မှတ်ဘဲ လက်ထပ်ဖို့ အခွင့် အရေးရမည်။

... ကြိုးစားသည်ထက် စိန် အောင်မြင်နိုင်သော ကာလ ဖြစ်သည်။ သက်မွေးမှု ပညာသင်တန်း များ ဘာသာစကားဆိုင်ရာ သင်တန်းများ တက်ခွင့် ကြိုရလိမ့်မည်။

... အရိုးနားခြင်း ကိုက်ခြင်း ဖြစ်တတ်၍ သတိထား သွားလာပါ။ အတက်အဆင်း သတိထားပါ။

... နဂါးကုန်များ ... ၃. ၇. ၈. ၁၂. ၁၆. ၁၈. ၂၁. ၂၅. ၂၇. ၃၀။

... နဂါးကုန်များ ... ၄. ၈. ၁၀. ၁၃. ၁၄. ၁၉. ၂၂. ၂၆. ၂၈။

... နဂါးကုန်များ ... ၃. ၅. ၈. ၁၀. ၁၄. ၁၅. ၁၈. ၂၀. ၂၃. ၂၄. ၂၉။

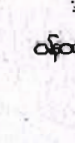
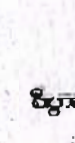
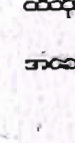
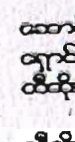
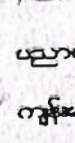
... နဂါးကုန်များ ... ၃. ၇. ၉. ၀ ဇာနည်များများပါ အောင် ရွေးချယ်ပါ။

... သံသယကြောင့် ... သံသယကြောင့် အား ထွက်ပျက်ပါလိမ့်။ သံသယ ကြောင့်မဟုတ်။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁)ရက် မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေးစာတမ်း

ဆရာတော်မြတ်

အင်္ဂါ

ဗျူးတေး ... အနုပညာလှင်ငန်းများ၊ ဇာတ်၊ အငြိမ်း ရုပ်ရှင်၊ ခွီဒီယို၊ တေးသံသွင်း လှင်ငန်း များ အလုပ်များမည်။ ငွေဝင်မည်။ နိုင်ငံ ခြားနှင့် ဖက်စပ်လုပ်သော လှင်ငန်းများ အမြတ်များမည်။

ဝန်ထမ်းတေးရာ ... မိမိ သဘောဆန္ဒတစ်ခုတည်းဖြင့် မပြု လုပ် မဆောင်ရွက်ပါနှင့်။ ညှိနှိုင်း၍ အလုပ် လုပ်ပါ။ မိမိ၏ အလုပ်ဆိုင်ရာ ကံဇာတာအညံ့နှင့် ကြီးနေသည်။

ဘိမ်းတွင်းတေး ... သူညီစိတ်ရည် အေးအေးနေမှု တော်ကာကျမည်။ နေရာတကာ မပါ ဝင်ပါနှင့်။ မသိသလိုအနုပါ။ လက်ကိုင်၊ ရောက်လျှင် အညံ့များ လေ့လာသွားပါ မည်။

အချစ်တေး ... အချစ်ရေး အထွတ်အထိပ် ရောက်နေ သောကာလဖြစ်သည်။ ဘဝတစ်သက် တာအရေးဖြစ်၍ အရွေးမပွားပါနှင့်။

ပညာတေး ... ပညာရေးတွင် မပေါ့ဆပါနှင့်။ ကံအညံ့ ကြုံနေ၍ ဉာဏ်နှင့် စိရိယတို့ဖြင့် အထောက်အကူပြုပါ။

ကျန်းမာတေး ... ဦးခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ ဝေဒနာ ခံစားရတတ်ပါ၍ နေထိုင်ပုံနှင့် သတိထားပါ။

ထောင်ရန်ကုန်များ ... ၂. ၅. ၉. ၁၁. ၁၄. ၁၈. ၂၀. ၂၃. ၂၄. ၂၉။

ကျောက်ကုန်များ ... ၂. ၆. ၁၁. ၁၂. ၁၅. ၁၉. ၂၁. ၂၄. ၂၈. ၃၀။

ထိထိရန်ကုန်များ ... ၂. ၄. ၇. ၈. ၁၁. ၁၃. ၁၆. ၁၇. ၂၀. ၂၂. ၂၅. ၂၆. ၂၉။

ထိထိရန်ကုန်များ ... ၅. ၇. ၈. ၉. ၈ ဇာနည်များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောက်အကူ ... အားထွက်မှု ကိစ္စကိုလွှဲ အချောတင် ပြောရာ မိလှိုင် သစ်တော့အိမ်စိတ်ကို စားစား။ "ဒါ တာပင်ကံ" ဂါထာတော်ကို (၈)ခေါက် ရွတ်ဖွဲ့ ခြင်း မှ သွားလာအောင်ရွက်ပါ။

ဗုဒ္ဓပွား

ဗျူးတေး ... လှုပ်စစ်ပစ္စည်းများ၊ အိတ်ကံထူး မှု နှစ်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ ရွှေကုန်သည်များ အမြတ်အစွန်းများမည်။ ကာလဖြစ်သည်။

ဝန်ထမ်းတေးရာ ... အလုပ်အကိုင်များကို ချော်ချော်နှင့် လှင်ကိုင်းနေ ရမည်။ အလုပ်လုပ်ကြိုးများ အရာရှိများအား အထောက်အကူ အကူအညီရမည်။

ဆီးချို အတွက်

ဆေးတစ်လက် **ရောမမြေ ကျော်ဝေ**

စာရေးသူသည် ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၈)ရက်နေ့တွင် ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ပုသိမ်သို့ အမြန်ရထားဖြင့် သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ ပုသိမ်တွင် ညီငယ် မောင်စံဝင်း (၁) တွဲစစ်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူ ခယ်မတော် မအေးစန်း တို့အိမ်တွင် ခေတ္တ (၂)ရက်ကြာမျှ တည်းခိုပြီး အမြန်ရထား၏ အထက် တန်းတွဲမှ စီးနင်းပြီး ဟင်္သာတသို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ၏ ခရီးဖော်မိတ်ဆွေ တွဲစောင့်ကြီး ဦးလူဖော်(ပင်စင်စား) နှင့် စကားလက်ဆုံကျနေသော အချိန်တွင် ဘင်ဂရက်ဘူတာမှ အသက် (၉၀)အရွယ်ခန့် အဘိုးအိုတစ်ဦး သည် ရွှေချထားသော တောင်ဓား တစ်ချောင်းကို ညာလက်ကကိုင်ပြီး အညာလွယ်အိတ်တစ်လုံးကို ဘယ် ဘက်ပခုံးတွင် လွယ်လျက် ပင်နီ ကြမ်းတိုက်ပုံအင်္ကျီအပေါ်ဖုံးဖြင့် ပုဆိုး နီညိုနက်ကွက်ကို ဝတ်ဆင်ပြီး အသက်(၃၀)ခန့် အသားခပ်လတ် လတ် လူငယ်တစ်ဦးနှင့် တွဲလျက် စာရေးသူတို့၏ မျက်နှာချင်းဆိုင် ခုံ လွတ် နှစ်ယောက်ထိုင်ခုံတွင် ကျနစွာ ထိုင်လိုက်ပါသည်။

အဘိုးအိုသည် ပင်နီကြမ်းတိုက်ပုံ အင်္ကျီ၏ ညာဘက်ဘေးအိတ်ထဲမှ ပလတ်စတစ်အိတ်ဖြင့် ထုပ်ထား သော ကွမ်းများကို ထုတ်ပြီး ဝါးနေ သည်ကို စာရေးသူမှ မြင်တွေ့ရသော

အခါ စာရေးသူကပင် စတင်ပြီး... 'အဘက ကွမ်းကို အားရပါးရပါး တော့ သွားတွေ ကောင်းတာပဲ ဖြစ် မှာနော်'

ဟု မေးသောအခါ အဘိုးအိုသည် ရထားပြတင်းပေါက်မှ ကွမ်းတံတွေး ကို ပျစ်ခနဲ ထွေးပြီး... 'သွားတွေကတော့ ကောင်းပါတယ် ငါ့တူ၊ အဘရဲ့ အားနည်းချက်က မျက်စိမူန်တာပဲ ရှိပါတယ်။ ထမင်း တစ်ပန်းကန်တော့ အသာလေး စားနိုင် ပါသေးတယ်ကွာ။ ဒါထက် ငါ့တူ အဘကို အကဲခတ်နေတာ အဘက သိပါတယ်။ အဘအသက် ဘယ် လောက်ရှိပြီလို့ ထင်သလဲငါ့တူ၊ ခန့်မှန်းခြေလေး ပြောပြပါဦးကွာ'

ဟု ထိုအဘက ဆိုသောအခါ ကျွန်တော်သည် ထင်ထားသည် အတိုင်း ပြောချလိုက်ပါသည်။ 'အဘ အသက်(၉၀)ထက်တော့ မငယ်ဘူးလို့ ထင်ပါတယ်အဘ'

ဟု ဆိုသောအခါ အဘသည် ဦးခေါင်းကို တွင်တွင်ခါပြီး... 'အဘအသက်က ငယ်ငယ်လေး ပါကွာ၊ ဆယ်ဂဏန်းနောက်က သူည တစ်လုံးတိုးလို့ မှတ်ထား'

ဟု ရယ်ရယ်မောမော ပြောပြီး ကွမ်းကို ဆက်ဝါး၍ နေလေတော့ သည်။

စာရေးသူက အဘနှင့်အတူ ဝါလာ

သော လူငယ်ကို "ဘာတော်လဲ မေးကြည့်သောအခါ အဘနဲ့ ပေးအားတော်ကြောင်း ပြောပြပါ။ ဒီအသက်အရွယ်ထိ ဓာတ်၊ ပညာများဖြင့် လူမဟာတို့ကို တိုက် ဆေးဝါးများဖြင့် အဘ ကုခဲ့သလို မနည်းပါဟု အဘ၏မြွေက ပြော ပါသည်။

ယခု ဘင်ဂရက်အနီးဝန်းကျင် တစ်ရွာမှ ဆီးချိုရောဂါ ဝေဒနာ တစ်ဦးကို ဆေးပေးပြီး ပြန်ပြန် ကြောင်းလည်း ပြောပြပါသည်။ ရောဂါနှင့် ပတ်သက်ပြီး စာရေး သည် သိလိုသမျှ ဆေးနည်းများ မေးမိပါသည်။

'ငါ့တူက ဆေးကုဝါသနာပါတယ် ဆိုတော့ ပြောပြရတာပေါ့ကွာ၊ အဘတို့ တိုင်းရင်းဆေးနည်းတွေ ရှေးသမားတော်ကြီးများ လက်က က ဆေးနည်းတွေပါကွယ်။ အဖေ ဆေးမသိ၊ အနာရှိက ဆေးသိ ပေါ့ကွယ်။

ဆီးချိုရောဂါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဘပြောတာကို မှတ်ထားပါ။ အမည်က မခက်ပါဘူး။ "လက်ဖက် ဆတူ ကြက်သွန်နီ ပွက်လျက် ရောဗွေပွက်"

ကဆိုရှိပါတယ်။ ဆီးချိုရောဂါ များကို အချို့အဆင့်ရသောက တဲ့ စာစာများကို ရှောင်ခိုင်းပါ။ ရှောင်မျှတရုံလောက်တော့ စားလို့ ရပါတယ်။

အဘကပင်ကို ကြက်သွန်နီတစ်ဥ မှာ ပြောင်းပြီး သာမန် ဆတူထောင်းပြီး မျက်ပွက်ပွက်ဆူကို ဖတ်ခွက်ထဲမှာ ပြောင်းပြီး လေလုံအောင် ဖုံးအုပ်ထား ပေးသောမှ ဝေဒနာရှင်ကို နံနက် (၅)နာရီခန့် ညတစ်ကြိမ် တိုက်ပေးပါ။ ရှိလောက်ကြာရင် ဆီးချိုရောဂါ ကသာသွားပါလိမ့်မယ်'

ဟု အဘသည် ပြောပြပြီး ရထား ပြတင်းပေါက်မှ ကွမ်းတံတွေးများကို ပျစ်ခနဲထွေးပြီး စာရေးသူက ပြတင်းပေါက်အပေါ်မှ နေရပ်လိပ်စာ ပေးသောအခါ...

'မင်းတို့ ဟင်္သာတက ဗိန္နော ဆရာကြီး ဆရာ ဦးအောင်ခြာဆိုရင် လုံတိုင်း သိပါတယ်ကွာ'

ဟု ပြောပြီး ရထားဆိုက်သော နတ်မော်ဘူတာတွင် စာရေးသူတို့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး အဘတို့ မြေးအဘိုးနှစ် ယောက် သွက်လက်စွာဖြင့် ခပ်သုတ် သုတ် တောတန်းတစ်ခုသို့ ထွက်ခွာ သွားလေတော့သည်။

စာရေးသူသည် ဟင်္သာတရောက် သောအခါ ဇနီးဖြစ်သူ၏ခင် စာရေး သူ၏ ယောက္ခမကို မေးကြည့်သော အခါတွင်... 'ဆရာ ဦးအောင်ခြာဆိုတာ ငါတို့ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက နာမည် ကြီး ဗိန္နောဆရာကြီးပဲ ငါသိတာပေါ့။ ဓာတ်စားပေးလဲ တော်တယ်။ ဆေး ကုသလဲ တော်တယ်။

ငါတောင် အခု အသက်(၈၀) ကျော်နေပြီ။ ဆရာကြီးက ရိုသေးတာ ပဲ။ တချို့ကလဲ ဆရာကြီး သေပြီလို့ ပြောကြတယ်။ နင်ပြောလို့သာ ငါ ဆရာကြီးရှိတယ်လို့ ယုံရတယ်။ ဆရာကြီး အသွားအလာ ဟင်္သာတ မှာ မတွေ့တာကြာပြီပဲ'

ဟု ပြောပြလေတော့သည်။ ဝေဒနာ ဆက် ဆီးချိုသမားများအတွက် ဆရာကြီး ဦးအောင်ခြာပေးသော ဆေးနည်းကို မှီဝဲသုံးဆောင်ကြပါရန် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်လိုက်ရပါတော့ သည်။ ဇန်နဝါရီလ၏ ဆောင်းတစ်နေ့ အမှတ်တရ ၂၀၀၉ ခုနှစ် ဒိုင်ယာရီ ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရောမမြေ ကျော်ဝေ

စာမျက်နှာ (၂၁၇)မှ အဆက်

ပြည်ရွယ်စွာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပည့်ဆိုပါက အကျိုးများစွာ ရရှိမည်ကိုယုံမှား မိလိမ့်မည်ဖြစ်ရန် မလိုပါ။

ဤကျမ်း စာပေများ ယုံကြည်မှုဖြင့် လက်တွေ့လုပ်ဆောင်လိုပါလျှင် ဤကျမ်းကို ဖတ်ရှုပြီးနောက် အားပေးပြီး ပြန်ပြန် ဖတ်ရှုပါ။ ထိုအခါ အိမ်ထဲ ဖြန့်ကျက်လျှင် အားပေးပြီး (၅) နှစ် ဖတ် ရှုပါမည်။ ထိုအခါ အိမ်ထဲ ဖြန့်ကျက်လျှင် အားပေးပြီး (၅) နှစ် ဖတ် ရှုပါမည်။ ထိုအခါ အိမ်ထဲ ဖြန့်ကျက်လျှင် အားပေးပြီး (၅) နှစ် ဖတ် ရှုပါမည်။ ထိုအခါ အိမ်ထဲ ဖြန့်ကျက်လျှင် အားပေးပြီး (၅) နှစ် ဖတ် ရှုပါမည်။

ပု-ဒီ-အားဆိုသည်မှာ ဝိဇ္ဇာရုပ်ပါးတွင် ပါဝင်သော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ဉာဏ်တော် ပါပါသည်။

ပု- ပုဗ္ဗနိဝါသာနဿတိဉာဏ် = ရှေးဘဝကို ပြန်သိခြင်း၊

ပု- ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် = ဝေးသော၊ သောသောအရာကို မြင်နိုင်ခြင်း၊

အာ = အာသဝက္ခယဉာဏ် = ကိလေသာအာသဝေါကုန်ခြင်း။

စာကြောင်း။ ။ စတက်တိုမိုင်စင် ထိုးဆေး (၅၆)လုံးနှင့် T.Bစား (၁၀)လသောက်ခဲ့ရပါသည်။

ပုဂံချက်။ ။ ဤဆောင်းပါး ဖြစ်ပေါ်လာရန် ပြောပြခဲ့သော ဦးလှရွှေအား အလေးကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း မှတ်တမ်းတင်လိုက်ပါသည်။

သဗ္ဗသတ္တာဘဝန္တုသုတိတတ္တာ...

ဦးအေးရွှေ (ကနောင်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မဂ္ဂဇင်း

နှင့်

ဆက်သွယ်

နိုင်သော

ပုန်းနံပါတ်များ...

၀၉-၇၇၆၇၂၉၇၈၅

၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂၀

ဟူဂျင်ဇီ (Hu Jin Zhi)

၂၀၁၈ခုနှစ် ဝါပြီလတွင်...

▲ နွားနှစ်ပွား

ငွေကြေးအခက်အခဲ ကြုံရတတ်သဖြင့် ကြိုတင်စိစစ် ချွေတာနိုင်မှ အဆိုနည်းပါမည်။ လောဘစိတ်ကြောင့် လည်း ငွေကြေးစွာ ဆုံးရှုံးရန်ရှိသည်။

အူမဆိုင်ရာဝေဒနာများ သတိထားပါ။ ကြေထည်၊ မြေထည်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။

▲ ကြက်နှစ်ပွား

ကဲ့ရဲ့စကားတင်ဆိုခြင်း ခံရ တတ်သည်။ မိတ်ဆွေ၊ လူယုံ ဒုက္ခပေးနိုင်သည်။ ယာဉ် မတော်တဆဖြစ်မှုဘေး သတိ ထားရှောင်ကြဉ်ပါ။

အူသိမ်ဆိုင်ရာရောဂါများ ကြိုတင်ကာကွယ်သင့် သည်။ ထင်း၊ မီးသွေး၊ လောင်စာပစ္စည်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ငွေကြေးအကျိုးမြတ် ရရှိနိုင်ကြသည်။

▲ ကျားနှစ်ပွား

စိတ်ကြည်နူးဖွယ် ဣဋ္ဌာရုံ မြင်ကွင်းများ ကြုံတွေ့ရဖွယ် ရှိသည်။ အမွေအနှစ် ခံစား ရတတ်သည်။ တတ်သိ နား လည်ထားသောပညာဖြင့် အများအကျိုးဆောင်ပေး ရန်ရှိသည်။

အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါများ ကြိုတင်ကာ ကွယ်ပါ။ စက္ကူအထည်အလိပ်များ အကျိုးပေးသော သမယ ဖြစ်သည်။

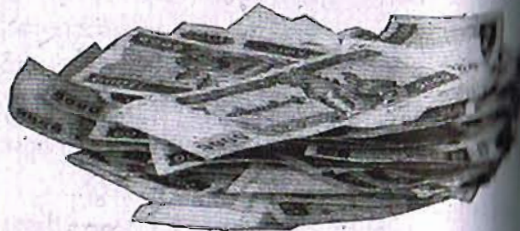
▲ ယုန်နှစ်ပွား

အခက်အခဲ ကြုံလာရပါက ကူညီထောက်ပံ့မည့်သူ အလျဉ်း သင့်စွာ ပေါ်ပေါက်လာတတ် သည်။ သစ်ပင် သစ်တောထွက်

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဝါပြီလ ပုံရိပ်ရှင်တို့၏

ကံကြမ္မာ

ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသောကာလဖြစ်သည်။ ပရိဘောဂများဝင်ကိန်းရှိသည်။ မျက်စိနှင့် အာရုံဆိုင်ရာရောဂါများ ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။ အ တပည့်တပန်း ရရှိနိုင်သည်။

▲ နဂါးနှစ်ပွား

ငွေကုန် ကြေးကျများ ကာလဖြစ်သည်။ ရေလဲ၊ မြစ်ကူးချောင်းခြား၊ သွားလာရာ၌ စိတ်မချမ်းမသာ အဖြစ်အပျက်များ ကြုံဆုံရဖွယ်ရှိသည်။ ကြေး၊ သံ၊ သွပ်၊ စတီးစသည့် သတ္တုပစ္စည်း အကျိုးပေးနိုင်သည်။ အဆုတ်နှင့်ပတ်သက် ဝေဒနာများ ကြိုတင်ကာကွယ်သင့်သည်။

▲ မြွေနှစ်ပွား

ရာထူးအလုပ်ကိုင် တိုးတက် မြင့်မားနိုင်သည်။ မျှော်လင့်နေ သော သတင်းစကားများ ကြား သိရမည်။ ပေးရန်၊ ရရန်ရှိသော ကြေးမြီအမျိုး လည်သွားမည်။

ကျောက်ကပ် ဆီးအိမ်ဆိုင်ရာရောဂါများ ခံစားရ တတ်သည်။ ရေထွက်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသော ကာလ ဖြစ်သည်။

▲ မြင်းနှစ်ပွား

ကြံ့ခည်လုပ်ကိုင်သော အောင် မြတ်မှုများသောကာလ ဖြစ်သည်။ မြေဝေးမြေခြား လုပ်ငန်းများ အသိ ကျွမ်းကျင်မှုများ အဆင်ပြေ သိကျွမ်းခွင့်ရမည်။ ဖိစိပ်ပစ္စည်း ပြင်ဆင်မှုများ ရှိသည်။ များနှင့်အကြားအာရုံဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သတိထား ပါ။ ထိုးဆေးများ၊ အဖျော်ယမကာများနှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ်ရရှိမည်။

▲ ဆိတ်နှစ်ပွား

ငွေကြေး အတန်အသင့် ပြေ လည်သောကာလ ဖြစ်သည်။ ကံစမ်းမဲ၊ ထိဆုငယ်ကလေးများ ပေါက်နိုင်သည်။ တိုတိုထွာထွာ လာတလာတာများ မကြာခဏ ဝင်လာတတ်သည်။ ကံတိုက်လုပ်ငန်း အကျိုးပေးမည်။ သလိပ်နှင့်ပိတ် ပတ်သောရောဂါများ သတိထားကုသပါ။

▲ မျောက်နှစ်ပွား

လုပ်ငန်းအသစ်၊ ဈေးကွက် အသစ် ချဲ့ထွင်လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးအမြတ် ပိုမိုရရှိမည်။ စိန် ကျောက်၊ တွင်းထွက်ပစ္စည်းများ ပိုင်နိုင်သည်။ ကြေထည်မြေထည်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသော ကာလ ဖြစ်သည်။ သွားနှင့်ခံတွင်းဆိုင်ရာရောဂါများ သတိပြု ကာကွယ်ပါ။

▲ ကြက်နှစ်ပွား

မရောက်ဘူးသော နေရာ ဒေသများသို့ ရောက်ရှိတတ် သည်။ အတွေ့အကြုံ ဗဟု သုတ တိုးပွားမည်။ လုပ်ငန်း ကျား ပြောင်းလဲလုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ ပိုင်ကိန်းရှိသည်။

မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းများ အကျိုးပေး မည်။ အစာအိမ်ဆိုင်ရာရောဂါများ သတိထား ကာကွယ်ပါ။

▲ ခြင်္သေ့နှစ်ပွား

စည်စိမ်ဥစ္စာ တိုးတက်များ ပြားလာမည်။ ယာဉ်၊ ရထား ဝင်တတ်သည်။ စားသောက်ကုန် ပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးထက်သန်သော ကာလ ဖြစ်သည်။ ဖခင် (သို့မဟုတ်) ဇနီးဘက်မှ အကူအညီများ ရရှိ ၍ လုပ်ငန်းကြီးပွား အောင်မြင်နိုင်သည်။ အဆုတ်ဝေဒနာ သတိပြုသင့်သည်။

▲ ဝက်နှစ်ပွား

အခက်အခဲ ပြဿနာများ ပြေလည်သွားမည်။ အိမ်ဂေ ဟာတွင် အလှူအတန်း ပေး ဖြစ်မည်။ မိတ်ဆွေသစ်များ တိုးပွားနိုင်သည်။ ပန်းပဲ၊ ပန်းထိမ်၊ စွမ်းအင်လောင်စာများနှင့် ပတ် သက်၍ အကျိုးအမြတ် ရရှိမည်။ အူသိမ်ဆိုင်ရာဝေဒနာ များ သတိထားပါ။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ များမိုန်နေသူတို့သည် အင်အားစွမ်းအင် သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား အနီးရောင်ရှိသော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခု လှူဒါန်းပါ။ ပါပအဆိုများ ပြေလျော့ပျောက်ကွယ်၍ လုပ်ငန်း ဆောင်တာများ အဆင်ပြေ ချောမွေ့လာပါလိမ့်မည်။

ကြံ့ဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။ ဟူဂျင်ဇီ (Hu Jin Zhi)

အမျိုးသမီး သွေးလွန်ရောဂါအတွက်

ဆေးနည်းတစ်လက်

မင်းရဲထွန်းမြင့် (မြစ်သာ)

တစ်ခုသောနေ့ရက်တွင် ကျွန်ုပ် သည် စာတိုက်သို့ စာမူသွားရာမှ အပြန် လမ်းကြိုသဖြင့် မြို့နယ် စာကြည့်တိုက် သို့ ခေတ္တ ဝင်ရောက် ခဲ့၏။ စာကြည့်တိုက်တွင် ပြန်/ဆက် ဦးစီးမှူး ဒေါ်ကျော့မြတ်ခိုင်၏ အဖေ နှင့် တွေ့ရ၍ စာပေသမား အချင်း ချင်း သတင်းလေ့လွေ ပေါင်းဖက် တွေ့ရသလို ပြောမကုန်အောင် စကားတွေ လက်ဆုံကျခဲ့ကြ၏။

ဒေါ်ကျော့မြတ်ခိုင်၏ အဖေ ဦးတင်အောင်ခိုင်မှာ ရေစကြိုမြို့ နယ်၊ ပြန်/ဆက်ဦးစီးမှူးတာဝန်မှ အငြိမ်းစားယူခဲ့သူ ဝန်ထမ်းဖြစ် သည့်အလျောက် စကားပြော ကောင်းလှပေရာ ကျွန်ုပ်မှာ တစ်ချိန် လုံး ခေါင်ညှိတ်ပြီးလိုက်နေမိ၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး၏ စကားဝိုင်း သည် ဟိုမှဒီမှ ပြောရ၍ ပြောကြရင်း ဆေးနည်း တို့အကြောင်းကို စကားဆပ် မိခဲ့ရာမှ ဦးတင်အောင်ခိုင်က သူ ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ပြီး သိရှိခဲ့ရသော ဆေးနည်းကောင်း တစ်လက်ကို အောက်ပါအတိုင်း ဖောက်သည် ချခဲ့၍ ကျွန်ုပ် ကြားသိခဲ့ရ လေသည်။

ကျုပ်ဘကြီးက ရှေးတုန်းက ဆေး ဆရာကြီးပျံ၊ ဆေးဆရာဆိုပေ

ရောက်တော့ လမ်းဘေးမှာပင် နေတဲ့ ကျုပ်ပင်ကို လက်ညှိုးထိုး အမြစ်ပါရအောင် နုတ်ယူခဲ့လို့ တာနဲ့ ကျုပ်လဲ ကျုပ်ပင်တစ်ပင် ဆွဲနုတ်ပြီး ဘကြီးနဲ့အတူ သူ့သွေး လိုက်ရင်း အိမ်တစ်အိမ်ထဲ ရောက်ခဲ့တယ် ဆိုပါတော့ဗျာ။

အိမ်ထဲမှာ ဝင်ထိုင်ပြီးတဲ့အခါ မှာ အိမ်ရှင်ယောက်ျား ဖြစ်တဲ့သူ ရောက်ဖြစ်နေတဲ့ သူ့မိန်းမကို အပူ ထဲကနေခေါ်ပြီး ထွက်လာတာပဲ ကျုပ်အဘက လူနာကို သေစေ ချာချာကြည့်ပြီး "ဖြစ်တာ ဘယ် လောက်ကြာပြီလဲ" လို့ မေးတော့ လူနာက (၃)လလောက်ရှိပြီ ဆိုတာ အဘက လူနာအမျိုးသမီးကို အောက်နှုတ်ခမ်းကို ဆွဲကိုင် ကြည့်တယ်ဗျာ။

အဘော်လေးနေတာ ကျွန်ုပ်တို့ တို့ကျုပ်တို့တစ်ဆောင်ဆောင် ကျုပ်ပင်ကို ပစ္စည်းလေးကို ဓားနဲ့ ဖြတ် ဖြတ်ပြီး ခြေတိုအယ်သန့်သန့် တစ်လုံးထဲ လောင်းထည့်တာပဲ ပြီးတာ အိမ်ထဲမှာထဲကို ထွက် ကျွန်ုပ် နီးလားနဲ့ နေထိုင်နေတဲ့ ထည့်ပြီး မိန်းမပိုမှာ သုံးခွက်တန်း တင်တဲ့အထိ ကျွန်ုပ်တယ်ဗျာ။

မယ့် ဘယ်သွားသွား ဆေးလွယ် အိတ်ပေါ့ဗျာ။ လမ်းမှာတွေ့တဲ့အပင် ဟာ သူ့ဆေးပဲဗျာ။ တစ်နေ့တော့ ဘကြီးက လမ်းလျှောက်လိုက်ခဲ့ကာ ဆိုတာနဲ့ ကျုပ်လဲ သူ့နောက်က လိုက်သွားတာပေါ့။ လမ်းခုလတ်

ရလောက် အရည်ကိုအအေး နှိပ်ဖလားထဲ တစ်ခွက်ပြည့် လောင်းထည့်ပြီး လူနာအမျိုး သမီးကို တစ်ကြိမ်တည်းတစ်ခါ ကျုပ်နဲ့ ကုန်အောင်သောက်ခိုင်း တယ်။

ထူးသောက်ပြီးလို့ လူနာကို မိန်းမထဲမှာ ပြန်လှဲခိုင်းထားရင်း မိန်းမရိုလောက်အကြာမှာ ဘကြီး က လူနာရဲ့အခြေအနေ ဘယ်လို ဖြစ်ပေးတော့ လူနာက စောစော စောစောကနဲ့စာရင် တော်တော်လေး သွေးပြိုလို့ ပြောတာနဲ့ ဘကြီးက သူ့အမျိုးသမီး ယောက်ျားကို မှောက်ထပ် ကျုပ်ပင်တစ်ပင် အမြစ် ကိုင်နုတ်ခဲ့လို့ ပြောတယ်။

ကျုပ်ပင်ရောက်လာတော့ စော စောကလို့ လုပ်ကိုင်ပြီးတာနဲ့ လူနာ အမျိုးသမီးကို ဆေးရည်တစ်ခွက် ပြတ်လိုက်ရင်းက...

"ငါ့ဆီ နောက်ထပ်လာစရာ မရှိတော့ဘူး။ နှင့်ရောဂါက ဆေး(၂)ခွက်နဲ့တင် ပျောက်ပြီ" လို့ ပြောပြီး ထပြန်လာခဲ့တာပျံ ဦးတင်အောင်ခိုင်မှာ စကားကို မမှားတမ်း ပြောလိုက်ရသဖြင့် မဟာသွားဟန်ရှိပြီး သောက်ရေ ကိုပင်သို့ ရေသောက်ရန် ထသွား ပြန်ပြန်နေ၍ ကျွန်ုပ်က အလိုက် ပြန်ပြန် ကမန်းကတန်း ထိုင်ရာမှ ထကာ ဦးတင်အောင်ခိုင်အတွက် မသက်ရေတစ်ခွက်ကို ခပ်ပေး လိုက်၏။

ဦးတင်အောင်ခိုင်က ကျေးဇူး တင်လှန်ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ခေါင်းညှိတ်

ပြရင်း အသိအမှတ်ပြုနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ပြန်လည်၍ ပြီးပြလိုက်၏။ ပြီးမှ ကျွန်ုပ်သိလိုသည် အချက်ကို ဆက်၍ မေးလိုက်ရ၏။

'ကျုပ်ပင်ရဲ့ ပစ္စည်းပါးကို နှပ်နှပ် စဉ်းပြီး သုံးခွက်တစ်ခွက်တင်ရ အောင် ကျွဲသောက်ရတာတော့ ဟုတ်ပါပြီဗျာ။ ဒါပေမယ့် အမျိုးသမီး မှာက ဘာရောဂါဖြစ်နေလို့ သောက်ရတာလဲဆိုတာ လေးတော့ လင်းဦးမှပေါ့ဗျ'

'အား... ဆောရီးဗျာ ကျုပ်က ပြောချင်အော်ကြီးသွားလို့ပါ။ အဲဒီ အမျိုးသမီးက သူတို့ အမျိုးသမီး သဘာဝ မေ့တာသွေးဆင်းတာ မှာ ရပ်ချိန်မှာ မရပ်တော့ဘဲ တရစပ်ကြီး ဆက်တိုက် ဆင်းနေ လို့တဲ့ဗျ။ (၃)လလောက်ကြာတဲ့ အထိ သွေးဆင်းပြီး သွေးမရပ်နိုင် ဘဲ သွေးလွန်နေတဲ့ရောဂါကို အဘပေးတဲ့ ဆေးနှစ်ခွက် သောက်ရုံနဲ့ပျောက်တယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားပဲ စဉ်းစားကြည့်လေဗျာ။ ကျုပ် အဘရဲ့ဆေး ဘယ်လောက် ကောင်းတယ်ဆိုတာကို'

ဦးတင်အောင်ခိုင်က သူ့အဘ ဆေး ဆရာကြီး၏ ဆေးစွမ်းထက်ပုံ ကို ဂုဏ်ယူနေဟန်ရှိ၏။ ကျွန်ုပ် ကလည်း သိလိုသည်ကို အားမနာ တမ်းကို ဝှမ်းစမ်း မေးမြန်းရပြန်၏။

'ဆေးနှစ်ခွက်သောက်လို့ ရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတယ် ဆိုတာ ဦးတင်အောင်ခိုင် ပြောလို့ သိရပါပြီဗျာ။ ဒါပေမယ့် ဆေးတိုက် ပြီး အိမ်ကို တန်းပြန်လာကြတယ်

ဆိုတော့ လူနာရောဂါ တကယ် ပျောက်မပျောက်က တယ်လိုသိရ တာလဲဆိုတဲ့ အဖြေလေးတော့ ကြားချင်သေးတယ်ဗျာ'

'ဟုတ်ပါဗျာ... ဟုတ်ပါ ကျုပ် ကလဲ ပြောချင်တာပဲ သိနေတော့ လိုရင်း အချက်က ကျန်ခဲ့တာပေါ့။ ဒီလိုလေဗျာ နောက်တစ်နေ့ မနက်ခင်းမှာ လူနာ အမျိုးသမီးရဲ့ ယောက်ျားကိုယ်တိုင် ဖီးကြမ်း ငှက်ပျောခိုင်ကြီး ထမ်းပြီး အိမ် တိုင်ရာရောက် လာရိုရင်း ကန်တော့ သွားလို့ ကျုပ်သိရတာပေါ့ဗျာ။ က...ကျေနပ်ပြီလား'

ဦးတင်အောင်ခိုင်က သူ၏ သက် သေပြချက်ကို အခိုင်အမာ ဖြစ်စေ ချင်သည့်သဘောနှင့် ကျွန်ုပ်အား ထပ်ဆင့် မေးနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ပြုံးပြုံးကြီးလှုပ် ရင်းခေါင်းညှိတ်၍ ဖြေလိုက်ရ၏။

'ကျေနပ်ပါပြီဗျာ။ ကျေနပ်ပါပြီ' ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး ရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်တို့ရေ အမျိုး သမီးများအတွက် ဆေးနည်းကောင်း လေးတစ်လက်ကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရလိုက်တာမို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းရဲ့ စာမျက်နှာပေါ်ကို အရောက်ပို့လိုက်ပြီနော်။

[ဆေးနည်း ပြောပြသူ ဦးတင် အောင်ခိုင် မြို့နယ် မြို့နယ်၊ ဆက် ဦးစီးမှူး (အငြိမ်းစား) ရေစကြို မြို့နယ်အား အဖွဲ့ ကျေးဇူးတင် ရှိပါသည်။]

မင်းရဲထွန်းမြင့် (မြစ်သာ)

ဘယ်လိုလူစားလဲ

အကျိုးပေးရာအရပ်

ရှာနည်း

ဒီပီဗလ (မကျည်းချောင်း) စစ်ကိုင်းတောင်ပိုင်း

ကြည့်ပါ...
 ▲ ညွတ်လမ်းသည် ရှည်လျား
 ဖြောင့်တန်းပြီး လက်ဝါစောက်
 တစ်ဖက်တိုင် ရောက်တယ်။ (၁-၀)
 ဒါကတော့ စိတ်ပြန်ပြီး ငွတ်တူ
 ဆန်တဲ့ အပူအကျင့်ကို ပြုပါတယ်။
 ▲ လက်သန်း အားနည်းပါတယ်။ (၂-၂)
 ဒါကတော့ ဆင်ခြင်ဉာဏ် အားနည်း
 သတောပဲ။
 ▲ လက်ညှိုးက ဖြောင့်တန်းပုံ
 တယ်။ (၃-၃)
 ဒါကတော့ ရိုးသားတဲ့စိတ်ကို
 ပြုပါတယ်။
 ကဲ... ဒါဆိုရင်
 သူ ဘယ်လို
 လူစားဆိုတာ
 သိနိုင်ပါပြီ။

လူတစ်ယောက်တွင် မိမိတို့၏ ပရိယေသန ဝမ်း
 ကြမ်းအတွက် ငွေကြေးဥစ္စာများကို အမြဲတမ်းရှာမှီး
 ရပါသည်။ ထိုသို့ရှာမှီးကြရာတွင်လည်း ရာသက်ပန်
 မရဘဲ ရှာမှီးရတည်း ရိုးမြေကျ နေထိုင်ရှာမှီးတာလည်းရှိ
 ပါ။ အမြို့မြို့အနယ်နယ်သို့ သွားလာရောင်းဝယ်
 တာလည်းရှိပါသည်။
 အဆင်ပြေတာလည်းရှိပါသည်။ အဆင်မပြေတာလည်း
 ရှိပါသည်။ ထိုထို အဆင်မပြေမှုများကို လောကီ၊ ယတြာ
 မှတ်နည်းလမ်းများစွာဖြင့် ကျော်လွှားအောင်
 ကာလည်း ရှိကြပါသည်။

များစွာသော လောကီနည်းလမ်းစုံများထဲမှ ယခု
 စာဖတ်သူဝါသနာရှင်တို့အား အချိန်ကုန်နည်းပြီး ငွေ
 မကုန်သော လွယ်ကူသည့် မိမိတို့ အကျိုးပေးရာအရပ်
 ရှာနည်းတစ်ခုကို နက္ခတ္တရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်းမှ စေတနာ

၁။ တနင်္ဂနွေ သားသမီးအတွက်	၂။ တနင်္လာ သားသမီးအတွက်	၃။ အင်္ဂါ သားသမီးအတွက်	၄။ ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီးအတွက်
၅ ၂ ၆	၂ ၆ ၃ ၇	၃ ၇ ၄ ၁	၄ ၁ ၅ ၂
၆ ၃ ၇	၃ ၇ ၄ ၁	၄ ၁ ၅ ၂	၅ ၂ ၆ ၃
၇ ၄ ၁	၄ ၁ ၅ ၂	၅ ၂ ၆ ၃	၆ ၃ ၇ ၄
၁ ၅ ၂	၅ ၂ ၆ ၃	၆ ၃ ၇ ၄	၇ ၄ ၁ ၅
၅။ ကြာသပတေး သားသမီးအတွက်	၆။ သောကြာ သားသမီးအတွက်	၇။ စနေ သားသမီးအတွက်	
၅ ၂ ၆ ၃	၆ ၃ ၇ ၄	၇ ၄ ၁ ၅	
၆ ၃ ၇ ၄	၇ ၄ ၁ ၅	၁ ၅ ၂ ၆	
၇ ၄ ၁ ၅	၁ ၅ ၂ ၆	၂ ၆ ၃ ၇	
၁ ၅ ၂ ၆	၂ ၆ ၃ ၇	၃ ၇ ၄ ၁	

ဖြင့် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ပထမ ဖိစီး ဖွဲ့နွဲ့ဂဏန်းကို စဉ် ရေးလိုက်ပါ။

ဥပမာ။ တနင်္ဂနွေသားသမီး-၁၊ တနင်္လာသားသမီး-၂၊ စသည်ဖြစ်၍ တနင်္ဂနွေသားသမီးအတွက် မွေးနံ ၁-ဂဏန်းကို စရေးပြီးသော် အောက်တွင် နှစ်၊ သုံး၊ လေးထိ ဂဏန်းသုံးလုံးရေးပါ။

မွေးနံပါလေးလုံး အထက်အောက် တစ်တန်းရပါမည်။ လေးဂဏန်းအဆုံးဖြစ်၍ တစ်ဖန် အထက်ဆုံးမှ ငါး၊ ခြောက်၊ ခုနစ်၊ တစ်ဟု တစ်တန်း အထက်အောက်ရေးပါ။

ဤသို့ နေ့လိုက်ဂဏန်းတို့ကို ပုံပါအတိုင်း လေးတန်း ရေးပါ။

* * * အလယ်ကောင်တွင် ဂဏန်းလေးလုံးရှိပါသည်။ ထိုဂဏန်းလေးလုံးထဲသို့ မိမိနေထိုင်ရာ၊ စီးပွားရှာရာမြို့၊ ရွာ၏ အမည်တစ်လုံးမှ မပါလျှင် အကျိုးမပေးပါ။ မမြဲပါ။ များများပါလေ ကောင်းလေဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာအားဖြင့် မောင်မြသန်းဆိုသူ ကြာသပတေး

သားသည် တောင်ငူမြို့တွင် နေထိုင်စီးပွားရှာသူ ဆိုပါစို့။ ကြာသပတေးနေ့ပွားသားသမီးအတွက် တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဓ၊ စ နေ့နံ(တောင်) ခုနစ်ဂဏန်းပါသူ အကျိုးပေးနိုင်ပါသည်။

ထိုထက် မန္တလေးမြို့တွင် နေထိုင်စီးပွားရှာပါက စနေ၊ ခုနစ်နှင့် ရသလဝ (ဗုဒ္ဓဘူး-လေး)တို့ နှစ်လုံးပါသူ တောင်ငူထက် ပိုအဆင်ပြေစရာ ရှိပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ လောကီနည်းလမ်း အဖြာဖြာထဲမှ မိမိ(က) သိမှတ်ရူးသော "အကျိုးပေးရာအရပ်ရှာနည်း" တစ်ခုကို အကျိုးလိုလား စာဖတ်ပရိတ်သတ်များ ကြစေရန် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ဤနည်းကို ရှင်းပြပေးသောဦးစိန္တာယ် ရွှေမဂ္ဂင်ကျောင်း မန်းတောင်ခြေအား ဂါရဝဖြူ သည်။

ဦးစိမလ (မကျည်းချောင်) စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတို့များ အား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက်ဖော်ပြ အပ်ပါသည်။

အကြိမ်	၁၃
ဧပြီလ	၄
ခုနှစ်	၂၀၁၈

၂၀၁၅ = ၁၀ = ၀

အကြိမ်,လ,ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက "၁" ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁,၅,၇,၉ ဂဏန်း များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ ထိစံဆုံး ဂဏန်းအဖြစ်လည်း ရွေးချယ်ပါ။

ဥပမာ

၀...ဆုံး	၀...ဆုံး	၀...ဆုံး	၀...ဆုံး
၁...၁	၅...၁	၇...၁	၉...၁
၁...၅	၅...၅	၇...၅	၉...၅
၁...၇	၅...၇	၇...၇	၉...၇
၁...၉	၅...၉	၇...၉	၉...၉

မှတ်ချက်။ (...) ကွင်းအတွင်းတွင် ၁,၇,၉ ဂဏန်းများများ ပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလမှာ

ထိုးလိုက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

"အကြိမ်" ဂဏန်း မပါဘဲ "လ" ဂဏန်းနှင့် "နှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၄ + ၂ + ၀ + ၁ + ၀ + ၈) = ၁၅ = ၆ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ "၆" ဂဏန်းကိုလည်း ပစ်ပယ်၍ မဖြစ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍...

၀... ဆုံး
၁... ၁ ၅ ၆ ၇ ၉
၅... ၅ ၆ ၇ ၉ ၁
၇... ၇ ၉ ၁ ၅ ၆
၉... ၉ ၁ ၅ ၆ ၇

ဤလတွင် တနင်္ဂနွေ နှင့် သောကြာ သားသမီးများ ထိကံပွင့်နေပါသည်။ မိမိတို့ဒေသရှိ ရှေးဟောင်း တွက် တစ်ဆူသို့သွားပြီး ရင်ဖြင့်တော်မပါ (၇)ရက်တိတိ သန့်ရှင်းရေး လုပ်ပေး မွေးနံ အရပ်/ထောင်တွင်ရှိ ဘုရား ရေသက်စေ့ သဖွယ်လျှာဒါန်းပေးပါ။ ဂုဏ်တော်(၉)ပါးကို ပုတီးတစ်လုံး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးလုံး ပူဇော်ပြီး ပုတီး မိမိသက်စေ့ ပူဇော်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။ ထိုအဓိဋ္ဌာန် အောင်မြင်ပြီးပါက မိမိ၏ ရှိ စာသင်တိုက်သို့ ဆန့်ဆီ,ဆေး၊ နိုင်သမျှ လှူဒါန်းရန်ဖြစ်သည်။ လှူ ပြီးမှ ထိကံစမ်းကြရန် ဖြစ်ပါသည်။ အထူးဂဏန်း

◆၁၅၇၁၁၁ ◆၉၅၇၁၁၆ ◆၇၅၅၅၅၅

ထိကံ ပွင့်ပါစေ

(ဆရာရဲထက်(သုဝေသ))

လေဖြန်းဝေဒနာ

သက်သာ ပျောက်ကင်းစေရာ

သောဇာန် (ခိုက်ကုန်း)

သောဇာန် (ခိုက်ကုန်း) ကိုမင်းရွှေ၏ အမျိုးသမီး မသင်းသင်းခိုင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ချ လာ၏။ သူ့လက်ထဲတွင် ကန်စွန်ဥ သဏ္ဍာန် မည်းမည်းရည်ရည် သစ်ဥ များလည်း ပါလာသည်။

'ဪ... မသင်းသင်းခိုင်ပါလား။ ဒါနဲ့ ဒီသစ်ဥတွေက ဘာလုပ်မှာလဲ' ကျွန်တော်က နှုတ်ဆက်ရင်း မေးလိုက်မိ၏။

'ကိုယ့်ရောဂါ ကိုယ်မေ့နေပြီဟာ။ ကိုမင်းရွှေက ပြောတယ်။ ငါ့ အကောင်ကြီး လေဖြန်းပြီး ခြေ ထောက်တွေ ရောင်နေလို့ကွတဲ့။ မင်အသွားကို လုပ်ပေးတဲ့ဆေး လေး ရှာပြီး သွားပေးချေပါဦးဆိုလို့ တော့၏။

သောဇာန် (ခိုက်ကုန်း) ကိုမင်းရွှေ၏ အမျိုးသမီး မသင်းသင်းခိုင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ချ လာ၏။ သူ့လက်ထဲတွင် ကန်စွန်ဥ သဏ္ဍာန် မည်းမည်းရည်ရည် သစ်ဥ များလည်း ပါလာသည်။

'ဪ... လေဖြန်းတယ်ဆိုတာ တော့ ကိုမင်းရွှေ ပြောပြလို့ သိရပါပြီ။ ဒီ ဝေဒနာကို ကုသမယ့် ဆေးနည်း ကော မသိဘူးလားဗျာ'

ဟု အကူအညီတောင်းမိ၏။

'အဲဒါတော့ ငါမသိဘူး။ ဒါပေ မယ့် စိတ်မပျက်ပါနဲ့။ ငါ့အမျိုးသမီး သိပါတယ်။ သူ့အဘွား ဒီလိုပဲ ဖြစ် တုန်းက သူလုပ်ပေးဖူးတယ်။ ညနေ ရောက်မှ ငါ့အမျိုးသမီးကို ဆေး နည်းမေးပြီး ရှာပေးတော့မယ်' ဟု ပြောပြီး အပြင်ထွက်သွား တော့၏။

လာခဲ့တာပဲ

“အာ...အဲဒီကိစ္စလား။ ဟုတ်တယ်ဗျာ။ ဒီရောဂါကြောင့် ဘာမှ မသွားနိုင်တာ နှစ်ရက်ရှိသွားပြီ”
“ကဲ...ဟုတ်ပဲပြီ ဟုတ်ပဲပြီ ဆေးနည်းက လွယ်ပါတယ်။ အဖြူပင်ရဲ့ ဥကို ထန်းလျက်နဲ့ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျိတ်ရောတိုင်း သောက်ပေးပေးရော။
ကဲ...ဒီလောက်ပဲပဲ။ အဲ...ဆေးနည်းက လွယ်လွန်းလို့ အထင်တော့ ပလေးလိုက်နဲ့နော်။ သက်သာပျောက်ကင်းစေရမယ်။ သောက်ပြစ်အောင်လဲ သောက်ပြီး သူ့ဆေးနည်းကို အမွမ်းတင် ပြောဆိုပြီး မသင်းသင်းခိုင် အိမ်ပြန်သွားသည်။

နောက်ရက်များတွင် ကိုမင်းရွှေတို့ ဇနီးမောင်နှံညွှန်ကြားသည့် ဆေးနည်းကို အားကိုးတကြီး ယုံကြည်စွာဖြင့် ကျီချက် သောက်သုံးခဲ့ပါသည်။

ဆေး၏အရသာမှာ ကော်ဖီအရသာနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူပြီး သောက်ရအဆင်ပြေပါသည်။

ထိုဆေးရည်ကို တစ်ရက်လျှင် မြန်မာသောက်ရေသန့် တစ်ဘူး ခွန်းနှင့် နှစ်ရက်တိတိ သောက်ပြီး ချိန်တွင်ပူ ပူဖောင်းတစ်လုံးကဲ့သို့ ရောင်ကင်းနေသော ကျွန်တော့်ခြေခုံနှစ်ဖက်မှာ ပုံမှန် အနေအထားသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိခဲ့ပါတော့၏။

နွယ်ထုပ်များမှာ အဖြူ၊ အဝါ၊ အဘက်ား စသဖြင့် အရောင်အမျိုးမျိုး အနံ့ရှိပါသည်။ ထေးအားလုံးတွင် အဖြူက အမွမ်းထက်ပါသည်။ အဖြူမဟုတ်ရက်ကို သုံးနိုင်ပါသည်။

အမည်က နွယ်ထုပ်ဟု ဆိုသော်လည်း အပင်မှာ နွယ်ပင်မဟုတ်။ အပင်အမြင့် ဒူးလောက်မှ ရင်ခေါင်းခန့်အထိ ရှိတတ်သော တစ်နှစ်ခံပင် ဖြစ်သည်။ ကြွေသွား

သော အပွင့်အရင်းမှ အဖျော့လာပြီး ကျရောက်သော မှိုဦးကျတွင် အပင်ပေါက်မှိုဦးနှောင်း ဆောင်ဦးပိုင်တွင် ဝေဆာစွာ ပွင့်လေ့ရှိသည်။ ဤဆေးနည်းမှာ စာရေးလက်တွေ့ ဆေးနည်း ယုံကြည်စိတ်ချစွာ အသုံးပြုကြောင်း ရေးသား အသိပေးပါသည်။

ဆေးနည်း ပြောပြကျသော ကိုမင်းရွှေ+မင်းသင်း၊ ဇနီးမောင်နှံနှင့် ဓာတ်ပုံရိုက်ပေးသော ဆရာဦးခင်မောင် (အ-လ-ပြ) အ-ထ-ပန်းထိန်းတို့အား အမှတ်ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

သောင်းဟန်(ဗိုလ်ကုန်)

‘ကောင်လေး ဖိုးဌေးရေ... ဆိုင်ယိမ်းမယ်ဟေ့’
ဈေးရောင်းရင်း အစ်မဖြစ်သူ မလှညွန့်မှ မောင်ဖြစ်သူ ဖိုးဌေးအား အော်ပြောလိုက်သည်။ မပန်းမြိုင် ဖိုင်ပေါ်ထိုင်၍ အပေါင်းအသင်းများနှင့် တဝါးဝါး တဟားဟား လုပ်နေသော မောင်ဖြစ်သူက အစ်မအော်ယံကြောင့် ပုဆိုးပြင်ဝတ်ရင်း ထလာသည်။
မပန်းမြိုင်ဆိုင်မှလည်း အလုပ်သမားများဖြင့် ဆိုင်ပေါ်မှ ပစ္စည်းများစား ရွာထဲရှိ အိမ်သို့ သယ်ပို့နေကြပြီ။

ဆေးလိပ်ဖီးသရဲနှင့်
တစ္ဆေလှည်း
မလှညွန့်တို့အိမ်ကမှ ဆိုင်နှင့် မလှညွန့် ဆိုင်နှင့်ကပ်လျက် မျက်စောင်းထိုး၊ ကားလမ်းတစ်ဖက် တွင် ရှိ၍ နီးနီးလေး ဖြစ်သည်။
မလှညွန့်တို့၏ ရေချိုရွာသည် မိတ္ထီလာ မြင်းခြံကားလမ်းမကြီးပေါ်တွင် ရှိသည်။ ကားလမ်းအနောက်ဘက်တွင် ဈေးဆိုင်ရှိပြီး ကားလမ်းအရှေ့ဘက်မှာ အိမ်ရှိသည်။
မလှညွန့် ဆိုင်နှင့်ကပ်လျက် မြောက်ဘက်က မပန်းမြိုင်ဆိုင်၊ နိုင်လွန်မ ကုန်စုံဆိုင်၊ လျော်ဌေး စက်ဘီးပြင်ဆိုင် စသဖြင့် ရှိကြသည်။
တောင်ဘက် ကပ်လျက်က အကြော်ဆိုင်၊ မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်၊ ကုန်စုံလေးပုံဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ အမဲ

မြ (တက္ခိုလိတ်)

ဝမ်း
နှင့်
မီးယပ်ကိုက်ခဲ

သက်သာပျောက်ကင်းဆေး

မေ့သဏ္ဍာအတွင်း ဘုရားဖူးသွားစဉ် ဆေးထောင်းနေသော သျှောင်တစောင်းနှင့် မွန်တိုင်းရင်းသား အဘိုးအိုဦးရွှေအား တွေ့ရသည်။	သကြား (၂၅)ကျပ်သား တို့ကို အမှုန့်ထောင်း ရောစပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။
မေ့သဏ္ဍာအတွင်း သီတင်းသုံးနေသော ဦးပဉ္စင်းအား ကပ်လျှံရန် ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။	ဝမ်းကိုက်နှင့် စပ်လျှင်း သော လေထိုးလေအောင့်၊
လျက်ကောင်း (၁)ကျပ် (၄)ပဲသား	အစာအိမ်ရောဂါများနှင့် အမျိုးသမီးများ ဖိယပ်လာစဉ် ကိုက်ခဲခြင်း ဝေဒနာများ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည်ဟု ပြောပြသည်။ နံနက်၊ ည တစ်နေ့
ယုတ် (၁)ကျပ် (၄)ပဲသား	

၂၂၁ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မေ့သဏ္ဍာ ဦးရွှေ၊
(၂)ပဲသားခန့် သောက်သုံးပါ။
ဆေးသုတေသီ

သားဆိုင် စသည်ဖြင့် တသိတတန်းကြီး ရှိလေသည်။

မလှညွန့်တို့ မောင်နှမမှာ အညာသူ၊ အညာသား ဖြစ်ကြသော်လည်း အသားအရေ ဝင်းပုစိုပြည်ကာ ရှစ်ရည်မှာလည်း ချစ်ခင်စဖွယ် လှပကြသည်။

မောင်နှမနှစ်ယောက် ရုပ်ချင်းလည်း ဆင်ကြသည်။ အစ်မဖြစ်သူက လေးတန်းနှင့် ကျောင်းထွက်၍ မောင်ဖြစ်သူ ဖိုးဌေးအား ကျောင်းဆက်နေစေသည်။

ကားလမ်းဘေးတွင် ဈေးဆိုင်လေးတည်၍ မလှညွန့်က ဈေးရောင်းခဲ့ရာ ယခုအခါ လက်မလည်အောင်ရောင်းရသည့် ကုန်စုံဆိုင်ကြီး ဖြစ်နေပေပြီ။

မနက်ပိုင်း စောစောထ၍ အိမ်မှ ပစ္စည်းများအား ဆိုင်သို့ သယ်ပို့ရသည်။ ညနေပိုင်းတွင်လည်း အိမ်သို့ သယ်ပို့ သိမ်းဆည်းရသည်။ အမျိုးထဲမှ တူမလေးများက ဖိုးဌေးနှင့် အတူ ပိုင်းကူကြသည်။

ကားလမ်းဘေးရှိ ဈေးဆိုင်တန်းများသည် ဆိုင်သိမ်းပြီးကြပါက ဈေးခုံနှင့် ဈေးရောင်သည် ကွပ်ပျစ်များသာ ရှိလေသည်။

မလှညွန့်တို့မောင်နှမမှာ အမေမှဆိုးမကြီးတစ်ယောက်ပဲ ရှိသည်။ အဖေက မောင်လေးဖိုးဌေး တစ်လသားလောက်မှာ သေဆုံးသွားခဲ့သည်။

လယ်ယာမြေလေးလည်း ရှိသဖြင့် စာရင်းငှားတစ်ယောက် ငှားထားရသည်။ ဦးသာအောင်တဲ့။ ရိုးအလှပေမယ့် အရက်သောက်

တတ်သည်။

အိမ်ရှေ့က နွားတင်းကုပ်ထဲတွင် တန်းလျားနှင့် အိပ်သည်။ အိမ်စောင့်လေးလည်းရဆိုပြီး အရက်သောက်တတ်သည်ကို မမြင်ဟန် ပြုရသည်။ သူ့ဘာသာသောက်ပြီး အိပ်သဖြင့် အရက်သမားဆိုပြီး ဒုက္ခပေးပေ။

* * *

ဖိုးဌေးက မိတ္ထီလာမြို့ အ.ထ.က (၁)တွင် ဆယ်တန်းတက်နေပြီ ဖြစ်သည်။ မလှိုင်၊ မြင်းခြံကားများဖြင့် မိတ္ထီလာသို့ အသွားအပြန် ကျောင်းတက်သည်။

မိတ္ထီလာနှင့်ရွာမှာ (၈)မိုင်ခန့်သာ ဝေးသဖြင့် ကျောင်းဆင်းလျှင် ရွာသို့ အစောကြီး ပြန်ရောက်သည်။ ဆိုင်သိမ်းပြီးသည်နှင့် အပေါင်းအသင်းများနှင့် အပြင်ထွက်လေသည်။

ဖိုးဌေးက ဉာဏ်ကောင်းသောကြောင့် တစ်နှစ်တစ်တန်း မှန်မှန်အောင်သည်။ အမေနှင့် အစ်မက ချစ်လည်းချစ်၊ အလိုလည်း လိုက်ကြသည်။

လူပျိုပေါက်ဖြစ်လာသည့် ဖိုးဌေးသည် တစ်ခါတစ်ရံ ညဉ့်နက်မှ အိမ်ပြန်လာတတ်သည်။ အပေါင်း

အသင်းများနှင့် ရွာတောင်ပိုင်း၊ လျှောက်ပြန်သံပေး ခြေအေးဝါရောင် လုပ်ကြလေသည်။

တစ်ည ညဉ့်နက်နက်တွင် ဖိုးဌေးတို့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရွာတောင်ပိုင်းမှအပြန် ကားလမ်းမအတိုင်း စကားတပြောပြောနှင့် လမ်းလျှောက်လာကြသည်။

ကားလမ်းလေးမှ ဈေးဆိုင်တန်းများသည်လည်း မည်းမှောင်မနေသည်။

'ဟော့ကော့ထီးဌေး... ယန်းပြိုင်သိုက်ကို လှမ်းကြည့်စမ်း ဆေးလိပ်တန်း၊ လူတစ်ယောက် ထိုင်နေတယ်ကွ' သူငယ်ချင်းကိုလေးက ပြောသဖြင့် ဖိုးဌေးက လှမ်းကြည့်သည်။ ဈေးခင်းသည်ခုံများနှင့် ကွပ်ပျစ်ကြီးသာရှိသည့် ဈေးဆိုင်မှောင်မှောင်တွင် လူတစ်ယောက်ထိုင်၍ ဝေးလိပ်သောက်နေသည်ကို မြင်ရသည်။

'အေး... ဟုတ်တယ်ကွ' 'ဘယ်သူလဲ မသိဘူး၊ အမှားသွားကြည့်ပယ်ကွာ' ကားလမ်းမပေါ်မှ ဆိုင်ထဲသို့ သွားရန် ခြေလှမ်းဆယ်လှမ်းမှု

မလှညွန့်က ဈေးဆိုင်ရှေ့အရောက်လာလိင်မီးတရဲနှင့် လူမှာ ပျောက်ပြန်မလှ ပျောက်သွားခဲ့ပြီ။

'ဟ... ဘယ်အောက်သွားလဲဟ' ပျောက်စိအောက်မှာပင် ချက်ချင်း ကို... ဘယ်နားမှ ပုန်းစရာနေရာလည်း မရှိချေ။ သူတို့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ခိုင်မိလိုက်ပြီး ဖိုးဌေးအိမ်ကသို့ ဝရန်းသုန်းကား ပြေးကြလေသည်။

'ဟကောင်တွေရ၊ ပြေး... ပြေး သရဲဟ... သရဲ'

ဖိုးဌေးသူငယ်ချင်း ကျော်ငြိမ်းကပ်မရုံ အင်မတန် ကြောက်တတ်သည်။ လူကြည့်တော့ ကျားကိုးစီး၊ လူမကုန်သည့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ပျက်စွန့်ပြေးတော့ ဖိုးဌေးတို့တစ်ယောက်လည်း လိုက်ပြေးကြခြင်းဖြစ်သည်။ မလှညွန့်တို့သားအိမ်ပင် လန့်နိုးလေသည်။

'ဟဲ့... ကောင်လေးတွေ ညဉ့်နက်သန်းဆိုင်လည်ပြီး ဘာ လျှောက်အော်နေကြတာလဲ' ခဲဒီကျမှ သူငယ်ချင်းတွေ တစ်စုံရယ်ကြလေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ညဉ့်နက်အောင် မလည်ကျတော့ပေ။ အချိန်နှင့်အခါနှင့် ပြန်လာကြလေသည်။

* * *

ဖိုးဌေးတို့ရွာတွင် ဗွီဒီယိုရုံ နှစ်ရုံရှိသည်။ ထိုအချိန်က ဗွီဒီယိုပေါ်ဦးစရုံရှိလည်း ဖြစ်သည်။ ကိုပေါက်စ၊ ဗွီဒီယိုနှင့် ကိုဖြိုး၊ မနန်းထီ၊ ဗွီဒီယိုတို့မှ အလှည့်ကျပြကြသည်။ ကိုပေါက်စ၊ မသိန်းနုရုံက တခြား

ရွာများသို့လည်း သွားပြသည်။ ဖက်ကုန်း၊ လိန်တော၊ ဆည်ရွာ စသည့် ရွာများသို့ သွားပြတတ်သည်။

ဗွီဒီယိုအပေါ်စက်၊ အောက်စက်၊ မီးစက်တင်ရန်အတွက် ရွာမှ နွားလည်း ငှားသွားရလေသည်။

တစ်ခါက မလှညွန့်၏ နွားလည်းကို ငှားရာ စာရင်းငှား ဦးသာအေးကလည်း မူးနေသဖြင့် မောင်ဖြစ်သူ ဖိုးဌေးအား လှည်းငှား ထည့်လိုက်လေသည်။

ဖိုးဌေးနှင့် ဗွီဒီယိုစက်ကို ကိုထွန်းမြိုင်တို့နှစ်ယောက်တည်း စက်တွေလှည်းပေါ်တင်၍ ဖက်ကုန်းရွာသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ဖက်ကုန်းရွာတွင် ဗွီဒီယိုပြသခြင်း ပြီးစီးချိန်မှာ ည(၁၂)နာရီကျော်လေပြီ။

ဖိုးဌေးနှင့် ကိုထွန်းမြိုင်မှာ နွားလှည်းပေါ်သို့ စက်တွေတင်၍ ပြန်ခဲ့ကြသည်။ ဖိုးဌေးက လှည်းမောင်း၍ ကိုထွန်းမြိုင်မှာ လှည်းပေါ်တွင် ကွေးကွေးလေး မိန်းအိမ်၍ လိုက်လာသည်။

ဖိုးဌေးကတော့ ဗွီဒီယိုစက်ကားပြနေတုန်းက အိပ်ထားသဖြင့် အိပ်ငိုက်ခြင်းမရှိပေ။

ဒီည လလေးသာနေ၍ လှည်းရှေ့မှ လှည်းလမ်းကြောင်းကိုလည်း မြင်နေရသည်။ လှည်းလမ်းကြောင်း၏ ဝဲယာနစ်ဖက်တွင် ယာခင်းချည်းဖြစ်သည်။

ဖိုးဌေးမှာ နွားငေါက်လိုက်၊ နွားကန်(နကန်)ဖြင့် နွားကို ရိုက်လိုက်နှင့် အေးအေးဆေးဆေး မောင်းလာခဲ့သည်။

ဖိုးဌေးမှာ ရုပ်ချော၊ ပညာတတ်၊ အိမ်စီးပွားရေးကလည်း အဆင်ပြေပြေဆိုတော့ ချစ်ချင်ကြိုက်ချင်သူတွေ ပိုင်းနေသော ပျိုတိုင်းကြိုက်သည့် နှင်းဆီခိုင်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နွားလှည်းမောင်းရင်း အတွေးထဲမှာ ကောင်မလေးတွေနှင့် မြူးနေသည်။

ထိုစဉ် ဖိုးဌေး၏ နွားလှည်းရှေ့တည့်တည့်မှ နွားလှည်းတစ်စီး ဒုန်းစိုင်းမောင်းလာသည်။ အရှိန်မလျော့ဘဲ ဖိုးဌေး၏ လှည်းကို ဝင်တိုက်လေသည်။ နွားလှည်းချင်း ဝင်အတိုက်မှာ ပုန်ခဲခဲပင် မြည်သွားလေသည်။

ဖိုးဌေးက အလန့်တကြား 'ဟာ' ဟု အော်ပြီး နွားနှစ်ကောင်၏ နဖားကြိုးအား ဆောင့်ဆွဲလိုက်ရာ နွားလှည်းမှာ တုံ့ခဲ ခပ်သွားလေသည်။ လှည်းပေါ်တွင် အိပ်၍ လိုက်ပါလာသည့် ကိုထွန်းမြိုင်လည်း လန့်၍ နိုးလေသည်။

'ကောင်လေး ဘာလဲ... ဘာလဲ' 'ဟဲ့... နွားက လှည်းတစ်စီး ဒုန်းစိုင်းမောင်းလာတာ ကျွန်တော်လည်းကို ဝင်

တိုက်ပြီး အခု ဘယ်ရောက်သွားလဲ
ယသား'

'ပေး...ပေး ကြီး။ ငါမောင်းမယ်၊
ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာမှ မဖြစ်
ဘူး။ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး'

ကိုထွန်းမြိုင်က ဖိုးဌေးလက်ထဲမှ
နဖားကြိုးကို ဆွဲယူ၍ ဆက်မောင်း
လေသည်။

အခြေအနေကို ကိုထွန်းမြိုင်က
လျင်မြန်စွာ ရိပ်စားမိလေသည်။
ဘာစကားမှ မပြောတော့ဘဲ နွား
လှည်းကိုသာ ကရုဏ်ာ၍ မောင်းလေ
သည်။ မောင်းသာ မောင်းနေရ
စိတ်ထဲကဖြင့် သိနေလေသည်။

ဖိုးဌေးမှာမူ နှုတ်ဆိတ်၍ နေရ
သော်ငြား လူကတော့ တုန်လှုပ်နေ
ဆဲ ဖြစ်သည်။

'ငါ သေချာပြင်လိုက်တယ် ဒီလှည်း
ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်၊ ငါ့လှည်းကို
ဝတ်တိုက်တာလဲ ဒုန်းခဲနဲ့'

ကိုထွန်းမြိုင်က လူကြီးမို့ ဖိုးဌေး
ပိုကြောက်မှာစိုးသဖြင့် နွားကိုသာ
မဲ၍ ငေါက်ငမ်းနေလေသည်။ စိတ်
ထဲကဖြင့် တွေးနေမိသည်။

'နာနာတာဝ၊ ဝိနာတာဝ၊ ပရလောက
သားတွေဟာ နေရာတကာမှာ ရှိသကဲ့
သုတိုက် စတာ ဖက်တူး၊ ကောင်လေး
သွေးလွန်သွားပျဉ် ခက်ရမည်ရဲ့'

ထိုညက ချောချောမောမော
အိမ်ပြန်ရောက်၍ တော်သေးသည်။
ဖိုးဌေးကမူ နောက်များမှာ လှည်း
အငှားလာခေါ်လျှင် မလိုက်တော့
ပေ။

မလှည့်နဲ့တိုသားအမိက သိသွား
သောအခါ ပြောကြပြန်သည်။

'မလိုက်နဲ့ မလိုက်နဲ့ လှည်းကားရတာနဲ့
၂၃၂ နဂျာမာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သည်းခြေပျက်သွားနှင့် သေရမည်ရဲ့ သူ
တို့က ငွီးယိုပြီး ညကြီးသန်းခေါင်ကြာမှ
ပြန်ပြန်လာရတာ။ ဟိုးတစ်ခါ ကိုစိုးလဲ
လိုက်ဖို့နဲ့တယ် နောက်ည ဆက်ပြောဖို့
ကိုစိုးတစ်ယောက်တည်း လှည်းမောင်းပြီး
ပြန်လာတာ။

ဘုရားထက်တိုညောင်ပင်နားမှာ ထန်းပင်
လောက်ရှိတဲ့ သစ်ကြီး လိုက်လာလို့
လှည်းကိုကဆန့်ပြီး မောင်းပြန်ရတယ်။
အိမ်လဲ ရောက်နေ၊ နွားတွေလဲ အသေဆို
လှည်း ပနည်း နာနပ်ယူရတယ်'

လူတွေက မကြုံသေးရင် မယုံ
တတ်ကြပေ။ သူတို့နှင့် ကြုံကြုံကြ
လို့ ဆုံလိုက်ကြရတဲ့ သူတွေကပဲ
ဘုရား၊ တရားမရှိလို့ တွေ့ကြရ
သလိုလို။

"ငါတို့ဖြင့် ဒီအသက်အရွယ်
ရောက်ပြီ တွေ့ဖူးပေါင်" ဆိုသူတွေ
လည်း ရှိကြပါသည်။

"ဒီခေတ်ကြီးထဲမှာ ဒါတွေယုံနေ
လား" ဆိုသူလည်း ရှိပါရဲ့။

ခေတ်ရှေ့ ပြေးနေသည့်
အမေရိကန်တွေတောင် ဝိညာဉ်၊
တစ္ဆေသရဲအကြောင်းတွေကို ဝီစီ
ပြင်ပြင် ရိုက်ကူးပြသနေခဲ့တာ
ကြာပါပြီ။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် တစ်ယောက်
အနေနှင့် ပို၍ပင် ယုံကြည်နားလည်
ရပေမည်။ အမှန်က တစ္ဆေ သရဲ
ဆိုသည့် ပရလောကသားတွေဟာ
ကြောက်စရာထက် သနားစရာပို
ကောင်းလှပေသည်။

သူတို့ကံတရားကြောင့် ဖြစ်လာ
သည့် ရုပ်သည် လူသားတို့အတွက်
ကြောက်စရာ ဖြစ်နေခဲ့၍သာ။

သူတို့နှင့် တွေ့ကြလျှင် အမျှ

အတန်း ပေးဝေရန်ပင် သတိပေး
သူတို့၏ရုပ်ကို မြင်သည့်
ကြောက်လန့်ပြီး ခြေဦးတည့်ရာ
ကြသည်က များသည်။

သူတို့ကို မြင်သည့်ခဏ
ထိတ်လန့်၍ သတိမလစ်သွား
ကံကောင်း။

ထို့ကြောင့်လည်း ပရလောက
သားများ သူတို့၏ ရုပ်ကို ပြခဲ့သည့်
အသံဖြင့် လည်းကောင်း၊ အမျှ
လည်းကောင်း လူတွေ သိရှိ
သည်။

ဖိုးဌေးသည် ခေတ်ပညာတတ်
ကျောင်းသားတစ်ယောက်
သည်။ သူတွေ့ကြုံခဲ့ရသည်များကို
ရွာဦးကျောင်းမှ ကျောင်းထိုင် ဆရာ
တော်ကြီးနှင့် ပြောဆိုဆွေးနွေး
ထိုအသိတွေ တိုးခဲ့သည်။

'ပရလောကသားတွေဟာ သနားစရာ
လား၊ ငါတို့အိုက်အာအညီတောင်း
ငါတို့က အာအညီတောင်းဖူး ယင်း
သေခါနီး ညွှာကို စွဲ သားကိုစွဲ၊ ယင်း
စွဲ စွဲပိစွဲရာ စွဲလန်းကြပြီး သေ
ကိုယ့်တာသာခံရတာပါလား၊ ဘယ်
ကုန်ပဲ မဟူနိုင် မဟူဘူး'

ဖိုးဌေးသည် ထိုနှစ်မှစ၍ သူကြုံ
ရက်တိုင်း မိခင်ကြီးနှင့်အတူ ဆယ်
ရက်တရားစခန်းသို့ ဝင်လေသည်။

ဒီဘဝ သံသရာ မပြတ်နိုင်ပေ။
ရင်လည်း ငရဲ တိရစ္ဆာန်၊ ပြိတ္တာ
အသူရကာယ်ဆိုသည့် အမိယ်လေး
ဘုံ ပိတ်သွားစေချင်သည်ဟု ဆိုလေ
သည်။

မေ(တာရီလိတ်)

ကဏ္ဍ သင်္ဃာတ

ကြက်ကုန်တို့သော လူနှစ်ယောက်

အထူးသဖြင့် ယောက်ျားလေး တထိ ရိတ်ဇ် ပြောတတ်ကြပါ
များသည် သွားရင်းလာရင်း အပျို သည်။
ရွယ်လေးများကို တွေ့ပါက မထိ အပျို ရှောင်ကြဉ်သင့်ကြပါ
အထူး ရောင်ကြည့်သင့်ကြပါ
၂၃၂ နဂျာမာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၃၂

သည်။ အစအနောက်ခံရသော မိန်းကလေးများသည် ဝမ်းတွင်းပါ ခုန်း (သို့မဟုတ်) ပညာသည်ခုန်း ဖြစ်ပါက သူတို့ ကျိန်စာတိုက်လျှင် (သို့မဟုတ်) အပင်းသွင်းလျှင် ခံရပါမည်။

ယခုခေတ်တွင် ခုန်းမ၊ ခုန်းထီး မရှိ မဟုတ် ရှိပါသည်။ ဟိုစဉ်တုန်းကလို မဟုတ်တော့သော်လည်း ပညာကို ဝှက်ထားကြပါသည်။

ခုန်းတတ်သည်ဆိုလျှင် လူတွေ သိပါက ရှက်စရာလည်းဖြစ်၊ ကြည့်ထားခြင်းလည်း ခံရမည်ဖြစ်၍ တော်ရုံတန်ခုံ စော်ကားရုံလောက် ဖြင့် ပညာမပြတတ်ကြပေ။ သို့သော် လက်ဆော့ခြေဆော့ ဆိုသလို ကစားတတ်ကြသည်လည်း ရှိပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဦးသာထွေး (သာဂဒူး-ကသာ)သည် စာရေးသူ ဇာ်အိမ်သို့ ရောက်လာပြီး စကားပြော ဖြစ်ကြသည်။ ဘယ်လိုက ဘယ်လို ခုန်းအကြောင်းတွေ ရောက်သွားသည်မသိ။

ခုန်းဆိုတာ တကယ်ရှိကြောင်း၊ စာရေးသူကိုယ်တိုင် (လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်) ငယ်စဉ်က ခုန်းပီးတောက်တာ ခုန်းပီးလုံးကြီး များ ဆော့ကစားနေကြတာ မြင်ခဲ့ရ ကြောင်း ပြောပြသည်ကို ဦးသာ ထွေးကလည်း အကြိမ်ကြိမ် တွေ့ဖူး ကြောင်း ပြောပါသည်။

သို့သော် မတွေ့ရတာ ကြာပြီဖြစ် ၍ သားသမီးများကို ပြချင်စိတ်များ တစ်ခါတစ်ရံ ဖြစ်မိပါသည်။

စာရေးသူ ငယ်စဉ်က စာရေးသူ ဇာ်အိမ်သို့ အမေ၏ ဦးကြီးတော် သည်ဟု သိရသော မိုးကုတ်မြို့မှ ဝင်းရိုဏ်းဆရာကြီးတစ်ဦး ရောက်ခဲ့ ပါသည်။

မည်သို့ အဆက်အစပ်ကြောင့် မသိ ခုန်းပူးခံနေရသူများ၊ တစ်နည်း အားဖြင့် အပင်းသွင်းခံနေရသူ မိန်းမ များအိမ်သို့ ရောက်လာကြပါသည်။

ဆရာကြီးမှ မိန်းမတို့ ကာသည့် ကို လက်ထွေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဝမ်းထဲမှ အသံလာတံ့များ ကွာဟသလို နာသိမ်းခံ ကံထဲမှ တွေ့ရုံအညွှန် ကွာဟသည်ကို မျက်နှာကြီးက ပြောခဲ့သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ စာရေးရန် စိတ်ကူး ရသော်လည်း လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်ကဖြစ်၍ အဖြစ် အပျက် အလုံးစုံကို မဖော်ပြတတ် သဖြင့် မရေးပြတတ်ပါ။

မှတ်မိနေတာ တစ်ခုတော့ ရှိပါ သည်။ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့တော့ မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ပယောဂကုဆရာကြီး ကိုယ်တိုင် ရေးထားသော ဇာတ် လမ်းတိုလေး ဖြစ်သလို မှတ်သား စရာ ရှောင်ကြဉ်သင့်စရာ ပညာပေး ဖြစ်၍ မှတ်မိနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီးသည် ရန်ကုန်မှ မန္တလေးသို့ ရထားစီးပြီး ပြန်လာ သည်။ မန္တလေးသည် ခရီးလမ်းဆုံး မဟုတ်ပါ။ မန္တလေးမှ ဆက်သွားရဦး မည် ဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်မှ စီးလာစဉ် မျက်နှာချင်း ဆိုင်ခုံတွင် အရွယ်လတ်လတ် မိန်းကလေးနှစ်ဦး လိုက်ပါလာ

သည်။ ပဲခူးဘူတာရောက်လျှင် ရထားက ကြာကြာရပ်ပါသည်။ ခရီးသည်များလည်း ဘူတာထဲ ရောင်းသော လက်ဖက်ရည်၊ ကော် အအေး သောက်ကြသလို ခံပေး ဝယ်စားကြသည်။

ကြက်၊ ဝက်၊ အမဲ၊ ငါး စသည် ဖြင့်ရောင်းသော ထမင်းထုပ် စား ကြသည်။ ဆရာကြီးက လူ ဘူတာများတွင် ရောင်းသည်တို့ မစားလို၍ ညနေစာ ထမင်းလျှင် အဖြစ် ကော်ဖီဖျော်ထည့်ခဲ့သည့် ဘိန်းမုန့်များ ဝယ်လာခဲ့သလို အိမ်ရှင်က လုပ်ပေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေစဉ် မိန်းမများမှာ ဘာမှ မဝယ်ဘဲ ခုန်း သည်။ ရထားထွက်ရန် ဥဩ တော့မှ ထမင်းထုပ်သည် ထမင်းနှစ်ထုပ် ဝယ်သည်။ ကျသင့် ငွေပေးရန်အတွက် ပိုက်ဆံအိတ်မှာ ဟိုရှားဒီရာ လုပ်နေသည်။

ရထားဘီးလိုခုံစပြုတော့ ကျသင့် ငွေအတိုင်း မပေးဘဲ အရွက်ကြီး ဖြစ်နေ၍ဟု အကြောင်းပြသည်။ ကျသင့်ငွေထက် လျှော့ပလက်ဖောင်းစကြိုပေါ်သို့ ချပ်စပ် လိုက်ရာ ထမင်းထုပ်သည် ကလေး မလေးက ဘာပြောသည်ကို မကြား ရသော်လည်း မကျေနပ်ဖြင့် မျက် ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။

ရထားထွက်ပြီး တစ်ခါ လောက် ကြာတော့ မိန်းမလတ် တစ်ဦးက ထမင်းထုပ်ကို စားရန် လိုက်ပါသည်။ ထိုမိန်းမလတ်

ကတော့ ဘာမှ မသိပါ။ ဆရာကြီး သည်က ဆံပင်ချည်ထွေးကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ထိုမိန်းမလတ်က တစ်လုတ် လိုက်ပြီး သူ့အဖော်ကိုလည်း ချန်ခဲ့၍ စား၍ကောင်းကြောင်း ပြောပါသည်။

မနက်ထပ်တစ်လုတ် စားမည်ပြု လို ဆရာကြီးက...

'နှင်လက်ထဲက ထမ်းကို ဖစား၊ လွှဲဖန်လိုက်တော့'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုမိန်းမလတ် မှာ ခုန်းလုံးက အံ့အားသင့်သွားပြီး ခုန်းဆဲ မိန်းမလတ်က စိတ်တို ကုန်ပျက်နာ ဖြစ်သွားသည်။ အနီး မရောက်လျှင်လည်း အာရုံစိုက် ကြသည်။

'ထမင်းက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ' ဟု မေးပါသည်။ ဆရာကြီးက...

'မုန့်စားနေတာဟာ ထမင်း မဟုတ်ဘူး'

ဟု ပြန်ပြောရာ ထိုမိန်းမလတ် မှာ ခုန်းရော၊ ဘေးနားက လူတွေပါ မျက်ကြီးက ဘယ်လိုပါလိမ့်ဟု မေးမိကြပေလိမ့်မည်။

ဆရာကြီးက ထိုထမင်းကို ဆုပ် ကိုင်ပြလိုက်ရာ ဆံပင်ခြည်ထွေးများ ဖြစ်လာပါသည်။ အနီးအနားမှ မှားလုံးကလည်း 'ဟင်ခနဲ ဟဲခနဲ' ဖြစ်သွားကြပါသည်။

ထိုနောက် ဆရာကြီးက ပြောပြ သည်မှာ...

'နှင် ရထားထွက်ခါနီးမှ ဝယ်ပြီး ကျသင့် ထွက်လဲ အကြံပေးလို့ ယူညာနဲ့ အပင်း ထည့်လိုက်တာ၊ နှင်တို့က ထမင်းလုပ်

ပြန်နေပေမယ့် ဝိုက်ကိုင်မှုမှာ ဆံပင်ဖြင့် တွေ့ ပြင်နေရတယ်။ နှင်လက်ထဲက ထမ်းရှေး၊ ဖစားရှေး တဲ့ ထမ်းထုပ်ရှေး လွှဲဖန်လိုက်ကြ' ဟု ရှင်းပြပါသည်။ အားလုံး ကလည်း သဘောပေါက်သွားကြ ပါသည်။

'နှင်စားစိတ် ထမ်းလုတ်မှာ ပါလျှာတဲ့ ဆံပင်ဖြင့်တွေ ပြန်ထွက်လာအောင် ဒီဆေးသောက်'

ဟု ဆရာကြီးက အန်ဆေးပေးပြီး အန်ခိုင်းလိုက်ရပါသည်။ အန်ကျ လာသည်မှာ ထမင်းစေ့များမဟုတ်၊ ဆံပင်မျှင်များ ဖြစ်နေပါသည်။

ထို့နောက် ပညာသည်၏ အတတ်များ ကုန်အောင်နှင့် ဆံပင် မျှင်များ ကျန်နေသေးလျှင်လည်း ဘာမှမဖြစ်အောင် မန်းမှုတ်ပြီး အထက်ဆေးတော်များကို တိုက် ကျွေးလိုက်ရပါသည်။ ထိုမိန်းမလတ် နှစ်ဦးကိုလည်း 'သနားကြပြီး အနီး အနားမှ ခရီးသည်များက ပါလာကြ သော မုန့်များကို ကျွေးကြပါသည်။ ဆရာကြီးက ရေးပြထားသည်မှာ

ထိုသို့ မပြုလုပ်အပ်ကြောင်းနှင့် သတိပြု ဆင်ခြင်စရာ ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူက ပြောပြီးနောက် ဦးသာ ထွေးကလည်း အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြနိုင်ပါသည်။

* * *

'ကျွန်တော်တို့ ပေကုန်းရွာမှာ တံငါသည် ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်။ "ငထွေ"နဲ့ "ငပွေ"လို့ပဲ ခေါ်ကြပါစို့။ သူတို့ နာမည်ရင်းတွေ ပြောလို့မကောင်းဘူး။

ငထွေက အခုဆိုရင် အသက် (၇၀)လောက်ရှိပြီ။ ငထွေဆိုတဲ့ အတိုင်း အမြဲတမ်း အရက်သောက် မူးနေတာ။ ဘယ်သူ့ကိုမှတော့ ရန် မလုပ်ဘူး။ အခုတော့ ဦးပဉ္စင်းဝတ်နဲ့ ကသာမြို့နယ်ထဲက ဘုန်းကြီး ကျောင်းမှာ ရှိတယ်။

ငပွေကတော့ မိန်းကလေးမြင်ရင် စချင် နောက်ချင်တယ်။ မြာပွေချင် တယ်ပေါ့။ ခုတော့ သူ့လဲ သူ့အစ်ကို အရွယ် ရောက်ပါပြီ။ သားကြီးသမီး ကြီးတွေနဲ့ ဖြစ်နေပြီ။ ဘယ်ရွာမှာ နေသလဲတော့ တပ်အပ် မပြော တတ်ဘူး။

သူတို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို လှေတစ်စီးစီနဲ့ ဧရာဝတီ မြစ်ရိုးတစ်လျှောက် ခုန်ချည်ဆန်ချည် ငါးဖမ်းကြတယ်။ ငါးဖမ်းတာတွေ အမျိုးမျိုးရှိကြတယ်။ သူတို့က ကသာမြို့ရဲ့ ဖဆက် (၇)မိုင်/(၈)မိုင်လောက် ဝေးတဲ့ မိုးတာ၊ ရွှေငါးငါး၊ ချောင်းစာအထိ လှေနဲ့ ချန်ဘက်ကြပြီး ပိုက်ဖျား ချကြတာ။

အဲဒီခေတ်က စက်တပ်လေ့တို့ ပဲ့ထောင်တို့ မရှိသေးဘူး။ ကိုယ့်အား ကိုယ်ကိုးပြီး ကိုယ့်ဘာသာ ဝါးလုံး ထိုးနဲ့ ထိုးဆန်ပြီး သွားကြရတာ။ ကသာမြို့က နေ့လယ်(၁)နာရီ (၂) နာရီလောက် ဆန်သွားရင် ညနေ (၅)နာရီ (၆)နာရီလောက် ရောက် ပြီဆိုတော့ ခဏနားပြီး မိုးချုပ်စမှာ ပိုက်တွေမှာ ဘူးတောင်ခွဲတွေ တပ် ထားပြီး မြစ်ထဲ မျှောချကြရတာ။

အဲဒီတုန်းက ခုလို ပလတ်စတစ် ဘောလုံး၊ ဘူးခွံ မပေါ်သေးဘူး။ ဘူးသီးအခွံကို အသုံးပြုကြရတာ။ မျှောပိုက်တွေကို ထိန်းရင်း ရေစီး အတိုင်း ခိုပြီး စုန်လာခဲ့ရင် ကသာကို မနက်ချေးအိမ် ရောက်တယ်။

ပိုက်ထဲတိုးတဲ့ ငါးတွေကို ဖြုတ် လိုက်၊ ပိုက်ကို ရေထဲ ပြန်ချလိုက် လုပ်ပြီး တစ်ညလုံး မအိပ်ကြဘူး။

ကသာရောက်လို့ မနက်ချေး ဒါမှ မဟုတ် သွင်းနေကျ ငါးပွဲစား၊ ငါးဆိုင် မှာ ရောင်းပြီးလို့ ငါးသေးသေးတွေ တော့ အိမ်စားဖို့ယူ၊ တစ်ခါတလေ စားစရာ ငါးတောင် မရဘူး။ ကသာ ရောက်ပြီးတော့ တစ်နေ့လုံးအိပ်၊ နောက်တစ်နေ့မှ ပြန်ထွက် တစ်ရက် ခြားပေါ့။

တစ်နေ့မှာတော့ ကောက်ကွေ့ ချောင်းထဲဝင် အုတ်ချိုရွာထဲသွား ည(၁၁)နာရီ (၁၂)နာရီလောက်မှာမှ ချောင်းတစ်လျှောက် ပိုက်မျှောချကြ တယ်။

အုတ်ချိုရွာက လွန်ပြီးလဲ မသွား ရဲကြဘူး။ ဒါတောင် အရဲစွန့်ပြီး တိတ်တိတ်ကလေး ဆန်တက်သွား ၂၃၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြတာ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့... သောင်းကျန်းသူနဲ့ တွေ့မှာ ကြောက် ရလို့ တွေ့လို့ကတော့ မချောင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် မြို့လှမြို့သာထိ မရောက်ဘဲ အုတ်ချိုရွာလောက်ဆို တော်သေးတယ်။ ဒါတောင် တစ်ခါ တစ်ရံ ချောင်းဝရွာအထိ သောင်း ကျန်းသူတွေ လာရောက်တတ်သေး တယ်။

ကောက်ကွေ့ချောင်း ဆိုတဲ့ အတိုင်း ကောက်ကောက်ကွေ့ကွေ့ သွားရတာ။ အသွားအလာ နည်းလို့ လဲ ငါးတွေက ပေါ့မူပေါ့။ ချောင်းဝ ရွာဆိုတာ ကသာမြို့နယ်အဆုံး၊ ကောက်ကွေ့ချောင်းနဲ့ ရောထပ်မြစ် ဆုံရာမှာ ရှိတာမို့ ချောင်းဝလို့ ခေါ် တာ။

ချောင်းဝရွာရဲ့ ချောင်းတစ်ဖက် ကမ်းက ရွှေကျမြို့နယ်က ကချင် ပြည်နယ်ထဲ ရောက်သွားပြီ ကောက် ကွေ့ချောင်းတစ်လျှောက် စုန်လာဆဲ မှာ တက်နဲ့ ရေယက်သံတောင် မကြားရအောင် ချောင်းရေအတိုင်း မျှောချရတာ။ ချောင်းက ဟိုကွေ့ ဒီကွေ့နဲ့ ချောင်းနံဘေးက ချုံတွေနဲ့ တိုက်ရင်လဲ ချုံကို ဖယ်ရ၊ ပိုက်နဲ့ ချုံနဲ့ငြိရင်လဲ အသံမကြားအောင် ဖြုတ်ရမို့ ခရီးက မတွင်ဘူး။

မနက်မိုးလင်းခါနီး (၅) လောက် ချောင်းဝရွာကို မျှော တော့ မနားတော့ဘဲ ဆက်ပြီး မျှော လာခဲ့တယ်။ ချောင်းထဲမှာတော့ မြစ် ကြီးကြီးအကောင်တွေ တော်တော် ရတယ်။

ချောင်းဝရွာကနေ ကသာ မြန်မြန်ရောက်အောင် လျှောက် လာခဲ့ကြတယ်။ ကသာကို မျှော တွင်းကလဲ ယားလို့ ချောင်းဆိုး တစ်မနက်လုံး ဘာမှ မစားရဘဲ တာရယ်၊ လှေလှော်ပြီး စုန်ဖို့ ရယ်ကြောင့် ဗိုက်က ဆာပျော့ ကပါပဲ။ မုန့်တီလာစရာ မိန်းကလေး(၂)ယောက်နဲ့

ညီအစ်မလို့ ပြောတယ်။ ကသာ ဆိပ်ကမ်းရောက်တာ အတူတူ ဖြစ်နေတော့ မုန့်တီစားကြတာ မှာ

အဲဒီမှာပဲ သိတဲ့အတိုင်း မျှော မိန်းကလေးတွေရင် စ၊ ချင်တင် တော့ စမှာပေါ့။ စ၊ တာက သား၊ မယားပြော ပြောမှာကို။ ငမေ့လဲ သူညီနဲ့ဆိုတော့ သူလဲ မျှော မှာပဲ။

စားပြီးပြန်တော့ “ငါ့မရေမာ သေးလို့ ရောင်းပြီးမှ ပေးရင် မမျှ လား၊ နောက်လဲ ကြုံကြုံပျံ့ ကြုံအောင်လဲ နင်တို့ရွာကို လာ အောင်လာမယ်” စသဖြင့်ပေါ့။ ချင်အောင်လဲ ပြောသေးတယ်။

ပိုက်ဆံလဲ မပေးဘူး။ ဒါနဲ့ ပြော ပိုင်းက ငါးခိုင်ဆီမှာ ပါလာတဲ့ တွေ ရောင်းကြတယ်။ ဟိုလွန်

လေးဆယ်လောက်က မြဝတီ မြစ်နဲ့ အောင်သပြေလမ်းထောင့် “ရွှေထိုက်” လက်ဖက်ရည်ဆိုင် က မှတ်မိသေးလား... အဲဒီ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လက်ဖက် ရည်သောက်ကြတယ်။

အဲဒီမှာ ပညာက ပြပြီး လည် မျောင်းက ယားသလိုဖြစ်လာတယ်။ မပြင်က ယားလို့ ကုတ်ရသလို...

တွင်းကလဲ ယားလို့ ချောင်းဆိုး မှတ်သလို ဖြစ်လာတယ်။ ချောင်းဆိုး မှတ်တဲ့အခါ ကြက်မြည်သံလို ကြက်တွန်သံလို ထွက်လာတယ်။

လက်ဖက်ရည် သောက်နေကြတဲ့ မျှောတွေကလဲ တအံ့တဩ ကြည့်နေ ကြတာပေါ့။ ဒါနဲ့ ဆိုင်ထဲက ထွက် ကာပြန်တော့လဲ ဘာမှ မဖြစ်သလို မျှောရောက်ပြီးတော့လဲ ပုံမှန်အတိုင်း ပါ ဖိတော့ကလဲ ဘာမှ မသိကြ သေးဘူး။

သူတို့အောက်က အိမ်သားတွေ ကလဲ ဘာမှမဖြစ်သလိုပဲပေါ့။ ဒါပေ မယ့် အိမ်မှာ လူစုံလာရင် လည် မျောင်းက ယားပြီး ကြက်တွန်သံ လိုလို ဖြစ်လာပြန်တယ်။

နောက်တော့ မိဘတွေက သိ သွားတယ်။ အကြမ်းဆရာနဲ့ ကု တယ်။ မရဘူး။ နောက်တော့ မထက်ဖိုထီးဆရာနဲ့ ကုမှ ပျောက် သွားတယ်။

သူတို့ ညီအစ်ကိုလဲ နောက်ကို ကသာအထက်ပိုင်းကို ငါးဖမ်းမသွား ရဲတော့ဘူး။ တံငါလုပ်ငန်း မလုပ် တော့ဘဲ ကသာအရှေ့မှာရှိတဲ့ ရှမ်း ကျွန်းမှာ ရာသီပေါ်သီးနဲ့ စိုက်ရောင်း

ကြတယ်။ ငထွေလဲ ဘယ်လို အကျွတ်တရား ရတယ် မသိဘူး။ ဦးပဉ္စင်းဝတ်သွား ခုထိ လူမထွက်တော့ဘူး။ ငဖေ ကတော့ မိန်းမရပြီး ဘယ်မှာ ရှိတယ် မသိဘူး။

အဲဒီ အကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ ရှမ်းကျွန်းမှာ အခင်စိုက်ကြရင်း တရင်းတနီး ဖြစ်လာလို့ ငထွေ ကိုယ်တိုင် ပြောပြလို့ သိခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့် ပေါ့ပေါ့တန်တန် မပြော ကြဖို့ သတိထားရမယ်။

အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတွေ ဆိုတာ ဒီစုန်းပညာ မတတ်ဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူး။ တချို့ ကြားဖူးတာ သူတို့ကို စော်ကားရင် ပြန်လုပ်နိုင်ဖို့ ကလဲစားချေဖို့လောက်တော့ ရွာမှာ ရှိတဲ့ စုန်းမဆီမှာ သင်ကြတယ်လို့ သိရတယ်။

အိမ်လာလည်ပြီး ရည်းစား စကားပြောတဲ့ လူပျိုလှည့်တဲ့ လူတွေကို သူတို့ မကျေနပ်ရင် ထိုင်နေတဲ့ ဖျာနဲ့ ခွာမရအောင် ဖျာကပ် လုပ်တတ်ကြတယ်။

ခုတော့လဲ ဒီပညာတွေ ရှိနေသေး ပေမယ့် မလုပ်ကြတော့ပါဘူး။ စုန်း ပညာ တတ်တယ်ဆိုရင် ဒီခေတ်မှာ အပေါင်းအသင်း မလုပ်ကြသလို

သူတို့ကိုယ်တိုင်လဲ ရှက်လာကြပြီ။ ဒါပေမယ့် နာနာကြည့်ကြည့် ခံရရင် ပြန်လုပ်တတ်တာလေးတွေ တော့ ရှိနေသေးတာပဲ။

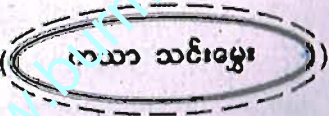
အလုပ်ခံ၊ အပြုစားခံရတဲ့သူ ကလဲ ကိုယ်တွင်းက တစ်ခုခုဖြစ်လာ ရင် ဆေးကုကိုပဲ သွားကြတာ၊ ဆေးရုံ က ဘယ်လိုကုလို့မှ မပျောက်ဘူး။ ပျောက်သလိုဖြစ်ပြီး ဆေးရုံက ဆင်း လာ အိမ်ရောက်တော့ ပြန်ဖြစ်ပြန်။ တချို့ဆို သေသွားတဲ့အထိ အပြုစား ခံရမှန်း မသိကြဘူး။

ကုမရတော့လဲ ရောဂါဝေဒနာလို ပဲ ထင်ကြတာကိုး။ တချို့ကျတော့ လဲ သိပြီး ပယောဂကုနိုင်တဲ့ ဆရာနဲ့ ကုလို့ ပြန်ပျောက်သွားတာတွေလဲ ရှိတာပဲ။ ဒါကြောင့် တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ဆက်ဆံရတဲ့အခါ အပြောအဆို အပြုအမူ ဆင်ခြင်ကြဖို့ အရေးကြီး တယ်။

စိတ်လိုက်ဟန်ပါ မဆက်ဆံဘဲ မေတ္တာ ရှေ့ဆက်ဆံကြပါလို့ ပြောရင်တယ် ဟု ဦးသာထွေးက အဆုံးသတ် လိုက်ပါသည်။

‘ဟုတ်တာပေါ့။ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး တွေ့ဆုံကြတဲ့အခါ ရင်းနှီးသည့်ဖြစ် စေ၊ မရင်းနှီးသည့်ဖြစ်စေ သတိရေ ထား ပြောကြတာ ကောင်းပါတယ်’ ဟု စာရေးသူကလည်း ထောက်ခံလိုက်ပါသည်။

ကောင်းမှုတစ်ခု နေ့ည ပြုနိုင်ကြ ပါစေ။

စာရေးသူ ဗြိတိမြို့ရှိ ငါးဖမ်း ကုမ္ပဏီတစ်ခုတွင် ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်နေသည်မှာ (၁၀)နှစ် ကျော်လာပါပြီ။

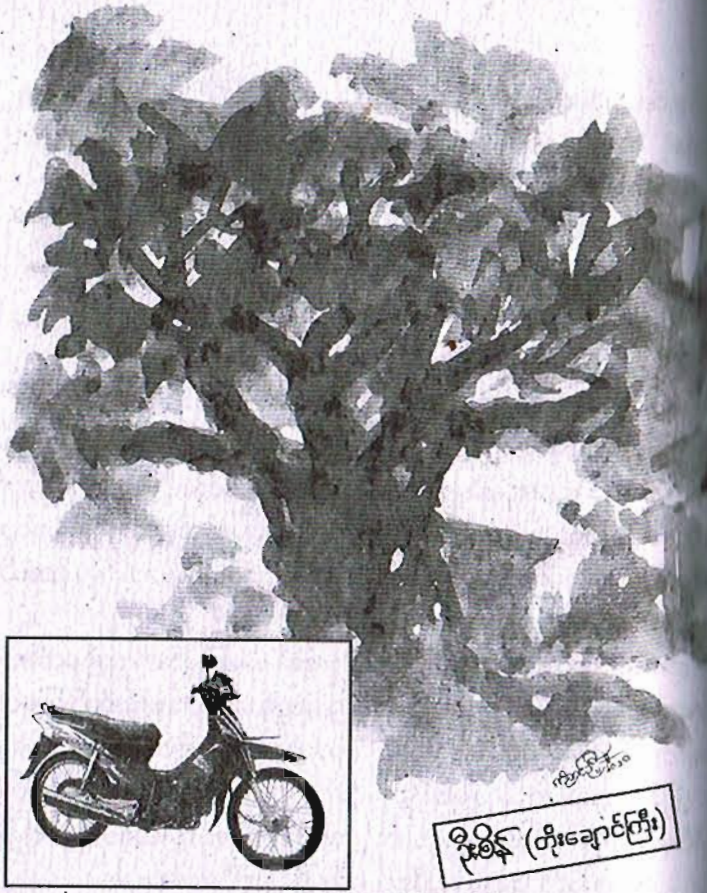
မိသားစုနဲ့ခွဲပြီး တစ်ဦးတည်း လာရောက် လုပ်ကိုင်နေရတာ၊ တာဝန် ထမ်းဆောင်ရတာက ရေလယ်ဆီဗောတာဝန်ခံ၊ နေထိုင်ရတာက ဗြိတိမြစ်ဝ ဆီဗောပေါ်မှာ မိုးဒဏ်၊ လေဒဏ်၊ နေဒဏ် တွေကို အမြဲခံနေရတယ်။

အသက်ကလဲ (၆၆)နှစ် ကျော်ပြီ၊ ဒီတော့ ကျန်းမာရေးတွက်လဲ အမြဲ သတိထားနေတယ်။ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းသွားရင် မည်သူမျှ ပြုစုပေး မည်သူမရှိဘူး။ ဗြိတိမြို့မှာ ဆွေမျိုး သားချင်းလဲ မရှိဘူး။ အသိမိတ်ဆွေ လဲ မရှိဘူး။

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေ ဆိုတာလဲ အားကိုးလို့ မရဘူး။ ဒီတော့ အလုပ် က နားဖို့ သူဌေးထံ တင်ပြရတော့ တယ်။

သူဌေးက လုံးဝ ထွက်ခွင့်မပြုဘူး။ အကြောင်းက စာရေးသူ တာဝန်ယူ ထားတဲ့ ဆီဗောဆိုတာ တစ်လ တစ်လ ဒီဇယ်ဆီ လီတာပေါင်း သိန်း(၃၀)ကျော် လက်ခံထားရပြီး ငါးဖမ်းစက်လှေတွေကို တစ်ဆင့် ပြန်လည် ထုတ်ပေးနေရတယ်။

လီတာလဲ မှန်တယ်။ စက်လှေ တွေနဲ့လဲ ပြဿနာမရှိ။ တစ်လလျှင် လီတာပေါင်း(၁၂၀၀၀)၊ ပေပါ(၅၀) ခန့် အပိုထွက်နေတော့ ကုမ္ပဏီအဖို့ အခြားစင်ငွေအဖြစ် တစ်လကျပ် (၇၅)သိန်းမှ သိန်း(၁၀၀)ကျော်

ဒီမိုနို (တိုးချောင်ကြီး)

ညောင်ပင်ကြီးနတ်

အတ္ထုပ္ပတ္တိပေးတယ်

ရနေတော့ ဘယ်ထွက်ခွင့်ပြုမှာလဲ။ စာရေးသူကို လူယုံတစ်ဦးအနေနဲ့ မျက်နှာလှူထားတာ။

ကမ်းပေါ်မှာ ကြာကြာနေတာ ညအိပ်တာ လုံးဝ ခွင့်မပြုဘူး။ (၁၀) နှစ်ကျော်ကာလအတွင်း ကမ်းက ကုမ္ပဏီရုံးပေါ်မှာ (၃)ညပဲ အိပ်ဖူးခဲ့ တယ်။

ပဲခူး ခေတ္တ ပြန်မှာမို့ နံနက်ပိုင်း လေယာဉ်ကြောင့် ခွင့်ပြုတာ။ ညနေ လေယာဉ်ဆိုရင် နေခင်းမှ ဆီဗော

က တက်ခွင့်ပြုတယ်။

ဒီတော့ သူဌေးက ပြန်လှူ ကူညီတဲ့အနေနဲ့ စာရေးသူ မိသားစု ကို ဗြိတိသို့ ပြောင်းလာဖို့ အကြံပေး တယ်။ မိသားစု နေထိုင်စားသောက် ရေး၊ အလုပ်အကိုင်မရှိကလေး ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်သွင်းပေးမည်၊ တာဝန်ခံ ပြောကြားခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့် စာရေးသူလဲ ဝန်ထမ်း သမီး နှစ်ဦးအား ဗြိတိကို ပြောင်းလာ ဖို့ စီစဉ်ရတော့တယ်။ သမီးနှစ်ဦး

ကလဲ ဘွဲ့ရထားပေမယ့် အလုပ် မရှိသေးတော့ အားလုံး မောင်ပြေသွားတာပေါ့။

သမီးနှစ်ဦးလဲ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ် ရာထူးတွေရပြီး အေးဆေး တာဝန်ထမ်းဆောင်နေကြ တယ်။ နေဖို့ကတော့ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာ မရပေးအစုံ နံနက်/ည ထမင်းပါ မကျေပါတယ်။

တာဝန်နဲ့ နားရက်လေးမှာ ဗြိတိ သို့ ဈေးဝယ်ထွက်ဖို့ ဆိုင်ကယ် ကို ဝယ်ယူဖို့ သွားနေရတာကြောင့် ဝမ်းပူအတွက် ယိုးဒယား(ထိုင်း) မှာ Dreamအမျိုးအစား ဆိုင်ကယ် ဝယ်ယူပေးလိုက်တယ်။

(၃)လလောက် အကြာမှာတော့ ဝမ်းပူတွေလဲ ဝန်ထမ်းတွေနဲ့ ရင်းနှီး ကြပြီ။ အားတဲ့နေ့တွေမှာလဲ ဝမ်းပူဆိုင်ဆိုင်ကယ်နဲ့ သွားလာနိုင်ပြီ။

တစ်ရက်ညနေ (၂၂-၆-၂၀၀၉) မှာ လုပ်နားချိန်မှာ အပြင်သွားဖို့ ဆိုင်ကယ်ကို သွားယူလိုက်တော့ ဆိုင်ကယ် ပျောက်ဆုံးနေတာကို တွေ့လိုက်ကြတယ်။

ကုမ္ပဏီက ငါးဖမ်းစက်လှေတွေ ထိုင်မက ရေခဲစက်၊ ငါးမှုန့်စက်တွေ ပါ ထောင်ထားတာ။ ရပ်ဝေးက မြောက်လှုပ်ကိုင်နေတဲ့ လုပ်သား တွေအတွက် အရှည်(၁၅၀') x ကျယ်(၅၀') x အမြင့်(၇၀')ရှိတဲ့ (၂)ထပ်တိုက် ဝန်ထမ်းအိမ်ရာ ထောက်ပေးထားတာ ဝန်ထမ်း အိမ်ရာ မြေညီထပ်မှာ ဆိုင်ကယ်များ ထားဖို့နေရာ သတ်မှတ်ပေးထားကြ တယ်။ ပြင်ပ လူစိမ်းတွေလဲ ဝန်ထမ်း

အိမ်ရာထဲကို ခေတ်ရုံလူ မဝင်ရဲဘူး။ ဝင်းခြံစောင့်လဲ အမြဲထားပေးထား တယ်။

သမီးတို့က တစ်ခါတစ်ရံမှ အပြင် ထွက်တော့ ဆိုင်ကယ်ကိုလဲ ချောင် ထဲမှာ ထိုးထားတာ လွယ်လွယ် ကူကူ မမြင်နိုင်ဘူး။

ဒီလိုနဲ့ ခြံဝင်းစောင့်ကို မေးမြန်း တော့လဲ မသိကြောင်း၊ လူစိမ်းမဝင် ကြောင်း သိရလို့ သက်ဆိုင်ရာ ရဲစခန်းကို ဆိုင်ကယ်ပျောက်ဆုံး သွားကြောင်း တိုင်တန်းလိုက်ရ တယ်။

ဆိုင်ကယ်ရဲ့ ယာဉ်နံပါတ်၊ အင်ဂျင်စက်အမှတ်နဲ့ ဝယ်ယူစဉ်က ဆိုင်ကယ် အရောင်းအဝယ်စာချုပ် မိတ္တူတွေကိုပါ ရဲစခန်းမှာ တင်ပြ ပေးလိုက်တယ်။

(၂)ရက်လောက်အကြာထိ ဘာ သတင်းမှ မရရှိဘူး။ ဆီဗောမှ စာရေးသူရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဝန်ထမ်းများ (ဗြိတိမြို့သား)တွေလဲ လိုက်လံစုံစမ်းကြတယ်။

ဒီတော့ သမီးတို့နဲ့ လုပ်ဖော် ကိုင်ဖက်ဖြစ်သူ စာရေးမကြီး ဒေါ်သက်သက်က သမီးတို့ကို အောက်ပါအတိုင်း စုံစမ်း မေးမြန်း တယ်။

'ဟဲ့...ဟုန်းမလင်းတို့ နတ်တို့ ဆိုင်ကယ်

ဝယ်ပြီးတော့ ညောင်ပင်ကြီးနတ်ကွန်းမှာ သွားပြီး ဆိုင်ကယ်ကို ပြန် ကန်တော့ ခဲ့ကြသလား'

'ဘယ်က ညောင်ပင်ကြီးလဲ၊ သမီးတို့လဲ ဘာမှ မသိဘူးလေ။ နတ်ကွန်း ဘယ်နားမှာ ရှိတာလဲ မသိဘူး'

'အေး... တို့ ဗြိတိပြုဟက ဆိုင်ကယ်၊ ကားတွေယ်ရင် ညောင်ပင်ကြီးနတ်ကွန်း မှာ သွားပြီး ကန်တော့ကြရတယ်။ သင်္ဘော၊ စက်လှေတွေ ဝယ်ရင် ဖထေ ကွန်းထိက ရှမ်းကတိုင်းနားမှာ သွားပြီး ကန်တော့ကြရတယ်။

နတ်တို့က အမှ မပြောလဲလာကြတော့ ဘယ်လိုကြမလဲ ဒါက တို့ ဗြိတိက ထေလှထံဆံလေ။

ဒီတော့ ငါအကြံပေးမယ်။ နတ်တို့ ယုံကြည်ရင်တော့ လုပ်ပေါ့။ မယုံ ကြည်ရင်တော့ မလုပ်နဲ့ပေါ့။ ငါ ကူညီလုပ်ပေးမယ်'

'ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ' 'အန်း၊ ငှက်ပျော့၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ကုန်း ဆီဖီး၊ လက်ဖက်ဆွေးနဲ့ ပြုပြီး ကုန်းပင် ကြီးနတ်ကွန်းမှာ သွားစား သန့်လိုက် ယယ် ယုံကြည်ရင် ငါ့ ဝမ်းလုပ်ပေးမယ် ဘယ်နှယ်လဲ'

'သမီးကိုဆိုင်ကယ် ပြန်ရဖို့ အရေးကြီးတယ်။ သမီးတို့ ရန်ကုန်၊ ပဲခူးပြို့တွေမှာလဲ သက်ဆိုင်ရာ

နတ်ကွန်းတွေမှာ တချို့က လုပ်လေ့ ရှိတယ်။

ယုံကြည်ပါတယ်။ မနက်ဖြန် သွားကန်တော့ကြတာပေါ့ [ရန်ကုန် မှာက ထောက်ကြံ့ ခြေညောင်ပင် နတ်ကွန်း။ ပဲခူးမှာက ဝမ်းပြင်ဘိုးဘိုကြီးနတ်ကွန်း။ စကားချစ်]

နောက်နေ့တွင် ဒေါသက်သက်ဦး စီးပြီး ညောင်ပင်ကြီးနတ်ကွန်းတွင် သွားရောက် တောင်းပန်ပြီး ကန်တော့ကြပါတော့သည်။

(၅)ရက်မြောက်နေ့တွင် စာရေး သူ ဆီဟောသို့ ဖုန်းဝင်လာသည်။ ပျောက်ဆုံးသွားသော ဆိုင်ကယ်ကို တွေ့ရှိထားသည်။ သတင်းပေးသူ အား ငွေ(၃)သိန်း ကျေးဇူးပြုရမည် ဟု ဆိုင်ကယ်အရောင်းအဝယ် ပွဲစားမှ သတင်းပေးပါသည်။

သည်တော့ စာရေးသူကလည်း လက်ခံလိုက်ပါသည်။ ဆိုင်ကယ် တန်ဖိုးက (၁၆)သိန်း ပေးဝယ်ခဲ့ရ တာ လက်ဟောင်းပါ။

(၆)ရက်နေ့ နံနက်တွင် သတင်း ပေးသူနှင့် ဆက်သွယ်၍ ဆိုင်ကယ် ဝယ်ထားသူထံ သွားရောက်စုံစမ်း ရာ ဝယ်ယူသူမှ တစ်ဆင့် ပြန်ရောင်း ချလိုက်သဖြင့် ထပ်မံ ဝယ်ယူနောက် သို့ လိုက်လံစုံစမ်းရပါသည်။

သည်တော့မှ ထပ်မံ ဝယ်ယူသူ က ဤဆိုင်ကယ်မှာ ခိုးယူလာသော ဆိုင်ကယ်ဖြစ်နေကြောင်း သိရ သဖြင့် ရဲစခန်းတွင် လာရောက် အပ်နှံပါတော့သည်။

ဆိုင်ကယ် ဝယ်ထားသူမှာ အရောင်းအဝယ်သမား မဟုတ်ပါ။

၂၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝန်ထမ်းတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့ပါ၍ မူလ ဆိုင်ကယ်ခိုးသူအား ဆင့်ကဲ လိုက်လံစုံစမ်းရာ ကုမ္ပဏီမှ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်နေကြောင်း သိရှိ လိုက်၍ ရဲစခန်းတွင် ထိန်းသိမ်း လိုက်ပါတော့သည်။

ဝန်ထမ်းမှာ ဆိုင်ကယ်အား သော့တုလုပ်၍ ခိုးသွားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ဆိုင်ကယ်၏ ဘယ်ညာ နောက် ကြည့်မှန် ပစ္စည်းထည့်ဆွဲခြင်း၊ ယာဉ်နံပါတ်ပြားတွေကို ခိုးသူမှာ ပျောက်ဖျက်၍ ရောင်းထားပါသည်။ ခိုညာ၏ မိဘဆွေမျိုးများမှာ စီးပွားရေး အဆင့်တန်း ရှိပါသည်။ ခိုးသူသာလျှင် ဆေးစွဲနေခြင်း ကြောင့် အကျင့်ပျက်နေသူ ဖြစ်ပါ သည်။

စာရေးသူတို့အားလည်း ထိုသူ ၏ မိဘဆွေမျိုးများက ဝိုင်းဝန်း တောင်းဖန်ကြပါသည်။

စာရေးသူတို့ အဖို့ကလည်း ဆိုင်ကယ် ပြန်လည်ရရှိပြီး ဆုံးရှုံး ငွေများအတွက် ပေးလျော်ခြင်းများ ရရှိပါသဖြင့် ကျေအေးကာ အမှုကို ရုပ်သိမ်းပေးလိုက်ပါတော့သည်။

တံကယ်တော့ ဆိုင်ကယ် ပြန် လည်တွေ့ရှိအောင် ကူညီပေးသူမှာ ခြိတ်မြို့က ညောင်ပင်ကြီးနတ် ကူညီခြင်းကြောင့် ပြန်လည်ရရှိ ကြောင်း ယုံကြည်လိုက်ပါတော့ သည်။

[စာရေးသူတို့ ဖြစ်ရပ်မှန်ပါ။]

ဦးစိန်(တိုးချောင်ကြီး)

စာရေးသူထံ...

ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၁၀ (ပထမထပ်)
၂၉-လမ်း (အထက်)
ပန်းဘဲတန်းစာတိုက်၊
ရန်ကုန်မြို့၊
ပုန်း-

၀၉-၇၇၆၃၄၉၇၈၅

၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂၀

ကားပေါ်သန် (မအူပင်)

ပရလောကသူတစ်ဦး၏

မှောင်ကြိုးညွတ်ကွင်း

သက်ဆင်းလေသူ

"အောင်ဟိတ်" ကျေးရွာ၊ မအူပင်မြို့နှင့် (၃)မိုင် (၂)ဖာလုံ အကွာရှိ ရေလဲ-ရွှေတောင်မော် ကားလမ်းမကြီးဘေးတွင် ထည်ရှိ သော ရွာကြီး ဖြစ်ပေသည်။ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီးမှာ ကျောင်းရမ်းဆက်ဖြစ်ပြီး ဇာတိမှာ မအူပင်မြို့နယ်၊ နန်းကံကျေးရွာမှ

ဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်က (၂၀၀၃)ခုနှစ် က သက်တော် (၇၅)နှစ် ဘွဲ့တော် "ဘဒ္ဒန္တစန္ဒြ" ဖြစ်သည်။ စာပေပရိယတ္တိ ကျွမ်းကျင်နှစ်စပ် သော ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်လေ သည်။ ကျောင်းမှာ ရွာနှင့် အတန် ဝယ် အလမ်းဝေးပြီး ရွာအစွန်တွင် တည်ရှိလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်တို့ဖြင့် ထင်ရှားခြင်း၊ ဝိဖာလမ်း ပေါက် မြောက်အောင်မြင်ခြင်း၊ ထွက်ရပ် သိဒ္ဓိပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများနှင့် သာသနာပြုကိစ္စ၊ ထွက်လမ်း ထွက်စခန်း ကိစ္စရပ်များအား ပြုပြင် ဆောင်ရွက်ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း၊ (၇)ရက်သားသမီးသား ကယ်တင် ပေးခြင်းဟူသော ဝိသေသများ ကြောင့် "အောင်ဟိတ်ဆရာတော်" ဟု နယ်ကပ်လွှား ကျော်ကြားလေ သော ဆရာတော်ကြီးသည် ၂၀၀၈

သည်။ ဆရာတော် အညာခရီးကြွသည့် အချိန်၌ ပွင်းပျို "ရှင်သုဇာတ" နှင့် ကိုရင်ကြီး (၂)ပါး၊ ကိုရင်ငယ် (၃)ပါး၊ ကျောင်းသား (၂)ယောက်သာလျှင် ကျောင်း၌ ကျန်ရှိလေသည်။

တပို့တွဲလ၏ အပူရှိန် လွန်ကဲမှုကြောင့် ကျောင်းပေါ်တွင် "ရှင်သုဇာတ" စာမကျက်နိုင်၍ ကျောင်း၏ တောင်ဘက်ရှိ လူသူကင်းရှင်းရာ သင်္ချိုင်းဘက်သို့ ရှေးရှု၍ ထွက်ခဲ့လေသည်။

သင်္ချိုင်းအဝင်ထိပ်ရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးမှာ အရိပ်ကောင်း၍ နေပြောက်ပင်မထိုးသဖြင့် အမြစ်ကြီးများပေါ်တွင် စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ ထိုင်ရင်း စာကျက်မှတ်လေတော့သည်။

ည(၇)နာရီ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးသည်နှင့် နေလယ်မှ ကျက်မှတ်ခဲ့သော စာများအား အာဂုံပြန်သည်။ အထစ်အငေါ့ မရှိ အမေအလျော့မရှိဘဲ ထူးခြားစွာ ပြန်ဆိုနိုင်ခဲ့သည်။ "ရှင်သုဇာတ"၏ စိတ်ထဲတွင် အပျော်ကြီး ပျော်နေမိခဲ့လေသည်။

နောင်ရက်များတွင်လည်း ယင်းနေရာသို့ပင် သွားရောက်၍ စာကျက်မှတ်မှု ပြုလေသည်။ အာဂုံပြန်သည့်အခါတိုင်း ယခင်နည်းတူ စာများရနေသည်။ (၇)ရက်မြောက်နေ့တွင် ကျက်မှတ်ရန်ရှိသော စာများအားလုံး အာဂုံဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပေသည်။

စာကျက်ရန် မရှိသော်လည်း "ရှင်သုဇာတ" မှာ ညနေတိုင်း သင်္ချိုင်းထိပ်ရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီး၌ ထိုင်

နေလေ့ရှိသည်။

ကိုရင်ကြီးများ၏ ပြောဆို အသံပေးမှုကြောင့် ရွာထဲရှိ လူကြီးများမှ "အရှင်သုဇာတ" အား...

'မောင်ပွင်း ညနေအောင်ရင် သင်္ချိုင်းကို သွားနေတာ မသင့်တော်ဘူး ဆရာတော် ပြန်ကြွလာရင် တိုက်ရလိမ့်ပဲဟေ့ ယသွားပါနဲ့'

ထိုနေ့မှစ၍ "ရှင်သုဇာတ" သင်္ချိုင်းသို့ မသွားဖြစ်တော့။ (၃)ရက်ခန့်အတွင်း "ရှင်သုဇာတ" ၏ မျက်လုံးများ ရောင်လာပြီး မျက်လုံးအိမ်အတွင်း သွေးများ လွှမ်းလျက် ရှိနေလေတော့သည်။

ရပ်ရွာလူကြီးများမှ ဆရာဝန်ပင်၍ ဆေးထိုးပေးသည်။ သို့သော် ဝေဒနာကား မသက်သာ။

ည(၁၂)နာရီကျော် လောက်တွင် အိပ်ရာထက်၌ လူးလိမ့်ရင်း သင်္ချိုင်းဘက်မှ ခွေးအများ၏ ဆွဲဆွဲငင်ငင် အူသံများအား စိတ်ချောက်ချားဖွယ်ရာ ကြားနေရသည်။ လေတိုက်သံ

များမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း ပြင်းထန်လာသည်ဟု ထင်ရလေသည်။

ကျောင်းဝန်းအတွင်းရှိ မျက်လုံးနှင့် အခြားအပင်ကြီးများ "တက္ကသိုလ်" နှင့် ကိုင်းချင်း ပွတ်ပွတ်သံများ၊ "တဂ္ဂုတ်ဂ္ဂုတ်" နှင့် ကိုင်းကျိုးကျသံများအပြင် သွေးများ ရုံ၏ လန်နေသော အမှိုးသွပ်ရုံ "တပြောင်းပြောင်း" ထိရိုက်သံများအား "ရှင်သုဇာတ" ကြားရသည်။

မိမိအနီးတွင် အရိပ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုအား တွေ့လိုက်ရသည်။ ပေါ်မှဆင်း၍ သေချာစွာ ကြည့်လိုရာ ချောမောလှပသည့် မိန်းမတစ်ဦး။ အနီရောင်ဝတ်စုံ ဆင်ထားပြီး ဆံပင်ဖားလျားချလျက် ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

မိန်းမပျိုမှ လျှောက်ထားသည်။ 'ကိုယ်တော်ပျက်စိတ်ဒဏ်ပျောက်ရင် ကုပေးပါဟေ့။ တပည့်တော်များ လိုက်ခဲ့ပါ'။

"ရှင်သုဇာတ" မှာ မေးရာ ပျောက်ချင်သည့် စိတ်တော်မူမဝေခွဲတော့ဘဲ မိန်းမပျို၏နောက်လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။ ကျောင်းတံခါးမကြီးမှာ ပိတ်ထားပါလျက် အလိုအလျောက် ဖွင့်လျက်သွား ရှိနေလေသည်။ ကျောင်းဝင်းထဲတွင် လေပြင်းတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ကျိုးပဲ့ပြတ်ကျနေသော သစ်ကိုးသစ်ခက်များနှင့် ရွပ်ပွလျက်။

ကျောင်းဝန်းအပြင် ကမ်းရိုးတန်းအနီး သွားရာမှ နှစ်ဆောင်ပြိုင် ခြေမည်ကြီးအတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။ ယင်းအိမ်ကြီးအား မြင်က ဤနေရာတွင် မတွေ့ရနိုင်ပါ။

အိမ်၏အလယ်ပတ်တွင် စားပွဲတစ်လုံးနှင့် ထိုင်ခုံများ ရှိလေသည်။ "ရှင်သုဇာတ" အား ခုံတွင် ထိုင်စေလျက် သူမမှာ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်သွားလေသည်။

ပြန်ထွက်လာပြီး ကိုင်လာသော လက်ပန်းကြိုးအား စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။ လက်ပန်းထဲ၌ သွေးတစ်ခဲ ရှိနေသော အမဲသားတို့ကြီးအား လက်ညှိုးထိုးပြရင်း...

'အသံသားကို စားနပ် နှင့်ပျက်စိ ကုပေးပါဟေ့'

"ရှင်သုဇာတ" ၏နှုတ်မှ စကားသံ ပျက်ပေါ်လာခြင်းမရှိ၊ မိန်းမပျိုမှ...

'အမဲ မစားချင်နေ၊ ငါနဲ့အတူ အိပ်မယ်ဆိုရင် ကုပေးမယ်'

ဟု ထပ်မံပြောဆိုလေသည်။ ထိုအခါ "ရှင်သုဇာတ" မှ...

'ငါဝေဒနာ ပျောက်မယ်ဆိုရင် အိပ်မယ်'

(၂)ဦးသား အိပ်ခန်းအတွင်းရှိ ပုတင်းကြီးပေါ်တွင် အတူယှဉ်၍ အိပ်လိုက်ကြလေသည်။ "ရှင်သုဇာတ" မျက်ခနဲ လန့်နိုးသွားသည်။

ကြည့်လိုက်တော့ ခုတင်ဘေးတွင် သက်နှီးနှိုင်းရဲရဲလေးနှင့် အသက်(၇)နှစ်သားအရွယ်ရှိ ကိုရင်ငယ်လေး တစ်ယောက် လက်ထဲတွင် ကြိမ်လုံးကို ဝှက်...

'ခုံထိ ပြန်သွားတုန်း၊ ဒီမှာ ကြာကြာ နေရင် ယင်းသေရလိမ့်ပဲဟေ့'

ကိုရင်ငယ် ပြောကြားလိုက်သည့် စကားကြောင့် "ရှင်သုဇာတ" စိတ်တိုသွားလေသည်။

'ယင်းလို ကိုရင်က ဝိုက် မရှိပေ ပြောတာ အပြစ်မကြောက်ဘူးဟေ့' ထိုအခါ ကိုရင်လေးမှ...

'ဒါတွေ အသာထား ဆရာတော်ပျက်နာကြောင့် ယင်းကို လာကယ်တာ။ ဝိဇ္ဇာတွေ ထဲမှာ ရှင်သုဇာတဆိုတာ ယင်း ကြားဖူးသလား'

"ရှင်သုဇာတ" ၏ စိတ်ထဲတွင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ကြွရောက်လာသည်ဟု သဘောပေါက်မိသည်နှင့်...

'ဒီလိုပဲ ကျုပ်နောက် လိုက်ယူနိုင်အောင် တားယပ်ပြီး'

ကိုရင်ငယ်က ထပ်မံ၍...

'အခု မင်းနဲ့ အိပ်နေတဲ့ မိန်းမကို သိသလား၊ မှတ်ထား... အဲဒါ ပရလောကသူတစ်ဦးကွ'

ကြားလိုက်သည့် စကားကြောင့် "ရှင်သုဇာတ" ၏ တစ်ကိုယ်လုံး

ဓာတ်လိုက်သည့်ပမာ တုန်တုန် ယင်ယင် ဖြစ်လာလေတော့သည်။

ကိုရင်ငယ်က သူ၏ ခါးပန်းကြိုးအား ဖြုတ်၍ လှမ်းပေးရင်း...

'သူ့ရဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို ဒီခါးပန်းကြိုးနဲ့ သေသေချာချာ တုပ်ပြီးမှ လာခဲ့၊ ခြံဝက စောင့်မယ်'

ဟု ပြောရင်း ကိုရင်ငယ် ပျောက်သွားသည်။

အိပ်ပျော်နေသော ပရလောကသူ၏ လက်နှစ်ဖက်အား ပူ၍ ခါးပန်းကြိုးဖြင့် တုပ်ချည်လိုက်သည်။ ပရလောကသူ လန့်၍ နိုးသွားလေပြီ။

မီးထွက်မတတ် မျက်လုံးများဖြင့် "ရှင်သုဇာတ" အား စိုက်ကြည့်ရင်း ခုတင်ပေါ်တွင် နှစ်ဦးသား လုံးထွေးသတ်ပုတ်ကြလေသည်။

ပရလောကသူမှာ ကိုရင်ငယ်၏ ခါးပန်းကြိုးကြောင့် အားမတန်၍ မာန်လျှော့ရသည့်တိုင် "ရှင်သုဇာတ" အား...

'အပြင်ထွက်ရင် နင့်ကို အခု သတ်မယ်'

"ရှင်သုဇာတ" မှ ပြုံး၍ ကြည့်ရင်း ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'ဝိုက် သတ်ချင်တိုင်း သတ်လိမ့်ဟေ့။ ဝိဇ္ဇာပိုင်ဆိုင်ရာ အစောင့်အရှောက်တွေ ဝိုက် အများကြီးရှိတယ်'

"ရှင်သုဇာတ" ခြံအရှေ့ဘက်တွင် နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ကြီးအား ကြည့်လိုက်မိသည်။ ထူးလွန်းပေစွာ အိမ်မဟုတ်တော့ဘဲ ကောက်ရိုးပုံကြီးနှင့် နွားခေါင်းကုပ် ဖြစ်နေသည်ကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

အသင့်စောင့်နေသော ကိုရင်ငယ်
မှ ကျောင်းသို့ ရောက်အောင် ပို့
ဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ကျောင်းဝန်းထဲ
ရှိ သစ်ကိုင်းအကျိုးအပွဲများမှာ လုံးဝ
မရှိတော့။

ကျောင်းတံခါးမကြီးမှာ ပွင့်ဟနေ
ဆဲ တိုင်ကပ်နာရီအား ကြည့်လိုက်
ရာ နံနက်(၃)နာရီ (၁၀)မိနစ်။

ထိုနေ့ နေ့လယ်(၁)နာရီခန့်တွင်
“အောင်ဟိတ်ဆရာတော်” အညာ
ခရီးမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလေ
သည်။ ရောက်သည်နှင့် ဘုရားခန်း
ဝင်၍ ဝတ်ပြုသည်။

ထိုနေ့နက် ထရားတော်ကြီးမှ
ညာလက်ဖြင့် အပ်ချည်လုံးကိုက
ဘယ်လက်ပါးထောင်ထား၊ ယက်လက်
အထောက်အပံ့လျက် “ရှင်သုဇာတ”
၏ အသက်အတိုင်း လက်ထောင်များ
ရှည်ကြီး အဖတ်(၂၀)ရပ်ရှိသည်နှင့်
ယက်ချည်ကြီးကွင်းထား၊ လက်ထောင်
များမှ ခြောက်ကာ ဖျားဖြည့်ထည့်ထား
သော ဖန်ခွက်အတွင်းသို့ အထွတ်အမြတ်
ထည့်လိုက်လေသည်။

ခထကြာသည်နှင့် အပ်ချည်ကြီး
မှာရော၍ အောက်ခြေသို့ တဖြည်း
ဖြည်း နစ်မြုပ်သွားသည်။

ရောင်၍ သွေးလွှမ်းနေသည့်
“ရှင်သုဇာတ”၏ မျက်လုံးများမှာ
အလိုအလျောက် အကောင်းပကတိ
ပြန်ဖြစ်သွားလေသည်။

ဖန်ခွက်အတွင်းရှိ ရေများမှာ
သူ့အလိုလို သွေးစိမ်းရောင်များအဖြစ်
ထူးဆန်းစွာ ပြောင်းလဲသွားပါလေ
တော့သည်။

ဆရာတော်ကြီး အမိန့်ရှိလေပြီ။

‘ဘုရားသင်္ကန်း ဆင်မြန်းထားတဲ့
မောင်ပဉ္စင်းကို လှည့်စားပြီး ဘာ
၂၄၄ နေရာတော်ခြေစံချိန်မဂ္ဂဇင်း

ကြောင့် လိပ်ပြာ
နတ်ချင်ရတလဲ’

‘လူသား ရဟန်းပျိုကို အိမ်ထောင်
ဖက်အဖြစ် ချစ်ခင်စွဲလမ်းနေတယ်
ဆိုတာ အပြစ်ကြီးမှန်း မသိဘူးလား’

‘နောင်နောင် မောင်ပဉ္စင်းကို
နောင်ယုက်ရင် ကြီးလေးတဲ့ အပြစ်
ဒဏ် ချမှတ်ခြင်း ခံရမယ်’

‘မိမိ ကတိစကားအတိုင်း တည်
ပါစေ’

‘မောင်ပဉ္စင်း ခန္ဓာကိုယ်မှာ နင်
ဖမ်းစားထားတဲ့ ဓာတ်မှန်သမျှ

စာရှုသူ... သုတေသီနှင့်... ပညာရှင်များ ခင်ဗျာ...
ယခုဆောင်းပါးပါ အောင်ဟိတ်ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း သိရှိသူ
တပည့်သားမြေးများနှင့် အဆက်အနွယ်များမှ ဆရာတော်ကြီး
အကြောင်း သိသမျှ ဤနက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ရေးသားပေး
ကြ၍ ပါရမီဖြည့်ဆည်းကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ ပန်ကြားအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အကုန်သိမ်းပြီး ကိုယ့်နေရာ
ပြန်တော့’

‘သာဓု...သာဓု...သာဓု...
(ပရလောကလူ
လျှောက်လျက်များ
အခြားသူများ မကြား
တော့မှ)

တပေါင်း လပြည့်
ကောင်းကင်ယံတွင် မြူပေ
စွာ ရွန်းရွန်းလဲ့လဲ့ သာလျက်
လမ်း၏ အလင်းရောင်မှာ
ထင်းထဲရှိ အုန်းပင်၊ ထန်းပင်၊
တမာပင်တို့၏ အကိုင်းအခက်
အရွက်အလက်များပေါ်သို့ ရေ
ရွေ့စက် ဖျန်းပက်ထားသည့်
ထင်းထင်ပါလျက် ရှိနေပါတော့

လေအသော့တွင် အယ်
ညာနဲ့ ရှိနေသော ကောက်
ကလေးများ၏ အသွင်သဏ္ဍာ
မိန်းမလှလေးများ ယိမ်းကစား
နယ် သဘာဝ၏အလှဖန်တီးမှု
ကားတစ်ချပ်ဟု တွေးထင်နေသည့်

မောင်မျိုးသန့်(မအူပင်)

နေလမ်းတော်
(ထူးကြီး)

တပည့်ကျွန်ုပ် ရဟန်းဒါယကာ

ပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်၊ ဝါခေါင်လပြည့်
ပုဂ္ဂိုလ်နေ့၊ ဥပုသ်သည်များ နံနက်ခင်း
ပြီးချိန်၊ ဖိုးဥတုဖြစ်သော်လည်း
ကောင်းကင်ပြင်သည် ကြည်လင်
စေ၏။ ဖတ်ဝန်းကျင်သည် ငြိမ်းအေး
စိတ်စိတ်၏။

လူကြီးမိမိ၊ မဟာသီဝစေတီတော်
၏ ရင်ပြင်တော်သည် စိတ်နှလုံး
ပျော်ရွှင်ဖွယ်ပေတည်း။ ဥပုသ်
လည် အစုစုတို့သည် မိမိတို့နားခိုရာ
အရံစာနံဆောင်း အသီးသီးတွင်
ပျက်စိပ်၊ တရားမှတ်၊ စာဖတ်၊
ကြံလျှောက် ဣရိယာမှတ် အမျိုး
မျိုးဖြင့် နေထိုင်ဆောက်တည်လျက်
ရှိကြသည်။

စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက်
ပုဂ္ဂိုလ်တိုက်တွင် ဂေါပကအဖွဲ့ဝင်
တစ်စု ရေခွေကြမ်းသောက်ရင်း

စကားစပြည် ပြောဆိုဆွေးနွေး
နေ၏။

‘ဇောကုသိုလ်ထက်အလှူလှူ
ပစ္စည်းပစ္စာ ရတတ်တယ်ပျ၊ ကျွန်တော်
တူတစ်ယောက် တစ်နှစ်တန်းက ဇော
လက်ရာ တစ်ဖတ်သာ၊ ဣလက်စွပ်
တစ်ကွင်း ရူးတယ်’
ဦးလှသောင်းက ရုတ်တရက်
ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဘယ်လို ရခဲ့တာတဲ့’
‘ပပြုရောင်ထဲမှာပေါ့... ရောင်အရောင်
ခိုနဲ့ ရေခြောက်ထိတ်ထောက်မှာ လက်
သွားဆဲဆဲနန်း လက်သျှကြယ်ကို စွပ်
လျက် ပါလာတာ၊ သူ့လက်နဲ့ အနုတော်

ပဲ အညိုတွေနဲ့တော့ မည်းနေတာပေါ့၊
ပွတ်ကြည့်မှ ရွှေမန်းသိတာ’

‘ဟာ... အင်မတန်ကိုပဲ
ကြုံတောင်ကြုံခဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုပါလား။
သာမန်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်
တယ်နော့၊ အဲဒီနေရာမှာ ထပ်ပြီး
ရှာကြည့်သေးလား’

‘ရှာတာပေါ့... ဝါပေမယ့် ဘာမှ
မတွေ့ရတော့ဘူး’

လူအားလုံး အံ့ကြီးမသံနိုင်စွာ
စဉ်းစားနေကြစဉ် ဂေါပကအဖွဲ့
ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသောင်းစန်မှ...
‘ဟက်... ပစ္စည်းပစ္စာကို ထိုက်
တန်းလျှာ ရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၄၄

ကြံ့ဖွယ်

ဟု ဆိုကာ အောက်ပါအဖြစ် အပျက်ကို ပြောပြလေသည်။

* * *

သုခစုံ ခုနှစ်မတိုင်မီ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ဆယ်ခန့်ဆိုကာ ဖြစ်သည်။

'တူးဟေ့...တူးကြဟ... အရင် တွေတဲ့သူ အရင်ရမှာ'

'တွေ့ရင် တစ်ယောက် တစ်ဝက် နော်'

'ဟေ့...ဟေ့... ဒီမှာ တွေ့ပြီကွ ရွှေအိုးကြီး'

'ဟား...ဟား... အုတ်နီခဲကျိုး ကြီးကိုများ၊ ဒီမှာ ကျွပ်ကမှ တကယ် တွေ့တာဗျ'

တစ်ယောက်က မြေကျင်းထဲမှ ကုက္ကိုမြစ် အပိုင်းစကြီးကို ထောင်ပြ လျက် သရော်တော်တော် လုပ်၏။ နေရာက ကျိုးတုန်းလှည်းရွာ ခြံကျယ်ကြီးတစ်ခုအတွင်း၌ ဖြစ်ပါ သည်။

ကိုရင်မောင်နှင့် မအေးဖြူတို့ ဇနီးမောင်နှံအတွက် နေအိမ်ကို ဆွေမျိုးသားချင်းတစ်စုတို့ ဝိုင်းဝန်း ဆောက်လုပ်ပေးကြရန် အိမ်တိုင် ကျင်းများ တပျော်တပါး တူးနေကြ ရင်း တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် နောက်ပြောင် ကျီစယ်၍နေခြင်း ဖြစ်၏။

ဆွေမျိုးအားလုံး သိထားသည့် နောက်ပြောင်လောက်ရာ အကြောင်း ရင်းကလည်း ရှိနေခဲ့သည်ကိုး။ ဤ ခြံကျယ်ကြီးသည် ကိုရင်မောင်နှင့် မအေးဖြူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ခြံ မဟုတ်

ပေ။
မူလပိုင်ရှင်မှာ ဦးပြုံးနှင့် ဒေါ်ရွှေမုံ တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်၏။ သားထောက် သမီးခံမရှိသော ဦးပြုံးတို့ဇနီးမောင်နှံ ကွယ်လွန်သွားသောအခါ တူအရင်း ဖြစ်သူ ကိုရင်မောင်နှင့် မအေးဖြူတို့ က အမွေဆက်ခံ ရရှိခဲ့၏။
ဦးပြုံးနှင့် ဒေါ်ရွှေမုံတို့ ဇနီးမောင်နှံ သည် သားသမီးရင်းချာ မရှိသော် လည်း အတွင်းပစ္စည်းကလေးများ ကတော့ အိုစာမင်းစာ လှူရန်စားရန် ဟူ၍ အတန်အသင့် ထုပ်ထုပ် ပိုက်ပိုက် ရရှိခဲ့ပုံရ၏။

ရှေးလူကြီးတို့သည် မိမိတို့ ဥစ္စာ ထုပ်ကို မိမိတို့သာ သိသော မြေကြီး တစ်နေရာတွင် မြှုပ်နှံလေ့ရှိသည့် အတိုင်း ဦးပြုံးတို့လည်း မိမိတို့ ပစ္စည်းကလေးများကို ဤမြေကြီး၏ တစ်နေရာတွင် မြှုပ်နှံထားခဲ့ပေ သည်။

အိုစာမင်းစာမှ မစားရသေးမီ လှူချိန်တန်းချိန်မှ မရသေးမီ အချိန်တွင် ဦးပြုံးတို့ဇနီးမောင်နှံ ရုတ်တရက် ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သောအခါ သူတို့ ၏ ဥစ္စာထုပ်သည် ဤမြေကြယ်ကြီး၏ တစ်နေရာ၌ တိမ်မြုပ်လျက် ရှိနေခဲ့ တော့၏။

ဤမျှ ကျယ်ဝန်းသော အတွင်း တူးဆွရှာဖွေရသည်မှာ ပင်ပန်းရှာ အချည်းအနှီးသာ ပြုရမည် ကောက်ရိုးပုံထဲမှ အပ်တစ်ပုဒ် ကဲ့သို့ပင်တည်း။ ရှိများတော့... လေစဟု သံသယ ဝင်မျိုး ဖြစ်ရလေသည်။

'ဒုတ်...ချွင်း...'

'ဟာ... တွေ့ပြီဟေ့၊ တကယ် တွေ့ပြီကွ'

'ဟား...ဟား...ဟား... တူး ဟေ့ ဖိုးချင်း၊ ဂန်ဖလာကြီးလား။'

'ဟေ့...ဟေ့...ဖိုးချင်း ဖြည့်ပုံ လုပ်ပါကွ၊ ငါ့သံတူးရွင်း အသွား လိပ်ကုန်ပါဦးမယ်'

'ခင်ဗျားတို့ကလဲဗျာ... တကယ် တွေ့တာပါဆို ယုံကြည်ဘူး။ ဒီမှာ ကြည့်'

ဖိုးချင်းက သူ့တူးလက်စကုန် မှ နှိုက်၍ ထုတ်ယူပြလိုက်သည့် မျက်လုံညှိပြသလို ပေါ်လာသည့် ကား ထွာဆိုင်ခန့် ချစ်ခဖွယ် မျက် ငယ်တစ်လုံးပင်တည်း။

စဉ်စလောင်းဖိုး ကလေး ပွဲလျက်ဖြင့် မိမိတို့ထားသည့် မြေခဲမြေမှုန်တို့ ကပ်ငြိသည်ကို က စဉ်ရောင် ကွက်တိကွက်က

ပြောင်နေလေသည်။

'ဟာ...ဟုတ်ပါရဲ့'

'ဟာ... တွေ့တာဟ'

'ဟာ...ဟေ့ ဖိုးချင်း... ကြည့်ရ'

'ဟာ... ဖြည့်ပုံ၊ မယုံကြည်နိုင်ခြင်း။'

'ဟာ... ဖြင့်ပြခြင်းတို့ဖြင့် သူတို့

'ဟာ... ဖိုးချင်းအမည်ရှိ လူရွယ်၏

'ဟာ... ဝိုင်းအုံ့ရောက်ရှိသွား၏။'

'ဟာ... ဖိုးချင်းက မိမိတို့ထားသော

'ဟာ... ကို တူးရွင်းသွားဖြင့်

'ဟာ... ပိုက်ကော်၍ ဖွင့်နေသည်။'

'ဟာ... ရွှေတွေဟေ့'

'ဟာ... ကြီးတွေ... လက်ကောက်

'ဟာ... ပါလား'

'ဟာ... လက်စွပ်တွေရော... လက်

'ဟာ... ကောက်တွေရော အများကြီးပဲဟ'

'ဟာ... မရအဆုံး ကုန်းတစ်ဝက်တဲ့။'

'ဟာ... မင်းတော့ ပွဲပြီ'

'ဟာ... ဖိုးချင်းက ဦးခေါင်းကို ခါယမ်း

'ဟာ... ဖြစ်၏။'

'ဟာ... ဖြစ်ပါလဲဗျ... သူ့ပစ္စည်းနဲ့ သူ့

'ဟာ... ပိုင်ရှင်ရှိပြီသားပဲ ဒါ... ဘကြီးပြုံးတို့

'ဟာ... မြေထဲမှာ သူတို့လိုတော့ အစ်ကို

'ဟာ... မဟုတ်ဘူး ပိုင်တာပေါ့'

'ဟာ... တယ်ဟုတ်ဦးမလဲ ညီလေးရော၊

'ဟာ... မလဲ ဘကြီးပြုံးရဲ့ တူဝမ်းကွဲ

'ဟာ... မယောက်ပဲ။ တော်ရုံတန်ရုံနဲ့

'ဟာ... မတွေ့တဲ့ပစ္စည်း မင်းနဲ့မှ ဆိုက်

'ဟာ... မျက်မြိုက်မြိုက် တွေတာ။ မင်းလဲ

'ဟာ... မသင့်တာပေါ့'

'ဟာ... ကိုရင်မောင်က ဝင်ပြော၏။

မအေးဖြူကလည်း အဆိုပြု၏။

ဖိုးချင်းက လက်မခံ။

'ဟာ... မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ပါဘူးဗျာ။

အစ်ကိုရင်မောင်တို့က အိမ်ထောင်

နဲ့၊ ကျုပ်က လူလွတ်ဗျာ။ နောက်ပြီး

ကျုပ်က ဒီလိုပစ္စည်းတွေ ထိန်းလဲ

မထိန်းသိမ်းတတ်ပါဘူး။ ကျုပ်အဖို့

မလိုပါဘူးဗျာ'

ဖိုးချင်းဆိုသော လူရွယ်ကား

အလိုလောဘ ခေါင်းပါးလှပေစွ

တကား။

* * *

'ဟေ့... မောင်ဖိုးချင်း'

'ဗျာ'

မြန်းခနဲဆိုတော့ ဖိုးချင်း လန့်

သွားသည်။ လှည့်ကြည့်လိုက်

တော့...

'ဟာ... ဘကြီးပြုံးနဲ့ ဒေါ်ကြီးရွှေမုံ

တို့ပါလား'

'ဖိုးချင်း... မင်း အတော်ခွကျတဲ့

အကောင်ပဲ'

'ဘာပြုလို့တုန်း ဘကြီးရ'

'မနက်က ငါတို့နဲ့ ပစ္စည်းတွေ ယမ်းကို

ဟိုကောင်တွေ လင်ယားကို အကုန်လုံး

ပေးလိုက်တယ်၊ ကောင်းသေးရဲ့လား'

'ဟာ... ကျွန်တော်မှ မလိုချင်

တာ'

'ကဲပါလေ... ထားလိုက်ပါတော့၊

ငါ့တူ မောင်ဖိုးချင်း... ဒေါ်ကြီးတို့ကို

ကူညီပါဦးကွယ်'

'ဘယ်လို ကူညီရမှာတုန်း'

ဒေါ်ကြီးရဲ့'

'မင်းပဲ အရွယ်ရောက်နေပြီ၊ ခုထိ

ပစ္စည်းမခံရသေးဘူး၊ ငါတို့ပဲလဲ ဒီပစ္စည်း

တွေ အစွဲနဲ့ အယူတစ်ခုမှ မပြုရလို့

ကောင်းရာပွန်ရာကို ယဉ်းနိုင် ဖြစ်နေရ

တယ်။

အဲဒီပစ္စည်းတွေကို ထုခွဲလို့ မင်း ပစ္စည်း

ခံပြီး ငါတို့ကို အမှုအတန်းဆေးပါကွယ်'

'ဗျာ... ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒေါ်ကြီးရွှေမုံ'

ထိုအခါမှ ဖိုးချင်းလည်း ဘကြီးပြုံး

တို့ဇနီးမောင်နှံ ကွယ်လွန်ပြီး ဖြစ်

သည်ကို သတိရကာ ကြက်သီး

မွေးညင်းထေ့၍ ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးသွား

၏။ သူ အိပ်မက် မက်နေကြောင်း

လည်း သိလိုက်ရ၏။

'ပနေက ငါ ဟိုပစ္စည်းတွေ လက်မခံခဲ့

ဘဲ အခု ဒီအကြောင်း သွားပြောရင် ငါ

မိတ်ပြောင်သွားပြီး ပစ္စည်းတွေ လိုရင်လို့

လာပြောတယ် ထင်တော့မှပဲ။ ဘယ်လို

လုပ်ရပါ့မလဲ'

ပြန်စဉ်းစားကြည့်တော့ အိမ်ထဲ

သည် စင်းလွန်းလှ၏။ ပနေက

အဖြစ်အပျက်နှင့်ဆိုတော့ တိုက်ဆိုင် မှု မဖြစ်နိုင်ပေ။ ဖိုးချင်းသည် စိတ် မသက်မသာ ဖြင့် ကိုရင်မောင်တို့ အိမ်ထောင်စီသို့ လျှောက်လာမိ၏။

ကွာ၊ ဖင်းကို ပြောရာရှိတယ်
ကိုရင်မောင်က ဖိုးချင်းကို တွေ့
လျှင် လှမ်းခေါ်၏။

'ဒီလိုကွ... ညက ငါတို့လင်ယား
နှစ်ယောက်လုံး ဘကြီးပြုန်း ဒေါက်ကြီးရွှေ
ကို တစ်ပြိုင်နက် အိပ်ပက် ဖက်တယ်။
သူတို့က ဟိုပစ္စည်းတွေ တစ်ဝက်ကို
ရောင်းချပြီး ဖင်းကို ရဟန်းခံပေးပါလို့
ပြောတယ်။
ငါတို့ကလဲ သူတို့ဆန္ဒကို လုပ်ပေးချင်
တယ်။ ဖင်းကော ဘယ်လို သဘော
ရလဲ'

'ဟာ... တိုက်ဆိုင်လိုက်တာဗျာ၊
ညက ကျုပ်လဲ အဲဒီလိုပဲ အိပ်မက်
မက်တယ်။ အဲဒါ အစ်ကိုရင်မောင်
တို့ကို အပြောရခက်နေလို့ဗျ'

'အပြောရ ခက်မနေနဲ့ ညီလေ။
ဘကြီးပြုန်းတို့ကျေးဇူးတွေ တို့အပေါ်
မှာရှိတယ်။ တို့လူကြီးတွေနဲ့ တိုင်ပင်
နေကောင်းရက်သာ ရွေးပြီး
အကောင်အထည် ဖော်လိုက်ကြရ
အောင်'

* * *
'တို့တို့ပြောရရင် ကွယ်လွန်သူ
တွေဟာ သူတို့ရဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေနဲ့
ထိုက်တန်တဲ့ သူတွေကို ရွေးချယ်ခဲ့
ရာမှာ အမှန်ကန်ဆုံး ဖြစ်သွားတယ်
လို့ ကျွန်တော်တော့ ယူဆမိတယ်
ဗျာ။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့...
မောင်ရင်မောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံဟာ
မောင်ဖိုးချင်းကို ကျကျနန အလှူ
ကြီးပေးပြီးတော့ ရဟန်းခံပေးခဲ့
တယ်။

မောင်ဖိုးချင်းကလဲ ရဟန်းခံပြီး
တတည်းက သာသနာ့ဘောင်မှာ
၂၄၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပျော်မွေ့ပြီး လူမထွက်တော့ဘူး။
သင့်တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ စာပေ
ပရိယတ္တိ ဆည်းပူးပြီး သာသနာ့
ဘောင်မှာ နေလာလိုက်တာ အခု
ဆိုရင် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးထဲက
မြို့တစ်မြို့အနီး ကျောင်းတိုက်
တစ်ခုမှာ သာသနာ့ဝန်ကို စွမ်းနိုင်
သမျှ ထမ်းဆောင်နေတဲ့ ကျောင်း
ထိုင်ဆရာတော် တစ်ပါးတောင်
ဖြစ်နေပါပြီ။ အဲဒီဆရာတော်က
ကျွန်တော့်ရဲ့ တူဝမ်းကွဲ တော်ပါ
တယ်။ တကယ်ဖြစ်ရပ်မှန်ပါပဲ'

ဦးသောင်းစိန်က ရေခွေးကြမ်း
တစ်ခွက်သောက်ရင်း စကားကို
လက်စသတ်၏။ အနီးရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ
ကတော့ အတွေးကိုယ်စိန်နှင့် ငြိမ်
သက်လျက်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့
အဖို့မှာ ဤဖြစ်ရပ်မျိုးသည် ထူး
သော်လည်း မဆန်းတော့လေပြီ။
တမလွန်မှ ရဟန်း ဒါယကာ၊
ဒါယိကာမကြီးတို့ အတွက်ကား
ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒနှင့် ပြည့်ဝ
သွားကြလေမည်မှာ ကေနပ်ပင် ဖြစ်
ပါလိမ့်မည်။ သာသနာ့ဘောင်၌
ဆက်လက်၍ ပျော်မွေ့သီတင်းသုံး
နေသော ရဟန်းတော်သည်လည်း
ပါရမီ ပြည့်ဝလှပေစွာတကာ။

[ဤစာစု ဖြစ်မြောက်ရန်
ဖြစ်ရပ်မှန် ပြောပြသူ ထိုစဉ်က
ထူးကြီးမြို့ မဟာသီဝစေတီတော်
ဂေါပကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးသောင်းစိန်
အား ဤနေရာမှ ကျေးဇူးတင်
စကား ဆိုလိုက်ရပါသည်။]

နေလင်းကျော်(ထူးကြီး)

စာမူရှင်များသို့...

ပေးပို့သော

စာမူများကို

မူပွား

ထားကြပါရန်နှင့်

မရွေးချယ်ပါက

ပြန်လည်ပေးပို့မည်

မဟုတ်ပါကြောင်း

အသိ

ပေးအပ်ပါသည်။

ဂေးစာအုပ်ဖြင့်...

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာရွှေနှင့်
ခုဝန်းလှီးသည်ဆိုသော

အဘိုးကြီးနှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ကျွန်တော်သည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လ(၁)ရက်နေ့တွင် ပညာရေး
ဗဟိုဌာန စတင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့
သည်။ တာဝန်ကျသော လူတော်စု
ကလေးမှာ ငဝန်မြစ်ခေါ် ပုသိမ်
မြို့၏ အနောက်ကမ်းခြေတွင် ရှိပြီး
ကျွန်ုပ်တို့ ထိုစဉ်က အိမ်ခြေ(၁၂၀)ကျော်
ရှိပါသည်။
ရွာတွင် ဘုတ်ခင်းလမ်းလေး ရှိ
သဖြင့် တောနယ် ဖြစ်သော်လည်း
ပျားလောမှု ကောင်းမွန်ပါသည်။
ပျားသူရွာသားများမှာ လယ်နှင့်
ကျွန်းစိုက်ပျိုးရေးကို အဓိက
ထား၍ လုပ်ကိုင် စားသောက်ကြပါ
သည်။
ရွာ၏ အနောက်ဘက်တွင်
ရေကာတာကြီးရှိကာ ထိုတာကြီး
ကို ကျော်လွှဲ၍ စားကျက်ကွင်းနှင့်
လယ်မြေများ ရှိပါသည်။
ပျားသူအခါတွင်ပင် စားကျက်မြေပေါ်

၌ နေအိမ်များ တိုးချဲ့ဆောက်လုပ်
နေထိုင်ကြပါသည်။ ရွာမှနေ၍
ရေကာတာပေါ်သို့ တက်လျှင်
စားကျက်ကွင်းများကို တွေ့မြင်ရပါ
သည်။ စားကျက်ကွင်းနှင့် သင်္ချိုင်း
ကုန်းမှာ တစ်ဆက်တည်း ရှိပါသည်။
စားကျက်ကွင်းမှ ရေကာတာကြီး
အတိုင်း တောင်ဘက်သို့ ဆက်သွား
သောအခါ သင်္ချိုင်းသို့ ရောက်ပါ
သည်။ ထိုသင်္ချိုင်းအလွန်တွင်
လယ်မြေများနှင့် ပြွန်ပေါက်ကြီး
တစ်ခု ရှိပါသည်။
ကျွန်တော်သည် ထိုရွာရှိ ရွာ

လူကြီးများနှင့် တိုင်ပင်ကာ အသင့်
လျော်ဆုံးသော အိမ်ကြီးတစ်အိမ်
တွင် တည်းခိုနေထိုင်ပါသည်။
အိမ်သားများမှာ သဘော
အလွန်ကောင်းပြီး ကျွန်တော်ကို
လည်း တူသားအရင်းပမာ ချစ်ခင်
ကြပါသည်။
ထိုရွာတွင် တာဝန်ကျသော
ကျွန်တော်သည် တက္ကသိုလ်ဝင်
တန်းမှသာ တောင်မြိုင်သေးရာ
ဘွဲ့ရရှိရေးအတွက် ပြင်ပပိဋ္ဌာ
(External) ဘာမေးပွဲကို ဖြေဆိုနေရ
ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျောင်းအားရက်များတွင် လွတ်လွတ်လပ်လပ် စာကြည့်ချင်သောကြောင့် ကျွန်တော်တည်းဆိုသည့် အိမ်သားများပိုင်သည့် လယ်တဲကလေးသို့ သွား၍ စာကျက်လေ့ ရှိပါသည်။

လယ်တဲကလေးသို့ သွားလျှင် သင်္ချိုင်းကုန်းကို ကျော်၍ သွားရပါသည်။ ထိုနစ် တစ်နေ့သော နံနက်ခင်းတွင် ကျွန်တော်သည် ထိုတဲကလေးသို့သွား၍ စာကျက်မှတ်နေပါသည်။

လယ်တဲမှ လယ်နစ်ကွက်ကျော် သင်္ချိုင်းကုန်းရှိနေရာ လှမ်း၍ပြင်နေရပေသည်။

ကျွန်တော်သည် နံနက်(၈)နာရီကျော်မှစ၍ စာကျက်ပြီးနောက် (၁၀)နာရီခန့်အချိန်တွင် မျက်စိညောင်းကာ ငိုက်မြည်းစ ပြုလာပါသည်။ ထို့ကြောင့် သမ်းဝေကာ ဝါးခေါင်းအုံးပေါ်တွင် ခေါင်းတင်လျက် ပက်လက်အနေအထားဖြင့် အိပ်ပျော်သွားပါသည်။

မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်သွားသည်မသိဘဲ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကြောင့် အိပ်ရာမှ နိုးလာပါသည်။ မျက်စိကို အသာအယာ ဖွင့်ကြည့်ရာ "ဟိုက်" ဟူသော အသံထွက်သွားမတတ် ဖြစ်သွားရသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တစ်ခေါင်းလုံး ဖြူဖွေးလျက် ဝါးမြိုင်းမွှေးဖြူဖြူ အသားဖြူဖြူနှင့် ခေါင်းတဆတ်ဆတ် တုန်နေသော လူထွား အဘိုးကြီးတစ်ယောက်သည် တောင်ရေကြီးကိုင်လျက်

ကျွန်တော့်ကို တဲဝမှ စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်နေသောကြောင့်တည်း။

ကျွန်တော်လည်း ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် ကပျာကယာ ထထိုင်ကာ ပြန်ကြည့်နေမိပါသည်။ ထိုနောက် လူထွားအဘိုးကြီးသည် လယ်တဲ၏ ခေါင်းရင်းဘက်သို့ လာ၍ထိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်လျက် မေးခွန်းတစ်ခု မေးပါသည်။

'မောင်ရင်လေးက ဘယ်ကလဲ ကွယ်'

'ကျွန်တော်က ဒီရွာ မူလတန်းကျောင်းမှာ တာဝန်ကျလို့ ရောက်လာတဲ့ ကျောင်းဆရာပါ'

'ဪ...အေး...အေး အဘက မင်းကို လက်လုပ်လက်စားထဲက မဟုတ်ဘူးလို့ တွေးနေတာကွယ်၊ ပညာနဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုတာ ကောင်းပါတယ်ကွယ်' အဘက ဒီရွာကလား ခင်ဗျာ'

'အေး... ဟုတ်တယ်ကွယ် မောင်ရင်က ဘယ်အိမ်မှာ တာဝန်တာလဲ'

'ကျွန်တော်က ဒီရွာရှိ ကျောင်းမှာ ဦးဘိုးကဲအိမ်မှာ တည်းပါတယ် အဘ'

'ဘိုးကဲနဲ့ ငါက သူငယ်ချင်းတို့ကွယ်၊ ဘောလုံးကန်ဖက်ဝတူပဲ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ခင်ဗျာ'

'မောင်ရင် ဒီကို ဘာလားတာလဲ'

'ကျွန်တော် စာကျက်ဖို့ တာပါ။ ဒီမှာ အေးအေးဆေးဆေးလေကောင်းလေသန့်လဲ ရလို့ပါ'

'အေး...အေး အလိမ္မာ စာမှတ်တဲ့ကွ၊ ကဲ...စာကျက်ဦး။ အဘက ပြန်ဦးမယ်'

အဘိုးကြီးသည် ပြောပြောဆိုဆို တောင်ရေကြီးကို ထောက်လှမ်းပြန်သွားလေသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဤမျှ မျက်စိကြိုင်း၍ ဆံပင်နှင့် ဝါးမြိုင်းမွှေးဖြူဖွေးနေသည့် အဘိုးကြီးကို တစ်ခါမျှ မမြင်ဘူးသဖြင့် ဝေကြံနေမိလေသည်။

ထို့နောက် နံနက်(၁၁)နာရီရှိပြီဟု ထမင်းစားရန် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

နေအိမ်သို့ ရောက်သောအခါ လူကြီးများသည် ထမင်းစားအသင့်ပြင်လျက် ကျွန်တော့်တံတားစောင့်နေကြပါသည်။ ကျွန်တော်သည် လူကြီးများနှင့်အတူ ထမင်းစားပြီးလျှင် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတို့တွင် ထိုင်ကြပါသည်။

မင်းရင်းတွင် အဘ ဦးဘိုးကဲ ပက်လက်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ဦးထွန်းရှိန် ဦးထွန်းရှိန် ကိမ်အလယ်ခန်းတွင် ထိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဆရာဖြစ်သော်လည်း သူတို့၏ တူသားအရွယ်မျှ မြေရင်းဘက်မှာ ထိုင်ပါသည်။ ဤသို့ ထမင်းစားပြီးတိုင်း ပက်ဖက်ရည်ကြမ်းတိုင်းတွင် ထိုင်လျှိုးပြီး ရွာ၏ သာရေးနာရေးနှင့် ဆက်တတ်ရာရာ ပြောဆိုလေ့ရှိပါသည်။

လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတိုင်းတွင် လူသည်နှင့် ကျွန်တော်က စတင်ပြောကြားသည်။

'အဘ ကျွန်တော် လယ်ထဲက တဲမှာ ကိုကြီးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ခဲ့တယ်' ဟု ပြောပြလေသည်။

'မင်း တွေ့ခဲ့တာ ဘယ်သူလဲ' ကျွန်တော်လဲ နာမည်မသိဘူး အဘ၊ အသားဖြူဖြူ မုတ်ဆိတ်ဖြူဖြူ အဘတို့ အရွယ်လောက်ရှိမယ်၊ မင်းကလဲ တုန်တုန်တုန်တုန်နဲ့ မိဆိုရင် ထူးမောင် ဖြစ်မယ်။ မိလဲ သူငယ်ချင်းကွ သူ့အကြောင်း မသိသေးဘူး ထင်တယ်' ဟု အဘက ပြောလာသည်။

ထို့နောက် "သူက တစ္ဆေနဲ့ တောင် နပန်းလုံးခဲ့တဲ့လူကွ" ဟု စကား၍ ပြောလေသည်။

'တစ္ဆေနဲ့ နပန်းလုံးတာ ဘယ်သူလဲလို့လဲ အဘ၊ သူပြောပြလို့ သိရတာလား'

'သူ့ကိုယ်တိုင်ကလဲ ပြောတယ်၊

တို့တွေကိုယ်တိုင်လဲ သူ့ကို သင်္ချိုင်းကုန်းထဲမှာ သွားပြီး တွဲခေါ်ခဲ့ရတာကွ'

ကျွန်တော်သည် ဂယနဏ သိချင်သူပီပီ "အဘတို့ သွားခေါ်တော့ သူ့ကို ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ တွေ့ခဲ့တာလဲ" ဟု မေးမိပါသည်။

'ဒီလိုကွ... သင်္ချိုင်းထဲက ချုံပတ်ဆားမှာ ဒယ်ဒယ်နဲ့ ယိုယိုနေပြီး ချုံပတ်ထဲကို ဝတ်တီးတော့ ယိုယိုနဲ့ တွေ့ရတယ်၊ သူတစ်ယောက်တည်းပဲ တွေ့ရပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်နဲ့ နပန်းလုံးဆန့်တဲ့ ပုံစံပေါ့ကွ'

'အဲဒါ ဘယ်အချိန်လောက် ရှိပြီလဲအဘ'

ကျွန်တော့် တစ်သက်တာတွင် တစ္ဆေနှင့် နပန်းလုံးသူဟူ၍ ယခုတစ်ယောက်သာ တွေ့ဖူးခြင်းကြောင့် တဖန်တဖြည့် မေးမိ၏။

'တို့တွေ့တာ ယုန်(၁၀)နာရီကျော်ကျော်ယောက်ကွ'

'ဟာ...ထင်သာမြင်သာ အချိန်ပါလား၊ ဒီတစ္ဆေကလဲ နေ့ခင်းကြောင်တောင် ခြောက်ရတယ်လို့ အတင်ခဲ့လှပါလား'

'မင်း မယုံရင် သူလာတော့ မေး

ကြည့်ပေါ့။ နေ့ခင်းဘက်တို့ ညနေဘက်တို့ သူ လာတတ်တယ်၊ သူက လိမ်ညာပြီး ပြောတတ်တဲ့သူ မဟုတ်ဘူး'

'တစ္ဆေက နပန်းလုံးတာ မဟုတ်ဘဲ သင်္ချိုင်းထဲမှာ သူ့စိတ်တွေ ချောက်ချားပြီး တစ္ဆေလိုက်တယ် ထင်လို့ သူ့စိတ်ကူးနဲ့ နပန်းလုံးတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလား အဘ'

'ဒါကတော့ မင်း သံသယရင်းအောင် တွေ့ရင် သေသေချာချာ မေးကြည့်ပေါ့။ သူ့ မကြာခဏ လာတတ်တယ်'

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် ဦးဘိုးကဲတို့သည် ဦးထူးမောင်အကြောင်းကို အတန်ကြာ ပြောနေခဲ့ကြပါသည်။ ထို့နောက် ဦးဘိုးကဲသည် ဘုရားရှိခိုးပြီး နေ့လယ်ချိန်တွင် ခေတ္တအိပ်ခက်လေသည်။

အဘ၏တူဖြစ်သူ ဦးထွန်းရှိန်သည်လည်း ရွာထဲသို့ ထွက်သွားသည်။

ကျွန်တော် တစ်ယောက်သာ တစ္ဆေနှင့် နပန်းလုံးသည် ဆိုသော ဦးထူးမောင်အကြောင်းကို တွေးတောလျက် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်။

သို့သော် ထိုနေ့ နေ့လယ်ချိန်တွင် ဦးထူးမောင် ရောက်မလာချေ။

ညနေ(၅)နာရီခန့်တွင် ညနေလဲ ထမင်းစားပြီးသောအခါ အဘ ဦးဘိုးကဲ၊ ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ကျွန်တော်တို့သည် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းတိုင်းတွင် ထိုင်ကြပြီးသည်။

ဤသို့မှာလည်း နေ့စဉ် ပြုနေကြ ဖြစ်ပါသည်။ ယခင်ကကဲ့သို့ပင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ ၂၅၀

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း၊ ၂၅၀

ရောက်တတ်ရာရာကို ပြောဆိုနေကြသည်။ ဦးထွန်းရှိန်နှင့် ဒေါ်ကြည် လှတို့အပြင် သားသမီး တို့မှာလည်း အိမ်မှကိစ္စများ ပြီးစီးကြသဖြင့် လက်ဖက်ရည်ပိုင်းတွင် ထိုင်၍ နားထောင်နေကြသည်။

ထိုစဉ်... 'ဟော...ဟိုမှာ မင်းတွေ့ချင်တဲ့ ထူးမောင် လာပြီ' ဟု အဘဦးဘိုးကဲက မေးငေါ့၍ ပြောလေသည်။ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး၏ မျက်လုံးပေါင်းများစွာ သည် ခြုံပေါက်ဝသို့ ကြည့်မိလျက် သား ဖြစ်သွား၏။

လယ်တဲတွင် တွေ့ခဲ့ရသော အဘိုးကြီး ဖြစ်ပါသည်။ အသား ဖြူဖြူ ပါးမြိုင်းမွှေးဖြူဖြူ ခေါင်းဖြူနှင့် လူထွားအဘိုးကြီးသည် ကိုင်းကိုင်း ကိုင်းကိုင်းနှင့် ခြုံအတွင်းသို့ ဝင်လာ ပါသည်။

သူ့လက်ထဲတွင်လည်း တောင် ငှေးတစ်ချောင်းကို ကိုင်ထားပါ သည်။ အဘိုးကြီးသည် ခြေလှမ်းမှန် မှန်နှင့် အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာသည်။ ဦးထွန်းရှိန်က နေရာပေး၍ ပါးစပ် မှလည်း ဤသို့ ပြောလိုက်သည်။

'ဦးကြီးထူးရေ... ဟောဒီဆရာ လေးက ဦးကြီးထူးနဲ့ တွေ့ချင်လို့တဲ့' ဟု စကားစပေးသည်။ အဘ ဦးဘိုးကဲကလည်း...

'ကဲ... ထူးမောင်ရေ မင်း အကြောင်းကို သိချင်လို့တဲ့၊ အဲဒါ ပြောပြလိုက်ပါဦး'

သည်။ 'အသက်(၃၀)ဆိုတဲ့ သန်တုန်းမြန်တုန်း အဘထူးက လူထွားကြီးပဲ။ ဒါတွေ ဒီတစ္ဆေကို နိုင်စေရ နပန်းမလုံးနိုင်ဘူးလား' ဟု ကျွန်တော်က ခပ်နော့ နောက် ပြောမိလေသည်။

'ဟင်း... ယင်းပြောတာက အလွယ်တ ရယ်၊ နပန်းမလုံးရင် အမေဆိုလား၊ ဝါကို ချုံထဲ ဆွဲသွင်းနေတာကွ၊ မောင်ဘိုးကဲတို့ လာရင်၊ ဆွဲဖို့ အဲဒီလို မတွေ့ရင် ပါအနိုးတွေ လောက်နေပြီ'

'အဘထူး ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပေး ပါနော်၊ ကျွန်တော် အံသေတာ သိချင်လို့ မေးချင်ပါတယ်' 'အေး... မေးပါကွာ၊ ခွင့်လွှတ် တယ်'

ဟု ဦးထူးမောင်က အေးမေး ဆေးဆေး ပြောပါသည်။

'အဘထူး အဲဒီတစ္ဆေ နပန်းမလုံး သူ့ကို ကိုင်ရတာ လူလူချင်း ကိုယ့် ထိတွေ့ရသလိုလား၊ ဟိုအရာတို့ကို ကိုယ့်လှည့် ပျော့အိအိလား၊ မဟုတ်ရင် ကျောက်တုံးကြီး ကိုယ့် ဟာကြီးလား'

ဦးထူးမောင်က ပြုံးလျက် ခြည်းချင်း ပြောသည်မှာ...

'ယင်းပြောသလို မဟာကြီးပဲ၊ မဟာ ကြီးပဲ ရယ်လို့တော့ ယူတတ်တယ်၊ ထဲမှာလဲပဲ သူက ဝါထိကို ကိုင် ထင်လာတာဖြစ်လို့ ဝါကလဲ နပန်းမလုံးရတာကွ၊ အိမ်မှာပဲ

နပန်းမလုံးရတဲ့အတိုင်းပဲကွ' 'အဘက အဲဒီသင်္ချိုင်းနောက်ကို ကာသွားလုပ်တာလဲ'

'ထင်းခွေသွားတာကွ၊ ထင်းခွေ လို့ပြီးရော စည်းနှောင်ပြီး ပခုံးပေါ် မှာထမ်းတယ်။ ရွာပြန်ဖို့ အလှည့် လိုက်မှာ နောက်ကနေ ထင်းစည်း ကို လှမ်းဆွဲထားတယ်'

'အဘထူးက မျက်စိနဲ့ မြင်ရလို့ လား၊ ဘယ်ပုံစံမျိုး မြင်ရတာလဲ' 'ပျက်စိနဲ့ မြင်လိုက်တာပဲ၊ ပုံစံကို စိတ် ကျကျတော့ ပြောလို့မရဘူး၊ လှမ်းဆွဲတဲ့ ဟန်ပျိုးလောက်ပဲ မြင်ရပြီး ဝါလဲ ထင်း စည်းကို ဆက်ထမ်းလို့ မရတော့ဘူး'

'အဲဒီရက် မတိုင်ခင် လူသေတာ ကော ရှိသေးလား အဘထူး' 'အေး... ရှိတယ် ရွာထိပ်က အေးခင်ပေါ့ကွာ။ မီးမဖွားနိုင်လို့ မသေတာ ချပြီးလို့ (၇)ရက်လောက် နှိုးမယ်'

'ဒါဖြင့် အဘထူးနဲ့ နပန်းမလုံးတာ က မိန်းမတစ္ဆေ ဖြစ်နိုင်တာပေါ့'

'ဟ... မိန်းမတစ္ဆေလား၊ ယောက်ျားတစ္ဆေလားတော့ ဘယ် လိုမလဲကွ၊ မင်းပဲ ကြံကြံဖန်ဖန် ပြောတတ်တယ်'

ကျွန်တော်သည် အဘဦးထူး မောင်ကို မေးပြီးနောက် အဘ ဦးဘိုးကဲဘက်သို့ လှည့်၍ မေးပြန် သည်။

'အဘထူးကို မေးရတာ စုံ လာလောက် ရှိသွားပြီ။ အဘကဲကို မေးကြည့်ရဦးမယ်။ အဘကဲတို့ ကာသွားကို တွဲခေါ်လာတော့ သူက ဘယ်ပုံစံနဲ့ ပါလာသလဲ'

အဘ ဦးဘိုးကဲက... 'သူ့အခြေအနေက ဇာန်ကြီး ခွေခေါက် နေပြီး သတိမရသလို ဖြစ်နေတာကွ၊ တို့ (၃)ယောက်ယောက်တို့ပျီ ခေါ်လာရ တယ်၊ အိမ်ရောက်လို့ နာရီဝက်လောက် ကြာမှ သတိရတယ်' ဟု ပြောပြလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် တစ္ဆေနှင့် နပန်းမလုံး ခဲ့သည်ဆိုသော ဦးထူးမောင်ကို သက်ရှိ ထင်ရှားရှိစဉ်က အသက် (၇၀)ကျော်ခန့် ရှိပါသည်။

ကျွန်တော် တွေ့ဆုံမေးမြန်းခဲ့ သော ဦးဘိုးကဲ၊ ဦးထူးမောင်နှင့် ဦးထွန်းရှိန်တို့သည် သာမန် ရပ်သူ ရွာသားများ မဟုတ်ကြဘဲ ရွာမိရွာဖ များဖြစ်ကာ အများ၏ ရိုသေ လေးစားမှုကို ခံယူရသူများ ဖြစ်ကြ ပါသည်။

ရွာ၏ သာရေးနှင့် နာရေးတို့တွင် ရှေ့တန်းမှ ပါဝင်ကြသော ဘာသာ ရေး ကိုင်ရှင်သူများ ဖြစ်ကြပါ သည်။

'တစ္ဆေရှိသည်' ဟူသော အယူ အဆကို ကမ္ဘာလူသား အများစုက လက်ခံထားကြပါသည်။ သို့သော် ထူးခြားဆန်းပြားသော ဖြစ်ရပ်နှင့် ကြုံတိုင်း တစ္ဆေခြောက်လှန်သည် ဟူ၍ မယူဆအပ်ပေ။

ဤ ကမ္ဘာလောကကြီးသည် အလွန် ထူးခြားဆန်းပြားသည့် အကြောင်းအရာများဖြင့် ပြည့်နှက် နေရာ ဝေဖန်ဆန်းစစ်နိုင်မှသာ အမှန်တရားကို သိရန် အခွင့်သာ လေသည်။

ဤဖြစ်ရပ်မှန်တွင် အမည်မှန်များ

အတိုင်း ရေးသားထားပြီး တစ္ဆေနှင့် နပန်းမလုံးသည်ဆိုသော အဘိုးကြီး ၏ အမည်ကိုသာ ပြောင်းလဲထားပါ သည်။

မကောင်းဆိုးဝါးများ၏ ဘေး အန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းရန် အကျင့် စရုဏကောင်းများနှင့် ပြည့်စုံရန် လိုအပ်ပါသည်။

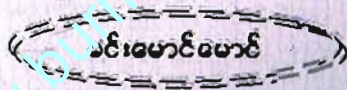
ဗုဒ္ဓဝင်တွင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ပြင် သုသာန်အနီး လှည်းအောက်တွင် ကလေးငယ် အိပ်နေစဉ် ဘီလူးမ သည် စားရန် ခြေထောက်ကို ဝင်ဆွ လေသည်။

ကလေးငယ်သည် လန်ကာ "နမော ဗုဒ္ဓဿ" ဟု ဆိုလိုက်မိ၏။ ဘီလူးမသည် ထိတ်လန့်စွာ နောက် သို့ဆုတ်ရာ မီးကျိုးစုနှင့် အုံထား သကဲ့သို့ တစ်ကိုယ်လုံး ပူလောင်၍ နေလေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဤဖြစ်ရပ် အား လုံးကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး မြတ်စွာ ဘုရားကို လျှောက်ထားရာ မြတ်စွာ ဘုရားက ဗုဒ္ဓါနုဿတိသာမက ဓမ္မာနုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိ၊ ကာယဂတာနုဿတိ၊ မေတ္တာနှင့် ကရုဏာဘာဝနာ တို့သည်လည်း မကောင်းဆိုးဝါးများ ဘေးရန်မှ ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ကြောင်း ဟောကြားခဲ့ပေသည်။

လူတော်စု ရွာကလေးအား အမှတ်တရ...

ခုက္ကကင်းစင် စိတ်ကောင်းဝင် သစ္စာပြင်ရှိကြပါစေ။

အမှတ်အသားနှင့်

လူဝင်စားများ

ဦးစိုး (မတ္တရာ)

လောက၌ ရှိခဲ့ပြီးသော ရှိဆဲဖြစ်သော၊ ဖြစ်လတ္တံ့သော လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာနှင့် အပါယ်(၄)ဘုံသား အားလုံးတို့သည် သံသရာမှ မလွတ်မြောက် မကျွတ်လွတ်မချင်း သံသရာဝဲဩဇာတွင် တစ်လည်လည်ဖြင့် ရှိနေကြရဦးမည်သာ ဖြစ်ပေ၏။

ကျွတ်တမ်း၊
ဝင်သွားသော
အရိယာ
သူတော်စင်များနှင့်
ကျွတ်တမ်းဝင်မည့်
အရိယာသူတော်စင်
များကိုတော့
မဆိုလိုပါ။

လူဖြစ်လိုက်၊ နတ်ဖြစ်လိုက်၊ ဗြဟ္မာဖြစ်လိုက်၊ အပါယ်ဘုံသား ဖြစ်လိုက်ဖြင့် (၃၁)ဘုံသားတို့မှာ **“ကရွတ်ကို ကင်းလျှောက်သည့် ပမာသို့”** မဆုံးသောလမ်းကို လျှောက်လှမ်းနေကြ၏။

သံသရာမှ လွတ်မြောက်၍ ကျွတ်တမ်းဝင်ရန် ကျင့်ကြံအားထုတ်နေကြသော ရသေ့၊ ရဟန်းသံဃာ၊ သီလရှင်များနှင့် လူယောက်ျား၊ လူမိန်းမများ ရှိနေကြသကဲ့သို့ ထိုအထဲမှ ကျွတ်တမ်းဝင်သွားသော

အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာလည်း အင်မတန်မှ များပြားလှကြောင်း လေ့လာသိရှိရပါ၏။
ကံအကြောင်းကောင်း၍ လူ့ဘောင် လူ့လောကသို့ မျောက်ရှိချိန် အတွင်းဝယ် ဒါနနှင့်သီလ ပြုခဲ့ပါလျှင် နောင်ဘဝ၌ အရင်းမရှုံးဘဲ လူ့ဘဝသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာ နိုင်လိမ့်မည်ဟု ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပီပီ

ယုံကြည်မိပါ၏။
ယုံကြည်မှုကို ခိုင်မာစေရသည့် အကြောင်းရင်းများကိုလည်း စာဝန်သူမှ လေ့လာသိရှိခဲ့ရပါ၏။
လူသေ၍ ခွေးဖြစ်သွားသည် ဖြစ်သွားသည်၊ ကျွဲဖြစ်သွားသည် စသည်တို့ကို လူအများ သိရှိခက်ခဲလှ၏။
သို့သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံတွင် မူလသေသွား၍ လူဝင်စား ပြန်ပြု

လည်များကို ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံတွင်းဝယ် ကြားမိ၊ တွေ့မိသည် ရှိကြ၏။
အချို့သော လူဝင်စားများ၏ နိုင်ငံအမာ ပြောကြားမှုများကြောင့် လည်းကောင်း၊ အချို့သော လူဝင်စားများမှာ **“သေဆုံးစဉ်က မှတ်တမ်းလိုက်သော အမှတ်အသား”** ပါလာခြင်းနှင့်အတူ ပြန်လည်၍ ပြုနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် လည်းကောင်း၊ လူဝင်စားဖြစ်သည်ကို ကံကံပုံကြည်ကြ၏။
အချို့သော လူဝင်စားများမှာ မိဝမ်းမှ အပြင်လောကသို့ ထွက်လာရာ၌ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခြင်း များစွာဖြစ်ရသဖြင့် သူ၏ အတိတ်ဘဝကို ပြန်လည်မှတ်မိခြင်း မရှိဘဲ ကာ၍ ပြန်လည်ကာ မပြောနိုင်တော့ပေ။
အချို့သောသူများမှာ **“ဇာတိလရဉာဏ်”** ဟု ခေါ်သော ဇာတိဘဝကို ပြန်လည် သတိရလျှင် လူဝင်စားဖြစ်ကြောင်း ပြန်လည်

ကာ ပြောပြနိုင်ကြ၏။
ကျွန်ုပ်သည် လူဝင်စား သုတေသီ တစ်ဦး မဟုတ်ပါ။ သို့သော်လည်း လူဝင်စားများအား အမြဲလိုလို တွေ့မိခဲ့ရသဖြင့် စိတ်ဝင်စားစွာ လေ့လာမိခဲ့ရသည်တော့ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါ၏။
ထိုလူဝင်စားများတွင် ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံမှ တိုင်းရင်းသားများသာမကဘဲ ဒုတိယကမ္ဘာ စစ်အတွင်းက မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ကျဆုံး သေဆုံးခဲ့ကြသော ဂျပန်၊ အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန် လူမျိုးများပင် ယောက်ျားလေးများ အဖြစ် ပြန်လည် ဝင်စားခဲ့ကြသည်များကို တွေ့မြင်ကြားသိခဲ့ရ၏။
ထိုလူဝင်စားများတွင် အချို့သော သူများ၌ သေနတ်ဒဏ်ရာများ ပါလာခဲ့သည်ကိုလည်း လူကြီးသူမများ ပြောစကားဖြင့် ကြားသိခဲ့ရ၏။ ဤသည်မှာလည်း ယခင်ဘဝ၏ အမှတ်အသားများပင် ဖြစ်ပေ၏။
ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်က ပြင်ဦးလွင်ခရိုင် အတွင်းရှိ မြို့တစ်မြို့၏ ရွာတစ်ရွာ၌ နေထိုင်ခဲ့ပေ၏။ ထိုရွာတွင် နေခဲ့စဉ်က လူဝင်စားများကို တွေ့ခဲ့ရ၏။
ကံ၊ကံ၏ အကျိုးဆက်ကြောင့် လူဝင်စား ပြန်ဖြစ်ကြသည် ဖြစ်ပေ

မည်။
ကျွန်ုပ်တို့ရွာ၏ လေ့တစ်ခု ကြောင့်ပင် လူဝင်စားမှန်းလည်း သိရှိလက်ခံနိုင်ကြရ၏။
ထိုလေ့ကား သေဆုံးသွားသော လူကြီး၊ လူငယ်၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ မရွေးဘဲ ထိုသူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် သက်ဆိုင်ရာ မိသားစုများမှ **“အမှတ်အသား”** ပြုလုပ်ပေးလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။
အကယ်၍ မိမိတို့ ရွာတွင် လည်းကောင်း၊ အခြားနီးနား ရွာများတွင် လည်းကောင်း မွေးဖွားလာသော ကလေးသည် ယောက်ျားလေးဖြစ်စေ... မိန်းကလေးဖြစ်စေ အမှတ်အသား ပါလာခဲ့လျှင် သေဆုံးခဲ့စဉ်က ဘယ်နေရာတွင် ဘယ်ကဲ့သို့ မှတ်လိုက်ကြောင်း သိရှိကြသဖြင့် မိမိတို့ အိမ်မှသေဆုံးသူ ပြန်လည်ဝင်စားကြောင်း သိရှိကြရ၏။
ထိုသို့ သိရှိပြီး ထိုကလေးမှ အသက်(၃/၄)နှစ်အရွယ် ရောက်သောအခါ၌ သူသည် ဘယ်သူ၊ ဘယ်ဝါ ဝင်စားကြောင်းနှင့် သေဆုံးစဉ်က သူ့အား မည်သူက ဘယ်နေရာ၌ **“အိုမည်း”** သုတ်ပေးလိုက်ကြောင်းကိုပင် ပြန်လည် ပြောပြနိုင်ကြလေ၏။
အမှတ်အသား မပါသော်လည်း ယခင်ဘဝကို ပြန်လည်၍ ပြောပြနိုင်သော လူဝင်စားများလည်း ရှိကြ၏။
သေဆုံးသူအား အမှတ်အသား ပြုလုပ်ကြရာတွင် နောင်ဘဝ လူဝင်စားဖြစ်လျှင် ထိုလူဝင်စားအား **မတ္တရာရောင်ခြည်ပုဂ္ဂိုလ်** ၂၅၂

မှတ်မိစေရန် ထင်သာမြင်သာသော နေရာများ၌ အိုးမည်းဖြင့် အမှတ် အသား ပြုလုပ်ကြ၏။

ဘယ်ညာခြေသလုံး တစ်ဖက် တွင် အိုးမည်း သုတ်ပေးလိုက်ခြင်း၊ အချို့ ဘယ်လက်ကောက်ဝတ်၊ အချို့ ညာလက်ကောက်ဝတ်၊ အချို့ ဘယ်လက်မောင်း၊ အချို့ ညာလက် မောင်း စသည်တို့တွင် မှတ်သားကြ ၏။

ကျွန်ုပ် တွေဖူးသော လူဝင်စား တစ်ယောက်တွင် “နားရွက်” ကို အိုးမည်းသုတ်၍ မှတ်သားလိုက် သဖြင့် လူဝင်စား ဖြစ်သောအခါ ယခင်ဘဝ မိသားစုများကို ပြန်လည် ပြောပြနိုင်ခြင်းနှင့်အတူ အမှတ် အသားကပါ သက်သေခံနေခြင်း ကြောင့် ဝမ်းသာဝမ်းနည်းဖြစ်ရ သော မိသားစုများကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့ ရ၏။

အိုးမည်းကို လက်ညှိုးဖြင့် “တို့” ၍ “ပါး” ၍ အမှတ်အသား ပြုပေးလိုက် သောကြောင့် လူဝင်စားဖြစ်သော အခါ “ပါး” တွင် တတ္တိပါသားကဲ့သို့ နူးညံ့သော မွေးညှင်းများ ပေါက်နေ သည့် ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် ကိုလည်း တွေ့မိခဲ့ရ၏။

သူနာမည်မှာလည်း မှတ်ကြီးဟု ခေါ်တွင်ခဲ့ရ၏။

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၅၀)ခန့်က ကျွန်ုပ် တွေ့ဖူးသော လူဝင်စားတစ်ယောက် မှာ ယခင်သေဆုံးသွားစဉ်က (၁၅) နှစ်အရွယ် မိန်းကလေး ဖြစ်၏။

သူမအား မိသားစုများက အမှတ် အသားအဖြစ် “ညာဘက်

၂၅၆ နက္ခတ္တရာဇ်မြစ်မဟာဇ်:

တံတောင်ဆစ်” ၍ အိုးမည်းသုတ် ၍ အမှတ်အသား လုပ်ပေးလိုက်၏။ နောက်(၅)နှစ်ခန့် ကြာသောနေ့ တစ်နေ့၏ ညနေခင်းအချိန်တွင် တစ်ရွာတည်းနေ ဇနီးမောင်နှံ(၂)ဦး မှ (၃)နှစ်ခန့်ကလေးငယ်(ယောက်ျား လေး) တစ်ယောက်အား လက်ဆွဲ ၍ ထိုမိသားစုထံသို့ ရောက်ရှိလာ ခဲ့ကာ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ ကြ၏။

အိမ်သို့ ရောက်သည်နှင့် ကလေး က ယခင်ဘဝမှ မိဘများကို ပွေ ဖက်ကာ “သူ” ဘယ်သူဖြစ်ကြောင်း ပြောပြလေ၏။ ယခင်ဘဝ မိဘများ က ညာဘက်တံတောင်ဆစ်တွင် အမှတ်အသား ပါလာခြင်းနှင့် ယခင် ဘဝအကြောင်းများ အားလုံးကို ပြန် လည် ပြောပြနိုင်ခြင်းတို့ကြောင့် မိမိ တို့ သမီးဖြစ်သူ ပြန်လည်ဝင်စား ကြောင်း လက်ခံကြလေ၏။

ကံ၏ အကြောင်းတရားကြောင့် မိန်းကလေးဘဝမှ ယောက်ျားလေး ဖြစ်လာခဲ့ခြင်းသာ ခြားနားလေ၏။ ကံ၏အကြောင်းတရားအရ ယခင် ဘဝ မိန်းမဖြစ်ခဲ့သော်လည်း လူ ဝင်စားဖြစ်လာချိန်တွင် ယောက်ျား

ဖြစ်လာခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ယခင်ဘဝ ယောက်ျား ဖြစ်ခဲ့သော် လည်း လူဝင်စားဖြစ်လာချိန်တွင် မိန်းမဖြစ်လာခြင်းကို လည်းကောင်း တွေ့မြင်ကာ “သံဇီဝတရား” ရစရာ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

(မှတ်ချက် ။ စာရေးသူ ယင်းတို့ကို လက်တွေ့ ပြပေးပါ ၏။)

အမှတ်အသားနှင့် လူဝင်စားများ အား တွေ့ရှိရခြင်းနှင့်အတူ တစ် ခြားခဲ့ရသော သေဆုံးသူ အထွေထွေ မိသားစုများ၊ အမေနှင့် မိသားစုများ အတိုး၊ အဘွားနှင့် ...သားသမီးများ များ၊ သားသမီးနှင့် အမေအဖေ မိသားစုများ၏ ကြေကွဲဝမ်းပျက် စရာ တစ်ဖန်ပြန်လည် တွေ့ရှိ များအား တွေ့မြင်မိခဲ့ရ၏။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ အမှတ် အသားနှင့် လူဝင်စားများ သူတို့ လည်းကောင်း၊ အမှတ်အသားမပါ သော်လည်း ယခင်ဘဝကို ပြန်လည် ပြောပြနိုင်သော လူဝင်စားများ သူတို့ လည်းကောင်း ဆက်လက်ပြန်လည် ကြားသိ နေရဦးမည်သာ ဖြစ်ပါမည်။

သို့ဖြစ်၍ သံသရာမှ လွတ်မြောက် ရာဖြစ်သော “နိဗ္ဗာန်ရွှေပြည်” မရောက်သေးမချင်း ဖြစ်လာရမည် လူ့ဘဝ၌ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ တရားများကို စွမ်းနိုင်သမျှ ထုတ်ကြစေလိုကြောင်း တတ်သမျှ ဗဟုသုတဖြင့် တိုက်တွန်း ရေးသားလိုက်ရပေ၏။

ဦးစိုး(မတ္တရာ)

ကန်ကန်သို့ ဆရာစုန်းဖြူ

ယခင်လမှ အဆက်

‘ဘိုး...ဘယ်သွားမလဲ’ ဘိုး ‘လိုက်မှာသာ လိုက်ပါကွာ’ ကျွန်တော် ငယ်ဖြူနဲ့ ကြိုဆိုနေ တယ်ဆိုတဲ့ အဘိုးနောက်ကို လိုက်သူ့...ရပါတယ်။

ပုံမှန်တတ်တောင် ၃

'ဟာ... ဒီအပေါက်က ညနေတုန်းက ယုန်ဝင်သွားတဲ့ အပေါက်ပဲ' အောက်ခြေရှိ ကျောက်တောင် အပေါက်ငယ်။

'ယုန်လဲ ဘိုးဘိုးပါပဲကွယ်။ ဘိုးဘိုးတို့က မည်သည့် ပုံသဏ္ဍာန်မျိုးစုံ ဖန်ဆင်းနိုင်ပါတယ်။

တပည့်ကို ဟင်္သာယဉ်က ယုန်တစ်ကောင် ဖမ်းသွားဖို့ မှာတယ် ဟုတ်လား တပည့်'

ကျွန်တော် 'ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျား၊ ဘိုးဘိုးက ဘယ်သူပါလဲ ခင်ဗျား'

ဘိုးဘိုး 'ဘိုးဘိုးကတော့ ပုပ္ဖိုးဘိုးမင်းခေါင်ပါ။ အဘိုးဘိုးဟာ သာသနာအတွက် ကျရာအရပ် ကျရာတာဝန် ယူရတယ် တပည့်လေး။

တပည့်ငယ်တုန်းက စပါးတောင်ကမ္ဘာအေးစေတီ တည်ထားကိုးကွယ်နေတုန်း တစ်ခါတွေ့ရဖူးတယ်။ ထူးခြားမှု ရှိသား။

ဘိုးတို့ရဲ့ ဝိဇ္ဇာမှတ်တမ်း ရှာကြည့်တော့ သားလေးဟာ ငါတို့ရဲ့ သားတပည့်ဆိုတာ သိရတဲ့အချိန်က စပြီး သားလေးကို စောင့်ရှောက်နေရတာပါကွယ်'

ကျွန်တော် 'မသိလို့ပါ ဘိုးဘိုး။ လက်အုပ်ချီပြီး ကန်တော့ပါတယ် ခင်ဗျား' လက်အုပ်ချီလျက်ပါ။

အဘိုးက ဆက်ပြောပြန်တယ်။ 'ဒီယုန်ဝင်သွားတဲ့ အပေါက်ဟာ တောင်ထိပ်ကို ရောက်တယ်ကွယ်။ ဒီလမ်းဟာ တောင်ပေါ်ကို တက်လို့

ဆင်းလို့ရတယ်။ လမ်းသိအောင်... ပြောမပြီးခင်မှာဘဲ...

'ဘာဖြစ်လို့ လမ်းလျှောက်ရမလဲ ကျွန်တော်တို့ ရှိနေတာပဲ' ရိပ်ခနဲ မြွေကြီးတစ်ကောင် ကျောက်တောင်ပေါ်က လျှောက်ကျလာပြီး ကျွန်တော့်ခန္ဓာကိုယ် ခါးကို သုံးလေးပတ် ပတ်ပြီး ခေါ်တင်သွားတယ်။

မြွေကြီး 'ကြောက်နေလား တပည့် အပေါ်ရောက်ရင် ပျော်စရာ ကောင်းသွားမှာပါ။ တောင်ပေါ်မှာ စောင့်နေတဲ့ အထက်ဆရာဝိဇ္ဇာတွေ အများကြီးပဲ။ သူတို့က အောက်ကို မဆင်းဘူး။ ဒီတောင်ပေါ်က အောက်ဆင်းတဲ့သူ သေတာပါပဲ'

မျက်စိ တစ်မှိတ်လောက်ဆို

တောင်ပေါ်သို့ ရောက်သွားတယ်။ ကျောင်းဆောင်အဆောင်ဆောင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်အပျိုပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးနဲ့ လုပ်ကိုင်သူတွေ... အထူးသဖြင့် ဂမုန်းမွေးလှိုင်ကြိုင်နေတယ်။

ဘိုးဘိုး 'ဟိုရေ့နားက ကျောက်သွားစို့ကွယ်၊ တပည့် စောင့်နေကြတယ်'

'လာကြ...လာကြ... တပည့် စောင့်နေကြတယ်'

ကျွန်တော်တို့ကို မြင်တာ သက်နိုးအနက်ရောင်ရင့်ရင့် ထုထားသော ရဟန်းတစ်ပါး ဆိုနေပါတယ်။ ကျောင်းထဲမှာတော့ ပုဂ္ဂိုလ်အတော်များများကို မြင်ဖူးတယ်။

ရဟန်း 'အားလုံး နမော တဿ (၃)ခေါက်ဆိုမယ်' (၈၅)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုတဿ။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုတဿ။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုတဿ။ ရဟန်း လက်ဝါးထောင် အချက်ပြလိုက်တယ်။

'ဒီတောင်ပေါ်မှာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သာသနာအတွက် စုဝေးကြတယ်။ ကကုသန်၊ ကောဏာဂကဿပ၊ ဂေါတမ၊ အရိမေတ္တေ၊ ဘုရားငါးဆူ သာသနာနဲ့ ကြွကြွ ကုန်တော်မူသော ငါတို့ ဝိဇ္ဇာကို သည် သာသနာတာဝန်ကို ဆောင်ရန်သာ ဖြစ်တယ်။

လက်တွေ့ကတော့ လူပါပဲကွယ်။

တောင်ခြေမှာ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါးဟာ သာမညပုဂ္ဂိုလ် မဟုတ်ဘူးကွယ်။ ဘွဲ့အမည်က 'ဦးဝါယမ' တဲ့။ လူတွေ ပါးစပ်ဖျားမှာတော့ 'ထားဝယ်ဆရာတော်' လို့ အမွှန်းတင်ကြတယ်။

ဒီရဟန်းက စရဏ အားကောင်းတယ်။ သာသနာအကျိုးဆောင်တာ အောင်မြင်မှု များပါတယ်။

ဒါကြောင့် ငါတို့တပည့် ခြေလျင်ဝိဇ္ဇာနဲ့ တွဲပေးလိုက်ရင် အောင်စေ၊ အောင်စေ၊ အောင်စေသတည်း' 'တောင်ပေါ်မှာ ဝိဇ္ဇာများရဲ့ ပုံတင်သံများ ဟိန်းလို့ ထွက်လာပါတော့တယ်။

'တပည့်လေး ညာလက်ဖဝါးကို ငါရဟန်းဆီကို နီးအောင်တိုးလိုက်ပါ'

ကျွန်တော့်လက်ကို လှမ်းကိုင်ပြီး...

'စိန်ဂွာတု' ဆိုလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်လက်ပေါ် ရေးလိုက်တယ်။

'သင်၏ လိုအင်ဆန္ဒ တစ်လုံးတစ်ပါး ပမာန်အောင် ရရှိစေ' 'သာဓု...သာဓု...သာဓု'

[၄]

'နမတော်များ... အင်းဖေရားရဲ့ မောင်တော် စောနန္ဒာနဲ့ အစ်မဖုရား စောပုလဲတို့ဟာ ဒီစက်စက်ယိုတောင်ခြေ လှက်နန်းမှာ ကကုသန်ဘုရားရဲ့ လက်ထက်ကတည်းက ဘုရားသိုက်၊ တရားသိုက်၊ ဝိဇ္ဇာကတ်

ယခု စက်စက်ယိုကျောက်တောင်ကို ဒီပက်ရာဘုရား လက်ထက် သာသနာပြုရန် ဗျာဒိတ်ချထားသော နေရာဖြစ်တယ်။ ဗျာဒိတ်တော်ကြီး ဒီကျောက်တောင်ကို ဂူကြီးတစ်လုံးဖောက်ပြီး သာသနာပြုရန် ဖြစ်တယ်။

ဘုရားဂူကြီးဖောက်ဖို့ အခက်အခဲအမျိုးစုံ ကြုံရတယ်။ ထားဝယ်ဘုရားဝင်အရ သိရတာက မိုင်းခါက ရီ (ယခု)ပကာရိရွာ မြို့ထီးနီးစံအခါက ဘုရားအလောင်းကျွေးဒါင်းမင်းဟာ ယခု 'စက်စက်ယိုတောင်' ယခုခေါ် 'ဗွဲ့တောင်' ကျောက်တောင်ကြီးဟာ သီတင်းသုံးရာနေရာ ကျောက်တောင်ကြီးဟာ ကျက်စားရာဒေသ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၉၄ ခုနှစ် လောက်(ခန့်မှန်း) ဘုမ္မိဒေဝနာဂရမြို့ကညီ ဘုရင် နရိန္ဒခေါ် ရန္တဗိုလ်မင်း မြတ်ဟာ ယခု စက်စက်ယိုတောင်ကို ဘုရားဂူဖောက်ပြီး သာသနာပြုရန် ကြိုးစားဖူးတယ်ကွယ်။ ကြိုးစားပေမယ့် မအောင်မြင်ဘူး။ ဝိရင်ဘုရင်ကိုလဲ တို့ဝိဇ္ဇာတွေ ကူညီပါတယ်။ ဒီကျောက်တောင်ဟာ ဝိဇ္ဇာနိမိတ်ကျောလို့ တစ်ပေလောက် အနက်ရှိတဲ့ တွင်းငယ်တစ်တွင်း လောက်သာ ဆောင်ကြဉ်းနိုင်ကြတယ်။

ရန္တဗိုလ်မင်းဟာ လက်လျှော့ပြီး တစ်ပေလောက် ကျောက်ဂူအစကို ဝိရင်ဖို့ ပြင်ဆင်နေတဲ့အချိန်... ငါတို့ ကိုယ်ရောင်ပြပြီး လူတစ်ယောက်ကို

ပစ္စည်းတွေပေးပြီး ယခု ပိတ်ပဲ ကျောက်ဂူငယ်အတွင်းထဲမှာ ဌာပနာပေးပါရန် ဘုရင်ကို လျှောက်ခိုင်းတယ်။ ရန္တဗိုလ် ဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ ဒီပစ္စည်းတွေကို တောင်းယူပြီး တွင်းငယ်ထဲထားပြီး ကျွဲကော်၊ အုံ၊ တင်းလဲ၊ မြေနီတို့ကို ရောစပ်ပြီး ကျောက်ဂူတွင်းငယ်ကို ဌာပနာပြီး ပိတ်လိုက်တယ်။

ဌာပနာပစ္စည်းများက...

၁။ ငွေကြျတ်အတွင်း ထည့်ထားတဲ့ ကုက္ကုသယ ဓာတ်လုံးတစ်လုံး။ ၂။ (၉၆)ပါးရောဂါများအတွက် ဝိဇ္ဇာများရဲ့ ဂမုန်းပေါင်းဆေး စုတ်တံတစ်ချောင်း။

၃။ လိုရှိက အသုံးပြုရန် ကုက္ကုသယ သပိတ်ငယ်တစ်လုံး ဌာပနာထားခဲ့တယ်။

အခုတော့ အသုံးချဖို့ အချိန်တန်ပါပြီ'

သက်နိုးအရောင်ရင့်ရင့် ထုထားတဲ့ ရဟန်းရဲ့ စကားအရှည်ကြီး ပြောပြီးမှာတော့...

ဝတ်ဖြူဘိုးဘိုး 'ဒီလောက် ခက်ခဲတဲ့ ကျောက်တောင်ကို ဖောက်ဖို့ဆိုတာ လွယ်ပါ့မလား ဘုရား' **ရဟန်း** 'ဝိဇ္ဇာ ပံပိုးပေးပေမယ့်

တော်များ စောင့်ရှောက်လာတာ နှစ်ပေါင်း အသင်္ချေအနန္တပဲ ဟုတ်လား နှမတော်များတို့

'မှန်လှပါ သခင်မဘုရား'

'သခင်မ အရှင်သခင် စောနန္ဒာ ဟာ လူ့ဘဝပြောင်းပြီး အိမ်ထောင် ပြုပြီး နေလိုက်တာ သမီးတစ်ယောက် တောင် ထွန်းကားနေပြီ။ နှမတော်များ'

'မှန်လှပါ သခင်မဘုရား'

'လူ့ဘဝ ကူးပြောင်းတည်ဆောက် ငါတို့ ရဲ့ ဘုရားသစ္စာခံသိုက်နန်းကို လုံးဝ သတ်မရတော့ပါ နှမတော်တို့... အခုတော့ကွယ်... ရန်သူတွေ ဝိုင်းလို့ နှမတော်မှာ အခက်တွေ့... အောင်မယ်လေး... မောင်တော် ဘုရား... နှမတော်ကို မသနား... မသနားလိုက်လေခြင်းကွယ်။ စက်စက်ယို တောင်ခြေဆိုတာ နှမတော် စောပုလဲနဲ့ မောင်တော် စောနန္ဒာတို့ စောင့်ရှောက်ရမယ့် တာဝန်ပါဘုရား။ အခုတော့... ပူဆွေး... ပူဆွေး... သောကမဆွေး'

'အစ်မတော်ဘုရား အချိန်ကျရင် မောင်တော်ပြန်လာမယ် ဘုရား'

'ဟဲ့... အထိန်းတော်တို့ တောင် အောက်မှာ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ဆရာ တော် မည်မည်ရရ ဆရာတော် မဟုတ်ဘူးကွယ်။ တောင်ပေါ်မှာ ရောက်နေတဲ့ ခြေလျင်ဝိဇ္ဇာဟာ ဝိဇ္ဇာအောင်ပြီး ဝိဇ္ဇာကိုယ်စားလှယ် ကွယ်။ အစ်မတော်ဘုရား ကြောက် လိုက်တာ ရဲရွှေတော်တို့ရဲ့... အရိမေတ္တယျလက်ထက် ရွှေ

ကျောင်းတော်ဆောက်ဖို့... အလှူ အတန်းလုပ်ဖို့... ရွှေဘုရား ငွေဘုရားကြီး တွေ၊ ရွှေဘုရား ငွေဘုရား ဆင်းတု တော်တွေ၊ ရတနာတွေ များမြောက် လှစွာ ဝန်ပိုးတွေ အစ်မတော် တစ်ယောက်တည်း ကာကွယ်နိုင်ပါ့ မလား သိဘူးကွယ်တို့'

သိုက်နန်းအလယ် ကလပ်ပေါ်ရှိ မြေတနာလုံးကွင်း ပေါ်နေသော သဏ္ဍာန် ပုံရိပ်တွေကြည့်ပြီး စိုးရိမ် ကြောင့်ကြနေခြင်း ဖြစ်ဟန်တူတယ်။ "စောပုလဲ" တဲ့။ သိုက်နန်းဒေဝီ။ 'မောင်တော် မေမေမယ် နှမတော် မေလို့မရဘူး။ မောင်တော်သွားရာ အရိပ်မာလို ပါမှာပဲ။ ဒါမှ သိုက်နန်း ကို ပြန်ခေါ်လို့ရမှာ'

ရွာထဲမှာတော့ ထိန်ထိန်လင်းလို့ သာယာဆဲ၊ ဇာတ်သဘင်မှ သီချင်း ဆိုသံ သောသောညံဆဲ။ မိုးသောက်ယံကို ရောက်ပါပြီ။ ပိဏ္ဍိအသစ်တို့ထိတာဝန်ကို ကျဆုံး လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ သာသနာတို့ရန် ဤ စက်စက်ယိုတောင်ကြီးအား သာသနာ အောင် ထွန်းလင်းအောင် ဆောင်ရွက်ကြ ဖို့။

ဝတ်ဖြူဝတ်ဘိုဘိုးက စည်းဝေး ပွဲကြီး ပြီးဆုံးကြောင်း ကြေညာ လိုက်တယ်။

'အားလုံး (၁)မိနစ် ငြိမ်သက် ဘာဝနာပွားလိုက်ကြဦးစို့ရဲ့' ထိုခဏအတွင်း စည်းဝေးပွဲ အလယ်အတွင်း မြွေတစ်ကောင် လာတာ မြင်လိုက်တယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ ခါးမှာ အေးခနဲ တစ်ချက်ဖြစ်တာ အလို... ညနေတုန်းက လိုက်ရင်း ဒီကျောက်တောင်ပေါ်မှာ အိပ်လိုက်မိတာကိုး။

'အရပ်လေးပျက်နာ၊ အရပ်ရှုပ်ပျက် အရပ်ဆယ်ပျက်နာရှိ နက္ခိတ၊ သုခိတ၊ သတ္တဝါများ ကျန်းမာကြပါစေ ကျွန်ုပ်တို့ ပျော့ပျော်ပါစေ ကျန်းမာ ပျော်ပျော်ပါစေ။ အပျူပျူကြီး ဤကောင်ပူအား အပျူပျူကြီး လော့... ဤတော့ ဤတော့ကို ရောက်ကုန်သော' နတ်မင်းအပေါ် အပျူပျူပေါင်း။ ကျွန်တော် အောက်နေရာမှ သွားလမ်းကိုလဲ ညွှန်ပြကြကုန်လော့... အညီတောင်းပါကုန်၏'

ဟာ... ယုန်ကလေး ရှေ့ဘက်က ခုန်ပြေးပြီ။ သူ့ နောက်ကို လိုက်ဖို့ ဒီမှာ မြက်ပင်တွေ နွယ်တွေ လှုပ်ထွေးသလိုပါပဲလား။ ကေန္တ တောင်ခြေ ရေချောင်းအပေါ်မှာ လှုပ်လှုပ် သေချာတယ်။ ယုန်ကလေးက မျက် က ခုန်၊ ခုန်ပြီး ပြေးနေတာကို လိုက်တယ်။

ဟိုမှာ ကျောက်တုံးကြီး နေရာထဲ ထားပြီး သစ်ခက်ကျောင်းသစ် တစ်ဆောင်၊ သက်နိုးတစ်ထည်၊ လှန်းထားပါလား။ ဝမ်းသာလို့ တာ... ရဟန်းတစ်ပါး တရားထုတ်နေပါလား။ တောရ ဆေးတည်နေတဲ့ ရဟန်းပါလား။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကျောင်းသစ်မီး လာဆီကို ရောက်သွားပြီ။ ကျောင်းခန်းထဲမှာ မထူမပါး ကောင်းမွန်းနေတဲ့ မြေကြီးမှာ ခင်း ဟားတဲ့ အိပ်ရာခင်းတစ်ပိုင်း သပိတ် ဝါး၊ ရေစစ်တစ်ခဲ၊ ဖိနပ် မတွေ့ရပါ။ များအတွက် ငှက်ပျောသီးတစ်လုံး၊ နှစ်လုံး မြင်တွေ့ရတယ်။ ကျွန်တော် ကျောင်းသစ်မီး တွင်းရှိ ရဟန်းအား ညင်သာစွာ ချလိုက်တယ်။

ဆရာတော်ဟာ မလှည့်ဘဲ... 'ဒကာလေး ညတုန်းက ဘယ်မှာ ဝိပ်သလဲကွယ်' 'တပည့်တော် လမ်းမှားပြီး တောင်ခြေမှာပဲ အိပ်ပါတယ် ဘုရား' 'ဒါကြောင့်... ဒါကြောင့်ကိုး' ဆရာတော် ပြောနေတာ ကျွန်တော် နားမလည်ပါ။ အချိန် ဟားဖြင့်တော့ (၆) နာရီခွဲတော့မှာပါ။ ထိုအချိန်မှာပဲ မော်တော်ဆိုင် ကယ်သံကြားပြီး ဆိုင်ကယ်နှစ်စီး မယာကျားနှစ်ယောက်၊ မိန်းမ နှစ်ယောက် ဆရာတော်ကျောင်း တွင်းသို့ ပျားယီးပျားယာ ဝင်လာပြီး ဒီလို လျှောက်နေကြတယ်။ လက်ဦးတင်လျက်...

'ဆရာတော်ဘုရား ကျန်းမာပါရဲ့ လား... ဘုရား'

ရတနား ။ 'ကောင်းပါတယ်၊ ဒကာနဲ့ ဒကာမကြီးတို့ အရေး အကြောင်းများ ရှိပါ၏လော ဒကာ တို့(ဆရာတော်ဟာ ဘုရားသုံးကြိမ် ဦးချပြီး ဒကာတို့ဘက်ကို လှည့် လိုက်ပြီး မေးလိုက်တယ်။)

တောဝေး ။ 'ရှိပါတယ်လား ဘုရား... အရှင်ဘုရား သီတင်းသုံး နေတဲ့ စက်စက်ယိုတောင်ဟာ သိုက် နန်းပါဘုရား။ တစ်ညလုံး တီးသံ မှုတ်သံတွေနဲ့ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေ ကြား ရပြီး တစ်တောင်လုံး လင်းထိန်နေပါ တယ်။

၀. ကုန်းရွာရော၊ သယ်နိုးတုန်းရွာ မှာ ကလေးလူကြီး ကြောက်နေကြ ပါပြီဘုရား။ စက်စက်ယို သိုက်နန်းမှာ ဒီလို တီးသံမှုတ်သံကြားရင် သာမန်လူ တစ်ယောက် သိုက်လှည့်ပြီး သေရ တယ်ဘုရား'

ဆရာတော် ။ 'ဒကာမကြီး ဒေါ်ခင် လှဝင်း ယခုအခါက ကောင်းတဲ့နိမိတ် ဖြစ်လိမ့်မယ် ဒကာကြီးနဲ့ ဒကာမကြီးတို့... ဟာ... ဒကာတွေ အများကြီးပါ

လား။ လာကြ... လာကြ အဆင်ပြေ သလို နေကြထိုင်ကြပါ'

ဆရာတော်က မိန့်တော်မူလိုက် တယ်။

'အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့ စိတ်ပူ လို့ လာကြတယ်ဘုရား။ စက်စက်ယို သိုက်နန်း တီးသံမှုတ်သံတွေ ကြားရပါ တယ်ဘုရား။ ကောင်းတဲ့နိမိတ် မဟုတ်ပါ ဘုရား'

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် လျှောက် သံတွေ ကြားနေရပါတယ်။

ဆရာတော် ။ 'စိတ်မပူကြပါနဲ့ ဒကာ တို့ ယခုတစ်ခါက နိမိတ်ကောင်း ဖြစ်လိမ့်မယ်နဲ့တူ တယ်။ ဒကာတွေထက် စောပြီး ရောက် လာတဲ့ ဒကာကြီးတစ်ယောက် ရောက်နေတယ်။ အကျိုးအကြောင်း မမေးရသေးဘူး။ ညတုန်းက တီးသံ မှုတ်သံတွေဟာ ဒီဒကာကြီးနဲ့ ပတ်သက်ကောင်း' ပတ်သက်လိမ့် မယ်'

ထိုခဏမှာပဲ ပရိသတ်များဘက် သို့ ကျွန်တော် မျက်နှာလှည့်မိတယ်။ 'ဟောတော့... ကျွန်မတို့ ဆရာ ပါလား။ ဆရာဦးအုန်းရွှေ ဟုတ်ပါ တယ်နော်'

ဒေါ်ခင်လှဝင်းက မေးတယ်။

ကျွန်တော် ။ 'ဟုတ်ပါတယ် မေ'

ဒေါ်ခင်လှဝင်း ။ 'ဆရာက အရွယ် အိုလှနဲ့ နေတယ်။ ကျွန်မဆရာက သီတင်းသုံးပြီးသေးဘူး။ တိုက်ပုံနက်နဲ တကယ်အဘိုးကြီး ဖြစ်နေလား။ ဆရာ ဘာမှ မစားရ သေးဘူး မဟုတ်လားရှင်'

ရွာသား ။ 'ဆရာမနဲ့ သိသလား ဆရာက'

ခေါ်ခေါ်လှဝင်း ။ 'အေးဟယ် ငါ့ကို ဆရာမ ဖြစ်အောင် ဂုဏ်တင်ပေးတဲ့ ငါ့ဆရာကြီးကွယ် ရွာသားများ ။ ။ 'ဟာ... ဆရာမကလဲ ဘယ်ကလာ တိုက်ပုံ နက်လဲ၊ GQစပိုရှပ်ပါ။ ဟဲ...ဟဲ... ငယ်ငယ်လေးပါ။ ကောင်းကောင်း ကြည့်ပါ ဆရာမ'

ဆရာမတော် ။ 'ငါဘုန်းကြီး ဆရာ မကြီး ခေါ်ခေါ်လှဝင်း စကားကို ထောက်ခံ ရမယ်ဟေ့။

ဒီဒကာကြီးဟာ မငယ်ဘူးနော့၊ လည်ကတုံးကော်လံ ရှပ်ဖြူ လက် ရှည်နဲ့ တိုက်ပုံနက် ဝတ်ထားပြီး လုံချည်ကွက်ကျား ဝတ်ထားတဲ့ ဆရာအဘိုးအို တစ်ယောက်ပါ'

ရွာသားများ ။ 'ဆရာတော်လဲ ဒီလို မြင်ပါသလား ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ ဘယ်လို ပြောရ မလဲ ဘုရား'

ဆရာမ ခေါ်ခေါ်လှဝင်း ။ 'နေကြပါဦး ကျွန်မ တို့ ဆရာဟာ အရင်ကတည်းက နည်းနည်း ထူးဆန်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပါ။ မေးကြည့်ပါရစေဦး။

ဆရာရှင် လောလောဆယ် ထမင်း အစာတစ်ခုခု ဆာပြီလား ရှင်'

ကျွန်မတော် ။ 'ယခု လောလော ဆယ်တော့ မဆာပါ။ မစားလဲ ရပါတယ်။ မမပြောပုံကို စဉ်းစားမိတော့

ဆရာ ထမင်းမစားရတာ အတော် လေး ကြာသွားပြီနဲ့တူတယ် မမ' 'ဟေ... ဘယ်လိုလူလဲ အစာ မစားတာ ကြာပြီလို့ ပြောနေတယ်' ရွာသားများက တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ပြောကြ ဆိုကြတာပေါ့။

ဆရာမတော် ။ 'အိမ်မက်ထဲမှာ မြင်နေ ရတဲ့ ထူးဆန်း ဒကာ ဖြစ်နေသလား'

“ဟုတ်ပါတယ် ဘုရား” ဘယ် သူပြောလဲ၊ ဘယ်သူ အသံလဲ... ပြောတဲ့သူကို မမြင်ရ။ ထိတ်ထိတ် လန့်လန့် လူအများ ပျားယိုပျားယို ဖြစ်ကြရတော့တယ်။

ဆရာမတော် ။ (အတွေ့အကြုံ ရှိဟန် ထင်ရအောင်) ဒီလိုဆိုရင် ဒကာကြီး ပြောပြပါလား ဆရာမတော် နဲ့ ဒကာ အားလုံးကို သိရအောင် ပြောပြစမ်းပါ'

ဝိဇ္ဇာကိုယ်စားလှယ်

'တပည့်တော်ကို အမျိုးမျိုးမြင်ပါ လိမ့်မယ် ဘုရား၊ အများ မရှိပါဘူး ဘုရား၊ တပည့်တော်ဟာ မကြုံဘူး တာတွေကို ကြုံရ ကြားရပြီး လူပြည် တစ်နှစ်၊ နတ်ပြည်တစ်ရက် ဆိုတာ မျိုးလားဆိုတာ အခု ဆရာတော်ရှေ့ မှာ တွေးနေမိပါတယ် ဘုရား။

အစာမစားတာရယ်၊ တပည့် အိမ်မှ ခွာလာတာရယ် တော်တော် ကြာပြီနဲ့ တူတယ်ဆိုရား၊ တပည့် တော် ဝိဇ္ဇာများရဲ့ ကိုယ်စားလှယ် ဘုရား'

'ဟယ်... အို... 'တစ်ခါမှ မကြာဖူးပါဘူး' 'ဝိဇ္ဇာကိုယ်စားလှယ်' သံယောင်လိုက်ပြီး ဆိုကြတာ

တယ်။ 'တပည့်တော် သတိရပါပြီ တပည့် ညနေတုန်းက ဘုရားတပည့်တော် ဟာ ကျောက်မဲတောင်မှ ထာဝရ အပြန် မော်တော်ကားနဲ့ လိုက်လာ တယ်။

လမ်းသုံးထပ်ဆိုလား မော်တော် ကားဆီးပေါက်တယ်။ ခြေ... ဝါ... စ.တယ်။ တပည့်တော် ယုန်လိုက် ရင်းနဲ့ တောထဲ ရောက်သွားတယ်။ ကျောက်တောင်ခြေရှိ ရွာကြီး တစ်ရွာကို ရောက်သွားတယ်။ ရွာ ကားလိုက်တာ။ တစ်ညလုံး တပည့် သဘင် ကနေတယ်'

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ကနက်သိရိ ဆရာအုန်းစု

မယ့်ဘူး ကြံဖူးမှ ယုံဝဗ္ဗယ်

ဝဗ္ဗ (စက်မှုတက္ကသိုလ်)

[၁]

တစ်နေ့က ညဦးပိုင်းမှာ ရေလမ်း၊ ရေလမ်းကြားက ဦးအောင် ဦးအောင် (ငန်းနှစ်ကောင် ပဲမူနဲ့ ကိုအိမ်ကို ရောက်သွားတယ်။ သူတို့က ရေတံခွန်တောင် ကျောက်ကြီးရဲ့ တပည့်ဒကာတွေ ဆရာတော်ကြီး အကြောင်း မှုရင်းက စကားစပ်ပြီး ဘ.ဘိုး ဝါခေါင်အကြောင်း ရောက်သွား တယ်။ အမေထိ ပြောပြတဲ့ အကြောင်း တွေက အံ့ဩစရာကောင်းလို့ စိတ် စားသူတွေ မှတ်သားနိုင်အောင် လည် ဖောက်သည်ချလိုက်ရပါ တယ်။

[၂]

ပွန်နဲ့ (၇)နှစ် (၈)နှစ်လောက်

ကပေါ့။ မှတ်မှတ်ရရ နယုန်လကြီး ထဲမှာ ဆရာတော်က အမိန့်ချလို ရေတံခွန်တောင်ပေါ်က ဆုတောင်း ပြည့်ဘုရားမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ကြ တယ်။ ကျွန်မအပါအဝင် အမျိုးသမီး သုံးယောက်ပေါ့။

အဲဒီမှာပဲ ချက်ပြုတ်စား၊ ညအိမ် ပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ (၅)ရက်လောက်အရမှာ အရှေ့ဘက်ကနေ အဘိုးကြီး တစ်ယောက် တက်လာတယ်။ တစ်ဖက်တစ်ချက် လွယ်အိတ် တစ်လုံးစီလွယ်လို့... နောက် ကျွန်မ တို့နေတဲ့ အာရုံခံထဲဝင် ဘုရားရှိခိုးပြီး ပြန်ထွက်သွားတာပဲ။ အဲဒါ တစ်ရက် မဘူး။

တစ်နေ့တော့ ပုတီးစိပ်မလို့ ဘုရားရှေ့ထိုင်ကာရှိသေး ဝင်လာပြီး

ရှေ့ကနေ ဘုရားကို ဝင်ရှိခိုးတော့ တာပဲ။ ဒါနဲ့ “ဘယ်လို အဘိုးကြီး လဲမသိဘူး၊ သူများရှေ့ကနေပြီး” လို့ ပြောလိုက်မိတယ်။ အဲဒီနေ့က စပြီး နောက်မလာဘူး။

သည်လိုနဲ့ (၄.၅.၁၀)ရက်ကြာ တော့ မိုးကလဲ တဖွဲဖွဲရွာနေ၊ တောင် ပေါ်မှာ သုံးယောက်တည်း နေရတာ လဲ ကြာလာပြီဆိုတော့ “ဒီနေ့တော့ သူတစ်ထူး တွေ့ချင်လိုက်တာ” လို့ဝါတဲ့ အဖော်တွေကို ပြောမိတယ်။

ညနေ (၂)နာရီလောက်ကျ တော့ တောင်ပေါ်ကို ကားလာစမ်း တက်လာတယ်။ အားလုံးရဲ့ အရှေ့ ဘက် ညောင်ကြယ်ပင်ကြီး အောက် မှာ ကားရပ်တော့ လာနေကျ အဘိုးကြီးနဲ့ ယောက်ဝတ်အမျိုးသမီး၊ နက္ခတ္တရာဇ်မြို့မဂ္ဂဇင်း ၂၆၂

အဝတ်အစားကို ခွဲလမ်း၍

မကျွတ်မလွတ်သော
ပရုလောကသား

ကိုကိုလတ်
(ဆည်မြောင်း)

အချို့ကို မကွေးမြို့၊ သီရိရပ်ကွက်
ထဲရှိ နေအိမ်တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့
ခဲ့ပါသည်။

မကွေးမြို့ရှိ နေအိမ်မှာ တစ်ထပ်
နံကပ်တိုက်လေး ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်တော် ပင်စင်ယူသွားချိန်တွင်
သမီးဖြစ်သူမှာ မကွေးတက္ကသိုလ်
တွင် မဟာသိပ္ပံတန်းတက်ရန် (၁)
နှစ်လိုနေသေးသဖြင့် တက္ကသိုလ်
ဆက်တက်စဉ် နေထိုင်ရန် တစ်လ
ငါးသောင်းကျပ်ဖြင့် ထိုတိုက်လေး
အား တစ်နှစ် ငှားရမ်း၍
နေခဲ့ပါသည်။

ဤဖြစ်ရပ်သည် ထို တစ်ထပ်
နံကပ်တိုက်လေး၌ ကြုံ
တွေ့ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်
တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

သမီး ခေတ္တ ကျောင်းပိတ်စဉ်
ကျွန်တော်တို့မိသားစု မန္တလေးရှိ
နေအိမ်သို့ (၁၅)ရက်ခန့် ခေတ္တပြန်
၍ နေကြပါသည်။ ထို့နောက် မကွေး
သို့ ပြန်ခါနီး ချေးယယ်(၁)နာရီခန့်
ကျွန်တော်တို့ကားလေး မကွေးမြို့
သို့ လူလဲခါနီးတွင် ကျွန်တော်တို့မိသားစု
ဖခင် ဦးတင်အောင်မှ သူ့သမီး
နာကျင်ရောင်ခြည်ပရုလောက

အမျိုးသား(၅)ယောက် ဆင်းလာ
တယ်။

အဘိုးကြီးက တောင်အရှေ့ဘက်
ဆင်းသွားပြီး ယောဂီဝတ်တွေက
အာရုံခံထဲ ဝင်လာကြတယ်။ ဒါနဲ့
ရေခန်းကြမ်း၊ လက်ဖက်ခွက်တို့နဲ့
ညှော်ခံရတယ်။

မကြာပါဘူး။ အဘိုးကြီး ရောက်
လာပြီး လွယ်အိတ်နှစ်လုံး ဘေးမှာ
ချပြီး ဝင်ထိုင်တယ်။ ဓာတ်လုံးကြီး
တစ်လုံးထုတ် ရေခန်းခွက်ထဲ မိမိပြီး
ကျွန်မကို လက်ညှိုးကြီးထိုးလို့...
'နင်သွား အလင်းတိုင်(၅)တိုင် ထွန်းပြီး
လိုတဲ့ ဆုတောင်းချ'
တဲ့။ ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ ကြောက်လဲ
ကြောက်၊ ဘယ်လိုခေါ်ရမှန်းလဲ မသိ
တော့ (ပါလာတဲ့ သူတွေကတော့
ဘ.ဘနဲ့ ခေါ်ကြတယ်) ဘုဆတ်
ဆတ်ပဲ...

'ဘယ် သွားထွန်းရမှာတုံး'
လို့ ပြန်မေးလိုက်တယ်။ ဒီတော့
သူ တက်,တက်လာနေကျ ဧကောင်
အရှေ့ဘက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြ
တယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ တောင်အရှေ့
ဘက်အတိုင်း ဆင်းသွားတော့ လျှို
ထဲရောက်ပြီး ဟိုဘက် ဆက်တက်
လိုက်တော့ ဂူတစ်ခု တွေ့တယ်။

ဝင်သွားလိုက်တဲ့ ကျောက်တုံး
တွေက ဝ,နှစ်လုံး ဆက်ထားတဲ့ပုံ
"ထူး" လိုလိုပဲ။ ဒါနဲ့ အဲဒီကျောက်
တုံးတွေပေါ်မှာ အလင်းတိုင်(၅)တိုင်
ထွန်းပြီး "ဒီတောင်မှာ စည်ကားပါ
ရစေ" လို့ ဆုတောင်းလိုက်တယ်။
ပြီး ပြန်လာတော့ အဘိုးကြီးနဲ့ ပါလာ
၂၆၄ နာကျင်ရောင်ခြည်ပရုလောက

တဲ့ ယောဂီတွေက...
'အမေကြီးက တော်တော်ရိုး
တာပဲ'
လို့ ပြောကြတယ်။ အဘိုးကြီး
ကတော့...
'ဝါက ပျားက ထိပြီး ရေတံခွန်တောင်မှာ
ထွက်တာ၊ ပျားမှာ ငိုလုပ်တာ (၄)နှစ်
ရှိပြီ နှင့် တစ်ခါမှ ယလာဘူး'
လို့ ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ စိတ်ထဲမှာ
"ဘိုးမင်းခေါင်" ဆိုတာ များလားလို့
တွေးလိုက်မိပြီး အသေအချာ ကြည့်
လိုက်မိတယ်။

ဆံပင်က နောက်လှန် ဖီးထား
တယ်။ အသွေးအရောင်က ခပ်
ကောင်းကောင်း အထူးသဖြင့်
ကတော့ "နာရောင်" သိပ်ပေါ်
တာ။ နာခေါင်းကို ဖြောင့်စင်းလို့။
သည်လို ကြည့်နေတုန်း...
'ကဲ...လာ ဆေးသောက်'
ဆိုပြီး လွယ်အိတ်ထဲက ဆေး
တောင့်ကြီး ထုတ်ပြီး လက်ပေါ်
ဖဲ့ချပေးတယ်။ ဒါလဲ ကျွန်မက
မယုံသေးဘူး။ "ဘာဆေးလဲ" လို့
မေးလိုက်သေးတယ်။

ဒီတော့ "အသက်ရှည်တယ်"
လို့ ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ
သောက်လိုက်တာပေါ့။ ပြီးတော့
လွယ်အိတ်ထဲက ကံ့ကော်ညွန့်လေး
တွေ ထုတ်ပြီး တစ်ယောက်တစ်ညွန့်
ပေးတယ်။ "ဆောင်ထား" လို့ ပြော
ပြီး လွယ်အိတ်တွေ ကောက်လွယ်
ပြီး ပြန်ထွက်သွားတော့တာပဲ။

အမှန်ပြောရရင် ဆရာတော်က
ခိုင်းလိုသာ ဒီတောင်ပေါ် လာပြီး
အားထုတ်နေရတာ။ ကြောက်တော့

ကြောက်တာပေါ့။ သည်ကြား
သည်လို အဘိုးကြီးနဲ့လဲ တွေ့
တော့ ဆရာတော်ကို လျှောက်
မှပဲ ဆိုပြီး တောင်အောက်ကို
လာခဲ့တယ်။ ဘုန်းဘုန်းဆီရောက်
တော့...
'ဘုန်းဘုန်း ကားနဲ့ အဘိုးကြီး
ယောက် ကျောင်းများ ဝင်လာ
သလား ဘုရား'
လို့ လျှောက်တော့...
'အဘိုးကြီးပါယ်...ငါတို့ ရုက္ခ
တော်မှာ ဆုံဆုံနေကြတာပါ'
လို့ မိန့်မှ ကျွန်မလဲ "ဘိုးမင်း
ခေါင်" ပဲလို့ တထစ်ချ ယူဆလိုက်
တော့တာပဲ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့
ဆရာတော်က ဘိုးမင်းပေါ်
အကြောင်း ပြောတိုင်း "အဘိုးကြီး
အဘိုးကြီး" လို့ ပြောတတ်တာ
ကွယ်။

[၃]

ဘ.ဘိုးမင်းခေါင် ပေးခဲ့တဲ့
ကံ့ကော်ညွန့်မှာ အမေထိခံမှာ
တိုင်ရှိနေပြီး ဘ.မကြာမကြာ
ရောက် ဝတ်ပြုသော ဆုတောင်း
ပြည့်ဘုရားမှာ "မင်းရှင်တော်
တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပြီး ရေတံခွန်
တောင် ဂေါက်ကွင်းမှာပင် လှူ
မျှော် မူးမြင်နိုင်ပါကြောင်း။ လှူ
လကွယ်ညများတွင် ဘုရားမှ
ရှင်လုံး ပျံထွက်လှုပ်ရှားတာ
ကြောင်း သုံးတေသီတို့အတွက်
စကားလက်ဆောင် ပါးအပ်ပါသည်။

ဝမ်း(စက်မှုတက္ကသိုလ်)

အခန်း [၁]

ကျွန်တော်သည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
ဇူလိုင်လ(၃)ရက်နေ့မှစ၍ သက်
ပိုင်ပင်စင်ဖြင့် အနားယူတော့မည်
သောကြောင့် ခွင့်(၄)လ ခံစားရ
ပါသည်။ (၃-၅-၂၀၁၃)နေ့တွင်
ပင်စင်ဖြင့် မကွေးမြို့၊
မြောင်းဦးစီးဌာနတည်ဆောက်
မှု(၈)မှ အနားယူခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ဇာတိမှာ မန္တလေး
မြို့ဖြစ်သဖြင့် ခွင့်(၄)လ ခံစားနေ
သည့်အချိန်အတွင်း ရွှေပြောင်းရ
မည့် ပရိဘောဂပစ္စည်းအချို့ကို
မန္တလေးမြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပြီး...

(ကျွန်တော့်ဖခင်)ဝတ်ဆင်ရန်အတွက် ဟုဆိုကာ အနီရောင်ရှာဖွေ အင်္ကျီ တစ်ထည် လာ၍ပေးပါသည်။

ကျွန်တော်ယောက်ျား ဦးတင်အောင်မှာ ယခု အသက်(၉၁)နှစ် ရှိပြီဖြစ်ပြီး ကျန်းမာရေး အလွန်ကောင်းသူ ဖြစ်သည်။ ယခုထိ သွားတစ်ချောင်း မှ မကျိုးပါ။ အံ့ဩစရာ ကောင်း ပါသည်။

ထိုထက်ပို၍ အံ့ဩစရာကောင်း သည်မှာ နံနက်တိုင်း (၇)နာရီ လောက် နံနက်စာ စားသောက်ပြီးစီး ပါက သူငယ်စဉ်ကတည်းက စီးခဲ့ သော စက်ဘီးလေးကိုစီးပြီး ရပ်ကွက်တွင်းရှိ ခင်မင်သော အိမ် များသို့ လျှောက်လည်လေ့ရှိသည်။

နေ့လယ်(၁)နာရီခန့်မှ အိမ်သို့ ပြန်လာပြီး ထမင်းစားကာ နေ့လယ် (၁)နာရီခွဲခန့်တွင် ဝါခင်းကုန်း ဆရာတော် ဦးတိက္ခကျောင်း၌ နေ့တိုင်း (၂)နာရီခန့် တရားထိုင် လေ့ရှိပါသည်။ ဆရာတော် ဦးတိက္ခ ၏ ကပိယတပည့်ရင်းကြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အသက် (၉၀)ကျော်သူများအား နိုင်ငံတော်မှ လစဉ် ထောက်ပံ့ငွေကို (၃)လတစ်ကြိမ် ပေါင်း၍ ထုတ်ပေး လေ့ရှိသဖြင့် ထို ထောက်ပံ့ကြေး ငွေလေး ထုတ်လာသော နေ့များ တွင် သမီးဖြစ်သူအတွက် ကြိုရာ အဝတ်အထည်လေးများကို ဝယ် လာပြီး ပေးလေ့ရှိသည်။

ထို အဝတ်အစားများကို ဖခင်ကြီး သည် ရပ်ကွက်ထဲရှိ ဈေးထဲတွင် ၂၆၆ နက္ခဏေရာဇ်မြို့နယ်ရင်း

ရောင်းချပေး လေသောထုပ်များထဲ မှ ရွေးချယ်၍ ဝယ်လာခဲ့မှန်း သိပြီး ဖြစ်၍ နောင်တွင် ဝယ်မလာရန် ဘယ်လိုပြောပြော မရသဖြင့် သူ့ ဖခင် စိတ်ကျေနပ်စေရန် နန်းဖြစ်သူ မှ ယင်း ဂျာကင်အင်္ကျီအနီလေးအား ဖခင်ရှေ့တွင် ဝတ်ဆင်ကာ မကွေး မြို့သို့ ထွက်ခွာခဲ့ကြပါသည်။ ထိုနေ့ က မကွေးမြို့သို့ ည(၂)နာရီခန့်မှ ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။

အခန်း(၂)

မကွေးမြို့သို့ရောက်ပြီး (၃)ရက် မြောက်ညတွင် အဆက်မပြတ် မြည် နေသော အသံတစ်ခုကြောင့် ည (၂)နာရီခန့်အချိန်၌ ကျွန်တော်တို့ လင်မယား နီးလာကြပါသည်။ ကျွန်တော်က စတင်၍ ဖခီးသည် အား...

“မိန်းမ တာသံလဲဟာ ခုတ်ခြေရင်းက တွက်တွက်နဲ့ ပလတ်စာအိတ်တစ်ခုကို ခြေနေတဲ့ အသံပေါ့”
“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်လဲ အဲဒီအသံ ကြားလို့ နီးလာတာ”

ထိုသို့ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် ပြောနေစဉ် အသံရပ်သွားသည်။ ဘယ်နေရာက မြည်နေသလဲ အသံမှန်း ခန့်မှန်း၍ မရဘဲ ပြန်အိပ်ခဲ့ကြပါသည်။ နောက်ရက်... နောက်ရက်... တွင်လည်း...

ထိုကဲ့သို့ ပလတ်စတစ်အိတ်တစ်ခု လုံးကို ခြေနေသည့်အသံမျိုး နေရသော်လည်း အသံက ပျောက် သွားသဖြင့် ကြွက်ကုတ် ပလတ်စတစ်အိတ် တစ်ခုခုကို ကိုက်နေတာလားဟု ထင်မိ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပင် ရှိခဲ့ သည်။

ညတိုင်း ယင်းအသံများကို နေရသည်။ တစ်ရက်တွင် အချိန် ညနေ(၃)နာရီခန့်သာ ရှိပါပြီ။ မကွေး နန်းဖြစ်သူ မီးဖိုခန်းထဲ၌ ထမင်း ချက်နေပါသည်။ ကျွန်တော်က အပြင်ဘက်ရှိ မန်ကျည်းပင်အောက် တွင် စာဖတ်နေသည်။ ကျွန်တော် စာဖတ်နေစဉ် ရုတ်တရက် ကျွန်တော့်ဖခီးမှ ကျွန်တော်ထံ မှ ထွက်လာပြီး...

“ယောက်ျား... ခုလေ့စာ အိတ် လေ့စာယောက် အိတ်ထဲက ထွက်လာ သလား”
ဟု မေးသဖြင့် ကျွန်တော်က “ဘယ်အောက်လေ့မှ ဖြစ်တယ်ဟာ မှုလဲ အိတ်ထဲ မလာပါဘူး ဒါဟာ တစ်ယောက်လုံး စာဖတ်နေတာ ဟာ လို့လဲ”
မေးတော့ ဖခီးဖြစ်သူက “ဟု ထမင်းချက်နေစဉ် သူနဲ့ ခပ်လှုပ်

လှုပ်လှုပ်ယောက် ရှိနေသလို နောက်လှည့်ကြည့်လိုက် ကောင်လေးတစ်ယောက် လိုက်လို့ အဲဒါ ဒီဘက် ထွက် လာလို့တော့ကို လာမေးတာ”
ကျွန်တော်က...
“ဟာ... ဘယ်သူမှ မလာပါဘူး ယင်း မိတ်ထင်လို့ နေမှာပေါ့”
ဟု ပြောခဲ့ရသည်။

တစ်ညတွင် တရွတ်ရွတ် အသံများကို ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော် ကြားနေရသဖြင့် ပလတ် စတစ်ကို ကိုက်ဖြတ်နေသည့် ကြွက် အသံ ဖမ်းဆီးလိုသဖြင့် အသံမပေး တော့မှ အိပ်နေသည့် မိန်းမအား မှီလက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် ပြကာ ကြားရာ နေရာဆီသို့ လေ့လာ ကိုက်ပါသည်။

ထွက်ပါပြီ။ အသံကြားရာ နေရာ ကျွန်တော်ကို၏ ခြေရင်းဘက်ရှိ လျှော်ဖွပ်ရန် အဝတ်များကို ထည့် ထားလေ့ရှိသည့် ခြင်းလေးထဲမှ ကြောင်း သိလိုက်ရသည်။ ထို ကြောင့် ကျွန်တော်နှင့် ဖခီးသည်တို့ ဖခီးမှ တိုင်တွင် ချိတ်ထားသည့် (၃)ပေခန့် ထိပ်အကျယ်ရှိ ထမင်း စားပွဲများအား အုပ်သည့် ပလတ် စတစ်အုပ်ဆောင်းကြီးကို အသာ အသာဖြုတ်ယူပြီး ခြေရင်းရှိ အဝတ် များထိပ်အား အုပ်ဆောင်းဖြင့် အုပ် ထားလိုက်သည်။

ညတိုင်း အိပ်ရေးပျက်အောင်လုပ် နေသည့် ကြွက်တော့ မိပြီဟု အပိုင် ထွက်ကာ လင်မယားနှစ်ယောက်

လုံး ဝမ်းသာနေမိသည်။ ထို့နောက် ကြွပ်ကြွပ်အိတ် ပလတ်စတစ်ကြီး များဖြင့် ယင်း အဝတ်ခြင်းအဝနှင့် ထမင်းအုပ်ဆောင်းကို နေရာအနှံ့ ချည်ထားလိုက်ပြီး အထဲမှကြွက် အဝတ်တွေထဲမှ ထွက်လာစေရန် ထို ခြင်းနှင့်အုပ်ဆောင်း အတွဲကြီး ကို လင်မယားနှစ်ယောက်ကိုင်၍ အထက်အောက် လှုပ်ခါကြသည်။

အတန်ကြာသည်အထိ လှုပ်ပြီး နောက် အထဲမှ ကြွက်တော့ များပြီး အဝတ်တွေထဲမှ ထွက်လာလောက် ပြီအထင်ဖြင့် နားပြီး ကြည့်လိုက် သောအခါ ဘာကြွက်မှ မတွေ့ရပါ။ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်လှုပ်ကြသည်။ ဘာမှ မထူးခြားပါ။

နောက်ဆုံး ဘာမှ ထူးခြားမှု မရှိသဖြင့် ကြီးများကို ပြန်ဖြေပြီး အုပ်ဆောင်းကိုဖယ်ကာ ခြင်းထဲမှ အဝတ်အစားများကို တစ်ထည်ချင်း ဆွဲဖယ်၍ အပြင်ဘက် ကြမ်းပြင်ပေါ် သို့ ပုံထားလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ အဝတ်ခြင်းထဲမှ အဝတ် များကို တစ်ထည်ချင်း ဆွဲခါပြီး ဘေးသို့ ပုံထားရာ အဝတ်ခြင်းထဲ၌

ပလတ်စတစ်အထုပ်လေး တစ်ထုပ် သာ ကျန်တော့သည်။ ယင်း ပလတ် စတစ်ထုပ်လေးကို ပြင်တော့ ကျွန်တော့်မိန်းမထံမှ...

‘ဟောတော့...’
ဆိုသည့် အထိတ်တလန့် အော်လိုက်သည့်အသံ ကြားလိုက်ရ သဖြင့်...
‘ဘာဖြစ်လို့လဲ’
ဟု မိန်းမအား လှမ်းမေးလိုက်ရာ မိန်းမက...
‘ကဲ...ကဲ... ဘာကြွက်မှလဲ မတွေ့ဘူး အိပ်ကြစို့’
ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော့်အား လက်ဆွဲခေါ်ပြီး အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြပါ သည်။

အခန်း(၃)

‘တော့ကို ကျုပ် ပိုရက်က ဒီအိတ်ထဲက နေ ကောင်လေးတစ်ယောက် ထွက်လာ သလားလို့ မေးတဲ့ညတန်းက အိပ်မက် မက်တယ်၊ အိပ်မက်ထဲမှာ အသက်(၁၆) နှစ်လောက်ရှိတဲ့ တရုတ်ကလေး တစ် ယောက်က ကျုပ်ကို ကြည့်ကြည့်ပြီး ရယ်ပြနေတာ။

နောက် ခဏနေတော့လဲ အဲဒီ တရုတ် လေးက ကျုပ်ကိုကြည့်ပြီး ရယ်ပြနေပြန် ရော့ အိပ်မက်ထဲမှာ ကျုပ်လဲ သူ့ကို ပြန်ပြီးရယ်ပြလိုက်တော့... သူ့ကျုပ်ကို စိုက်ကြည့်နေပြီး လက်ညှိုးထိုးပေးတဲ့နဲ့ တစ်ခု ပြောနေသလို... ဦးနောက် နောက်ပြန်လှည့်ပြီး သွားသွားတယ်။ နောက်ရက် ခဏမှာ (၂)ရက်ခြား တစ်ခါလောက် အဲဒီအိပ်မက်ကို ကျုပ် က် မက်နေတယ်။ (၃)ကြိမ် လောက် အိပ်မက် မက်ခဲ့တယ်။

အဲဒီလို (၃)ခါလောက် အိပ်မက် မှက်တော့မှ ကျုပ်ကို ရယ်ရယ်ပြ နေတဲ့ တရုတ်ကလေးဝတ်တဲ့ အင်္ကျီဟာ ကျုပ်အဖေ လေးဘေးထုပ်ထဲက ဝယ်ပေးလိုက်တဲ့ ဂျာကင်အနီလေးနဲ့ တစ်ပုံစံတည်း ဖြစ်နေတာကို သတိထားလိုက်မိတယ်။

ဒါပေမယ့် ကျုပ်လဲ မေ့မေ့ ပျောက်ပျောက်ပါပဲ။ ဘယ်လိုမှလဲ စိတ်ထဲ မထားမိဘူး။ အဖေ ဝယ် ပေးတဲ့ ဂျာကင်အင်္ကျီ အနီလေးကို လဲ အဖေ စိတ်ကျေနပ်အောင်သာ သူ့ရှေ့မှာ ဝတ်ပြခဲ့ပြီး မကွေးရောက် တော့ မဝတ်တော့ဘဲ တော့တပည့် ကောင်လေးတွေလာမှ သူတို့ကို ပေးလိုက်တော့မယ်ဆိုပြီး မကွေး ရောက်တဲ့ညက ကြွပ်ကြွပ်အိတ်နဲ့ သေသေချာချာ ပြန်ထုပ်ပြီး အဲဒီ အထုပ်လေးကို ဒီခြင်းထဲ ထည့်ထား တာ။ မေ့တောင်နေပြီ။

မနေ့ညက တော်နဲ့ကျုပ် ကြွက် ဖမ်းရင်း အဝတ်တွေ တစ်ထည်စီ ဖွဲ့တော့ ဒီဂျာကင်အင်္ကျီအနီလေးကို မြင်မှပဲ ကျုပ်အိပ်မက်နဲ့ ဆက်စပ် ကြည့်မိတာ'

ထိုသို့ ပြောပြီးနောက် ဇနီးက သူ့ထင်မြင်ချက်ကို ဆက်၍ပြော သည်။

'ဒီဂျာကင်အနီလေးက အိပ်မက် ထဲက တရုတ်ကလေး ဝတ်ထားတဲ့ ဂျာကင်အနီလေးနဲ့ တူနေတယ်။ နောက်ပြီး ဟိုရက်က ကျုပ် ဟင်း ချက်နေတုန်း ရုတ်တရက် လှစ်ခနဲ

မြင်လိုက်တာကလဲ ဒီတရုတ် ကလေးပဲ... ပဲဆိုတော့ မဟုတ်မှ လွဲရော ဒီဂျာကင်အနီလေးဟာ သူ့ အင်္ကျီနဲ့တူတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ် ဒီလို ထင်မိသလဲဆိုတော့ တော်လဲ ကြားဖူးမှာပါ...

အချို့က သေသူရဲကိုယ်ပေါ်မှာ သူတို့ ထပ်ဆင့်တဲ့ အထိအစားလေးတွေ လွှမ်းမိုးတတ်ကြတယ်။ သူ့သားရောက် လို့ မြေပြန်တော့ အချို့က အဲဒီ အထိ အစားလေးတွေကို ယူကြတယ်။

အဲဒီလို ယူကြရင်က အင်္ကျီက အသစ် လေးဆိုတော့ ပြန်ရောင်းရင်း တစ်ဆင့် တစ်ဆင့်နဲ့ ကျုပ်ဆီ ရောက်တာနဲ့မှပေါ့။ ဒါကြောင့် သူ့အင်္ကျီလေးကို အိပ်မက်ထဲ မှာ ခဏခဏ ပြန်လာတောင်နေတာ လာမယ်တူ။ ကျုပ်အထုပ်ပြောတာနဲ့ ကျုပ်ကတော့ စိတ်ထဲ မသန်တူ။ အဲဒီလိုပဲ စိတ်ထဲ ထင်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကိုယ်တိုင် မကွေး တံတားနားက အမှိုက်ပုံမှာ သွား လွင့်ပစ်လိုက်တော့မယ်'

ဟုပြောပြသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း သဘောတူလိုက်သည်။ မိန်းမ

လည်း ထိုဂျာကင်အင်္ကျီ... ထည့်ထားသည့် ကြွပ်... လေးအား ယူလာပြီး... လက်ကိုင်တွင်... အမှိုက်ပုံ... ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ယူ... ပါသည်။

ပြန်ရောက်လာတော့... ပြောပြသည်။

လမ်းမှာ အမှိုက်ပုံ... မရောက်သေးဘူး ဆိုင်ကယ်... ကိုင်က ခဏခဏ ပလံတ်... အိတ်လေး ချိတ်ထားသည့်... ဘက်သို့ ဆွဲဆွဲသွားသဖြင့်... မောင်းနေရကြောင်း၊ နောက်... သတိရလိုက်သဖြင့် ဆိုင်ကယ်... လမ်းဘေး ခဏရပ်လိုက်ပြီ။

'ဟဲ့... ကောင်လေး... အတင်းဆွဲမနေနဲ့၊ နဂိုပြန်... မကွေးတံတားနားက အမှိုက်ပုံ... နေတာ နှင့်အင်္ကျီထုပ်ကို ယူ... အဲဒီ အမှိုက်ပုံကတော့မေ့... နှင့်အင်္ကျီကို လွှမ်းမိုးပြီး သေသူ... ဟု ပြောပြီး ဆက်မောင်း...'

ဆိုင်ကယ်လည်း တည်တည်... မောင်း၍ ရတော့သည်ဟု... သည်။

အဲဒီ ဂျာကင်အင်္ကျီအနီလေး... လွင့်ပစ်ပြီးသည့် ညကစ၍ ကျုပ်... အိမ်မှာ ဘာ ချိုးချိုးချွတ်ချွတ်... မကြားရတော့ပါဘူး။ ညတိုင်း... ကျုပ်သံတောင်ကြားရလောက်... တိတ်ဆိတ်နေခဲ့ပါတော့သည်။

|| ကိုကိုလတ်(ဆည်မြောင်း) ||

'ပြူးမောင်' ဆိုလျှင် ရှားပင်လုံ... တစ်ရွာလုံး မသိသူမရှိ။ သူ... ကို လုပ်ရန် ဝန်မလေးသလို... လုပ်ရဲလျှင်လည်း ခံဖို့အသင့်။... အချုပ်နှင့် အိမ်ကို အိမ်ဦး... ပြင်လို လုပ်နေသူ။ တရားခံ... ရဲစခန်းအချုပ်သို့ အကြိမ်... မရေတွက်နိုင်အောင် ရောက်... ကဲ့သို့ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး... ကြီးတွင်လည်း အတွင်းသူနာ... အဆောင်စုံအောင် တက်ဖူး... ဖြစ်သည်။

ကျွန်မနီးခင်မှစ၍ အရက်သောက်... ကိုသည်မှာ အိပ်ရာဝင် မျက်စိ... မှိတ်မှ ရပ်သည်။ ဇနီး၊ သား... များမှာမူ နေကုန်နေခန်း... ချောင်းထဲက မပြန်ရ အလုပ်... လက် မပြတ်ရသော်လည်း အိမ်... ရောက်ချိန်တွင် အေးအေး မနေ... လို... အိပ်ပြန်တော့လည်း... ပြားပြား။ နားရွက်ပြားပြား

မအိပ်ရ။ ပြူးမောင်၏ အဆဲအဆို... အကြိမ်အမောင်း အရိုက်အနှက်... ထုထောင်းခြင်း ခံရသေးသည်။

ရွာမှ လူများစုမှာ တော်ရုံကိစ္စဖြင့်... ပြူးမောင်၏ အိမ်ရှေ့လမ်းမှ မသွား... မလာကြ။ သွားမိသူမှာ တရား လို... အနေဖြင့်... မဟုတ်လျှင် တရားခံ... အဖြစ် ရောက်တတ်သဖြင့် ဝေးဝေး... က ရှောင်ကြသည်။ ပြူးမောင် မူး... လာလျှင် တခြားသူကို ရမ်းမရက... နီးမယားကိုပင် အပြစ်ရှာ ရိုက်... တတ်သည်။ အပြစ်မတွေ့လျှင်... ကိုယ်တုံးလုံးချွတ်၍ "အ၊က" ခိုင်း... သည်။ သူ ခိုင်းသည်ကို မလိုက်နာ... လျှင် ဓားမြှောင်ဦးနှင့် တင်ပါးဆုံ... ထိပ်၊ ပေါင်ထိပ်ထိုး၍ နှိပ်စက်သည်။... သည်လောက်ဆိုးနေမှ တစ်ရွာလုံး... ၏ ပြည်သူ့ချဉ်ဖတ် ဖြစ်သည်မှာ

မဆန်း။ တစ်နေ့ နံနက်စောစော(၇)နာရီ... အချိန်တွင် ပြူးမောင်၏ဇနီး ကလေး... ငယ်တစ်ဦးကို လက်ဆွဲ၍ ယင်းဆိပ်... ရဲစခန်းသို့ ရောက်လာသဖြင့် ဂါတ်... စာရေးကြီးက အကြောင်းကိစ္စ... မေးရာ သူ၏ခင်ပွန်း ပြူးမောင်... ယမန်နေ့ နံနက်က အောင်မြေကုန်း... ရွာ အလှူဆိုပြီး ရွာမှ ထွက်သွားရာ... ယနေ့ နံနက်ပိုင်းအထိ ပြန်မရောက်... ၍ သတင်းလာပို့ကြောင်း ပြောရာ... စာရေးကြီးက နေကုန်အောင် စောင့်... ကြည့်ရန်နှင့် အပေါင်းအသင်းများ... နှင့် တွေ့ပြီး ပိုင်းဖွဲ့နေ၍ ဖြစ်နိုင်... ကြောင်းဟု ဖျောင်းဖျော့ပြောဆို... လွှတ်လိုက်ပါသည်။

စာရေးကြီးက နယ်ထိန်းအဖွဲ့... ပုဂ္ဂလိကနှင့်

လေချောင်း လှည့်ပတ်မှု

သင်္ဃာတိုက် (နေခန်းခြေ)

အား...
'ပြူးမောင်တော့ တရားလိုအဖြစ်နဲ့ ရောက်လာဦးမလား၊ တရားခံအဖြစ်နဲ့ ရောက်လာဦးမလားဆိုတာ စောင့်ကြည့်ကြဦး'

ဟု သတိပေးလိုက်ပါသည်။
ပြူးမောင်၏နီး သတင်းအချက်အလက်များကို ရှာဖွေရာတွင် ရှားပင်လှရွာဥက္ကဋ္ဌ၏ စာတစ်စောင်နှင့်အတူ ရွာဆော်ဖြစ်သူ ရဲစခန်းသို့ နံနက်စောရောက်လာ၍ စခန်းမှူးနှင့် တွေ့ဆုံပေးသည်။ ဥက္ကဋ္ဌ၏ စာမှာ ရှားပင်လှရွာနှင့် အောင်မြေကုန်းရွာသွားလမ်း၊ စလေချောင်း၏ဘေးယာခင်းအတွင်း၌ ခွေးဖော်ထားသဖြင့် ခြေထောက်ပေါ်နေသော အလောင်းတစ်လောင်း တွေ့ရှိနေကြောင်း ယာခင်းရှင်၏ သတင်းပို့ချက်အရ ရဲစခန်းသို့ ဆက်လက်အကြောင်းကြား သတင်းပေးစာဖြစ်နေပါသည်။

စာရလျှင်ရချင်း စခန်းမှူးနှင့် နယ်ထိန်းအဖွဲ့တို့ အခင်းဖြစ် အရပ်သို့ လိုက်ပါခဲ့ရပါသည်။ ယင်းဆိပ်ရဲစခန်းနှင့် ရှားပင်လှရွာမှာ ခြေလှမ်းမျှသွားလျှင် သုံးမိုင်ပြင်ပြင်း သွားရပါသည်။ အခင်းဖြစ်နေရာသို့ နံနက်(၉)နာရီသာသာခန့် ရောက်ရှိခဲ့ကြပြီး ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌနှင့် အဖွဲ့ဝင်များအား အလောင်း တွေ့ရှိထားသော ယာထဲ၌ အဆင်သင့် တွေ့ရပါသည်။

ခြေထောက် ပေါ်နေသော အလောင်း၏ အနီးတွင် ခွေးပေါက်စတစ်ကောင်အား တွေ့ရ၍ စခန်းမှူး

က ဥက္ကဋ္ဌအား...
'ဘယ်သူ့ခွေးလဲ၊ ခွေးပေါက်စကို ဘယ်သူ စတွေ့တာလဲ၊ ယာခင်းရှင် ခွေးလား'

ဟု မေးမြန်းရာ ဥက္ကဋ္ဌမှ ပြူးမောင် မွေးထားသော ခွေးဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ တောရွာလှေအရ တိရစ္ဆာန်မှအစ မည်သူမည်ဝါပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်ကို တိရစ္ဆာန်အား ကြည့်မြင်ရုံဖြင့် သိကြပေသည်။

တွေ့ရှိထားသော အလောင်းမှာ မဖော်မိကပင် အပုပ်နဲ့ တထောင်းထောင်း ထွက်နေသောကြောင့် အလောင်းဖော်နိုင်ရန် ရွာတွင်းရှိ အိမ်ဆိုင်များမှ လက်ဖက်သား အဝယ်ခိုင်းရပါသည်။ (လူ့အပုပ်နဲ့ အား လက်ဖက်သားမှသာ နိုင်သည်။)

နားပေါက်၊ နားခေါင်းပေါက်၊ ပါးစပ်ပေါက်များအတွင်း လက်ဖက်သား ထည့်ပြီးမှ အပုပ်နဲ့ကို ခံနိုင်သဖြင့် လက်ဖက်သားများ ရောက်ရှိလာမှ အလောင်းအား ဖော်ကြရာ ဓားဒဏ်ရာပေါင်းများစွာဖြင့် ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်သေပြီး ပုပ်ပွနေသော အလောင်းကို ဖော်၍ တွေ့ရပါတော့သည်။

အလောင်းမှ ဒဏ်ရာဒဏ်များအား ဆေးစာ ရေသောက်ဆေးဆေးပြီးပြန်ကြားပေးရန် မကြာမီ ဒေသကြီး ဆေးရုံသို့ ဆေးစာရဲတပ်သားနှင့်အတူ ရွာမှ အကျကျ လှည်းဖြင့် စေလွှတ်လိုက်သည့် သက်သေခံပစ္စည်း သိမ်းမြေ့ပုံကြမ်းရေးဆွဲခြင်း မှုခင်းတရားရိုက်ခြင်းများကို စခန်းမှူးက ရွက်ပြီး နယ်ထိန်းတပ်ဖွဲ့ဝင်ကလည်း သူတို့ လုပ်ဆောင်မှုများကို လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများနှင့်အညီ လုပ်ကိုင်ဆောင်ကြသည်။

ဆိုင်ရာ...ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းများလေးက စခန်းမှူးကို တံတွင်းထိ ဝင်ရောက်ရန် ဆွဲခေါ်သဖြင့် စခန်းမှူးက...

'တဲအတွင်းကလူ ထွက်ခဲ့' ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်မှ ထွက်မလာ၍ တံတွင်း ဝင်ရောက်ခဲ့ကြရာ တံတွင်း မြေကြီးပေါ်၌ ဖျာကြမ်းတစ်ချပ်ခင်းလျက် စောင်စုတ်၊ ပါးအုံးပြု ဂုန်နီအိတ်ခင်းဖြင့် ဝိုက်ရံ အိပ်ရာအား တွေ့ရှိရာ...

'ဝါ ဘယ်သူ့တဲလဲ' ဟု စခန်းမှူးက ဥက္ကဋ္ဌအား မေးလိုက်သည်။ 'ငွေပေါ' ဟု ဥက္ကဋ္ဌက ပြန်ဖြေစခန်းမှူးက တဲဝန်းကျင် ချုံများတွင်းသို့ နယ်ထိန်းတပ်ဖွဲ့ဝင်များအား ရှာဖွေခိုင်းရာ ဝိုင်းရံချုပ်တ်တံတွင်းမှ သွေးများ ပေးနေသည့် ဖျာဝတ်ချည်ကြမ်း အကွက်

တစ်ထည်နှင့် စွပ်ကျယ်လက်စက တစ်ထည်တို့ တွေ့ရှိခဲ့ရာ စခန်းမှူးက သိမ်းဆည်းခဲ့သည်။ ငွေပေါအား တဲတွင် မတွေ့ရ၍ ဥက္ကဋ္ဌအား မေးရာ အောင်မြေကုန်းရွာသို့ ထန်းရည်ရောင်းသွားနေ၍ တဲ၌ မရှိကြောင်း ပြောရာ ဥက္ကဋ္ဌ နေအိမ်ရုံးခန်းမှနေပြီး ငွေပေါ ပြန်ရောက်ချိန် စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရသည်။ နေမုန်းတည့်ချိန် လောက်တွင် ဥက္ကဋ္ဌနေအိမ်ရုံးခန်းသို့ ငွေပေါဆိုသူ ရောက်လာရာ စခန်းမှူးက သိမ်းဆည်းလာသော သက်သေခံပစ္စည်းများအား ပြသပြီး... 'မင်း ဘာငြင်းချင်သေးလဲ' ဟု မေးလိုက်သည်။ ပြူးမောင်၏ ခွေးကလေးသည်လည်း ဘယ်က ဘယ်လိုပေါ်လာသည် မသိ၊ ငွေပေါအား မြင်သည်နှင့်ထိုး၍ ဟောင်ကာကိုက်မည် တကဲကဲ မာန်ဖိ၍နေသဖြင့် အော်ဟစ်ငေါက်ငမ်း လွှတ်ရပါသည်။ နယ်ထိန်းခေါင်းဆောင်က တုတ်တစ်ချောင်း ကိုင်၍ ရိုက်မည် လုပ်မှ ငြိမ်၍ သွားပါသည်။ ငွေပေါမှာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ ငြိမ်နေသဖြင့် စခန်းမှူးက... 'မင်းအမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရင် မင်းအတွက် ငါ သက်သာအောင် လုပ်ပေးမယ်' ဟု ပြောသည့်အပြင် ဥက္ကဋ္ဌကလည်း... 'ငွေပေါ အမှန်အတိုင်းသာ ဝန်ခံလိုက် ပြူးမောင်ဆိုတာ တစ်ရွာလုံး တစ်နယ်လုံး သိတယ်' ဟု ပြောရာ ငွေပေါက ပြူးမောင်

တစ်ထည်နှင့် စွပ်ကျယ်လက်စက တစ်ထည်တို့ တွေ့ရှိခဲ့ရာ စခန်းမှူးက သိမ်းဆည်းခဲ့သည်။ ငွေပေါအား တဲတွင် မတွေ့ရ၍ ဥက္ကဋ္ဌအား မေးရာ အောင်မြေကုန်းရွာသို့ ထန်းရည်ရောင်းသွားနေ၍ တဲ၌ မရှိကြောင်း ပြောရာ ဥက္ကဋ္ဌ နေအိမ်ရုံးခန်းမှနေပြီး ငွေပေါ ပြန်ရောက်ချိန် စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရသည်။ နေမုန်းတည့်ချိန် လောက်တွင် ဥက္ကဋ္ဌနေအိမ်ရုံးခန်းသို့ ငွေပေါဆိုသူ ရောက်လာရာ စခန်းမှူးက သိမ်းဆည်းလာသော သက်သေခံပစ္စည်းများအား ပြသပြီး... 'မင်း ဘာငြင်းချင်သေးလဲ' ဟု မေးလိုက်သည်။ ပြူးမောင်၏ ခွေးကလေးသည်လည်း ဘယ်က ဘယ်လိုပေါ်လာသည် မသိ၊ ငွေပေါအား မြင်သည်နှင့်ထိုး၍ ဟောင်ကာကိုက်မည် တကဲကဲ မာန်ဖိ၍နေသဖြင့် အော်ဟစ်ငေါက်ငမ်း လွှတ်ရပါသည်။ နယ်ထိန်းခေါင်းဆောင်က တုတ်တစ်ချောင်း ကိုင်၍ ရိုက်မည် လုပ်မှ ငြိမ်၍ သွားပါသည်။ ငွေပေါမှာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ ငြိမ်နေသဖြင့် စခန်းမှူးက... 'မင်းအမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရင် မင်းအတွက် ငါ သက်သာအောင် လုပ်ပေးမယ်' ဟု ပြောသည့်အပြင် ဥက္ကဋ္ဌကလည်း... 'ငွေပေါ အမှန်အတိုင်းသာ ဝန်ခံလိုက် ပြူးမောင်ဆိုတာ တစ်ရွာလုံး တစ်နယ်လုံး သိတယ်' ဟု ပြောရာ ငွေပေါက ပြူးမောင်

အား သူသတ်မိကြောင်းနှင့် အခင်းဖြစ်နေ နံနက်စောစောတွင် အောင်မြေကုန်းရွာသို့ ထန်းရည်ရောင်းသွားစဉ် လမ်း၌ ပြူးမောင်အလှူမှ ပြန်လာသည်နှင့် ဆုံရာ ထန်းရည်အိုးအား ပခုံးထက်မှ ချခိုင်း၍ ချပေးရကြောင်း၊ ထန်းရည်အိုးအား စိပ်ပြေနေပြေသောက်ပြီး မူးလာသောအခါ သူ့အား ရန်ရှာတော့သည်။ သို့နှင့် ခါးတွင် အသင့်ပါလာသော "ဝဲကြီးစား" ဖြင့် တစ်ချက်ခုတ်ပြီး ပြူးမောင် လဲကျခိုက်လက်တုံ့ပြန်နိုင်ရန် ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ခုတ်မိခုတ်ရာ ခုတ်မိကြောင်း ဝန်ခံပါတော့သည်။ နံနက်ပိုင်း လူပြတ် လူရှင်းချိန် ဖြစ်နေ၍ သေဆုံးနေသော ပြူးမောင်အလောင်းအား တရွတ်ဆွဲယူပြီး စလေချောင်းဘေး၊ ယာခင်းထဲတွင် တွင်းယက်၍ မြှုပ်ထားကာ ခြေရာလက်ရာ အစဖျောက်ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုပြီး ပြူးမောင်အား သတ်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သည့် ဝဲကြီးစားအား သူဝှက်ထားသော ထန်းတောအတွင်းမှ ယူ၍ စခန်းမှူးအား အပ်ပေးပါသည်။ သက်သေခံပစ္စည်း လူ့သတ်ရာတွင် အသုံးပြုသည့် ဝဲကြီးစားအိမ်ပေးပြီးသည်နှင့် စခန်းမှူးက နယ်ထိန်းအဖွဲ့အား ငွေပေါအား ဖမ်းဆီးလက်ထိတ်ခတ်လိုက်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်ပါတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဥက္ကဋ္ဌနေအိမ်ရုံးခန်း အနီးပိုင်းအပေါက်ဝတွင် ဝက်နေရာ

အား သူသတ်မိကြောင်းနှင့် အခင်းဖြစ်နေ နံနက်စောစောတွင် အောင်မြေကုန်းရွာသို့ ထန်းရည်ရောင်းသွားစဉ် လမ်း၌ ပြူးမောင်အလှူမှ ပြန်လာသည်နှင့် ဆုံရာ ထန်းရည်အိုးအား ပခုံးထက်မှ ချခိုင်း၍ ချပေးရကြောင်း၊ ထန်းရည်အိုးအား စိပ်ပြေနေပြေသောက်ပြီး မူးလာသောအခါ သူ့အား ရန်ရှာတော့သည်။ သို့နှင့် ခါးတွင် အသင့်ပါလာသော "ဝဲကြီးစား" ဖြင့် တစ်ချက်ခုတ်ပြီး ပြူးမောင် လဲကျခိုက်လက်တုံ့ပြန်နိုင်ရန် ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ခုတ်မိခုတ်ရာ ခုတ်မိကြောင်း ဝန်ခံပါတော့သည်။ နံနက်ပိုင်း လူပြတ် လူရှင်းချိန် ဖြစ်နေ၍ သေဆုံးနေသော ပြူးမောင်အလောင်းအား တရွတ်ဆွဲယူပြီး စလေချောင်းဘေး၊ ယာခင်းထဲတွင် တွင်းယက်၍ မြှုပ်ထားကာ ခြေရာလက်ရာ အစဖျောက်ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုပြီး ပြူးမောင်အား သတ်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သည့် ဝဲကြီးစားအား သူဝှက်ထားသော ထန်းတောအတွင်းမှ ယူ၍ စခန်းမှူးအား အပ်ပေးပါသည်။ သက်သေခံပစ္စည်း လူ့သတ်ရာတွင် အသုံးပြုသည့် ဝဲကြီးစားအိမ်ပေးပြီးသည်နှင့် စခန်းမှူးက နယ်ထိန်းအဖွဲ့အား ငွေပေါအား ဖမ်းဆီးလက်ထိတ်ခတ်လိုက်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်ပါတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဥက္ကဋ္ဌနေအိမ်ရုံးခန်း အနီးပိုင်းအပေါက်ဝတွင် ဝက်နေရာ

အား သူသတ်မိကြောင်းနှင့် အခင်းဖြစ်နေ နံနက်စောစောတွင် အောင်မြေကုန်းရွာသို့ ထန်းရည်ရောင်းသွားစဉ် လမ်း၌ ပြူးမောင်အလှူမှ ပြန်လာသည်နှင့် ဆုံရာ ထန်းရည်အိုးအား ပခုံးထက်မှ ချခိုင်း၍ ချပေးရကြောင်း၊ ထန်းရည်အိုးအား စိပ်ပြေနေပြေသောက်ပြီး မူးလာသောအခါ သူ့အား ရန်ရှာတော့သည်။ သို့နှင့် ခါးတွင် အသင့်ပါလာသော "ဝဲကြီးစား" ဖြင့် တစ်ချက်ခုတ်ပြီး ပြူးမောင် လဲကျခိုက်လက်တုံ့ပြန်နိုင်ရန် ကြောက်အားလန့်အားဖြင့် ခုတ်မိခုတ်ရာ ခုတ်မိကြောင်း ဝန်ခံပါတော့သည်။ နံနက်ပိုင်း လူပြတ် လူရှင်းချိန် ဖြစ်နေ၍ သေဆုံးနေသော ပြူးမောင်အလောင်းအား တရွတ်ဆွဲယူပြီး စလေချောင်းဘေး၊ ယာခင်းထဲတွင် တွင်းယက်၍ မြှုပ်ထားကာ ခြေရာလက်ရာ အစဖျောက်ခဲ့ကြောင်း ထွက်ဆိုပြီး ပြူးမောင်အား သတ်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သည့် ဝဲကြီးစားအား သူဝှက်ထားသော ထန်းတောအတွင်းမှ ယူ၍ စခန်းမှူးအား အပ်ပေးပါသည်။ သက်သေခံပစ္စည်း လူ့သတ်ရာတွင် အသုံးပြုသည့် ဝဲကြီးစားအိမ်ပေးပြီးသည်နှင့် စခန်းမှူးက နယ်ထိန်းအဖွဲ့အား ငွေပေါအား ဖမ်းဆီးလက်ထိတ်ခတ်လိုက်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်ပါတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဥက္ကဋ္ဌနေအိမ်ရုံးခန်း အနီးပိုင်းအပေါက်ဝတွင် ဝက်နေရာ

တောင်ပေါ်တွင် တည်ရှိသည့် မြေပြန့်ရွာလေး ဖြစ်သည်။

ဖော်ကျွမ်းများနှင့် နီးသဖြင့် စိမ့်စမ်းများပေါ်ပြီး ရေစီးရေလာကောင်းလှသဖြင့် လယ်မြေများအောင်မြင်လှပါသည်။ စပါးခင်းများထဲ ငါးနတ်ငါးလေးများ၊ ပုစွန်ဆိတ်များ၊ ငါးခုံးမ၊ ငါးပြက် စသည်များပေါ်လှပါသည်။

တောင်ပေါ်ဒေသ ဖြစ်သော်လည်း သားငါး မရှားပါ။ မြို့ပေါ်မှ တာဝန်ရှိသူများလာလျှင် တောင်ယာထွက် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ဟင်းချို လယ်ငါးလေးချက်ပြီး ငရုတ်သီးစပ်စပ်ဖြင့် ကျွေးမွေးကြပါသည်။

ရွာထဲရှိ အုန်းပင်များမှ အုန်းသီးမနုမရင့်လေးများချွေလည်း ဧည့်ခံကြပါသေးသည်။ မြို့မှလာသည့် ဧည့်သည်များမှာ ရွာအဝင် စမ်းချောင်းမှ ရေဝအောင် ချိုးပြီးမှ ရွာထဲဝင်ကြပါသည်။

ရွာတွင်းရှိ အုန်းပင်များမှ အုန်းရည်သောက်ကြရသဖြင့် သာစည်ပေလီဟု ခေါ်ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုစမ်းချောင်းလေးတွင် ငါးများပါသော်လည်း မည်သူမျှ မဖမ်းကြပါ။ **နတ်စင်လေးရှိ၍ နတ်ငါးဆိုပြီး မဖမ်းကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။**

မြို့နယ်မှလာကြသည့် နယ်မြေစိုးမိုးရေးစစ်ကြောင်းမှာ လူလေး၊ ငါးဆယ်ခန့်ပါပါသည်။ မြို့နယ်ရဲတပ်ဖွဲ့၊ နယ်မြေလုံခြုံရေးတာဝန်ခံ ဗဟိုအမြောက်တပ် တပ်မတော်များ သမဝါယဉ်းစီးဌာနမှ ဝန်ထမ်းများ၊ လဝက၊ စိုက်ပျိုးရေး၊ သစ်တော

ဝန်ထမ်းများ မြို့နယ်ပါတီကောင်စီမှ တာဝန်ရှိသူများ၊ ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများ စသည်ဖြင့် လူစုံလှပါသည်။

စာရေးသူမှာ ပါတီမှ နယ်မြေမှူးအဖြစ် လိုက်ပါခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ လူစုံသဖြင့်လည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် သောက်စားကြပါသည်။ မသောက်စားသူ အနည်းငယ်သာ ရှိပါသည်။

ရွာအဝင် စမ်းချောင်းလေးမှာ ရေချို၊ ရွာချက် အရက်သောက်သူ ရှိသလို မြို့ကယူလာသည့် ကာလာ၊ အမျိုးမျိုး ယမကာများလည်း ပါပါသည်။ စမ်းချောင်းလေးထဲရှိ ငါးများကို နတ်ငါးကို မည်သူမျှ မဖမ်းရဲကြပါ။

ကရင်ကိုင်းရင်းသားက သူများ ဥစ္စာမခိုးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါးမြင်ရင် မနေနိုင်ဘူးဆိုသည့် ကရင်ဆိုရိုးစကား ရှိတော့ စာရေးသူနှင့် မြို့နယ်ကောင်စီ အတွင်းရေးမှူးဖြစ်သူ စောထွန်းရွှေတို့က ရွာအရှေ့ဘက် ဖော်ကျွမ်းများတွင် ငါးခိုင်း သွားခဲ့ကြပါသည်။

ကရင်နစ်ယောက် ပေါင်းမိနေခြင်းဖြစ်သည်။ သုံးပိဿာခန့်ရှိ ငါးနစ်ကောင်ရလာရာ စစ်ကြောင်းအဖွဲ့ဝင်များ အာရုံသွားကြပါသည်။ စောထွန်းရွှေမှာ ကောင်စီမှ အငြိမ်းစားယူပြီး ပြင်ဦးလွင် အနီးစခန်းရွာမှာ နေပါသည်။

ရွာတွင်းလျှောက်လည်ရာ ရွာသားများက ပြောပါသည်။ သူတို့ရွာတွင် စပါးများ ကောင်းသော်လည်း မျောက်များကို မနိုင်ကြောင်း စားရုံ

သက်သက်မဟုတ်ဘဲ လက်မှတ်ယူသွားပြီး သစ်ပင်ပေါ်တက်စပါးစေ့များကို လွှတ်ချပြီး စပါးစေ့များကို သစ်ရွက်များထဲမှ ရင်းသား ဖြစ်သော်လည်း ကြေကြောင်း...

ခြောက်၍လည်း မကြေတော့၊ စာခြောက်ရုံပဲ လုပ်ထားတော့ ဖျက်ပစ်ကြကြောင်း။ ညွှတ်ထောင်သော်လည်း ညွှတ်ထောင်သွား၍ ကောင်းကင်တွင် တွဲဖက်ဖြစ်နေသည့် မျောက်ကို ဝါးကို ဝိုင်းခိုစီးပြီး မိနေသည့် ခြေထောက်ကို ဖြုတ်ပြေးတတ်ကြကြောင်း ရာ...

စောထွန်းရွှေက... 'ဒီကောင်တွေ ကျုပ် ဆုံးမယ်' ဆိုပြီး စစ်သားတစ်ယောက်က သေနတ်တစ်လက်ငှားကာ တောင်စောင်းဘက် ထွက်သွားပါသည်။ အတန်ကြာတော့ သေနတ်နှစ်ချက်ကြားရပြီး မျောက်နှစ်ကောင် ဆွဲပြန်လာပါသည်။ ရွာ တည်သည့်အိမ် နောက်တော့ မျောက်ကောင်ကို သူကိုယ်တိုင် ဖြုတ်ထစ်ပြီး မျောက်ချေးခါးဟင်း ချက်သည်။

မျောက်ချေးခါးဟင်း ဆိုသည်မှာ မျောက်စမ်းတွင်းသား အူနုလေးကို ချေးရေမဆေးဘဲ ရောချက်ဖြစ်၍ မကြိုက်သူတို့က ချေးပေးတတ်ပါသည်။ စောထွန်းရွှေပါးစပ်တပြင်ပြင် ဖြစ်နေပေမယ့် စာရေးသူတို့က သူ့ဟင်းကို မသွားကြပါ။

သက်သက်မဟုတ်ဘဲ လက်မှတ်ယူသွားပြီး သစ်ပင်ပေါ်တက်စပါးစေ့များကို လွှတ်ချပြီး စပါးစေ့များကို သစ်ရွက်များထဲမှ ရင်းသား ဖြစ်သော်လည်း ကြေကြောင်း... မကြေတော့၊ စာခြောက်ရုံပဲ လုပ်ထားတော့ ဖျက်ပစ်ကြကြောင်း။ ညွှတ်ထောင်သော်လည်း ညွှတ်ထောင်သွား၍ ကောင်းကင်တွင် တွဲဖက်ဖြစ်နေသည့် မျောက်ကို ဝါးကို ဝိုင်းခိုစီးပြီး မိနေသည့် ခြေထောက်ကို ဖြုတ်ပြေးတတ်ကြကြောင်း ရာ... စောထွန်းရွှေက... 'ဒီကောင်တွေ ကျုပ် ဆုံးမယ်' ဆိုပြီး စစ်သားတစ်ယောက်က သေနတ်တစ်လက်ငှားကာ တောင်စောင်းဘက် ထွက်သွားပါသည်။ အတန်ကြာတော့ သေနတ်နှစ်ချက်ကြားရပြီး မျောက်နှစ်ကောင် ဆွဲပြန်လာပါသည်။ ရွာ တည်သည့်အိမ် နောက်တော့ မျောက်ကောင်ကို သူကိုယ်တိုင် ဖြုတ်ထစ်ပြီး မျောက်ချေးခါးဟင်း ချက်သည်။ မျောက်စမ်းတွင်းသား အူနုလေးကို ချေးရေမဆေးဘဲ ရောချက်ဖြစ်၍ မကြိုက်သူတို့က ချေးပေးတတ်ပါသည်။ စောထွန်းရွှေပါးစပ်တပြင်ပြင် ဖြစ်နေပေမယ့် စာရေးသူတို့က သူ့ဟင်းကို မသွားကြပါ။

မျောက်ချေးခါးဟင်းကို သူက မွေးလိုက်တာလို ပြောပေမယ့် စာရေးသူတို့က ချေး(ချိုး)စော်နံ့ပါသည်။ စာရေးသူက ကရင်ရင်းသား ဖြစ်သော်လည်း မျောက်ချေးခါးကို မစားတူးပါ။ စားရပါ။

စာထွန်းရွှေကတော့ ကျကျနန ပြီး မျောက်ချေးခါးဟင်းကို သူ့လေးတွေနှင့် မိန်းမစားရအောင် ဝတ်ဘူးနှင့် ထည့်ပြီး အိမ်ကို ပို့လိုက်ပါသည်။ ကျေးရွာဥက္ကဋ္ဌလည်း "ခင်ဗျားလူတွေကို ကျုပ်၏ကို သေသေချာချာ ပို့ခိုင်းနော်" မျောက်ရင် ခင်ဗျား နာမယ်"ဟု ပြောလိုက်ပါသေးသည်။

"သာစည်ပေလီ" ခေါ်သည့် မျောက်ရွာကလေးက အိမ်ခြေပယ်လောက်သာရှိသည့် ရွာလေးပါ။ တစ်အုပ်စု တစ်ရွာသာ ရှိပါသည်။ အခြားကျေးရွာအုပ်စုများ များစွာမရှိပါ။ ဒီရွာလေးကို သွားရန် ပင်ပန်းလှပါသည်။ သို့သော် မျောက်ရောက်တာနှင့် သာစည်ပေလီ ခေါ်ရသည့်အတိုင်း သာသာယာယာ ပျော်စရာအပြည့်ပါ။

သာစည်-ကလေး ကားလမ်းက "ကြက်စခန်း" ဆိုသည့် ရွာလေးကနေ စသွားရပါသည်။ မြောက်သူတို့ သာစည်-ကလေးဘက်တိုင်း သွားပါက ယင်းမာပင်ကျွန်းပြီး ကြက်စခန်းဆိုသည့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကို တွေ့နိုင်ပါသည်။ ကြက်စခန်းက စသည်နှင့် ကောင်အတက်ချည်းပါ။ လမ်းမှာ မျောက်တွေ၊ ချောင်းတွေ၊

စမ်းချောင်းတွေနှင့်ပါ။ ရေကျကောင်းသည့် ချောင်းတွေကို ကန့်လန့်ဖြတ် ခင်းထားသည့် သစ်လုံးကြီးတွေပေါ် ကျော်ကျော် သွားရပါသည်။

နှစ်နာရီလောက် တောင်တက်ပြီး တော့မှ ဆင်ကူးရွာ၊ လယ်ကောင်းရွာကို ရောက်ပါသည်။ အဲဒီရွာကနေ ဝါးရွက်ရွာကို ဆက်သွားရတာပါ။ အပြန်က ပိုပင်ပန်းပါသည်။ ဆင်ကူးကနေ ထွက်တာနှင့် အတက်ပါ။ ကြက်စခန်းရွာကို ပြန်ဆင်းဖို့ တက်ရခြင်းပါ။

အတက်က တစ်လှမ်းချင်း တက်ရပါသည်။ ခြေလှမ်းတိုင်းဟာ အတက်ပါ။ အယ်လောက် မောသလဲ ဆိုလျှင် တံတွေးတွေကပ်ပြီး သလိပ်တောင် မခတ်နိုင်ပါ။ ရွာက ထွက်ထွက်ချင်း သောက်လာသည့် ရေက ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိအောင် မောလှပါသည်။

အသက်ရှူလို့ မဝတော့ဘဲ သေလုသေခင်ရောက်မှ တောင်ထိပ်ကို ရောက်ပါသည်။ ဒီအတက်ကြီးကို ကြည့်ပြီး စစ်ကြောင်းအဖွဲ့ဝင် ဦးစိန်မောင်က ဟယ်လီကော်ပတာလေးပါရင် သိပ်ကောင်းတာပဲ ပြော၍ အဲဒီလူကို "ဟယ်လီစိန်" ဆိုပြီး နာမည်တွင်သွားပါသည်။

ဒီတောင်ကို တက်ပြီးတာနှင့် ကြက်စခန်းရွာအထိ အဆင်းပါ။ အဆင်းက သိပ်ကြမ်းလွန်း၍ သစ်ပင်တွေကို ကိုင်ပြီး ဆင်းရပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ခပ်မြန်မြန် ဆင်းမိလျှင် သစ်ပင်ကို ဖြဲဖက်ပြီး ဆင်းရပါ

သည်။ အဆင်းတိုင်း စကြကန် ထွင်းရတာပါ။

အပောက်တုန်းက ပင်ပန်းသလို အဆင်းကျကျလည်း မသက်သာပါဘူး။ ဇေဗုဒ္ဓဇေဇ် မြင်းအတက်ဆိုသလို ခက်တာချည်းပါပဲ။ အချိန်တိုင်း သတိထားနေရပါသည်။ ကြက်စခန်းရွာ ပြန်မရောက်ခင် ရေစပ်စပ်နှင့် ချောင်းကလေး ရှိပါသည်။ အဲဒီချောင်းမှာ အမောဖြေမျက်နှာသစ် ခြေလက်ဆေးပြီး ရွာကိုဝင် စောင့်ကြည့်နေသည့် ကားကို စီးပြီး သာစည်ကို ပြန်ရပါတော့သည်။

နယ်မြေစိုးမိုးရေး စစ်ကြောင်း သွားတာ ရက်သတ္တပတ်လောက် ကြာပေမယ့် အိမ်အတွက် ဘာမှ မပါပါဘူး။ မိုင်းခွဲ၍ရသည့် ငါးကလည်း စစ်ကြောင်းအဖွဲ့ဝင်တွေနှင့်အတူ စားပစ်လို့ ကုန်ပါပြီ။ ဝါးရွက်ရွာမှ ပေါသည့် အုန်းသီးယူလာရအောင်ကလည်း လူတောင် အနိုင်နိုင် ပြန်ရောက်တာဆိုတော့ စဉ်းစားသာကြည့်ပါတော့...

အဲ... အိမ်ပြန်လက်ဆောင် ပါလာတာကတော့ မျောက်ချေးခါးပိုင်ရင် စောထွန်းရွှေပါပဲ။ ဒါလည်း ရွာသားတွေ ကြိုပို့ခိုင်းထားလို့ တာ။ သူ့ဟာသူဆို မသယ်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် သူ့အိမ်သွားတော့ စောထွန်းရွှေတို့မိသားစု မျောက်ချေးခါးဟင်းကို ပြန်ရေရက်ရေပယ်ပယ်နယ်နယ် ဝိုင်းတုတ်ဖျက်တာ လိုသောအရာပါ။

တစ္ဆေကန်

မောင်သစ်လီဝ
(စလေ)

ဝမ်းသာရပေမယ့် စောထွန်းရွှေ(ရွှေကြီး)ပြောလိုက်သည့် သတင်းကတော့ စိတ်မကောင်းစရာပါ။ သူက...

'ကရင်ကြီးရေ...ကိုဆင်ထဲသို့ သွားကြည့်လိုက်ဦး၊ ပင်ပန်းလို့ထပ်ထယ်နေပကောင်၊ ဖြစ်နေတယ်'

တဲ့။
ကိုဇော်ဝင်းဆိုတာ မြို့နယ်ပြည်သူ့ကောင်စီအလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်ပါ။ လူက ဖြူဖြူနဲ့နဲ့ သေးသေးပေမယ့် အရက်ကို အလွန်ကြိုက်သည်။ လူကောင်သေးလို့ ပန်းဖျားဖျားလေသလားဟု တွေးမိပါသည်။

ကိုဇော်ဝင်းအိမ် ရောက်တော့ ကိုဇော်ဝင်းကို တွေ့ရပါသည်။ သို့သော် အိမ်ရာထဲမှာ ပက်လက်။ စာရေးသူကို တွေ့တော့ မျက်ဖြူလှန် ကြည့်ရှာသည်။ စာရေးသူက နှုတ်ဆက်စကားစပါသည်။

'ဟ ဖိုးဇော်...ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ ဝါးရွက်ကအပြန် ပင်ပန်းသွားလို့လား၊ ဘာဆေးစားလဲ' ဆရာဝန် မပြဘူးလား'

'ဒေါက်တာဆူဖန် လာကြည့်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်...'

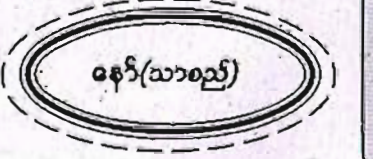
ဆိုပြီး စကားကျယ်ကျယ် မပြောနိုင်တော့ပါ။ လေသံလေးဖြင့် ပြောနေ၍ စာရေးသူက ကုန်းပြီး နားထောင်ပါသည်။ ဆူဖန်ဆိုတာ ယင်းမာပင်တိုက်နယ်ဆရာဝန် "ဒေါက်တာဆူဖန်အောင်သိန်း" ကို ပြောတာပါ။ ပါတီကောင်စီနှင့် ရင်းနှီးသူ ဖြစ်ပါသည်။

ကိုဇော်ဝင်းက ပြောပြသည်မှာ... 'ကျွန်တော် အိမ်ပြန်ရောက်ရောက်ချင်း ဖျားတာပဲ ဖျားဖျားနဲ့ အိပ်ပျော်သွားတော့ အိမ်ပက်ထဲမှာ လူလိုလို နတ်လိုလို တစ်ယောက်က ပင်း... သိပ်ဆိုပါလား နတ်ငါးကို ဖမ်းစားရတယ်လို့ကွားအေးလုပ်ရင် ခံပေါ့ကွာ၊ ရောက်ရာပေါက်ရာ သွားပေတော့' တဲ့။

'ကျွန်တော်ကလဲ ရွာထဲက ချက်အရက် သောက်ပြီး ဝမ်းဆောင်းထဲ ဆော့ချိန်ရင် ငါ့နှစ်ကောင်ပမ်း ဒါ့ထက်ထဲ ထည့်ယူသွားပြီး တည်စားအိမ်က မိဖိုမှာ အိမ်သားတွေ ယထိအောင် ကင်၊ အရက်နဲ့ ပြည်းဖိတယ်။ ကျွန်တော့်အဖြစ်ပါ၊ ကိုယ့်အဖြစ်နဲ့ ကိုယ်ပါ၊ မူးဖူးနဲ့ ကျွန်တို့ပေမယ့် အပြစ်ကတော့ အပြစ်ပဲ၊ ကျွန်တော် ခံရတာမှာပါ။ ခွင့်လွှတ်ပါ နယ်ပြူးရယ်' ဟု ပြောနေပါသည်။ သူ့အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်မိပါသည်။ နောက် ရက်(၂၀)လောက်အကြာတွင် ကိုဇော်ဝင်း ကွယ်လွန်သွားပါသည်။

လူမကြိုက်၊ နတ်မကြိုက်သည့် အရက်ကြောင့် လူ့အသက် တစ်ချောင်း ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည့် သင်ခန်းစာယူစရာအဖြစ် တင်ပြရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သေရည်အရက်ကို ရောင်းနိုင်ကြပါစေ။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖတ်ရှုလိုသူများသို့...

စာတိုက်ရှိသော မည်သည့်ဒေသတွင် နေထိုင်သူများဖြစ်စေ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို လပေးဖတ်ရှုလိုပါက စာဖတ်သူများလက်ပယ် အရောက် ပို့ဆောင်ပေးပါမည်။ စာအုပ်ရောက် ရွေးယူစနစ်ဖြင့် တစ်လလျှင် ၂၈၀၀/- (နှစ်ထောင်ရှစ်ရာကျပ်) ကျသင့်ပါသည်။ လပေးဖတ်ရှုလိုသူများ အောက်ပါလိပ်စာသို့ အကြောင်းကြား မှာကြားနိုင်ပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၁၀-ပထမထပ်၊
၂၉-လမ်း(အထက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း
ဗဟို
၀၉-၄၇၆၂၄၉၇၇
၀၉-၄၄၃၂၅၇၂၂

နံနက်စောစောတွင် ဆူးပုတ်တန်းသူကြီး ဦးသက်ပန်သည် ဦးဘိုးခက်၏အိမ်သို့ ရောက်လာပါသည်။ 'ဟေ့...မောင်သက်ပန် စောလှစည်လား၊ ဟင်ဆွတ် (သခွတ်)ကန်ကို ရှားစောင်းပြာသာဒ်ပင် စုပေါင်းစည်းရိုးကာဖို့ စီစဉ်ထားတာ လုပ်အားပေးဆော်သြဖို့ လာတာလားကွာ'

'ပဟုတ်ပါဘူး အနီခက်၊ ဆေးဆရာကြီး ဦးရဲခိုင်လေးက ပေနဲ့ ပိုချိန်ပျာကြားလို အသုဘပေး စောစောသွားကြီး လာခါကာယ' 'အေး...သူ ဦးဆောင်တူးဖော်ပြီး သူ့အတွက် တစ္ဆေကန်ကို တိုတစ်တွေ ကြည့်ပြီးပြန်ဦးဟာ၊ တစ်ပတ်ထက် မကြာ သေးဘူးကွာ' 'အဖြစ်အပျက်က ခံလိုပေါ့ အရိုးခက်ရာ' ဦးရဲခိုင်သည် ပြန်လာနိုင်ခဲ တိုင်းရင်းဆေးကုသသည့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၇၆

အပြင် နတ်ပူ၊ စုန်းပူ၊ သရဲတစ္ဆေပူ စသည်တို့ကို ကျွမ်းကျင်စွာ ကုသပေးလေ့ ရှိပါသည်။

အရပ်အမောင်းကောင်း၍ အသားညိုပါသည်။ မျက်ခုံး ကောင်း၍ မျက်လုံးတောက်ပပါသည်။ နှုတ်ခမ်းမွေးထား ပြီး သျှောင်တစောင်းဖြင့် ကြည့်၍ ကောင်းပါသည်။ ဆေးကုသွားသည့်အခါတိုင်း ဆေးကြိမ်လုံးကို အမြဲ ဆောင်လေ့ ရှိပါသည်။

အားလပ်ချိန်တွင် ရပ်ကျိုးရွာကျိုးဆောင်လေ့ ရှိပါ သည်။ ယခု နေ့ဦးတွင် မိုးအမိ ခပေါင်းတဲနှင့် ကုန်းရွာ အကြား သောက်ရေကန်ကို မိမိတို့ရွာ အပါအဝင် ရွာနီး ချုပ်စပ် အပေါင်းအသင်းများကို လုပ်အားပေးခေါ်၍ ဦးဆောင်တူးဖော်လျက် ရှိပါသည်။

အညာ၏ နွေသည် နေစထွက်ကတည်းက ပူပြင်းလှ သည်။ ကန်တူးသည့် နေရာတွင် အရိပ်ခိုစရာ သစ်ပင် ကြီးကြီးမားမား မရှိ။ (၅)ကန်ပြေးလောက်မှာတော့ ထနောင်းပင် ရှိသည်။ နွားချည်ကြိုး တစ်ပတ်မျှရှိ၍ အရိပ်ခို၍ ရသည်။

မင်းတို့ ကြိုးစားတူးကြကွာ၊ ဒီကန်ပြီးသွားရင် တို့ ရွာသားတွေ မြစ်သွားပြီး 'ရေစည်မတိုက်ရဘူးကွာ။ ရေခပ်ချိန်ကို ကျန်လုပ်ငန်းမှာ အသုံးချရတာပေါ့'

ဟု ကန်တူးဖော်သူများကို ဦးရဲဒိုင်က အားပေးပါ သည်။

'အေးဗျာ... မျှော်လင့်ချက်ထားပြီး တူးရတယ်။ မြေ က ကျောက်သားလို မာကျောတာပဲဗျာ'

'အေးကွာ ဒါကြောင့်... မင်းတို့ကို ရေနေလောက်တဲ့ နေရာကို ရွေးပြီး တူးတူးဆင်းရတာပေါ့ကွာ'

ဦးရဲဒိုင်သည် တွေးတောမိသည်။ သည်လိုအတိုင်း သည်လူစုဖြင့် တူးလျှင် မိုးအမိ သောက်ရေကန်ပြီးမည် မဟုတ်ဟု အဖြေရသည်။

အမြန်ပြီးစီးမည့် နည်းလမ်းကို တွေးတောကြဆ ဆုံးဖြတ်ချက်ချသည်။

'ဟေ့... တို့ခက်၊ စံဆင်၊ သက်ပန်တို့ မင်းတို့အဖွဲ့ အားလုံး ပါက်တူး ဂါပြား ငန်ပြားစတဲ့ သိမ်ကြကွာ။ ထနောင်းပင်ရှိပ သွားပြီး နားတံဆုပ် ထန်လျက်၊ လက်ဖက်စား ဘူးခါးရေ သောက်ပြီး ပြန်ကြပါကွာ'

'အရိုးရဲဒိုင် ကျုပ်တို့ကို စိတ်ခုလို့ ပြန်လွှတ်တာဟာ ဟု ဦးဘိုးခက်က မေးပါသည်။

'ဟုတ်ပါတုန်းကွာ၊ ဒီည ဒီကန် ပြီးပြီးအောင် စိတ်ပျက်ပဲ ဝါဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ ယုန်ပြန် မင်းတို့ လာကြည့်ကြပါ။

'ဟုတ်မှ ပြောပါ အရိုးရား၊ ကျုပ်တို့ ယုံရခက်နေတာ အေးကွာ... ရဲဒိုင်တို့က မပိုင်ရင် ခြင်တောင်ယိုကွာ ဘူးကွာ'

ဟု ပြန်ပြောပါသည်။ 'ဒီထက် စံဆင်ရေ... မင်းအလှူမှာ အဝယ်ကြီး အဝယ်လေး အတွက် ဘိသိက်ဆရာသုံးတဲ့ ခြေပန်းကွင်းတွေကို ဝါ ဆက်ဆက်လာဖို့ လှည့်ကွာ'

'စိတ်ချအရိုး၊ ရောက်ရောက်ချင်း ရှာဖွေပြီး လာပါမယ်။

ဦးရဲဒိုင်သည် ဘိသိက်မြောက်ရာတွင် ရှင်လောင်းယုန် သုံးသည့် ခြေမန်းကွင်းများကို ရှင်းလင်းထား၏။

နေဝင်ချိန်တွင် မင်းကန်ရွာမှ ဝယ်ထားသည့် အမဲသား တွဲ(၃)တွဲ(ပိဿာတွဲ)ကို တုံးတစ်ပြီး ကန်တူးသည့်နေရာ သို့ ယူသွား၍ ကန်နေရာသို့ ရောက်သောအခါ စက္ကူမျှ ဖြင့် ပုံ၍ ကျွေးပါသည်။

'ဒီအနီးအနားမှာရှိတဲ့ တစ္ဆေအားလုံး ဆည်ကန်အတွင်း လာကြ မင်းတို့ကို ပခေါ်ပရိ ပကျွေးဖို့နဲ့'

ဟု ခေါ်၍ ကျွေးပါသည်။

ကန်ပတ်လည်၌ အနံ့အသက်ပေါင်းစုံ ရောက်လာ ကြသည်။

ကွမ်းတစ်ရာညက်ခန့် အကြာတွင် ဦးရဲဒိုင်သည် ကန်ပတ်လည်ကို စည်းဝိုင်းပြီး အသင့်ဆောင်ထားသည့် ခြေမန်းကွင်းများဖြင့် ဝန်းရံထားပါသည်။

'ဟေ့... မင်းတို့အားလုံး ဝါကျွေးပြီးပြီး ဒီကန်ကို ညချင်း အပြီးတုရပယ် ပြီးရင် ဝါဆောင်ထားတဲ့ ဆေးကြိုလုံး၊ အဆွေပဲ၊ ဝါစိတ်တိုင်းကျမှ မင်းတို့ကို ပြန်လွှတ်မယ်'

ဟု ကြားဝါးပြီး တစ္ဆေများကို ညချင်းပြီး ကန်တူးခိုင်း ပါသည်။

အရှေ့ရပ်မှ ကြယ်နီပေါ်ချိန်တွင် သောက်ရေကန် တူးဖော်၍ ပြီးစီးသွားပါသည်။ ဦးရဲဒိုင်သည် တစ္ဆေများကို ပြန်လွှတ်ပေးပြီး မိမိနောက်သို့ မလိုက်နိုင်အောင်

ကန်ပတ်လည်၌ အနံ့အသက်ပေါင်းစုံ ရောက်လာ ကြသည်။

ကွမ်းတစ်ရာညက်ခန့် အကြာတွင် ဦးရဲဒိုင်သည် ကန်ပတ်လည်ကို စည်းဝိုင်းပြီး အသင့်ဆောင်ထားသည့် ခြေမန်းကွင်းများဖြင့် ဝန်းရံထားပါသည်။

အရိုးရဲဒိုင် အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ပါသည်။

မထုထွက်စတွင် ဆူးပုတ်တန်းမှ ဦးဘိုးခက်၊ ကိုစံခင်၊ ကိုသက်ပန်တို့သည် ခပေါင်းတဲရွာ ဦးရဲဒိုင်၏ အိမ်သို့ ရောက်လာကြပါသည်။

'အရိုးရဲဒိုင်... စောလှချည်လား၊ အဖေ အိပ်ရာ နောက်ကျလို့ အိပ်ရာက မထသေးဘူး' ဟု ဦးရဲဒိုင်၏ သမီးက ဆီး၍ပြောပါသည်။

'အေး... သမီးအဖေပြောတာ တို့ယုံလို့ လာကြည့်တာ ဝါအဖေ ပန်းခင် တို့အားလုံး ကန်တူးတဲ့နေရာကို သွားကြည့် ပြီးပယ်'

ဦးဘိုးခက်၊ ကိုစံခင်၊ ကိုသက်ပန်သည် ကန်တူးဖော် သည့် နေရာသို့ ရောက်သောအခါ ရင်သပ်ရှုမော မြင်နေကြပါသည်။

သည်လောက်ကြီးသည့်ကန်ကို တစ်ညတည်းဖြင့် တူးဖော်အောင်တူးသည်ဆိုတော့ မအံ့ဩဘဲ မနေနိုင်ကြ။

ကန်ပေါင်ပေါ်တွင် လာရောက် ကြည့်ရှုသူများဖြင့် ပြည့်ကားနေပါသည်။

'အရိုးရဲဒိုင် ဒီလိုပြီးအောင် ဘယ်လိုတူးသလဲ' ဟု ဦးဘိုးခက်တို့ အဖွဲ့မှ မေးပါသည်။

'တကယ်တော့ တို့နဲ့ ကုသိုလ်ဇာ၊ ဘာသာရေးမှာ သုံးတဲ့ အရာတွေဟာ ထက်မြက်ပါတယ်။ စံဆင်အလှူက ခြေမန်းကွင်းနဲ့ စည်းဝိုင်းပြီး ဝါနဲ့ ဆေးကြိုလုံးနဲ့ တစ္ဆေအားလုံးကို ညချင်း ပြီးအောင် တူးခိုင်းတာပေါ့ကွာ'

ဟု ဦးရဲဒိုင်က အဖြေပေးပါသည်။

'ဒီလိုဆို ဒီကန်ကြိုကို "တစ္ဆေကန်" လို့ အမည်ပေးကြတာပေါ့' ဟု တညီတညွတ်တည်း ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

တစ်ပတ်ခန့်အကြာ မိုးသားမိုးတိမ်များသည် အနောက်တောင်မှ ရွာမည့်ဟန်ဆင်နေသည့် လျှပ်စီးများ လက်နေသည့် မိုးခြိမ်းသံကြားနေရသည့် "မိုးစနေ

လေရာဟု" စာဆိုအညီ သကြန်အပြီး မိုးကြွင်းမိုးကျန် ရွာတော့မည်။

ထိုအချိန်တွင် လူတစ်ယောက်သည် မြင်း တစ်ကောင်ကိုစီး၍ ကျန်မြင်းတစ်ကောင်ကို

နောက်မှဆွဲ၍ ဦးရဲဒိုင်၏ အိမ်သို့ ဝင်လာပါသည်။ 'အရိုးရဲဒိုင် ပိုးထိလူနာ အရေးကြီးလို့ ခုလိုခေါ်တာပါ။ ပြုံး အဆင်သင့်လဲ ပါပါတယ်'

ဟု ပြောပြီး ဆေးကုခေါ်ပါသည်။

ဦးရဲဒိုင်သည် ဆေးအိတ်ကို ယူပြီး အသင့်ယူဆောင် လာသည့် မြင်းကိုစီး၍ ဆေးကုရန် လိုက်ခဲ့ရာ လမ်း တစ်ဝက်အရောက်တွင် အနံ့အသက်ရပြီး မသကာ

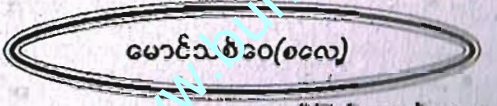
သောကြောင့် စီးနင်းသည့်မြင်းကို ဆေးကညစ်ဖြင့် ထောက်၍ ကြည့်ရာ ရှားစောင်းပြာသားဒိတောအလယ် ရှားစောင်းပင်ကြီးပေါ်တွင် ရောက်နေပါသည်။

ဦးရဲဒိုင်သည် ရှားစောင်းပြာသားဒိပင်ကြီးပေါ်မှ မဆင်းနိုင်ဘဲ တစ်ညလုံး မိုးဒဏ်လေဒဏ်တို့ ခံ၍နေရ ပါသည်။

နံနက်စောစောတွင် နွားကျောင်းချိန်တွင် နွား ကျောင်းသားများသည် ရှားစောင်းပြာသားဒိပင်ပေါ်တွင် မြင်းအဖြစ် စီးနေသည့် ဦးရဲဒိုင်ကို အထူးအဆန်းအဖြစ် မြင်ရပြီးခေါ်၍ ကြည့်ရာ ပြန်မထူးသောကြောင့် ရွာသို့ ပြန်၍ ဦးရဲဒိုင်၏ သားသမီးများအား အဖြစ်အပျက် အကျိုးအကြောင်းကို ပြောပြကြပါသည်။

ဦးရဲဒိုင်၏ သားသမီးများသည် ဦးရဲဒိုင်အား အိမ်သို့ လှည့်ဖြင့် ခေါ်လာကြပါသည်။ အိမ်သို့ ရောက်သော အခါ စကားမေးမရဘဲ သေဆုံးသွားပါသည်။

သို့သော် ဦးရဲဒိုင်နှင့် "တစ္ဆေကန်" ၏ သမီးကြောင်း သည့် ထိုအရပ်ဒေသတွင် ယနေ့တိုင် ပြောပြ၍ မဆုံး နိုင်ပါပေ။

မောင်သစ်ခင်(စလေ)

ပြဒါးစာတ်လုံးချော်

နီလျှင်မြိုင် - ဝါလျှင်နိုင့်

ဩကာသလောက မြေပေါ်မြေအောက်ရှိ ရုပ်ဓာတ် ကိုးပါးဟုဆိုသော "ရွှေဘော်ပြဒါး သွပ်သံကြေး နာဘင်ဂျတ်" မှ ပြဒါးစာတ်ကို ရှေးအခါက နာဂဒိဗ္ဗ ရသေ့ သူတော်စင်ကြီးသည် မီးကစား ဓာတ်ကစား၍ ဓာတ်၏ ဖွဲ့စည်းပုံကို အဆင့်ဆင့်တက်ပြီးသကာလ ချော်တက်နည်းလမ်းစဉ်ကိုလမ်းဆုံသည်အထိ (ဘေတ်၏ သဘာဝ နိယာမ) ကို ဖေပုရိုက်ဖြင့် ရေးသား မှတ်တမ်း တင်ခဲ့ပါသည်။

ပုရိုက်ပေစာထုပ်ကို မထုန်းချောင်းဘေးရွာလေး တစ်ရွာမှ သူကြီးဦးမြသီးသည် ဓားပြတစ်ခုကို လိုက်လံ ရှာဖွေဖမ်းဆီးရာမှ ဂျပန်ကြီးတစ်ခုတွင် ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဂျပန်တော်လှန်ရေးကာလတွင် ခိုလှုံကြီးကျင်မောင် (မော်ကွန်းဝင် ပထမဆင့်) သည် ယင်း မထုန်းချောင်း ဘေး ရွာကလေး၌ တာဝန်ကျစဉ် သူကြီး ဦးမြသီးနှင့် ရည်ရွယ်ချက်တူ ဝါသနာတူဖြစ်၍ ဘဝတစ်ကွေ့တွင် ရင်းနှီးကြပါ၏။

တစ်နေ့ ရေခန်းကြမ်းပိုင်းတွင် သူကြီးဦးမြသီးမှ... 'ကိုကွင်မောင်ရေ ကြိပ်ကြိတ်တုန်း မှတ်ထားဦးဗျာ ဂျပန် တော်လှန်ရေးကြီးပြီးတဲ့ ဆော်လွန်ကာလမှာ ဓာတ်လုံးကောင်း ကိုင်နိုင်အောင်ပေါ့ဗျာ'

ဟု စကားစပြီး ချော်နီထွက်သော ပြဒါးစာတ်တက် အစဉ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

ပြဒါးစာတ်လုံးချော်မှာ...

- နက်လျှင်... အစ... (ပထဝီညိုနက်)
  - နီလျှင်... မြိုင်... (အာပေါန်ကြာကြာ)
  - ဝါလျှင်... နိုင့်... (ဝါယော ချော်သားဝါ)
  - ဖြူလျှင်... ဆုံး... (ဖောဟောမှာဖြူလို့ဆုံး ဉာဏ်ကုလုံး)
- လို့ဆိုတဲ့ ဓာတ်လုံးချော်တက်စဉ်တွေ ရှိတယ်ဗျာ။ ကျုပ်တို့ပြဒါးစာတ်လုံးက ချော်နီပြီပေါ့ဗျာ။ (ချော်နီ

၂၀၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆောင်းပါးကို ၂၀၀၆ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလထုတ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်၌ ဖော်ပြပါရှိပြီး) က... ကျုပ်တို့ပြဒါး စာတ်လုံးက ချော်ဝါထွက်အောင် ပုရိုက်ပါနည်းအတိုင်း (၁/၂) ကျပ်သားခန့်ရှိတဲ့ ပြဒါးစာတ်လုံးကို ကျင်ရွှေ (၂) တစ်ဖူးသား ကျွေးမည်ပေါ့ဗျာ။

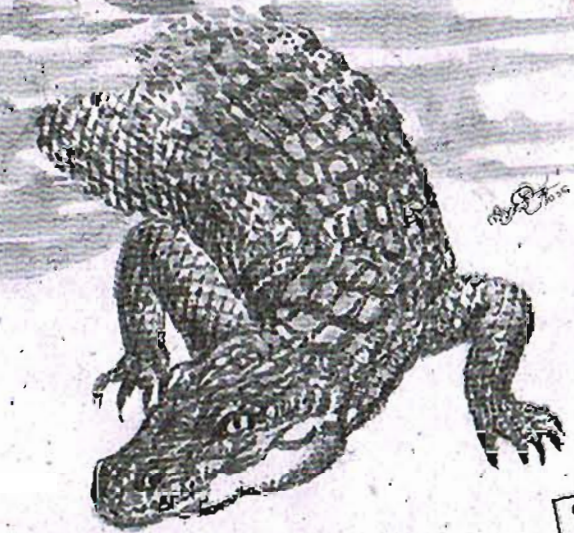
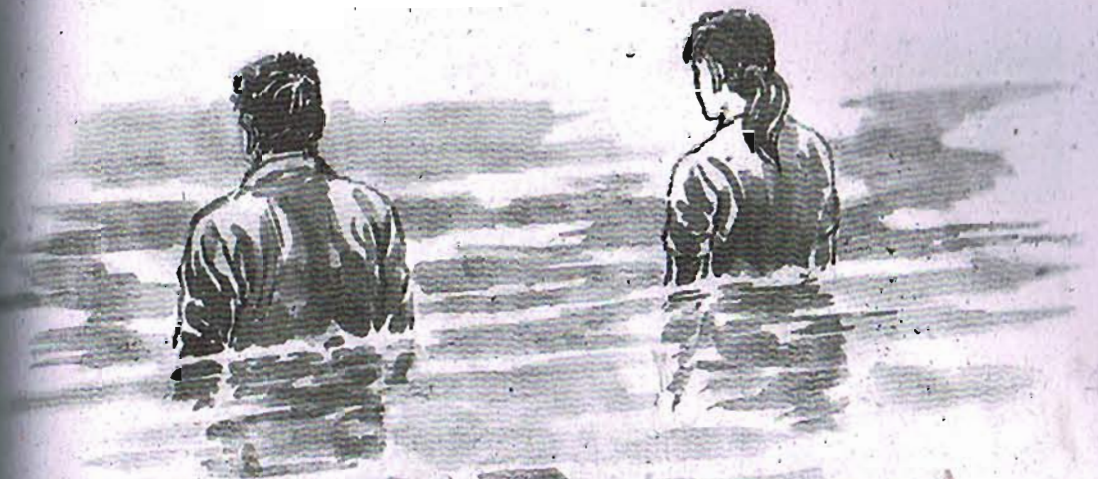
ကျင်ရွှေမှာ သဘာဝက ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ သံဓာတ်ပါ တယ်ဗျာ။ ပြဒါးစာတ်လုံးကို ခုတ်ဖျက်လုံးကျွတ်ဖောက် မီးပေးပြီး ပျော်မှတ်ရောက်လျှင် ကျင်ရွှေ (၂) ပဲ တစ်ဖူး သားကို အပြားခတ်လေးပုံ လေးပြားခွဲပြီး တစ်ပြား (၂) တစ်ပြား ပြဒါးစာတ်လုံးရှိတဲ့ လုံ့နုတ်ခမ်းဝပေါ် တင်ထား တာပေါ့ဗျာ။ မီးမထိုးပဲ မီးရပ်ထားလိုက်ပေါ့။

ကျင်ရွှေလေးခါလေးပုံကျွေးပြီးလျှင်တော့ ပြဒါးစာတ် လုံးပထဝီ၊ အာပေါ၊ ဝါယောဓာတ်ဖွဲ့ပြီး ဓာတ်အသေ တက်ပြီး ခွဲကျန်းလာပြီပေါ့ဗျာ။

အဲလိုဓာတ်ကျွေးပြီး ပြဒါးစာတ်လုံး ချော်ဝါထွက်လာ လျှင်တော့ ပြဒါးစာတ်လုံးရဲ့ လေးပုံတစ်ပုံရှိတဲ့ အပြား ဓာတ်တစ်ပါးကို မူလပြဒါးစာတ်လုံးနှင့်အတူ ထားပြီး ဖွဲ့မီးနှင့် ပြာချပြာရိုက်ပေါ့ဗျာ။ လိုချင်တာကိုယူ ဉာဏ်ကု လျှင် ရစတမ်းပေါ့။ အသုံးချလိုရတဲ့ သုံးပြာရပြီးပါပြီ။

[ဒိုလ်ကြီးကျင်မောင် (မော်ကွန်းဝင်ပထမဆင့်) ပြောပြခဲ့သော အပိုရတ်မီးအတတ်ပညာနှင့် ဓာတ် တက်စဉ် အယူအကောက်များကို ဤစာစုနှင့် မှတ် တမ်း ပြုအပ်ပါသည်။]

ဇေယျာနိုင်

မိုးခင်း (မင်းဗျ)

ရခိုင်ပြည်နယ်ရှိ

မြို့တိုင်းရင်းသားတို့၏ စွဲရောဂါ

မိကျောင်းနှင့် သစ္စာကျိန်ဆို၍ ပြဿနာ ဖြေရှင်းနည်း

မြန်မာနိုင်ငံ၏ အနောက်ပိုင်း ပြည်နယ်တစ်ခုဖြစ်သော ရခိုင်ပြည်နယ်တွင် ရခိုင်၊ မြို့၊ ဒိုင်းနက်၊ သက်၊ ခမီ စသော လူမျိုးစုများ ဖက်ထိုင်လျက် ရှိပါသည်။

ထို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုထဲမှ မိကျောင်းနှင့် သစ္စာကျိန်ဆို၍ သစ္စာ မြို့ ပြဿနာဖြေရှင်းနည်းကို ဖော်ပြ ရလျှင်...

လွန်ခဲ့သော နှစ်လေးဆယ်ကျော် မှန်က ရခိုင်ပြည်နယ်၏ ထင်ရှား ကျော်ကြားသော မြစ်တစ်ခုဖြစ် သည့် (ကုလားတန်) မြစ်၏ ကစ္စပ ခုဒီမြစ်၏ ကမ်းစပ်ရွာတစ်ရွာ ဖြစ် သော ယိုးဒယျကျေးရွာ၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့ သော မြစ်ရပ်မှန်အကြောင်းအရာ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုယိုးဒယျကျေးရွာသည် ယိုးဒယျခေတ် ပအိုဝ်းက ကျေးရွာလေးတစ်ရွာ ဖြစ် ပါသဖြင့် ကျေးရွာလူကြီးများက လူငယ်လူရွယ်များ ပညာရေးမြင့်မား စေရန် ကျေးရွာရှိ လူအများ၏ သဘောတူညီမှုနှင့် ရွာခန့်ကျောင်း

ဆရာတစ်ဦးကို စရိတ်ငြိမ်း အခငွေ သည်အချိန် ဖြစ်ပါသည်။ ကြေးဖြင့် နှစ်စဉ် ငှားရမ်းခဲ့ရပါသည်။ ရွာလူကြီးစွမ်းသူ ဦးအောင်ပွင့် ယင်းအချိန်ကာလက ပညာ သည် (ရွာခန့်) ကျောင်းဆရာ ရှားဖု ရင်း ခြောက်ဦးမြို့နယ် အတိတော်။ တတ် လူငယ်လူရွယ်များ ရှားပါး

လောင်းရှည်ကျေးရွာများသို့ ရောက်ခဲ့ပါသည်။

အဘိတော်မကျေးရွာမှ (၁၀)တန်း တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အောင်မြင်ထားသော ကိုအောင်ထွန်းဆိုသူ လူပျို လူရွယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရှိ၍ သဘောတူညီချက် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ရရှိပြီးဖြစ်၍ ယိုးဝ်ကျေးရွာသို့ ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ပါသည်။

ယိုးဝ်ကျေးရွာ၌ ရွာသူရွာသားများ အားလုံး ရွာခန့် ကျောင်းဆရာလေး ကိုအောင်ထွန်းကို နှစ်သက် သဘောကျကြပါသည်။

(ရွာခန့်) ကျောင်းဆရာလေး ကိုအောင်ထွန်းသည် ပညာတတ်၊ ရုပ်ချော၊ အပြောအဆို သွက်လက်မှု ရှိသည်။ စာသင်၊ စာပြကောင်းသူ ဖြစ်၍ ရွာသူရွာသားအားလုံး ကျောင်းဆရာလေး ကိုအောင်ထွန်း ကို ရိုသေ၊ လေးစား၊ ချစ်ခင်ကြပါ သည်။

(၆)လခန့်အကြာ ယိုးဝ်ကျေးရွာမှ အသက်(၁၇)နှစ်ခန့်ရှိ မပိုင်းဆိုသူ သမီးပျိုလေးတွင် အမျိုးသမီးများ၏ ဓမ္မတာ မလာ၊ သွေးမပေါ်တာ(၂)လ ရှိပြီ ဖြစ်၍ စိတ်မရွှင်မလန်း တပိုင်ပိုင် တတွေတွေ ဖြစ်ပေါ်လျက်ရှိရာ မိခင် ဖြစ်သူ ဒေါ်သူဇာက ရိပ်မိသဖြင့်...

'ဟေ့ဟိုင်း... သမီးဘာဖြစ်နေတာလဲ အဖေကို အမှန်အတိုင်း ပြောစမ်း'

ဟု လေသံခပ်မာမာနှင့် မေးလိုက် ရာ မပိုင်းက မိခင်ဖြစ်သူ၏ အမေး စကားကို ပြန်မဖြေနိုင်ဘဲ မျက်ရည် ကျပြီး ငိုကြွေးလျက်သာ အိမ်တွင်း ခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်သွားပါသည်။

မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်သူဇာ တစ်ယောက် စိုးရိမ်စိတ်နှင့်အတူ မပိုင်းနောက်သို့ လိုက်သွားပြီး...

'သမီး... အဖေကို အမှန်အတိုင်း ပြော ပြစမ်း၊ သမီးရဲ့ အခက်အခဲကို အဖေ ရှေ့ကို ရင်ဆိုင်ကြောင်းပေး သမီး ဘာမှ အာမယ်ပန် အဖေရှိတယ်'

ဟု အားပေးစကားပြောလိုက်ပြီး မပိုင်းက...

'အဖေရေ... သမီးကို မရှိက်ပါနဲ့နော်၊ သမီးနဲ့ ဆရာလေးကိုအောင်ထွန်းနဲ့ ချစ် ကြိုက်နေတာ (၄)လခန့်ရှိပြီ အဖေရေ သူနဲ့ဖြစ်တဲ့ ကိုယ်ပဲပါ'

ဟု မပိုင်းက မိခင်ဖြစ်သူအား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြလိုက်ရာ မိခင်ဖြစ်သူက...

'သမီးတို့ ချစ်ခြင်းပတ္တကကို အဖေ မခွဲ ပါဘူး။ အဲဒီ ကျောင်းဆရာလေးကို ညနေ အဖေဆီ လာခဲ့ပါလို့ ဟုလိုက်ပါ။ အဖေက ဆွေးနွေးဆရာရှိတယ်လို့ ပြောပြလိုက်'

'ဟုတ်ကဲ့ အဖေ'

ဟုဆိုကာ ညနေ(၆)နာရီအချိန် တွင် ကျောင်းဆရာလေး ကိုအောင် ထွန်း ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ဆရာလေး ကိုအောင်ထွန်းက...

'အဒေါ်က ကျွန်တော့်ကို ခေါ် တယ်ဆိုလို့ ကျွန်တော် လာခဲ့တာပါ။

ကျွန်တော့်ကို ဘာပြောစရာ ပြောပါ'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဒေါ်သူဇာက ကျောင်းဆရာလေးကို...

'ကျွန်မ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြော ပြစမ်း၊ သမီးရဲ့ အခက်အခဲကို အဖေ ရှေ့ကို ရင်ဆိုင်ကြောင်းပေး သမီး ဘာမှ အာမယ်ပန် အဖေရှိတယ်'

ဆရာလေးနဲ့ရတဲ့ ကိုယ်ပဲနဲ့ လွယ်လွယ် တယ်လို့ သမီးက ပြောတယ် ဒီကျောင်း ဆရာလေးအနေနဲ့ တာဝန်ယူဖို့ ပြော တာပါ'

ကျောင်းဆရာလေး ကိုအောင် ထွန်း မျက်လုံးပြူးထွက်သွားပြီး အမူအရာ အနည်းငယ်ပျက်သွား သည်။

ပြီးမှ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်လိုက် ပြီးလျှင် လေသံအပျော့ဖြင့်...

'အဒေါ် ဒီကိစ္စ ကျွန်တော်နဲ့ ဘာအတိတ် လဲ သူနဲ့ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းက ဘာမှဖြစ်ခဲ့ဘူး'

ဟု ငြင်းဆန်ပြီး ဆရာလေး ကိုအောင်ထွန်း ထပြန်လာခဲ့သည်။

မပိုင်း၏မိခင် ဒေါ်သူဇာက ဆရာ လေး ကိုအောင်ထွန်းကို လူသူမသိ အောင် တိုင်ပင်ရန်၊ ဆွေးနွေးရန် ခေါ်သော်လည်း ကိုအောင်ထွန်း တစ်ယောက် သူနှင့် မဆိုင်သလို မသိသလို နေထိုင်လျက် ရှိသည်။

ဒေါ်သူဇာတစ်ယောက် နောက်

စိတ်ကို မြှင့်တင် ထားသည်။ အရှက်ကွဲခါမှ တော့ "လူကြီး

မိက ဖြေရှင်းမယ်" ဟု

ပြောလိုက်ချက်ချင်း သမီးမပိုင်းနှင့် ရွာလူကြီး ဦးအောင်ပွင့်

တို့မိသို့ သွားရောက်ကြပြီး ဖြစ် ကောင်းကုန်စင် ပြောပြပါသည်။

ရွာလူကြီး ဦးအောင်ပွင့်သည် ရွာရွာရှိ (ဗဟုသုတ)ရှိသော

ကျောက်ထပ် ကျေးရွာ ဦးဆောင် ကျွေးမွေး (၅)ဦးခန့်ကို ခေါ်လိုက်ပြီး

မပိုင်းကို ဖြေရှင်းရန် တိုင်ပင်၍ ကျောင်းဆရာလေး ကိုအောင်ထွန်း

ကို မေးမြန်စစ်ဆေးရန် ခေါ်လိုက် သည်။

ထောအကြာ ကျောင်းဆရာလေး ကိုအောင်ထွန်းသည် ရွာလူကြီး

ကို မေးအောင်ပွင့်အိမ်သို့ ရောက်ရှိလာ သည်။

ရွာလူကြီးဦးအောင်ပွင့်က...

'က...ဆရာလေး ထိုင်ပါ။ ထိုင် ဟု ပြောပြီး...

'ကျွန်က ဒီရွာက ရွာလူကြီးဆိုတာ ပြဿနာတစ်ခုခု ဖြစ်လာရင် ဒီရွာမှာ ကျွန်နဲ့ ရွာလူကြီး(၅)ဦးခန့်က မေးမြန်း စစ်ဆေး ဆုံးဖြတ်ရပါတယ်။

ခု ရွာလူကြီးတွေကလဲ စုံနေပြီဆိုတာ ကျုပ် ဆရာလေးကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မေးမယ် ဆရာလေး အမှန်အတိုင်းပြောပါ။

ခု မပိုင်းမှာ ကိုယ်ပဲနဲ့ (၂)လရှိပြီ ပြော တယ်။ အဲဒါ ဆရာလေးနဲ့ရတဲ့ ကိုယ်ပဲနဲ့လို့ သူ ပြောတယ်။ အဲဒါ ဟုတ်ပါသလား'

'အဲဒါ ကျွန်တော်နဲ့ ဘာမှ မပတ်

သက်ပါ။ ကျွန်တော်မသိပါ' ဟု ကိုအောင်ထွန်း ပြန်ဖြေသည်။

ဘေးနားက ရွာလူကြီး(၅)ဦးထဲ က ဦးသာလှဆိုသူက...

'ဆရာလေး... ဒီကိစ္စ ပေါ့သေးသေး မဟုတ်ဘူးနော်၊ ပုန်ရင် ပုန်တယ်လို့ မပြော ပါ။ ပုန်ရဲသားနဲ့ မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းရင် ကျုပ်တို့ရှိလေ့ရှိရာအတိုင်း ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျောင်းဆရာ လေး ကိုအောင်ထွန်းက...

'ဦးလေးတို့ ကြိုက်သလို စိမ် ဆုံးဖြတ်ပါ'

ဟု ပြောပြီး ပြန်လာခဲ့သည်။

ယင်းအချိန်က ကိုယ်ပဲနဲ့ပြဿနာ ကို ဖြေရှင်းနိုင်သည့် သွေးစစ် ကိရိယာများ မရှိသေးဟု ဆိုပါ သည်။

ရွာလူကြီး ဦးအောင်ပွင့်သည် ကျေးရွာလူကြီးများနှင့် တိုင်ပင်၍

ရိုးရာဓလေ့အတိုင်း ပြဿနာရှင်း လင်းရန် သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြ သည်။

ရခိုင်ဒေသ၌ မြစ်ချောင်းများ သည် လပြည့်နေ့များ၌ နေဝင်လျှင် လထွက် ဒီရေတက်သည့် အစဉ်

အလားရှိသည်ဖြစ်၍ ပိကျောင်းပေါ် များသော ယိုးချောင်းထဲသို့ ဆရာလေး ကိုအောင်ထွန်းနှင့် မပိုင်းတို့ကို ခေါ်ယူလာ၍ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ပေတစ်ရာခန့်အကွာ ခူးဆစ်နစ်မြုပ်သော မြစ်ကမ်းစပ်သို့ ဆင်းစေ၍ မတ်တတ်ရပ်ခိုင်းထား သည်။

ပြီးလျှင် ကျေးရွာလူကြီးတစ်ဦး က မြစ်ကမ်းပေါ်ကနေ၍ သစ္စာ ကျိန်ဆိုခြင်း ရှေ့က တိုင်ပင်ပေးသည်။

သစ္စာကျိန်ဆိုရန်မှာ...

'ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ကလေးနဲ့ ကျွန်ုပ်နဲ့ ပါက ပိကျောင်းကိုက်၍ သေပါစေ မကျွန်ုပ်လျှင် ပိကျောင်း မကိုက်ပါစေနဲ့ ကျွန်ုပ်ကလေးသည် ပုန်သောသစ္စာကား ဖြစ်သည်။ မဟုတ်မှန် ပြောဆိုပါက ကျွန်ုပ်အတွင်း ပိကျောင်း အပြန်လာ ရောက် ကိုက်ပါစေ'

ဟု (၃)ကြိမ် ရွတ်ဆို၍ သစ္စာပြု ကျိန်ဆိုရပါသည်။

ရွာလူကြီးသည် ယောက်ျားလေး ကျိန်ဆိုပြီးနောက် မိန်းကလေးရှိရာ သို့ တစ်ခါ သွားရောက်ပြီး သစ္စာ ကျိန်ဆိုမှုကို ပြုစေပါသည်။

ပြီးလျှင် ရွာလူကြီး(၂)ဦး လှေ တစ်စင်းနှင့် မြစ်ရေပြင်ကို အမွှေး နံ့သာဟက်ဖျန်း ဆုတောင်း သစ္စာပြု ပေးသည်။

မြစ်စောင်းနတ်၊ ရေစောင်းနတ်၊ ကမ္ဘာမြေကို စောင့်သော နတ်များ ကို တိုင်တည်၍

'ကျွန်ုပ်အတွင်း၌ ကျက်စားလျက် ရှိ သော ပိကျောင်းများ အပြစ်ရှိသူအား လာဆက် အပြစ်ပေးကိုက်သတ်စေ'

နက္ခတ္တရာဇ်မြေဥပုရဇ်၊ ၂၀၀၉

ဟု ဆုတောင်း၍ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရန် မြစ်ကမ်းပေါ်က စောင့်ကြည့်နေကြသည်။

အချိန်က ည(၇)နာရီကျော်ခန့် ရှိလာပြီဖြစ်၍ မြစ်ရေသည် တဖြည်းဖြည်း တက်လာသည်။ ရေက ခါးအထက်ကျော်လာပြီဖြစ်၍ ရင်ဘတ်နားထိ ရေတက်လာပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကျောင်းဆရာလေး ကိုအောင်ထွန်းသည် ကြောက်စိတ်ဝင်လာသည်။ အမှန်တရားကို ဖုံးကွယ်ရန် မဖြစ်နိုင်မှန်း သိလာသည်။

ယိုးချောင်းဝတွင် မိကျောင်းများစွာ ရှိသည်ကို သူ သိသည်။ ငါအမှန်အတိုင်း ဝန်ခံမှ ဖြစ်တော့မယ်ဟု စိတ်ကို ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး... ရွာလူကြီး ဦးလေးတို့ ကျွန်တော် မှား

ခဲ့ပါတယ်။ ဝန်ခံပါတယ်။ ယိုင်းကို ကျွန်တော် ချစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် တရားဝင် ယူပါမယ်။ ကျွန်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ကြပါ။

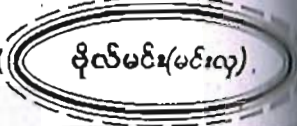
ဟု ဖွင့်ဟ ဝန်ခံလိုက်ပါသည်။ အမှန်တရား ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီဖြစ်၍ မပိုင်းနှင့် မိခင်ဒေါ်သူဇာနှင့်အတူ ရပ်သူရွာသားအားလုံး ဝမ်းသာခဲ့ရပါသည်။

သစ္စာတရားသည် အမှန်တရားကို ပေါ်ပေါက်စေသည်။ သစ္စာတရား၏ စွမ်းအားသည် ကမ္ဘာလောကကြီး၌ အကြီးမားဆုံး အင်အား ဖြစ်သည်။

သစ္စာတရားကို ကိုးကွယ်သူများကို လောကပါလ နတ်ဒေဝါများက စောင့်ရှောက်သည်။ မည်သည့်နည်း

ဖြင့် သစ္စာတရားကို ကျိန်ဆိုသူ ပြုသည်ဖြစ်ပါစေ အမှန်တရားသည် သစ္စာစွမ်းအားနှင့် ဖော်ပြပါပုံ ဟူသော မြို့တိုင်းရင်းသားများကို စာရှုသူများ ဗဟုသုတ ပြုကြစေရန် စေတနာအားဖြင့် ဖော်ပြအပ်ပေးသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ဤစတော်အကြောင်းအရာများကို ပြောဆိုသော သုံးဆယ်မြို့ ဝေဠာတို့မှ လျှပ်စစ်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်မှု ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးသာညွှန် ကျေးဇူးတင်အပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ကျောက်ရေတွင်းရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ ယင်းကျေးရွာမှ အနာပေါက်ကုသရာတွင် နာမည်ကြီးသော ဆရာဦးတင်မြင့်နှင့် သိကျွမ်းခွင့်ရရှိပြီး ဆေးနည်းများကို မေးမြန်းရရှိခဲ့ပါသည်။

ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား ဆေး

ဆရာသည် မြင်းများကိုလည်း မွေးမြူထားပေရာ မြင်းဆေးများကိုလည်း မေးကြည့်မိရာ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွား ဆေးနည်းကို ရရှိ၍ ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွားနှင့် မကင်းနိုင်သူများအတွက် ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

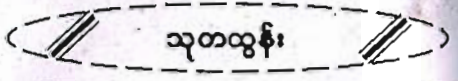
- ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွားဆေးမှာ...
- ဆင် = ဆင်တုံးမနွယ်
- မြင်း = ဖြိုင်စက်နီ
- ကျွဲ = ကျွဲနာပေါက်ပင်(ဖိလက်သာဟုလည်း ခေါ်သည်)
- နွား = နွားပြောင်း

ယင်းလေးမျိုးတို့ကို အလေးချိန်တူ ညက်အောင် ကြိတ်ပါ။

ဆင်၊ မြင်း၊ ကျွဲ၊ နွားများ နားရွက်ပေ၍ မျက်ရည်ယိုနေလျှင် ထိုဆေးဖြင့် လျှာပွတ်ပေးပါ။

အစာမကြေ ဆီးချုပ်ဝမ်းချုပ်ဖြစ်လျှင် ဆားအနည်းငယ်ထည့်၍ ကွမ်းသီးလုံးခန့် ပါးစပ်ထဲ ခွဲထည့်၍

တိုက်ပါ။ နားရွက်အေး အအေးမိဖျားပါက ကွမ်းသီးလုံး၊ ချင့်ချိန်၍ တိုက်ကျွေးခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ရွှေသမင်တောဝင်က

ဖြစ်ရပ်မှန်
ဇိုးရွှေစံ (ထူးကြီး)

ငှက်ကြီးကွင်းဆိုတာ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မြန်မာအောင်မြို့နယ်၊ အင်ပင်မြို့ရဲ့ အနောက်(၅)မိုင်ခန့်က အကွာက ရွာလေးတစ်ရွာပါ။ မရောက်တာလေး ကြာပါပြီ။

၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ကနေ ၁၉၇၃ ခုနှစ်ထိ (၃)နှစ်လောက်က ဝန်ခံ ကျောင်းအုပ်လုပ်ခဲ့တဲ့ရွာပါ။ ပြည်တော်သာ မဟော်ကတည်းက မူလတန်းကျောင်းရခဲ့ပေမယ့် စာရေးသူ ရောက်သွားချိန်အထိ အလယ်တန်းဆင့် တက်နိုင်ခဲ့ဖူး မရှိခဲ့ပါ။

စတုတ္ထတန်းအောင်ချက်မှာ အ.မ.က ငှက်ကြီးကွင်း မဟော်မြင်သူမရှိ ဆိုတဲ့ မှတ်ချက်နဲ့ပဲ လာခဲ့ရတာ

ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရောက်ပြီးတော့ (၈၀)ရာခိုင်နှုန်းနဲ့ တစ်နှစ်၊ (၁၀၀)ရာခိုင်နှုန်းပြည့်နဲ့ မြို့နယ် သင်္ချာထူးချွန် တစ်ယောက်၊ မွေးထုတ် ပြုစုပျိုးထောင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။ နှစ်တွေ အလီလီပြောင်းလို့ တစ်ကျော့ပြန်ရောက် သွားတဲ့ ၂၀၁၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လမှာတော့ ဂန္ထီရဆန်ဆန် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ကြားသိခဲ့ရပါတယ်။

ငှက်ကြီးကွင်းရွာရဲ့ အနောက်ဘက်မှ ဂုံမင်း မပါက အိုင်ဆိုတဲ့ ရွာနှစ်ရွာရှိတယ်။ ထိုရွာနှစ်ရွာဟာ စာနီချောင်း၊ ချောင်းဖျား၊ ခွားလဲကွင်း၊ ဗျင်းအောင်သိန်းမြောင်း၊ ရွှေသမင်ကွင်းဆိုပြီး နာမည်အသိသီးသီး ရွာစုကလေးတွေပါ။

ရွှေသမင်ကွင်းက မဟော်ဘက်ကို ငှက်ကြီးကွင်းဟာ

ညမုဆိုးသုံးယောက်ဖြစ်တဲ့ ရွှေအေး၊ ငွေဝင်း၊ ကြည်ခိုင် တို့သုံးယောက်ဟာ စက်ဘီးဝင်ရိုးကို အသွားလုပ် တပ်ထားတဲ့ တစ်လုံးမိုန်း (၅)တောင်ခန့်အရှည် တစ်ချောင်း ဓားချွန်၊ လေးခွ၊ ချူကုံး၊ ခေါင်းမီး၊ ဘက်ထရီအိုးတွေနဲ့ ညှစ်မှောင်ရိပ်ပျိုးစမှာ တောလည် ထွက်ခဲ့ကြတယ်။

ည(၁၀)နာရီကျော်တော့ ယုန်(၄)ကောင်နဲ့ ငန်းစောင်း (၁)ကောင် ရပြီနေပါပြီ။ ခေါင်းမီးနဲ့ သားကောင်ကို ထိုးထားတဲ့အခါ သားကောင်ဟာ ပီရောင်အောက်မှာ ငြိမ်ပြီး မိမိတယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ချူကုံးကတော့ သွားတဲ့အခါ ခြေသံကြားဘဲ နွားတွေ သွားနေတယ်လို့ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်အောင် အဆက်မပြတ်လှုပ်ပေး ရတဲ့ပစ္စည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲသည်အချိန်မှ ဟခွပ်ခွပ်နဲ့ အသံကြားလို့ မီးနဲ့ လှမ်းထိုးလိုက်တော့ ရွှေသမင်ကွင်းတောစပ်မှာ ချိုကား ကားနဲ့ သမင်ဖိုကြီး(၂)ကောင် ခတ်နေတာကို လှမ်းမြင် လိုက်ရတယ်။

ဒါနဲ့ မီးငြိမ်အောင်ထိုးပြီး အနားကပ်ချိန်မှာ အားနည်း တဲ့တစ်ကောင်ဟာ မြေကြီးပေါ် လဲကျသွားရော မြေကြီး မှာ လဲအကျ အေးရွှေက မိုန်းနဲ့ အားကုန် ပြေးထိုး လိုက်ပါတယ်။ သမင်ကြီးဟာ နာနာနဲ့ ထခန့်ပြီး ခါလိုက် တော့ မိုန်းရိုးကျိုးပြီး၊ မိုန်းသွားပဲ အသားထဲ ဖြုပ်ကျန် ခဲ့တော့တာပေါ့။

ဒဏ်ရာကြောင့် နာနေတဲ့ သမင်ကြီးဟာ နည်းနည်း အားသာတဲ့ သမင်ဖိုကြီးကို အားကုန်ပြန်ပြီး ခတ်တော့ တယ်။ အဲသည်လို ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှုမထားဘဲ တစ်ကောင်နဲ့တစ်ကောင် အသေအကျေ ခတ်နေတုန်း မှာ အားသန်ပြီး ခတ်အားပြင်းတဲ့ သမင်ကြီးရဲ့ နောက် ခြေကို ဓားနဲ့ ဝင်ခုတ်ကြတယ်။

နှစ်ကောင်လုံး လဲသွားတော့မှ သုံးယောက်သား အသေသတ်လိုက်ကြတာပေါ့။ ဦးချိုချင်းယုန်နေလို့ နှစ်ကောင်သား ခွဲလို့ မရဘူး။ သမင်ဖိုကြီးနှစ်ကောင်ဟာ ရွှေသမင်ကွင်းတောစပ်မှာ သေနေကြပြီ။

သေနေတဲ့ သမင်ကြီးတွေဟာ ရွှေသမင်လည်း မဟုတ်၊ သမင်ဝါစေ့ပြောက်လည်းမဟုတ်၊ ကျွဲသမင်

ကြီးတွေ ဖြစ်နေတာကြောင့် သုံးယောက်သား တစ်ဝမ်းသာနဲ့ ကြည်ခိုင်ကို သမင်သေတွေကို စောင့်မိတဲ့ အေးရွှေနဲ့ ငွေဝင်းက သမင်နှစ်ကောင် သယ်ဖို့ ငှက်ကွင်းသို့ ပြန်သွားတာ ည(၁၂)နာရီကျော်ပါပြီ။

လေအေးလေးတိုက်လာလို့ ကြည်ခိုင်က ချုပ်တည်း သမင်ကြီးနှစ်ကောင်ကြား ဝင်ပြီး ကွေးနေရတာ သမင်နှစ်ကောင်ကြားမှာ နွေးနွေးထွေးထွေး ကောင်းကင်ကြီးကို ငေးပြီး မနက်ဖြန် သမင်နှစ်ကောင် တစ်ပိဿာ သုံးထောင်နဲ့ ဖျက်ရောင်းဖို့၊ ချိုကား ကြီးကိုတော့ ဈေးကောင်းကောင်းနဲ့ ရောင်းဖို့ တွေးတောပေါ့။

အရုတ်တက်လို့ အရှေ့က ရောင်နီလာချိန်မှာ အေးရွှေနဲ့ ငွေဝင်းက လှည်းတစ်စီးနဲ့ လူလေးယောက် ခေါ်ပြီး ရောက်လာကြတယ်။ သည်တော့မှ ချိုချင်းယုန် နေတာကို ဖြုတ်မရလို့ လည်ပင်းတွေဖြတ်ပြီး လှည်းပေါ် ကိုတင် ရွာရောက်တော့မှ လူအားကောင်းကောင်း ချိုတွေကို မြှောက်ပြီး ဖြုတ်ယူရတယ်။

ရွာမှာ တစ်ပိဿာသုံးထောင်နဲ့ ရောင်းတာ နှစ်ကောင်လုံးက တစ်ကောင်ကို အချိန်(၃၂)ပိဿာ ရှိတာကြောင့် ရောင်းလို့ အများကြီးပိုနေတာပေါ့။ ဒါကြောင့် တွေ့လာ ခဲ့တင်ပြီး အင်ပင်ကို လာရောင်းကြရတယ်။

အင်ပင်ဘူတာကုန်းလဲ ရောက်ရော ခတ်တာအတွက် မှာတင်ပဲ သမင်သားတွေကုန်လို့ ငွေစတွေရှင်ပြီး ရွာပြန်လာခဲ့ကြတာပေါ့။

အဲသည်ညမှာပဲ အေးရွှေရဲ့အိမ်ကို မောကြီးယုန်ကြီး လူတစ်ယောက် အပြေးအလွှားလာတဲ့ အသံမျိုး ကြားရ တယ်။ မကြောက်တတ်တဲ့ အေးရွှေက ဓားဆွဲပြီး မြို့ထဲ

တော့ ဘာမှ မတွေ့ရဘူး။ အဲသည်အတိုင်းပဲ ကမ်းမဲလိုက်တဲ့ ဝင်းငွေ့နဲ့ ကြည်ခိုင်တို့ အိမ်မှာလဲ ပြန်လာလေ။

အောက်လောက် ကြုံတော့ ရွာသားတွေရပြီ တုတ် လက်နက်တွေ ဓာတ်မီးတွေနဲ့ ဒူးတို၊ သုံးတိမ်မှာ ငြိမ် နေဖယ်လို့ စိတ်ထားကြတယ်။ ညဦးကတော့ မြို့အကြောင့်မီးနဲ့ ဝိုင်းထိုးကြည့်ဖို့ကတော့ ဖန်လဲကြီး ပါးစုံနောက်ကြောင်းဖြင့် သွားတာကို စောင့်တဲ့ပုဂံတို့ ကြီးကြီး ထိတ်လန့် ခဲ့ကြတယ်။

ကျွန်တို့ဆိုရင်လဲ ခြေရာတော့ ကျန်သင့်တယ်။ သားထုံး ကြောင်ဖြစ်စေပြီး ကြောင်ခြေရာတော့ ကျန်သင့်တာ။ ဘာခြေရာမှ မတွေ့ရတော့ အတော်ကို တွေးရ ကျပ်နေကြပြီဖြစ်တာပေါ့။

ညလိုနဲ့ ရက်အတော်ကြာထိ ထိုသူတို့သုံးဦးရဲ့ ချာထိတ်လန့် ချောက်ချားစရာ ညညဆို ကြုံတော့ တာ ဖြစ်တယ်။

အားရွှေကတော့ အောင့်တယ်၊ အောင့်တယ် ပြောလို့ ပါဝင်ပြီး ပြည်သူ့ဆေးရုံကိုပို့တယ်။ အင်ပင်ဆေးရုံ မှာပဲ ပြီး ဟင်္သာတဆေးရုံကို ဆက်လွှဲတယ်။ အဲဒီနေ့ကတော့ သမင်ကြီးကို ခြေ ခြေထိုး ထိုးတဲ့ အေးရွှေဟာ

ဟင်္သာတဆေးရုံကနေ ရွာကို သက်ဆိုင်မှုကိုယ်ကြိမ် ပြန် ရောက်လာတော့တယ်။

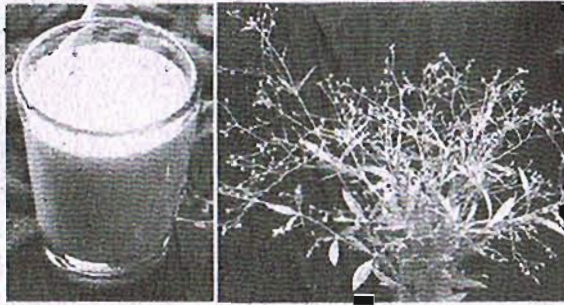
ဒါနဲ့ ငွေဝင်းနဲ့ ကြည်ခိုင်တို့လဲ သံဃာတော်တွေပင့်ပြီး ဆွမ်းကပ်ပရိတ်နာနဲ့ သူတို့ဝင်္ဃကြီးကို ကျေအောင်၊ အထိတ်အလန့်ကင်းအောင် လုပ်ကြပေးတယ်။ နောက်ပိုင်း တော့ ထိတ်လန့်ချောက်ချားစရာတွေ မကြားရတော့ပါ ဘူး။

သမင်ချိုကြီးနှစ်ခုကတော့ ကြံခင်မြို့၊ မေ့စကြာ ကျောင်းဆရာတော်က သူ့ကျောင်းမှာ အလှူချိတ်ဖို့ ချို(၁)ခု ငါးသောင်းနဲ့ တစ်သိန်းပေးပြီး ဝယ်ပါတယ်။ ဆရာရင်း၊ ဒါယိကာရင်းတွေဖြစ်တာကြောင့် သုံးယောက်တွက် ခြောက်သောင်းပဲ ယူပြီး လေးသောင်း ဆရာတော်ကို ပြန်လှူလိုက်ပါတယ်။

ယခု ဂန္ထီရဆန်တဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြသူက ယနေ့တိုင် ငှက်ကြီးကွင်းရွာမှာ ရှိနေသေးတဲ့ ကြည်ခိုင်ရဲ့ ပြောပြချက်အတိုင်း ရေးသားတင်ပြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

စိုးရွှေစံ(ထူးကြီး)

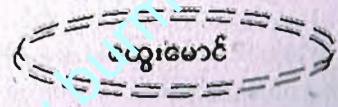
ကိုယ်ခံအား ပြုစုရေးသေချာစေ

- ၂၀ ကျပ်သား
- ၂၀ ကျပ်သား
- ၂၀ ကျပ်သား(ရွက်ရင်း)
- အဆစ်ပါ၍ အပွင့်ကောင်(သဏ္ဍိ)
- ၁၀ ကျပ်သား
- ၁၀ ကျပ်သား

စစ်စစ်(၂၅)ကျပ်သားနှင့် ရောကာ တစ်နေ့လှန်း နွားနို့(၂)ပိဿာတိုင် အောင် ရှစ်ရက် ပြုလုပ်ပါ။ တစ်ရွေးသားခန့် လုံး၍ နေ့စဉ် သုံးလုံး စားသုံးပေးပါက ကိုယ်ခံအား နည်းခြင်း(HIVဝိုး) ကာလဝမ်း

ရောဂါ၊ ငိုင်းရင်ဖိုးကြောင့် ဖြစ်ရသော ကူးစက်ရောဂါများကို ပျောက်ကင်း စေကြောင်း “အုန်းနို့ဆေးလူသား အရှင်ဉာဏဝရ”က ဝိသိကြာလေ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်နိုးလင်း အိပ်ရာမှ ထုတ်ဖန်နှစ်လုံး စပွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော... စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို လူတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း။ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့... ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင် ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသောနေ့ရက်များကို သေချာစွာ သိရှိစေရန်အလို့ငှာ စေတနာရှေ့တား လက်ဆောင်ပါကာ ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

* * *

မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ်ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကိုမူ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မေးရက်နှင့် တွက်လိုသောနေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းကို ပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင်ပေါင်းပါ။

ဥပမာ။ ။ အင်္ဂလိပ် (၂၃)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။
ဧပြီလ (၁၃)ရက်နေ့၏ တွက်လိုသည်ဆိုပါစို့။ (၁၃)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၁) ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက် (၂၃)နှင့်ပေါင်းလျှင် (၂၄)ရက်။ ယင်း(၂၄)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင်ပေါင်းလျှင်

၂၀၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပရူဇင်း

၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလအတွက်

နေ့ကောင်းရက်သာ ရွေးချယ်ပါ။

ကြည့်ရှုစရာများ ကြုံရတတ်၏။
၆-ဂဏန်း ကြီးမားသောပျော်
တသယံ အဖြစ်အပျက်များ
ဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
၇-ဂဏန်း ကြီးမားသောပျော်
အံ့ဩဖွယ်များ ပထမပတ်သား
ကြုံရတတ်၏။
၈-ဂဏန်း ကြီးမားသောပျော်
ခြင်း ထွက်ပေါက်ပိတ်ခြင်း၊ မျှော်
ပျက်စီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
၉-ဂဏန်း ကြီးမားသောပျော်
ပညာရေး ဆရာသားနှင့် ပတ်သက်
ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။
ပိတ်ဆွေအနေနှင့် ၄ ၈၊ ၆
ရသော ရက်များကို သတိပြု
သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ

✽ ၂၀၁၈ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ✽

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	ဒင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

၂ + ၄ = ၆ ရက်။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် ဧပြီလ (၁၃)ရက်နေ့တွင် (၆)ဂဏန်းကြီးစိုးနေ၏။
၁-ဂဏန်း ကြီးမားသောပျော် အဆင်ပြေစွာ ဖြစ်ပေါ်ပေါက်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
၂-ဂဏန်း ကြီးမားသောပျော် တောင်းထားသော အရာအညီအမျှ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။ ယိက အရာအညီ ဖြစ်ပေါ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
၃-ဂဏန်း ကြီးမားသောပျော် ရည်မှန်းချက်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။
၄-ဂဏန်း ကြီးမားသောပျော် အကျိုးအကျိုးများ စိတ်ညစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။
၅-ဂဏန်း ကြီးမားသောပျော် ပျော်ရွှင်

ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာ ၁၊ ၂၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် တော့သတည်း။
မကောင်းရက်ဓမ္မာင်း ကောင်းပေးတောင်ကာ မြားမြောင်းကိစ္စ တောင်ပျော်လျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ လှလှလှက အလယ် ဂုဏ်တင့်ကြယ်သည် လောက်များ အကျိုးတည်း။
ကောင်းမှုအကြောင်းဖြင့် တောင်ပျော်ခြင်းပါပေး
သုခရစ်(ကျွန်ုပ်လတ်)

သန်းခေါင်ကြက် တွန်ကတည်းက ဦးအောင်ဒင် နီးနေတာ။ ပြန်အိပ်တာ မရ။ မျက်စိက ကြောင်နေ။ နဂိုကမှ အအိပ်အနေ နည်းတဲ့သူ။ ကျောပူတာ မခံနိုင်ဘူး။ ဘယ်စောင်းညာလို့နဲ့ ကြိတ်မိတ် အိပ်တယ်။ မရပါဘူး။ ထူးထူးခြားခြား။ မျက်စိကို အတင်းမိတ် အိပ်လိုက်ပြန်တော့ မေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားတယ်။ အိပ်မက်များတောင် မက်လို့။ စေတီတော်တစ်ဆူကို ဖူးမြော်ကြည့်ညို့ သဒ္ဓါပွား။ တရားများတောင် အားထုတ်လို့။ အိပ်မက် မက်နေတုန်း စေတီတော်ရဲ့ ဘွဲ့တော်ကို တွေ့လို့ မရ။ တွေးသမျှ ချာချာလည်။ အသက်ကလဲ ကြီးပြီကို။ (၆၀)ကျော် (၇၀)တွင်း ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်။ အိပ်မက်က နီးနီးချင်း အိပ်မက်ကို

ရွှေတောင် အိမ်အောင်ကြည်

အာကာသ ကောင်းကင်ယံ

ချာနဲ့ပျံတဲ့ ရဟန်း

သတိရ။ ဘုရားဘွဲ့တော်ကို ပြန်လည် တွေးဆ။ တွေးမရ။ အိပ်မက်ထဲသာမက နီးထနေတဲ့ အချိန် အကြိမ်ကြိမ် ဖူးမြော်ခဲ့တဲ့ ဘုရား။ ဆွေဘုရား မျိုးဘုရား။ ကပ်ခါလေး။ မေ့လွဲ လွဲနေတယ်။ တကယ်ပါပဲ။ အောင်ဒင် မင်းတော့...လို့ အပြစ်တင်မိတယ်။ တစ်ခါတလေများ တွေးလက်စ တွေးနေရင်း အစပျောက်။ ပြန်

ကောက် ပြီးတွေ။ ရေးရေးမျှ မပေါ်။ တော်တော်နဲ့လေး မေ့တတ်လာပြီ။ နှင်...အသက်ကြီးပြီ။ သေခါနီးပြီလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတိပေးရ။ ငယ်ပေါင်းကျယ်ခင်း အရင်းကြီး တွေတောင် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့နေပါလျက် နာမည်ခေါ်မှု နှုတ်မထွက်... နှုတ်မခက်နိုင်။ မေ့ချက် နှုတ်မထွက်။ သူ ခေါ်ပါမှ စိတ်အေးတယ်။ အင်...ဟေ့ကောင် အယ်သူ။

ကျေးဇူးတင်ခြင်း၊ ပရူဇင်း၊ ၂၀၁၈

ကဲ အခုကြည့်စမ်း တွေးတော
မှန်းဆ မရနိုင်တဲ့တုရာဘွဲ့။ နေနှင့်ဦး
ပေါ့။ တစ်နေ့တော့ ပေါ်မယ်။

မိုးမလင်းခင်ကတည်းက အတွေး
အခုအထိ တွေးတုန်း။ အချိန်မဖြုန်း
တော့ဘူး။ တောက်တိုမည်ရ အိမ်
ဗာဟီရတွေ လုပ်တယ်။ မနေမနာ။
တွေးစိတ်ကိုတော့ နားလိုက်ပြီ။

ကိုအောင်ဒင် ရှင် ပါဠိကလေးချဉ်နဲ့
ထယ်ကြီး စာမယ်ဆို ဆီကုန်နေတယ်
တော် သွားဝယ်လိုက်ဦး ဖွဲ့နဲ့ငါ့ပိလဲ
ကင်နေပြီ
ဒကာမကြီး ဒေါ်မယ်ခင်ရဲ့အသံ
နာခံရတော့မယ်။

ဒေါ်မယ်ခင် ပေးလိုက်တဲ့ (၅)မှူး
စေ့ကလေးကို ယူ။ ဆီပုလင်းကို
လက်က ဆွဲ။ အိမ်ထဲက ထွက်။
မျက်နှာချင်းဆိုင် ကုန်စုံဆိုင်အိမ်ကို
သွား... ဆီ အစိတ်သား ဝယ်ပြီး
အပြန်...

ရဟန်းတော်တစ်ပါး ဦးအောင်ဒင်
တို့အိမ် ခြံဝအစပ် လမ်းပေါ်မှာ ရပ်
တော်မူနေတယ်။ အနားကို ရောက်
သွားတော့...

‘ဒကာကြီး ဦးပွင့် “ရွာမလည်တောင်”
ကို ကြည့်လို့ လမ်းညွှန်ပေးပါ’
ဘုရား... ဘုရား အခုမှပဲ သတိ

ထားမိတော့တယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ
ဖူးမြော်ကြည့်ညိုခဲ့ရတဲ့ ဘုရား။
နွားမလည်တောင်ပေါ်မှာ တည်ထား
ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုရားပါလား။

ရွှေတောင်မြို့ မြောက်ဘက်
အထွက် “ဘယ်လက်ရွာ”နဲ့
“ရွာမလည်တောင်” ဘာဝေးလို့လဲ။
ငယ်ငယ်ကဆို နာရီဝက်လောက်
၂၉၀ နာရီပျော်ခြေညီပုဂ္ဂလင်း

လမ်းလျှောက် ရောက်ပြီ။ ပေါ့ပေါ့ပါး
ပါးပဲ။ အသွားနှေးရင် တစ်နာရီနီးနီး။
ဒီခရီး။

နီးနီးလေး ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ပေး
မယ်။

‘တပည့်တော်အိမ်ကို ကျောင်း
အမှတ်ထား ခေတ္တခဏ သီတင်းသုံး
တော်မူပါ ဘုရား။ တပည့်တော်
ကိုယ်တိုင် လိုက်ပါ ပို့ဆောင်ပေးပါ
မယ် ဘုရား’

‘အဆင်သင့်လိုက်လေ ဒကာကြီး’
ဦးအောင်ဒင် ဆီပုလင်းလေးကို
အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်ပြီ။

မိုးလင်းစရှိသေး အရုဏ်ဆွမ်း
ကိစ္စ ပြီးသေးဟန်မတူလို့လဲ တွေး
တယ်။

အိမ်ရှေ့ခန်း စောင်းခုတင်ပေါ်မှာ
ထိုင်တော်မူ သီတင်းသုံးဖို့ လျှောက်
ထား။

မီးဖိုချောင်ကိုဝင်။ ဒေါ်မယ်ခင်ကို
ဆီပုလင်းပေး။ အရုဏ်ဆွမ်းအရေး
ကိစ္စ တီးတိုးမျှ ပြောပြီး ရဟန်းတော်
ဆီ ပြန်လာ။

‘ကာလဒါန အရုဏ်ဆွမ်း လက်ခံ

သာယာ ချီးမြှောက်တော်မူပါတုန်း’
လို့ ဦးအောင်ဒင် လျှောက်ထား
တယ်။

ဆွမ်းကိစ္စ ပြီးခဲ့ပြီလို့ ပြန်လည်
မိန့်ကြားတော့... ဦးအောင်ဒင် တွေး
တယ်။

‘ဘယ်လိုများ ဆွမ်းတင်ပေးခဲ့ပါလိမ့်’
ရေနှေးကြမ်းတော့ ကပ်မှပဲ တွေး
ပြီး မီးဖိုချောင် အပြေးသွား။ ပါဖွဲ့
ငါးပိဖုတ်ဆီဆမ်းလေး ယူလာ
တယ်။ ကပ်တယ်။

“ဒကာမကြီးနဲ့ သွားစားပါ”
မိန့်တော်မူပြီး ပြန်စွန့်လိုက်တယ်။

အဟုတ်ပဲ။ ဦးအောင်ဒင်နဲ့ ဒေါ်
မယ်ခင်တို့ နှစ်ယောက်စာ ပါဖွဲ့ချဉ်
နဲ့ ငါးပိဖုတ်။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီ
တော့... သိ။

ထမင်းကို ကသုတ်ကရက် စား
ပြီး အိမ်ရှေ့ပြန်ထွက်အလာ ခေါင်း
ရင်းအိမ်က ဘိုးသာထူး သူ့ဆီ
ရောက်လာတယ်။ ခြေရင်းအိမ်က
ဦးပန်းအေးလဲ ပါတယ်။

ရဟန်းတော်ကို ရှိခိုးဦးချ ဖေ၊
လျှောက်ကြတော့ ကိစ္စကို သိပြီ။
သူတို့ပါ လိုက်ပါ ပို့ဆောင်ပေးကြ
မယ်။

ရွာလယ်လမ်းအတိုင်း ရွာအရှေ့
ဘက်ကို သွားကြတယ်။ ရွာထိပ်ကို
ရောက်တော့ လယ်(၅)ကွက်ကျော်
မှာ ဘယ်ဘက်လမ်းခွဲ မြေနှိလမ်း၊
ကလေးအတိုင်း မြောက်ဘက်ကို
တွေ့လိုက်ကြတယ်။

လယ်(၅)ခိုင် ကျော်လာတာနဲ့
တောင်စဉ်တောင်တန်း။ တောပန်း၊
တောင်ပန်းတို့ရနံ့ သင်းပျံ့။ ထုံအိ။

လေသင့်ရာမွှေး။ ရင်မှာအေး။
အမောပြေဆေး တိုက်ကျွေးသလို။

ဦးအောင်ဒင်က
ဦးဆောင်လမ်းပြ။

ဦးပွင့်က ဒုတိယ။
ကိုးသာထူးနဲ့

ဦးပန်းအေးတို့က
မနက်က။ စကား
မပြော။ ဇောက

မျှားမလည်တောင်။
ခြေပြင်ညီ

မြေနှိလမ်းကလေးကနေ
မတောင်ခြေကို

ရောက်လာကြပြီ။
တောင်တက်ခရီး စတော့မယ်။

မဝပြေပြေလေး။ အကျွေးအကောက်
ဖောက်ထားတဲ့ တောင်ပတ်လမ်း။

သိပ်မမြင့်တဲ့တောင်။
တောင်တက်ခရီး အမှပဲ ဗုဒ္ဓ

ကိုယ်ပွား ဘုရားစေတီကို ဖူးမြော်
ကြည့်ညို။ မောတယ်ဆိုတာ မသိ။
ပန်းဝယ်ဆိုတာ မရှိ။

ခြေလှမ်းမှန် ခြေကုပ်မြဲ။ ဇွဲခတ်
ပြီး တောင်ပေါ်တက်လိုက်ကြတာ။
ရွှေကလေး နည်းနည်းစို့။ ပြေပြေ
သုတ်ဖြူးဖြူးတဲ့လေကြောင့် အမော
ပြေ။ ရွှေစေတီလဲ ခြောက်။ တောင်
ပေါ်ရောက်ပြီ။

ရောက်ရောက်ချင်း မြောက်ဘက်
တန်ဆောင်းမှာထိုင်။ စေတီတော်ကို
ဝပ်စင်းကော်ရော် ပူဇော်ကန်တော့။

ဦးပွင့်ရဲ့ ဘုရားကြည့်ညိုဟန်က
အသံမကြား။ မတုန်မလှုပ် ကျောက်
ဆစ်ရပ်လို။ ဘာတွေများ ရွတ်ဆို
ပွားများနေပါလိမ့်။ တစ်ခွဲစိတ်နဲ့

ဦးအောင်ဒင် တွေး။ ရေးရေးမှ မသိ။
ကြားကို မကြားမိ။

တစ်နာရီလောက် ကြာပြီးမှ
ဦးပွင့် ဝတ်ပြုဦးချ။ ထိုင်ရာကထ။
စေတီတော်မြောက်ဘက်ကို မျက်နှာ
မူ ကြွတော်မူတယ်။

ဦးအောင်ဒင် ကွက်ခနဲ အကြည့်
မျက်စိ မျက်နှာမကောင်းတဲ့ ဦးပွင့်
ကို မြင်ရတယ်။ သိချင်လိုက်တာ။
သိချင်ပါဘိ။ ဒါပေသိ သိခွင့်မရှိ။
ရင်ထဲထိအောင် စိတ်မကောင်း။
အကြောင်းတော့ ရှိနေပြီ။

နွားမလည်တောင် မြောက်ဘက်
မျက်နှာစာ တောင်ခြေကို ဆင်းတဲ့
လမ်းကလေးအတိုင်း ဦးပွင့်
ဆင်းသွားတယ်။

ဦးအောင်ဒင်တို့ (၃)ယောက်လဲ
နောက်က ခပ်ခွာခွာ လိုက်သွားကြ
တယ်။ လမ်းက လမ်းယောင်ယောင်
လေးပါ။ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေက

တေး ဝဲယာ။ ကာဇီဝယောင်။
တောင်တော်အောက် ပေ(၃၀)

လောက် ရောက်တော့ လမ်းဖုလက်
တောင်ကမူ အစွန်းလေးအစပ်မှာ
ဦးပွင့် ရပ်တော်မူတယ်။

မျက်စိအစုံ စုံမှိတ် စိတ်ကိုစု။
အရုံပြု။ လှုပ်လှုပ် လှုပ်လှုပ်နဲ့ နှုတ်
တော်ကလဲ မြှက်ဖော်ထုတ်လို့...

မျက်စိနှစ်လုံးကို ဖွင့်။ နှုတ်တော်
က အသင့်အနေအထား။ ပြောကြား
မယ့်ဟန်။ မြင်ရပြန်ပြီ။

ဘိုသာထူးက ဦးအောင်ဒင်ကို
လက်ကုတ်ပြီး ပြတယ်။ သိတဲ့
အကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြီ။ ထပ်
ကြည့်ရပြန်ပြီ။

ဒီတစ်ခါတော့ အသံပါ ကြားရ
တယ်။

‘ဒကာမကြီး ဦးပွင့် အလှူခံပါတယ်။
သဒ္ဓါတရား အပြည့်ထားလို့လှူဒါန်းပေးပါ။
ဦးပွင့်မှာ ဆေးတစ်ပိလဲ လိုနေပါတယ်။
အဲဒီဆေးက ဒကာမကြီးလှူပူ ရရှိမယ်။
ဒီတောင်တော်မှာ ပေါက်ရောက်ရှင်သန်
နေတယ်။ ဒကာမကြီးနဲ့ ပိုင်းနက်ထဲမှာပါ။
နတ်များ ကွယ်ပျက်ထားတဲ့ နတ်ဆေး
ဂုဏ်ပါ။’

ဦးပွင့်ရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝ
အောင် ပါရမီဖြည့်ဆည်းတော်မူပါ။
ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုတော်မူပါ။
ဦးပွင့်ကတော့ တစ်ဖက်က ပြန်
လည်လျှောက်ထားတဲ့ ဒကာမကြီး
ကြားဟန်တူပါရဲ့။

ဦးအောင်ဒင်တို့ (၃)ယောက်သာ၊
ကတော့ ဘာသံမကြား ညာသံ
မကြား မကြားတာ ထားလိုက်။
မြင်ခွင့်ရှိလို့မှ မြင်မိက်မကြို။

ရင်အစုံကတော့ တုန်နေကြ တယ်။ ကြောက်နေကြပြီ။ ဇောဇွေး တွေ ပြန်။ ဟန် ကိုယ့်ဖို့။ ဦးပဉ္စင်း ရှိသာ။ အားမာန်တင်။ ကြောက် တာကတော့ ကြောက်စိတ်ပြင်း။

ကြောက်ကြည့်ကတော့ ထပ် ကြည့်ပြန်ပြီ။ ဦးပဉ္စင်း နှုတ်ထွက် စကား ကြားရပြန်ပြီ။

(၃)ကြိမ် (၃)ခါ အလှူခံ နှုတ် ထွက်စကား ကြားနေရတယ်။ ဘယ်လိုပင် အလှူခံပေမယ့် လှူရေး မဖန်။ ကြမယ်တောင် မဟုတ်။ ငြင်းချက်သန် ငြင်းဆန်နေ ပုံရတယ်။

'အားမကြီး အနာထာတောင် အထက် မက်တူး။ ထွတ်ပြတ်တဲ့ ပြည်နိဗ္ဗာန်ဆို တာ ဒါနက အခြေခံတယ်။ စိတ်ယတိ ပြတ်ဆုံးခြင်းပဲ။ လှူလိုက်ပါ။ ပြောဆိုမှာ အထက်ကပ်လို့ နတ်ချုပ်ထက်တန်ဆာနဲ့ သာယာတဲ့ သူကတိတဲ့ ခိုလှုံရပါလိမ့်မယ်' ဦးပဉ္စင်း ဟောသာဟော... မော ပြီ။ မောပြီ ထင်ပါရဲ့။ နောက်ဆုံး စကား မိန့်ကြားလိုက်ပြီ။

'အားမကြီး ဘုရားသားတော် ရှစ်ရာနန်း ဆိုတာ ပလူရင် ပယူရင်တူး ယူရင်တူး လို့တော့ ထင်လိုက်ပါနဲ့။ ညာလက်ပါး ဖြန့်ကာထားလိုက်ရင် လိုချင်တဲ့ ဆေးကုန်၊ တစ်အုံလုံး ရောက် လာရမယ်။ ဦးပဉ္စင်း ရှေ့မှောက်မှာ ရောက် နေကြပြီ။ ဒါပေမယ့်...

ဘုရားသားတော်ဆိုတာ ဝိနည်း တော် သိက္ခာပုဒ်ကို အသက်လို စောင့်ရှောက်ရိုး။ မကျိုးမပေါက် အောင် ထိန်းသိမ်း။ အကုသိုလ်

အကိန်း မခံဘူး။ ဒကာမကြီး မလှူဘဲ ယူလိုက်ရင် ခိုးရာရောက်မယ်။ ခိုးခြင်းကြီး (၂၅) ပါး ပျက်ပြားလို့ မဖြစ်။ ဝိနည်းတော် ရဲ့ အနစ်။

ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်း လို့ မှတ်ပါရဲ့။ တစ်နေရာမှာ နောက် ထပ်ရှာမယ်။ ရမှာပါ။

ဒကာမကြီး ကိုယ်ရောစိတ်ပါ နစ်ဖြာသော ချမ်းသာခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံပါ စေ။ သူတော်ကောင်းတရား ပွားများ လို့ ကျင့်။ ကြံ။ အကျင့်မှန် မြတ် တရားနဲ့ ပြည့်စုံဗွာန် ခေမာသောင် ကမ်းတစ်ဖက် လှမ်းတက်နိုင်ပါစေ။

ဦးပဉ္စင်း ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝကစ ပြု ပြုခဲ့သမျှသော ဒါနကုသိုလ် သီလကုသိုလ် ဘာဝနာကုသိုလ် ကုသိုလ်ကောင်း မှ အရာရာကို အကြောင်းပြုလို့ အမျှ ဝေပါတယ်။ သာဓု အနမောဒနာ ခေါ်တော်မူပါ'

ဦးပဉ္စင်း ညာခြေကို ကြွ အပြန် ခရီး စပြီ။

ခွားမလည် တောင်တော်ပေါ်က အဆင်း ရင်တွင်းက မခံနိုင်လို့နဲ့တူ ရဲ့ ဦးပန်းအေးက မေးလျှောက် တယ်။

'မောင်ပဉ္စင်း ဘာအတွက် အလှူ ခံတာလဲ'

ပြဒါဒေသင် အားကြီး တပည့်က တယ်။ သိဒ္ဓါပီတယ်။ နတ်တွေ ပုဂံ... တဲ့ ဆေးကုန် ပြဒါဒါကို သေစေဖို့ သွပ်လဲ သေတယ်။ သံလဲ သေတယ်။ ရွှေလဲ သေတယ်။ ဘော်လဲ သေတယ်။ နာနဲ ဒန်လဲ သေတယ်။ အိုလဲ သေတယ်။ ဆို သေစေတဲ့ နတ်... ကုန်'

'ဒကာမကြီးဆိုတာက... 'တောင်စောင့်ဘိလူး။ အစွယ်ပြု ဘိလူးမကြီး' အပြန်ခရီး စိတ်မကောင်းခြင်းနဲ့ စွာနဲ့ "ဘယ်လက်ရွာ" ရောက်ပြီ နေဆွမ်းချိန်။ မွန်းမတည့်မိ။ (၁၀) နာရီ။ နီးနေပြီ။

ဦးအောင်ဒင်တို့ အိမ်ရှေ့ရောက် တော့ 'ကာလဒါနဆွမ်း' လှူကြားမယ် လို့ (၃)ယောက်သား ညှိ။ ဦးပဉ္စင်းကို လျှောက်ကြည့်တယ်။ လက်မခံ။ မယုံ ဆွမ်းဦးရှိတယ်...တဲ့။

'ထုံးတမ်းစား "ကျောက်တလုံး ရေပူစမ်း" က နေဆွမ်းစား ပင့်ထား တယ်။ ဆွမ်းအစုံ ကြမယ်။ ကြောက် ကြ မစိုက်ကြနဲ့။ နေဆွမ်းကပ်လိုက် ရတယ်...သဘောထား။ ကျုပ် တစ်ပါးတည်း ကြမယ်။ ဒကာမကြီးကို မလိုက်ကြနဲ့ နေခဲ့ကြတော့'

'ဒီအချိန်ကြီး နေဆွမ်းစီး ဘယ်လို ကြမှာလဲ ဘုရား' 'ရာတီပြန်ကမ်း "ပတ္တန်း" က ကြွယ် ပတ္တန်းဆိုတာ ရောတီမြစ်ကမ်း ဘေးက ရွာ။ "ဘယ်လက်" နဲ့ဆို တော့ ကားလမ်းတစ်ဖက် အနောက်

ကျတယ်။ မှုနဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၆၀) လောက် ပျောက်ပြီ။ အတွက် အလွန် တားရတဲ့ သဘောဆီပဲ။ ကာတွေ မော်တော်တွေ ဆိုက် ကပ်ကြတဲ့ ဆိပ်... ပတ္တန်းရွာ။ ကြီး လေ့ငယ် ပေါတယ်။ နှစ်သေးပါဘူးလေ... လို့ တွေး ဦးပဉ္စင်းနောက်ပါးက ကပ်ပါ ကြတယ်။ တစ်ဖဝါး မခွာ။ ကြာပါဘူး ပတ္တန်းရောက်။ ကင် မြောက် ညာ ကြေ မြစ်ဆိပ် လမ်းကြည့်လေတော့ သဘော မတော် ဝေစွ။ လေ့ငယ်တစ်စင်း ပြင်း။ လူသူလေးပါး မရှိ။ နေမင်း လဲ ပူပါဘိသနဲ့။ မရှိတင်ကဲ တွေးမိတိုင်း စိတ် ပြင်း။ ရင်ထဲ မကောင်း၊ အကြောင်း

ဘယ်သို့ ဖန်ရမယ်... မသိကြပြီ ကော...။ တပ်အပ်သေချာ သိလိုက် တာက... 'နေဆွမ်း တစ်ထပ်တော့...' မြစ်ဆိပ်အရောက် ဦးပဉ္စင်းက ကမ်းနဖူးထိပ် အရိပ်မရှိတဲ့နေရာ နေပူကြီး ကျွဲကျဲမှာ ရပ်တော်မူတယ်။ ဦးအောင်ဒင် ဘိုးသားထူးနဲ့ ဦးပန်းအေးတို့လဲ မြေပြင်မှာ ဆောင့် ကြောင့်လေးတွေထိုင် လက်အုပ် ကလေးတွေ ချီလို့။ ဦးပဉ္စင်းကိုလဲ မော့ဖူးလို့။ 'ကဲ ကဲ ဒကာမကြီးကို ဒီလောက် ကောင်းမှုကုသိုလ် ပြုကြပြီပဲ။ ကျေနပ် ကြတော့ ပြန်ကြတော့...တဲ့။ မျက်စိခုံမိတ် စိတ်ရောက်ယ်ပါ ရိုသေစွာနဲ့ ရိုရိုးဦးချ ကန်တော့ကြပြီ။ (၃)ကြိမ် (၃)ခါ အားမီးတရ ဦးချ

အပြီး ရှေ့တူရှုကို ကြည့်... ဦးပဉ္စင်း မရှိပြီ။ မော့ကြည့်လိုက်ပါမရ တော့... 'ရာတီပြန်အလယ် ကောင်ကင်ယံ အာကာသ... ဖိုးသားနောက်ခံ စုန်ပျံ ကြွသွား ဘုရားသားတော် ရဟန်းပြတ် တစ်ပါး' ရောတီမြစ်ကို ဖြတ်။ ထုံးတန် ဆိုတဲ့အရပ် ကမ်းအစပ် ကပ်သွား လောက်ပါပြီ။ မြင်ရချက် ပီပီလေ။ မှန် မှား သေး။ တဖြည်းဖြည်း ဝေး...ဝေးပြီး မြင်ကွင်းပျောက်။ ...ရောက်လေပြီ ထင်ပါရဲ့... "ကျောက်တလုံး ဝေပူစမ်း" ဆီ။ နေဆွမ်းစီး။

စာမျက်နှာ (၂၉၄) မှ အဆက်

ရောက်ရတိုင်း မူလတန်းလျားပေါ် ပြန်အိပ်သည်။ အကြိမ် မြစ်ဖြစ်သည်။ ထိုမြစ်ရပ်ကို အကြီးဆုံးတူ မောင်ကျော်စင် သန်းထွန်း) သားမှ ဖခင်နှင့်အတူ တူရွင်းပြားကိုင်ကာ ကွက်တွင်းများမှ တူးရာ ငွေဒဂါးအချို့ ရသည်။ လှူရန် ကားကြသည်။ ထိုနောက် ရွှေရှာစက်ဖြင့် တစ်ဝက်စီ ရှာတူးကြရာ မလှူကြီးပေးလောက်အောင် ငွေဒဂါးများ ရရှိခဲ့ကြ သည်။ အစောင့်ကြည့်ရန် (၂) ပြား ချန်ထားပါသည်။ စာရေးသူလည်း သေချာစွာ ကိုင်တွယ်ကြည့်ခဲ့ပါ သည်။ ထိုခါရသော ငွေဒဂါးများကို ကာလပေါက် များဖြင့် ရောင်းချပြီး အလှူကြီးပေးလှူခဲ့ကြပါသည်။ အလှူကြီးပေးပြီး မကြာခင်တွင် အိမ်ရှင်မဒေါ်မြမြအား... 'အိမ်တောင်ဘက် သြဇာပင်အောက်ကြည့်ပါ' ဟု အိပ်မက်ပေးရာ တူရွင်းဖြင့်တူးကြည့်ကြသော ကခါ ဦးထွန်းသန်းဟု အမည်ပါသော ရေမွှေးပုလင်း မှတစ်ခု တွေ့ရှိခဲ့ကြပါသည်။

အိမ်ရှင်မှာ ဦးသန်းထွန်းဖြစ်ပြီး ပုလင်းတွင်ပါသော အမည်မှာ ထွန်းသန်းဖြစ်ပေရာ ကက်ကင်း (အပြန် အလှန်) ကျပြီး စီးပွားတတ် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုငွေဒဂါးများမှာလည်း ရှေးဘိုးဘွားများလက်ထက် ကတည်းက ဖြစ်ခဲ့ပြီး ရှေးဟောင်းဒဂါးများဖြစ်သည်။ ငွေဒဂါးရှိနေမှန်းလည်း တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မသိရှိခဲ့ ကြပါ။ အသံပေးသောကြောင့်သာ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုမိသားစုသည် ဘာသာရေးကောင်းရှင်းပြီး ဆွေကြီး မျိုးကြီးထဲမှပင် ဖြစ်သည်။ ဤကား ကျွန်ုပ် နယ်လှည့်ပေဒင်ဟောရာမှ တွေ့ကြုံ သိရှိခဲ့ရသော ဂန္ထီရဖြစ်ရပ်ပေါင်းများစွာထဲမှ တစ်ခု ဖြစ် သည်။ အခြားဗဟုသုတ ဖြစ်ရပ်မှန်များစွာလည်း ရှိနေပါ သေးသည်။ နောင်တွင် အလျင်းသင့်ပါ။ ဗဟုအများ အတွက် ဆက်လက်ရေးသား တင်ပြပါမည်။

ကြီးပွားချမ်းသာကြပါစေ... ဂန္ထီရ ကြည့်ကြည့်ခြင်း (ကန့်)

ငွေဒင်္ဂါးများ၏အသံ

ကြားရပြီးနောက်
ငွေဒင်္ဂါးများ ရရှိခြင်း
ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ကနီရ ဖြစ်ကြောင်း
(ကနီ)

ကျွန်ုပ်သည်
စစ်ကိုင်းတိုင်း၊
ကနီမြို့ရပ်ကွက်(၂)မှ
နေလကန္တာရီပေဒင်ဝါသနာရှင်
တစ်ဦးဖြစ်သည်။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်
သည် အများအတွက်ရော ကျွန်ုပ်
အတွက်ပါ အမြဲ ဖတ်ရှုလေ့လာ
နေရသော မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် ဖြစ်ပါသည်။

မကြာခဏ နယ်လှည့်ပြီး ပေဒင်ခရီး၊ ဂန္တာရီခရီး၊
ဗဟုသုတခရီး သွားလေ့သွားထရှိပါသည်။

ထိုသို့ခရီးသွားတိုင်း ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး၊ ဗဟုသုတ
များစွာ ရရှိခဲ့ပါသည်။ အများအတွက် အုတ်တစ်ချပ်
သဲတစ်ပွင့် အကျိုးရှိပါက ကျွန်ုပ်ရေးရကျိုးနပ်ပါပြီ။

လွန်ခဲ့သောနှစ်များက ကျွန်ုပ်သည် **ကနီမြို့နယ်
တပေါင်းကျေးရွာအုပ်စု တောင်ပုလ္လင်ကျေးရွာ**သို့
ဘာသာရေး၊ ဒေသန္တရအဖြစ် ပေဒင်ဟောသွားခဲ့ပါ
သည်။

ထိုတောင်ပုလ္လင်ရွာတွင် ပဋ္ဌာန်းဆက်ဇနီးမောင်နှံ
တစ်စုံရှိပါသည်။ ဦးသန်းထွန်း၊ ဒေါ်မြမြ ဇနီးမောင်နှံ
ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဇနီးမောင်နှံမှာ မောင်နှမသုံးဝမ်းကွဲတော်စပ်ကြပါ
သည်။ လူကြီးမိဘများ သဘောတူပေးစား လူငယ်ချင်း
လည်း အဆင်ပြေခဲ့ကြပါသည်။

ခေတ်ပညာများလည်း ပြည့်စုံစွာ တတ်မြောက်ကြ
၂၉၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပြီး မိရိုးဖလား တောင်သူကြီးလုပ်ငန်းဖြင့် ယနေ့
အေးချမ်းသာယာစွာ လုပ်ကိုင် စားသောက်ကြပါ
ဘာသာရေးလည်း လိုက်စားကြပါသည်။ သား
ရတနာများလည်း များပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်များက ယင်းတို့ မိသားစုနေထိုင်
နှစ်ထပ်ပျဉ်ထောင် ဘိုးဘွားပိုင်အိမ်ကြီးထဲတွင်
ဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

**သွားသောအခါ ညအိပ်တိုင်း ငွေဒင်္ဂါးသံတူသော
သံလျှောက်ရပါသည်။**

ထိုသို့ကြားသော်လည်း အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့နေကြ
ငွေဒင်္ဂါးသံမှာ အကြိမ်အရေအတွက် များလာ
နှစ်ချီ၍လည်း ကြာလာသည်။

ဦးသန်းထွန်း မိသားစုတွင် အစ်မကြီး မအုံး
အပျိုကြီးဖြစ်ပါသည်။ မောင်နှင့်အတူနေသည်။
ကြီးအံ့ဆင့်သည် ကျီနေရာ မီးဖိုချောင်ထဲတွင်
သည်။ ငွေဒင်္ဂါးပြည်သံ အမြဲကြားရသည်။

ညအိပ်တိုင်း တန်းလျားပေါ်မှ ဆွဲချခံရသည့်
စာမျက်နှာ (၂၀)

ရေသူ နေထိုင်ရာ ရွှေချောင်းရွာသည် ပခုက္ကူမြို့
ကွက်နယ်မြေများနှင့် ထိစပ်လျက်ရှိပြီး ကုန်းလင်း
ဝင်ရောဌာန၊ ခလရ(၂၅၉)၊ ရေအရင်းမြစ် အသုံးချ
ရာနှင့် မြန်မာ့သစ်လုပ်ငန်း မန်နေဂျာရုံးတို့နှင့်
လျက် ရှိပါသည်။

ရွှေချောင်းရွာ ရွာမပိုင်းတွင် ငွှေမောင်ဆိုသူ လူငယ်
ယောက် ရှိခဲ့ဖူးရာ ငွှေမောင်၏အသက် (၁၁)နှစ်
ရွယ်မှာပင် သူ၏မိဘနှစ်ပါး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်
လွန်သွားခဲ့၍ တစ်ကောင်ကြွက် တစ်မျက်နှာ
မရှိရှာချေ။

မောင်မှာ စာမတတ်ရှာ၊ နားလည် ထိုင်း၏။
ပိမ္မာရုံနှင့် မီးကင်းတံသည် သူ၏ အိပ်စက်
ရင်းရာ ဖဲမွေ့ရာတည်း။ လူပေးသူပေး အဝတ်
ကိုသာ ဝတ်ရသလို ထမင်းကျန်၊ ဟင်းကျန် စား၍
မဲ့ရလေသည်။

ပေါက်အရွယ် (၁၆)နှစ်သားခန့် ရှိသောအခါ
ကိုသူ ရှက်တတ်လာ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ နေ့လယ်
အငတ်ခံပြီး ညအိပ်ချိန်ရောက်မှ စာရေးသူ၏
လာပြီး **“အစ်ကို ထမင်းကျန်ရင် ပေးပါ”** ဟု
မျက်မှောင်မှောင်မှောင် သွားနေတတ်၏။

သူ့အဖေ သူ့အား သနား၍ အဝတ်အစားများ
ပေးခဲ့၏။ ထမင်းဟင်းကိုလည်း ဇနီးသည်
အောင် အချက်ခိုင်းပြီး ငွှေမောင် လာတောင်း
ပေးနိုင်အောင် စီစဉ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

နှစ်အရွယ် ရောက်လာသူ ငွှေမောင်လည်း
သောက်တတ်၊ ဖဲရိုက်တတ်လာ၏။ အကျင့်
မျက်ပြားလာကာ အရက်ဖိုးနှင့် ဖဲရိုက်နိုင်ရေး
ထင်းတိုထင်းစ၊ ဖိနပ်ထဘီ စသည်တို့ကို
ရသလောက်နှင့် ရောင်းတတ်လာတော့သည်။

လည်း ပါးနား အရိုက်ခံရ
လာတော့သည်။

လား

လား

စာဖြူရင့် (ပခုက္ကူ)

ငွှေမောင်

ငွှေမောင်

သူသည် သစ္စာရှိ၏။ သူ့အား ကျွေးမွေးသည့် အိမ်
များကို ဘာမှ မကျူးလွန်သည့်အပြင် စောင့်ရှောက်၏။
သူ ဖဲနိုင်လာလျှင် စာရေးသူအား လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
သို့ အတင်းခေါ်ပြီး ကျွေးမွေး၏။ ပါဆယ်များပါ အတင်း
ထုပ်ပိုးဝယ်ယူပေးတတ်သည်။

စာရေးသူက ရေး

ဟု ပြောရာ မိန်းကလေးက အဟုတ်မှတ်ပြီး ထိုည တစ်ည ပေါင်းသင်းလိုက်ကြသည်။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ မိန်းကလေးက မွှာရုံမှန်း သိသွားသလို...ရွာရှိလူကြီးများကလည်း ငွှေမောင်၏ အခြေအနေကို နားလည်အောင် ရှင်းမြဲပြီးနောက် မိန်းကလေးကို မိဘအိမ်သို့ ပြန်သွားစေခဲ့ရပါသည်။

နောက်တစ်နှစ်ခန့် ကြာသောအခါ ရွာနီးချင်း ရွာတစ်ရွာမှ ကာမဆန္ဒ လိုလားတောင့်တ၍ စိတ်မနှံ့ ဖြစ်နေသူ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို ပြေလည်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်၍ ထိုအမျိုးသမီးအိမ်သို့ ညညလာတတ် သူကို ထိုရွာသားများက ဝိုင်းဖမ်းရာ ငွှေမောင် ဖြစ်နေ သဖြင့် ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ကြ၏။

ထိုအမျိုးသမီးမှာ ငွှေမောင်နှင့်ရသော ကလေးကို မီးဖွားပြီးနောက် စိတ်ပြန်ကောင်းသွား၏။ စာရေးသူ၏ နေအိမ်မှာ သစ်ထုတ်ရေးရုံးဝင်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိပြီး တစ်ညသ၌ ထိုဝင်းထဲမှ “လိုက်ဟေ့...လိုက်ဟေ့” ဟု အော်ဟစ်သော “ဝိုင်းထားဟေ့...မလွတ်စေနဲ့” ဟူသော အော်ဟစ်သံကို “အန်း...ဖုန်း...ဖြောင်း” နှင့်

ရောက်ရှိပြီး ဝိုင်းဝန်း ဟန့်တားမှ ရိုက်နှက်မှု တော့၏။ အရိုက်ခံရသူမှာ အင်္ကျီမပါ ပုလဲပုံ မြေကြီးများ ပေကုံးနေသော “ခွေးမဟောင် ငွှေမောင်” ဖြစ်နေလေသည်။

သစ်ထုတ်ရေးဝင်းအတွင်းမှ သစ်ခွဲသားများ ရာသို့ ဝင်ထမ်းရန် ချောင်းနေစဉ် စောင့်ဖမ်းပါ မိမိခံရ၍ သစ်ပင်ပေါ်မှ ခုန်ချပြီး ဝင်းအပြင် ရောက် ပြေးရာ ပိတ်ဆို့ဖမ်းဆီး ရိုက်နှက်ခြင်းကို ခံရ ငွှေမောင် ဒီတစ်ခါတော့သွားပြီ ကျိုးပဲ့ရုံမက သေ သေနိုင်၏။

စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသော စာရေးသူမှ သူ၏တစ် လုံးကို လက်နှိပ်ခတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်ရာ ဘာသာ မရှိချေ။ မြေကြီးထဲ လဲနေရာမှ ထပြေး...

ဒါလောက်တော့ ငွှေမောင်တို့က ဖုန်းထောင်ပုန်းလှေ ဟု တိုးတိုးလေး ပြောသေး၏။

မှန်၏။ ဤမျှ သေလုမျောပါး အရိုက်ခံရသော အထိရောက်ချက်မရ သွားတစ်ချောင်းမကျီ။ တစ်စက်မှ မထွက်ချေ။ အကြောင်းမှာ ငွှေမောင် အံ့ပွားပါသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ခရစ်နှစ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် ငွှေမောင် အသက် ၂၀ ခန့်တွင် လောကကြီးမှ ထွက်ခွာသွားခဲ့လေပြီ။ သူ၏ ခါနီးတွင် ကိုယ်ပူချိန်တွေ များစွာတက်လာပြီး တစ် ကျောက်ရူး ကဲ့သို့သော လက္ခဏာများ ပေါ်လာ ရွာပတ်ပြေးနေ၏။ သစ်ပင် အိမ်ခေါင် စသော တက်၍ ခုန်ချသော “ခွေးမဟောင် ငွှေမောင်” အစွမ်းမှာ အလွန် ထူးဆန်းလှသည်ဟု ဆိုရပေ သည်။

အံ့ပွား၏ အစွမ်းကြောင့်သာလျှင် အံ့ပွားပွား စွမ်းရည်တို့ကို ဝိုင်ဆိုင်ခဲ့သည့် “ခွေးမဟောင် ငွှေမောင်” ၏ ဘဝသည် သနားစဖွယ် စိတ်မကောင်းစရာ ဖြစ်ခဲ့၍ သူ့မိဘ(၂)ပါးသာ မြင်တွေ့ခံစားရမည်ဆို ကျန်မသိမှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါကြောင်း သိရပါ သည်။ ထုတ်နုတ်၍ ရေး

BURMESE CLASSIC .COM

မိုးသန့်စို (ချောင်းနက်)

ကျတ်ပြောင်းခြင်းထဲလား

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကို လစဉ်မပျက် ဖတ်ရှုခဲ့ပါသည်။ ဆေး နည်းတို့ ဆေးနည်းရှည်၊ ဗေဒင်၊ နက္ခတ်၊ ဘာသာရေး၊ ကျင့်စဉ် စသည် စသည်ဖြင့် ဗဟုသုတ စုံလှ ပေသည်။
ဖြစ်ရပ်ဆန်း အကြောင်းအရာ များလည်း ပါသေး၏။ ကြုံဖူးမှ ယုံ ခင်ဗျား...

ရသောအကြောင်းလည်း ပါပြန်သည်။
သို့ကြုံဖူးမှ ယုံရသောအကြောင်း အရာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို စာရေးသူကိုယ်တိုင် တွေ့ဖူးကြုံဖူး ကာ ယနေ့အထိ မေ့မရသော ကြောင့် စာစီ တင်ပြလိုက်ပါသည် ခင်ဗျား...

ကြာတော့ ကြာပါပြီ။ စာရေးသူ (၇)တန်း ကျောင်းသားဟု နားက အသက်အားဖြင့် (၇)နှစ်၊ (၁၆)နှစ် တော့ရှိပြီ ထင်ပါသည်။
စာရေးသူ (၄)တန်းအောင်ပြီး ကတည်းက တောင်တွင်းကြီးမြို့သို့ ပြန်လက် ကျောင်းတက်ခဲ့ရပါ မည်။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၇

သည်။ စက်ဘီးနှင့် မနက်သွား၊ ညပြန် ကျောင်းတက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ညနေ ရွာပြန်ရောက်သောအခါ အိမ်မှ ညစာ စားပြီး ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းကို ည သွားအိပ်ကြပါ သည်။

ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကို သူငယ် ချင်း (၅)ယောက် ရှိပါသည်။ သွား အတူ၊ လာအတူ၊ အိပ်အတူ၊ စား အတူတူတွေပေါ့။ အားလုံး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ အိပ်ကြပါ သည်။

စာရေးသူတို့ရွာမှာ ဘုန်းတော် ကြီးကျောင်း နှစ်ကျောင်းရှိပါသည်။ စာရေးသူတို့နေခဲ့သော ကျောင်းမှာ အနောက်ဘက် ဂိုဏ်းချုပ်ကျောင်း ကြီးကျောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဟိုး...ငယ်ငယ် ကံကုလက်လှည့် ဘဝကတည်းက နေခဲ့သော ကျောင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းအိပ် ကျောင်းစားအဖြစ် နေခဲ့ရာ ယခု (၇)တန်းအထိ ဖြစ်ပါသည်။

ကျောင်းတွင် ဆွမ်းခံဆွမ်းဝတ်ယူ ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ဖြင့် ဘုန်း တော်ကြီးနှင့်တကွ ခန်းနေ ဦးပွင်း များနှင့်ပါ ချစ်ခင်တွယ်တာနေပါ သည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းမှာကား သရက်၊ ပိန္နဲ၊ ဩဇာ၊ မာလကာ၊ ငှက်ပျော စသည်ဖြင့် အသီးအနှံများ လည်း ပေါများပါသည်။ ယင်းအသီး အနှံများကို ဆရာတော်၊ သံဃာ တော်များလည်း ဆက်ကပ်၊ မိမိတို့ လည်း အဝအလန် စားသောက်ကြ ရသည်မှာ အလွန် ပျော်စရာကောင်း သည်။

လှပါသည်။ ထို့ပြင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းက အရိပ်အာဝါသ ကောင်းလှသဖြင့် ရှဉ့်၊ ခိုး၊ ကျွေး၊ စသော ကျေးငှက် သာရကာများလည်း ခိုအောင်းနား နေကြပါသည်။

နွေရာသီလဖြစ် ညဉ့်အခါ စာ ကြည့်စရာကလည်း မလိုအပ်သော ကြောင့် ညမအိပ်မိအချိန်တွင် ရေနေကြမ်း၊ ဝိုင်းဖွဲ့လျက် ဦးပွင်း များ၏ စကားစမြည် ပြောဆိုမှုကို နားထောင်ရသည်မှာ ဘဝအတွက် ဗဟုသုတ အတွေ့အကြုံရဖွယ်၊ မှတ်သားဖွယ်များ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအထဲတွင် လူဘဝတုန်းက လူစုံဖြစ်ခဲ့သော တောထွက်ကြီး ဦးပညာဝံသ (ဦးပွင်းကြားကြီး) မှာ အတွေ့အကြုံ များခဲ့သူဖြစ်သဖြင့် သူက အကြောင်းအရာမျိုးစုံ ပြောပြ နိုင်သူ ဖြစ်ပါသည်။

လူဘဝတုန်းက အမည် “ဦးစိုး ကြား” အမည် မပျောက်၊ ရဟန်းဘွဲ့ ဦးပညာဝံသကို ရဟန်းဘွဲ့ မခေါ်ကြ၊ လူအမည်တပ်လျက် “ဦးပွင်း ကြားကြီး” ဟုသာ ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ကြပါ သည်။

ထိုအချိန်က ဂိုဏ်းချုပ်ကျောင်း တွင် ရှေးကျောင်းကြီးကို ဖျက်၍ ကျောင်းသစ် ဆောက်နေသော အချိန်ဖြစ်ပါသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဝါသဝမှာ သီးခြားတိုက်ကျောင်းတွင် ကျိန်း စက်သော်လည်း ယခင်ကျောင်းကြီး ပေါ်တွင် အိပ်ကြသော ဦးပွင်း ကိုရင်၊ ကျောင်းသားများမှာ ယခု ခေတ္တယာယီအားဖြင့် ဘုရားကြီး

တန်ဆောင်းတွင် အိပ်ကြရပါသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် အတော် အလှမ်းဝေးရာ နေရာဖြစ်၍ လွတ်လပ်စွာ စကားပြောဆို ရယူ မောနိုင်ကြပါသည်။

နွေရာသီ ပူလှအိုက်လှသဖြင့် စောစော အိပ်မပျော်ကြပါ။ ညဉ့်နက် အောင် စကားစမြည် ပြောနေကြပါ သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ညများတွင် တောကြောင်များ ကျောင်းဝိုင်းထဲ ရောက်လာတတ်၏။ ကျောင်းမှ ခွေး များကလည်း မောင်ကောင်းလှပါ သည်။

ခွေးများက ကြောင်တွေ့လျှင် ဟောင်နေ၏။ ဦးပွင်းကြားနှင့် စာရေးသူတို့က ဓာတ်မီး(မီးတုတ်) များ၊ တုတ်၊ လောက်လေးများကို ကြောင်လိုက်ကြတော့သည်။

ကြောင်တွေ့လျှင် ရသောအခါက များပါသည်။ ကြောင်ရသော ည တွင် ဦးပွင်းကြား အလုပ်များတော့ ၏။

တောကြောင်ကို မီးဖျက်ခြင်း၊ ဖျက်ခြင်း၊ ချက်ပြုတ်ခြင်း စသော အလုပ်များမှာ ဦးပွင်းကြား ကျွမ်း ကျင်ပိုင်နိုင်သော အလုပ်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

တောကြောင်သား ဟင်းကာ၊ အလွန် ကောင်းမွန်လှပါသည်။ စာရေးသူတို့လည်း ပျော်ရွှင်နေကြပါ သည်။ ကျောင်းမှ ခွေးများလည်း အမြီးတနန့်နန့်နှင့် ပျော်နေကြပါ သည်။

ထိုကျောင်းတွင် ခွေးများထဲတွင် “မြီးကောက်” ဆိုသော ခွေးငယ် လေးတစ်ကောင် ပါဝင်သည်။ ငယ်

ငယ်က အမြီး မီးလောင်ခံရသဖြင့် ကြီးကလေး ကောက်နေသော မကြာင့် မြီးကောက်ဟု စာရေးသူ ကမည်ပေးထားကာ ယင်း နာမည် တွင်နေပါသည်။

ခွေးကလေးမှာ အဝါရောင်၊ နှုတ်သီးက မည်းသေး၏။ ရုပ်ဆိုးပါ သည်။ သို့သော် အဟောင်ကောင်း လှပါသည်။

ည အိပ်သောအခါတွင်လည်း စာရေးသူ၏ ခြေရင်းတွင် အိပ်ပါ သည်။ စာရေးသူကို အထူး ခင်မင်ပါ သည်။

နွေရာသီ လမောင်သောည တစ်ည ဖြစ်ပါသည်။ ညဉ့်နက်လှပြီ ဖြစ်၍ အားလုံး အိပ်ရာဝင်ကြပါ သည်။ အိပ်ရာဝင်၍ မှေးခနဲ ပျော် ကြပြီ ထင်ပါသည်။ ကျောင်းဝိုင်းထဲ သို့ ချူ၊ ခလောက်များ တချွင်ချွင်နှင့် နွားလှည်း သုံးစီးခန့် ဝင်ရောက်လာ သည်ဟု ထင်ရပါသည်။

ချူသံ၊ ခလောက်သံများကို ကြား ခြင်းအားဖြင့် ဒုန်းစိုင်းမောင်းလာ သည်ဟု ထင်ရပါသည်။ စာရေးသူ ၏ခြေရင်းတွင် အိပ်နေသော ခွေး ကလေး မြီးကောက်က စွာကျယ် ကျယ်ဖြင့် အတင်း ထိုးဟောင်ပါ သည်။

စာရေးသူနှင့်တကွ ဦးပွင်းများ ဖြစ်ကြသော ဦးဝေန် အကြီးဆုံး၊ ဦးဩဘာသ၊ ဦးပွင်းကြားတို့ အားလုံး အိပ်ရာမှ ထထိုင်ကြ၏။

နွားလှည်းသံများ ကြားနေ၏။ ခွေးဟောင်နေသည်ကို သိပါသည်။ “ညဉ့်သည် နွားလှည်းများ တစ်ည တာ နားနေရန် ရောက်လာကြခြင်း”

ဖြစ်မည်ဟု အားလုံး ထင်ကြေးပေး ပြောဆိုကြ၏။

သို့သော် နွားလှည်းများကား မရပ်နား ဘုရားကြီး တန်ဆောင်းကို ကျော်၍ သိမ်ကြီး၏ မြောက်ဘက်သို့ ရောက်သွားပြီဟု ခန့်မှန်းရပါသည်။

ထိုနေရာမှာ လှည်းရပ်နားရန် နေရာမဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် စာရေး သူက မြီးကောက်ဟောင်နေရာ၊ လှည်းများရှိရမည့် နေရာသို့ တစ်လှမ်းချင်းသွား၍ ဓာတ်မီး(မီး တုတ်)ဖြင့် ထိုးကြည့်ပါသည်။ ဘာ ဆို ဘာမှ မတွေ့ရပါ။

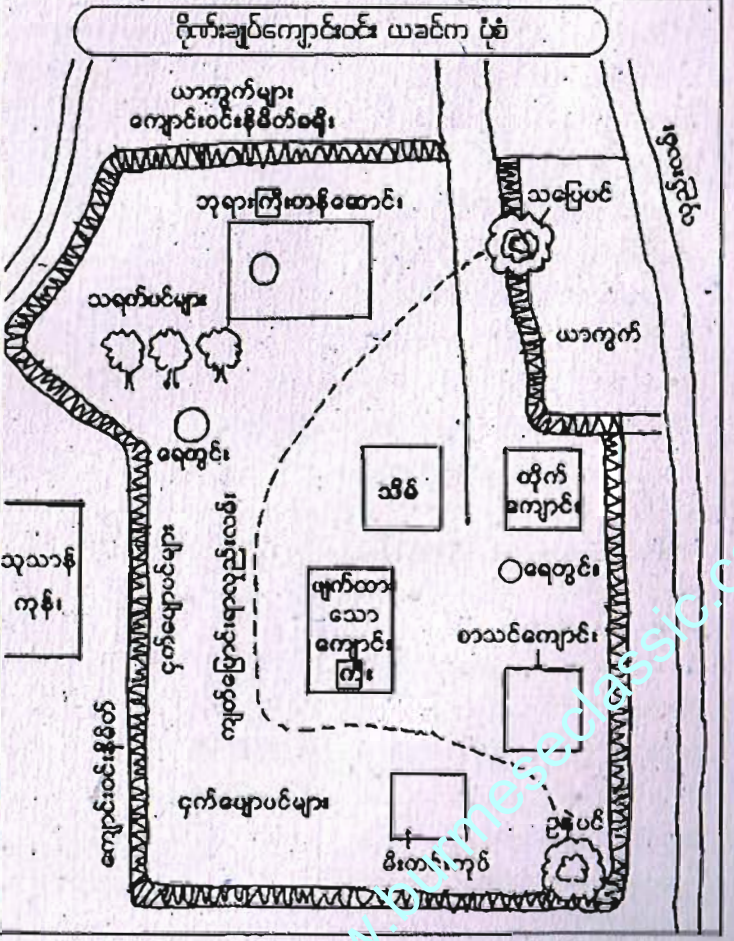
မြီးကောက်ကတော့ ဟောင်ဆဲ

ပါ။ ထိုအခါ အသက်အကြီးဆုံးဖြစ် သူ ဦးဝေန်မှ...

‘ဟဲ့ဏာင် သွားနေနဲ့... အဲဒါ ကျက် ပြောင်းတာကွ’ ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူ ဆက်မလိုက်ဝံ့တော့ ပါ။ လမိုက်ညဖြစ်၍လည်း ကျောင်း ဝင်းတစ်ခုလုံး မှောင်မည်းနေပါ သည်။

အခြား သူငယ်ချင်းများကလည်း “ကြောက်တယ်” ဟု ဆိုကာ စောင် ခေါင်းမြီးမြီး အိပ်ကြပါသည်။ ဦးဝေန်၊ ဦးပွင်းကြားနှင့် စာရေးသူတို့ တော် တော်နှင့် အိပ်မရကြပါ။

ကျောင်းဝင်းမြေပုံ

ဦးဝေဇာက ယခင်ကလည်း ကျောင်း
ခြောက်ဘက် သုသာန်ထိမှ ရွာသံ
ဝေလောက်သံများနှင့် နားလှည်းများ
သောင်သွားမှ ကျောင်းဝင်ထဲ
အနောက်ဘက်ပိုင်းမှာလည်း ထိုကဲ့သို့
အသံများ ကြားရပေကြောင်း ပြောပြ
ပါသည်။ ထိုနားလှည်းများမှာ ကျွတ်
များ အိမ်ပြောင်တာ ဖြစ်ကြောင်း
ပြောပြပါသည်။ ထိုသို့ ဆရာ့အသံ
ပြောဆိုကြည့် အားလုံး အိမ်ပျော်သွား
ကြပါတော့သည်။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ ဦးဝေဇာ
မှ အားလုံးထကြတော့လို့ အိပ်ရာမှ
နိုးပါသည်။ ဦးဝေဇာမှာ နံနက်စော
စကြလျှောက်ပြီး ပရိတ်ရွတ်ပြီး ဖြစ်
ပါသည်။

ထိုထိုကိစ္စများပြီးမှ စာရေးသူတို့
အား အိပ်ရာမှ နိုးမြဲဖြစ်ပါသည်။
စာရေးသူတို့အားလုံးလည်း အိပ်ရာ
မှ လူးလဲထကြကာ...

ညက အဖြစ်အပျက်ကို သတိ
တရဖြင့် သွားကြည့်ကြပါသည်။

မိုးက စင်စင်လင်းနေပါပြီ။ စာရေး
သူတို့ အိပ်ကြသည့် ဘုရားကြီး
တန်ဆောင်း တောင်ဘက်တွင်
ကျောင်းခရီးအစပ်တွင် ရှေး
ကတည်းက သပြေပင်ကြီး ရှိပါ
သည်။

ထိုသပြေပင်ခြေရင်းမှ နားလှည်း
ခြောက်(သံဘီရာ) တွေ ပါသည်။ သူ့
ခြောက် တွေ ပါသည်။

ထိုသပြေပင်ခြေရင်းမှ သိမ်ကြီး
၏ မြောက်ဘက် ထိုမှ ဆက်လက်၍
အနောက်သို့ ဖျက်ထားသော
ကျောင်းကြီး၏ အနောက်ဘက်မှ
တောင်သို့ မောင်းပါသည်။

တောင်ဘက် မီးဖိုချောင်နှင့် စာ
သင်ကျောင်းကြားမှ တောင်သို့
၃၀၀ နားထွာရောင်ခြည်ပူရင်း

မောင်းကာ ကျောင်းဝင်းအနောက်
တောင်ထောင့်ရှိ ဥဒုပင်ကြီး ခြေရင်း
တွင် ရပ်သွားပါတော့သည်။

စာရေးသူတို့လည်း လှည်းလမ်း
လှည်းဘီရာတိုင်း ပြန်လျှောက်ခဲ့
ကြပါသည်။ အခြားပင်ကောင်သည်
မှာ လှည်းဘီရာတိုင်း တွေ့ရသော်
လည်း နားရွာများမှာ လုံးဝ မတွေ့
ကြပါ။

ဘုရားတန်ဆောင်းထဲ ပြန်
ရောက်ကြပြီး အကျိုးအကြောင်းကို
ဦးဝေဇာအား လျှောက်ထားကြပါ
သည်။ ဆရာတော်ဦးဝေဇာက...

'အေး...အေး မင်းတို့ မျက်နှာ
သစ်ကြည့်။ ပြီးတော့ ထပ်သွားကြည့်
ကြ'
ဟု ပိန်ပါသည်။

စာရှုသူ... သုတေသီ... ပညာရှင်တို့ခင်ဗျား...
ဤဆောင်းပါးပါ ဖြစ်ရပ်မှာ ကျွတ်အိမ်ထောင်ပြောင်းခြင်းလော။
ဘုမ္မိရတ်သိုက်များမှ ပြောင်းခြင်းလားဆိုတာ သိရှိသူ ပညာရှင် သုတေသီ
များမှ မိမိတို့ အတွေ့အကြုံများ ရေးသားပေးပို့ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ
ပန်ကြားအပ်ပါသည်။
လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စာရေးသူတို့အားလုံး မျက်နှာများ
သစ်။ ကိုယ်လက်သန်စင်ကြယ်
သည်။ အားလုံးပြုံးပျော်
တစ်ဖန် ထပ်
သွားကြည့်ကြပြန်ပါသည်။
ပို၍ ထူးဆန်း အံ့ဩစရာ
ကောင်းသည်မှာ ခုမှ
သပြေပင်ခြေမှ စခဲသေ
နားလှည်းခြေရာများ လုံးဝ
မရှိတော့ပါ။ လမ်းဆုံး ဥဒုပင်ကြီး
အထိ လုံးဝ မရှိတော့ပါ။

စာရေးသူလည်း ကျွတ်အိမ်
ထောင်ပြောင်းသည် ဆိုသည်ကို
ယုံလိုက်ပါတော့ပြီ။
ဝိုင်းချုပ်ကျောင်း ကျောင်းပိုင်း
အနေအထားနှင့် ကျွတ်ပြောင်းရာ
လမ်းကြောင်းပြ မြေပုံပါ ရေး
ထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။

အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာ
ပါစေ။

ဦးသန်းစိုး(ချော)

BURMESE CLASSIC

ထွန်းအေးမြင့်
(ရွှေတောင်)

မျောက်သရဲ

မျောက်သတ္တဝါများဟာ
လူနဲ့ အလွန်နီးစပ်ပြီး
လူတွေလုပ်သမျှ အကုန်
လိုက်လုပ်တတ်ကြတယ်။
ဆင်ကြားရင် တတ်မြောက်
လွယ်တယ်။ မျောက်လိမ္မာ
စာတံကားများ ရှိသလို
ထပ်ကပ်များတွင် မျောက်လိမ္မာ
များ၏ အစွမ်းသတ္တိများကို တွေ့မြင်
ကြရတယ်။ ဝူဒုန်းမျောက်နဲ့ ဟာနုဟာ

မျောက်တို့ ရှိကြတယ်။
တန်ခိုးရှင်မျောက်များ
ရှိကြတယ်။
သူတို့ဘုန်းတန်ခိုး
စာတော့ ရေနစ်လဲမသေ၊
လုံ့တုတ်၊ စား ဘာလက်နက်နဲ့မှလဲ
မသေ၊ မြေလျှိုးဆိုးပျံပြီး မကောင်း

မိစ္ဆာများကို နှိမ်နင်း နိုင်တဲ့ဘုန်းကို
ရှိတယ်။ ဇာတ်လမ်း လေးကွက်
များဖြင့် မရှိနိုင်ကောင် ကြည့်ခဲ့ရ
သည်။ ဒါပေမယ့် မျောက်ထဲမှာ
မျောက်သင်္ဃူတယ်ဆိုတာ လူသိ
နည်းအားပါ။ တွေ့လဲ မတွေ့ဖူးကြ
ဘူး။
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၃၀၀

အိပ်မက် ပကောင်းသော်

မခက်လော

ယတြာပြုသော် မပြေလော

အိပ်မက်ကျမ်း ဆရာတွေက တော့ ပြောကြတယ်။ အိပ်မက်လေး မျိုး ရှိတယ်။ သွေးလေချောက်ချား လို့လဲ မက်တယ်။ မိမိ တွေ့ကြုံ ကြားဖူးလို့ စိတ်တွင် စွဲလမ်းကာ မက်တယ်။ နတ်၊ ပယောဂတို့ရဲ့ လှည့်ဖြားမှုကြောင့်လဲ မက်တယ်။ ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ မဖြစ်မီ ပုဗ္ဗနိမိတ်ကြောင့်လဲ မက်ကြတယ်။

နေ့အလိုက် မက်တဲ့ အကျိုးပေး တွေ ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။
၁။ တနင်္ဂနွေနေ့မက်ရင် ပယားအတွက်
၂။ တနင်္လာနေ့မက်ရင် ဆွေမျိုးသားချင်း အတွက်
၃။ အင်္ဂါနေ့မက်ရင် သားသမီးအတွက်
၄။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မက်ရင် မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း အတွက်
၅။ ကြာသပတေးနေ့မက်ရင် မိမိထက် လှယ်ရွယ်သူတွေအတွက်
၆။ သောကြာနေ့မက်ရင် ကျွဲ၊ နွား၊ သတ္တဝါများ အတွက်

၇။ စနေနေ့မက်ရင် မိမိအတွက်
အိပ်မက် မက်တယ်ဆိုတာ မြင်ဖူး၊ ကြားဖူး၊ ခံစားဖူး၊ ဟောဖူး၊ ပြောဖူး၍ မက်တယ်။ ကြံစည်ဖူး၍ မက်တယ်။ တစ်ခါဖြစ်ဖူး၍ မက်တယ်။ ဓာတ်ချောက်ချား၍ မက်တယ်။ နတ်၊ ပယောဂတို့ရဲ့ လှည့်ဖြားမှုကြောင့်လဲ မက်ကြတယ်။

တယ်။ ဒါတွေဟာ ဥပါဒါနိအစွဲတွေပဲ ဖြစ်တယ်။ ဘယ်လိုပဲမက်မက် အကျိုးပေး ထူး၊ မထူး၊ သိ၊ မသိထက် အိပ်မက်ဆို မက်ရင်တော့ မြန်မာတွေမှာ ရှေး အစဉ်အဆက် လက်ဆင့်ကမ်း ခဲ့တဲ့ ယတြာလေးတွေ ရှိတယ်။ အလွယ်လေး ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေမကုန် လူမပန်းဘဲ ထိရောက်တဲ့ ယတြာ လေးတစ်ခုကို စာဖတ်ပရိသတ်ကို အသိပေးချင်ပါတယ်။

မိမိနေ့သားအလိုက် နံသင်ပန်းနဲ့ ဘုရားပုထိုး ခြေခြင်းမှာ ခေါင်းလျှော် ပါ။ သံပုံစေတီပြုပြီး ခေါင်းဆေးအပ် ပါတယ်။ ခုနစ်ရက် မပြည့်မချင်း သံပုံစေတီမှာ ဆွမ်းတော်ကပ်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

စေတီမရှိတဲ့ အရပ်ဒေသတွင် အထူးသဖြင့် ကျေးလက်တောရွာ များတွင် သံပုံစေတီပြုပြီး ပြုလုပ် အပ်ပါတယ်။ သို့တည်းမဟုတ် တန်ခိုးကြီးဘုရားပုံတော်များရဲ့ ရှေ့ တွင် ခေါင်းလျှော်ပြီး ယတြာချေချင် ရင်လဲ ရပါတယ်။

ရွှေတိဂုံစေတီ၊ ပြည်ရွှေဆံတော်

စေတီ၊ ပဲခူး ရွှေမုဒ္ဒြောစေတီ တွင် စေတီဘုရားရဲ့ ပုံတော်ရှေ့တွင် လုပ် ဆောင်ရွက်ရင်လဲ ယတြာ နိုင်ပါတယ်။

နေ့အလိုက် အညွှန်းပန်းပတ် ကတော့...

- ၁။ တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုရင် အင်္ဂါ
- ၂။ တနင်္လာသားသမီးဆိုရင် ကံကျော်
- ၃။ အင်္ဂါသားသမီးဆိုရင် ဇီး(သိ)
- ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဆိုရင် ဝါ(ညွှန်)
- ၅။ ရာဟုသားသမီးဆိုရင် ရွက်လှ
- ၆။ ကြာသပတေးသားသမီးဆိုရင် သပြေ
- ၇။ သောကြာသားသမီးဆိုရင် သီဟိုဠ်
- ၈။ စနေသားသမီးဆိုရင် အိမ်ထောင်

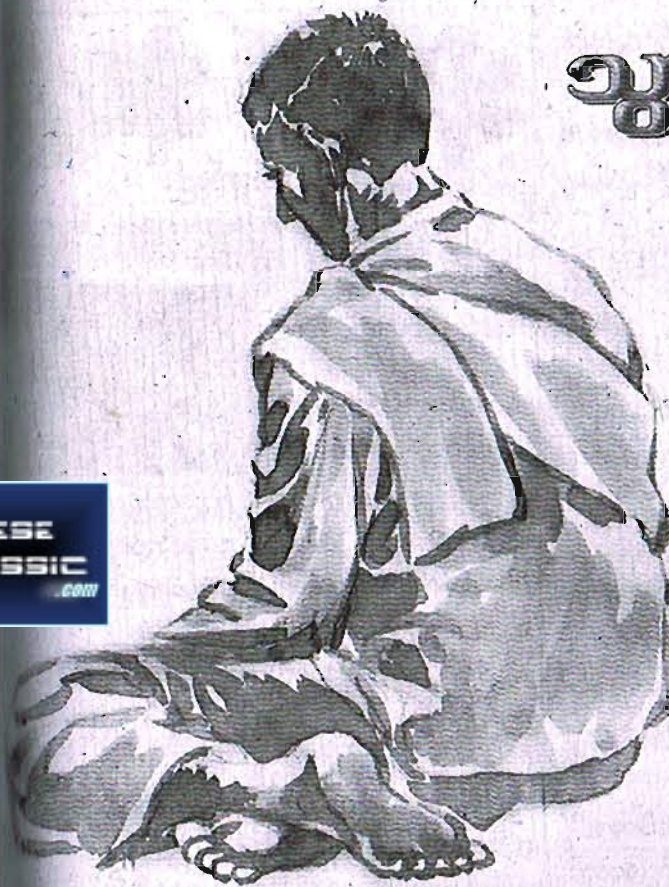
ယနေ့ထိ မြန်မာ့ကျေးတော့ တွေက မြန်မာ့ရိုးရာစစ် ယတြာ တစ်ခုကို တင်ပြရင်း...

အာယု ဝတ္ထော သုခံ ဗလ

သွားရလမ်း

သီလ(ရေတံခွန်တောင်)

[၀]

ရေတံခွန်တောင်ဆရာတော်ကြီးနဲ့အတူ ပညာသင်ဖက် လူပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်ရှိတယ်။ နာမည်က ဦးရဲသွင် တဲ့။

ဆရာဦးရဲသွင်မှာ တပည့်တစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူက နောင်အခါ ကျွန်တော့်ကို မွေးစားမယ့် ဦးအောင်သိန်း ပါပဲ။

တစ်နေ့မှာ ဦးအောင်သိန်းရဲ့အိမ်ကို ဆရာဦးရဲသွင် ရောက်နေတဲ့အခိုက် ဦးအောင်သိန်းကို အိမ်နီးနားချင်း ဖြစ်သူ တစ်ယောက်က လာပြီး ရန်လုပ်ဆဲဆိုတော့ တယ်။ ကိစ္စကတော့ ညည သူ အရက်မူးလာရင် ဦးအောင်သိန်းက တကြော်ကြော် ဘုရားရှိခိုးလို့ပါတဲ့။ ဒါက တစ်နေ့မဟုတ်။ မနက်လင်းတိုင်းမှာ လာလာ ထဲနေတော့တာ။

ဒါက တစ်နေ့မဟုတ်။ မနက်လင်းတိုင်းမှာ လာလာ ထဲနေတော့တာ။

အဲဒီမှာ ဆရာဖြစ်သူ ဦးရဲသွင်က... 'အောင်သိန်း... သတိပဿနာနဲ့ အောင်သိန်း... သတိထား' နဲ့ပဲ တပည့်ဖြစ်သူကို ကြိတ်ပြောနေတော့သတဲ့။ ဆရာဦးရဲသွင်အနေနဲ့ အဲဒီခေတ် အဲဒီအခါ စုန်းကဝေ တွေနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်အနိုင်ယူနေတဲ့သူ ဖြစ်သလို ယောက်ျား နှစ်ယောက်က လာရန်လုပ်တဲ့ တစ်ယောက်သမားကို နိုင်နိုင်ရဲ့သားနဲ့လဲ ဘာမှ ရန်တုံ့မမူခဲ့ကြဘူး။

[၂]

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့မှာတော့ အဲဒီ ရန်ပြုတဲ့သူက ခေါင်းလှမ်း လာဆဲနေကျအချိန်မှာ ဦးအောင်သိန်းဆိုလား... 'ကိုအောင်သိန်း... ကျုပ် ခပ်ဗျာကို စော်ကာခဲ့တာတွေ မှူးပျဲ ဒီနေ့တော့ ကျုပ် သွားတော့မယ့် ခပ်ဗျာလာနဲ့တင် ကံကောင်း လို့ ပြောတော့သတဲ့။ နယ်ရယ် ဘာရယ် စကား အရင်းမရှိ အများမရှိ ပြောတာပေါ့လေ။

ထုံးစံအတိုင်း ဦးအောင်သိန်းကလဲ အဖက်မလုပ်ဘူး။
ကျောပေးနေလိုက်တယ်။

ရန်သမားကတော့ သူ့အိမ်ထဲက ဆိုင်းထမ်းပုံး (ရေ
ထမ်းပုံး)လေး ထမ်းပြီး ကမ်းနားဘက် ထွက်သွားရော
ဆိုပဲ။

ခဏကြာတော့သာ အဲဒီလူ ရေထဲနစ်သွားတာ ပြန်
ပေါ်မလာလို့နဲ့ ဆူညံဆူညံ အသံတွေ ကြားလာရတော့
သတဲ့။

မျက်မြင်တွေရဲ့ အပြောကတော့ ရေထဲဆင်း ရေခပ်
တဲ့ အဲဒီရန်သမားကို ရေထမ်းပုံးနစ်ပုံးက ရေနက်ထဲ
ဆွဲခေါ်တာဆိုပဲ။

ဒါလဲ ဒီလူက ရုန်းရကောင်းမှန်းမသိ ရေပုံးတွေ
ဆွဲကိုင်ထားရင်း ခါးဆစ်၊ ရင်ခေါင်း၊ လည်ပင်း နောက်
တော့ စုံစုံမြုပ်တဲ့အထိ လိုက်ပါသွားတယ်တဲ့။

အဲဒါ သူ့ရေထမ်းပုံးက “ထမ်းပုံး” လေးသာ ပြန်ရပြီး
လူကတော့ ဘယ်လိုမှ ပြန်ရှာ မတွေ့တော့ပါဘူးတဲ့။

[၃]

ဆရာဦးရဲသွင်က ဦးအောင်သိန်းကို “သတိထား”
ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ အခုအချိန်မှာ ကျွန်တော်
သဘောပေါက်လာရပါပြီ။

တစ်ဖက်သားအထိ သည်ညည်ဆို၊ ဝေးကွာမှုကို
သတိထားတော့လို့ပါ။

ဒါက ကြားတမ်း ရိုက်ခိုက်တဲ့သူတွေအထိ ဘာမှမလုပ်ရာ
နိုင်ခဲ့တဲ့နည်းပါ။

လောကီလူသားတစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျင့်သုံးဖို့
ခက်ခဲတဲ့ နည်းလမ်းဖြစ်ချင် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ တစ်ခါ
လောက်တော့ ကြိုးစားကြည့်ကြပါ။

သူတော်ကောင်းတွေ သည်းခံခဲ့သမျှ သူယုတ်တို့ရဲ့
သွားရာလမ်းက ထင်ရှား ထင်ရှားလာနေမှာပါပဲ။

သေလွန်မှ ငရဲကျတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ လောကီငရဲဆို
တာမျိုးလဲ ရှိတယ် မဟုတ်ပါလား။

သီလ(ရေတံခွန်တောင်)

ဒန်အိုးသစ် အိုးပညာ

အလွယ်ချွတ်နည်း

(၂၅-၁-၂၀၀၃)နေ့
က စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး
ရွှေဟင်္သာ တိုက်သစ်
သဒ္ဓမ္မကာရီ ကျောင်း
ဆောင်မှာ သီတင်းသုံး
လျက်ရှိတဲ့ အရှင်

အာစာရာလက်က(စစ်ကိုင်း-ရွှေဟင်္သာ)ရဲ့ တိုက်ကျော
မှာ ပြာသိုလပြည့် “အမေနေ့” အမှတ်တရပွဲကို စစ်ကိုင်း
စာပေရောင်းရင်းများ စုစည်းပြီး အမေနေ့ပူဇော်ပွဲတစ်
ကျင်းပ ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီပွဲမှာ စာရေးသူက ကြွရောက်တော်မူလာကြ
ရဟန်းတော်များကို ဆွမ်းဆက်ကပ်ဖို့ တာဝန်ယူထား
တယ်။

ဒါကြောင့် အဲဒီနေ့ နံနက်ပိုင်းမှာ ကျောင်းသို့သွား
ဆွမ်းချက်ဖို့စီစဉ် ရတယ်။

ဆွမ်းချက်ရန် ကထိန်မှ လျှာထားတဲ့ ဒန်အိုးအသစ်
ချက်ရမှာဆိုတော့ ပြီးတဲ့အခါ ပြန်တိုက်ချွတ်ဖို့ လွယ်
စေရန် မြေနှိ(သို့မဟုတ်)ရွှံ့မြေသုတ်ဖို့ ကျွန်တော်
ပြောပါတယ်။

ထိုအခါ ဆရာတော်လေးရဲ့ မယ်တော်ကြီးက
‘ရွှေမင်းသားကလဲ လွယ်လွယ်လေးပါ အိုးရဲ့ ဘေး
အောက်ဆရာ ဆီသုတ်လိုက် ပြီးတော့ တိုက်လို့ချွတ်လို့အလှ
ကုဆုံးပဲ’

လို့ ပြောပါတယ်။

အားလုံးကျွေးမွေးပြီးလို့ အိုးတိုက်ချွတ်တဲ့အခါ
အလွယ်တကူ ပြောင်ဝင်သွားတဲ့အတွက် နက္ခတ္တဓမ္မ
ခြည် မဂ္ဂဇင်းပရိသတ်ကြီးအား အိုးတိုက်ချွတ်မှု
တစ်ရပ် တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ရွှေမင်းသား(စစ်ကိုင်း)

ရွှေပြာသတ္တိ ခုခံစွမ်းအားဖြင့် ကုသရေး ခင်တာ

ကျန်းမာခြင်းဟူသည် နဂူး၊ လက်၊ ခြေ အဆုံး ငါးပါး၊ ဓနူးထွေးမှုရှိနေပြီး လက်မထောင်၍ ကော့ထားသော
အခြေအနေတွင် လက်သည်းဆစ်ပြင်လုံး နီရဲနေခြင်းကို ကျန်းမာမှုဟု ဆိုလိုသည်။

အဆုံးငါးပါး၊ ဓနူးထွေးနေခြင်းကို ဥသွာဟု ခေါ်ပါသည်။
ဥသွာ အနွေးတတ်ရှိနေပါက ကျန်းမာသည်။ ကိုယ်ခံစွမ်းအား၊ ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားများ ရှိနေမည်။ သွေးအားပြည့်နေမည်။
ဥသွာ အနွေးတတ် အားနည်းပါက ခြေအေး၊ လက်မဝါးပျဉ်း ခရောက်ရနိုင်သည်။ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် ခံနိုင်
ရည်မရှိ။ အစာအာဟာရ အမှားမခံနိုင်။ သွေးအားနည်းနေမည်။

ဥသွာအနွေးတတ် ချို့ယွင်းပါက ခုခံအားကျဆင်းပြီး နာတာရှည်ရောဂါများ ဖြစ်လာမည်။ HIVခုခံအားကျဆင်းမှု
ကူးစက်ရောဂါ၊ အသည်း၊ အဆုတ်ကင်ဆာ၊ နှလုံး၊ ကျောက်ကပ်၊ အဆစ်ရောင်၊ ဝေလဖြတ်၊ လေငန်း၊ တာရှည်
ဖျားခြင်း၊ တာရှည်ဝမ်းပျက်ခြင်းစသည့် နာတာရှည်ရောဂါများ ဖြစ်လာမည်။

ကျန်းမာမှုရှိရန် ကြိုတင်ကာကွယ်စောင့်ရှောက်သော အနေအားဖြင့် ရွှေပြာသတ္တိရသာယန အားဆေးများကို
စားသုံးနိုင်သည်။

ရောဂါ ရရှိနေပါကလည်း သက်ဆိုင်ရာရောဂါများအတွက် အကျိုးကျေးဇူးများနှင့်တွဲဖက်ပြီး အကြောင်းကုသေး
အဖြစ် တွဲဖက်စားသုံးနိုင်သည်။

မည်သည့်ရောဂါ ရရှိနေသည်ဖြစ်ပါစေ ကိုယ်ခံစွမ်းအား တိုးတက်လာရန် ခုခံအားတိုးတက်ပြီး ခံနိုင်ရည်ရှိလာရန်
အထူးလိုအပ်သည်။ သို့သော်လည်း ရွှေပြာသတ္တိရသာယန အားဆေးများကို တွဲဖက်စားသုံးလိုက်ပါ။

ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးရှိစေသော ဆေးများကို စားသုံးနေသူများအနေဖြင့်လည်း ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ဝေပျာနည်း
သွားစေရန် ကိုယ်ခံစွမ်းအားတိုးတက်မှုရှိရန် ရွှေပြာသတ္တိရသာယန အားဆေးများကို တွဲဖက်စားသုံးနိုင်သည်။

ရွှေပြာသတ္တိရသာယနအားဆေးများသည် (၁၅)နှစ်ကျော် ကုသမှု အတွေ့အကြုံအရ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး မရှိ
ခုခံအား ကိုယ်ခံစွမ်းအားတိုးတက်သည်။ သွေးအားတိုးတက်သည်။ [သွေးအား ကိုယ်ခံစွမ်းအား တိုးတက်မှု
(Blood for CP-FBC) စစ်ဆေးပြီး အထောက်အထား ရယူခြင်းဖြင့် သိရှိနိုင်ပါသည်။]

သမားတော်ကြီး ဓဇ္ဇိကျော်ဖြင့် တစ် ၂၀၉၂၊ (B.A,C.T.M.P)
ရွှေပြာသတ္တိတိုင်းရင်းအထူးကုဆေးသန်း၊ ၅၂၄ / ၀၊ ဗေတဝိမန်းဘုံ၊ ငြောက်ဥက္ကလာပရိယံ၊ ရန်ကင်းမြို့။
ပုန်း ၀၉-၅၁၅ ၆၁၃၆၊ ၀၉-၂၅၄ ၀၇၅၀၃၅။